

**TRACTATUS
FRANCISCI
HERCULANI
PERUSINI
IURECONS. ET...**

Francesco Ercolani

13-12-A-18

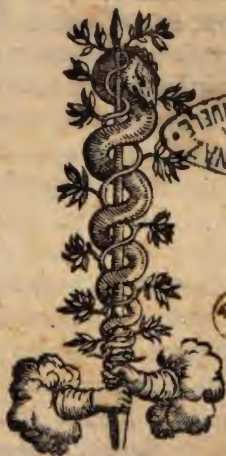

TRACTATVS
FRANCISCI
HERCVLANI
PERVSINI
IVRECONS.

ET EQVITIS LAVREATI.

De cautione de non offendendo.

Cum licentia Superiorum, ac Priuilegio Summi Pontificis
& Illustriss. Senatus Veneti.

IN VTRVNQVE

VENETIIS, Apud Io. Andream Valuassorem
cognomine Guadagninum. 1571.

FRANCIS
HERCULE
REVUE
L'ART
L'ART

The name of the author is not known
The name of the author is not known
The name of the author is not known

NEW YORK
NEW YORK
NEW YORK

ILLVSTRISSIMO
IVLIO CAESARI
COLVMNAE,

FRANCISCVS HERCVLANVS
PERVSINVS S.

VM superiori anno studiorū cau-
sa Perusiæ morareris, suauissimū
ingenium, tuum scientia atque
prudētia rerum uniuersalis, ani-
mi magnitudo, humanitas penē
diuina, morū probitas, antiquis-
simum, & toto terrarū orbe Clarissimum genus
me spiritusq; meos tibi occulta quadam energia
adeo deuinxerunt; ut inde aliud magis quā
quam mihi dari occasionem animum meum tibi
deditissimum demonstrandi non optauerim. In
euoluendis autem iurisprudentiæ libris animad-
uerteram materiam cautionis de non offenden-
do à paucis tractatam, frequentissimasq; in foris
totius Italiæ de huiusmodi negotiis quæstiones
excitatas. Quamobrem ad compilandam digeren-
damque materiam huiusmodi animum appuli.
Hanc multitudinem, & diuersitatem quæstionū adeo
implicitam inueni; ut ordo in eadem explicanda
Methodicus ad amussim à me seruari non potue-
rit. Quare anni multis domi librum retinui, ue-
rum

rum flagitantibus typographis & summa curam
in editione pollicentibus in publicum permisi il-
lum exire, uidebam enim meliorem ordine librū
reddi aut non posse, aut uix posse, ætate, & nego-
tijijs meis in dies crescentibus; tot autem labores
in tenebris delitescere aut perire, equum non iu-
dicabam. Hinc facultatem mihi concessam esse pu-
taui desiderio mea satisfacere. s. opusculum meū
tibi dedicare, & deditiōem uirium mearum uir-
tuti tuæ manifestare. Planè si munus nomini, uir-
tuti, generi tuo non respondet audacē animi mei
deditiōem excuses, & uirtutis tuæ magnitudini
uti formæ sublimiori potestatem imbecillem at-
trahendi id tribuas. Vale & animum meum tibi
deditissimum ne aspernere. Perusiæ Idibus Mar-
tij. M D L X I X.

INDEX CAPITVLORVM.

QUID sit securitas de non offendēdo, an ex officio iudicis nobili procedat, quēdam de uerbo securitatis, & qui metus requiratur, ut cautio hęc pręstanda sit, & an ea sit civilis, an criminalis, item an odiosa, & restrin-

genda. Cap. I.

2

Quotuplex sit cautio de non offendendo, & quomodo deueniri possit ad sequestrum possessionis. Cap. II. 8

Quando licita sit cautio de non offendēdo, causę cognitio, quādo interueniat circa eā, an dieb. seriatim de tur hęc cautio? et qđā de saluaguardia. Ca. III. 14

Cautio hęc an cum fideiussoribus, uel sine pręstāda sit? & cautionis appellatione quid comprehendatur.

Cap. IIII.

18

Contra nolentem cauere de non offendendo, quomodo procedatur. Cap. V.

21

De quibusdam exceptionibus, quę obijciuntur contra petentem hāc cautionē de nō offendēdo. Ca. VI. 24

Pro quibus peti possit dari cautionem de non offendendo. Cap. VII.

28

Quomodo quis teneatur promittere non offendi per consanguineos, & coniunctos suos. Cap. VIII. 31

Cautio hęc, an obseruanda extra territorium, itē quanto tempore pręstringatur. Cap. VIIII. 34

De effectu huius cautionis, pēna eā rumpentis, et cui ueniat applicanda, & de promissione non offendi in domo. Cap. X.

37

De quibusdam remedijs, quando non sufficit cautio de non offendendo. Cap. XI.

39

*Quomodo a forenſi,quō a ſubdito,peti poſſit hæc cautio
et an ſententia de danda hac cautione ſit interlocu-
toria. Cap. XII. car. 41*

De noua cauſa,quō,et quatenus excuſet. Cap. XIII: 43

*Finita affinitate,uel conſanguinitate, quomodo franga-
tur cautio? & an ex fractiōe cautionis aggrauetur
delictum. Cap. XIII. 47*

*Pax,trenga, cautio de nō offendendo quomodo differāt.
Cap. XV. 48*

*Exceptiones in promiſſione de non offendendo quomodo
intelligātur,quomodo fiat nouatio in gemina cautio-
ne differentia inter cautionē datā ad inſtantiā par-
tis,uel datam ex officio iudicis. Cap. XVI. 51*

*In cautione de non offendendo, an comprehendantur
utrinque coniūcti? & an ſæminæ. Cap. XVII. 53*

*Offenſio offendentis non frangit cautionē,et quid de alia
cauſa antiqua, & quomodo committatur ſtipulatio
de non offendendo. Cap. XVIII. 55*

*Offendens fratrem, filiū, uel nepotē Titij, an dicatur frā-
gere cautionē de nō offendēdo Titij. Cap. XIX. 57*

*Ex offenſione uteri, uxoris, pronurus cadaueris an rūpa-
tur cautio de non offendendo. Cap. XX. 60*

*An cautio hæc detur, ſi quis timeat offendi uerbis, &
quædam alie quæſtiones. Cap. XXI. 63*

De cautione de beneuuendo quædam. Cap. XXII. 64

*Banniti quomodo ueniāt in cautione de ſe repræſentan-
do. Cap. XXIII. 66*

*Fideiuſſor, an ultra quā principalis obligari poſſit, pro
miſſio facta tantum, in perſonam, quomodo intelliga-
tur. Cap. XXIII. 7*

Non

I N D E X.

- N**on offendere, an in personam intelligatur, an pupillus
petat hanc cautionem, & an rūpatur p̄ urtatam cubi
talem. Cap. XXV. 72
- M**andans, assistens, opem ferens, quomodo teneatur hac
cautione? & an ex modica læsione cautio hæc franga
tur? Cap. XXVI. 73
- C**autio hæc, quomodo frangatur per pugnum manu ua-
cua, uel stricta, & de materia. Cap. XXVII. 75
- E**xceptio quō firmet regulā ī materia. C. XXVIII. 82
- F**ideiussor in materia, quomodo condemnari possit, prin-
cipali damnato pre contumaciam. Ca. XXVIII. 83
- S**i ignoratur quis primò fregerit cautionem, quid iuris,
& de materia. Cap. XXX. 84
- S**i una pars cauit, alia uero non, quid iuris, & de alyis
quæstionibus in materia. Cap. XXXI. 89
- B**astardi quomodo ueniāt ī hac cautione. Ca. XXXII. 31
- S**i dubium contingat, an aliqui comprehendantur in cau-
tione hac, quid iuris, & de alyis, quæ in materia.
Cap. XXXIII. 95
- A**n in cautione de non offendendo intelligatur exce-
ptū, nisi lege permittente fiat? & de alyis, quæ in ma-
teria. Cap. XXXIII. 98
- A**uferre aliquid de manibus stipulantis, an sit frange-
re cautionem, & quæ in materia. Cap. XXXV. 101
- V**trum liceat frangere cautionem, siue offendere, & pe-
tere p̄nam à frangente? & de qq. in materia.
Cap. XXXVI. 104
- D**e saluocōductu qdā, & de materia. Ca. XXXVII. 110
- M**andatum in materia, quomodo expiret, & qq. in ma-
teria. Cap. XXXVIII. 113

I N D E X.

An exhiberi debeant coniuncti in hac cautione, et qq. in materia. Cap. XXXIX. 115

Heredis appellatio quatenus extendatur in materia, & de ea q. aliq. Cap. XL. 117

Promittens non offendere in personam, qua ratione, offendens in brachium, obligetur. Cap. XLI. 119

Minoribus mulieribus in materia, an detur restitutio. Cap. XLII. 122

Si tractu temporis uulnuscum grauius fiat, quomodo frangatur cautio. Cap. XLIII. 125

Pœna præcepti, quomodo exigatur, & an subterfugiens hanc cautionem capi possit sine citatione. Cap. XLIIII. 127

Qui contrauenit, & soluit pœnam conuentionalẽ, an puniri possit pœna ordinaria? & de questionibus in materia. Cap. XLV. 128

Procurator an obligetur qui non offendi promisit. Cap. XLVI. 131

Qui nõ opposuit exceptiones declinatorias quomodo in materia, et de qbusdã qq. similibus. XLVII. 133

An in materia deueniri possit ad condemnationẽ, non præcedente accusatione? Cap. XLVIII. 136

Armorũ delatio i materia, i petrabilis. Ca. XLIX. 137

Quo recurrať ad curiã superiorẽ i materia. Ca. L. 142

Scholia ad constitutionem quandam in materia de cautione de non offendendo. Cap. LI. 149

Consilium, siue allegationes ad edictum, quod faciens uindictã transuersalem teneatur pœna seditionis rebellionis, & lęs. maiestatis crimine. Ca. LII. 155

FINIS INDICIS CAPITVLORVM.

INDEX SUMMARIORVM

in Libro in quò primus numerus fo-
lium, secundus summarium, significat.

A

BSENTI per hanc
cautionem non quæri-
tur, nisi medio nuncij,
uel procuratoris, uel
notarij, uel negot. gestoris.

carie

49. nu. 7

Abstinerè à malo est, honestè uiue-
re, alterum non ledere, ius suum
unicuique tribuere.

65. 4

Accessorium nõ debet teneri maio-
ri pœna quàm principale.

128. 19

Accessorius non debet puniri maio-
ri pœna quàm principalis imò mi-
nori.

157. 17

Actus nullus nullum parit effe-
ctum.

23. 29

Ad bonum presidem spectat proui-
dere ut Resp. careat malis homi-
nibus, & procurare pacem, & cõ-
cordiam.

21. 2

Ad cognoscendum uter possideat,
quomodo procedatur.

10. 17

Ad cognoscendum an licitè peti-
tur hac cautio, requiritur causæ
cognitio, citata parte.

15. 6

Ad implorandum officium iudicis
in hac cautione, minor metus suf-
ficit.

3. 10

Ad impossibilia nemo tenetur.

131. 7

Ad officij iudicis ptinet, licet pro
reo non sit aliquis defensor, per-

quirere de innocentia rei. 159. 31

Ad officij presidis spectat, ne potẽ-
tiores, imbecilliores supprimant.

25. 6

Adulterium non est quid, maius
homicidio.

54. 8

Aedicta, quæ sunt à nouo successo-
re, ut renouentur cautiones de nõ
offen. ualent.

102. 17

Aequalitas est seruanda.

63. 4

Aequitas nõ patitur, ut pace facta
& deleta cautione unius, ex par-
te alterius cautio remaneat, nisi
ratione timoris id fiat.

90. 12

Aequum non est ut alius pro alio
teneatur, ut nec filius pro patre,
& econtra.

31. 1

Affectatio excusationem non tri-
buit.

10. 18

Affines propriè sunt quando due
agnationes, uel cognationes diuer-
se, per nuptias inter se copulan-
tur.

93. 8

Afflictio non debet addi afflicto.

62. 23. & 32. 5

Agens ad pœnam conuentionalem
præsertim ut obtinere possit, prius
probare debet, se pro parte sua
impleuisse.

96. 14

Agnatio spiritalis, maior est quàm
carnalis.

95. 9

Alij effectus huius cautionis, &

6.

38. 5

Alind

Aliud est contrahere, aliud promittere de contrahendo. 89.2

Alius pro alio nō obligatur. 124.27.

Aliud est offendere in personam, aliud offendere uoluisse. 101.3

Aliud, pro alio inuito creditore solui potest, data impossibilitate. 131.8

Aliud est iniuriā facere, aliud offendere. 81.24

Aliū, pro alio obligari odiosum ē, etiam in patre & filio. 6.31

Allegans debet probare, quia uidetur allegare nouā cām. 96.16

Allegare aliud est quā excipere. 152.10.

Allegationes in iure proprie dicuntur. 152.18

Altera pars orationis declaratur per alteram. 148.9

Alteri pacisci nemo potest, secus de iure canonico. 189.17

Alteri pacisci, neque cauere nemo potest, nisi eiusdem intersit, uel notarius stipuletur interesseq; probādū est, ab eo, qui illud asserit, quod forsā posset esse inestimabile. 96.21

Alterius factum, alteri nocere nō debet. 55.13

Alternatina, quæ & disiunctina dicitur est, quæ alteram rem esse significat, alteram uero nō. 119.15

Amor, et libido in hac materia probatur ex uarijs coniecturis, ut ibi. 53.8

Amoris, furori parcendum. 53.7

Animus, & uoluntas, distinguunt malefacta. 53.7

Arbitrari, si uel per horā, finito tpe, sententiā ferat, nihil agit. 136.8

Arbitrium iudicis in præfigendo tempore huic cautioni debet regulari ex tempore durantis inimicitie, & ex eo, quod curandum est ne quotidie debeat fieri renouatio huius securitatis. 34.8

Arbitrium, quod iudici fuit tributum circa hanc cautionem, est tantum, ut prædicta eius arbitrio committantur ob quietem, & tranquillum statum Reip. 23.14

Argumentum de toto ad partē, nō recipitur in indiuiduis. 119.7

Argumentum ab æquiparatis, & surrogatis ualet in qualibet materia, præsertim ubi est omnimoda ratio. 123.17

A uerbis regulariter non est recedendum. 56.9

Auocatio, seu sequestratio possessionis quomodo per iudicem fieri debeat. 11.18

Auocatio, & sequestratio procedit, quando possessio est uacua, et utraque pars contendit se mitti in possessionem, & ut ibi. 13.30

Auocatio, & sequestrum respicit non solum scandalum, sed et celerrimam expeditionē litium. 12.24

B

B Anniti presentes tam actiue quā passiuæ, non uidentur comprehensæ

prehēsi in fideiusione, quasi extra ecclesiam sint. 67. 30

Bannitus licet ex statuto impune offendi possit, tamen in cadaver banniti seuire non permittitur, quia hāres inde offēditur. 70. 31

Banniti nō ueniunt passim in cautione de non offendendo, ut non liceat eos offendere, quando lex permittit, sed statuto id cauēri potest. 67. 7

Bannitus quod non ueniat in hac cautione in tantum uerum quod etiam si intrauenerit iuramentū de eo non offendendo, tamen contrahēri potest. 67. 8

Bannitus se defendens, & occidēs non frangit cautionem. 67. 4

Bannitus post datā cautionē si conuenerit, nō liberatur nec ipse, nec fideiussor à cautione data. 66. 1

Bannitus qui impune offendi pōt, ut ex noua causa & l. permittente offendi pōt citra timorem pænæ, non ob. cautione. 67. 5

Bastardi, qui & naturales dicuntur, qui sint, qui spurij. 92. 3

Bastardi, iura consanguinitatis nō retinent, & ibi circa bastardos quā plurima congerit, usq; ad saturitatem, per integrum foliū, et ultra usque in finem cap. 92. 6

Bona fides nō patitur ut bis, idem exigatur. 25. 10

Bona fides non patitur ut bis, idem exigatur. 129. 2

Bona fides non patitur, ut quis te-

neatur de facto inimicorū suorum. 31. 2

Bona fama est thesaurus inastimabilis, & lilium dans suauitatem odoris. 156. 4

Bonorum adnotatio ibi fieri debet, ubi sequi debet confiscatio, siue publicatio. 67. 10

Bonorum possessor heredis appellatione non continetur in hac materia cautionis, quia est odiosa, & strictē intelligenda. 122. 15

Bonorū possessor, heredis loco est, & uidetur equiparatus, in locū eius. 123. 16

Brachium superioris cōcedi debet, si imploratur, nisi constet quod iniustē petatur. & Imp. posset petere brachium ecclesie, uide ibi. 22. 8

Breue Leonis Pape x. in constitutionibus Marchie conforme opi. communi, quod s. ex noua causa non rumpatur cautio de non offendendo. 44. 5

C

Cadaver mortui furcis suspendere non licet. 62. 23

Calor iracundie, simplex, non excusat in delictis. 62. 10

Camera aut arariū est quid in mente consideratū sine sensu. 151. 14

Capere aliquem suum bannitū originaliter, & ex abrupto, in alieno territorio non licet, quia securitas principis uidetur impediri. 111. 17

- Capienda est occasio, ut habeamus benignius responsum.* 17. 16
- Carcer est mala mansio, & species questionis, & uidetur quod sine dolore esse non possit.* 102. 5
- Cassatio cautionis propter pacem, debet fieri cum decreto, & anthoritate iudicis parte tamen petente.* 34. 11
- Castigantes ex nimia sauitia, ut maritus, pater, auus, tutor, & si miles, nisi adsit dolus, cautionem hanc non frangunt.* 99. 10
- Castitati non debeat praeualere luxuria.* 93. 9
- Casus fictus, non habetur pro uero, praesertim in materia odiosa.* 153. 32
- Cauentes, si post datam cautionem in simul conuersati fuerint, & postea alter alterum offendat, praesumitur ex noua causa.* 106. 21
- Causa arbitrii dat iudici latas habenas, ex quo arbitrio poterit compellere partem, et fideiussorem ad se obligandum in forma plenissima Camera, cuius effectus est multiplex.* 21. 4
- Causa criminalis illa dicitur, ex qua poena uenit applicanda fisco.* 6. 28
- Causa, sufficit semiplene probari.* 45. 11
- Causa metus sufficit probari in hac cautione.* 3. 16
- Cautela ne fideiussor habeat priuilegium. l. sancimus. C. de fideiuss.* 68. 18
- Cautela quando uterque contendit se possidere.* 12. 25
- Cautela, ut promittens non teneatur.* 96. 20
- Cautela ne per bannum fideiussor liberetur.* 68. 16
- Cautela, ut exprimantur nomina coniunctorum.* 116. 5
- Cautela circa cautionem, & pacem faciendam cum minore.* 113. 9
- Cautela, ut quis non teneatur dare cautionem de non offendendo. late ibi usque per nu. 3. 7.* 135. 30
- Cautio fracta fuit cum armis, uel cum delatione armorum ille qui fregit poterit puniri, & de delatione armorum, & de fracta cautione, quia sunt diuersa delicta, & unum non est preparatorium necessarium ad aliud, & ideo non fit confusio. 11. 14. 16.* 136. 10
- Cautio de non offendendo licet non rupatur in casibus superscriptis competit tamen in eis actio iniuriarum.* 81. 23
- Cautio noua si detur, uel confirmetur, durante adhuc primo tempore, uidetur esse prorogatio, & eadem cum prima.* 35. 18
- Cautio in dubio pronunciari debet non esse rupta, nec poena commissa.* 95. 6
- Cautio licet ex prima offensione fracta fuerit, tamen quoad poenam legis offendere non licet.* 104. 4
- Cautio de non offend. an rupatur per*

- per leuem, uel latam culpam? uel
requiratur dolus? ibi. 99.8
- Cautio de non offendendo an dica-
tur rūpi ex alia causa antiqua,
quā ex ea propter quā data
fuit ipsa cautio? uide distinctio-
nem. ibi. 10. 11. 12. 55.9
- Cautio de non offendendo ex iussu
iudicis, data est uni ex partibus
si altera nō cauit, pars quæ cauit
nō tenetur, et pars quæ nō cauit,
non uidetur obligata, et si promi-
sit cauere, ratio. 89.1
- Cautio de non offendendo Titium
an rumpatur offendēdo eius fra-
trem? uide concl. post multa, quæ
allegat et tam in iure, quā hist.
& poet. 57.1
- Cautio de non offendendo cōcurrit
cum pace, ubi constat de timore,
licet facta sit pax. Sed ubi timor
ex pace esset sublatus, cautio de-
bet aboleri. ratio ibi. 146.54
- Cautio data est de nō offendendo,
sed per aduersarium suggestū est
iudici quōd iste non cauerat ex
quo in eius bona, uel personam
executio facta est, an habeat ali-
quod remedium? conclus. quōd ei
succurritur aut extra ordinem,
aut actione iniuriarum. 146.55
- Cautio, uel saluiscōductus, uel sal-
uaguardia data ex aliqua cau-
sa, cessante illa causā, cessat cau-
tio. uel licet non fuerit abolita,
perinde ac si data non fuisset.
146.56
- Cautio de non offendendo, impetra-
tur, ne Resp. turbetur. 3.15
- Cautio de non offendendo, an pos-
sit impetrari attinēti offendi uer-
bis? 63.1
- Cautio de non offendendo est non
solum de iure civili, sed de iure di-
uino. 17.23
- Cautio de non offendendo si in per-
sonā offendatur, rūpitur. 74.14
- Cautio, siue securitas de nō offen-
dēdo, pace interueniente aboleri,
& tolli dēt, & inuito superiore,
quia cessante cā, cessat effectus,
quōd intellige ut in nu. 11. 34.9
- Cautio semel commissā, amplius ui-
res non habet. 108.31
- Cautio, uel securitas de non offen-
dendo, habetur uel per stipulatio-
nem, uel per pactum. 4.22
- Cautio data est de non offendendo
usque in talem gradū, facta fuit
offensio, & probata, sed non pro-
batus gradus, non poterit agi ad
pœnam. 105.19
- Cautio de non offendendo usq; ad
quōd tempus duret, si nullum tem-
pus, in ea adiectū fuerit, sed sim-
pliciter promissum sit non offen-
dere. 36.22
- Cautio de non offendendo, presta-
tur non iure actionis, sed ex offi-
cio iudicis nobili. 2.4
- Cautio non dicitur rupta per pro-
bationem ex contumacia. 83.4
- Cautio de nō offendēdo, est magis
proxima tēge, quā pati. 43.2
- Cautio

Cautio de non offendendo anrum
patur offendendo filium, uel ne-
potem, uel alium descendantium
loco filij? 59.7

Cautio de non offendendo, concer-
nit utilitatē publicam, quatenus
pax, & quies publica priuatorū
concordia conseruatur. 2.6

Cautio de non offendendo non pro-
bat inimicitias, quia non probat
hoc esse, quòd ab hoc contingit
abesse. 114.19

Cautio de bene uiuendo est fauora-
bilis, quia per eā occurritur frau-
dib. et materie delinquēdi. 65.5

Cautio de non offendendo, pōt re-
uocari ad libitum iudicis, et inui-
tis partibus, cum pendeat ex eius
officio nobili. 42.7

Cautio data est de non offendendo
Titium, nec eius coniunctos usq;
in tertium gradum ille qui dedit
cautionem, stipulatoris filiam, et
sibi consanguineam, eiusdem amo-
re captus, raptu, surripuit, et stu-
prauit, an cautio dicatur fra-
cta? ibi. & distinctionē super hoc
uide nu. 7. 53.6

Cautio de non offendendo non tā-
tum respicit utilitatem priuatā,
quā publicam. 102.9

Cautio de non offendendo, per quā
tum tēpus detur? ibi uariē. 35.16

Cautio data de non offendendo cō-
sanguineos excepta Titia mulie-
re, an ista exceptio includat cate-
ras mulieres, impuberes, et alios

in cautione non cōprehensos? ibi
quòd non per quatuor conclusio-
nes. 2.3.4.5. 82.1

Cautio de non offendendo pōt peti
antequam timeatur, quia eueni-
re potest ut timeatur. 144.30

Cautio de non offendendo per con-
iunctos. an procedat, uel ne?
96.17

Cautio de non offendendo, non tol-
litur per bannum, quia est de in-
re communi secus in obligatione,
quā ex statuto cōtrahitur. 66.3

Cautio de non offendendo non abo-
letur, licet quis offenderit, se fe-
cisse pacem cum aliquo, sed non
econtra, quòd ille fecerit sibi pacē
stante consuetudine quòd osten-
dens pacem possit abolere cautio
nem. 148.78

Cautio de non offendendo comun-
ctos tam actiue, quā passiuē,
an comprehendat compatrē, uel
filios spirituales post argumenta
pro & contra facta conclu. quod
non. 95.8

Cautio eadem dari debet ex pluri-
bus causis, & pœna potest auge-
ri, sed conuenienter unica tantū,
nisi cause exprimantur. 123.22

Cautio de se representando, est præ-
toria, & similis cautioni de iudi-
cio sisti. ex quo declaratur, quòd
licet ille, qui promisit factum alie-
num & fecit quicquid potuit, re-
gulariter excusetur, tamen in his
cautionibus prætorii non excu-
satur.

atur. 146.47
Cautio de bene uiuendo, in quibus
discrepet, & in quibus conueniat
cum cautione de nō offendendo.

64.2
Cautio de non offendendo, an rū-
patur per offensionem illatam ca-
daueri stipulatoris? 62.22

Cautio de non offendendo, an rum-
patur ex noua causa? uide conclu-
sionem, post infinita, qua adducit
pro utraque parte. 43.1

Cautio de non offendendo, pro qui-
bus peti possit. 28.1

Cautio non dicitur rupta, si ille qui
stipulatus est non offendi offenda-
tur antequam fuerit ratificatum
ibi. 49.5

Cautio, siue securitas de non offen-
dendo, quando non est conuentio
nalis, quid sit. 5.25

Cautio tollenda est facta pace.

113.3
Cautio de non offendendo est lici-
ta, et l. cite petitur, quoties subest
iusta causa timoris, uel scandali.

14.1
Cautio de non offendendo dari, re-
nouari, propagari, renouari non
debet nisi causa cognita, uerum
interim cautio debeat dari, ut re-
soluatur in futurum? an non nisi
causa cognita? Distingue ut ibi.

124.24
Cautio non rumpitur ex modica of-
fensa, uel uulnusculo, ut supra
quid si uulnuscolum tractu tem-

poris factum est maius an fractu-
sit cautio? quod non ibi. declara-
tamen ut ibi. 125.1

Cautio de non offendendo facto tā-
tum & in personam, an rumpat-
tur? si quis percusserit in pectore,
pugno, manu uacua, uel aperta?
quod non. nu.8. & usque per 6.
chartas. ubi quāmplurima conge-
rit pro hac opin. sub hoc signo 4.
75.1

Cautio de non offendendo non pro-
bat inimicitias, quia est fundata
in timore, non in inimicitijs.

147.67
Cautio non offendēdo datur timo-
re inspecto, & ratione interesse
Reip. ad occurrendum scandalis.
90.8

Cautio de non offendendo danda
est ab uno quādo ex parte unius
timor subest, licet non subsit ex
parte altera. 90.9

Cautio de non offendendo facto tā-
tum, intelligitur ut non fiat offen-
sio, neque uerbis, neque in iure.

71.11
Cautio de non offendendo non frā-
gitur, nisi fiat animo iniuriandi.
99.6

Cautionem de non offen. non com-
prehendere hinc, inde coniunctos
conclusum supra fuit: si modo in-
ter consanguineos detur hac cau-
tio, ita ut nō nisi coniuncti utrin-
que stipulantis, & promittentis
sint, an comprehendantur in hac

- cautione? uide ibi concl. cum distinctione.* 99.7
- Cautio de bene uiuendo importat ut malum non agatur, non ut bonum fiat.* 65.3
- Cautio de non offendendo, potest peri etiam a subdito, uel debente reuerentiam.* 22.8
- Cautio de non offendendo, per quam non rumpatur, cum lim. ibi. usq; in fi. cap.* 73.10
- Cautio de non offendendo affines, uel agnatos, si affinitas sic finita et unus, ex his, qui erat agnatus, offendit, uel offensus est, an dicatur rupta? post multa, quod non, ibi per eum.* 47.1
- Cautio de non offendendo, respicit personam, & est similis usui uel usufructui, qui non transit de patre in filios.* 59.9
- Cautio ut odiosa, quam maxime restringenda est.* 59.9
- Cautionibus non necessarijs, non debentur homines praeuari ratio ibi.* 15.7.8
- Cautionis uerba in dubio interpretantur contra fiscum contra concipientem uerba, et contra stipulatorem, cum dubia sit interpretatio cautionis de non offendendo.* 116.14
- Cessante ratione, cessat. l. dispositio.* 150.5
- Citatio, in cognitione causae est necessaria.* 11.19
- Citatio ad defendendum, est intrin-*
- naturalis.* 153.35
- Citatus ad dandam cautionem de non offendendo non opposuit exceptiones declinatorias, per hoc non uidetur prorogasse iurisdictionem. ibi cum tertijs fallētjs. 3.4.5.6. & utilitas ex ea.* 132.1
- Ciuitas pro suis particularibus hominibus, item contra particulares pro sua ciuitate, uel uniuersitate, monasterium pro suis monachis, et praelatus pro sua ecclesia, dare, & petere possunt hanc cautionem. Sed praelatus ecclesiam suam, & Abbas monasterium non potest obligare, nisi communicato consilio. 15.* 114.14
- Clausula rato manente pacto, nec clausula toties quoties quicquam operatur in fauorem primi offendentis.* 108.32
- Clausula rato manente pacto in materia hac cautionis, & similibus, operatur ut si contrahenatur peti possit poena, & obseruatio contractus, nec tunc locum habet solutio poenae habetur pro obseruatione contractus.* 108.33
- Clausula toties quoties, in materia cautionis operatur, ut si quis milies contrahenit, toties tenetur, licet non operetur in fauorem contrahentis. & alia. ibi de ista clausula toties, quoties. num. 28.* 107.27
- Clausula omni meliori modo non trahitur ad incognita, neque ad extrin-*

- extrinseca, ita ut non operetur,
ubi deest consensus. 91.18
- Clericus potest compelli per iudicē
secularem, ad dandam cautio-
nem de non offendendo pro quie-
te publica, et ad obuiandum scan-
dalis, uel saltem illum capi face-
re, & remittere ad forum eccle-
siasticum. 90.13
- Clericus non incidens cum habitu,
neque tonsura, conuentus dedit
cautionem de se representando,
& cum diu litigasset comparuit
in habitu, & tonsura petens se re-
mitteri ad iud. eccl. non est audiē-
dus. 144.41
- Cognati, & ascendentes per sēmi-
nas, non ueniunt in decisione
transuersalium. 156.11
- Complices, dicuntur socij ad malū.
28. 4
- Comprehensi in cautione mediante
persona alterius, eo mortuo libe-
rantur. 118.19
- Conatus, regulariter, non punitur
nisi sequatur effectus. 101.3
- Conclusio, quod ex noua causa, cau-
tio non rumpatur, adeo uera, ut
in dubio presumatur, quod ex no-
ua causa cautioni contrauentum
fuerit. 45.7
- Confessio offēsi moriētis ad incul-
pandum non operatur, tamen ad
exculpandum multum prodest.
106.22
- Confinato aliquo ad beneplacitū,
finito officio, non requiritur alia
renuocatio confinij. 90.15
- Confiscatio bon. liberat fideiussor-
em. 67.11
- Confitens se occidisse, ad sui defen-
sam ex sola sua confessione pœna
ordinaria non punitur. 85.9
- Congregare homines licet, ad repel-
lendam uim, qua fieri posset, non
solum pro continuanda possessio-
ne, sed etiam pro adipiscenda de
nouo. 12.26
- Coniuncti in hac cautione in tan-
tum tenentur, in quantum eorum
principalis. 52.14
- Coniunctiua dictio, que & copulati-
ua dicitur, est, qua sensum, et uer-
ba coniungit. 120.17
- Coniunctus, de iurisdictione, uel
alieno territorio, pro quo data
est cautio non offendi, fuit offen-
sus in suo uel alieno territorio,
uel coniunctorum cauentium, an
dicatur rupta cautio? concl. quod
non, ratio ibi. Limita etiam ut
ibi. 146.57
- Coniunctorum appellatione in ma-
teria, an ueniant qui per illicitū
coitum coniunguntur? 143.13
- Consanguinei extra territorij con-
stituti, hac cautione, comprehen-
duntur. 34.2
- Consanguineorum, proximorum,
& agnatorum appellatione, q̄tā-
tum ueniunt, qui sunt successibi-
les. 31.8
- Consanguineus usque in tertium
gradum, si promiserit, pro aliquo
b consan-

- consanguineo, de non offendendo, alij consanguinei non obligantur, nisi ratificauerint. 27.16
- Consanguinitas si non fuerit probata, uel sit in dubio an fuerit probata, oportet absolutionem se qui. 116.7
- Constitutio in Regno Neapolitano, circa dandos fideiussores de iudicio sisti, uel se representando. 146.51
- Constitutio quedam circa cautionem de non offendendo, per quam tollitur differentia inter dictionem per, & dictionem pro, cum alijs ad materiã, ac declaratio ipsius constitutionis per longam seriem usque in finem capituli. 149.1
- Consuetudo in hac materia, ut in ceteris, quod multum polleat. 34.5
- Contrariorum eadem est disciplina. 52.17
- Contumax uerus est, qui personalter fuit citatus. 153.33
- Contumacia unius; alteri nocere non debet. 83.2
- Contractus resoluitur, finito tempore. 136.9
- Contractus quando claudicat ex iussu iudicis, tunc licite ei contraheri potest. 90.6
- Contractus, claudicari non debet, & seruari debet aequalitas. 89.3
- Contra delinquentem extra territorium, an de iure communi, pro cedi possit? 34.1
- Conuenticula non dicitur nisi homines congregentur ad malum si nem qua de iure constat ex numero decem hominum et multa, qua requiruntur ad conuenticulã ibi. 30.7
- Conuentionali, qua regulariter transit ad heredes, & per alias rationes ibi. 118.15
- Capula si addatur, ut promitto nõ offen. & affines, & agnatos ex tunc requiritur omnium concursus. 120.23
- Copula applicata in ultima parte, eam coniungit, alia uero est soluta exemplum ibi. 120.24
- Creditor, tenetur prestare impensas debitori, ad instantiam eam detento, si non habet unde se alere. 40.4
- Creditor licet fuerit missus in possessionem bonorum debitoris, uel ea sequestrari fecerit, poterit tamen etiam agere contra personam debitoris. 41.8
- Creditor qui fecit capi suum debitorem, poterit etiam petere se mitti in possessionem bonorum ipsius debitoris. 23.10
- Cui datur actio, multo magis datur exceptio. 13.34
- Cuius effectus omnibus prodest, eius & partes ad uniuersos pertinent. 126.11
- Culpa caret, qui scit, & prohibere non potest. 96.18
- Cũ de crimine in iure pœna certa statuta

- statuta nō est, extra ordinem, et
arbitrarie de delicto cognoscen-
dum est. 37.13
- D
- D**amnū, si timetur a persona
rei, per officium iud. presta-
tur cautio ne id fiat. 9.7
- D**amnū quod quis sua culpa pati-
tur, sibi debet imputari. 90.11
- D**ans principium rixæ, tenetur de
omnibus inde secutis. 85.6
- D**ata cautione de se appresentan-
do post duos mēses finito officio,
& postea fiat constitutio quod fi-
nito officio, finita sit iurisdictio,
cautio uidetur eneruata. 69.29
- D**ebitor fisci non potest cedere bo-
bonis. 139.19
- D**eclaratoria requiritur ut bona
dicantur publicata, quia per an-
notationem bon. non fit bona con-
fiscatio. 67.12
- D**ecinatoria fori quæ cōpetit prin-
cipali, non competit fideiussori.
in casu ibi proposito. 148.70
- D**e complicibus, de socijs, de adhæ-
rentibus, de fautoribus, de instru-
toribus, & alijs, ibidem remis.
30. 6
- D**ecuriones, uel priores locorū pos-
sunt condere statutum, ut in ali-
quem euentum detur cautio de nō
offen. 102.16
- D**efectus a crimine uindictæ trās-
uersalis, cuius ex banno magna
pœna erat, de simplici delicto or-
dinario, non potest extra ordinē
puniri. 47.9
- D**efensio est de iure naturali. 66.4
- D**e iure canonico omnes uidentur
naturales. 92.4
- D**elictum, ubi cōmittitur per plu-
res personas, multiplicatur pro
numero personarum. 138.7
- D**elictum in dubio, præsumitur fa-
ctum ad defensionem. 85.8
- D**elictum an ita aggrauetur, per
pacem, trengā, uel cautionem fra-
ctam ut uulnus, quod debebat pu-
niri ordinariē, debeat extra ordi-
nem puniri. 47.8
- D**elictum imprudētia commissum
non castigatur seuerius. 99.10
- D**e modicis non curatur. 136.6
- D**enegare officium indicis quan-
doque est iniuria. 2.5
- D**eprehensus per curiam in crimi-
ne, pro quo tamen, pœna corpora-
lis non est infligenda, offerens da-
re cautionem de se representando
iudici data cautione debet rela-
xari. 146.53
- D**e nocte etiam, hæc cautio peti po-
test cū nox sit dies civilis, & no-
ctū contrahi possit. 16.15
- D**e quibusdam sententijs interlocu-
torijs, uide ibi remiss. 42.6
- D**escendentium appellatione, & fa-
milie, nō ueniunt nisi hi, qui sunt
usque ad quartū gradum. 156.8
- D**icens se ebrium tempore delicti,
tenetur hoc probare. 100.22
- D**icta de cautione de non offendē-
do, habent locum in salua guar-
dia

- dia, uel saluo cōductu, in aliquibus curijs, quia regulariter uidetur equiparari. 17.20
- Dicta de mandato, uerificantur in assistente, & praestante opē. 74.4
- Dictio, pro, ablatiuo seruiens habet multas significationes. ut ibi. 152.25
- Dictio, perinde, regulariter est nota similitudinis, & improprietas. 152.32
- Dictio, uel, est alternatiua. 120.25
- Dictio in, iuncta ablatiuo, uel accusatiuo, denotat intrinsicitatē. 71.4
- Dies termini, an computetur in termino? et quot dierum dicatur mēsis. ibi remis. 35.17
- Differentia inter iniuriam personalem, & iniuriam in personā. 71.4
- Differentia inter offendere personam, & personaliter. 72.6
- Differentia inter cautionem de nō offendendo, datā ob timorē partis, & cautionem de non offendēdo datam ex iussu iudicis. 52.18
- Differentia quando uerbum, pro, uel uerbū, per, adhibetur uerbo, promitto, & quando ad uerbum, offendere. 153.27
- Differentia inter iudicium summum, & ordinarium. 10.17
- Differentia multa inter ipsas stipulationes. 4.24
- Differentia inter pacem, treugā, cant. de non offen. diuersa, secundum diuersorum opi. 48.1
- Differentia quādo principalis promittit se rappresentare, & super hoc dat fideiussorem, sub pēna, & quando fideiussor promittit rappresentare simpliciter. 69.25
- Disposita in promissione nō offendī passiuē, habent locum etiam in promissione facta actiuē, quia eadem ratio. 120.25
- Dispositio quēuis licet pregnans non trahitur ad actum iuratum. 110.10
- Dispositio intelligitur de praesentibus consanguineis non autem de futuris. 104.7
- Dispositio de simplici, locum habet in illo mixto, quod de illo simplici magis participat. 53.4
- Dispositio generaliter loquens, & indistincta, generaliter, & indistinctē à nobis debet intelligi. 155.2
- Dispositio in casu simplici, non trahitur ad casum mixtum praesertim in odiosis. 53.2
- Dispositio remanet si supersit una ex rationibus licet alia cesset. 150.6
- Dispositio intelligitur rebus sic stantibus. 112.20
- Dispositiones huiusmodi odiosae restringuntur usque ad quartum gradum. 158.25
- Doctor rixosus, potest prohiberi ne intret collegium. 40.5
- Doctor

Doctor, adestans de consuetudine,
non facit fidem. 44.6

Dominus domus ruinosæ si est pau-
per, iud. officio cōpelli pōt ad uen-
dendum eam uolenti reficere, ma-
ximè, si inde fieret perspectus ci-
uitatis pulchrior. 8.6

Dubium si contingat an aliqui cō-
prehendatur in hac cautione, uel
non comprehendatur, iudicandū
ne sit eos comprehendi, uel non cō-
prehendi? concl. quòd nō per qua-
tuor regulas, ut ibi. 95.1

Duo requiruntur ut mandans pro-
priè fecisse dicatur, ibi remisit. 74.5

Duo uincula magis stringunt, quā
unum. 53.4

Duo si litigent super possessione, et
uterque probet super possessione
presenti, fauetur melius proban-
ti, & aduersario prohibetur ac-
cessus. 12.28

Duplex definitio, seu descriptio se-
curitatis de non offendendo. 2.1

II

EA, quæ lōga consuetudine fue-
runt obseruata, immutari nō
debent. 147.62

Ebrius blasphemans, non tenetur
pœna. c. fi. de maledictis. 100.20

Edicta in materia correctoria iu-
ris communis, exorbitantia et præ-
ter rationem, sunt restringenda
quantum fieri potest, quinimum

etiam improprianda, ut reuertā-
mur ad ius commune. 149.2

Edictum quòd non detur licentia
deferendi arma, uel data reuoce-
tur non uidetur trahi ad eos, quō
ex causa huius timoris deferunt.
& ratio ibi. 40.2

Edictum de uindicta trāsuersali,
debet intelligi de his, qui faciunt
uindictam principaliter, non ac-
cessoria. 158.26

Edictum factum à iudice, (quòd
nec ex causa timoris) liceat con-
cedere arma deferri, & concessio
non ualeat, non obstat illi, qui cō-
timeret offendi, impetrauit per
antea licētiam deferrendi arma.
Nec ualet tale delictum, quia im-
pedit defensionem, quæ est de iu-
re naturali. 130.13

Effectus cautionis de se represen-
tando. 147.60

Effectus huius cautionis est, quòd
frangens eā punitur, post uarias
opi. Doct. 37.1

Egressus, de loco sibi assignato pro
carcere, causa huius cautionis, ex
quo, promiserat non egredi sine li-
cētia, sub pœna scut. 1000. reuer-
sus est, non incidit in pœnam.
ratio ibi. amplia nō. 19. 20. 214
143.17

Emētes indomitos boves, quomoda
stipulari solito, secundum M. Var-
ronem. 9.7

Emphiteota si promiserit pœnam,
si non soluerit pensionem, solu-

- ta pœna, nihilominus expelletur. 129. 3
- Error communis excusat. 115. 2
- Et in facto fuit obseruatum in pœna triremium, uide ibi. Iudex nō debet pati se contemni. 23. 16
- Exceptio, quod metu carceris fuerit facta promissio ibi non ualet, quando contractus est iustus, uel ille debite fuerat carceratus. 139. 16
- Exceptio non ampliat regulam, ut hi comprehendantur in regulam, qui alias nō comprehenderentur maxime in odiosis. 82. 2
- Excipiens, contra petentem cautio nem, qui prius habuerat licentiā armorum, es securus propter arma, non liberatur, quia adhuc nō est plene prouisum scandalo cui obuiari debet, sicut si ei prius cautum fuisset, posset petere etiam licentiam armorum. 144. 40
- Exculpatio ualde operatur ad probandum, non delictum. 107. 24
- Ex cursu temporis 4. uel 5. annorum, alio non probato, cautio nō presumitur fracta ex noua causa, sed si spacio 10. anno. 144. 35
- Executio si detur instrumento ex statuto, & de causa in instrumento contenta, compromittatur, pēdente compromisso, executio peti poterit, data cautione de soluendo eo, quod plus, minusue ex compromisso iudicabitur. 124. 26
- Executio diuisa incommoditatem habet. 131. 4
- Ex eo quod te conueni, tu me reconuenire non potes, nisi causam reconuentionis habeas. 24. 3
- Ex falsa relatione facta Gaio, quod Titius, cū quo habebat cautionem de non offendendo, offenderat fratrem suum, ipse Gaius arrepto Gladio Titium offendit. an dicatur fracta cautio? concl. quod non, ibi. nu. 8. cum limit. ut ibi. 56. 7
- Existenti in possessione non precedēte diffamatione datur actio, ut ius suum consequatur. 2. 7
- Ex modica siue leui offensione, licet carne fracta, uel cute, cautio non rumpitur. ratio ibi. 74. 10
- Ex officio suo Iudex suadere debet concordiam. 9. 13
- Ex officio suo iudex potest cogere partes contendentes se inuicem possidere, ad porrigendum libellum, uel alteram, uel sine libello litem finire, uel auocando, uel sequestrando possessionem quod tamen intellige, ut ibi. 9. 14
- Expēse pro familia impetrata ab eo qui timet offendi, per quem fieri debeant. 40. 3
- Ex proœmio plerunque causa intelligitur. 124. 23
- Ex stipulatione alterius, non queritur alicui, antequam fiat ratificatio, etiam in pia causa. 44. 5
- Extēsis, admittitur in exceptis, ex identitate rationis. 82. 4
- Extensio

Extensio, non est facienda ad non expressa. 95.5

Ex unica percussione in spatulis, si ne sanguinis effusione, non frangitur cautio de non offendendo. 74.11

F

Faciens, offendi, nō dicitur proprie fecisse, uel offendisse. 106.18

Faciens ad defensam, non dicitur frangere. 84.3

Facta treuga inter duas ciuitates, cum cautione de nō offendendo, quomodo puniatur frangens cautionem. 38.7

Facta non præsuntur nisi probentur. 36.22

Factum procuratum non prodest. 68.16

Factum iudicis habetur pro facto partis, quando per partem stat quominus fiat. 64.6

Factum unius alteri, nocere nō debet. 89.4

Fama lesio, grauior est quacunque pœna pecuniaria, nisi in uilibus? 63.2

Familiares & coniuncti licet comprehendantur in privilegio Domini, non tamen privilegium eis datum est. 59.6

Fauorabile quid dicitur, respectu finis principalioris. 6.37

Ficta confessio etiam inter easdem partes non nocet. 83.3

Fictio non cadit super impossibili,

uel super eo, quòd rerum natura fieri non potest. 152.16

Fictio idem operatur in casu ficto, quòd ueritas in casu uero. 64.5

Fideiusio hæc an finiatur per se, spatio 20. uel 30. an. 36.24

Fideiusio recepta pro his qui nominabuntur, per talem, si ab eo non fuerint nominati, nominatio non fiet per heredem, uel aliū successorem, quia ius declarandi non transit ad heredes quando præiudicium tamen non afferretur ex declaratione. 96.13

Fideiusio facta de non offendendo, ex una causa, non frangitur, quoties ex alia causa etiam anti qua quis offendatur, siue sit causa principalis promittentis, siue alterius, nisi indistinctè, non offendi promissum fuerit. 31.3

Fideiusio data ex officio iudicis urgentis, uidetur quòd sit prætoria cautionalis, quo casu dici potest quòd dādus sit nouus fideiussor, quia in prætoris stipulationibus dandus est nouus fideiussor. 143.26

Fideiussor liberatur, si ille, pro quo cavit de eum representando, captus ex eadem causa, aufugit, sed non si ex alia nisi protestarius fuerit, ut ibi. 145.44

Fideiussor non tenetur representare illum, quem appresentauit, & aufugit de carcere, sed promisse-

- rit, quandoquunque eum appresen-
tate. 68. 19
- Fideiussor de representando quan-
do liberetur per bannum, uel con-
demnationē eius, pro quo fideiuf-
sit. 68. 17
- Fideiussor de non offendendo non
astringi possit ad soluendum, si
principalis, inquisitus de offensa
in personam eius illata cui promi-
sit, condemnatus, uel bānitus fuit
in contumaciam, quæ ex statuto
habeatur pro uera confessione.
83. 1
- Fideiussor non liberatur, si ille qui
promisit non offendere, & de-
dit fideiussorem effectus est non
soluendo, & cessit bonis.
139. 18
- Fideiussor an remaneat obligatus?
si principalis fuerit coactus per
successorem in officio, uel ad pro-
rogandum tempus, uel ad nouiter
cauendum, & cauit, uel proroga-
uit. distingue ut ibi.
- Eadem res non debet diuerso iure
censeri. 134. 22
- Fideiussor datus est ad certum tem-
pus, & promissum de conseruan-
do eum indemnem, finito tempo-
re, uel adhuc durante tempore nō
principalis, sed fideiussor refir-
mauit cautionem, an promissio
principalis de indemnitate exten-
datur ad hanc secundam cautio-
nem? quod non, secus si princi-
palis indistinctē promississet non
se adstringendo ad certum tem-
pus. 134. 23
- Fideiussor datus de non offendendo
agnatos, cognatos, affines, se-
quaces, et deinceps, utrum omnes
hæ qualitates in uno offenso con-
currere debeant, an sufficiat unā
tantum esse? 120. 14
- Fideiussio, quod talis nō offendet,
est principalis propter se, non ac-
cessoria. 133. 7
- Fideiussor cōdemnari posset, si per
testes ordinariē examinatos, &
parte citata receptos in processu
probaretur cautionem ruptam &
se. 83. 5
- Fideiussor etiam ex uera confessio-
ne principalis non potest condem-
nari, præsertim non interuenien-
te iuramento. 83. 3
- Fideiussor de non offendendo reo
principalis præsentato, uel si nihil
habeat in bonis liberandus est,
maximè si diu fideiussor stetisset
in obligatione. 82. 8
- Fideiussor de representando, si re-
quisitus fuerit in mora, postea
uoluerit purgare moram enim ap-
presentando, non excusatur a pœ-
na, in quam incidi. 69. 21
- Fideiussor de non offendendo con-
stituit se principalem, si haberet
privilegium exceptionis, contra
excusationem, an illud amittat? se
renuittit ad distinctionem glo. in
auth. de fideiuf. 105. 11
- Fideiussor conuentus a creditore, se-
sit

fit pauper, poterit soluere de bonis principalis, ne forsitan in carcere marcescat. 105. 13

Fideiussor probās solutionem, per confessionem creditoris repetit à debitore. 105. 14

Fideiussor defendet se à fisco, ratione mandati, uel obligationis indemnitis sibi facta per eum qui rupit cautionem & cuius bona sunt confiscata, licet sint confiscata pro homicidio, dummodo ei obligatio facta sit anterior. 147. 65

Fideiussor de non offendendo potest se obligare in plus quàm principalis, ut expromissor, non autē ut fideiussor. 78. 1

Fideiussor qui se obligauit in maiorem summam quam principalis, non tenetur neque ad illam summam ad quam principalis. 70. 2

Fideiussores certe quantitatis non mutātur permutationem status. 67. 2

Fideiussor de non offendendo non tenetur de excessu, quia excessus habet in se culpam et non dolum, Cautio autem de non offendendo non rūpitur nisi interueniat dolum. 148. 71

Fideiussor iurans appresentare aliquem non propterea dicitur renunciaſſe beneficio. l. sancimus. 69. 20

Fideiussor qui pro aliquo promi-

ſit aliquem non offendi, non potest petere se eximi ab illa obligatione, nisi in casibus, de quibus ibi. 148. 75

Fideiussores ex obligatione uidentur perstringi. 147. 70

Fideiussores, qui se obligauerunt pro Titio, in formam, ut in casu ibi proposito, non tenetur nisi pro offensione Titij non autem aliorum & consanguineorum contumtorum in instrumento. 142. 2

Fides hosti priuato non est seruanda. 67. 6

Fieri potest ut unus fideiussorem det, alter uero non, inspecta causa timoris, & non timoris. 25. 7

Filij adoptini uel arrogati, an cōprehendantur in cautione de non offendendo coniunctos? 95. 7
Filius, tenetur pro patre carceralito, si non inuenit fideiussorem. 32. 4

Finito tēpore securitatis, si adhuc timetur de scandalo, & partes nollunt prorogare cautionē, quid agere debeat index. 36. 21

Fiscus probare debet ob suum intereſſe, quando dubitatur an spurij faciant transuersalitatē. 157. 28

Fiscus an debeat ratificare ante commissum delictum, ad hoc ut agere possit ad pœnam? sicuti & coniuncti uide ibi usque in si. q. 102. 18

Famina, masculi appellatione nomin-

- comprehenduntur in materia hu-
ius cautionis. 62.16
- Fœmina**, quæ minori tutorem non
petiit, succurritur, & quod a sta-
tuto pro maiori habeatur, quæ
est supra 18. an. 122.5
- Fœmina**, an comprehendatur acti-
uè, & passiuè, in cautione de non
offendendo? ut per eorum offen-
sam cautio frāgatur concl. quod
non, & ratio multiplex, ut ibi.
54.10
- Forensis**, in patria propria eius,
qui timet ab eo offendi, potest co-
gi ex aliquibus causis ad dādā
hanc cautionem, & iusta causa
timoris probata, poterit etiam
cogi in patria sua; & si index id
facere recusauerit, concedi pos-
sunt represalia non solum con-
tra eum, de quo timetur, sed etiā
contra ciues illius loci. 41.1
- Forum ecclesiasticum** an possit im-
plorare brachium seculare, ad cō-
pellendos negantes dare hanc cau-
tionem. 22.8
- Forum contrahimus** ratione con-
tractū, ratione originis, & ratio-
ne delicti. 34.4
- Fragile est** committere se soli cau-
tioni. 40.8
- Fragile est** confidere cautioni.
12.23
- Frangens saluum conductum** tene-
tur pœna criminis lese maiesta-
tis. 112.19
- Frangens cautionem** illi, qui pri-
mo fregit, (quod potuit impune
facere, etiam ex intervallo) an
possit ultra offensionem, petere
etiam pœnam, quia ille primo fre-
git cautionem? vide ibi. 104.6
- Frater** superueniens rixæ alterius
fratris ignorans factō offendit
aduersum fratris, non tenetur.
158.21
- Frater** fratri non dicitur transuer-
salis, sed est principium trans-
uersalitatis. 157.18
- Frater** dicitur ferè alter. 57.1
- Frater** fratri adsit in proverbio.
57.1
- Fratrum** gratia rara. 57.1
- Fratres** sicut se supra modū amāt,
ita & supra modum se odio ha-
bet, ita ut fratrum bellum dicatur
acerbissimum. 57.1
- Fratres** non sunt transversales,
sed principium transversalitatis.
58.2
- Fraudem** committunt qui delin-
quunt. 122.11
- Fraudibus** occurrere, & maleficijs
interest Reip. 57.18
- Fraudibus**, occurrendum est. 47.7
- Furans**, dans damnum proximo
suo, egreditur termino bene uiuen-
di. 65.4
- Furiosus**, insanus, mentecaptus,
sunt in eadem consideratione, ut
non ualeat eorum dispositio,
quod tamen intelligendum est, si
non habent dilucida intervalla.
100.21

G

Geminatio delicti, pœnā aliā pecuniariam, facit ultimi supplicij. 116.10

Genus hoc hominum de quibus in presenti cap. licet non comprehendatur actiue, in hac cautione, tamen debet comprehendī passiue ratio. 100.24

H

Habitus inconueniens, ut non tractatus, & tractatus contrarius, multum operetur excusationem. 116.3

Hac cautio, siue securitas, an sit civilis, uel criminalis. 6.27

Hæredis heres, testatoris est heres, quamuis per longissimam successionem. 117.2

Hæredis appellatio quatenus extenditur, quando promissio facta est, non offendi per heredem, uel non offendi heredes, concl. quòd extenditur tantum ad primū heredem; quia ubi agitur de pœna, ibi hæredis appellatione, non ueniunt omnes descendētes, & successores, sed tantum primus hæres. 117.1

Hæredis appellatione ubi nō fit impropriatio, sed formaliter, & ad unguem obseruatur, heres hæredis non continetur. 117.5

Hæres hæredis non continetur in

materia non transitoria ad heredes. 117.4

Hæres illius, qui promisit non offendere neque per se, neque per coniunctos, & offendit, & antequam conueniretur, ex pœna instrumenti, mortuus est, an conueniri possit ad pœnam? quòd nō per multas rationes. ibi. quæ tamen debent intelligi in pœna legali. conclu. quòd teneantur heredes, quia sumus in pœna. 118.7

Homicida etiam, potest petere hæc cautionem. 17.24

Homicida uerbum quos comprehendat, & quid significet. 150.7

Homicidium impugnando pœnatiorē perpetratum, mitius mulctatur. 99.10

Hominem hominī insidiari licet nephas sit tamen lege permitte, bannitus occidi poterit. 98.2

Homines plus sperant de facultatibus suis, quam in eis sit. 132.17

Hostes qui dicantur. 150.9

I

Ignorantia cognationis in dubio præsumitur, & dolum abesse. 116.8

Ignorantia probatur per iuramentum similiter timor de fuga debitoris, & expensæ contra contumacem.

- macem. 25. 12 Ille qui est in utero, habetur pro iam nato, in his, quæ concernunt eius utilitatem. 60. 2
- Is tantum ueniunt in cautione de off. qui exprimuntur, & non alijs. 59. 3 Ille non dicitur sine liberis decessisse, qui uxor prægnantem reliquit. 61. 3
- Ille, cui factum fuit præceptum ut inter tot dies ueniret ad cauendū non uenit, utrum qua si sit condemnatus, possit contra eundem relaxari executio de pœna in præcepto contenta, quod non, imo in tali casu non potest condemnari ad pœnam præcepti, ratio ibi. & ad quam pœnam sit condemnatus ibi remissi. 126. 1
- Ille, cui cautum fuit, non statim tenetur cauere, nisi timor subsit. 24. 5
- Ille qui primo offendit soluit pœnam, postea fuit offensus ab alio non est audiendus si uult repetere pœnam solutam, sed nec pœnam aduersarij petere potest ratio ibi. 129. 30
- Ille qui tenetur dare cautionem de non offendendo, uult dare duos fideiussores pro uno, an possit cōclui, ut ibi nu. 9. cessat difficultas, si insolidū se obligabunt. 131. 3
- Ille qui punitur quia offendit in domo, non ita punitur si offenderit in hospitios, et quid si in naui? 58. 5
- Ille, cui concessa est licentia armorum ex hac causa non poterit ea portare in palatio, nisi de consuetudine palatio talis respectus nō habeatur. 138. 4
- Ille qui petijt. se non offendi, neq;

I N D E X.

consanguineos suos, an teneatur promittere aduersarium non offendere, neque per se, neque per consanguineos suos? & pro quibus teneatur cauere, uide ibi per 6. cap. 31.1

Ille, qui promisit cum clausula, ratio manente pacto, duos aggressus est, perinde tenetur ac si bis pacem, cautionemve fregisset. 138.6

Ille pro quo fideiussor est cautionem, seu promissionem dedit, de eo conseruando indemnem, uel eximendo, ab onere obligationis, quid operetur illa promissio, ibi, remis. cum declaratione. 130.16

Ille, qui est certus quod non offendetur per aduersarium usque ad certum tempus, sed eo transacto, sic, potest petere cautionem quod adueniente illo tempore sibi cauebit. 145.45

Impotentiori sufficit cauere pro summa quam inuenit: quia & modica summa respectu alicuius personae, dicitur magna. 25.8

In alternatiuis, sufficit alteram rem esse. 120.14

Inceptor rixae, potest dignosci ex uarijs coniecturis, ut ibi usque ad nu. 24. 85.12

Inceptor rixae, potest etiam dignosci ex uarijs praesumptionibus de quibus ibi usque per nu. 34. post quoddam consilium cuiusdam D.

Bernardini Facij eius amicissimi, quod recitat ad literam, circa inceptorem rixae. 88.27

In cautione de non offendendo, tam actiue, quam passiue, an comprehendantur ij, qui utrique parti coniuncti sunt in pari gradu? 53.1

In cautione de non offendendo non potest deueniri ad torturam, quia causa est civilis. 88.39

In cautione de non offendendo intelligitur exceptum, nisi lege permittente fiat. 98.1

Incertitudo facit ut nemo condemnetur ne innocens patiatur. 85.4

Inclusi, incluse in cautione, per exceptionem, extendendam, an excipiantur. 82.6

In coniuncta oratione requiritur concursus omnium. 120.16

In continuis, qui negat totum, negat etiam partem. 119.9

In toto pars continetur. 119.10

In eo quod plus est, & quod minus est habetur. 119.11

In die Dominico, prohibitum est contrahere, & iuramentum praestari. 16.18

In dubio, quae praesumatur noua causa, & ex quibus, ibi per multa. 45.9

In dubio praesumitur quod quis casu uel forte fortuna interuenerit in rixa. 157.24

In dubio quando uerba coniuncta

- non sunt, sufficit alterum esse factum. 120.21
- Inducta ad fauorem, non debeat in odium retorqueri. 52.16
- Inducta ad unum finem non debent operari contrarium effectū. car. 52. 17
- In exorbitantibus & correctoribus, non argumentatur etiam ex maioritate rationis. 153.34
- Infantes, & impuberes, minores decennio non poterunt ratificare, quia nesciunt quid faciāt, pro eis tamen tutores, et curatores poterunt. 49.9
- In fauorem bursæ fiscalis, sententia contra unum lata, contra alium potest mandari executioni, quod intelligitur contra presentem, & se defendentē. 118.3. 10
- Infinitas in quantum fieri potest in unaquaq; dispositione est euitanda, non solum in odiosis, sed etiam in fauorabilibus. 156.7
- In generali reuocatione priuilegiorum non videntur reuocari ex, quæ sunt inclusa in corpore iuris communis. 40.2
- In hac promissione an ueniāt baniti, uel post, uel rebauniti? uide ibi remiss. 98.3
- Initium inspicitur ad excusanda delicta. 128.20
- Initium cuiusq; rei attenditur. car. 111.17
- Iniuria quæ fit uxori, dicitur fieri uiro. 61.7
- Iniuria inferitur in personam, ex tactu, & scissura uestimentorū, et ex retentione æqui per frænū. car. 74.8
- Iniuria fit aut re, aut uerbo, re cō manus inferuntur in corpus, & fit cum quis pulsatur. 76.5
- Iniuria, ex sola culpa contrahitur. 95.9
- Iniuria facta uni de familia, tota familie facta uidetur. 142.4
- Iniuriosa manus non dicitur illa, quæ locatur. 99.4
- Iniuste petit fideiussorem qui habet pignora. 20.17
- In materia agnati uel cognati etiam si loquatur per uerbum perpetuo, uel huiusmodi non egreditur decimum gradum. 156.9
- In materia odiosa filij appellatiue non uenit nepos, neq; nepotes pronepos. 62.20
- In meo eatenus mihi facere licet, quatenus etiam tibi noceat: dum modo in tuum non immittam. car. 8.4
- In odiosis, masculinum, non continet femininum. 122.6
- In omnibus casibus, in quibus coniuncta oratio resoluitur in disiunctam, aut econtra disiuncta in coniunctam, in his multo magis soluta oratio in disiunctam aut coniunctam uertetur, quando maior ratio est. 120.20
- In petendo hanc cautionem, non solum metus, sed & causa metus,

tus est alleganda. 16.9
 In probatione nouæ causæ, requi-
 ritur partis citatio, non solum fi-
 sci. 45.9
 In quibus casibus, & per quos, de
 iurè communi sit licitum portare
 arma. ibi. multos casus recitat.
 137.2
 Insultans uel incipiens rixam, li-
 cet non offendat, si offendatur
 non facit rumpi cautionem.
 83.13
 Insultatus cum armis, non dicitur
 offensus in personam. 71.3
 Insultus, confunditur cum percus-
 sione, sicut confunditur accessio-
 rium cum principali. 136.13
 Interessens in delicto, non appen-
 sate, nec dolo, sed casu, uel igno-
 ranter, non est puniendus. 157.23
 Interest nostra, amicos nostros nō
 offendi, quia iisdem peremptis,
 causa nostra fieret debilior. 28.3
 Interpretatio est iuris naturalis.
 154.36
 Intimatio debet fieri nomine eius,
 cuius interest. 46.13
 Is à quo timetur, si non inueniat
 cautionem, nec probet timorem à
 potentiori ipse poterit relegari et
 potentior, non cauet, nisi iudex,
 ex arbitrio aliud statuerit, quod
 arbitrium latissimum est, ut ibi.
 25.12
 Is cui datus est saluus conductus,
 si deliquit in loco salui cōductus
 non debet eidem seruari saluus

conductus, etiam si fuerit iuramē-
 to uallatus. ratio quia saluus con-
 ductus non extenditur ad futu-
 ra delicta. 112.20
 Is, qui est male conditionis, & fa-
 me, an possit torqueri pro haben-
 da ueritate, quis prior inciperit
 rixam, cum in tali casu, absque
 inditijs nō possit deueniri ad tor-
 turam. 85.5
 Iudex iustitiam ministrare debet,
 nec parti præiudiciū afferre au-
 cando, uel sequestrandi possessio-
 nem, uel cogendo partem ad con-
 cordiam. 10.15
 Iudex quid agere debeat quando
 inter contendentes de possessione
 est timor armorum, et quid quan-
 do nō est timor armorum. 10.16
 Iudex debet stare iuratorie cautio-
 ni non inuenientis cautionem de
 non offendendo, nec potest proce-
 dere ad bānum, uel carceres, uel
 trivemes, uel similem pœnā, quia
 nemo ad impossibile tenetur.
 23.11.
 Iudex iussit dari hanc cautionem
 pro magna quantitate, ille qui te-
 nebatur cauere, plures in fideius-
 sores adducere uolebat, ut inte-
 gram summam complerent, an
 iste possit cogi, ut ad unum solū
 fideiussorem negotiū reducatur?
 concl. quod non, ratio quia quod
 in uno receptum est, idem in plu-
 ribus uerum est. necesse tamen
 est ut in simul caueant, alias non
 fiet

fiet aggregatio pro summa. 19.

20. 117.18

Consuetudo in hac materia, ut in ceteris, quod multum polleat.

Iudex secundum eius arbitrium et uoluntatem, potest praefigere tempus huic cautioni duratura.

34.6

Iudex recepit cautionem durante officio suo, & post per duos menses, elapso tempore finita intelligitur fideiussio, ita ut aliter non sit delenda.

90.14

Iudex agens pro interesse Reip. & ne detur occasio delinquendi, potest providere ne tollatur hac cautio, licet utraque pars contentetur quod tollatur. nollit tamen facere pacem, asserens non timere offendi.

35.13

Iudex finito officio, et tempore prima cautionis, nisi subsit causa permanentis timoris, iniuste coget partes ad nouam cautionem grauatur enim pars datione huius cautionis.

36.20

Iudex an possit mandare parti capturam latitantis.

124.29

Iudex potest iubere caueri, si sibi uidetur, etiam ubi hoc lege cautum non fuerit.

18.5

Iudex potest usq; ad decem annos hoc tempus extendere.

34.7

Iudex potest, cumulare multa ex remedijs, de quibus supra, quousque uideatur consultum ei, qui timet de offensione, uel de scandalo.

10.

Iudex potest cogere, ut caueatur non offendi, etiam inuitum, et ratio ibi.

35.13

Iudex originis potest punire delinquentem extra territorium, licet ad id teneatur, secundum statuta loci, delicti.

34.5

Iudex si uoluerit immutare, cautionem datam pro agnatis, cognatis, & affinis, ut in specie detur pro illo, et alio, ex causa limitari poterit secundum eum, ibi.

147.61

Iudex informatus de timore quod partes ueniant ad arma, ex officio suo poterit ipsas compellere ad dandam cautionem, quia hoc respicit publicam utilitatem.

143.10

Iudex ex officio, uel ad petitionem partis, non potest constringere Seium ad dandam hanc cautionem, uel fideiussores, quia latitat, an iure possit cogere Lucium quod caueat pro eo, quia ab eo reperet? quod non.

124.27

Iudex si coegit alteram partem ad cauendum per annum, & alteram per biennium, quatenus sit inaequalitas, eatenus illa cautio non ualet.

90.5

Iudex si promisit absolvere reum, dummodo confiteatur delictum, non tenetur ei seruare fidem.

67.9.

Iudex ex officio arbitratur quae sit lauis offensa.

74.13

Iudex

Iudex quando non constat quis rixam incæperit, debet ex coniecturis, & ex præsuppositionibus animū suum informare, ut possit alterā partem condemnare, & si pro utraque parte sit æqualis concursus, & non excessus non male faciet, utranque partem absolueret, uel relinquere causam indecisam 88.36.

Iudex pronunciauit cautionē hāc dandam, sine causa, præstita, est an liceat petere eam reuocari? quòd sic. 127.11

Iudex ex æquitate, & ex officio potest petere cautionem de non abutendo armis, ab eo, cui cum timeret offendi concessit licentiam deferendi arma. 144.39

Iudex si uiderit quòd per cautionem, & portationem armorum & alia, non sit bene prouisum ei qui timet offendi, poterit recurrere ad alia remedia, ut ibi per multa. 40.5

Iudex non debet exigere cautionē ab omnibus coniunctis, si uolunt dare unum fideiussorem pro omnibus qui promittat tamen quòd singuli non offendent, secus si promiserit quòd non offendet per se, neque per coniunctos. 139.13.

Iudex extorsit (non seruato iuris ordine) cautionem de non offendendo, & fuit datus fideiussor, fuit contrahentū, ipse uult agere

ad pœnam contra principalem, uel contra fideiussorem contra eū potest opponi, quod cautio indubitè data fuit. 139.14.

Iudex ut possit deuenire ad condemnationem ex coniecturis illis requiritur quòd sit indubitatè. 86.26.

Iudex potest interponere auctoritatem suam, ut detur cautio sub ea uerborum conceptione quæ sibi uidebitur, si partes discordant in danda ipsa cautione, & multa ibi de auctoritate iudicis. 108.26.

Iudex si cognoscet quòd per citationem partis fiet locus calumniis, (seruatis quæ ibi) poterit procedere etiam ad capturam, nō seruato iuris ordine. uide ibi. 16.11.

Iudex ex causa, & si eius arbitrio uideatur, poterit alicui interdicare aliquo loco, uel prouincia. 23.15.

Iudex finito temporis cautionis, uel ad instantiam partis, uel ex officio suo si timebit de scandalo poterit cogere partes ad nouam cautionem. 36.19.

Primus fideiussor, non potest iterum cogi ad fideiubendum.

Iudex, si per se non potest compellere potentiores ad cauendum potest requirere ciuitatem, uel præest, sub censuris & pœnis, ut in hoc sibi opem ferat. 23.9.

Index potest occurrere cauillationibus, ex breuitate dilationum.

22.6

Index an possit procedere ad capturam personæ, vel rerum, uel ad bannum, vel exilium, uel aliā multam contra eum, qui noluit comparere coram eo, ad dandam cautionem de nō offendendo, uel ad se defendendum quare non debeat dare, & ut ibi.

21.1

Index causa subsistente, potest augere quantitatem promissam nomine pænæ, si sibi uidetur, & potest eandem minuire.

42.8

Index non impartitur officiū suū non petenti.

136.1

Index non impartiens cautionem de non offendendo, ubi opus est, dicitur facere iniustitiam, nec est dicendus *Index* & in Syndicatu tenetur de damno, quod propterea in præiudiciū alicuius euenerit.

15.5

Index in materia, incipere poterit exequi contra fideiussorem, omisso principali.

132.14

Index tenetur ad interesse parti, et fisco, quando fuit admonitus per eum qui petijt cautionem, de non idoneitate fideiussoris, & nihilominus uoluit illum accipere in fideiussorem.

139.17

Index, non petenti nō impartitur officiū suū.

34.11

Index non cessante timore scandalī, potest iubere huiusmodi cau-

tionem non tolli, quia partium cōuentio non debet officere Reipu.

34.10

Iudices nostri temporis, an bene faciant? extorquere a multis, cautionem de se representando, toties, quoties? distinguunt ibi late per eam.

146.48

Iudici, qui sine causa cognitione procedit, de facto resisti potest, uti priuato.

22.7

Iudicis arbitrio relinquitur, in inspicienda; & consideranda qualitate personæ, quæ tenetur cauere de non offendendo, & secundum eius qualitatem, & bonam, uel malam famam, vel sufficiet nuda promissio, vel cogitur ad dandum fideiussores, vel pignora, & s

18.4

Iudicis ingredientis officium, & in die Dominico iurantem se obseruatur statuta, illud iuramentum non ualet.

16.19

Iudicis arbitrio relinquitur ex peritorum inspectione cognoscere qualis sit offensa facta.

74.9

Iudici non potest dare saluum conductum bannito, ut fideiussor teneatur, si prius fideiussor nō fuit in mora vel eius opera omnia facta fuerint, scilicet bannum, uel condemnatio.

68.16

Iura subueniunt deceptis, non calumniantibus.

122.10

Iura omnia limitantur ex causa.

152.22

Iuramen-

- Iuramentum* habet vim clausula
rato manente pacto. 108.34
- Iuramentum* non desertur petenti
de iis, quæ dependent ab animo
suo, ubi præsumptio est contra
eum. 135.29
- Iuramentum* per se non obligat.
91.17
- Iuramentum* facit valere actum
omni meliori modo, intellige ut
ibi. 91.17
- Iuris* ignorantia non nocet mulie-
ribus, minoribus, nec rusticis.
122.4
- Ius*, quod ex cautione de nõ offen-
dendo dependet, inspecta pœna,
cedi potest, sed inspecto facto,
hoc est offendi, uel non, non po-
test cedi. 130.17
- Ius* dicenti, extra territorium im-
pune, non paretur. 34.1
- Ius* pœnæ exigende, est transmis-
sibile ad heredes. ratio ibi.
30.7

L

- L** Atissima potestas tributa est
iudici, circa prouisionem pa-
cis & quietis, quando timetur à
potentiori. 25.9
- Lesio* maioris partis bonorum æ-
quiparatur læsioni corporis.
102.15
- Legatarius*, uel institutus in re par-
ticulari, dato sibi uniuersali hære-
de, ex parte promittentis loco hæ-
redis, an habeatur? 123.18
- Legatarius*, non debet esse melioris
conditionis herede. 123.19
- Legatarius* improprie loco heredis
est; quia non in uniuersum, sed
tantum in re legata ei succedit,
nisi in casibus in quibus fiat uni-
uersalis hares. 123.20
- Leue* uulnuscule non dicitur uul-
nus. 74.10
- Lewis* offensio non dicitur offen-
sio. 74.10
- Lewis* offensa non intelligitur deduc-
ta in stipulatione. 76.17
- Lewis* offensa, non iudicatur offen-
sa ita ut pœna ordinaria, & sta-
tura puniendus sit. 76.8
- Lex* adaptatur ad ea, quæ frequen-
tius accidunt. 31.3
- Lex* quæ tollit rationem non uide-
tur lex, quia sine anima uidetur.
152.24
- Lex* imitatur naturam. 152.15
- Liber* homo inestimabilis est.
133.11
- Libera* persona est inestimabilis.
8.2
- Libertas* est inestimabilis. 65.5
- Libertatis*, & coniunctionis cau-
sa insuita, & inestimabilis re-
putatur. 117.16
- Licentia* deferendi arma, in mate-
ria cautionis, finitur morte, & fi-
nita iurisdictione illius qui eam
concessit. 145.46
- Licentia* armorum, per eum conce-
ditur, ad quem spectat cogni-
tio.

- tio. 138. 5 nes, sed principium affinitatis.
 Limitata causa, limitatum produ- 157. 19
 cit effectum. 90. 15 Materia cautionis est etiam fauo-
 Limitationes ad regulam de offen- rabilis ibi. 72. 2 I
 dendo bannitum. 67. 10 Maritus, præceptor, pater, & ali-
 Lubricum linguæ ad pœnam trahi qui, ut ibi, qui dederunt cautio-
 non oportet. 99. 10 nem, si excefferunt modum in cor-
 Ludus noxijs, non uidetur prodes- rigendo, non frangunt cautionē,
 se. 98. 5 latè per eum cum declaratione,
 & distinctione. 127. 15

M

- M**ala citatio non facit contu-
 maciam. 22. 6
 Mandans non tenetur pœna, de
 qua mandatarius, si is forsitan te- neatur ex cautione. 74. 4
 Mandatum finitur morte mandā-
 tis re integra. 113. 2
 Mandatum ad faciendam pacem
 morte non extinguitur, etiam re
 integra. 113. 4
 Mandatum in casu prædicto non
 est nova causa, ne detur materia
 calumniandi. 73. 4
 Marito concessa est levis corre-
 ctio in uxorem, ita quòd si gra-
 uis causa castigauerit, teneatur
 præsertim causa non subsistente.
 62. 17
 Maritus, pater, & alij eatenus
 quatenus eis castigare licet non
 tenentur, sed de excessu tenen-
 tur. 127. 14
 Maritus tenetur dare cautionem
 uxori, quæ timet offendi. 144. 31
 Maritus & uxor non sunt affi-
 nes, sed principium affinitatis.
 157. 19
 Materia cautionis est etiam fauo-
 rabilis ibi. 72. 2 I
 Maritus, præceptor, pater, & ali-
 qui, ut ibi, qui dederunt cautio-
 nem, si excefferunt modum in cor-
 rigendo, non frangunt cautionē,
 latè per eum cum declaratione,
 & distinctione. 127. 15
 Materia cautionis de non offendē-
 do est odiosa, ideo strictè, & pro-
 priè intelligenda. 73. 2
 Medicus per imperitiam offendens,
 pœna cautionis rupta non mul-
 ctatur. 100. 13
 Metus non oporteret cadere in ue-
 ro philosopho. 3. 14
 Metus per coniecturas, & præsum-
 ptiones probatur ob defectū pro-
 bationis. 3. 17
 Metus, talis requiritur, qui possit
 cadere in constante uirum, pro
 impetranda cautione de non of-
 fendendo. 3. 8
 Metus in hac cautione requiritur
 secundum qualitatem sexus, &
 persona. 3. 9
 Metus, semel illatus per tyrannū,
 præsumitur durare. 3. 13
 Metus (ex sua culpa) non prodest.
 3. 17
 Minima non comprehenduntur in
 exorbitantibus odiosis, & contra
 ius commune. 74. 12
 Minima occasio, uel minima læsio
 sufficit, ad hoc ut dicatur ex cau-
 sa,

Sa,rupta cautio. 129. 12
Minor summa non est in maiori,
negatiuè deducendo. 119.2
Minor restituitur,uel mitius puni
tur aduersus hanc cautionem, cū
ipse non sit principalis. 99. 11
Minores delinquentes,mitius casti
gantur. 114. 10
Minores quatuordecim ann. maio
res tamen septennio, possunt reci
pere hanc cautionem, & tenētur
illam dare etiam sine autoritate
& decreto Iudicis, et in hac cau
sione comprehenduntur actiue, &
passiue, exēplo pacis, quam face
re, & recipere possunt, præsertim
iurantis. 113.6
Minores, & rustici delinquentes,
mitius castigantur. 119.7
Minores, mulieres, rustici, & id ge
nus, si ex iudicis arbitrio dederūt
cautionem de non off. et contra
uenerint, an restituantur in inte
grum. quod non ibi. 119.1
Minus in maiori non inest, quādo
separatim consideratur. 119. 12
Mixtū ex duobus, de eo participat
quòd sibi utilius est. 53.5
Modica alteratio, non denomina
tur infirmitas. 76. 12
Modica et minima non curantur.
 76. 12
Modicum, et nihil, equiparantur.
 76. 16
Moratoria, & quinquennales se
curitates sunt, ne debitores capia
tur. 111. 14

Moratoria si concedatur simplici
ter, & non cum clausula, quòd sa
tisdetur, finito tēpore ualet satisf
factio, si non petatur satisfactio.
quia si petatur & non detur, ta
lis securitas non sufficit, ne quis
possit incarcerationi. 111.15
Mors prodesse solet, non autem
obesse ut quis non offendatur.
 62. 23
Mors omnia soluit. 62.22
Mulcta alterabilis est, ad iudicis
uoluntatem, & secundum mate
riam, licet sit præfinita. 42.7
Mulier quæ fideiuscit nō offendi,
non habet beneficium uelleiani.
 147.64
Mulier timens de nimia seuitia u
ri, potest petere sibi dari cautionē
de non offendendo. 62. 17
Mulier, quæ à marito diuertit, nō
tenetur ad eum redire, nisi data
sibi cautione de non offendendo,
etiam si culpa sua recesserit, et ste
terit cum Amasio. 3. 4. 14.2
Mulier quæ uolens adulteratur,
non fit iniuria. 54.9
Mulier minori, rustico negatibus
solutum, cum non probetur suc
curritur, ut non teneantur proba
re debitum. 122.3
Mulieribus non succurritur ut ca
lumnientur. 122.9
Mulieribus, & rusticis nō succurri
tur, nisi in casibus à iure expres
sis. præsertim ubi tractatur de ri
gore iuris. 122. 12

Mulieribus iura subueniunt, ne decipiantur. 122.12

Multa ab initio fieri prohibentur, quæ tamen facta tenent. 13.34

Multum diues si conuenitur ad dandam cautionem de non offendendo, uel de se representando, potest obligare bona sua, in forma, et non dare fideiussores, nec se representare, intelligendo tamen quando non est creduoribus subiectus. 132.16

Multum presumitur contra tenentes satellites, et alios homines malos. 96.19

Mutatio temporis, uel pænæ, in cautione de non offendendo, secundo data, an inducat ut recessum videatur à prima, et sic facta nouatio? 51.1

N

Natura contractus, regulat obligationem. 69.27

Naturale attenditur non autem accidentale. 53.5

Naturales, spurij, incestuosi, et alij similes, omnes, hodie dicuntur bastardi. 92.4

Nec uidetur reuocandum quod de nouo est concedendum. 40.2

Necessitas non habet legem. 45.10

Negans contrahuisse, habet presumptionem pro se, quare non tenetur probare. 96.16

Negotium si fuit sopitum cum principali, in pace, treuga, uel cautione de non offendendo, an videatur sopitum, et cancellatum cum accessorij, et sequacibus? ibi. 10.11.12.13. 51.9

Nemo presumitur deliquisse. 96.16

Nemo tenetur ad impossibile. 23.12

Nemo contrahere cogitur. 124.27

Nemo obligatur ex eo, quia recepturus sit ab aliquo id, quod præstiterit. 125.28

Nemo inuitus defendere cogitur, nisi ratione publici officij, aut publicæ executionis, aut publicæ oblationis. 116.12

Nemo debet consequi præmium, ex delicto suo. 11.23

Nemo potest allegare metum, cui ipse causam dederit. et de quo metu intelligatur, et an hoc procedat, et quomodo uide ibi. 27.14

Nemo presumitur ex uerbis, ad alium finem inductis, uelle renuñciare privilegio suo, in corpore iuris inserto. 69.23

Nemo prohibetur pluribus defensionibus uti. 65.6

Nemo uidetur dominus membrorum suorum. 102.8

Nimia sanitas, imputatur culpæ. 98.5

Non coniunctus, si exprimat pro coniuncto, uidetur quod cautio non rumpatur. 116.6

Non

Non bene vivit, qui alterum offendit. 64. 2

Non solum iniuriam nostram, sed & amicorum, propulsare possumus. 28. 2

Non est recedendum a proprietate verborum in materia cautionis. 106. 18

Non debet quis repetere id, quod dare tenetur. 64. 4

Nō indicatur idē de numero, quod de principio numeri. 61. 14

Non tenetur pœna carceris rupti, qui exiit de carcere, & idem rediit. 143. 18

Non omne id vitiat, sed id tantum, quia iure reperitur expressum. 147. 60

Non entium, nullæ sunt partes. 147. 58

Non curamus de modo, quādo habemus effectum. 32. 4

Nō dicitur proprie fecisse, qui per alium fecit. 74. 3

Non licet scuire cōtra bānitum occisum, nec ei vestes detrahendæ, nisi incontinenti. 62. 24

Notarius si vno modo stipuletur, & alio modo scribat, statur stipulationi. 105. 9

Notarius debet stipulari nomine talis, alias promissio est sine causa, & non valet. 95. 17

Notarius, si dixit in instrumento, promissit non offendere sub pœna scut. mille, nec dixit cui illa pœna esset applicanda, vel dixit,

sub pœna scut. mille, &c. extra post vult extēdere, quod una pars pœna sibi applicetur, altera camera fiscali, an possit? quod non ratio ibi. quod tamen fallit, ut ibi nū. 16. 17. 18. 133. 15

Notarius non querit alteri, nisi corratificante. 151. 13

Nova causa, affectata, non prodest. 45. 9

Nova causa, præsimitur, ex diurnitate temporis. 45. 7

Nova causa etiam iniusta quomodo excuset ut non intelligatur rupta cautio? vide in casu ibi proposito. 24. 25. 26. 27. 28. 134. 24

Nova causa, vel iniusta sufficit ut non dicatur fracta cautio, distinguue tamen ut in nū. 6. 125. 4

Novatio non inducitur, nisi expressè dicatur. 144. 38

Novatio quomodo, et quando fieri dicatur per multa, ut ibi. & 3. 4. 5. 6. 7. 51. 2

Nullum est delictum, vbi non est dolus. 158. 27

O

Obligatio de non offendendo, respicit personam, & eam sequitur quocunque vadat, sicut actio. 34. 4

Obligatio semel cōtracta, non nisi modis, à iure approbatio dissolvitur. 47. 2

Obligatus canere, si sit valde idon-

- aens, non tenetur dare fideiussor-
 res. 18.8
 Obligatus dare pignora, liberatur
 dando fideiussores, sed non econ-
 tra. 18.9
 Obligatus dare fideiussores, inui-
 tus non cogitur dare pignora.
 20.16
 Oblivio præsimitur ex cursu 10.
 ann. 144.36
 Occurrere liti bus, spectat ad iudi-
 cem. 12.13
 Offendens, uel offensus si est magis
 coniunctus uni parti quàm alte-
 ri, uel magis faueat uni quàm
 alteri, tunc idem iudicatur in eo,
 quòd prapollat, ac in mero sim-
 plici. 53.3
 Offendens clericum inuentum cum
 matre, uel uxore, non incidit in
 censuras ecclesiasticas. 100.16
 Offendens furantem, uel aliū, pro
 defensione rerum suarum, non rū-
 pit cautionem. 99.12
 Offendens aduersarium extra ter-
 ritorium & iurisdictionem cau-
 tionem fregit. 135.37
 Offensio ut sit iusta causa ad rum-
 pendam pacem, sufficit quòd sit
 in potentia proxima actui, licet
 non ipso actu. 83.12
 Offensio est quicquid ad iracun-
 diam mouet. 72.1
 Offensio in personam, quæ dica-
 tur secundum quosdam. 6.7.8.
 71.7
 Offensio in materia quòd sit noua
 causa, quæ intelligatur. 71.9
 Offensus non ob. cautione ex inter-
 uallo, offendit eundem qui ipsum
 offendit, per hoc non dicitur fra-
 cta cautio quo ad secundo offen-
 dentem, ratio ibi. 2.3.4. & am-
 pliatio conclusionis, ibidem. 5.6.
 55.1
 Offensus, si iterum offendentem, of-
 fendat, non frangit cautionem,
 nu. 11. ratio ibi. 129.9
 Offensus quis dicitur factus, qui im-
 pulsus ad lapidem collisit. 71.12
 Offensus ab eo, à quo cautionem re-
 cepit petens pœnam, non debet
 probare se prius adimplesse, ratio
 ibi. 95.15
 Officiales qui receperunt cautio-
 nem de non offendendo, durante
 officio suo, si eorum officium fue-
 rit prorogatum non poterunt co-
 gere partes ad dandam nouam
 cautionem, ratio ibi. 142.3
 Officium iudicis si prorogetur, an
 danda sit noua cautio? 35.18.
 Officium iudicis actioni non deser-
 uiens, in sola iudicis uoluntate re-
 sidet. 2.5
 Officialis, qui non fecit dari hanc
 cautionem, tenetur ad interes-
 se. 144.32
 Officium iudicis imploratur quan-
 do timetur damnum inferri a re,
 rei, uel à re, in personam, ut illa
 res uel ratificatur uel tollatur.
 8.2
 Officium iudicis plurimum ualeat
 circa

circa coniecturas ad cognoscendum quis rixam incæperit, considerato tempore, loco, armis, personis, & similia. 86.25
 Omnes homines Christiani hodie sunt liberi. 132.10
 Omnes exceptiones, quæ impediunt implorari officium iudicis, obstat, & possunt opponi petenti cautionem de non offendendo, vel per se tantum, vel per se, & consanguineis. 26.13
 Omnes cautiones, ut à contractu pendentes, sunt civiles. 6.29
 Omnis amor magnus, sed aperto in coniuge maior. 61.7
 Oratio vniuersalis negatiua, quæ in iure redditur falsa in totum redditur falsa. 119.8

P

Pace secuta inter partes, si altera pars noluerit cautionem tolli, altera uero recusauerit, recusans audiri debet, ut ibi. 35.14
 Pace facta cum aliquibus ex inimicis, non cum omnibus cautio debet cassari pro rata, & ita pro coniunctis. 35.12
 Pace, inter partes secuta, presumitur, quod cesset timor scandali. 34.9
 Pacifici non licet quod ille non offendatur, quem lex offendi permittit. 65.6
 Pacis, & treuge, rupta probatio, debet esse liquida, & aperta.

86.9
 Pacta nouissima derogant prioribus. 51.8
 Pactum vnius alteri nocere non debet. 145.43
 Pactum de non petendo cautionem de non offendendo non ualet, nec de concordando, etiam cum iuramento, nec de non facienda pace. 143.23
 Pactum inter partes, quod utraque torqueatur ad ueritatem erudendam, si altera torta non confitetur, non ualet, nec Iudex sine alijs iudicibus poterit alteram torqueri. 125.5
 Pars, quæ timet offendi ab eo, qui est de aliena iurisdictione, & potest eum compelli ad dandam cautionem, quia possidet immobilia in territorio illo, ut latius in casu ibi, non debet exaudiri, quia ille a quo timetur, est de aliena iurisdictione. ex latissimo tamen officio iudicis poterit compelli. 9.141.8
 Pars, quæ sponte dedit cautionem, ut magis iudicem induceret ad faciendam cauere per alteram partem, si altera pars vel noluerit, vel non potuerit cauere, non debet audiri, si petierit suam cautionem reuocari, ratio ibi. 90.10
 Pars an possit cogi ad dandum nouum fideiussorem, si fideiussor, quem dederat sit factus non soluendo concluditur quod non, quia hæc stipu-

- Stipulatio uidetur conuentiona-*
lis, & inconuentionalibus non
est dandus nouus fideiussor. 25.
 143.24
Pars licet possit remittere iuramen-
tum parti, tamē si pars incidit in
peritium non potest. 107.24
Pars, quæ ab initio dedit non ido-
neum fideiussorem non tenetur da-
re alium, quia index debet sibi
imputare qui id fecit. 144.28
Pars non tenetur dare alium fide-
iussorem, si fideiussor datus, ex
post factus est non soluendo.
 132.13
Partes promiserunt non off. sub pœ-
na 1000. cum obligatione omniū
bonorum suorum, interim altera
ex partibus vendidit omnia bona
sua, uel aliqua, postea pacem fre-
git: Ille cui in euentum cōtrauen-
tionis pœna promissa est, an pos-
sit agere hypothecaria contra bo-
norum possessores? quod sic ibi.
 nu. 9. 127.7
Pater, mariti, proauus, et deinceps,
mater auia, & pro auia non fran-
gunt hanc cautionem, & ratio.
 61.18
Pater & filius est una & eadem
persona. 59.7
Pater, si tenetur soluere legitimam
pro filii delicto, uel eius condem-
nationem, non intelligitur teneri
si filius fuerit condemnatus in con-
tumaciam. 83.3
Pauper per cautionem iuratoriam,
 quod si peruenerit ad meliorem
 fortunam, soluet, si notorie con-
 stante eum non esse soluendo libe-
 rator a cessione bonorū. 111.12
Pax si habenda sit à filiis, non
intelligitur à bastardis. 92.7
Pax facilius rumpitur, quàm cau-
tio de non offendendo. 74.14
Pax ex minis rumpitur. 74.14.
Pax ex potu, esu simul, & ex o-
sculo pacis, inducitur, quæ et-
tiam in testamento fieri potest.
 107.24
Pax potest rumpi ex noua causa.
 157.22
Pax operatur, ut quis præsuma-
tur offensus ex noua non ex
antiqua causa, quia pace ui-
dentur remisse cause antiquæ.
 34.12.
Pax si fuerit facta pro consan-
guineis, uel accepta cautio, de nō
off. interueniēte stipulatione no-
tarij, etiam si non fuerit secuta
ratificatio, in præiudicium eorū
non potest pax, uel cautio remit-
 ti. 50.11
Pax, & cautio rupta dicitur, si
stante cautione pax secuta fue-
rit, deinde contrauentum & non
apparet an ex noua cā. 144.37
Pax, licet rumpatur per castramē
tationem, tamen attestatio ad of-
fensionem in personam, licet per-
ueniatur ad actum proximum,
 non frangit cautionem de non
 off. 102.2
 Pax

Pax nō rumpitur per leuem offen-
sam. 74. 11

Pax quomodo probetur, & si par-
tes promiserint alicui mediatori,
an illa dicatur pax. 34. 10

Pax ad tollendam hanc cautionē
de non offendendo, cum multum
operetur, à quibus sit, & haberi
debeat. vide ibi. per distinctionē,
& multa circa hoc per longam.

63. 3

Pax facta ad cautelā, habet vim
exculpationis. 107. 25

Pax simplex in dubio aliquo non
dato non probat delictū. 107. 25

Pax facta ab uno, uel pluribus
stante cautione, intelligitur, &
facta cū alijs qui ratificauerunt:
aliis non prodest. 50. 10

Pax querenda est ex mādato Dei,
diligens. 151. 11

Per cautionem de non offendēdo,
occurritur maleficiis 6. 33

Hæc cautio, an sit fauorabilis, uel
odiosa. 6. 34

Per conuersationem, remitti dici-
tur præcedens iniuria. 106. 1

Percussio cū pugno, uel manu ua-
cua, data super spatulis, uel simi-
li parte corporis, quæ quis non
ita facile dolet, non rumpit cau-
tionem. 71. 19

Percutiens in faciem pugno, uel
manu vacua, non rumpit cautio-
nem. 71. 20. 29

Percutiens clericum, putans eum
esse laicum, non est excommuni-

catus.

99. 12

Per furtum uel aliam patrimonii
diminutionem cautio hæc nō fran-
gitur, nec per accusationem, & mi-
nus per testificationem. 72. 2

Periculum in mora, & necessitas,
multa permittunt, quæ aliàs non
concederentur? 16. 17

Persona ubi personaliter tãgitur,
iniuria in personam existimatur.

75. 3

Per tactum, uel percussione[m] uesti-
mentor[um], & similia, de quibus
ibi an rumpatur cautio? & limit.
ibi. 7. 74. 6

Perusia, quomodo procedatur cir-
ca talem cautionem. 18. 6

Petens hanc cautionem, ad proban-
dum quòd aduersarius est sibi su-
spectus, fecit positionem, quòd ad-
uersarius in eum odio habet an
huic positioni reneatur aduer-
sus respondere? concl. quòd non
quia nemo tenetur respondere po-
sitioni continenti turpitudinem,
neque positioni captiosæ. 118. 6

Petenti hanc cautionem, an possit
opponi quòd ipse fuerit causa ini-
micitiæ? 27. 14

Petenti cautionem de non offendē-
do, iure, obicitur, quòd ipse prius
non cauit non offendere eum, a
quo petit cautionem eiusve cōian-
ctos, & ratio ibi. 24. 1

Petis à me cautionem de nō offen-
dendo coniunctos tuos, ego peto
michi exhiberi, demonstrariq; con-

- iunctos tuos, ne forsan ignorans eosdem offendam, an sim audiendus? quod sic etiam post datam cautionem.* 115.1
- Plura sunt negotia, quam uocabula.* 31.3
- Plures dederunt cautionem de nō offen. uel acceptauerūt, unus uel plures ex his cautionem alterare uolunt, uel prorogando, uel contrahendo, uel alio modo, utrum possint sint omnibus? quod non.* 126.9
- Plures Domini unum banniuerūt an unus ex eis possit dare bannito licentiam, siue saluum conductum redeundi? & an saluus conductus perpetuo seruari debeat ibi quod sic.* 111.11
- Plures Domini si aliquem ex banniuerunt, unus eundem remittere non potest.* 126.12
- Pæna adiecta in promissione de non offendendo facit cessare interesse.* 133.14
- Pæna si non sit adiecta in promissione de non offendendo, succedit obligatio ad interesse, & quod sit istud interesse, & quæ in eo considerentur.* 133.9
- Pæna promissa in euentum conventionis, de nō offendendo, pro parte fisco, & pro parte parti, nō contrafaciente, an pæna committatur in solidum, & utrum unus, an omnes, an singuli uiriliter ad pænam agere possint? vide ibi. late per conclusionēs.* 56. 13
- Pæna, offendentis eum, qui in generali promissione fuit exceptus, ut offendēs teneretur minori pæna, non regulatur à pæna illius excepti, quum possit puniri maiori pæna.* 52.15
- Contractus debet esse reciprocus.*
- Pæna alia est cautionis, alia pæna legis.* 104.5
- Pæna cautionis de non off. non acquiritur fisco, si ei fuerit stipulata per alium quam per notarium publicum.* 148.76
- Pæna suos tenet authores.* 6.36
- Pæna non habet locum, ubi nō fuit expressa.* 95.4
- Pæna debet esse liquida.* 96.16
- Pæna ibi cadit, ubi est controuersia.* 9.5
- Pæna frangentis cautionem de nō offendendo.* 33.4
- Pæna apposita in precepto si non fuerit dictum cui veniat applicanda, de rigore iuris, est applicanda parti, de consuetudine Camera Apost.* 39.9
- Pæna ordinaria iuris, non impeditur, quia ignoretur, quis fuerit prior ad rixandum, dummodo cōstet de vulnere illato.* 88.11
- Pænalia non sunt extendenda.* 44.4
- Pæna sunt restringende.* 31.31
- Posita parte integrali, non ponitur totum.* 119.5
- Possessio*

Possessio dicitur vacans, etiam si per statutum in heredem cōtinuetur. 13. 31

Possessor etiam iniustus, possessione sua, priuandus nō est. 11. 20

Potentior si à consanguineis, & se quacibus aduersarij imbecillioris timeat offendi, & iustè & illi cogentur cauere, quia subest iusta causa timoris, & si fideiussorem non inuenerint poterunt relegari. 25. 10

Potestas reseruata superiori, declarandi, qui comprehendantur in promissione facta de non offendendo quosdam, uel per quosdam usque in tertium gradum, intelligitur arbitrio boni viri, nec transit in successorem, nisi fuerit facta reseruatio per nomina respectiua dignitatem. Et post commissum delictum superior non potest amplius declarare. 130. 18. 19. & 20

Practica Modernorum Iud. circa talia precepta. 12. 5

Practica communis, citandi partem, ad tollendas dilationes, & subterfugia, & dubitationes, nunquid contumax possit mulctari, sine noua citatione, vide ibi. 21. 5

Practica citationis, quæ procedit quādo præceptum factum est in personam, ibi late. 21. 5

Practica quod agnati, qui fregerunt cautionem teneantur ad dā

num, quod passus fuit principalis ob fractam cautionem. 123. 21

Præpositio, per, accusatiuo deserviens varias habet significationes. 153. 26

Præsentandus si aufugit e manibus officialium eum capere volentium, fideiussor videtur liberari. 68. 17

Principalis si promisit se presentare toties quoties, quid seruandum in eo casu. 69. 24

Principalis si non est soluendo, & hoc notorium est, statim fideiussor conueniri potest & amplius, ut ibi. 105. 12

Priuatus qui dat saluum conductum hosti publico, nō tenetur ei seruare fidem. 118. 1

Priuilegium regulariter non transit ad heredem. 57. 18

Priuilegium concessum dicuntur, non trahitur ad famulos. 59. 3

Probari si posset quod offensus ignorabat, offensum, esse coniunctum, multum prodesset ad eum excusandū, quia dolus abesset. 116. 4

Processus factus contra principalem, notet fideiussori citato. 105. 14

Procurator tenetur inuitis procurare, aduocatus aduocare, doctor cōsulere, hospes hospitari, meretrix corpore suo inservire, soluta tamen

tamen solita mercede. & simil.

116. 13

Procurator (nisi expresse aliud de consensu domini appareat) promittens procuratorio nomine, nõ obligatur.

131.2

Procurator promittens non offendit per dominum suum, neque per agnatos, uel e contra permissio per procuratorem recepta est, nõ obligatur per hoc procurator, ratio ibi.

131.1

Procurator licet non admittatur in quibusdam causis corporis afflictivis tamen excusator ad instruendum iudicem, ne innocens pereat non rejicitur.

152.17

Proditor quis sit, & qua pœna hodie afficiatur.

37.3

Pro doctoribus multum presumitur, & multa leguntur privilegia.

156.5

Prohibitum ad tempus, post tēpus censetur permissum.

90.15

Pro interesse Reipub. etiam privatus agere potest, alio invito.

34. 13

Promisi te non offendere, tu factus comes, vel coheres inimici mei, cum quo dum essem ad manus, te offendi, per hoc cautio nõ dicitur rupta, quia attenditur quod principaliter agitur.

114. 17

Promissio, siue cautio de nõ offendendo videtur habere tacitā conditionem, si tenetur coram il-

lo.

133.2

Promissio facta non offendit coniunctos, uel offendit per coniunctos, usque in tertium gradum, dictio illa usque, includit tertium gradum. & quid si dicatur in tertiam eius generationem ibi remiss.

105.10

Promissio facta est de non off. neque per se, neque per consanguineos, uel attinentes, uel cognatos suos, in dicta promissione tā actiue, quam passive, an comprehendantur bastardi, siue spurij, siue alij naturales concl. quod nõ. nu.

5. & 10.

91.1

Promissio de non off. aliquem in domo, quomodo intelligatur. vide ibi remiss.

39.10

Promissio facta est de non off. in rebus, & bonis, quatenus extendatur significatio illorum verborum.

102. 12

Promissio facta est de non off. sub pœna applicanda fisco, tamen altera pars alteram offendit, & postea ab ea habuit pacem, vel fuit exculpata, an hoc sibi proferat ad evitandam pœnam in preiudicium fisci? concl. quod nõ, quia alter non potest pacisci in preiudicium alterius.

106.20

Promissio de nõ off. actiue vel passive, agnatos, cognatos, & affines, an comprehendat eos qui sunt principij taliū qualitatiū, vel eos in quibus magis procedit ista ratio.

tio.

tio. de quibus ibi, secundū eū arbi-
traria, vide ibi. 147.63

Promissio de nō off. per suos cōsan-
guineos, nō rumpitur si unus ex
consanguineis offendit ex causa
tamē alterius, nō illius qui promi-
sit. 82.7

Promissio facta ore tenus iudici si-
ne scriptura, quod talis ad eius
voluntatē se representabit, nō obli-
gat promittentem vt teneatur il-
lū representare, quia in huiusmo-
di cautionibus requiritur scri-
ptura. 146.49

Promissio facta simpliciter de nō
off. sub certa pœna si fracta fue-
rit, videtur quod agi possit de pa-
ce rupta & actione iniuriarū, et
ad damna expensas in medicis, et
amissa lucra, & amissos amittē-
dosq; questus secundum negocia-
tionem. 91.19

Promissio facta est de nō off. sub
pœna 100. scut. isq; qui promisit
diuersis temporibus bis offendit
aduersariū, cautio an sit rupta
bis, an pro prima vice tantū? cō-
clu. quod pro prima vice tantū,
vt ibi. alias tamen si apponitur
verbum toties quoties, vel aliud
verbū repetitiuū, vel clausula ra-
to manēte pacto. 91.20

Promissio facti alieni, valet in
pretorij stipulationibus. 97.22

Promissio facta fuit de non off.
alium quoquomodo, postea cum
offendit inter ludendū, vel iocan-

dum, per hoc nō dicitur commissa
cautio vel stipulatio, vel pro-
missio. 98.4

Promissio non fieri in indiuiduo,
contrauentio in parte facit in so-
lidum pœnam committi. 119.6

Promissio facta simpliciter nō of-
fendi per coniunctos, non adie-
cta pœna, quid operetur si facta
fuerit offensio ibi remis. 116.15

Promissio de non offendendo affi-
nes, non comprehendit virum, et
uxorem, nisi, ū veniant ex alio
capite. 61.14

Promissio simplex de nō offenden-
do intelligitur in personam. 72.1

Promissio de non off. in personam
frangitur et si quis ita aliquem
coegerit, vt in maximo periculo
vita, constitutus, & in maxima
calamitate habeatur, licet pro-
missio de nō off. simpliciter, in-
telligatur in personam, & non
sufficiat in bona. 102.14

Promissio de non offendēdo si fue-
rit conceptatum his verbis, vel
quoquo modo per leuem offēsam,
cautio ipsa rumpitur. 81.25

Promissio de nō offendendo si non
appareat de qua, quomodo intel-
ligatur. 38.9

Promissione facta de nō off. vni-
uersitatem, vel non offendi per
vniuersitatem, si vnus de vniuer-
sitate, vel offendit, vel offensus
est, separat in considerando cau-
tio non frangitur. 119.13

Pro-

Promissionē de faciendā pace, non inducit reconciliationem, 35. 16

Promissum si fuerit per plures in solidum de non offendendo, aequē pluribus in solidum & ab uno cōtraueniatur, vel contra vnum, quomodo pœna committatur, ibi. remis. 57. 19

Promissum est non offendere usq; in tertium gradum, gradus hic cōputabitur ne secundum ius ciuile, an secundum ius canonicum, an secundū statutū loci? ibi. 105. 8

Promissum est non offendere, vel non offendi hinc inde per coniunctos, vtrum veniant hi qui post cautionem facti sunt coniuncti, vel hi qui sunt nunc, sed ignorantur, vt quia diu fuerūt absentes? vide in fi. 9. q. vbi se remittit ad ea, quæ alias scripsit circa hæc. 104. 6

Promissum de nō offendere sub certa pœna, si non apparet cui stipulata sit, intelligitur parti & ratio. 38. 8

Promittens quid, sub conditione, si Titius talem offenderit, non videtur valere promissio, si Titius sit amicus stipulantis, quia videtur dari materia delinquendi. 97. 24

Promittens factum alienum non obligatur. 25. 1

Promittens nō offendere si offendit, licet soluerit pœnam conuentionalem potest etiam perstringi

ad soluendam pœnam ordinariā. 128. 1

Promittens pro omnibus consanguineis, non debet cogi promittere pro vno discolo, qui nihil habet in bonis, & facillē franget pœcem. 138. 11

Promittens factum alienum non tenetur, quin immo promittens factum proprium de facto alieno, si fecit, quod potuit, obligatur, declaratur tamen, & fallit vt nu. 21. remis. 96. 18

Promittens rappresentare, et quod inde nō recedet, si appresentauit, & presentatus cum nō fuerit in carceribus detrusus, aufugit promissor non tenetur ultra appresentare. 68. 19

Promittens non offendere sub cautione, filium vel auum, vel nurū, vtrum trahatur ad offendentem nepotem, pronepotem, proauum, vel pronurum? 62. 19

Promittens non offendere in personam, intelligit de tota, non de parte. 119. 3

Promittens non offendere Titium an frangat cautionem offendendo eius uxorem? vide conclus. ij. 61. 5

Promittens rappresentare non intelligitur si banniat. 67. 15

Promittens non off. retinet stipulātē in priuatis carceribus per hoc non frangit cautionem. ibi. 6. distingue vt nu. 7. 101. 4

Promit-

Promittens representare toties quo-
sies, non liberatur representan-
do, bis, & nunquid obligetur ex
nova causa? 69.70

Promittens factum alienum, non
obligatur. 25.11. & 31.1

Promittens appresentare Titium in
fra 8. dies, non tenetur eum ap-
presentare infra d. tempus, nisi
fuerit à iudice requisitus, et elap-
sis. 8. diebus, non tenetur repre-
sentare, licet fuerit requisitus,
quia tempus elapsum est. ratio ibi.
8. 69.26

Promittens aliquem representare
sub pœna, si pœna est applicata
parti, tenetur etiam ad interesse
quod est ultra pœnam, sed quan-
do pœna est promissa fisco, non
tenetur ad interesse. idem in prin-
cipali. 148.74

Promittens fideiubere, nō tenetur
servare promissa, nisi prius data
sibi promissione indēnitatis. 4.20

Promittens non offendi per cōsan-
guineos suos, presupposito quod
teneatur, ex eorum delicto, utrū
contra predictos consanguineos
habeat actionem, ad recuperan-
dum id, quod eorum culpa, dāni
passus fuit concl. ut ibi per distin-
ctionem. 97.23

Promittens non offendere in perso-
nam, si offendant in brachio, an te-
neatur de fracta cautione. concl.
quod sic per rationes ibi. 6.7.8.
9.10.11.12. post argumenta pro

contraria parte, nume. 2.3.4.5.
119.1

Promittens non offendere consan-
guineos Titij, nō cōprehendit uxo-
rem suā consanguineam Titij, nisi
dictū fuerit tam masculos quā
fœminas. 62.15

Promittens non offendi per coniu-
ctos, si non dixit etiam per se, est
casus omissus, & relinquitur di-
spositioni iuriscon. 117.16

Promittēs nō offendere ēt ex noua
causa, quia non intelligitur tenu-
ciasse, quod offendēs ex noua cau-
sa, frangat cautionem, quid si re-
nunciauerit, ut nec ex quacūq;
causa excusetur, vel dixerit ex
nulla causa se excusari velle? vi-
de ibi. 124.30

Promittens nō offendere intra cer-
tum tempus, elapso tempore per
paucos dies aduersariū offendit,
per hoc non dicitur fracta cautio.
7. quomodo autem ista intelligan-
tur. 10. 136.4

Promittens de suo facto, dato, &
cesso tantum intelligitur promit-
tere de facto prædecessoris sui, et
heredis. 71.12

Promittentes de nō offē. in perso-
nam vulnerati fuere, vel aliter
lesi, sed ignoratur quis laeserit,
vel quis incōperit rixam, & quis
vulnerauerit, vel si dāo tantum
sunt alter fuit vulneratus, & ad-
uersarius dicit fecisse ad sui de-
fensam. & sic non apparet quis
d. fuerit

- fuerit inceptor rixæ, quis dicendus fregisse cautionem utrumambo, an neuter, an uulnerans? si nō apparet de principio rixæ licet unus reperiatur mortuus quod ne mo tenetur de pace, cautione, tregarupta in hoc casu & hæc quo ad pœnam applicandam parti uel fisco. 84. 1
- Pro nobilibus multū prasumitur 155. 3
- Pro quibus, non possit peti cautio de non offendendo. 29. 4.
- Protestatio nil operatur, ad tollendam ueritatem. 47. 6
- Pro vulnere illato in plateas si imposita esset pœna manus, pro uulnuscilo nō imponeretur tā atrox pœna. 76. 12.
- Proximior, qui promisit nō offendi per coniunctos, uno eorum contrahente, qui non est soluendo non poterit agere ut ceteri secum contribuant, ad soluendam pœnam, uel quod dent cautionem de soluendo pro rata. distingue tamen ut ibi. 138. 12
- Proximiores sicut habent plura commoda, habent etiam plura incommoda. 138. 9
- Puer in utero ante 40. dies nullam habet formam. 170. 4
- Pugno quis dicitur cedi, & pulsari, non uerberari. 76. 6
- Pugnis iniuria personalis uidetur 75. 1
- Pugnis maxillata etiam in faciē in rustico, dicitur modica iniuria. 81. 21.
- Punctus in oratione soluta, habetur loco copula. 120. 22
- Puniendus ex statuto, puniente frangentem pacem cum armis, uel uulnerantem, unica pœna plectendus est, quia necessario arma precedunt. 16. 137. 15.
- Pupillus licet ignoret quid agat, tamen consentire dicitur, & pati ut habeat actionem iniuriarum ratio ibi. 8. 113. 8
- Pupillus potest petere cautionem de non offendendo cum auctoritate tutoris, uel curatoris, uel iudic. & si est doli capax, potest facere pacem. 72. 3
- Putans arborem, uel murans, si ramo, uel lapide labente offenderit illum cui cauerat, non tenetur. 100. 14
- Q
- Quadruplex est cautio de non offendendo, ut ibi late. 8. 1
- Que fiunt in continenti, inesse uidentur. 136. 5
- Que cause, sint sufficientes, ad excusandum quem a pœna fractionis, huius cautionis, & ibi per lōgam seriem. 45. 10
- Que de nouo emergunt nouo indigent auxilio. 152. 21.
- Que, non sint iuste cause, ad petendam hæc cautionem. 15. 10
- Que

- Quæ dicta sunt de cautione, uerifi-*
cantur etiam in cautione præto-
ria, si requiratur plena uel com-
petens cautio. 18.11.
- Quæ ad heredem sunt transmissi-*
bilia, sunt cessibilia, & econtra
130.18
- Qualibet dispositio intelligitur re-*
bus sic stantibus. 31.3.
- Quando quis dicatur abuti armis*
39.1.
- Quando constat alterum ex liti-*
gantibus possidere, & iudex ad
instantiam alterius auocauit pæ-
nes se possessionem uel sequestra-
uit, quid agere debeat pars dam-
num passa. 16.17.
- Quatenus mortuo beneficium con-*
ferri possit ibi remis. 62.23.
- Qui uerbis intulit iniuriam, si in-*
fra 30. dies, uel ante lit. conte-
stat. cum dictorum pœniteat, non
tenetur actione iniuriarum.
106.21.
- Qui promisit defendere an intelli-*
gatur de iure, uel de facto, ibi re-
mis. 72.12
- Qui tenetur aliquem restituere ad*
suam libertatem, tenetur illum
ponere extra custodiam, & in
territorium suum. 112.23.
- Qui promittit non offendere, loqui-*
tur generaliter, non se astringens
magis ad unum locum, quàm ad
alium. 34.3
- Qui tenetur aliquid facere, pro-*
prijs sumptibus, id tenetur facere
39.3
- Qui tacet, dicitur uelle, aut saltem*
non dissentire, si non resistat ipso
facto. 53.9
- Qui promisit non offendere Titium*
si eundem uolentem offendant nō
frangit cautionem, ratio ibi. 10.
lmit. 11. 102.8
- Qui se defendit, & offendit dona-*
torem, non incidit in pœnam. h.
derenoc don. 100.17
- Qui recepit cautione de non of-*
fendendo, an possit petere sibi cō-
cedi familiam ad defensam & de-
lationem armorum, uel aliud re-
medium de innumeratis, in hoc ca-
su? 23.10
- Qui intelligatur de linea, in mate-*
ria cautionis. 143.11
- Qui sint de collonello, qui de prosa-*
pia, qui de generatione ibi remis.
143.12
- Qui tenetur satisfacere regulariter*
non liberatur nuda promissione.
19.13
- Qui dedit causam rixæ tenetur de*
pace rupta, si in personam offen-
derit. 74.14
- Qui offendiculum ad capiendum*
fures terendit, in quo aduersa-
rius suffocatur est, non tenetur.
100.14
- Qui accurrens ad clamorem of-*
fendit consanguineum suum uel
si venit accessorie ad alium, excu-
satur, ut non frangerit cautionem.
100.14

- Qui fecit ad sui defensam, non dicitur fregisse cautionem, quia dolus absuit, & fecit lege permittente.* 100. 15
- Qui peritum transgreditur, non vituperatur.* 76. 16
- Qui dederat cautionem de non offensa. vel se representando, ad petitionem iudicis, dedit alios fideiussores nō abolita prima cautione, posterior fideiussor ex causis, non potest conveniri, primus poterit conveniri, quia a prima cautione in veritate nō est recessum, verum ab utrisque non est exigendum, quia bona fides nō patitur, ut bis idem exigatur. nume. 19.* 132. 18
- Qui promisit non offendere, si insultatus ad sui defensam occidit stipulatorem insultantem, non tenetur de rupta cautione, quia est nova causa, & fecit ad defensam.* 114. 12
- Qui promisit aliquem representare ex causa vulneris, si ex vulnere postea secuta fuerit mors non tenetur eum representare.* 143. 22
- Qui semel accepit possessionem nō habet amplius interdictum adipsam ascendere.* 11. 22
- Qui possidet, & se defendit, non dicitur vim facere, sed vim repellere.* 9. 9
- Qui est in possessione & turbatur, vel timet turbari ab aliquo, potest implorare officium iudicis absque libello, ut illum prohibeat, vel vim fieri vetet, ne partes veniant ad arma.* 9. 10
- Qui nulliter cavuit tenetur iterum cavere.* 144. 32
- Qui cavuit, ex conventionali stipulatione, dando fideiussorem, qui fideiussor postea est effectus non soluendo, non tenetur iterum cavere. Sed qui cavuit ex pratoria, tenetur, quia adhuc subest etiam obligatio cauendi, ex l. vel ex equitate.* 5. 26
- Qui ex necessitate offendit, nihil deliquit.* 130. 10
- Qui non est notus in vno loco, nec inuenit fideiussorē, vel circa cautionem de non offendendo, vel de se representando, petit se remitti ad curiam, vel locum suum, ubi dabit fideiussores, an iste debeat remitti? distingue, ut ibi per Alexan. & per hunc nu. 69. 146. 52*
- Qui soluit pœnam conventionalem, in casu ibi proposito post solutionem etiam offendi poterit, ratio ibi. nu. 6.* 129. 5
- Qui promiserat non offendere, (necessitate compulsus) offendit cum cui cauerat, non incurrit in pœnam, quia necessitati omnia cedunt, & dolus abest.* 129. 7
- Qui non vult dare hanc cautionē potest privari à suo superiore iurisdictione feudo, et huiusmodi, quæ ab eo recognoscit.* 144. 29
- Qui*

- Qui modicum ledit, cū modica effusione sanguinis, non dicitur effundere sanguinem.* 76. 16
- Qui promittit defendere, promittit non offendere.* 116. 11
- Qui ex aliqua causa est difficilis ad conueniendum potest recusari pro fideiussore, in materia cautionis, quasi nullus oblatus fuerit fideiussor.* 12. 131. 11
- Qui timet offendi generaliter, potest petere sibi dari signum, & fieri proclamata, et edicta ne offendantur.* 17. 26
- Qui dedit cautionem de bene uivendo, potest cogi ad satisfaciendum de non offendendo, si iudici ex causa videatur.* 65. 6
- Qui timet offendi, potest petere ut aduersario signū imponatur, ut dignoscatur ab aliis.* 46. 6
- Qui promisit non offendere heredem, offendit bonorum possessore, vel alium eidem surrogatam, vel eorum. an cautio, vel stipulatio committatur? quod ibi. num. 15.* 122. 14
- Qui dicantur familiares, qui domesticus, qui curiales, vel familiares principis, qui consortes, qui sequaces, qui adherentes, vide ibi remis.* 29. 5
- Qui valde rixosus est potest cogi ad dandam cautionem de bene uiuendo.* 64. 1
- Qui dedit principium rixae, tenetur ex omnibus inde secutis.* 135. 28
- Qui promisit non offendere per se, mandauit ut offenderetur, per hoc fracta non dicitur cautio, ratio ibi. 213. 73. 1*
- Quibus casibus liceat contra mortuum seuire ibi remis.* 62. 25
- Pœna, deponentis suspensum facit.*
- Quid in eo, qui alias in huiusmodi deliquit.* 85. 5
- Quid contineatur sub uerbo (Cautio) & 5. 18. 3*
- Quid semper praesumitur factum tempore licito.* 112. 20
- Quidam fecit mandatum ad componendum, & tollendam cautionem, & adhuc re integra, mortuus est, an post eius mortem possit tolli cautio & de ea componi? quod sic ibi.* 113. 1
- Quidam promisit non offendere factum tantum, & in personam, & insultauit personam cum armis, et fortasse perforauit uestem, aut thoracem, aut scutum, an dicatur fregisse pacem de non offendendo.* 71. 3
- Quidam intercescit inter A. & B. qui nolebant facere pacem, per hec uerba, A. ne timeas, à B. quia te non offendet, & mihi crede, similiter dixit B. cum fuerit contrauentum, an iste teneatur, ut fideiussor, uel extra ordinem, distingue ut per eum.* 106. 17
- Quies Reipublicae uidetur turbata.*

ex afflictione particularium.

37. 2

Quilibet de populo admittitur ad accusandum de rupta cautione.

38. 7

Quilibet potest renūciare iuri suo.

27. 17

Quis, saluus est in ducatu Florentia, vel Urbini, quia Dux ita vult terras suas esse securas Perusinus persecutus à lictoribus ex territorio Perusino, in Florentino, vel Urbinati captus est, an debeat relaxari, conclu. quod sic antequam in Perusinum territor. retrogrediatur ratio ibi.

111. 16

Quis non compellitur ad faciendum bonum, dummodo absteat à malo.

64. 3

Quis non debet locupletari cū alie na iactura.

12. 27

Quis non debet consequi actionem ex delicto proprio, quia damnum, quod quis sua culpa patitur sibi imputetur.

27. 15

Quis non debet duplici pœna affici, pro eodem delicto.

104. 2

Quis non cogetur recipere particularem solutionem.

6. 131. 5

Quis non debet condemnari in materia cautionis, nisi fuerit petitus, & fuerit accusatus.

136. 3

Quod pendet, non est pro eo, quasi sit.

123. 24

Quod omnes tangit, ab omnibus fieri debet.

126. 10

Quod quis cautionem non inuenierit, statur de hoc eius iuramento in reliquis relaxandus.

25. 9

Quod post facta nunquam cre-

scit prateriti delicti aestimatio.

125. 2

Quomodo quis efficiatur, & probetur non soluendo ibi remis.

143. 27.

Quomodo intelligi debet quando cautio data est ex iussu iudicis.

90. 7

Quomodo intelligatur cautionem non rumpi per percussione cum pugno, vel manu vacua, vel aperta.

81. 22

R

Ratificatio, mandato comparatur.

97. 24

Ratificatio debet fieri re integra, alioquin non prodest, nec trahitur retro in præiudicium terti.

50. 12

Ratificans stipulationem per notarium, alteri facta intelligitur, & confirmare cum omnibus qualitatibus ex quo tenetur mandati, si contranenerit.

51. 13

Ratificatio, quomodo extorqueri possit.

51. 13

Ratificatio cautionis, potest fieri, re, & uerbis, & tacite, & tacito consensu.

49. 8

Rebellis de iure communi offendi potest impune.

67. 7

Rebeldes

- Rebelles qui sint. 67.7 Rixosus multa patitur, quæ alias
Recurrere ad curiam superiorem non pateretur. 25.9
frāgit cautionem, quam dederat Reus asserens se commississe delictū
de nō egrediendo pallatium, ubi ad defensam, vel aduersarium
fuerat retentus, secus si appellas- fuisse primum ad rixandum, cum
set in retentione. 142.1 hoc sit fundamentum exceptionis
Reconciliatio quid operetur? ibi. suæ, debet illud probare. 85.7.
112.23 Rusticus, & mulier non excusan-
Regula, quod cautionis appellatio tur si omiserint facere inuenta-
ne, nuda promissio veniat, limita- rium, nec aduersus publicationē
tur multis modis vt ibi per longā testium. 122.13.
seriem. 14.10
Rei note frustra additur demon-
stratio. 115.2
Renūciari an possit statuto, quod
bannitus imponē offendi possit.
66.4
Represalia, quæ à veteribus clari-
gationes dictæ sunt, si manden-
tur alicui reuendenda, interim re-
uocari non debent. 124.25
Res indicata contra principalem,
mandatur executioni contra fi-
deiussorem, etiam sine nouo pro-
cessu, quod est intelligendum in fi-
deiussore indicij, secus in fideiuf-
sore contractus. 86.6
Responsiones et limitationes ad mul-
ta quæ adduci possent contra re-
gulam supra nu. 1. nu. 12. 13. 14.
15. 67. 10
Restitutio non est deneganda mi-
nori nus commune sequuto, &
sua facilitate leso. 114.11
Rixosi varijs remedijs cogi pos-
sunt, & cohiberi à delinquendo.
65. 6

S Alua guardia habuit originem
a principio mudi, quando Cayn
occidit fratrem suum Abel. vide
ibi. 17.22.

Saluusconductus expirat morte,
& finita iurisdictione, alias ad be-
neplacitum uidetur perpetuus.
22. 112. 21

Saluusconductus, uidetur lex, vel
statutum disponens quod priores
capi non possint. ex quo tenetur
actione iniuriarum preses ille qui
aliquem ex eis capi fecerit. nisi ti-
mor fuge, subesset. cogere tamen
posset illum ad cauendum de repre-
sentando. 111.13.

Saluusconductus an possit concedi
ab inferiore a principe distinguo
ut ibi, si petens saluusconductū,
fuit ex bannitus a principe, &
eum timeat, non potest ab inferiore
d 4 re salu

- ve affecurari, si autem fuit ex bā-
nitus à Iudice, ab eo potest habe-
re saluum conductum. 111. 18
- Saluus conductus ab alio quàm à
principe concessus, & iuramento
firmatus non valet. 112. 19
- Saluus conductus, qui dicitur fi-
des publica, & est species cautio-
nis de non off. in personam, ali-
cui concessus non durat nisi pro
una vice tantum, fallit nisi fuerit
datus ad tempus, vel ad certum ne-
gotium. 2. 3. 110. 1
- Saluus conductus concessus pro ue-
niendo ad civitatem, intelligitur
etiam concessus pro redeundo à
civitate. 110. 4
- Saluus conductus, in dubio, presi-
mitur concessus motu proprio, &
regulariter est seruandus, non ta-
men operatur ius remissionis, si-
ue restitutionis bonorum amisso-
rum quando est concessus pro de-
licto commissso. 6. 7. 110. 5
- Saluus conductus Domino concef-
sus, an trahatur ad familiares, et
quomodo operetur in praiudiciū
tertij ibi remis. 110. 8
- Saluus conductus, vel securitas ali-
cui concessa trahitur ad socios et
hebraeos, non ad saracenos, neque
hereticos, nec ad hostes, quia eo-
rū commercium reprobaturum est.
ibi. 110. 9
- Saluus conductus non facit illum
securum qui timet multitudinem
populi, sed bene eū, qui timet sen-
tentiam iudicis, nisi secundū mo-
rem patriæ, nec apud iudicem ef-
set securus. 110. 10
- Saluus conductus concessus pro
tot personis, an intelligatur con-
cessus pro vxore. ibi remis. 112. 24
- Saluus conductus concessus pro per-
sonis, intelligitur concessus pro re-
bus etiā quas secū ducturi sunt.
112. 25
- Saluus conductus concessus fuit bā-
nito, sed non fuit publicatus. per
loca solita, praesertim cum non
fuerit delictum eius bannum, &
bannitus per plures menses fuit
supportatus, vt rebannitus, po-
stea fuit occisus ab ignorante,
illum rebannitum, & supporta-
tum vt supra occidens non tene-
tur poena ordinaria de homici-
dio, sed extra ordinem. ratio,
quia supportatus occisus est. 27.
112. 26
- Scholaris rixosus, potest cogi mu-
tare hospitium. 40. 5
- Scisio vestium est facere iniu-
riam persona, non in personam.
71. 6
- Secūdus creditor praesertur priorī
creditori sub conditione potesta-
tiua, quae euenit post obligatio-
nem suam, quam regulam intel-
lige, vt in nu. 10. 127. 8
- Securitas quid sit, secundum opi-
diuersorum. 4. 21
- Semper attenditur id quod prin-
cipaliter

- cipaliter agitur. 54.7
 Sempronius promisit non offendere Gaiū, tamen manibus tactus, et adhibita uolētia, eripuit ē mani-
 bus ipsius Gaij, certas res, quas ipse portabat, non dicitur per hoc fracta cautione de non off. quia requiritur tactus in personam, cum dolore, tumore, liuore, uel uulnere, nec sufficit sola strictura; Et hac maxime procedunt si attestauit tollere, non tamen abstulit. 101.1
 Sententia lata cōtra principalem, mandatur executioni contra fideiussorem, sine nouo processu, sed facta in cōtumaciam non nocet fideiussori. 141.78
 Sententia, de danda cautione de non offendendo, est diffinitiuā. 42.4.
 Sententia diffinitiuā, est iudicialis diffinitio, controuersia principali finem imponens. 42.5
 Sequestratio, & auocatio facta absque causę cognitione, & de facto, & non seruatis seruandis, de facto, potest, & debet reuocari. 11.21
 Sequestratio licet regulariter prohibita sit, si tamen inter duos de possessione contendatur ne uis fiat) Iudex potest auocare ad se possessionem & sequestrare. 9.13
 Si alterius partis interest pacem, uel cautionem non remitti, altera in preiudiciū illius facere hoc non poterit. 144.42
 Si ciuitas dederit hanc cautionem, & unus conuenerit quid? an cōmunitas possit remittere damnum datum. An duces belli possint facere hanc cautionem, & qualiter & quomodo, & ubi citanda sit uniuersitas ibi remis. 114.15
 Si cui relinquatur usus alicuius domus, intelligitur etiam relictus usus pro uxore. 61.9
 Si de actu finali est maior pœna, quā de preparatorio, confunditur pœna actus preparatorij, cū pœna actus finalis. 136.12
 Si duo possideant eandem rem, alter naturaliter, clam uel precario, ab aduersario, alter ciuilitur, ciuilitur possidens obtinere debet. 13.29
 Si ex coniuictis unum deficiat, reliquum non consistit. 120.18
 Si inter superiorem, & subditum litigetur, & timetur de scandalo, uel ad cautionem de non offendendo, uel ad sequestrum recurritur. 13.32
 Si pœna non fuerit inserta in saluaguardia, ille qui non obseruat, extra ordinem punietur. 17.21
 Si quis compareat pro citato ad cauendum, uel se defendendum, ne iudicem doceat de absentia citati & de eius innocentia, debet per iudicem audiri, cum assignatione termini ad probandum incumbētia

- ambentia.* 22.6
Si quis per impotentiam offendat, non tenetur. 99.13
Si quis calore iracundie offenderit eum, quem non offendere cauerat non frangit cauere, quia dolus abest, quod non esset in affectatis, vel si iracundia fuisset sine causa, vel ex vitio natura. 100.18
Si quis putans offendere Titium, cum quo cautio non intercesserat, offenderit Meuium, cum quo cauerat non punitur poena treuge, pacis, cautionisve rupte; quia abest dolus. Et de iure communi debet puniri extra ordinem, non corporaliter ut homicida. 99.12
Si statuto caueatur, quod is qui petit cautionem, ipse prius debeat cauere, vel in casibus in quibus iure id faciendum est, non sufficit quod offerat se paratum cauere, vel dare fideiussores; quia verba intelliguntur cum effectu. 26.15
Socij mei socius, socius meus non est. 29.4
Soluta oratio que sit. 120.19
Solutum ex sententia iniqua, ut sine causa solutum potest opeari. 127.12
Solutio poene habetur pro observatione contractus & illationes ex hac regula, & quomodo procedant. 37.3
Solutio poene, habetur pro observatione contractus. 104.3
Spurij non sunt neque agnati, neque cognati, ita ut nec per legitimam dici possit agnatus. 14.
quia sunt infames infamia facti que per neminem tolli potest. 15.
 156.13
Stante pace, & promissione generali, & simplici de non offendendo cum armis, vel sine, nec directè, vel indirectè, vel alio quoquo modo, si pertransiens vitauerit cum cubito, non dicitur poena commissa percusso. 77.18
Statutum quod corrigit ius commune non recipit interpretationem à iure communi, quod intelligitur de eodem correcto. 150.4
Statuta edictaque nouiter edita, recipiunt interpretationem à iure communi maxime ut quis indebitè damnum patiatur. 150.3
Statuta punientia homicidam, intelliguntur si dolo id factum sit. 99.9
Statuta & bannimenta correctoria, iure communis, & exorbitantia, & preter rationem, sunt resurgenda quantum fieri potest, quinimmo etiam impropianda ut reuertamur ad ius commune. 166.6
Statuto permittente quem posse offendi, quid veniat. 71.10
Statuto caueri potest, ut alius pro alio teneatur ad poenam pecuniarum.

- riam. 50. 14
 Statutum si disponat, quod qui ex-
 traxerit sanguinem alicui in pal-
 latio, puniatur pœna manus, nō
 intelligitur de illo, qui percussit
 aliquem in naso, ex quo aliquan-
 tulum sanguinis exiit. 56. 13
 Statuta debent intelligi, & inter-
 pretari humanè. 76. 14
 Statutum loquens de vulnere cum
 sanguinis effusione, non habet lo-
 cum, si modicum cruoris effunda-
 tur. 76. 15
 Statutum si imponat pœnam fran-
 genti hanc cautionem, tamen per
 conuentionalem pœnam etiā eius-
 dem quantitatis, non videtur de-
 rogatum pœna legali. 129. 4
 Statutum, vel consuetudo, quod ali-
 quid solvatur pro secunda, vel no-
 na cautione, nō habet locū quan-
 do sit prorogatio. 53. 18
 Statutum si dicat quod pax habea-
 tur ab heredē, non sufficit habere
 ab offenso. 63. 3
 Statutum imponens pœnam non
 habenti pacem ab offenso, non
 habet locum si offensus non su-
 persit. 63. 3
 Statutū cogens ad compromissum,
 vel ad cauendum pro filijs, non
 habet locum supra naturalibus. 93. 9
 Statutum quod stantibus filijs ma-
 sculis, non habet locum in adopti-
 uis. 95. 7
 Statutum quod occidens hominem
 puniatur tali pœna, non habet lo-
 cum in occidente puerum in ute-
 ro, faciendo fieri abortum. 61. 5
 Statutum de occidendis bannitis,
 non comprehendit patrem, neque
 filium. 28. 12
 Statutum quod nulla persona lo-
 quatur cum bannitis, uel reci-
 piat ab eis literas non habet lo-
 cum in patre, fratre, & huius-
 modi cōsanguineis, uide ibi. 28. 1
 Statutu de non receptandis banni-
 tis non comprehendit affinem bā-
 nitum. 28. 2
 Statutum disponens quod Syndici
 teneantur denunciare percussio-
 nes sanguinolentas, ubi est leuis-
 sima cutis scissura denunciatio
 facienda non est, quia leuis scissu-
 ra & cicatrix non dicitur uul-
 nus. 71. 11
 Statutum loquens de pace, non ha-
 bet locum in treuga similiter pœ-
 na rumpentis pacem, non habet
 locum in treuga. 48. 3. 2
 Statutum loquens de pace, uel treu-
 gua, non habet locum in hac cau-
 tione, uel saluoconductu. 48. 4
 Statutum, ut pater pro filio, & cō-
 iunctus, pro coniuncto obligetur
 5. 32
 Statutum, quod homicida occida-
 tur, uidetur contra ius diuinum
 17. 25
 Stipulans alimenta pro se, dicitur
 stipulari etiam uxori. 61. 9
 Stipulatio de non offendendo, au-
 tem

committatur, si illo, qui promisit non offendere Titium, nec eius cō sanguineos occidit mulierem, quæ in utero eiusdem consanguineum ferebat. concl. quod nō ibi. 4. 60.1

Stipulatio pratoria, solum committitur in contravenientem.

56.13

Stipulatio de non offendendo in heredibus uidetur noua, ut in usufructu, ut quot sunt persona, tot sint stipulationes. 56.13.

Stipulationes conventionales differunt à stipulationibus pratorijs cautionalibus. ut ibi. 151.12

Stipulationum, quedam pratorie, quedam iudiciales, quedam conventionales, quedam cautionales, & quedam communes, & unde dicantur, ibi diffuse. 4.23

Stultus est Iudex, qui condemnat ultra petita. 136.2

Suadens, uel dans consilium assistens præstans opem in maleficio, si ipse non percussit, non rumpit cautionem. 106.19

Sublato principali, tollitur accessorium. 34.12

Subterfugiens dare hanc cautionem, suspectus de fuga, potest capi antequam citetur. 127.6

Sufficit, obligationem, semel, effectum sortitam fuisse. 47.3

Supplicatio non est subreptitia, si ille, qui fuit condemnatus ob fractionem cautionis, & ob insultum cum non fregeris cautionem, per

insultum (ut alias conclusum est) solum supplicauit de insultu, & condemnatio fuit cassa quoad insultum, sed nō quoad cautionem, quia in supplicatione totum negotium non narrauit ratio ibi.

147.58

Surreptitium non dicitur quia nō fuerit expressum. 147.59

T

Tactus uestimentorum, non dicitur offensio in personam.

71.3

Tempus quando est incertum, in dubio, indicatur perpetuum.

36.23

Tempus quod de consuetudine deberet apponi in huiusmodi cautionibus si non fuerit appositum, ex consuetudine repetitum uidetur. 36.25

Testes in hac materia examinati contra principalem, non perstringunt fideiussorem. 83.8

Testis, qui propter affinitatem non poterat examinari, finita affinitate admittitur, licet non tanta fides ei adhibebit. 47.5

Thracum & africis reprobata, qui promittebant non offendere per diem, & offendeabant noctu.

90.15.

Timens, offendi potest impetrare delationem armorum? intellige tamen ut in nu. 3

131.1

Timens

Timens offendi licet impetrauerit hanc cautionem, si tamen ex legitimis causis ostenderit iudici se non esse securum, poterit implorare, ut liceat sibi deferre arma conducere secum homines artes, & ut iudex det sibi familiam quo magis defendatur ab insultu eius, à quo timet offendi. 39.1

Timens aliquid fieri, contra legem adeat praesidem, & impetret legitimum praesidium. 17.2

Timor quomodo probetur in minoribus annis, licet uerba non interuenerint. 3.19

Timor reuerentialis, non est iustus timor, nisi cum reuerentia interueniat anormis lesio uel mina. 3.8

Titius dedit cautionem de non offendendo, inimicum suum, tamē cum offendit extra territorium iudicis, coram quo data fuit cautio, utrum stipulatio commissafuerit, & Titius teneatur ad poenam post multa concludit, quòd sic. 34.1.

Titius promisit non offendere Meuium sub poena mille scutorum, nec apparet cui promissum fuerit uel si promissum fuit notario, nō dicitur cuius nomine facta sit stipulatio. promissio ista non ualeat. 90.16

Tollere causam, & tollere rationem, est idem. 152.23

Tortura, si sit permessa in hac cau-

tionem, ut ex statuto, uel banno, iudex potest ex coniecturis animusuum informare contra quem procedere debeat ad torturam, & si unus tortus ratione plurimum indiciorum, ea purgauerit, non uidetur alter torquendus, quia ex hac sua inditia non sunt aucta, nam fortē tortus ex animo, & constantia non fuit confessus. 88.36

Transuersales dicuntur de linea superiori, & inferiori. 155.11

Transuersales tribus modis dici possunt ut ibi. 156.16

Transuersalium appellatione solū uidentur venire agnati. 156.10

Treuga, uel cautio, non est quòd frāgatur ex his dictionibus, pro, uel, per, sine mandato. 153.29

V

Vanus metus, est illegitimus. 2.8

Varia sunt hominum ingenia, & calliditates. 16.20

Vassallus se defendens, & offendens dominum, non priuatur feudo. 100.15

Vassallus, iure non recipit dominum, in ciuitate ad non infectandam urbem. 106.16

Vbi maius est periculum, ibi cautius est agendum. 19.14

Vbi principalis est soluendo, fideiussor non est necessarius. 19.15

Vbi sit prorogatio, idem est prorogatum

- gatum & prorogatio, & idem of-
 ficiū dicitur durare, limita ta-
 men, vt nu. 5. 6. 7. 142. 4
Vbi est dubitatio armorum, incipi-
tur à præcepto, absque citatione
partis. 9. 12
Vbi incertum est quantū quis de-
beat, oblatione vnius nummi, cū
satisfactione de reliquo soluendo
quando liquidabitur, interim li-
beratur. 19. 12
Vbi non licet alicui aliquid face-
re propria authoritate, implora-
tur officium iudicis. 9. 8
Vbi opus est facto, uerba non suf-
ficiunt. 36. 22
Vbi maius est periculum, ibi cau-
tius est agendum. 41. 2
Vbicunque alicuius probabiliter
interest, ibi datur actio ad exhi-
bendum. 115. 2
Vbicunque tangitur persona, vel
res coherens personæ animo offen-
dendi dicitur offensa personalis.
 76. 4
Verba naturaliter intelliguntur.
 95. 10
Verbum, suus, quatenus extenda-
tur in cautione de non off. suos,
vel offendi per suos. 96. 11
Verbum, suus, quid importet. 96. 12
Verba semper debent aliquid ope-
rari. 99. 7
Verba diriguntur ex parte iudi-
cantis. 158. 29
Verba non sunt captanda, nisi vbi
menti deseruiunt, alioquin nec
quotidianus sermo consisteret.
 150. 10
Verba debent interpretari contra
eum, qui potuit apertius legem di-
cere. 95. 2
Verba semper debent accipi in po-
tiori significatu. 156. 12
Verba sunt intelligenda in potiori
significatu. 44. 5
Verberari, est cum dolore pulsari
sine dolore. 76. 7
Verbi, Rei, latissima est significa-
tio, & verbi Bona, ita vt liber su-
per hoc cōscribendus esset. 102. 13
Verbum commune de proprietate
comprehendit sub se masculū, &
fæminam. 54. 10
Verbum transuersalis est dictio de
terminans, & debet pariformi-
ter determinare. 158. 30
Verbum (Cautionis) quid impor-
tet, & quō procedatur quando
sunt verba legis, & quō quando
referuntur ad partem. 18. 7
Verbum maleficij quid comprehen-
dat sub se. 150. 8
Verbum quandoque, quandocun-
que, semper perpetuo, et huiusmō-
di quid importent ibi remis.
 108. 29
Via, quam quisque elegit, sibi pa-
teat. 11. 21
Vir relinquit patrē, & matrem, et
adheret uxori suæ. 61. 7
Vir bonæ conditionis, & famæ,
est vt lilium dans suauitatem odo-
ris. 24. 16
Vir

I N D E X.

- Vir dicitur habere domiciliū, vbi*
uxor inhabitat. 61.8
- Vniuersitas non solum pro vniuer*
sitate, sed & pro subditis, & par
ticularibus suis tenetur dare cau
tionem de non offendendo. 31.1
- Vniuersitas que dedit cautionem,*
non tenetur, si vnus ex particula
ribus contrahenit. 144.33
- Vniuersitas, nō tenetur cauere pro*
particularibus suis. 144.34
- Vnus non est numerus, sed princi*
pium numeri. 157.20
- Vnus, ex vno, inter quos erat cau*
tio, reperitur mortuus, presumi
tur contra alium, cum quo habe
bat cautionem intellige tamen ut
ibi. 15.16. 143.14
- Volens offendere Titium, si offen*
dat Meuium mediatorū, cū quo
cautio erat, non tenetur pœna hu
ius cautionis rupte, vide ibi di
stinctionem. 99.13
- Volenti non fit iniuria.* 53.9
- Voluntas deest, & abest, ex supra*
scriptis. 134.19
- Voluntas, vbi prodest, necesse est*
vt adhibeatur ante factum, vel
in ipso facto, quia ratificatio vo
luntatis post factum non prodest
nu. 8. 125.7
- Vox patris dicitur vox filij.* 59.7
- Magis timent parentes de filijs*
quàm de seipsis.
- Vrtans cum cubito non dicitur*
frangere cautionem. 70.3
- Vt aequalitas seruetur & ne detur*
occafio offendendi ligatum sub
pretextu iuris obseruantia est, ve
quicunque petit sibi caueri, ipse
primo caueat. 24.4
- Vt in Iudice prudentia pars est co*
gere partem ad cauendum, & oc
currere scandalis. Ita impruden
tia non cogere, nam ad eum spe
ctat providere ne fiant turbe, tu
multus, & seditiones in populo.
 21.3
- Vt natura, bona appetimus, sic à*
malis natura declinamus. 1.2
- Vt quis declaretur possessor, ad re*
pellendam vim de futuro, necesse
est ordinariè agere. 9.11
- Vxor licet sit principium affini*
tatis, non tamen est affinis.
 61.13
- Vxori, pro viro, potest fieri denun*
ciatio. 61.8

F I N I S.

FRANCISCI HERCVLANI

PERVSINI IVRECONS.

& Equitis Laureati.

TRACTATVS.

De Cautione de non offendendo.

S V M M A R I V M.

- 1 Duplex definitio, seu descriptio securitatis de non offendendo,
& n. 2.
- 3 Vt natura, bona appetimus, sic à malis natura declinamus.
- 4 Cautio de non offendendo, præstatur non iure actionis, sed ex
officio iudicis nobili.
- 5 Officium iudicis actioni non deseruiens, in sola iudicis voluntate
residet.
Denegare officium iudicis quandoque est iniuria.
- 6 Cautio de non offendendo, concernit utilitatem publicam, quatenus
pax, & quies publica, priuatorum concordia conservatur.
- 7 Existenti in possessione non præcedente diffamatione datur actio,
ut ius suum consequatur.
- 8 Metus, talis requiritur, qui possit cadere in constante virum, pro
impetranda cautione de non offendendo.
Vanus metus, est illegitimus.
- 9 Metus in hac cautione requiritur secundum qualitatem sexus,
& personæ.
- 10 Ad implorandum officium iudicis, in hac cautione, minor metus
sufficit.
- 11 Flagella, mors, cruciatus, vultus terribilis, carcer alia, de quibus
ibi, inducunt iustum metum.
- 12 Collecta, si fuerint soluta per rusticum, præsumuntur soluta metu
superioris.
- 13 Metus, semel illatus per tyrannum, præsumitur durare.

A Metus

- 14 Metus non oporteret cadere in uero philosopho.
- 15 Cautio de non offendendo, impetratur, ne Resp. turbetur.
- 16 Causa metus sufficit probari in hac cautione.
- 17 Metus per coniecturas, & presumptiones probatur ob defectu probationis.
Metus (ex sua culpa) non prodest.
- 18 Timor reuerentialis, non est iustus timor, nisi cum reuerentia interueniat enormis lesio uel mina.
- 19 Timor quomodo probetur in minori 15. an. licet uerba non interuenerint.
- 20 Promittens fideiubere, non tenetur seruare promissa, nisi prius data sibi promissione indemnitate.
- 21 Securitas, quid sit secundum opi diuersorum.
- 22 Cautio, uel securitas de non offendendo, habetur uel per stipulationem, uel per pactum.
- 23 Stipulationum, quedam pratorie, quedam iudiciales, quedam conventionales, quedam cautionales, & quedam communes, & unde dicantur, ibi diffuse.
- 24 Differentie multe inter ipsas stipulationes.
- 25 Cautio, siue securitas de non offendendo, quando non est conventionalis, quid sit.
- 26 Qui cauit, ex conuentionali stipulatione, dando fideiussorem, qui fideiussor postea est effectus non soluendo, non tenetur, iterum cauere. Sed qui cauit ex pratoria, tenetur, quia adhuc subest etiam obligatio cauendi, ex l. uel ex equitate.
- 27 Hec cautio, siue securitas an sit civilis, uel criminalis.
- 28 Causa criminalis illa dicitur, ex qua poena uenit applicanda fisco.
- 29 Omnes cautiones, ut à contractu pendentes, sunt civiles.
- 30 Qualibet poena corporalis, est maior quacumque pecuniaria.
- 31 Alium, pro alio obligari odiosum est, etiam in patre & filio.
- 32 Statutum, ut pater pro filio, & coniunctus, pro coniuncto obligetur, ualet, ut cessetur à delictis.
- 33 Fauorabile quid dicitur, respectu finis principalioris.
- 34 Per cautionem de non offendendo, occurritur malefactoribus.
- 35 Hec cautio, an sit fauorabilis, uel odiosa.
Poena suos tenet auctores.

Quid sit securitas de non offendendo, an ex officio iudicis nobili procedat, quædā de verbo securitatis, & qui metus requiratur, ut cautio hæc præstanda sit, & an ea sit ciuilis, an criminalis, item an odiosa, & restringenda. Cap. I.

I

Vo d t quid est securitas de non offendendo? Guliel. Cun. in l. denuntiamus. C. de his qui ad eccle. confug. quem sequitur Bart. in l. illicitas §. ne potēiores. ff. de offi. præsi. dixit quod est legitimum præsidium quod per officium præsentis iustè timēti datur.

¶ Hæc descriptio magis, quàm definitio (vt ex iis, quæ in libro de diffinitione scripsi, notari potest) probatur, secundū eosdem in d. l. denuntiamus. in l. metus, cū l. seq. ff. quod met. cau. & in d. §. ne potentiores, & non inueniunt, ad id adducipossēt, quæ infra dicā: quādo quis est faciendus securus not. per Ang. in l. Papinianus. §. si quis. ff. de inof. test. & per Ias. in l. 1. col. 3. ff. qui satisd. cog.

¶ Hæc definitio, & ex eo impugnari potest, q̄ caret genere, quia legitimum præsidium est id, quo causatur securitas, non autem id quod. Item nos loquimur de timēte se offendi in personā, definitio uerò hæc loquitur indistinctè Plane si factum respiciamus, forsità sustineri posset. Videturq; congruētius definitio huiusmodi cautioni de nō offendendo adaptari vt t cautio de nō offendendo sit legitimū præsidium quod iustè timentī se offendi per iudicem conceditur; nunc enim cautionem accipimus non tantum verbis, sed & re ipsa ut de illo apud Vlpianū habetur in l. ita aut. §. Iulianus. ff. de admin. tut. de sequēti apud Ciceronē Tuscul. l. 4. t ut bona natura appetimus sic à malis natura declinamus, quæ declinatio cum ratione fiet cautio appellatur.

¶ Notanda tamen est definitio Gulielmi, t quoniam præsupponit hanc securitatē præstari iudicis officio (quod in potiori significatu interpretati possumus hoc est de officio iudicis

- dicis nobili) non ergo iure actionis, ex quo sequitur quòd iudex si uelit potest eam denegare uel iustè petenti, quoniam officium iudicis actioni non deseruiens in sola iudicis uoluntate residet, verum tamè est, quod est iniuria quandoq; denegare officium iudicis. l. i. §. pen. ff. de aq. quot. & æli. ex quo datur appellatio. l. i. C. si sep. in int. restit. postul. & decl. Bart. & alii in l. 2. col. 3. ff. de iurisd. om. iudic. quod uidetur esse uerum ubi cōcernit ius parti competens. & ita quòd hoc officium sit officiū iudicis nobile scribit Fran. Rip. in l. quod iussit. col. j. ff. de iudiciis ubi quoq; tractat quomodo officium iudicis nobile reuocari possit, quod potest ad materiam applicari. Circa hoc tamen aduertendum est, quoniam ut infra apparebit cautio hæc concernit utilitatē publicā, quatenus pax, & quies publica priuatorum concordia conseruatur, idq; respicere uidetur officium illud nobile, at cum iudex mouetur? quia ego timeo mihi inferri uiolentiam, uidetur officium deseruiens conditioni mihi competenti ex l. denuntiamus. C. de his qui ad eccles. confug. & ex. §. ne potētiores. l. illicitas. ff. de of. p̄si. ut in sibi habemus titulum ne uis fiat ei, eo. tit. ff. ne uis fiat ei, & non defuerunt qui dicerent esse quartū interdictū quo agatur ad conseruandum de quo in l. 3. §. missum. ff. de carb. edict. in l. fin. C. eo. tit. per scrib. in. §. nihil commune in princ. l. naturaliter. ff. de acq. poss. cogn. integ. filiusfamiliās. ff. de reg. iu. à quo nō abest quod t̄xistenti in possessione non præcedente diffamatione datur actio, ut ita ius suū conseruet Guid. Pap. dec. 219.

- ¶ Ex eo autem quòd in definitione dictum est iustè timentī concluditur quòd non quilibet timor sufficit ad impetrandam hanc securitatem, sed metum iustum esse oportet, hoc est talem, qui cadat in constantem virum, iuxta rex. in l. metum. ff. de eo quod met. ca. Alex. consi. 98. consi. 99. lib. 3. consi. 156. lib. 5. Deci. scribit in l. in omnibus. ff. de reg. iu. non enim incertum est uanum metum esse metum illegitimum iuxta. not. per las. in l. si quis ab alio. ff. de re iudicat. talius tamè metus in fœmina, alius in masculo requiritur, alius in potentiore, alius in inferiore Abbas in c. causam matrimo-

matrimonij. ex. de off. dele. Abb. tñ in c. fin. nu. 7. ex. de eo
 10 qu. met. caus. † minorem metum ad implorandum hoc of-
 11 ficiū iudicis sufficere existimauit. † Flagella, mortē, cru-
 ciatum esse iustū metum Abb. in c. causam. & in c. pen. ext.
 qu. met. ca. & de uultu terribili scribit las. in l. de pupillo.
 §. si quis ipsi prætori. ff. de ope. no. nun. & carcer est iustus
 metus sec. Abb. in c. accedens. ex. de procu. terrorem armo-
 rum licet armis quis usus non fuerit iustum metum Alex.
 conf. 98. & seq. li. 3. ubi & ex eo, q̄ quis in flagitio deprehē-
 sus fuerit iustus metus dicitur, & deponere arma non facit
 quominus metus iustus incutiat. Minæ causa sunt iusti ti-
 moris in solito exequi. las. in l. 1. C. de ser. fugi. & in mate-
 ria scribit Franc. Rip. in rub. ff. de dam. infe. col. 2. las. in l.
 super. col. 2. C. de transac. Abb. in c. 2. col. 2. de off. deleg.
 Paris. consil. 168. col. 2. li. 4. & de minis in uitam decis. Del-
 phin. 125. de terrore quoq; ex armis licet depositis Alex.
 consil. 43. lib. 4. Dec. in l. qui tutela. §. penult. ff. de regul.
 iur. metus ex iussu principis quomodo iustē causetur. Ale-
 xand. consil. 16. ponderatis. lib. 3. consil. 124. in fin. lib. 1.
 Minæ parentum in matrimonio quatenus attendantur Do-
 ctor. in l. Titia. ff. de uerbo. obligatio. Timor offensionis
 in filios, & cæteros descendentes iustus timor. l. isti qui-
 dem. ff. qu. met. caus. Soz. iun. conf. 134. col. 6. li. 3. consil.
 77. nume. 38. lib. 1. & de timore offensionis in consan-
 guineos las. in l. 1. C. si qs omiff. ca. testa. in l. ait prætore. §.
 si quis ipsi prætore. ff. si qu. om. cau. test. Fel. in c. ecclesia §.
 12 M. uers. 13. q. de constit. Soz. iun. conf. 59. col. 1. li. 3. † Colle-
 ctas solutas ex metu superioris præsumi qñ per rusticum
 fuerint solutę. Soz. iun. conf. 98. col. pe. li. 3. de iussu superio-
 13 ris Abb. in c. insinuante. ex. qui cle. uel mon. † & metus se-
 mel illatus per tyrannum p̄sumitur durare. Abb. in c. 1. ex.
 qu. met. cau. Timor amissionis bonorū est iustus metus sec.
 not. per Soz. iun. conf. 77. nu. 30. lib. 1. Abb. in c. Gemma. ex.
 de sponsa. quibus addenda sunt notata per Abb. in c. cum
 inter. ex. de elec. in c. cum dilectus. ex. qu. met. caus. Itē ex
 suborta lite uel p̄ambulata inimicitia iustum timorē Frāc.
 14 Rip. in rub. de dam. infe. nu. 12. † Item licet in uero Philo-
 sopho

- sopho metum cadere non oporteret. tñ propterea eundem
 15 ab officio hoc non excluderem, qm̄ † & ut respublica non
 turbetur impetratur hęc cautio. l. æquissimum ff. de usufru
 16 etu. l. congruit. ff. de off. præsi. † Præterea sufficit probare
 causam metus licet non id fiat ex quo metus. Alex. cōf. 98.
 col. si. lib. 3. ubi in matrimonio contracto per metum, & in
 confessione extorta per torturam, ad hęc Alex. in l. si cū do
 tem. §. eo aut tpe. ff. sol. mat. las. consi. 165. lib. 1. Dec. consi.
 468. consi. 498. Marf. in l. pen. col. 4. ff. de qō sing. 325. & ge
 nera?r qūo probetur metus, quis sit iustus metus, qūo pur
 getur, & an magis credatur testibus de metu affirmantibus
 quā contra asserentibus de libera uoluntate, & de mate
 ria Dec. & Cag. in reg. in omnibus. ff. de reg. iu. ubi & ipse
 dixi in paraphresi mea ad Tit. de reg. iu. & an metus purge
 tur per pñtiam amicorum cōiunctorum, prætoris, & hmōi
 17 uidenda sunt notata in l. transactionis. C. de transac. † &
 metum per coniecturas, & p̄sumptiones propter difficul
 tatem probationis probari Alex. consi. 98. & seq. li. 3. consi.
 3. lib. eo. Alcia. 3. reg. præf. 7. Cēpol. caus. ciuil. consi. 2. nu.
 5. Alex. consi. 156. li. 5. Dec. cōf. 219. las. in l. interpositas.
 C. de transact. Doct. in l. ait. §. si quis ipsi p̄tori. ff. de ope.
 no. nun. Aymo. consi. 49. & testi uni de metu magis quā
 aliis de libera uoluntate credi sunt qui dicāt ut per Cēpo.
 caut. 144. & metū ex sua culpa non prodesse tex. est singula
 ris in l. mulier. ff. qu. met. cau. Doc. in c. abbas ex. eo. tit. lo.
 18 de amic. consi. 34. ubi de cōi opi. est quod † timor reueren
 tialis regulariter non sit iustus timor. Bar. in l. 1. §. que one
 randæ. ff. quar. rer. act. non det. Fely. in c. nonne. ad si. ex. de
 p̄sump. Fely. in c. causam. ex. de off. deleg. ubi de comm.
 Capit. decis. 159. nu. 33. Dec. in l. interpositas. C. de trāsac.
 nisi cum reuerentia interueniat enormis læsio Paris. consi.
 139. lib. 4. Dec. consi. 229. consi. 468. nu. 24. & nisi interue
 niant minæ, ut per Soz. iu. consi. 77. in si. lib. 1. & de hoc me
 tu scribit Aymo. consi. 114. col. 1. & seq. consi. 282. col. fin.
 Dec. consi. 232. con. d. 468. Abbas in c. causam. ex. de off. de
 19 leg. in c. 1. & 2. ex. quod met. cau. † Et in minore quinde
 cim annorum licet uerba non interuenerint qūo probe
 tur

tur timor Soz. in consi. 47. lib. 3. & ex rogamine quō inducatur metus Abb. in c. cum contingat. ex. de iure iu.

¶ Ipse tñ in materia quō probetur cōcludenter metus ubi specialiter bonas doctrinas nō reperirem, reseruare hoc arbitrio iudicis, qui arbitraretur qui esset iustus, aut non iustus metus, ut in materia scribit Bar. in l. hæc aut. in prin. ff. si cui plusquam per leg. falcid. Abb. in c. 1. col. 1. ex. de off. dele. Fely. in rub. ex. de treu. & pac. nu. 14. & uide in materia bonam decis. Boer. 100. præsuppono.

¶ De uerbo securus, & securitas, uariis in locis in iure fit mentio, ut in auth. agricultores. C. qu. res pign. oblig. poss. in l. si cuius. ff. de usufru. l. 1. ff. qui satis. cog. in c. literas. ad fi. ex. de ressi. spol. & ille qui promisit facere securum quatenus obligetur las. in l. sancimus in fin. C. de uerb. sig. ubi

20 quoque ¶ promittens fideiubere non tenetur seruare, p-
21 missa nisi prius sibi data promissione indemnitis. ¶ & Plinius inquit episto. 332. uidendum ne multorum securitas subruatur. Cicero in q. Tuscul. securitatem nunc appello uacuitatem ægritudinis. & hanc Philosophi dicunt animi constitutionem cura uacantem. Hæc, quæ à nobis securitas dicitur à Iustiniano in l. sancimus. C. de uerb. sign. ἀσφαλῆα dicitur ut interpretatur Alcia. in l. habere. §. cautum. ff. de uerbo. sign. quod assecurare aliquem importat eum liberum reddere ab omni metu ut importat pignus, & fideiussores, ut latè per Soz. consi. 93. col. 1. & seq. lib. 1. & securitas dicitur inquit Bal. in l. 1. in fi. C. si adu. solu. quæ nullo modo expugnari potest, & quæ sit plenissima securitas Ang. cōf. 256. col. 3. Tiraq. de retract. §. 35. gl. 4. nu. 38.

¶ Cautiois autem uerbo non solum usi sunt Iureconsulti, sed & cautelæ, ut in l. si defunctus. §. qui ad. ff. de procur. l. quamuis. in prin. ff. de pign. actio, in l. si debitori. ff. de iudiciis. l. si plures. ff. de posit. Iustinianus in l. sancimus. C. de uerb. sig. quod ea ratione factum Tiraq. putat de retract. in præfat. nu. 67. qua tutelam dicimus. Cautiois aut & securitatis uerbis utimur indifferentibus in hoc tractatu.

22 ¶ Hæc cautio, siue securitas de nō offendēdo, habetur uel per stipulationem, uel per pactum, (de quo hic nō tracta-

bo, quoniam non ad rem multum, q. huiusmodi mihi fa-
 23 cere vñ) queritur tñ, † an hæc cautio sit prætoria, an iudi-
 cialis, an cōventionalis, an cautionalis, an cōis, cum per st
 24 pulationem contrahatur. Vt hoc dilucidè cognoscatur; tui-
 dendū prius est de differentiis prædictarū stipulationū: in
 quo referam id, quod scripsi in Antiparadoxis meis contra
 Alciam. lib. 1. c. 1. Prætorias stipulationes illas esse, q̄ à lege
 prætoria, iudiciales, q̄ à lege ciuili cōmunes, quæ tñ à prætorio,
 q̄ à ciuili lege proficiscuntur cōi opinione receptū uide-
 tur, ut per omnes in l. 5. §. 1. ff. de uerb. oblig. Alciat. tamē
 lib. 1. c. 1. paradox. contra sentit quòd non origo eius à quo
 stipulationes introducuntur, sed coram quo illæ exercean-
 tur spectetur. ipse autem ad defensionem communis illius opi-
 nionis dicendam non solum exercitium, sed & originem, &
 forsitan magis originem. ad denominandum stipulationes
 spectari, quoniam inquit Tribonianus in §. 1. instit. de di-
 uis. stipulat. Prætoriarū stipulationes dictæ sunt ex eo, quòd
 ex mero prætoris officio proficiscuntur, non autem inquit
 propterea dicuntur prætoriarū, quòd coram prætore exer-
 ceantur. Nec id dici poterat, quoniam cautio de damno in-
 fecto coram magistratibus municipalibus exerceri potest.
 l. 1. ff. de dam. infect. Hæc tamē prætoria est. l. 1. ff. de præ-
 stipulat. Item actiones ædilitiæ coram ædilibus, & tamen
 prætoriarū dicuntur quòd ab authoritate prætoris proficiscā-
 tur. §. prætorum. Instit. de iust. & iure. Eadem probant quæ
 de prætoriis actionibus leguntur in §. sed istæ. Instit. de
 actionib. Inde Alciam. impugnabat cōmunem illam opinio-
 nem de qua supra; quia de dolo cautio iudicialis est, actio
 tñ de dolo, ex edicto prætoris proficiscitur. Respon. q. cau-
 tio de dolo hoc est illa, qua dolum malum abesse promittit
 mus si pignus restituatur iudicialis est; quia ex iudicis offi-
 cio implorato cōceditur: sed actio de dolo prætoria est ea,
 quæ ex edictis prætorum proficiscitur. §. 1. Instit. de diuis. sti-
 lat. quòd uerò de tractatu de eo quod metus causa Alciat.
 immiscet, aut ut supra diximus tollitur aut ad rem non p-
 tinet, ut & illud de stipulatione duplex, quam cōmunè esse
 ambigendum non est. d. §. 1. Instit. de diuis. stipula. Inde inq̄
 Alciat.

Alciat. si à lege inductæ sunt stipulationes quare non legitime dicantur. Respond. nomina ad placitum imponi, & sufficere uidetur, quod à iudice dicantur, qui portio est legis siue minister ut in l. Celsus. ff. de arbi. legitimi enim uerbum generalissimum est, hac enim ratione & prætorie legitime dicerentur, quia prætor portio est iuris civilis. §. ius autem civile insti. de iu. & iu. item si argumētatio huiusmodi procedit quare non civiles dicantur omnes?

¶ Ex supradictis satis se impugnasse cōmunes traditiones Alciat. putauit. *παράδοξον* protulit suū hoc est q̄ prætorie stipulōnes illæ sunt, quæ coram prætore exercentur, iudiciales quæ corā iudice, communes quæ coram utroq̄. Sed opinio hæc non tantum iure non probatur, quinimo iuri aperto aduersatur, inquit enim Trebonianus prætorie stipulationes sunt quæ ex prætoris iurisdictione proficiuntur, iudiciales uerò, quæ ex mero iudicis officio, cōmunes tandem quæ ex utroque: quia quandoq̄; prætor, q̄nq̄; iudex de iis interloquitur. ut in §. 1. insti. de diuis. stipul. & iterum in l. 1. ff. de præ. stipul. dñ iudiciales stipulationes dictæ sunt quæ propter iudicium exercentur. Inde cautio de dāno infecto prætoria est illa tamen si mora dilationem non patitur per magistratus municipales expeditur. l. 1. ff. de dam. infect. inde stipulatio de iudicio sisti, & iudicatū solui iudicialis, nunquid ergo si coram prætore exercetur fiet prætoria? Inde quis stipulationem cautionalem ut legatorum nomine caueatur ex eo q̄ aut coram iudice, aut corā prætore exerceatur magis prætoriam aut iudiciālē dicet? His atq̄; huiusmodi hæc Alciat. opinio repelli potest sed breuiter tatis causa illa prætermitto. Equidem de his ita sentio stipulationes aut prætorie sunt aut iudiciales, aut conuentionales aut communes hoc est tam prætorie, quā iudiciales. Rursus prætorie quædam sunt iudiciales, quædam cautionales, quædam communes hoc est tam iudiciales, quā cautionales, ut in l. 1. ff. de præ. stipul. & in §. 1. insti. de diuis. stipul. hæc probantur iudiciales illæ de quibus in prima diuisione sunt quæ ex mero iudicis officio proficiuntur nō ex edicto lege, Senatuscōsulto, quod ita equi

- tas iudicis suadeatur officium de his cautionibus interponatur, ut si agenti mihi pignoratitia cauere uelim dolū malum abesse, uel petam mihi cauere de persequendo seruo, qui in fuga reperiatur ut in d. §. 1. de diuis. stipul. prætorie sunt quæ ex prætoris iurisdictione proficiuntur ut inq̃tex. in d. §. 1. inst. de diuis. stipul. Harum quædam sunt iudiciales, quædam cautionales, quædam communes. Iudiciales prætorie sunt quæ propter iudicium magis prosequendum, aut finiendum instituuntur ut rem ratam dominum habiturum. d. l. 1. ff. de prætor. stipul. Cautionales illæ sunt, quæ ut quis magis cautus sit interponuntur ut cautio ut legatorum nomine &c. Communes prætorie sunt quæ tã iudiciales, quàm cautionales sunt ut per tex. in d. l. 1. ff. de prætor. stipul. aperte probatur. Conuentionales illæ sunt quæ ex conuentione partium proficiuntur, communes uerò quæ tam prætorie sunt quam iudiciales, quòd quandoq; prætor, quandoque iudex de iis interloquatur ut expresse declarat tex. in d. §. 1. inst. de diuis. stipul. ¶ Ex his itaq;
- 25 sum in opinione, quòd hæc cautio siue securitas quando non est conuentionalis; quia ex conuentione partium data fuerit sit potius iudicialis quia, scilicet ex mero iudicis officio datnr ex l. denunciamus. C. de his qu. ad eccl. cõsu. & l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de of. præsi. suasionem, aut erit cautionalis ut sonat uerbum ipsum aut erit cautio quædam exorbitans, uel mixta.
- ¶ Hæc ad id utilia sunt, quoniam multæ sunt differentiæ inter has stipulationes, sed ipse unam tantum referre contentus ero, hoc est quòd ille qui cauit ex conuentionali dando fideiussores qui post effectus est non soluendo, non teneretur iterum cauere, sed qui cauit ex prætorie tenetur: quia adhuc subest obligatio cauendi ex legè, uel æquitate ut dicit Bar. in l. prætorie. ff. de prætor. stipul. quæ latissimè sequitur Aff. dec. 172. p. totam vñ nota ad propositum.
- 27 ¶ Iuxta prædicta quæro. utrum hæc cautio siue securitas annumerari possit, & debeat inter causas civiles an inter criminales? videtur quòd inter criminales; quia quotidie tractatur p iudices criminales, itē ex causis criminalibus videtur

ut originē trahere. Itē uidemus obseruari q̄ sp̄ stipulatio
p̄cēq̄ concipitur in fauorem fisci, uel ut in regionibus no-
litis dicitur in fauorē Cameræ Apostolicæ, quæ uidetur
28 idem cum fisco, & certum est q̄d dicitur causa crimina-
lis illa ex qua p̄na uenit applicāda fisco, ut p̄ Bar. & alios
in l. 3. ff. de sepul. uiol. & per las. insti. de act. in prin.

¶ In contrarium tñ q̄ hæc cautio ciuilis cā sit, & inter cau-
sas ciuiles numeretur (ut in cautione de se repræsentando

29 q̄ magis est consultum uidi) q̄t̄ oēs cautiones ut à cōtra-
ctu pendentes sunt ciuiles Corneus scribit cons. 217. col.
2. li. 2. Hierony. Grat. cons. 136. col. 2. li. 1. à quibus nō ab-
sunt quæ supra scripsimus per l. 1. ff. de prat. stipul. §. 1. in
sti. de diuis. stipul. Quam ob rem in materia cautionis de
non offendendo scēminas in testes recipi scribit Alex. cōf.
115. col. pe. lib. 4. & ulterius inferri posset q̄ in defectum se-
miplenæ probationis deferri posse iuramentum iux. no. in
l. admonendi. ff. de iureiur. & quod in ea ad torturam pro-

30 cedi non posset; q̄a q̄libet p̄cēna corporalis maior est qua
libet pecuniaria, ut in l. in seruorum. §. si. ff. de p̄cenis. Itē
banna q̄ quotidie fiunt q̄ s. quinquaginta scutos adhiberi
possit tortura in causis criminalibus hic non p̄cedet: quia
non est cā criminalis. Item dici posset q̄ iudex maleficiorū
non deberet de ea cognoscere, sed ciuilis, iux. l. solemus.
§. si. ff. de iudiciis. Ceph. aut cons. 35. n. 35. dicit q̄ quoad
partes iudicium hoc est ciuile, quoad fiscum criminale
per not. in rub. ex. de iudic. & in l. 3. de sepulchr. uiolat.

¶ Quæ si in specie ab aliquo posita inuenissem audacius af-
fererem, sed quia rationes p̄dictæ ita suadent non audeo
etiam illud idem diffi. teri iudices tamen quosdam non ita
pensantes uidi prorumpere contra p̄dicta, tu tamen co-
gitare poteris; quia sæpe eueniunt.

¶ Quod præterea iuxta p̄dicta utrum hæc cautio iudica-
ri debeat odiosa, an fauorabilis? q̄ sit odiosa, & propterea
restringibilis, & strictè interpretanda scribit Anch. cōf. 52.
pro clariori in prin. Io. And. in reg. frustra. ff. de reg. iur. in
mercu. Bar. in l. licitatio. §. quod illicitas. ad si. ff. de publi.
Corn. cons. 167. col. pe. li. 3. quod & ex eo suaderi potest;

quia

- 31 quia & stipulatione siue uerbis concipitur, † & alium pro alio obligari continet quod odiosum est etiam in patre & filio, ut scribit Dec. conf. 359. conf. 491. conf. 525. Ale. cō si. 42. col. 6. lib. 1. à quibus non abest. l. si quis. C. de inof. testa. c. 1. de iniuriis cum ibi not. unde & illud inferitur quòd
- 32 † licet odiosum sit quòd alius pro alio obligetur tamen ualet; quia nalet statutum quòd pater pro filio, & cōiunctus pro cōiuncto teneatur ut cessetur à delictis, ut scribit Ale. in l. sæpe. nu. 12. ff. de re iud. conf. 42. lib. 1. Ias. in l. si quis. C. de inof. test. Fely. in c. 2. ex. de consti. unde & illud inferitur quòd licet consanguineus non teneatur cauere pro consanguineo, uel pro se, cum à se non timeatur; quia deest timor, & alium pro alio non conuenit pregruari iuxt. d. l. si quis, cum supradictis tamen si statuto id caueatur statutum ualet & debet obseruari. & idem si ex consuetudine contingat. l. de quibus. ff. de leg. cum si.
- 33 ¶ Planè non ignoro quòd † fauorabile quid dñ respectu finis, & finis principalioris, ut diuerso respectu idē dici possit odiosum, iuxta latissimè scripta per Dec. in l. uenia. C. de in ius uocand. ubi & reliqui scribentes & Doct. in l. 1. ff. solut. matri. & scribitur per Tiraq. in præfat. tract. de retract. nu. 64. & quia † per cautionem de non offendendo occurrunt maleficiis uidetur materia fauorabilis iuxt. l. ita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. Bar. in l. 2. §. exercitū. ff. de his qui no. infra. & in l. quemadmodū. C. de agric. & cens. lib. 11. & late p. Cagn. in reg. in omnibus. in fi. ff. de reg. iur. † quā obrem ipse dicerem quòd ab initio materia fauorabilis sit hoc est dū tractamus de danda hac cautione sed cum tractamus de data & pœna infligenda uidetur materia restringibilis, & odiosa, tum aliis rationibus tum quia pœnalis iuxt. l. pen. ff. de pœnis tum per Soz. in consi. 117. col. fin. li. 3. cum similibus præsertim si agitur de persona ad personam
- 36 nam pœna est extendenda, quia † pœna suos teneat auctores. l. sancimus. C. de pœnis cap. quæsiuit, ex. de his qui. siu. à maio. part. cap. Tiraq. de retract. §. 1. glo. 18. nu. 67. unde nota quòd ab initio si dubitamus an pro hoc siue pro illo latè agendum est, quia minus delinquetur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Quadruplex est cautio de non offendendo, ut ibi latè.*
- 2 *Libera persona est inestimabilis.*
- 3 *Officiū iudicis imploratur quādo timetur dānū inferri à re, rei, uel à re, in personam, ut illa res uel reficiatur uel tollatur.*
- 4 *In meo eatenus mihi facere licet, quatenus etiā ibi noceat: dummodo in tuum non immittam.*
- 5 *Pœna ibi cadit, ubi est controuersia.*
- 6 *Dominus domus ruinosa si est pauper, iud. officio compelli potest ad uendendum eam uolenti reficere maxime, si inde fieret perspectus ciuitatis pulchrior.*
- 7 *Damnum, si timetur à persona rei, per officium iud. præstatur cautione id fiat.*
Ementes indomitos boues, quomodo stipulari solitos, secundum M. Varronem.
- 8 *Vbi non licet alicui aliquid facere propria autoritate, imploratur officium iudicis.* (lere.)
- 9 *Qui possidet, et se defendit, nō dicitur uim facere, sed uim repel.*
- 10 *Qui est in possessione & turbatur, uel timet turbari ab aliquo, pōt implorare officium iudicis absque libello, ut illū prohibeat, uel uim fieri uetet, ne partes ueniant ad arma.*
- 11 *Vt quis declararetur possessor, ad repellendam uim de futuro, necesse est ordinariè agere.*
- 12 *Vbi est dubitatio armorum, incipitur à præcepto, absque citatione partis.*
- 13 *Sequestratio licet regulariter prohibita sit, (si tamē inter duos de possessione contendatur ne uis fiat) Iudex potest auocare ad se possessionem & sequestrare.*
Occurrere litibus, spectat ad iudicem.
Ex officio suo) Iudex suadere debet concordiam.
- 14 *Ex officio suo iudex potest cogere partes contententes se inuicē possidere, ad porrigendum libellum, uel alteram, uel sine libello litem finire, uel auocando, uel sequestrando possessionem quod tamen intellige, ut ibi.*
- 15 *Iudex iustitiam ministrare debet, nec parti præiudicium afferre auocando, uel sequestrando possessionem: uel cogendo partem ad concordiam.*

- 16 Index quid agere debeat quando inter cōtendentes de possessio-
ne est timor armorum, & quid quando non est timor armorū.
- 17 Quando constat alterum ex litigantibus possidere, & iudex ad
instantiā alterius auocauit penes se possessionem uel sequestra-
uit, quid agere debeat pars damnum passa.
Ad cognoscendum uter possideat, quomodo procedatur.
Differentie inter indicium summarium, & ordinarium.
- 18 Auocatio, seu sequestratio possessionis quō p iudicē fieri debeat.
- 19 Citatio, in cognitione cause, est necessaria.
- 20 Possessor etiam iniustus, possessione sua, priuandus non est.
- 21 Sequestratio, & auocatio facta absque causa cognitione, et de
facto, et non seruatis seruandis, de facto, pōt, & dēt reuocari.
Via, quam quisque elegit, sibi pateat.
- 22 Qui semel accepit possessionem non habet amplius interdictū
adipiscende.
- 23 Nemo debet consequi premium, ex delicto suo.
Fragile est confidere cautioni.
- 24 Auocatio, & sequestrum respicit non solum scandalum, sed etiā
celeriores expeditionem litium.
- 25 Cautela quando uterque contendit se possidere.
- 26 Cōgregare homines licet, ad repellendā uim, qua fieri posset, nō so-
lu pro continuanda possessione, sed ēt pro adipiscēda de nouo.
- 27 Quis non debet locupletari cum aliena iactura.
- 28 Duo si litigent super possessione, & uterque probet super pos-
sessione præsenti, fauetur melius probanti, et aduersario probi-
betur accessus.
- 29 Si duo possideant eandē rē, alter naturaliter, clā, uel precario,
ab aduersario, alter civiliter possidens obtinere debet.
- 30 Auocatio, & sequestratio procedit, quādo possessio est uacua, et
utraque pars cōtendit se mitti in possessionem, & ut ibi.
- 31 Possessio dicitur uacās, ēt si per statutū in heredē continuetur.
- 32 Si inter superiorē, & subditum litigetur, et timetur de scādalo,
uel ad cautionē de non offendēdo, uel ad sequestrū recurritur.
- 33 In re tua eatenus tibi facere licet, quatenus mihi principaliter
non noceas.
- 34 Multa ab initio fieri prohibentur, qua tamen facta tenent.
- 35 Cui datur actio, multo magis datur exceptio.

Quotuplex sit cautio de non offendendo, & quomodo deueniri possit ad sequestrum possessionis. Cap. II.

Nunc uidendum est, quotuplex sit cautio de non offendendo. Doctores cõiter dicunt in d. §. ne potentiores. l. illicitas. ff. de offi. pñi. & per Ripā in rub. ff. de dam. infe. & alibi tractantes, quod est quadruplex à re rei de qua tot. tit. ff. de dam. infec. & hæc est prima. Secunda est, quæ datur à re personæ, quam in iure nõ reperiri Guliel. Cun. putauit ut per Bar. in d. §. ne potentiores; quoniam si à domo tua, in personam meam timeo ruinam fieri: illi hac transire non debeo. l. qui bona. §. 1. ff. de dam. infec. debet. n. mihi imputari illi hac transeunti cum alio possim Bal. consi. 329. li. 1. Alex. consi. 112. col. fi. li. 2. las. in l. si ab arbitro. col. 1. ff. qui satisd. cog. Gozad. consi. 74. col. 1. Rip. de peste fol. 8. implorari tamen posse officium iudicis in tali casu sunt qui putent, ut tale ædificium ruinosum reficiatur sec. Spec. in ti. de satisd. §. si. uers. circa. Bar. in d. §. ne potentiores. nu. 3. & sequitur Alex. in rub. ff. de dam. infe. ubi argumentatur ab impossibili, quod in tali casu, in quo timetur à re in personam non potest cauere de damno, quia inæstimabilis est libera persona: & in cautione de dāno infecto uenit interesse. & sequitur Ripa de dam. infec. in rub. col. 1. & forsitan sentiunt termini tituli. ff. de his qui deie. uel effude. quoniam non datur cautio ne noceatur, sed datur actio ut tollatur. l. 1. cum seq. ff. ad leg. Rhod. de iact. quod in his ergo casibus remediū est implorare officiū iudicis uel ut tollatur, uel ut reficiatur præsertim si ita petens necessitate coactus subeat periculū ruinæ ædificij. Sed quid si nõ tollatur, nec reficiatur, & timens damnum inferri in personam ipse refecerit utrum actionem habeat pro expensis? & habere scribit gl. Castren. & alij in l. in hac. ff. de dam. infec. data negligentia dñi, de qua constare oportet per requisitionē, & ita scribit intelligens. d. l. in hac. Rip. in d. rub. ff. de dam. infec. subdens quod si timens sibi dānum inferri pauper est remedio

medio ut reficiatur uti poterit (quod forsitan præcise intel-
ligendum est) quòd si & ille pauper est uel ut tollatur, uel
ut possideatur agetur, in quibus electio erit debitoris iux.
l. plerunq; ff. de iur. dot. cum simil. Hæc uera sunt si aliter,
aliove itinere cōmodè iri nō possit. iux. not. in l. i. ff. si quis
caut. in quo illud non reciperem, quod scribitur per Doct.
in d. l. i. & in itinere. ff. de uerb. signifi. hoc est quòd consue-
4 ta uia, uel magis plana attédatur, † quoniā in meo eatenus
mihi facere licet quatenus etiam tibi noceat dummodo in
tuum non immittam l. Proculus. l. fluminum. §. quāquā:
ff. de dam. infec. Alex. conf. 176. li. 2. Dec. conf. 373. Aymo
consil. 94. conf. 205. col. 9. Soz. iun. conf. 76. lib. 2.
¶ Licet autem agere nō possim ne à domo tua mihi nocea-
tur cautione damni infecti, potero tamē ex causa petere ut
per fundū tuū mihi ire agere liceat, si fortè publica uia
rupta, lutove talis facta fuerit ut per eā iri nō possit, ut si
in prædio tuo res mihi uenditæ à flumine importatæ repe-
riantur. iuxt. l. hoc amplius. §. Alphenus. ff. de dam. infec.
ubi Alex. Aret. in §. præterea. col. fin. inst. de rer. diuis. ubi
& ab ingrediente cautionē de damno infecto requirūt Cæ-
polla in tit. de iniur. & damno dato. §. sequitur. fac. l. fin. ff.
quod ui aut clā Soz. iu. conf. 76. lib. 2. & licet agere nō pos-
sunt ut per fundum tuum ad agrum meum iter mihi præste-
tur, uel si aliunde aditum non habeam in his tamen officiū
iudicis multum posse puto arg. l. ad curatores. ff. de dam. in-
fec. l. præses prouinciæ. ff. de of. præsid. adde de materia Cæ-
pol. de seruit. rustic. in tit. de itin. q. pen. & uide latissime
Boer. decif. 323. per test. ubi bene de materia, & quādo fun-
dus uéditur nō facta mentione de uia. Et ut ad id quod de
domo dicebamus reuertamur aduerte; quia nō desunt qui
dicāt illam domum reficiendā esse sumptibus publicis, uel
expensis damnum timentis, ut hæ expensæ reficiendæ sint
uel de domo uendita uel alio remedio, ut scribit Franc.
Rip. in d. rub. de dam. infec. col. 1. Itē aduerte quòd ad ratio-
nem illam Alex. & in damno infecto uenit interesse, quod
non cadit in persona libera respōderi posset quòd petitur
nō per modum interesse, sed per modum pænæ nisi replice-
tur

- 5 tur† q̄ p̄œna ibi cadit ubi est contrauentio. §. si. insti. de le-
 6 gar. † Item aduerte q̄ si dominus domus ruinosæ sit pauper
 officio iudicis compelli potest ad uendendum uolenti refi-
 cere p̄sertim si inde fieret urbis prospectus pulchrior, ut
 si ex dirutione Rom. sing. 7 17. Rip. in rub. de dam. infe. col.
 2. inter socios de re communi ruinosa uide l. si fratres. §.
 idem. ff. pro soc. Cæp. caut. 85. & per Dec. conf. 442. col. 2.
 7 ¶ Tertia cautio est quæ præstatur a p̄sona rei† ut si timeo p̄
 te rei meæ uolentiam fieri, implorare possum officium iu-
 dicis ut mihi caueatur id non fieri. l. si sup̄ possessione, ubi
 Bal. & Ias. C. de trans. Bar. in §. qui damna. l. qui bona. & in
 §. si quis iusta. ff. de dam. infe. Spe. in ti. de satisfda. §. si. uer.
 circa. Bar. in d. §. ne potentiores. col. 1. Marf. in l. 1. §. præte-
 rea. ff. de quæstio. Alci. in l. aliud. §. si. ff. de uerb. sig. q̄ & ad
 iumenta, pecus armētumue trahi possiet facit quod Marcus
 Varro li. 2. de re rust. scribit solitos eos, qui indomitos bo-
 ues emunt sic stipulari illos iuuenços noxis solutos rectè
 præstari, licet aliter accipi possit, & expresius posuit hæc
 Bar. in l. 1. §. hoc interdictum. ff. uti possi. sub nu. 11. ubi ad
 hoc allegat. l. pe. ff. de acq. quot. & æltiu. l. 3. §. in hoc inter-
 dicto. ff. de itin. actiūq̄ priu. & l. 1. in fi. C. uti possi. & dicit
 Bal. in l. si seruus. C. q̄ cum eo, quod si dominus timet ex-
 pelli q̄ super hoc p̄t implorare protectionem iudicis ut in
 8 possessione defendatur; quia† ubi nō licet alicui aliquid fa-
 cere propria authoritate p̄t officium iudicis implorare ut
 9 in tali facto defendat facientem in futurum; quia† cum qs
 possideat nō dicitur uim facere, sed uim repellere, & Pau.
 10 Cast. in d. l. si super. dicit quod† ille qui est in possessione si
 ab aliquo turbatur, uel dubitatur turbari, uel inquietari p̄t
 implorare officium iudicis de plano absque libello ut illū
 prohibeat, uel fieri uim ueret & hoc quantum ad prohiben-
 dum uim de p̄nti p̄t uti uia suprad. ne partes ueniant ad ar-
 11 ma, sed ad repellendū uim de futuro† ut declaretur qs pos-
 sessor necesse est ordinariè agere. & idē Pau. i d. l. si seruus.
 dicit quod utilius est defendi tali officio iudicis, quam age-
 re uti possidetis in quo requiritur libellus, & ordo iudici,
 sed in illo officio iudex p̄cepto p̄œnato prohibebit ut p̄

Cur. in d. l. si super, & in simili ibi dicit quòd ubicūque q̄s dubitat sibi uolentiam aliquam per aliquē inferri potest adire iudicē & petere quòd sibi prouideatur à tali iniuria & quòd in orbendo iudicis quòd ipse possideat nō requiri tur libellus, & ordo iudicii, & facit quia ad instructionē & præsumptionem informandam non seruatur ordo, & figura iudicii Bald. in l. iudices. C. de iudiciis, & ubi est dubitatio armorum incipi potest à præcepto absque citatione partis ut p̄ Alex. i. §. meminisse. l. de pupillo. col. 2. de op. nou. nun. & per Curt. d. cōsil. 61. & per Vetruii. decis. 73. nu. 12. Hinc forsitan orta est practica in Rom. Curia appresentādi literas, quarum occasione timetur aliquod præiudiciū inferri fouenti iustitiā illis & quomodo in hoc casu deueniatur ad cautionē, & de materia bene per Rot. 51. primo aliās

13 § 72. de rescrip. in antiq. ¶ Hinc forsitan ortum est quòd si de possessione inter duos contendatur ne uis fiat iudex auocare pōt ad se possessionem, & licet regulariter prohibita sit sequestratio eā sequestrare. l. equissimū. ff. de usufru. Abb. ciolim. c. ex literis extra de rescriptis Spec. de libell. concept. §. nūc uidendū, uers. 22. & in tit. de seq. poss. & fruct. Bart. in l. si ususfructus. §. inter duos. ff. de usufru. Bal. in l. nullus, in prin. C. de sum. Trin. Alex. cons. 76. ponderatis. col. fin. li. 4. cons. 7. uisa consulatione, col. pen. lib. 5. Guid. Pap. decis. § 78. si agatur negatoria, & scribit Cur. sen. cons. 61. super articulo, pōt. n. iudex de prædictis se intromittere, iux. not. per Fely. in c. super qōnem. §. uerum, ex. de off. deleg. (& ad iudicē spectat litibus occurrere. l. q̄dam æstimauerunt. ff. si cer. pet. ubi Alex. Ias. & Dec.) & iudex suadere debet concordiam Bar. in l. congruit. ff. de off. præsid. Alex. in l. 1. §. & post operis. ff. de oper. nou. nunc. Fely. in rub. de treug. & pac. & multa in detestationem litium scribit Lucas de Penna in l. litibus. C. de agri. & cēsi. lib. 11. & ad prædicta uidendus est Curt. sen. in d. consi. & not. per gl. Bar. Alex. & alios in l. quod iussit. ff. de re iud. & infra dicemus, (& facit quòd si partes inuicem contendunt se possidere, & una aliam turbat, & neutra uult porri

14 gere libellū iudex ex officio suo potest ambos cogere ad por-

porrigendum libellum, uel unā, uel sine libello litē finire,
 uel auocare, uel sequestrare possessionem, ut per Capollā
 caut. 100. Benin. decis. 73. orta, & nō solam possessionē, sed
 & fructus, & iudex secularis in cā ecclesiastica Alba. conf.
 78. quāuis saui. conf. 28. lib. 3. ¶ Id tñ quod supra dixi-
 mus iudicem uel auocare, uel sequestrare posse possessionē
 intelligitur ut non procedat quando iudex nō ignorat unā
 ex partibus possidere, uel fouere iustitiam, quæ ex auoca-
 15 tione, uel sequestratione offuscaretur, † quia iudex iusti-
 tiam ministrare debet nec parti præiudiciū afferre auocan-
 do, uel sequestrando, uel cogendo concordia Ant. But.
 in c. 1. ad fin. ex. de mutu. petit. Abb. in cap. fin. uerfi. quæro
 nūquid. de transact. Petr. Ferr. in pract. in for. li. sequeltri,
 quando enim certum est quod unus possidet alii fieri de-
 bet præceptū de nō accedendo, ne detur materia excogitā-
 di calūnias Pau. Cast. cōf. 3. in causa. li. 2. Fely. in rubr. de
 treug. & pac. in fin. Dec. in l. quidā æstimauerunt. col. 2. ff. si
 cert. petat. in l. si. col. 2. C. de edict. D. Adri. toll. Ang. conf.
 107. Alex. conf. 76. col. si. li. 4. Lanfran. Oria. in rub. ex. de
 cau. poss. Capi. decis. 56. col. si. Bal. in l. ordinarii. nu. 9. uer.
 sed. C. de rei uendicat. & in hoc casu iudex deberet facere
 præceptum parti de non molestando secundum Bald. in l.
 ordinarii, col. fin. C. de rei uendi. in l. si disceptetur. ubi pu-
 pill. educa. debe. & scribitur per Deci. in l. fin. col. 2. C. de
 edict. D. Adriani. Quid autem in fisco uide Guid. Pap. de-
 16 cis. 366. Benint. decis. 63. orta. nu. 5. & dicit Bal. in d. l. qui-
 dam æstimauerunt, aut est timor armorū & refert, aut neu-
 ter possidet, & tunc debet iudex inhibere utriq; uiolentū
 accessum, aut unus tantū possidet, & debet petitori qui nō
 possidet inhiberi, aut uterq; contendit se possidere, & tūc
 iudex debet sūmatim se informare qs possideat & illi in-
 terim fauere, si uerò non possit sibi liquere remittit q. In-
 nō. in c. in potētia. ex. de prob. & Cyn. in l. 1. C. uti possid.
 si uerò nō timēt de armis iudex cui nihil est probatū nihil
 mādare potest nō tamē potest iudex ei, q. nō potest recupe-
 rare rē suā iustē interdicerē ne utat armis quorum iudicis
 pceptū debet eē legitimū. ¶ Item licet iudex ut s. ad se a-

nocare possessionem possit, quæ auocatio penitus interim
 uidetur à partibus possessionē auferre arg. eius, quod dici
 mus de auocatione causæ factę per superiorē, ut per Abb.
 in c. ut nostram. ex. de appell. Paris. cons. 124. sententia la
 ta, col. 2. lib. 4. & dixi in notabili meo primo, tamen me
 lius faceret si alium faceret sequestrem, & quomodo se
 quester possessionis mutetur, de materia Tiraq. de retrac.
 conuen. §. 4. glo. 7. per tot. & nō perperam dicet sine præ
 iudicio ius habentis. † ¶ Iuxta predicta notandū est qđ si
 cū cōstet unum possidere iudex ex cōtentione alterius, p
 cedit ad auocandū, uel sequestrandū possessionē, pars quę
 in hoc passa fuerit præiudiciū instare poterit super reuo
 catione attentatorū, & ita petere, uel reuocari attērata, &
 sequestrū uel auocationē ut pulchrē scribitur p Afflict. de
 cis. 98. pulchrum. ¶ Proceditur autē ad cognoscendū uter
 possideat uel iudicio ordinario, uel summario, quod infor
 matiuum processum dicunt per quem summarie iudex co
 gnoscens & leuioribus probationibus etiā adhibens fidē
 de possessione uidet ad effectum ut alteri parti interim, p
 hibeat accessum, quousq; instituat iudicium ordinariū
 uel uti possidetis quō cognoscatur quis tēpore litis conte
 statæ possidebat, ut de his scribit Capit. decis. 96. & alibi,
 & hæc si practicerit utiq; nō deueniet ad illud qđ interim
 lite pēdēte attērata reuocent, ut inde dū sup iudicio attē
 ratorum cognoscitur necessariō cognoscatur super uti pos
 sidetis ordinario; quia dicitur nō attentauit, sed cōtinuauit
 possessionē meam, ut per eundē Capit. ubi supra & decis.
 72. & nota fall. decis. Capi. 96. quia ubi declarat quomo
 do intētato ordinario uti possidetis implorari possit offi
 cium iudicis ut liceat sibi armata manu defendere posses
 sionem suam, & aduersario inhiberi ne ingrediatur. & idē
 Cap. decis. 55. in causa magnifici Pauli. & decis. 13. in cau
 sa illustris Marchionis declarat quantum distet iudicium
 illud ordinariū uti possidetis ab illo summario processu
 informatiuo, & inter cætera illa differentia notāda est qđ
 in illo iudicio summario & informatiuo sufficiunt proba
 tiones leuiiores, ita ut etiā unico testi credatur, at in ordi
 nario

uario requiritur quoq; ordinaria pbatio sec. Plotū in l. si
quādo. C. unde ui ubi de comm. attestatur. Itē differentia
est: quia ī ordinario uertitur ad diffinitiuū uter possideat,
at in illo sūmario ne ueniat ad arma ē interlocutoria snā,
itē illud more actionis hoc officio iudicis expeditur. itē in
illo definitiua affert præiudiciū quousq; cognoscatur sub
petitorio in hoc uero quousq; durat lis super possessione,
itē in illo principaliter agitur de possessione, consequēter
uero ne turbetur, at in hoc principaliter ne turbetur cōse-
quēter uideatur uter possideat. & hęc latē sentit Cast. in d.
cōf. 3. & Gemin. d. dec. 73. ubi subdit q̄ non possidēs possi-
denti cauere debet de non turbando, & ille processus sum-
marius nō ualet ad definitiuā, quia requiritur litis cōtest.
Et nota quōd ubi est timor armorum ad hāc informationē
procedi potest de facto & parte non citata, ut per Cum. in
l. si super possessione. C. de transact. & ibi dicit q̄ tali casu
iudex pōt facere præceptum parti nō citatę q̄ non turbet,
quod tamē decl. Zuccard. in l. si. nume. 110. & 112. ne pro-
cedat quando est periculum in mora nunquā si non sit pe-
riculū in mora partes citari oportere dicit in summaria il-
la cognitione, sed & ubi non fit citatio cum pars cui præcep-
tum fuerit comparet fit summaria cognitio ut per prædi-
ctos, & per Benint. latē decif. 73. nu. 14. & de materia & q̄si-
ta legitimæ causę ueniēdi ad hanc sequestrationē Alciat.
conf. 386. ¶ Secundo principaliter declaratur id, quod su-
18 pra diximus de auocatione & sequestratione faciēda per
iudicem, ut procedat ita demum si causę cognitione sum-
maria saltem interueniente iudici cōstare debeat de timo-
re scādali, & de causa auocandę possessionis, & sequestrā-
dę, & hoc parte citata ad cōtradiciendū quare possessio auo-
cari, sequestrari uel nō debeat secundū Ang. conf. 107. Curt.
in l. 1. in 2. not. 7. fall. C. de prohi. seq. Dec. conf. 366. pro
declaratione. nu. 13. Iacobellus. in fin. & Decius scribit in
19 d. l. si. col. 2. C. de edict. D. Adria. tollen. ¶ Citatio enim in
20 causę cognitione est necessaria, ¶ & quilibet possessor etiā
iniustus possessione sua priuādas non est sec. not. in c. licet
ep̄s. de p̄b. lib. 6. Bal. in l. si deserta. C. si propt. publi. pensit.

Andr. Sic. in rub. C. qui admitt. Dec. in l. fin. col. 2. C. de edict. diu. Adria. toll. & si secus fiat ut propria auctoritate ingressus talis possessor habetur, adeo quidem ut nec excusetur à poena de ingrediente propria auctoritate Bart. & alii in l. iuste possidet. ff. de acq. posses. Corn. consi. 177. uisita copia. lib. 3. Dec. scribit in d. l. fin. col. 2. consi. 191. col. fi. consi. 401. col. fin. Abb. & Fely. in cap. ex literis, ex. de of. deleg. Soz. iun. con. 39. li. 3. Aymo consi. 124. cōs. 302. & ad hæc uidendus est Benint. d. decis. 73. orta nu. 4. quando autem non est timor scandali non est procedendum ad auocationem Corn. consi. 292.

- 21 ¶ Itaque sequestratio, & auocatio facta absq; cāx cognitione & de facto, & nō seruatis seruandis de facto p̄t, & debet reuocari, iuxta no. per Dec. consi. 366. col. fi. fac. quæ de tali regula notantur per Ang. & Alex. in l. de unoquoque. col. 2. ff. de re iudi. Dec. in c. cum cessante. in fi. de appella. Soz. in tract. citat. artic. 7. q. 24. Calderin. de dilat. consi. 1. Ro. sing. 766. Marfi. sing. 329. Dec. consi. 400. col. pe. Alex. consi. 179. lib. 6. consi. 5. col. pen. lib. 2. Dec. consi. 97. col. 2. Planè possessio de facto accepta dummodo non sit uitiosa ut quia clandestina uel uiolenta; quia ab alio detinebatur, tunc enim confirmari non debet, uel si iudicis auctoritate accepta sit causa non cognita tamen iuxt. not. per Dec. in l. fi. C. de carbo. edi. & per Zuccard. in l. fi. C. de ed. quod uerum puto quoad uti possidetis, & possessionem ét si constaret id faciendum esse hoc est possessionem ei dādam; quia pateat ei uia, quam elegit. l. si mulier. ff. quod met. cau. vñ dixi agentem ex. l. fi. C. de edict. uel ex. l. fi. C. qu. bon. remediis adipiscendæ si propria auctoritate, uel iudicis decreto cā non cognita ingressi fuerint in possessionem aliās sibi dandam, in quam alius prius ingressus fuerat non esse cōfirmandum in possessione; quia est clandestinus & uitiosus
- 22 possessor, item non esse de nouo immittendum; quia ¶ qui semel accepit possessionem non habet amplius interdictū adipiscendæ, ut per Dec. in reg. hēredē. ff. de reg. iu. nec obstat si dicatur possessio fuit nulla, q̄a istud constat magis in
- 23 facto, quam in iure, ¶ & ex delicto suo præmium consequi non

non debet iuridicè confirmari poterit adhibita cāx cognitione. Dec. conf. 191. col. fi. & super hoc libellus & iudiciū fieri potest. l. 3. §. missum. ff. de carbon. edict. Dec. conf. 341. col. 3. & in tenuta scribit Alex. in l. si finita, in prin. ff. de dam. infe. Rip. in rub. de cau. posses. & propr. q. fi. & an hoc procedat in præiudicium can. reintegranda. 3. q. 1. Dec. cō fi. 449. col. 3. Quando autem possessio uacans sit uitiola quoad occupatorem, Bal. scribit in l. fi. col. 1. C. de edict. D. Adr. tollend. & ad prædicta nota id quod dicit Bal. in c. ex parte. 1. col. fi. uer. q. utrum possessio. ex. de rescrip. ubi dicit quòd possessio etiam colorata data potest reuocari sine ordinario processu si reuocetur incidenter officio iudicis mercenario, & idè si iudex circumuentus est datum debet reuocari, & refert Benin. decis. 73. in fi. & uide circa præd. quæ dixi sup. in uer. si. proceditur.

¶ Sed dubitari potest pars dicit D. Iudex non est timendū de scandalo; quia data est cautio de non offendendo uel dabitur, idè non procedatis ad sequestrum, uel auocationē
 24 possessionis an sufficiat? puto quòd non; ¶ quia fragile est confidere cautioni, & respicit auocatio, & sequestrum non solum scandalum, sed etiam celeriore expeditionem litium & illud, quod est facti in molestando, attentando & ingrediendo possessionem, ex quo cauillofis datur ansa ulterius lites prorogandi, & cautio itaque & sequestrum uel auocatio si iudici uidebitur fieri poterit, quasi hæc remedia simul cumulari possint, ut infra dicam.

¶ Quando sumus in huiusmodi contentionibus possessorum; quia uterque contendit se possidere Bartho. C. epol.
 25 caut. 100. dicit quòd ¶ cautus faciet aduersarium suum à tertio dispoliari, qui deinde habeat possessionem pro derelicto, quam deinde continuet, uel ingrediatur possessionem suam contendens, & iterum caut. 203. idem putat. idem in d. caut. 100. quem sequunt pleriq; & inter cæteros in d. l. fi. col. 3. inquit q. uolens possessionem non auocari, uel sequestrari; q. ipse se possideat, & ita obtinere in uti possidetis manu armata & conuocatis amicis stet in possessione ut aduersarius putās se posse repelli cadat à possessione iuxta

1. clam. §. si. ff. de acq. pos. que si uera sunt potest addi q̄ hi
 26 non facient conuenticulam, uel uim publicam; † quia non
 solum pro cōtinuāda possessione, sed & pro ea de nouo adi
 piscenda, licet congregare hoīes ad repellendam uim quæ
 fieri posset, ut qñq; in contingentia facti scripsi, & probat
 Bar. in l. prohibitum. in 3. no. C. de iu. fisc. li. 10. & faciunt
 notata per Crauett. consl. 4. & à portatione armorū possent
 excusari, uel quia in itinere, uel quia in rure, uel quia ad
 repellēdam uim id faciunt. quo casu licet ferre ut in tit. de
 illicit. portat. arm. in constit. regni scribit Affli. & si prohi
 beatur banno accipi possessio, hic continuatur, quare est ca
 sus omīssus, l. cōmodissime. de li. & posth. ¶ Ego tñ has cau
 telas periculosas puto; quia remedium attentatorum uide
 tur hic sibi locum uendicare; quia licet continuare non sit
 attentare, tñ id, q̄ ultra antiquum fit attentatur, & fit mu
 nitior possessio, quinimo si ego puto me posse repelli ex
 hoc amittens possessionē petā me ad id reintegrari, uel ex
 c. reintegranda. 3. q. 1. uel ex officio iudicis ut oīa restituā
 27 tur in pristinum statū, † ne locupleteris cū aliena iactura
 iux. l. si me & Titium. ff. si cer. pe. Ale. consl. 192. col. 2. li. 1.
 & licet negotium magis protrahatur in longum tñ si fiat re
 stitutio ad antiquum statum in interdicto uti possidetis ma
 28 nebimus. † Item circa iudicium illud summarium Ruin. in
 d. consl. 28. li. 3. dicit quòd si uterquē probat de possessione
 prēsenti melius probanti fauetur, & aduersario accessus in
 29 hibetur. † Idem quando unus possidet etiam si clam uel p̄
 cario ab aduersario possideat, sed unus possidet, ciuilit
 alius naturaliter clam, uel precario ab aduersario ciuilit
 possidens debet obtinere ut per Rui. ibi. ¶ Secunda ratio
 q̄ facit contra prædictas cautelas est; quia non excludunt
 quando ille, qui uidetur expulsus habet animum recuperā
 dæ possessionis, & adhuc stat in præparatoriis congregan
 di amicos, & gentes ad recuperandam siue continuandam
 possessionem iux. l. 3. §. cum igitur. ff. de ui. & ui. armat. in
 l. peregrè. §. si. ff. de acq. pos. Abb. in c. cum olim. col. 4. ex.
 de resti. spo. Dec. consl. 460. col. pen. Paris. consl. 145. col. 3.
 lib. 4. Soz. iu. consl. 68. nu. 81. lib. 3.

¶ Forſitan non ſunt male cautelæ ante ceptum iudicium, uel litem conteſtatam; quia tunc non uidetur dici attentatum; quia lis non penderet ſec. Pariſ. conſ. 108. lib. 1. item quando ſumus in trepidatione illa aduerſarii ad accipiendam poſſeſſionem, & ſic antequam ille accipiat, uel quãdo ſcimus aduerſarium de ſua poſſeſſione aliquid nõ poſſe liquida- re: quia nec ſpolium, nec attentatum probabitur.

¶ Tertiò declar. principaliter id, quod diximus de auocatione, & ſequeſtratione poſſeſſionis, ut procedat ¶ quando poſſeſſio eſt uacans, & utraq; pars contendit ſe poſſidere, & nititur ad actus poſſeſſorios, non autem quando certum eſt p partes poſſideri, ſed ignoratur utra magis, uel æquius poſſideat, ut in ſimili argumentari poſſumus ſi alicui datur poſſeſſionem accipiendi authoritas intelligitur de uacante, ¶ 31 ut per Cor: conſ. 166. li. 1. q. ampliatur ¶ ut poſſeſſio dicatur uacans et ſi ex ſtatuto hæc poſſeſſio in hæredem continuetur arg. no. per Ale. conſ. 83. niſa facti narratione col. 2. li. 2. Pariſ. conſ. 1. nu. 160. li. 1. Alex. conſ. 163. li. 6. Dec. cõf. 232. col. 2. Cum. in l. Pomponius. §. queſitũ. ff. de acq. poſ. Imo. conſ. 16. Rube. conſ. 121. Iaſ. conſ. 147. li. 1. conſ. 152. li. 4. Dec. conſ. 467. Iaſ. in l. ſi ſororem. C. de iure deliber. Soz. iu. conſ. 37. col. 2. li. 1. quidquid Benediẽt. ſcribat in c. Raynutius. ex. de reſta. Cor. conſ. 146. circa li. 1. Dec. in d. l. ſi. nu. 35. C. de edict. D. Adr. tollen. q̃ proculdubio magis erunt uera in hærede hæredis de quo non intelligitur ſec. Tiraq. de tract. conuent. §. 1. gl. 6. nu. 17. & in tract. le mort fait. Sed principale iſtud dictum non uidetur uerum per ſupradicta, & quando ſtat timor armorum, facit quod not. Bal. in l. ſi. n. 3. C. de ed. D. Adr. tollen. & Benint. d. dec. 73. nu. 9. ſed circa p̃dicta oritur difficultas q̃nq; q̃a cum utraq; pars contendit ſe poſſidere neutra uult offerre libellũ, itẽ qd̃ agendũ & quõ iudex gerere ſe debeat cum utraq; æqualiter p̃bauit intentionẽ ſuam. ſuper quo cum latius inſtandum eſſet uidendus eſt Lanſ. in rub. de cau. poſ. & proprie. concl. 5. uer. ſtat maxima dubitatio, & quæ latiſſimẽ ſcribit Ben. decifio. 73. n. 8. ſed nota circa iſtam tertiam declarationem; quia procedit quando utraque pars facit actus poſſeſ-

possessorios in possessione, non aut, quando utraque pars deuenit ad locum possessionis, & non fecit actus possessorios; quia tunc iudex auocare possessionem non pot, ut per Guid. Pap. q. 578. & per Alba. consi. 78. quamuis, qui cons. 75. stantibus dicit quod per sequestrum non transfertur possessio nisi partes consentiant, item nisi dignoscatur hoc animo iudicem id facere, & ibidem dicit quod principi attestanti de timore scandali creditur.

¶ Quarta securitas est illa, quæ præstatur à persona persone de qua loquitur l. denuncianus. ubi dicit. C. de his, qui ad eccle. confug. l. si. ff. qu. met. cau. l. iubemus. C. de propo. sitis sacr. scrin. lib. 12. c. literas. in si. ex. de resti. spo. l. illicitas. §. ne potentiores. ubi Bar. ff. de offi. præsid. Fran. Rip. in rubr. ff. de dam. infect. & Doct. oēs infra in tractatu allegā-
 32 di & quinimmo si inter superiorem & subditum litigeretur & timeatur uel ad cautionem hanc, uel ad sequestrum recurretur Castado. dec. 6. col. 1. de priuilegiis.

¶ Considerari præterea possent cautiones de non offendēdo mixtæ ut à persona rei, & personæ à re, & persona rei tantum, uel rei & personæ, & sic de singulis cōsiderando, quæ cum non fuerint à Doctoribus in materia tractatæ ipse nō prosequar. illud non prætermittens, quod hæc mixta à simplicibus regulari poterunt ex eadem ratione.

¶ Hic tamen q. offensio cadit multis modis, & cadit etiam actio, ut offensio cesset, & tollat exēpli gratia datur actio, ut faber iuxta ædes meas ueniens, & me studentem impediens cogatur inde discedens, item & in re tua eatenus tibi
 33 facere licet quatenus mihi principaliter non noceas. l. fluminum. §. quāquā. ff. de dam. infect. cum simil. nunquid ergo petere possim mihi cauere ne fiat? & puto stantibus cōiuris de damno inferendo, & causā ex qua iudex ad id moueri posset arg. l. aquis simū. ff. de usufru. & quia multa ab
 34 initio fieri prohibentur quæ tñ facta tenent. iux. nota. in l. patre furiosi. ff. de his qu. sunt su. uel alien. iu. & cui damus actionem multo magis damus exceptionē reg. cui damus. ubi & ipse dixi. ff. de reg. iur. & ita ad hoc induci possent quæ dixit Ias. in l. si super possessione. C. de transact.

Marf.

Marf. in l. i. §. prætereà. ff. de qō. & quedam s. alleg. Itē cōfi-
deratur securitas cōpetens iuregentium. ut legatis quę ēt
hosti est seruanda cōsideratur securitas q̄ datur à lege ut in
uenientibus ad nundinas de qua p̄ Bar. in l. i. ff. ad leg. Iul.
maie. & securitate promissa bannito uendente ex causa de
repreſentando & huius modi aliàs diximus.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio de non offendendo est licita, & licitè petitur, quoties
subest iusta causa timoris, uel scandalì.
- 2 Mulier, quæ à marito diuertit, non tenetur ad eum redire, nisi
data sibi cautione de non offendendo, etiam si culpa sua reſe-
ſerit, & ſteſerit cum amasio. 3. 4.
- 3 Iudex nō impartiens cautionē de nō offendēdo, ubi opus est, dici-
tur facere iniuſtitia, nec est dicēdus Iudex et in ſyndicatu tene-
tur de dāno, quòd propterea in praiudiciū alicuius euenerit.
- 4 Ad cōnoſcēdum an licitè petatur hæc cautio, requiritur cauſe
cognitio, citata parte.
- 5 Cautionibus non neceſſarijs, non debentur homines prægrauari.
ratio ibi. 8.
- 6 In petendo hanc cautionem, non ſolum metus, ſed & cauſa me-
tus, eſt alleganda.
- 7 Quæ, non ſint iuſtæ cauſe, ad petendam hanc cautionem.
- 8 Iudex ſi cōnoſcet quòd per citationē partis fiet locus calūnijs,
(ſeruatis quæ ibi) poterit procedere etiam ad capturam, non
ſeruato iuris ordine, uide ibi.
- 9 Cautio de non offendendo poteſt præſtari etiam diebus feriatis,
& in honorem Dei: quia cum eſt periculum in mora non atten-
duntur dies feriati. 13. 14.
- 10 De nocte etiam, hæc cautio peti poteſt cum nox ſit dies ciuiliſ,
& noctu contrahi poſſit.
- 11 Capienda eſt occaſio, ut habeamus benignius reſponſum.
- 12 Periculum in mora, & neceſſitas, multa permittunt, quæ aliàs
non concederentur.
- 13 In die Dominico, prohibitum eſt contrahere, & iuramentum præ-
ſtari.
- 14 Iudicis ingredientis officiū, & in die Dominico iurantis ſe
obſeruatur

- obseruaturum statuta, illud iuramentum non ualet.
- 20 Dicta de cautione de non offendendo, habent locum in salua guardia, uel saluo conductu, in aliquibus curijs; quia regulariter uidentur equiparari.
- Varia sunt hominum ingenia, & calliditates.
- 21 Si pœna non fuerit inserta in salua guardia, ille qui non obseruabit, extra ordinem punietur.
- 22 Salua guardia habuit originem à principio mûdi, quâdo Cayn occidit fratrem suum Abel uide ibi.
- 23 Cautio de non offendendo est non solum de iure civili, sed de iure diuino.
- 24 Homicida etiam, potest petere hanc cautionem.
- 25 Statutum, quod homicida occidatur, uidetur cōtra ius diuinū.
- 26 Timens offendi generaliter, potest petere sibi dare signum, et fieri proclamata, & edicta ne offendatur.

Quando licita sit cautio de non offendendo, causæ cognitio quomodo interueniat circa eam: an diebus feriatis detur hæc cautio? & quædam de salua guardia: Cap. III.

- I Erit quomodo est licita cautio de non offendendo? Certè cautio hæc licita est, & licitè petitur quoties subest iusta causa timoris uel scandali, ut per Bart. in l. sanctum. ff. de rer. diuis. & in l. denuntiamus, ubi Salyc. C. de his qui ad ecclesi. confu. in l. qui bona. §. si pars. ff. de dam. infec. Bal. in aut. habita. C. ne fili. pro patr. col. 5. ibi, ex quo diligenter; multis enim modis prohibemur à delinquendo inter quos & iste merito numeratur ut quoties quis iuste timeat in se delinqui, cautionem petat de non offendendo ut per Afflict. in constit. reg. de illicit. por. arm. col. fin. ad hæc. latissimè alleg. Felyn. in rubr. de treug. & pac. ubi ponit regulam cum fallentiis in materia nu. 13. Doct. in l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de of. p̄sid. Innocen. in c. grauē. de senten. excom. in d. 1. in fi. de of. deleg. Afflict. decis. 140. Capell. Tolos. 489. ubi ad-

- ubi addit Alberi. in d. l. denūciamus, Bar. & Imol. in l. hęc.
 §. 1. ff. si cu. plusquā per leg. falcid. Alex. & Ias. in l. q. bo-
 1 na. §. si quis iusta. ff. de dam. infec. consi. 78. lib. 5. Paris. cōf.
 168. li. 4. alle. in l. 2. ff. sol. mat. Maranta de ordin. iudic. p. 7.
 2 in tit. de satisfdat. qua ratione ¶ mulier quæ a marito diuer-
 terat non tenetur ad eundem redire nisi data sibi cautione
 de non offendendo, ut per Abbā. in c. quemadmodum. de
 3 iureiuran. Caccialu. in l. si qua illustis. C. ad Orphic. ¶ et
 quod mulier culpa sua recessisset. c. 1. ubi maritum 9. not.
 4 ut lit. non conte. ¶ etiam si stetit cum Amasio sec. Petrum
 Bellape. q. 447. & per Io. Neuiz. in sylua. li. 2. p. 35. nu. 41.
 ubi remissuē de causis, & si non sufficiat cautio quod non
 tenetur redire sec. Gerar. not. 65. item nota.
- 5 ¶ Idq; adeo uerum est, ut iudex non impartiens hanc cau-
 tionē ubi opus est iniustitiā facere dicat propterea q; iudex
 nō sit dicendus, ut p Paris. consi. 168. §. alleg. unde ut in fa-
 ciendo dari hanc cautionē iniuste, ita cōtra in non faciēdo
 eā dari iniuste p iudicē peccatur, ita ut in syndicato is te-
 neatur de damno & interesse qd propterea in p iudiciū ali-
 cuius euenerit. Sed non ne iudici circa hanc cautionē pro-
 cedēti iniuste de facto resisti posset? uidetur ex not. p Dec.
 consi. 125. & in reg. non uidentur. ff. de reg. iuris.
- ¶ Verum tamen est quod si Iudex uideret quod propter dā
 dam uel non dandam hanc cautionem secundum formam
 iuris inde oriri aliquod magnum scandalum maius utique
 excusandus esset si hac ratione metus cautionem dari uel
 non dari fecisset ut in pace scribitur per Iulium Ferretum
 in tit. de nu. 35. & de eo, qui timet capi, uel molestari inde
 bitē an petat hanc cautionem scribit Roma. consi. 244.
- 6 ¶ Planē ¶ in uidendo an licite detur uel petatur cautio hęc,
 ad eamq; iustificandam requiritur causæ cognitio. l. capita
 liū. §. ad statuas. ubi Bar. ff. de pœn. in l. sanctum. ff. de rer.
 diuis. in l. qui bona. §. si quis stipulatus, & §. si qs iuxta. ff.
 de dam. infec. ubi Alex. & Ias. Bal. in l. 1. ad fi. C. de episc. &
 cle. & in c. 1. de treug. & pac. & in c. grauem. de sen. excom.
 Ias. in l. si sup possessione. col. fi. C. de trāsac. Bar. ind. §. ne
 potentiores, Frā. Rip. in d. rub. ff. de dam. infec. idq; uerum
 est

- est siue iudex moueatur ex officio, siue ad instantiã partis,
 7 ut declarat Fel. in d. rub. nu. 14. † quia nimis laboriosum sæpe est grauari aliquẽ ad fideiubendũ. l. 2. §. si dubiteť. ff. de iud. lmo. in l. 2. §. 1. in fi. ff. sol. matr. add. ad capel. Tol. 489. ubi alleg. tex. in l. q̃a satisficō. ff. de suspect. tut. §. nouissimẽ. Inst. eo. ti. Saly. in l. denũciamus. in fi. C. de his qui ad eccl. confu. & Guli. Cun. in d. §. ne potẽtiores, & prosequit Fel.
 8 in d. rub. de treug. & pac. d. num. † & dicimus cautionibus non necessariis non debent homines prægrauari. l. stipulõ ista. §. diuus. ff. ut leg. nom. caueat. Cast. cõs. 207. li. 1. l. 1. ad fi. ff. de interro. act. Tiraq. de retrac. §. 5. gl. 1. in pri. Rip. in l. 2. §. mutui datio. ff. si cer. pet. Soz. iu. cõs. 68. nu. 73. li. 3.
 ¶ Causa aut cognitio regulariter fiet citata parte, quæ sit præsens, uel absens per cõtumaciam. l. in causæ. §. causa. ff. de minorib. Dec. in l. ubicunque. ff. de reg. iu. ubi Cagno. & ipse scripsi. uertiturq; in hoc principaliter an subsit iustus metus de quo in prin. diximus, & an timor scandali iuxta. l. æquisimũ. ff. de usufr. & not. in §. ne potẽtiores. & in l. denũciamus. C. de his qu. ad eccl. confug. de quo & p Fel. in d. rub. de treug. & pac. & nos supra scripsimus. unde meri
 9 tò quidam dixerunt † nõ solũ metum, sed & causam metus esse allegandam ut scribit Io. Fab. in §. postquam. insti. de fi deicom. hẽredit. Bar. in l. capitaliũ. §. ad statuas. ff. de pœnis, Capel. Tolo. in add. 489. ¶ In hacq; causæ cognitione si tu probasti causas ex quibus timor sub oriri põt, ego contra probare potero nullã causam timoris subesse posse, in quo forsitan non leuiter opitulabitur libellus meus de pband. negat. prosequi aut sigillatim casus particulares & modos quibus probentur causæ timoris, & contra quõ probentur, laboriosum nimis esset & non multum probabile.
 10 ¶ † Non præmitto tñ, quod non est iusta causa si quis fuit percussus & ignorat à quo fuerit percussus, & à Titio petat cautionẽ quod ab eo iterũ percuti uereatur. Itẽ non est iusta cã consuetudo curiæ simulatq; aliquis petit cautionẽ hãc. Itẽ simulatq; unus ab aliquo cæsus est statim cõpellere offensos, uel cõsanguineos uel cõtra offendẽtes, & cõsanguineos ad cautionẽ; quia hæc fieri pñt sine alio timore scan-

re scādali Parisi. conf. 168. col. fi. li. 4. nisi de ea cōstaret ex processu, uel de ea tanquā notoria iudex esset informatus, de quo quō iudex possit scribit Bar. in l. lex Iulia. ff. de testib. Dec. conf. 402. conf. 544. 483. conf. 447. Itē & lis ciuili iusta cā nō est ex se, ut per Paris. in d. conf. 168. col. fi. li. 4. Planē in iis, quæ specialiter non reperiūtur definita circa has causas timoris cautionis de non offendendo ipse id relinquerem arbitrio iudicis, ut in iure non cōstituta iuxta. not. per l. 1. ff. de iure delibe. ut is non lucri cupiditate, uel desiderio quo magis possit intricandi populum laboret.

11 ¶ Quam ob rem licet supra dixerimus parte citata procedū esse ad cognitionē causæ timoris, tñ si bonus iudex uideat quōd ita procedens fiet locus calumniis, nunquā peruenietur ad finē pars, quæ tenetur cauere latitabit, uel fugiet, iudex accipere poterit informationē extra iudicialiter ēt sine examinatione testium in scriptis, & ex relatione hominum proborum, de quibus non tenetur dare copiam parti ut per Guid Pap. decis. 241. & seq. procedet ut æquū sibi uidebitur, etiam incipiens à captura ut in debitore suspecto de fuga legimus, & hac ratione sine libello lite non contestata, sine positionibus, uel iis habitis pro libello, & non seruato ordine iuris in materia si quidem sibi iudici uidebitur procedi poterit, & iste casus numerabitur inter alios, in quibus non teneatur ordo iudici. de quibus Affli. in const. regn. in tit. de cult. pac. nu. 60.

12 ¶ A quibus non abest quōd cautio hæc præstari pōt, & debet etiam diebus feriatis, etiam ad honorem Dei ut per Fran. Rip. in rub. ff. de dam. infec. col. 2. quia est periculū in mora, & scribit Alex. conf. 130. col. 2. li. 4. conf. 159. col. fi. li. 2. Bar. in l. ait. §. si debitorem. ff. de his qu. in frau. credi. Rip. in c. 1. nu. 88. de iud. in c. cum M. nu. 146. ex. de consti.

13 ¶ Et facit ratio: quia executio iuris, siue mandatorū iuris fit ēt diebus feriatis ad cōmoditatē hominū c. fi. ubi Doct. ex. de iudiciis, & in c. fi. de feriis Bar. in d. l. ait p̄tor. §. si debitorem. ff. de his qu. in fraud. credi. & scribit Alex. confil. 130. col. 1. li. 4. quem alleg. Franc. Rip. in d. rub. de dam. infec. & apost. ad las. in l. si super possessione. C. de transact.

Item

- 14 ¶ Item dies feriati non attenduntur ubi est periculum in mora. l. omnes. C. de feriis c. fi. co. ti. decis. Tholos. 159. Tiraq. de retract. §. 1. glo. 11. nu. 12. ex quibus dicendum est
 15 ¶ quod etiam de nocte cautio hæc peti potest, accedente, quod nox dies civilis est, & noctu contrahi potest Doct. in l. minorē. C. de transa. in l. more. ff. de feriis. Ale. cōf. 190. li. 6. Tiraq. d. glo. 11. ubi latisimè de die, & de materia ad hæc uidenda sunt no. per Ferret. in ti. de feriis n. 9. licet. n.
 16 aliàs dicamust capienda est occasio ut habeatur benignius
 17 responsum. l. capienda. ff. de reg. iu. ¶ tamen periculum in mora, & necessitas multa permittunt, quæ aliàs non concederentur. l. 1. de of. cons. & l. 1. ff. de damn. infect.

¶ Diebus ergo quouis modo feriatis proceditur circa hæc
 18 cautionem, nõ obstat q̄ in c. 1. ex. de feriis in die Domini co prohibeatur contrahi, & sacramentum præstari, (unde
 19 fit cautela; ut ¶ iudex ingrediens officium iurans. seruare statuta fiat ne iuret in die Dominico) quia iur̄m non ualet ut per Ferrat. caut. 3. quia respond. q̄ procedit in die Dominico ut loquitur, secūdo quod sumus in limitationibus ibi positis pacis causa & necessitatis, tertio quia v̄ lex consilii non p̄cepti, ut factum contra non ualeat; quia non infirmatur, unde non v̄r corrigi scripta in l. dies festos. C. de feriis arg. no. in c. 1. ex. de ope. nou. nunc. Circa hæc tamen practica est aduertenda, & bonus iudex est desiderandus q̄ animum suum informet, tot enim sunt negocia & tot hominum cauillationes ut plurimum officium iudicis ualeat.

- 20 ¶ Quod q̄ dicimus de cautione de non offendendo, an habeat locū in salua guardia siue saluoconductu, q̄ obseruant in quibusdam curiis, ut scribit in curiis regni Franciæ addit. ad Capel. Tolo. dec. 489. hoc est q̄ fiat in huiusmodi tenore iudex talis dat liberum saluumconductum tali ne offendatur à tali sub pœna mille scutorum? dico q̄ sic; regulariter. n. v̄r æquiparari ut scribit Io. Fab. in l. denūciamus C. de his qu. ad eccle. confug. & refert dicta add. ad Capel. Tolos. 489. ubi in fine quoq; dicit q̄ iste est securior modus in illis partibus. & ego talem modum uidi practicari in gñe ab eo, qui timebat offendi in genere, quidam. n. Turca esse.

effectus Christianus cū iret per orbem quæredō eleemosi-
nam, quādo perueniebat in aliquam ciuitatem adibat supe-
riorem petens sibi impartiri q̄ ab aliquo nō offenderetur,
iusta enim uidetur causa cum uaria sint hominum ingenia
& calliditates homini aduenæ & nouo dare hanc securita-
tem. ¶ Peritus ergo superior concedat hanc licentiā in scri-
21 ptis, & pœnam adhibebit q̄ si pœna adhibita non sit uide-
tur q̄ extra ordinem puniatur ille, qui non seruat hanc sal-
uamguardiam: arg. no. per. Bal. in l. legis uirtus. ff. de legib.
& t̄git additio ad dictam Cap. Thol. 489. Idem dicam q̄n
aliquis stat sub protectione alicuius, uel quādo sub fide, q̄
in cautione, & de pœna frangentis saluamguardiam Gui-
22 do. Pap. decis. 418. † & uidetur quod hæc salua guardia ha-
buerit originem ab initio mundi nāque cum Cain occidis-
set Abel dicebat se uereri ne occideret ab aliis, sed Deus
dedit ei signum ne ab aliis offenderetur (unde primò notā
23 dum est q̄ hæc cautio non solum est de iure ciuili, sed de
24 iure diuino) secūdo quod † unusquisq; licet sit homicida,
25 tamen petere potest hāc cautionem, & illud stantet quod
statuta illa q̄ homicida occidatur uidentur contra ius diuī
26 num. † tertio quod timens se offendi potest petere sibi da-
ri signum, & in simili fieri proclamata & edicta de hoc. &
uide quædam de materia per Boer. decis. 207. ubi quoque
tangit an hæc salua guardia sit perpetua.

S V M M A R I V M.

- 1 Ille qui tenetur cauere de nō offendendo, an debeat dare fideius-
sores, uel pignora, uel sufficiat nuda cautio promissionis, de
non offendendo.
- 2 Timens aliquid fieri, contra legem, adeat præsidem, & impetret
legitimum præsidium.
- 3 Quid contineatur sub uerbo (Cautio) & nu. 5.
- 4 Iudicis arbitrio relinquitur, in inspicienda; & considerāda qua-
litate personæ, quæ tenetur cauere de non offendendo, & secū-
dū eius qualitātē, & bonam, uel malā samā, uel sufficiet nuda
promissio, uel cogetur ad dādū fideiussores, uel pignora. et. n. 5
- 6 Index potest iubere caueri, si sibi uidetur, etiam ubi hoc lege cau-

C

etum

tum non fuerit.

Perusia, quomodo procedatur circa talem cautionem.

- 7 Verbu, Cautionis, quid importet, et quomodo procedatur quādo sunt uerba legis, & quō quando referuntur ad partem. (res.
- 8 Obligatus cauere, si sit ualde idoneus, nō tenetur dare fideiussor-
- 9 Obligatus dare pignora, liberatur dādo fideiussores sed nō ecōtrā
- 10 Regula, quōd cautionis appellatione, nuda promissio ueniat, li-
mitatur multis modis ut ibi per longam seriem.
- 11 Quae dicta sunt de cautione, uerificantur etiam in cautione prae-
toria, si requiratur plena uel competens cautio.
- 12 Vbi incertum est quantum quis debeat, oblatione unius nummi,
cum satisfactione de reliquo soluendo quando liquidabitur,
interim liberatur.
- 13 Qui tenetur satisfacere regulariter nō liberatur nuda promissio-
- 14 Vbi maius est periculum, ibi cautius est agendum. (ne.
- 15 Vbi principalis est soluendo, fideiussor non est necessarius.
- 16 Obligatus dare fideiussores, inuitus non cogitur dare pignora.
- 17 Iniuste petit fideiussorem qui habet pignora.

Cautio hæc, an cum fideiussoribus, uel sine præ-
standa sit? Et Cautionis appellatione quid com-
prehendatur. Cap. II II.

- 1 M deueniendum est ad cautionem, siue securi-
tatem de non offendendo. an ille qui ad id tene-
tur debeat dare fideiussiones, uel pignora an suf-
ficiat nuda cautio, promissio uel de non offendē-
do uidetur quōd nuda cautio, promissio uel sine pignori-
bus sufficiat; quia Doctores simpliciter loquuntur cauendū
esse. text. i l. denūtiamus. C. de his qu. ad eccl. cōsu. dicit q
2 † timēs cōtra legem aliquid fieri (qđ & in materia nostra
ex generalitate sua intelligitur) præsidem adeat, & impe-
tret legitimū præsidium & tex. in c. de benedicto. 3 2. q. 2.
dicit sub cautela recipiatur.
- 3 † Cautionis autem uerbo sola repromissio cōtinetur ut
l. sancimus. C. de uerb. sig. & ita argumentatur Bart. in d.
§. ne

§. ne potētiōres. Rip. in d. rubr. de dam. in fec. Fely. i d. rub. de treug. & pac. & in c. ad nostram. ex. de iureiuran. Sed in contrarium uidetur tex. in l. habere. §. cautum. ubi Alc. de uerb. sig. nisi à fortiori illum tex. inducamus. Cagn. in reg. plus cautionis. ff. de reg. iur. Guid. Pap. decis. 249. & decis. 250. ubi quoque tangit de iuratoria cautione in defectum alterius sufficientis.

4 ¶ Guliel. Cun. & Bar. in d. §. ne potētiōres dicunt. † in spiciendam esse qualitatem personæ; quia si persona locuplex sit possidens immobilia. Item bonæ conditionis, & famæ, & bonæ uitæ sufficit sola pmissio, sin uerò pauper sit rixosa, malæ cōditionis, & famæ requiruntur fideiussiones, uel pignora: arg. l. fin. iunct. l. sciendū. ff. qui satisd. cog. Hos sequitur Felyn. in d. rubric. de dam. in fec. col. 2. & hanc eadē opinionem sequi uidetur Petrus à Plaza in epit. delict. li. 1. c. 7. & ibi uide alleg. per eū. Mars. in l. 1. §. si. ff. de qōnib.

5 ¶ Albericus Rosatus quem refert idē Franc. Rip. in d. rubri. de dam. in fec. col. 2. putauit hoc arbitrio iudicis relinquendū esse utrum simplici promissione, an cum fideiussoribus uel pignoribus sit cauendum. tex. in c. literas, & in c. ex trāsmis. ex. de resti. spoliat. qui loquuntur in casu, quo mulier timet offendī à uiro, loquuntur de sufficienti cautione, ita ut sentiant quòd cum fideiussore sit cauendum. Et ita per hos tex. sentit Franc. Rip. in d. rub. de dam. in fec. col. 2. & distinguendo sentit quoq; Felyn. in d. rubr. de treug. & pac. col. 5. Idem Dec. cons. 100. col. pen. & ita seruatur consuetudo in plerisq; regionibus Italicis; quoniā cautio hec nūquā datur sine fideiussore, qui in immo includitur in ea etiā pignus; quia principalis sub obligatione omnium suorum bonorum promittit nō offendere, cuius rei causa Titius p eo fideiubet, & hæc cōsuetudo uidetur fundata in illo arbitrio iudicis quo dicimus licet regulariter non sit cauendū nisi ex causa à iure posita, ut p Aret. in l. 2. in princ. ff. solu. mat. col. 4. tamē quoq; dicitur nisi iudici uideatur, q̄ ita arbitretur Bal. i c. significauit. ad med. ex. de testib. &

6 latē p̄lequit Tiraq. §. 1. glo. 18. nu. 84. ubi t̄q̄ iudex p̄t iube re ibi caueri si quidē sibi uideat ubi lege hoc cautū nō fuerit.

- rit, & de similib. ad similia pcedere potest. ¶ Perusian etia
est approbatus iste fideiussor uel ex. consuetudine uel ex
statuto, & uidet si est datus q sit idoneus iuxt. not. in l. 2.
7 ff. qui satisd. cog. ¶ Ego ad enucleandum de iure huc ar
ticulum dicerem sic quod cautionis uerbum prolatu siue
ab homine, siue a lege de nuda cautione intelligitur, ut
per Alex. in l. 1. C. de procurat. & per Ias. in l. sancimus.
C. de uerb. sign. licet uerbum cauere quandoq; uideatur
significare rem utilem facere. l. quo tutela. §. fin. ff. de reg.
iu. & ita intelligere distinctionem Abb. in cap. per uestras.
col. fin. ex. de dona. int. uir. & uxo. hoc est aut uerba legis
sunt caueatur, uel satisfidet & est in iudicis arbitrio eligere
aut referuntur ad parte, & pars eligere potest cauere ne ue
lit an satisfacere nisi psona sit suspecta, ut per Ias. i d. l. sancimus.
col. fi. Itē nisi pmittat soluere, uel cauere; qā tenetur
soluere Bal. i l. quāuis. ff. de pig. act. cum alleg. p Tiraq. de
retract. §. 3. gloss. 3.
- 8 ¶ Hæc maximè uera sunt si obligatus cauere sit ualde ido
neus; quia talis non tenetur dare fideiussores, ut per Dec.
& Cagn. in reg. plus cautionis. ff. de reg. iu. ubi dicunt qd
obligatus dare pignora liberatur dādo fideiussores, sed uo
contra obligatus dare fideiussores liberatur dando pigno
ra, & de materia uide per Dec. conf. 12. conf. 440. & in reg.
nemo debitor ubi Cagn. de reg. iu. Tiraq. de retrac. §. 3. gl.
3. in fin. Soz. iu. conf. 41. lib. 3.
- 10 ¶ Regula hæc quod cautionis appellatione nuda promif
sio ueniat limitatur, ut non procedat quotiescunque in di
spositione additur idonea, sufficiens, bona & huiusmodi no
mina, uel similia importantia aliud, quā simplicem cau
tionem, tunc enim intelligitur cum fideiussoribus, gloss. in
c. ex trāsmitta, & in c. literas. ex. de rest. spol. glo. in c. ad no
strā. ex. de iure iu. ubi Fely. i glo. i uerb. idonea i c. quāquā
de usuris in 6. Ias. in l. sancimus. C. de uerb. sign. Fely. in d.
rub. de treug. & pac. Fran. Rip. i d. rub. ff. de dam. infe. col.
12. ¶ Hec quoq; uera sunt in cautione pctoria si requiratur
cautio plena, uel cōpetēs iuxt. not. p Fely. in d. c. ad nostrā.
ex. de iure iu. ut p Ias. in d. l. sancimus, ubi etiā loquitur de
cautione

cautione statutaria, & ex ibi dictis per Ias. hæc prima limitatio iterum sex modis sublimitari posset.

¶ Secundo principaliter declaratur hæc regula ut non procedat quotiescunque danda sit cautio secundum consilium sapientis; quia tunc aliter iudicatur sec. glo. sing. in l. si mandato Titij. §. si. ff. manda. & tenet And. Sic. ad Bart. in d. §. ne potentiores. in uerb. q. nunquid, licet in contrarium dicat esse comm. opi. Ias. in d. l. sancimus. col. si. C. de uerb. signi.

- ¶ Tertiò decl. quando incertum est an ueniant pignora, an fideiussio, an nuda promissio; quia tunc offerens se paratum ad id quod teneretur, & simpliciter promittens uidetur satis facere; arg. eius quod in simili dicit Cæpol. caut. 27. Capit. decis. 17. hoc est ¶ quod ubi incertum est quantum quis debeat oblatione unius numeri cum satisfactione de reliquo, 12
13 quando liquidabitur interim liberatur. ¶ Planè qui tenet satisfacere regulariter non liberatur nuda promissione ut scribitur in l. i. ff. qui satisfd. cog. ubi est materia sua.

¶ Quarto decl. ut non procedat quotiescunque est præstanda securitas, uel aliquis est reddendus securus; quia securitatis appellatione uenit cautio cum fideiussore. alleg. tex. in c. literas. ex. de resti. spo. l. si cuius. cum l. seq. ff. de usufr. Rip. in d. rub. de damn. infe. col. 2. & remissiuè tangit Ias. in d. l. sancimus col. si. de uerb. signi.

¶ Sed hoc est contra tex. secundum ueram lectionem de qua per Alcia. in l. habere. §. cautum ff. de uerb. sig. l. sancimus. C. de uerb. signifi. ubi cautionis, uel εὐφρασία hoc est securitatis appellatione nuda promissio continetur intellectus. l. si cuius est quod satisfactione quis efficitur securus non quod securus sit cum satisfactione simpliciter, & ita quoque tenet Ias. post alios, quos alleg. in l. i. col. 2. ff. qui satisf. cog. ubi hoc limitat nisi prius promissum fuisset, item nisi plena securitas debeatur & nisi promittens sit forensis, itè nisi lex ultra procedat Dec. in reg. in eo. §. 2. ff. de reg. iu.

¶ Quintò declaratur ut procedat quoties cautio hæc sit præstanda ex mero iudicis officio parte non instante; quia tunc sufficit iuratoria cautio sec. Fely. in d. rub. de treug. & pac. & remiss. Franc. Rip. in dicta rub. ff. de damn. infe.

¶ Sextò decla. ut non procedat quoties persona, quæ cauere debet sit suspecta; tunc enim suspicio operatur ut cautio debeat interuenire cum fideiussore, alleg. gl. in l. pe. ff. de pet. hæred. Bar. in l. si prius. q. 3. ff. de ope. nou. nunc. & scribit Franc. Rip. in d. rub. de dam. infe. nu. 11. idque com-
14 probatur, quoniã ubi maius est periculum ibi cautius est agendum c. ubi periculum. de elect. li. 6. ad hæc no. per Fel. in d. c. ad nostram. ex. de iureiu. Ias. in d. l. sancimus. C. de uerb. sig. Old. confi. 58. nomen cautionis.

¶ Septimò decl. ut procedat secundum subiectam materiã hoc est q. ratione subiectæ materiæ is qui tenetur cauere audiatur dando iuratoriam cautionem Ant. But. in c. fi. ex. de rest. spo. Alex. conf. 57. col. fi. lib. 3. conf. 35. col. 2. lib. 4. Dec. c. 1. de iud. in c. qua fronte ad fi. ex. de appella. ut si q. s. soluere non possit etiam in statuto d. confi. 57. & si quis nõ inueniat fideiussorem stari soli iuratorię promissioni Ale. Soz. & Ias. in l. 1. ff. qui satisfd. cog. Ias. in l. 1. C. de procura. Guid. Pap. decis. 189. circa Tiraq. de retract. consang. §. 1. gl. 18. nu. 49. Abb. in c. per uestras. ex. de donat. & quæ sit forma iuratoriæ cautionis Bal. ponit in aut. generaliter. C. de epi. & cle. & per Gui. Pap. d. dec. 189. & p. apostillas ibi.

¶ Postremo aduertendum est; quoniã si uerũ est id, quod scribit Fel. in d. c. ad nostram. ex. de iureiu. hoc est q. ubicũ que causa cognita cauendum est ibi requiritur fideiussor, in cautione nostra iure non solum consuetudine requiritur fideiussor: quia semper causa cognita hæc cautio iustificatur, ut ultra prædicta per Petrum in epit. delict. li. 1. c. 7. Barthol. Cassan. in consue. Burgund. fol. mihi. 236.

¶ Aduertendum prætereã est circa prædicta; quia quando promittens est soluendo & habet in bonis securior vñ stipulator per hypothecam generalem, uel specialem bonorum. Vt in simili uidemus quòd conductor habēs hypothecam siue generalem siue specialem non potest expelli ab emptore sec. magis comm. opi. ut per Negus. de pignor. 2. part. in prin. nu. 5. p̄sertim ubi adsit iur̃m Goz. conf. 24. nu. 9. Paris. cõs. 43. nu. 100. li. 1. Alex. in l. si filiofamilias. §. fi. ff. solu. mat. Capit. decis. 182. Paris. conf. 69. nu. 159. lib. 3. Soz. iu.

Soz. iu. conf. 53. li. 3. conf. 118. in fi. li. 2. conf. 229. col. 1. &
 15 seq. lib. 2. conf. 78. li. 1. conf. 50. nu. 20. li. 1. & re uerat ubi
 principalis est soluendo fideiussor nō est necessarius; quia
 prius quā deueniatur ad fideiussorē excutiendus est prin-
 cipalis, aut. præsente. C. de fideiussor. not. in l. decem. ff. de
 uerb. obli. in l. fi. ff. si cer. pet. nisi constituat se principalem
 de quo an amittat excussionem Aymo conf. 272. & j. tan-
 gam, & quid in specie in cautione de nō offendendo infra
 16 tangam, † & obligatus dare fideiussores inuitus non astringitur
 ad pignora, & notandum est; quia præterea uidetur
 q̄ obligatus dare hanc fideiussionem dādo pignora libere
 17 tur; quia iniuste petit sibi dari fideiussorem qui habet pi-
 gnus, ut per Dec. in reg. fructus rei, ff. de reg. iu. & in reg.
 plus cautionis. eo. tit. fructus tñ erunt debitoris: quia non
 subest debitum, & ad hæc uide las in l. 1. col. 3. ff. qui satis.
 cog. ubi hunc punctum tangit. & quid si iudex ita contenta-
 tur scribit Affl. in const. reg. humanitatem. col. 3. & uide de
 materia Dec. & Cagnol. in reg. plus cautionis. ff. de reg. iu.
 ubi & ipse tetigi, & ibi habebis an q̄ promisit dare fideiuf-
 sores dando pignora liberet, qd ueniat fideiussionis appel-
 latione, & an pro pignoribus dari possint fideiussores, &
 quid ex subiecta materia, & quid de iuratoria cautione.
 Hodie tamen practici nostri temporis statim ueniunt ad fi-
 deiussores ut magis sint in tuto, si forsitan principalis hy-
 pothecans non esset soluendo.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex an possit procedere ad capturam persone, uel rerum uel
 ad bannum, uel exilium, uel aliam multam contra eum, qui
 noluit comparere coram eo, ad dandam cautionem de non of-
 fendēdo, uel ad se defendendū quare non debeat dare, & ut ibi.
- 2 Ad hanc præsidem spectat providere ut Resp. careat malis ho-
 minibus, & procurare pacem, & concordiam.
- 3 Ut in Iudice prudentia pars est cogere partem ad cauendum, &
 occurrere scādalis, Ita imprudentia non cogere, nam ad eū spe-
 ctat providere ne fiat turbæ, tumultus, et seditiones in populo.
- 4 Causa arbitrij dat Iudici latas habenas, ex quo arbitrio poterit
 C 4 compellere

compellere partem, & fideiussorem ad se obligandum in forma plenissima Camera, cuius effectus est multiplex.

- 5 Practica communis, citandi partem, ad tollendas dilationes, & subterfugia, & dubitationes, nunquid contumax possit mulctari, sine nova citatione, uide ibi.

Practica citationis, que procedit quando præceptum factum est in personam, ibi latet.

- 6 Si quis compareat pro citato ad cauendum, uel se defendendum, ut Iudicem doceat de absentia citati & de eius innocentia, debet per Iudicem audiri, cum assignatione termini ad probandum incumbentia.

Iudex pot occurrere cauillationibus, ex breuitate dilationum.

Mala citatio, non facit contumaciam.

- 7 Iudici, qui sine causa cognitione procedit, de facto resisti potest, uti priuato.

- 8 Forum ecclesiasticum an possit implorare brachium seculare, ad compellendos negantes dare hanc Cautionem.

Brachiū superioris cōcedi debet, si imploratur, nisi cōstet quòd iniuste petatur. & Imp. posset petere brachium ecclesiæ, uide ibi.

- 9 Iudex, si per se non potest compellere potentiores ad cauendum, potest requirere ciuitatem cui præest, sub censuris, et pœnis, ut in hoc sibi opem ferat.

- 10 Qui recepit cautionem de non offendendo, an possit petere sibi concedi familiam ad defensam et delationem armorum, uel aliud remedium de enumeratis, in hoc casu?

Creditor qui fecit capi suum debitorem, poterit etiam petere se mitti in possessionem bonorum ipsius debitoris.

- 11 Iudex debet stare iuratoriæ Cautioni, nō inuenientis cautionem de non offendendo: nec potest procedere ad bannum, uel carceres, uel triremes, uel simile pœnā, quia nemo ad impossibile tene-

- 12 Nemo tenetur ad impossibile.

(tur.

- 13 Arbitrium, quod Iudici fuit tributum circa hanc cautionem, est tantum, ut prædicta eius arbitrio committantur ob quietem, & tranquillum statum Reip.

- 14 Iudex ex causa, et si eius arbitrio uideatur, poterit alicui interdicere aliquo loco, uel prouincia.

Et in facto fuit obseruatum in pœna triremium, uide ibi.

Iudex

15 *Iudex non debet pati se contemni.*

16 *Vir bonæ conditionis, & famæ, est ut Lilium dans suauitatem odoris.*

Contra nolentem cauere de non offendendo: quo modo procedatur. Cap. V.

- 1 **I**† quis accedere nolit ad iudicem ad dandum hanc cautionem, uel ad se defendendum quare dari non debeat, (quia si uelit se defendere cogitur interim cauere de iudicio fisci, & si est suspectus de iudicato soluendo, ut per Afflict. decif. 170. & sit preceptum utrique parti, quod nihil innouent iux. not. p. Bar. in l. 1. §. hoc interdictum. ff. uti possid. & facit l. acquissimū. ff. de usufruct. cum simil. an contra eum perueniri possit ad capturam personæ uel rerum, uel ad bannum, uel exilium, uel relegationem, uel aliam huiusmodi multam arbitrio iudicis? ego puto quod circa hæc iudex habeat latissimum officium ut circa alia iuxta. l. 1. & ibi not. ff. de iurisd. omn. iudi. Paris. consil. 165. li. 4. ubi officium huiusmodi à dispositione iuris communis regulari putat iuxta not. in l. quod si Ephefi. ff. de eo quod cer. lo. de quo quædam dixi in reg.
- 2 in omnibus. ff. de reg. iu. † quia ad bonum præsidem spectat providere, ut respublica careat malis hominibus. l. cōgruit. ubi Bar. ff. de offi. præsi. Item ad bonum præsidem pertinet procurare pacem, & concordiam Oldrad. consil. 84. col. 5. Bal. in l. 1. de offi. præf. urb. Ferret. in tit. de feriis & induc. & ibi latè multa de privilegiis pacis, & multa, quæ fieri possunt propter pacem ad hæc quædam per Petrum à Plaz. in epit. deli. lib. 1. cap. 7. Marfil. in l. 1. §. præterea.
- 3 ff. de quæstio. & facit † quia ut prudentiæ pars cautio est, ita imprudentiæ non cauere, & occurrere scandalis ubi potest, & ad iudicem spectat providere ne fiant turbæ, tumultus, & seditiones in populo, ut per Dec. & Cag. in reg. non est singulis concedendum. ff. de reg. iu. & ita q. ad prædictā multam perueniri possit Ferret. in tit. de feriis col. fin. & quod banniri posset Capit. dec. 14 l. & per Carrer. in præf. l. obfer.

1. obseruare. nu. 65. in fi. ubi quòd nō pōt foriudicari, quòd & in forense dicendū erit in reliquis præsuppositis terminis habilibus. & ita quòd propterea q̄s mulctari possit iurisdictione, quā habet Grāmat. decis. 104. & ad prædicta facit. l. 2. C. de mod. mulct. not. in l. 1. ff. de uet. inspi. no. in c. 1. ex. de iud. Verum tñ est quòd iudex regulariter non deberet excedere modū mulctæ de quo in d. l. 2. C. de mod.

- 4 mulct. & per Conf. crim. 78. mag. q. 4. † causa tñ arbitrij iudici dat latas habenas, & ex p̄dicto iudicis arbitrio iudex poterit partem cōpellere & eius fideiussorē ad se obligandum in plenissima forma camere, cuius effectus multiplex est, de quo cū habeatur tractatus præclarissimi uiri Antonij Massæ nunc etiam obiter quicquā scribendum nō erit.
- 5 ¶ Ad prædictas aut mulctas, item ad tollendas dilationes, & subterfugia, & dubitationem an ex prima citatione contumax possit mulctari sine noua citatione, de quo per Bar. in l. 1. col. 3. ff. si quis ius dic. non obtem. Abb. & Fel. in c. 2. ex. de testib. cog. placet mihi cōis practica. Præcipimus tibi A. quatenus infra biduum post huius præsentationem compareas coram nobis ad dandū cautionem, & fideiussionem de non offendendo B. sub pœna tali, in quam quare condemnari non debeas in euentum contrauentionis ex nunc prout ex tunc te citamus, & pro citato haberi uolumus, & eodem modo te citamus ad dicēdum causam quare inde præfata condemnatio executioni mandari nō debeat pro die immediate sequenti, uel aliàs postea quandocunque. Quòd si te senseris grauari cōpareas iustitiā recepturus &c. Ita enim faciendo facta relatione de præsentatione præcepti, & elapso termino conuenienti præceptatus mulctari pōt, & de mulcta relaxari grauamen sine noua citatione, ut scribit Fel. & Fran. Rip. in c. 1. ex. de iudiciis.

¶ Alia practica fundari potest ex l. cum postulassem. ff. de dam. infect. hoc est præcipimus tibi A. quatenus uenias ad cauendum & fideiubendum B. de non offendendo sub pœna mille scutorum, quòd si cautionem & fideiussionem p̄dictam non dederis illam haberi uolumus pro data, & ita ex nunc prout ex tunc declaramus, & ita satis commodè probatur

batur in d.l. cum postulasset. ff. de dam. infect.

¶ Hęc practica dubio procul procedit qñ pceptum factū est in personam, sed quia calumniosi latitant dubitari pōt an obseruanda sit si pceptum pæsentatum fuerit domi (cuius dubitationis tollendæ gratia quidam addunt, siue psonaliter, siue domi pæsentetur, licet ex hoc latitantem non magis contumacem fieri putē?) & puto quod sic, pæsertim si nuncius retulerit diligentem se fecisse inquisitionem de persona inuenienda, & pæsentatio hmōi fiat ad domum solitæ habitationis iuxt. not. per Bar. in l. 4. §. ait pætor. ff. de dam. infec. Non. n. vñ uerisimile domesticos latitanti hæc non significare, qua ratione idem sufficere uidet si citatio hmōi fiat in locis publicis per affixionem carthæ citationis uel pcepti, tunc enim iudicis arbitrium erit ad notitiam latitantis peruenisse iuxt. not. in auth. quod semel. C. quo. & qu. iud. Dec. conf. 460. col. fi. Abb. in c. ueritatis. ex. de dol. & contu. Fel. in c. in nomine domini. ex. de sent. excomm. Tiraq. de retract. §. 9. gl. 2. de eo autem qđ diximus diligenter inquirēdum de persona prius quam ad domum pæsentetur Alex. conf. 2. col. 1. li. 3. & de materia citationis ad domum, & qui citandi sint, & quomodo citatio huiusmodi procedat latiff. Tiraq. in d. gl. & §. 8. gl. 2. & §. fi. nu. 78. Alex. conf. 49. li. 1. Dec. conf. 449. & conf. 460. cum simil. quæ alleg. poss.

- ¶ Planè si pro tali ut §. citato aliquis compareat ad docēdum de absentia citati, necnon ad instruendum iudicē de innocentia absentis, utiq; is debet per iudicem audiri cum assignatione terminorum ad probandum incumbētia, ut per Inn. in c. ueniens. ex. de accusa. Ant. But. in c. cum parati. ex. de appell. Veron. conf. 63. primum Corn. cōf. 17. licet li. 3. conf. 274. uisa. li. e. Dec. in reg. in eo. §. 2. ff. de reg. iu. cōf. 479. ad fi. Alex. in l. quæsitū. ff. de re iud. cōf. 6. li. 6. Paris. conf. 152. li. 4. & ex breuitate dilationum iudex si ita iudicauerit occurrere poterit cauillationibus comparentiū. uerū si ita comparentem iudex non audiret malè ageret, & condemnatio hæc uires nō haberet psertim quo ad hoc, ut iudiciū sit ad torturā, Vt in simili mala citatio nō facit contumacem.

- tumacem. l. hæc autem. §. i. ff. ex quibus. cau. in pos. ear. Ful. conf. 114. & seq. Alex. in l. 3. C. de procura. in l. si finita. §. Iulianus. col. 13. de dam. infec. Soz. de citatione art. 5. q. 14.
- 7 & alius dicimus, q. iudici, qui sine cāe cognitione procedit de facto resisti potest ut priuato, ut per Car. cle. i. §. fin. col. si. de celebra missa. Abb. & alii in c. si quando. de of. de leg. Dec. conf. 151. Dec. & Cagn. in reg. factum à iudice. ff. de reg. iu. Fel. in c. cum ordiné ex. de rescri. Marf. sing. 195. nemo. ¶ Multatus autem secundum prædicta postea com parens, & petens reuocari facta in contumaciam credo q. debeat audiri resectis expensis iuxt. no. in l. cum notissimi. C. de præscri 30. uel 40. ann. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de damn. infect. las. in l. sancimus. C. de iudiciis, ubi quomodo
- 8 sufficiat uerbalis oblatio. ¶ iuxta hæc q. ad compellendos istos detrectantes dare hanc cautionem de non offendendo utrum forum ecclesiasticum implorare possit officium iudicis secularis & brachium ut diciturulare, ita ut sufficiat iudici se informare simp'r de plano, & sola facti ueritate inspecta? quod sic facit in arg. dictum Inno. in c. 1. ex. de of. ord. ubi si impleretur brachium superioris nisi constet quod iniuste petatur concedi debet, sequitur Alex. conf. 130. col. 1. li. 4. & ex hoc quod diximus de facto informatio nem præcedentem sufficere declaratur opinio Bar. in l. magistratibus ubi Bal. ff. de iurisd. om. iud. in l. diuus. in l. non dubium. ff. de custod. reor. Ign. in l. 1. §. cū dominus. nu. 33. ff. ad Senat. consul. Sillan. merum tñ executorem nec de facto se informare debere. l. executor. C. de execu. rei iudica. Ex quibus grauiores quæstiones forsità decidi possét. ecce enim imperatoris uires modicæ sunt, & duces eundem in dominum recognoscentes potentiores, si inter eosdem de non offendendo is cauere facere non possit impetrauit brachium ecclesiasticum, ut si contra euenerit in foro ecclesia
- 9 stico dicendum uidetur, ex his quoque dici p't q. si iudex per se cogere non possit potentiores ad cauendum ad hoc requirere p't ciuitatē cui p'est sub censuris, & pœnis, ut sibi in hoc opem ferat iuxt. no. per Paul. Castr. conf. 422. quia scio. col. 2. Bal. in l. 2. ff. de noxalib. Dec. iu reg. culpa caret. ff. de

- ff. de reg. iur. & ex ibi dictis appareat quod iudex si non prouideret circa huiusmodi casum in syndicato forsitan teneretur, ad hæc quoque uidenda sunt scripta per Affl. in proce. const. regn. nu. 43. & quomodo deueniatur ad brachium seculare, & ad censuras ecclesiasticas dignosci potest ex Gallef. de oblig. camer. p. ult. q. ult. ¶ Diximus supra de multis remediis, quæ dantur quando aliquis detrectat dare cautionem hæc
- 10 de non offendendo, & de aliis dicemus §. 1. an simul cumulari possint, ut si quis petat sibi familiam concedi ad defensionem, & delationem armorum ipsius; etiam si cautionem de non offendendo receperit, uidetur quod non: quia pateat unicuique uia, quam elegit. l. si mulier. ff. quod met. cau. contra tamen puto exemplo eius, quod dicimus si creditor capi fecerit debitorem non propterea minus petere poterit se in possessionem immitti bonorum debitoris. Bal. & Pau. in l. qui legati. C. ut in pos. lega. Bal. & Ias. in l. 1. in fi. ff. si quis ius dic. non obtem. Dec. cons. 77. in fi. fragile enim est committere se soli cautioni. l. suspectus. ff. de suspect. tut. l. cogi. §. si pater. ff. ad Trebel. l. qui ita. eo. tit. Tiraq. de retra. §. 1. gl. 18. nu. 33. facit tex. in c. literas. ex. de relict. spo. in c. ex transmissa. c. tit. ubi gl. no. in reg. nemo ex his. ff. de reg. iur. in quibus tamen reseruarem iudicis officium, ut à iure certè non terminatis iuxta. no. in l. 1. ff. de iur. delib. cum si. ¶ Quæro aliquis citatus ut §. comparuit & non inuenit cautionem, iudex non uult stare eius iuratoriæ cautioni, an ad supradictas pœnas hoc est relegationis banni, præterea carceris, & treremii procedere possit quod sibi ita suadeatur ex qualitate personarum? uidetur quod non; §. quia nemo ad impossibile tenetur reg. impossibile. ff. de reg. iur. hic autem quantum in se fuit laborauit in inueniendo fideiussorem, item ipse est paratus dare cautionem iuratoriam ut quoad se nihil quod
- 13 fieri reliquum sit uideatur. ¶ Sed ut supradixi magnum est arbitrium in procedendo circa hanc cautionem, quod iudici fuit tributum, ita ut prædicta eius arbitrio quoque permittantur pro quietem, & tranquillum statum reipublicæ, iuxta. l. con-
- 14 gruit. de of. præf. à quibus non abest ¶ iudex ex cā, & si quod eius arbitrio uideatur poterit alicui interdicare aliquo loco

loco uel provincia, ut p Fel. in d. rub. de treug. & pac. col. 2. fi. & per Alex. Ias. & alios in l. quod iussit. ff. de re iud. & per eundē Fran. Rip. remiss. in d. rub. de dam. infe. in fi. & ad hęc uidenda sunt q̄ scribit Affl. in procem. consti. regn. nu. 38. & seq. & ipse uidi quandoq; interdictum alicui malo uiro aliquo loco sub pœna trirremium, idq; cum ille cōtrauenisset ad unguem obseruatum; quia t̄ iudex pati non debet se contemni. l. obseruare. ff. de off. præs. ¶ Qua rōne nō immeritō forsitan dici posset q̄ tales ut supra suspecti dū sunt in illa trepidatione fugiendi propria autoritate capi possint, iux. no. p l. ait p̄tor. §. is q̄ debitorē. ff. de his qu. in fra. cred. Ancha. cōf. 85. cōf. 123. Corn. cōf. 136. li. 4. Alex. cōf. 19. cōf. 64. li. 3. conf. 241. li. 6. Deci. cōf. 669. in l. uinū. ff. si cer. pe. Marf. not. 44. not. 282. & in pract. §. diligēter. & §. expedita. ¶ Non obst. quod s̄. dicebamus non esse huic imputandum; quia fecit quidquid potuit, ut is esset securus per dationē cautionis iuratorix, uel fideiussorix; q̄a non fecit ut esset t̄uir bonæ cōditionis & famæ, q̄d est l̄lām dans suauitatis odorē, ut Bal. dicebat in l. 1. col. 4. C. de consul. quare damnum quod q̄s sua culpa &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Petenti cautionem de non offendendo, iure, obicitur quod ipse prius nō cauit non offendere eum, à quo petit cautionem eius re coniunctos, & ratio ibi.
- 2 Petens sibi aliquid concedi, non prius auditur, quàm ipse adimpleuerit ea, quæ sibi incumbunt facienda.
- 3 Ex eo quod te conueni, tu me reconuenire non potes, nisi causam reconuentionis habeas.
- 4 Ut aequalitas seruetur & ne detur occasio offendendi ligatum sub prætenu iuris obseruantia est, ut quicumq; petit sibi cauere, ipse primò caueat.
- 5 Ille, cui cautum fuit, nō statim tenetur cauere, nisi timor subsit.
- 6 Ad officium præsidi spectat, ne potentiores, imbecilliores superprimant.
- 7 Fieri potest ut unus fideiussorem det, alter uerò non, inspecta causa timoris, & non timoris.

Impoten.

8 Impotentiori sufficit cauere pro summa quam inuenit: quia & modica summa respectu alicuius persone, dicitur magna.

9 Latissima potestas tributa est Iudici, circa provisionem pacis, & quietis quando timetur à potentiore.

Quòd quis cautionem non inuenerit, statur de hoc eius iuramento in reliquis relaxandus.

Rixosus multa patitur, quæ aliàs non pateretur.

10 Potentior si à consanguineis, et sequacibus aduersarij imbecillioris, timeat offendi, & iustè & illi cogentur cauere; quia subest iusta causa timoris, & si fideiussorem non inuenerit poterunt relegari.

Bona fides non patitur, ut bis, idem exigatur.

11 Promittens factum alienum, non obligatur.

12 Is à quo timetur, si non inueniat cautionem, nec probet timorem à potentiore ipse poterit relegari et potentior, non cauet, nisi iudex, ex arbitrio aliud statuerit. quòd arbitrium latissimum est ut ibi.

Omnes exceptiones, quæ impediunt implorari officium iudicis, obstant, & possunt opponi petenti cautionem de non offendendo, uel pro se tantum, uel pro se, & consanguineis.

Ignorantia probatur per iuramentum, similiter timor de fuga debitoris, & expense contra contumacem.

13 Si statuto caueatur, quòd is qui petit cautionem, ipse prius debeat cauere, uel in casib. in quibus iure id faciendum est, nò sufficit quòd offerat se paratum cauere, uel dare fideiussores: quia uerba intelliguntur cum effectu.

14 Petenti hanc cautionem, an possit opponi quòd ipse fuerit causa inimicitie?

Quilibet potest renunciare iuri suo.

Nemo potest allegare metum, cui ipse causam dederit. & de quo metu intelligatur, & an hoc procedat, & quomodo uide ibi.

15 Quis non debet consequi actionem ex delicto proprio: quia dānum, quòd quis sua culpa patitur sibi imputetur.

16 Consanguineus usque in tertium gradum, si promiserit, pro aliquo consanguineo, de non offendendo, alij consanguinei nò obligantur, nisi ratificauerint.

De quibusdam exceptionibus, quæ obiiiciuntur
contra petentem hanc Cautionem de non of-
fendendo. Cap VI.

- 1 **P**ETENTI cautionem hanc de non offendendo
obiiicitur quòd ipse prius nò cauit non offende-
re eum à quo petit cautionem eiusve còiunctos
2 an iure id fiat? uidetur quòd sic, quia †petēs sibi
aliquid fieri non prius audietur quàm ipse ea, quæ sibi faciē-
da incumbunt fecerit, uel impleuerit, ut per l. Iulianus. §.
offerri. ff. de act. empt. Deci. consil. 299. col. fin. cons. 420.
cons. 452. Dec. in l. filix. C. de coll. Alex. cons. 18. li. 1. còs-
26. lib. eo. Aymo cons. 127. col. fin. cons. 151. col. 2. cum si.
3 ¶ Contra tamen Bar. putauit in l. qui bona. §. si quis. ff. de
damn. infec. quem sequitur Franc. Rip. in d. rubr. de damn.
infec. nu. 19. quia si tu à quo ipse peto cautionem a me nò
times, ipse tamen a te timeo utiq; ego tibi nò teneor caue-
re, q̃a deficit ex parte tua timor, q̃ est fundamētum huius
cautionis, a quo nò abest qđ dicimus, †ex eo qđ ego te cò-
ueni tu me recòuenire nò potes nisi causā recòuentionis
habeas, ut scribit d. Franc. Rip. in d. rub. de dam. infec. nu. 19.
à quibus non absunt notat. per Felyn. in rub. de treug. &
pac. col. pen. Petrū a Plaz. in epito. delict. li. 1. c. 7. quæ ue-
rò supra in còtrariū allegata fuere procedūt subsistēte obli-
gatione ad faciēdū ex parte petētis. Vnde notare licet cau-
tionē hāc & cum eo mecum interuenire posse, qui mihi nò
4 cauerit; quia ab eo non timeam. ¶ †Observantia tamen est
quòd quicunq; petit sibi caueri, ipse ante omnia caueat, ne
detur occasio ligatum offendendi sub prætectu iuris, & ut
5 æqualitas seruetur. †Verum est quòd non ex eo quòd tu ca-
uisti ipse statim tibi teneor cauere ne detur materia calum-
niādi, sed ita demū si timor subsit. Ex causa certè communi
hac obseruātia reiecta ad ius còmune reuerti possemus, ec-
ce enim impotens à potētiore cautionē petit ipse propter
paupertatem suam non inuenit fideiussorem nunquid nò
prospiciemus huic infirmiori, cum certū sit potentiorē nò
timere imbecilliorē? utiq; Hoc. n. est quod dicit in l. illiciti
tas. §. ne

- 6 tas. §. ne potentiores. ff. de offic. præsid. hoc est quod ad officium præsidis spectat ne potentiores imbecilliores suppressant, itaq; induci potest tex. in l. denuntiamus. C. de his qui ad eccles. confug. in quibus non consideratur hæc cautio reciproca nisi quatenus timor offensionis urgeat. Vis tamen consuetudinis magna est. Ex his quâdoq; male observatum vidi, quidam enim præpotentior fideiussorem dederat non offendere talem sub pœna mille scutorum, & volebat sibi cauere ab eo quem non timebat (licet secus diceret) sub eadem quantitate, ille uerò cautionem nō inueniebat, quare quasi in carceribus detinebatur ut cauere, & certe male; quia ille non habebat iustam causam timoris, nec sequitur ego caui te non offendere, ergo & tu mihi teneris, & fieri potest quod unus fideiussorem det alter uerò minime inspecta causa timoris, & non timoris, ut probatur ex prædictis, & ex dicto. §. ne potentiores. ¶ Sed hic q. pone iuxta prædicta quod hinc inde sit iusta causa timoris & impotens ratione diuitiarum, uel personarum habeat aliquē potentiorē æquē facientem, uel coniunctum, potentior diuitiis cauit de non offendendo in quinquaginta millia impotentior uerò ne in quingenta quidem fideiussorem inuenit, quid agendum? uidetur quod & impotentiori sufficiat cauere pro ea summa, quam inuenit; quia & modica summa respectu unius dicitur magna respectu alterius iux. no.
- 7 in l. admonedi. ff. de iureiur. & qñ timeat à potērioribus latissima pars tributa est iudici circa punctionē pacis, & qetis iux. not. p. lul. Ferre. in tit. de feriis nu. 148. ¶ Vñ, q ex quo cautionē non inuenit stetur eiusdē de hoc iuramento, & q in reliquis sit relaxandus iux. not. in l. si uerō. ff. qui satisd. cog. Alex. conf. 57. col. fi. lib. 3. conf. 35. col. 2. lib. 4. Deci. in c. qua fronte, col. fi. de appella. & 5. in simili terigimus. uidetur q cum hanc cautionem nō det possit relegari, ut de eo qui cum possit non cauet ut supradiximus, & facit ratio; quia ex eo quod quis est rixosus multa patitur, quæ alias non pateret, ut per Aret. in §. pe. insti. de usu, & habi. Rip. in rub. ff. sol. mat. col. fi. Doct. in l. si quis stipulatus. §. si quis ita. ff. de uerb. obl. Tiraq. §. 1. gl. 18. nu. 40. de retract.

- 10 ¶ Sed quid si potentior à consanguineis, uel sequacibus aduersarij imbecillioris adhuc timeat & iuste an ij cogentur cauere? utique; quia subest causa timoris, unde & si ipsi fideiussorem non inueniant relegari poterunt. Sed an uno inueniente cautionem ceteri restituendi sint? vñ q̄ sic; quia bona fides nō patitur, ut bis idem exigatur. l. bona fides. ff. de reg. iur. sed hoc uerum vñ si quidem alij ratificauerint factum promittentis; quia aliàs uideretur p̄missum factū alienum, quod regulariter non stringit, ut in l. stipulatio ista. §. pe. ff. de uer. obl. quod uerum non esse quoque declararem ubi diuersæ causæ timoris essent, tunc enim nihil impedit quin à diuersis consanguineis cautio diuersimodè peti possit, unde etiam dici posse puto, quod si inter aliquos semel data fuerit cautio de non offendendo, & iterum contingat noua causa ex eadem iterum dari debet; quia noua causa tollit primā illā cautionem ut j. dicam, & simp̄r data fideiussio intelligitur ex omni causa de præterito. arg. l. 1. §. & generaliter. de leg. præstan. secus uerò est si causa exprimitur; quia ad eam tm̄ restringitur. l. cū pater. §. dulcissimis. de leg. 3. in quo fieri pōt ut expressa noceant, non expressa non noceant. l. nonnunquā. §. si. ff. de leg. p̄st. & forsitan cautius esset dicere, ex tali causa nec non ex alia quacunq; in p̄teritum iux. not. in l. qui cū tutoribus. ff. de transac. ¶ Ex prædictis quoq; declaratur dubiū q̄tis, à quo timetur si non inueniat cautionē, & ipse non probet timorem à potentiore ipse relegabitur, & potentior non dabit cautionem nisi iudex ex arbitrio suo aliter statuerit, qđ arbitriū in p̄dictis referuo ita ut in casibus hm̄oi partes cogere possit ad faciendā pacē, uel aliud agendū ut scandala tollant iux. no. per Iul. Ferret. in tit. de feriis nu. 24. ¶ Quæro aliquis petit cautionē pro se & pro consanguineis de non offendēdo, utrū quoad cōsanguineos obest exceptio tu nō habes mandatum? vñ quod non. iux. not. in l. sed & hæ. ff. de procurat. & in l. exigendi. C. de procurat. ¶ Quæro utrū petenti hanc cautionem obstat exceptio tu es excōicatus, uel es bannitus? credo q̄ obstat oēs exceptiones, quæ impediunt implorari officiū iudicis iuxta materiam.

etiam. l. i. §. & parui. ff. qđ ui, aut clam, qm̄ hęc cautio peti-
 tit ex officio iudicis nobili, ut supra in principio scripsi,
 exceptiones autē declinatorię & peremptorię alię si quę
 competunt, quin proponi possint nihil impedit ut in reli-
 quis iudiciis ex rationis identitate. l. a. Titio. ff. de fur. cum
 simi. ¶ Quæro utrū petenti hanc cautionē obstat exceptio
 tu non probasti timorē, & non debet credi tuo iuramento?
 qđ debeat probari de timore, & iusto timore supra tetigi-
 mus. Verū an id probetur iūro pōt esse ambiguum, quia ti-
 mor ut in animo consistēs vř probabilis per iuramentum
 iux. no. per gl. & Ias. in §. sed istę. Insti. de action. & p alios
 in c. significasti. ex. de homic. & quędam alleg. in lib. meo
 de prob. neg. in modo probandi ea, quę in animo cōsistunt.
 Sic uidemus quōd ignorantia probatur iuramento Fely. &
 Dec. in c. cognoscentes. ex. de consti. Marfi in rub. de pro-
 ba. col. 28. facit c. continebatur. ex. de despon. impu. Sic ti-
 mor fugę in debitore suspecto fugitiuo per iurm probari
 vř, ut per Alex. & posteriores in l. 2. §. si. ff. sol. mat. l. si ab
 arbitro. ff. qui satisf. cog. & contra contumacem expensas, p-
 bari solo iuramento saluo iure probādi contrarium, ut hęc
 atque hmōi latē prosequitur Tiraq. de retra. §. 4. gl. 1. per
 tot. illam glo. & ita sentit solo iuramento in materia timor-
 em probari Rip. in rub. de dam. infe. nu. 18. de quibus ui-
 dendus est et Cassan. in consue. Burg. fol. mihi 236. ¶ In cō-
 trarium uidetur esse ueritas; quia cum fideiubere sit onus
 nemo sine causa id oneris subire debet. l. 2. §. sed & si dubi-
 tetur. ff. de iudiciis, & cum hęc cautio parte citata & causa
 cognita saltem summarie iux. §. sed neque. in Authen. de
 mand. prin. & no. per Bar. in extraua. ad repri. in uerb. sum-
 marie certē aliquam probationem maiorem iuramento in
 uenimus, & ita scribit Bart. in l. capitalium. §. ad statuas.
 ff. de pœnis Imol. in l. 2. in fin. ff. sol. mat. namq; licet iura-
 mento timor probetur, tamen timor debet esse iustus ut si
 dixi, & scribit Fran. Rip. in d. rub. de damn. infec. col. 2. un-
 de & qualitas iustitię probanda est sec. not. per Bar. in l. 1.
 §. quod autē. ff. ne qu. in flum. pub. in l. 1. §. item quęsitum.
 ff. de aq. quot. & æstiu. Tiraq. de retract. §. 8. glo. 7. in prin.

Aymo. conf. 231. Paris. conf. 20. col. fi. li. 2. Soz. iun. cōf. 4. nu. 30. li. 1. cum ijs, quæ cum. de prob. neg. in prin. nu. 3. ad hæc not p Anch. cōf. 52. pro clariori. Paris. conf. 168. nu. 6. & seq. li. 4. ubi iustum timorem probandum esse uoluerūt. ¶ Quam ob rem dici potest quòd si iudex sine causa, & causa cognitione q̄ ex actis appareat uel processu informatio faciat dari hanc cautionem, & forsitan contrauertum est nō iniuste obicietur exceptio q̄ metu data sit huiusmodi cautio. arg. not. per Alex. conf. 48. lib. 4. Dec. in reg. quo tutela. §. fi. ff. de reg. iur. quod & in dolo uerū erit si dolus adsit iux. tot. tit. ff. de dolo. ¶ Planè si eueniret casus, q̄ timens offendit nolit assumere onus probandi causas timoris; quia fieri posset, ut obstreperetur, item q̄ ita petens succumberet, & ita incitaret magis ignem, & aduersarium, isque qui de tali timore asserit est bonæ conditionis & famæ, & uir probus, ut q̄ ei credi debeat, & quòd iudex excusetur; qui huic fidei adhibuit, arg. gl. in l. Titius. ff. de cond. & demon. Bal. in l. iudicia. C. de crim. uin. Bar. in l. de pupillo. §. si qs ipsi. ff. de ope. no. nun. Alex. conf. 31. li. 2. facit 81. dif. c. nobilissimus. in contrarium tñ faciunt ea, quæ scribit Affli. in cōf. regni in tit. de illicit. portat. arm. nu. 28.

- ¶ Quæro: quia diximus s. quædā de exceptione tu non ca-
 13 uisti aduersus petentē pone q̄ statuto caueatur, quòd is, q̄ petit cautionē ipse prius det cautionem, uel pone id in casibus, in q̄bus iure id faciendū est, utrū hoc casu sufficiat offerre se paratū cauere; uel dare fideiussores? qđ non facit; quia uerba intelligunt cū effectu. l. 1. §. fi. ff. qu. quisque iur. & facit qđ in simili dī, q̄ leges quòd aliquid fiat si quis sit paratus soluere non dī quis paratus soluere nisi ueniat cū denariis in manu. Bar. in l. p̄tor. §. si reus paratus. ff. de ope. no. nun. nec sufficit uerbo offerre Bal. in ti. si de seu. sue. cōtro. §. libet. Alex. in l. si mora. in prin. ff. sol. mat. in l. si infu. lam, col. fi. de uerb. obli. conf. 224. col. fin. li. 2. conf. 106. li. 3. Anch. conf. 331. in prin. Bar. & Caltr. in l. acceptam. C. de usuris. Cur. sen. cōf. 39. col. 3. Ias. in l. Titie textores nu. 7. de leg. 1. conf. 172. lib. 1. Anto. Negus. de pig. 2. 3. memb. 5. part. prin. nisi ille, qui solutionem recipere debebat recu-
 set

set accipere. l. qui Romæ. in prin. ubi Doc. ff. de uerb. obli. Alex. in l. si mora. col. 3. ff. solu. matr. Cotta in memorabili oblatio. Tiraq. de retract. §. 2. gl. 6. nume. 21. & de materia oblationis, depositionis, consignationis, idem Tiraq. §. 1. gl. 13. nu. 22. & seq. §. 1. gl. 17. §. 8. gl. 2.

- 14 ¶ Quæro utrū ꝑpetenti hanc cautionem obstat exceptio tu fuisti causa inimicitie? quòd sic tenuit Ang. Rom. & Castr. in l. qui bona. §. si quis iuxta. ff. de dam. infec. per illū tex. Sed Bar. & Alex. ibi respondent quòd erat periculum rei ad rem non personæ ad personam; hoc enim grauius est. l. in seruorum. §. si. cum simi. ff. de pœnis. Secunda solutio est quòd ibi ædificans in loco prohibito, scienterque id faciēs uir renūciasse iuri suo: quòd facere ꝑt sec. gl. ibi & ungariter not. per l. si quis in conscribendo. C. de pact. Sed cautioni de non offendendo quis renunciare non pōt; quia hæc concernit offensionem personę, & nemo est dominus membrorum suorum. l. liber homo. ff. ad leg. Aq. Planè non petendo uidetur quòd quis se huic cautioni subicere euitare possit, nisi ex officio iudicis solo, non ad instantiam partis propter utilitatem publicam quisquàm cogeretur.

¶ Secundò allegatur, quòd nemo allegare potest metū cui ipse causam dederit. l. si mulier. ff. qu. met. caus. respon. ꝑ procedit in metu procurato, uel si non sit metus procuratus, tamen is est, quem pro iustitia quis pati tenebatur; secus uerò est si allegaretur metus ad euitādum grauamen. l. nec timorem. ff. qu. met. caus. & ita respond. Franc. Rip. in d. rubr. de dam. infec. col. pen.

- 15 ¶ Tertiò alleg. quia ꝑ nemo ex delicto suo consequi debet actionem. l. itaq; fullo. ff. de fur. c. 1. de collus. deteg. & dicimus damnum quòd quis sua culpa patitur sibi debet imputare reg. damnum, de reg. iu. lib. 6. facit quòd de filio exheredato scribitur. §. causas. in auth. ut cum de appellat. cognos. & per Castr. in l. cū a te. C. de inoff. testa. & non licet allegare turpitudinē suam. l. transactionis. C. de transac. l. cū profitearis. C. de reuo. dona Tiraq. de retrac. cōf. §. 1. gl. 18. nu. 20. ¶ Respon. quòd prædicta procedunt quādo delictum ordinatur ad consequendum cōmodum: secus si pro-

pter aliud delictum fiat deinde ueniat in consequentiā cō
modum sec. Bar. in l. 1. §. & si seruus. ff. de qō. in l. 2. §. sed &
si notā. ff. si qu. caut. gl. c. statutum. §. cū uerò. ex. de rescr. in
6. Panor. in c. de cætero. ex. de sent. exc. His quibusdā aliis
modis respondet Fely. in rub. de treug. & pac. nu. 22. & ada
ptari possent declarationes quædā ex aliis, q̄ dantur ad re
gulā, q̄ quis turpitudinem suam allegare non potest, de q̄
bus ego multa in l. transactionis. C. de transact. Tiraq. de
retract. §. 5. gl. 2. nu. 15. §. 1. gl. 18. nu. 72.

¶ Cōtrariam uerò opinionē tenuit Bar. & Alex. in d. l. qui
bona. §. si quis iuxta. ff. de dam. infec. Panor. in c. literas. ex.
de rest. spo. in c. 1. in 6. not. ex. ut lit. non conte. Imo. in d.
§. si quis iuxta Io. And. in addi. ad Spec. in tit. de pignorib.
§. sequitur uersu. quid si timer. Fel. in rub. de treug. & pac.
nu. 22. Ias. in l. si super possessione. col. fi. C. de transa. Frac.
rip. in d. rub. de dam. infec. col. pen. & hæc vř cōis opinio, ut
ex prædictis, & ex allegat. per Paris. conf. 168. col. fi. li. 4. no
tare licet pro hac opinione. alleg. text. in c. de benedicto.
32. q. 2. ubi maritus cogitur mulieri uxori dare cautionē de
non offendendo, licet ea adulterium commississet.

¶ Item quia sufficit timorem subesse ex quauis causa timor
originē sumpserit. l. in ipsius. C. famil. ercis. no. per gl. in l.
Athletæ. §. dat remissionem. ff. de excu. tut. quam Bal. ibi
inducit ad testes licet contra eosdem opponens causa fue
rit inimicitæ, & in iudice & in arbitro scribit Ant. But. in
c. ueniens. 2. de sponfal. Alex. conf. 99. in causa inquisitio
nis. li. 1. & ita argumentat̃ Rip. in d. rub. de dam. infe. col. 2.

¶ Et aduerte; quia uel si uera sit opinio pcedens, tñ nō pro
cedit qñ offensus petit sibi dari cautionem de non offendē
do; qm̄ tunc offensus, quasi per reconuentionem & ipse pe
tere poterit qm̄ subest timor, Idem dī quando inimicitæ
offensioe diu durasset. sec. not. per Fel. in d. rub. de treug.
& pac. col. fi. idq; si iusta causa timoris subsit.

- 16 ¶ Hic autem obiter nota, quòd t̄ex promissione de non of
fendendo facta per unum ex consanguineis usque in ter
tium gradum non ligantur consanguinei, ut per Paris. cōf.
109. col. 1. lib. 1. nisi forsitan consanguinei ratificauerint.

S V M M A R I V M.

- 1 *Cautio de non offendendo, pro quibus peti possit.*
Non solū iniuriā nostrā, sed et amicorum propulsare possumus.
Statutum de occidendis bannitis, non comprehendit patrem, neque filium.
Statutum quòd nulla persona loquatur cū bannitis, uel recipiat ab eis literas, non habet locum in patre, fratre, & huiusmodi consanguineis. Vide ibi.
- 2 *Statutum de non receptandis bannitis, non comprehendit affinem, bannitum.*
- 3 *Interest nostra, amicos nostros non offendis, quia iisdem peremptis, causa nostra fieret debilior.*
- 4 *Pro quibus, non possit peti cautio, de non offendendo.*
Socij mei socius meus non est.
Complices dicuntur socij ad malum.
- 5 *Qui dicantur familiares, qui domestici, qui curiales, uel familiares principis, qui consortes, qui sequaces, qui adherentes, uide ibi remiss.*
- 6 *De complicibus, de socijs, de adherentibus, de fautoribus, de instructoribus, & alijs, ibidem remiss.*
- 7 *Conuenticula non dicitur nisi homines congregentur ad malum finem, quæ de iure constat ex numero x. hominum & multa, quæ requiruntur ad conuenticulam ibi.*
Ius pœna exigende, est transmissibile ad heredes. ratio ibi.
- 8 *Consanguineorum, proximorum, & agnatorum appellatione, quæ tantum ueniunt, qui sunt successibiles.*

Pro quibus peti possit dari cautionem de non offendendo. Cap. VII.

- 1 *VAERO utrum ꝑpetens cautionem hanc eandē petere possit pro se, consanguineis, attinentibus, familia sua, cognatis, tutoribus, curatoribus, pupillis suis, bastardis, spuris, amicis, complicibus, sequacibus proximis consortibus, clericis, religiosiis uel hereditatibus futuris, pro forensibus ut supra coniunctis, pro*

domesticis, adhærentibus, uel quo quomodo legitimè ad petentem spectantibus tam masculis, quàm fœminis, tam maioribus quàm minoribus, tam fortioris naturæ, quàm imbecillioris? Barto. in d. §. ne potentiores. l. illicitas. ff. de offic. præsid. tenuit & etiam pro amicis quis petere poterit hanc cautionem alleg. l. cum precario. ff. de precar. l. si stipulatus fuerim per te non fieri. ff. de uerb. obli. l. non solum. ff. de usu & habitat. & quod petere possim cautionē non solum me non offendi, sed nec etiam meos Fely. scribit in rub. de treug. & pac. nu. 18. facit quia facta pace per regē intelligitur facta etiam pro adhærentibus sec. gl. in c. 1. de postul. quam ad hoc ponderat Cur. Senior conf. 56. col. 6. circa medium, & ita argumentatur Franc. Rip. in d. rub. de dam. infe. nu. 18. & comprobatur ex eo quod no. Bar. in l. ut uim. col. pe. ff. de iusti. & iu. & in l. si quis in seruitute. ff. de furtis, ubi uoluit non solum iniuriam nostram nos posse p. pulsare, sed & amicorum nostrorū, & tetigi in libello meo
2 de mentitis, & facit: quia statutum de nō receptandis bannitis non comprehendit receptantem bannitum affinem, ut in l. 1. ff. de recept. Ferret. in tit. de feriis. nu. 98. & ibi quod ex statuto de occidendis bannitis filius non tenetur occidere patrem bannitum, & contra, unde dixi quod statutum, quod nulla persona cuiusuis conditionis loqueretur cum bannito, uel ab eo literas reciperet non habet locum in patre fratre, & huiusmodi coniunctis, ad hæc notata per Alex. conf. 144. li. 2. Affl. in cōsti. reg. de recep. pactar. Soz. in conf. 54. li. 3. Carre. in pract. §. circa uerò secundum. nu. 33. Gramm. decis. 29. cum si. quæ cumul. poss. Comprobatur prædicta ex eo quod considerat Fran. Rip. in d. rubr. de
3 dam. infe. nu. 13. hoc est quod si mea interest amicos meos non offendi; quia ijsdem peremptis causa mea fieret debiliior, & ita intelligantur per Bar. ut prædiximus allegata, namque si petens hanc, cautionem pro amicis diceret sua non interesse certè repelleretur; quia exceptio tua non interest fauorabilis est, & semper opponi potest. l. 1. de appella. l. 3. de uer. obli. & dixi in lib. meo de executione instrumenti guarentigiati, ut cōsiderat idem Fran. Rip. in d. rub. de

de dam. infe. nu. 13. & hoc casu hac consideratione seu interesse admittitur sine mandato, quia si principaliter fauore conuictorū id peteret ueniet in alia cōsideratione quoad mādatum de quo s. scripsimus, ad hęc facit l. si uero. §. hęc aut actio. §. prætore ait. ff. de his qui deie. uel effu. & ad id quod dixi ex cā damni amicorum, meorū debiliore quoq; fieri causam meam uidēda sunt notata per Affl. decis. 307. Cur. de feud. fo. 35. Alc. in l. Modestinus. ff. de uer. sig. conf. crim. 73. Petrum a Plaza in epit. delict. lib. 1. c. 7.

- 4 ¶ Inter prædictos tñ non numerarem bannitos, & excommunicatos, ut pro his cautio peti possit (sicut nec hi admittentur ad petendum nisi graue scandalum imminere iudici videretur) qm̄ excōicati ext. ecclesiā sunt c. significasti. ex. de diuortijs. Item bānitus dñ extra ciuitatem. l. quidam. ff. de pœnis. Item bannitus amittit ius agnationis. l. postliminium. §. filius. ff. de captiuis Bar. in l. si adulterium. §. liberato. ff. de adulteriis in l. eos. ff. de receptat. Alex. cōf. 75. col. 3. li. 1. Tiraq. de retrac. §. 2. gl. 9. nu. 29. & ibi an bannitus eq; paretur deportato, & an perdat solum iura ciuilia municipalia Doct. in l. 1. C. de hęc. insti. Cor. conf. 55. li. 2. las. cōf. 166. li. 2. conf. 144. li. 1. Ripa. in l. si. q. 23. C. de reuoc. don. excommunicatus uerò a mensa, consuetudine, & foro tam seculari, quàm ecclesiastico repellitur, Tiraq. de retrac. §. 1. gl. 9. nu. 271. ¶ Hinc etiam excipiendi sunt ij, qui in utero sunt, quia licet quoad fauorem suū pro iam natis essent habendi; tñ adhuc homines non sunt & principaliter tractat de utilitate petentis, Et dicere solemus attendit id, q; principaliter agitur. l. si quis nec causam, cum si. ibi no. ff. si cer. pet. de æquitate tamen saltem ipsorum fauore si iudici propter causam uideatur, & pro his cautio huiusmodi non malè forsitan esset recipienda, quia pro iam natis habetur in sui fauorem. l. qui in utero. ff. de stat. ho. Et hęc vñr uera post tempus quo anima in puerum imittitur quod prius non sit hic subnecterem excipiendos esse consanguineos consanguineorum, socios sociorum, complices complicum & huiusmodi quia licet ad meos pertineant tamen mei nō sunt, iuxta illud socij mei socius meus socius nō est reg. cōf. filij.

filii. §. si. ff. de reg. iu. ubi Dec. & Cagn. Fel. in c. quæ in ec-
 clesiis. col. 24. de const. Bar. in l. Claudius. ff. qui potior
 in pign. habeant. Alcia. in l. Modestinus. de uer. sig. Cur. de
 5 scru. fo. 35. Affl. decis. 307. Soz. iu. conf. 134. li. 3. ¶ Com-
 plices autem dicuntur ij, qui socij sunt ad malum non ad
 bonum lo. And. in c. cum oporteat, de accu. & ibi Anan. col.
 3. Paris. conf. 168. col. si. li. 4. & ibi qui familiares, qui do-
 mestici, ad hæc gl. in §. sed neq; in l. de testa. Fely. in c. lite-
 ris, de testib. Soz. iu. conf. 135. li. 2. Bal. in l. 1. C. si rect. pro-
 uinc. Fely. in c. cum olim. ex. de accusatio. Iacob. à S. Geor-
 gio in uerbo. adhærentes. & quomodo quis probetur curia-
 lis, uel familiaris principis, & quòd non sufficit qd habeat
 literas qd est familiaris nisi feruiat Affl. in const. regni de il-
 licit. portat. arm. nu. 38. Consortes dicuntur ratione domi-
 nii, ut proximus per lineam sanguinis Bal. in l. dudum. in
 fi. C. de contr. empt. sunt tamen qd dicunt ex cõi usu loquẽ
 di consortes dici illos, qui sunt de eadem parentela ultra
 quartum gradum, ut per Fely. in d. rub. de treug. & pac. nu.
 19. consortes quoq; dicuntur de eadem lite, sequaces di-
 cuntur ij, qui opibus consilio affectatione, officio uel sequũ-
 tur Ang. cõl. 253. inter capita. col. antep. Ancha. in repe.
 c. 1. fol. 47. uer. uidi dubitari. ex. de conti. & adhærentes ij
 dñr qui assunt consiliis, & factis sec. no. per. Bar. & alios
 in l. 1. C. de epis. & cle. subditi tamen non dicuntur adhæ-
 6 res secundũ Fel. in d. rub. de treug. & pac. col. pe. & de j com-
 plicibus, de sociis, de adhærentibus, de fautoribus, de in-
 structoribus, uide Carrer. in pract. §. homicidium. nu. 14. &
 seq. & qui sit principalis, qui sit accessorius alleg. ad ar.
 in l. 2. ff. de ui bon. rapt. & de significatione proximi & qua-
 xenus à consorte differat Alcia. de uer. sig. in l. proximi, &
 qui dicatur Caporalis Alex. conf. 103. col. 6. Ji. 1. qui sint
 proximi, qui cognati, qui necessarii, qui propinqui, qui af-
 fines, qui gentiles, qui de linea & huiusmodi late Tiraq. de
 retra §. 1. in gl. consanguineos, p totam, & qui sint pertinẽ-
 tes, & qui attinentes no. per Alc. in l. uerbum pertinere. ff.
 de uer. sig. in l. pupillus. §. si. co. tit. ad hæc Old. conf. 154.
 uideretur Dec. in l. si bonorum. C. qui admitti ubi de pro-
 ximo,

ximo, & quomodo pars sua Ale. in l. si finita. §. si de uetigilibus. nu. 24. ff. de dam. infe. & qui sint collaterales Affl. in const. regni humanitate nu. 34. & familia intelligi uidetur de pluribus personis subiectis alicui patrifamilias in materia & secundum comm. usum loquendi iuxta. l. pronuntiatio. §. familie. ff. de uer. sig. etiam non ueniet frater non cohabitans, licet cohabitans. ¶ Et hæc notanda sunt in materia conuenticulæ, de qua hodie grauissimæ pœnæ imponuntur tā principalibus, q̄ sequacibus; licet enim †conuenticula non sit nisi homines congregentur ad malum finem et si cum armis faciant congregationem & consilium, & præcedere tractatu necesse est q̄ congregentur homines, & non sufficit q̄ congregentur ad defensam uel ad recuperandam possessionem, licet cum effectu recuperauerint quando agitur iuxta. l. 3. §. cum igitur. ff. de ui, & ui arma. & not. in l. 1. C. und. ui. & in dubio nō sit cōuenticula, & de iure dicere possumus non nisi ex decem hominibus cōuenticulam fieri & supra esse arbitrarium arg. no. p. Bar. in l. ait. ff. ui bon. rap. in l. 1. ff. de abigeis, & multa ad hoc ut sit conuenticula requiruntur, ut per Bal. conf. 319. li. 2. las. conf. 20. pro libertate conf. 86. in causa. li. 3. Fel. in c. exhibita. col. 3. ex. de iudic. Alex. conf. 224. li. 2. Paris. conf. 171. lib. 4. Corn. conf. 199. li. 3. Corn. conf. 216. li. eo. Marf. in pract. §. constante nu. 41. Aymo conf. 4. conf. 28. nu. 10. in quo illud notandum est q̄ licet congregare gentes ad repellendam uim, quæ si bi fieri posset, ut per Bar. in l. prohibitum, in 3. notando C. de iure fisci. lib. 10. tamen si quidem sit conuenticula q̄ sint adhærētes, quiq; sequaces ex prædictis uidebitur & aliud uix feudi à iure adherenti Soz. conf. 28. lib. 3. ¶ Ex hoc q̄ alius coniunctus pro alio coniuncto petit cautionem constat q̄ hoc ipsi mandari potest exerceri per nuntium, uel p. curatorem & cedi quod uerum erit quoad pœnam exigendam, qm̄ se offendi merè psonam respicit, ut ex eo mandari uel cedi non possit, ut per Tiraq. in tract. de retract. §. 26. gl. 1. nu. 40. ubi latissimè q̄ casus cedi possint. ex quibus et notari posse puto, q̄ ius pœnæ exigendæ est transmissibile ad hærcdes, quia qdquid est cessibile est transmissibile, & contra

contrà l. ex pluribus ubi Doct. ff. de adm. tut. Dec. cōf. 443, col. fin. conf. 614. col. 2. Tiraq. ubi s. an autem hæredes ueniant in hac cautione alias dixi. Ex prædictis quoq; patet, quod in hoc casu alii quis pacisci potest quasi de re sua, uel si notarius non stipuletur, ut per Alex. conf. 72. lib. 2. Dec. in reg. quo tutela. §. fin. ff. de reg. iu. & ibi an paciscens alii reuocare possit prius quàm ratificetur.

¶ Dubitari tamen potest usq; ad quem gradum id, quod diximus de consanguineis affinis, cognatis, uel aliter attrinētib; intelligi possit, uel debeat? Equidē ab initio ante delictū, ut scādalis obuiā iretur interpretarer hoc usq; ad decimū gradū, uel in infinitū. iuxt. glo. in l. lege Cornelia. ff. ad leg. Corn. de iniuriis, cæterum in materia restringibili quando agitur de pœna ex facto imponēda, ut si offensus sit ultra decimū gradum, aut ultra quartum secundum aliā opinionem data sola cautione de non offendendis consanguineis secus erit, † consanguineorum enim uel proximorum, uel agnatorum appellatione ij tantū continētur, qui sunt successibiles. Dec. conf. 321. Alciat. in l. pronuntiatio. in uerb. neptes. ff. de uerb. signif. in materia retractus Cæpol. cōf. ciuil. 43. & de materia latissimē. alleg. Tiraq. de retract. §. 1. gl. 9. nu. 16. infinitas enim est euitāda. l. si qs. §. si. ff. de peric. & cōm rei uēdi. Doctores, in l. qui bona. §. si. ff. de dam. infec. & an dispositio hæc extēdatur ex uerbis in ppetuum, semper, & huiusmodi remitto me ad not. per Tiraqu. de retract. §. 1. glos. 2. & ita quæ de consanguineis diximus intelligātur tam actiue, quàm passiue, & nota quia sæpe contingit quod ij qui sunt de eadem domo siue casa, licet in gradu nō sint tamen timeri possit ne iniuriā prosequātur unde & circa eos caueri poterit secundū prædicta.

S V M M A R I V M.

- x Ille qui petijt se non offendi, neque consanguineos suos, an teneatur promittere aduersarium non offendere neque per se, neque per consanguineos suos? et pro quibus teneatur cauere, uide ibi per 6. capitula.

Aequum

Aequum non est ut alius pro alio teneatur, ut nec filius pro patre, & contra.

Promittens factum alienum non obligatur.

Vniuersitas non solum pro vniuersitate, sed & pro subditis, & particularibus suis tenetur dare cautionem de nō offendendo.

2 *Bona fides non patitur, ut quis teneatur de facto inimicorum suorum.*

3 *Fideiusio facta de nō offendendo, ex una causa, nō frangitur, quoties ex alia causa etiam antiqua quis offendatur, siue sit causa principalis promittentis, siue alterius, nisi indistinctè, non offendi promissum fuerit.*

Qualibet dispositio intelligitur rebus sic stantibus.

Lex adaptatur ad ea, quæ frequentius accidunt.

Plura sunt negotia, quam uocabula.

4 *Filius, tenetur pro patre carcerato, si non inuenit fideiussorem. Non curamus de modo, quando habemus effectum.*

5 *Afflictio, non debet addi afflictio.*

Quomodo quis teneatur promittere non offendi per cōsanguineos, & cōiunctos suos. Ca. VIII.

1 **U**AERO † diximus supra aliquē pētere posse non offendi: se neque cōsanguineos suos, an cōtra, pmittere teneat non offendi per se cōsanguineos suos, & supradictos? videtur q̄ nōn; quia æquū non est ut alius pro alio teneatur, ut nec filius pro patre & contra, ut in rubric. & tot. tit. C. ne fili. pro patr. Item quia quī promittit non offendi per cōsanguineos suos uidetur promittere factū alienum, cuius promissio regulariter nō ualet iuxt. not. in l. si stipulatio ista. §. i. ff. de uerb. obliga. Paris. cons. 116. nu. 14. li. 2. cons. 110. nu. 19. li. 1. & infra dicā. ¶ Contra tamen putauit Gulielm. Cun. per l. i. & l. qui in sulam. ff. locat. quem sequitur Bar. licet distinguens in d. §. ne potēiores. col. 1. Felyn. in d. rub. de treug. & pac. nu. 18. Franc. Rip. æquē distinguens in rub. ff. de dam. infe. nu. 14. & dicebat Bal. in l. i. in fi. C. de episcop. & cleri. quod non uidetur uelle cauere ille, qui nō uult pmittere nō offendi per

per se, & consanguineos suos cōplices & sequaces. Ad hæc
 no. per Ang. de maleficiis in uerb. iniuriosa. Paris. cōf. 168.
 col. 1. li. 4. ex his uniuerſitas non solum ut uniuerſitas, sed
 & pro subditis, & particularibus suis tenetur dare cautionē
 hanc de non offendendo, idem dicendum est pro suis subdi-
 tis, si qdem iudici uideatur. ¶ Hoc tñ declara, ut procedat
 quotiescunq; sui sunt sibi amici, & nō inimici, secus enim
 2 esset si ij sint inimici, quoniam t̃ bonafides nō patitur ut q̃
 de facto inimicorum suorum teneatur. l. si merces. §. culpæ
 ff. de dam. infec. idq; probat Bar. in d. §. ne potentiores. nu.
 5. ubi uoluit quod in hac fideiussione nō comprehendatur
 is, qui aliàs fuisset inimicus, uel ex alia causa fiet inimicus
 3 petenti hanc cautionem. Vnde notandum est q̃t̃ fideiussio
 de non offendendo facta ex una cā non frangitur quoties
 ex alia causa offendatur etiā antiqua siue principalis pro-
 mittentis cā sit, siue alterius, nisi indistinctē nō offendi pro-
 missum fuerit ut s. quoq; tetigimus, & facit: quia quælibet
 dispositio intelligitur prout de iure. l. si duo. ff. de acq. hæ.
 Alc. 3. reg. præsump. 32. Soz. iu. conf. 104. li. 1. Aymo conf.
 180. col. fi. conf. 156. col. 3. cum si. ¶ Secundò declara. ut is
 non teneatur dare cautionem pro ijs, siue amicis, siue con-
 iunctis, siue complicibus, seu quo quomodo aliter attinen-
 tibus, quibus iubere, imperare uel nō potest; quia extra hos
 casus dominus non tenetur pro delicto familiæ Bar. in l. 1.
 §. familię ff. de publica. Panorm. in c. constitutus. ex. de te-
 stibus Curt. Senior conf. 41. super processu scribit Franc.
 Rip. in d. rub. de dam. infe. col. pe. faciunt no. per Decium,
 & Cagnol. in reg. culpa caret. ff. de reg. iu. & in reg. nullum
 crimen eo. tit. & ibi quod præsumptio est contra tenentes
 istos trucidatōres malæ conditionis, & famæ, eosdemq; do-
 mi alentes. qua rōne quis non tenebitur cauere pro cōiun-
 ctis sibi inimicis uel maleuolis, sed hæc sunt probanda; qm̃
 aliàs daretur occasio calumniandi, & tetigi superius. qua ra-
 tione si timetur ab ijs non ex causa mea, sed ex causa eorū
 utrique non ego sed ipsi pro se caueant. ¶ Tertiò declara-
 tur, ut is non teneat pro ijs, cauere, q̃ desierint sibi esse con-
 iuncti ut supra, quinimmo & si cauisset & ij desissent cauēti
 esse

esse coniuncti utiq; pro his contrauentibus non teneretur; quia quælibet dispositio intelligitur semper rebus sic stantibus. l. si. ff. qui satis. cog. Dec. conf. 335. Alex. conf. 28. col. si. li. 1. Soz. iu. conf. 101. col. 2. li. 3. cum si. unde inferitur q; quis fideiubere, siue cauere de non offendendo probanito, siue excoicato non tenetur. Item nec pro sibi coniunctis se potetioribus ut nec pro affinibus, quorum finita est affinitas ut prædiximus licet adhuc aliqua reliquia uideatur remanere iuxta l. si. ff. und. liber. de quibus non vñ considerandū quasi præpolleat aliud iux. l. quæritur. ff. de stat. hom. & Bar. in l. 2. §. affinitas. de postul. & not. in c. cum haberet. ex. de consan. & affin. Non ignoro tñ dubitari posse ad quosdam ne trahatur hæc fideiussio cautio de non offendendo, quos uerisimile non sit contrauenturos ut literatores pueros, foeminas, senes ceterosq; imbecillioris naturæ, ut in simili dicimus quod lex aptatur ad ea, quæ frequenter contingunt. l. nam ad ea. ff. de legib. ipse tñ hos nō exciperem ex hoc tñ; quia si ipsi non cōtraueniunt officio suo funguntur, sin aut contraueniant naturæ suæ aduersantur. Quare melius dicendum, contrariorum eadem est disciplina iuxta latissime notata in Rub. ff. de acq. posses.

¶ Quartò decl ut quis non teneatur cauere de non offendendo pro iis consanguineis, qui pro consanguineis nō reputantur; non enim ut quod cautio hæc referenda sit ad nō apparentes, ut in simili dicimus per l. Rutilia Polla. ff. de cōtrah. emp. qua ratione in generali ista pmissione hmōi non comprehenduntur, qua rōne nec pro futuris quis cogendus erit cauere & futuri in gñali hac promissione nō uenient; quia de pñti quoque uerba intelliguntur. l. si ita. ff. de au. & arg. leg. Alex. conf. 42. li. 1. conf. 166. li. 2. cum allegatis per Tiraq. de retrac. §. 14. gl. 2. nn. 17. in his tñ referuarem officium iudicis; quia plura sunt negocia, quā uocabula. l. 4. de præscrip. uerb. facit quæ notat Alex. conf. 74. li. 5. Dec. conf. 697. uerum si in plena forma uerbisque prægnantibus cautio ita concepta esset, ut ad incogitatos & futuros traheretur, cur nō ita esset facienda interpretatio ut & hi comprehenderentur? arg. not. in l. si quis. §. quæ situm. ff. si

- ff. si quis caut. Alex. conf. 103. col. fi. li. 3. conf. 3. li. 1. conf. 84. li. 6. conf. 27. li. 1. Deci. conf. 52. conf. 698. conf. 525.
- 4 Aym. conf. 91. col. 1. conf. 284. cum si. Nota quod si pater reperiatur carceratus quia non inuenit fideiussorem filius tenet pro eo uide Boer. dec. 128. ¶ Sed q. iuxta predicta Titius timet à Mēuio, uerum Mēuius aut nihil habet in bonis aut si habet Titius magis eum imitare non uult, sed querit sibi cauere à Seio consanguineo Mēuii non offendi per se, & consanguineos suos utrum Titius hoc cōsequi possit, ut iudex compellat Seium ad hanc cautionem? vñ q. sic; quia non curamus de modo quando habemus effectum. l. q. constitutum. ff. ad munici. & eadem ratione, qua mouetur hoc iudicis officium in cautione ordinaria in casu nostro moueri posset, utilitasq; reipublicæ in hoc casu quoque considerari potest, nec est dubitandum de officio iudicis amplo in materia cum et parte non citata ad hoc iudex procedere possit ut per Petrum in epi. deli. li. 1. c. 7. & supradiximus.
- ¶ Contra tamen puto; quia alius pro alio non debet obligari & tñō debet afflictio addi afflictio, quia sibi satis est q. pro se teneatur fideiussorem dare. materia enim hæc quod alius pro alio obligetur strictè est interpretanda contra ius naturale enim uidetur, ut nec pater pro filio teneatur iux. rub. C. ne filius pro patre. cum præsertim filius ipse principaliter obligari possit. l. filius familiars. ff. de act. & obli. Planè si à Seio Mēuii occasione timeatur Seius cogi poterit ad ita cauendum; quia causa timoris contra eum subest, & hoc est fundamentum huius cautionis ut prædiximus. Item ex istis concluditur an pater pro filio, uel filio spurio, q. non offendet promittere teneatur, & sic de huiusmodi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Titius, dedit cautionem de non offendendo, inimicum suum, tamen eum offendit extra territorium iudicis, coram quo data fuit cautio, utrum stipulatio commissu fuerit? & Titius teneatur ad pœnam? post multa concludit, quod sic.
- Ius dicenti, extra territorium impune, non paretur.
- Contra delinquentem extra territorium, an de iure communi procedi

procedi possit?

2 *Consanguinei extra territorium constituti, hac cautione, comprehenduntur.*

3 *Qui promittit non offendere, loquitur generaliter, non se astringens magis ad unum locum, quàm ad alium.*

4 *Obligatio de non offendendo, respicit personam, & eam sequitur quocunque vadat, sicut actio.*

Forum contrahimus ratione contractus, ratione originis, & ratione delicti.

5 *Iudex originis potest punire delinquentem extra territorium; licet ad id teneatur, secundum statuta loci, delicti.*

Consuetudo in hac materia, ut in ceteris, quòd multum polleat.

6 *Iudex secundum eius arbitrium et voluntatem, potest præfigere tempus huic cautioni duraturæ.*

7 *Iudex potest usque ad decem annos hoc tempus extendere.*

8 *Arbitrium iudicis in præfigendo tẽpore huic cautioni debet regulari, ex tẽpore durantis inimicitia, & ex eo, quòd curandum est ne quotidie debeat fieri renouatio huius securitatis.*

9 *Cautio, siue securitas de non offendendo, pace interueniente aboleri, & tolli debet, & inuito superiore; quia cessante causa, cessat effectus, quòd intellige ut in nu. 11.*

Pace inter partes secuta, præsumitur, quòd cesset timor scãdali.

10 *Iudex non cessante timore scãdali, põt iubere hmõ cautiones non tolli; quia partium conuentio non debet officere Reip.*

Pax quomodo probetur, & si partes promisserint alicui mediator, an illa dicatur pax.

11 *Cassatio cautionis propter pacem, debet fieri cum decreto, & auctoritate iudicis parte tamen petente.*

Iudex, non petenti non impartitur officium suum.

12 *Pax operatur, ut quis præsumatur offensus ex noua non ex antiqua causa; quia pace videntur remissæ causæ antiquæ.*

Pace facta cum aliquibus ex inimicis, non cum omnibus cautio debet cassari pro rata, & ita pro coniunctis.

Sublato principali, tollitur accessorium.

13 *Iudex agens pro interesse Reip. & ne detur occasio delinquẽdi, potest providere ne tollatur hac cautio, licet utraque pars contentetur quòd tollatur. nolit tamen fatere pacem, asserens*

E non

non timere offendi.

Pro interesse Reip. etiam priuatus agere potest, alio inuito.

Index potest cogere, ut caueatur non offendi, etiam inuitum & ratio ibi.

- 14 Pace secuta inter partes, si altera pars uoluerit cautionem tolli altera uerò recusauerit, recusans audiri debet, ut ibi.
- 15 Index, si pro altera parte, sustulit cautionem, pro altera quoque, uidetur sublata, saltem ope exceptionis, nisi subsit causa iusti timoris, uel alia iusta causa.
- 16 Cautio de non offendendo, per quantum tempus detur ibi uariè. Promissio de facienda pace, non inducit reconciliationem.
- 17 Dies termini, an computetur in termino? & quot dierum dicatur mensis, ibi remisit.
- 18 Cautio noua si detur, uel confirmetur, durante adhuc primo tempore, uidetur esse prorogatio, & eadem cum prima. Statutum, uel consuetudo, quòd aliquid soluatur pro secunda, uel noua cautione, non habet locum quando fit prorogatio. Officium iudicis si prorogetur, an danda sit noua cautio?
- 19 Index finito tempore cautionis, uel ad instantiam partis, uel ex officio suo si timebit de scandalo poterit cogere partes ad nouam cautionem. Primus fideiussor, non potest iterum cogi ad fideiubendum.
- 20 Index finito officio, & tempore primæ cautionis, nisi subsit causa permanentis timoris, iniuste cogit partes ad nouam cautionem, grauatur enim pars datione huius cautionis.
- 21 Finito tempore securitatis, si adhuc timetur de scandalo, et partes nolunt prorogare cautionem, quid agere debeat index.
- 22 Cautio de non offendendo usque ad quòd tempus duret, si nulum tempus, in ea adiectum fuerit, sed simpliciter promissum sit non offendere. Facta non presumuntur nisi probentur. Vbi opus est facto, uerba non sufficiunt.
- 23 Tempus, quando est incertum, in dubio, indicantur perpetuum.
- 24 Fideiussio hæc an finiatur per se, spatio 20. uel 30. ann.
- 25 Tempus quòd de consuetudine deberet apponi in huiusmodi cautionibus, si nõ fuerit appositum, ex consuetudine repetitum uidetur.

Cautio

Cautio hæc an obseruanda extra territorium, item
quanto tempore præstringatur. Cap. IX.

- 1 **I** T I V S † de quo, uel de cuius consanguineis timebam dedit mihi cautionem de non offendendo offendit tandem me, sed extra territorium iurisdicentis coram quo data est cautio de non offendendo utrum stipulato commissum fuerit? uidetur, quod non, quia impunè extra territorium ius dicenti non paretur. l. fin. ff. de iurisd. omn. iud. l. cum unus. §. si. ff. de bon. author. iudic. poss. & in subdito delinquente extra territorium Corn. cons. 89. col. 3. li. 3. Abb. in c. a nobis. col. pen. de sent. excomm. late
- 2 scribit Paris. cons. 159. col. 1. li. 4. & ibi tan de iure communi contra delinquentem extra territorium pcedi possit. Contra tamen tenuit Guliel. Cun. & Bar. in d. §. ne potentiores. col. 2. ubi Alber. i. 3. col. Ang. cons. 313. magnifici Domini Anciani. Ias. in l. si. in 6. fall. ff. de iurisd. omn. iud. Doct. in l. qui bona. §. si quis post. ff. de damn. infec. in l. capitalium. §. ad statuas. ff. de pœnis. ex quibus & illud dici potest quod & consanguinei extra territorium constitui hac cautione comprehendantur, quod ad bannitos in alieno territorio uidetur ampliari posse ex scriptis per Cæphalum cons. 34. col. 4. ubi quoque tractat de bannito supportato in ciuitate, & est ratio secun-
- 3 dum Bar. in d. §. ne potentiores, quia si ille, qui promittit non offendere loquitur generaliter non se altringens ad unum magis, quam ad alium locum, & quia hæc obligatio respicit personam unde eam sequitur quouis illa uiadat sicut actio. l. si. C. de præscript. long. temp. & contrahimus forum ratione contractus, ratione originis, ratione delicti iuxta not. in l. hæres absens. ff. de iud. in l. omnem. ff. eo. tit. in l. 3. de of. præsid. in l. 1. & 2. & in aut. quæ in puincia. C. ubi de crim. ag. oport.
- 5 & uidetur dispositio iuris gentium. Et facit quia si iudex originis punire potest delinquentem extra territorium, licet ad id teneatur secundum statuta loci delicti Ang. de malefici. in uerb. in platea. Bonifat. in tit. de inquisit. Marfil. sing. 576. in præct. §. constante. Gram. deci. 267. Paris. cons. 159.

conf. 169. li. 4. Boer. decis. 270. Bossius in ti. de fo. comp. in fi. & an facienda sit remissio in materia Cēpoll. conf. ciuil. 58. deci. Tholo. 219. Gram. conf. 27. Dec. 26. Soz. reg. 417. Boer. d. deci. 270. & decis. 29. par. 1. consuetudinem tamen in materia hac ut in cæteris multum pollere puto iux. l. si fundus. ff. de euct. not. per Dec. conf. 11. col. 5. & 6. conf. 48. col. 1. conf. 94. col. 2. conf. 195. col. 1. & alibi passim.

- 6 ¶ Quæltio† quantum temporis præfigere debet iudex huic cautioni duraturæ? com. opi. est q̄ hoc sit arbitrium penes uoluntatem & arbitrium iudicis residens, ut per Bar. in d. §. ne potentiores. col. 2. Alex. in l. dies cautionis. ff. q. satisfd. cog. Ang. & Imol. in l. pe. ff. de præt. stipul. ubi uoluit
- 7 etiam q̄ si iudex usque ad decem annos tempus hoc extendere possit, quidquid Franc. Rip. in rub. ff. de damn. infec. quædam non multum peritè distinxerit, & ad hæc quædam
- 8 allegat Fely. in rub. de treug. & pac. nu. 16. † Arbitrium autem hoc regularem ex modo duraturæ inimicitia, item ex eo, q̄ curandum est ne quotidie renouatio huius securitatis fieri debeat, ut declarat Bar. in d. §. ne potetiores. col. 2. & ex tempore duratis inimicitia sentit Fran. Rip. in d. rub. de dam. infe. col. fi. Decem annos tamen præfigendos scribit Petrus à Plaz. in epi. delict. c. 7. li. 1. ¶ Ex quibus nota
- 9 ri potest quòd† cautio hæc siue securitas de non offendendo pace interueniente aboleri, & tolli debet, & hoc etiam inuito superiore, quia cessante causa cessat effectus, facta
- 10 enim pace præsumitur quòd cesset timor scandali q̄† si nō cessaret utique iudex posset iubere cautiones huiusmodi non tolli; quia partium conuentio reipub. officere non debet. l. licitatio. §. quod illicitas. ff. de publica. Bar. in l. 1. §. usq; adeo. ff. de iniuriis. Pax aut probari potest per instra per testes, per reconciliationem. §. fin. de iniuriis insti. plane pax non erit quoties partes promittunt alicui mediatore uel fiat sub fide alicuius, quòd interim nihil innouabitur
- 11 idq; magis accedit treugæ, ut infra declarabo. Item† licet propter pacem debeat cassari cautio de non offendendo, tamen hoc non est ipso iure, sed interueniente decreto, & autoritate ipsius iudicis; quia licet ipso iure id fieret, in requi-

requiritur adhuc declaratoria iuxta not. in c. cum secundū de hæret. lib. 6. Iudex autem id non faciet nisi parte petente licet de pace sciat; quia iudex non petenti non impartit officium iuxta not. in l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infec. Dec. conf. 144. ad fi. conf. 146. Aymo. conf. 2. 12. Plañe si abolita non fuerit cautio stante pace cum aboleri deberet pax uidetur hoc operari ut non ex antiqua causa offensum uideatur, sed ex noua; quia pace uidentur remissæ causæ antiquæ. §. si. Inst. de iniuriis, & si casus eueniat quod cum quibusdam pax fiat, & cum his cessent inimicitia, cum quibusdam uerò minimè pro rata tollitur cautio iuxta not. per l. quæ de tota. ff. de rei uendi. & ita pro coniunctis per eos, quibus cum facta est pax uidetur in consequentiā cautio tollenda, quia sublato principali uidetur tolli accessorium reg. l. cū principalis. ff. de reg. iur. ¶ Hic tamē aduertendum est quod euenire potest, quod utraque pars cōtenta sit hanc cautionem tolli, pacē tamen facere non uult asseritq; se non timere utrum iudex prædictam securitatem tollere teneatur uidetur dicendum, quod sic quoniā cessat causa timoris. Sed contra puto quoniam hanc cautionē diximus pendere ex officio iudicis, iudex autem ne detur occasio de linquendi agens pro interesse reipublicæ providere potest ne tollatur iuxta not. in l. congruit. ff. de off. præf. Old. cōf. 84. l. æquissimum. ff. de usufr. Alex. in l. 1. §. & post operis. ff. de ope. no. nun. Vitalin. in tit. de pac. lul. Ferret. in tit. de feriis nu. 25. & seq. & facit quia ubi agitur de interesse reipublicæ nō solū iudex, sed et priuatus alio inuito agere pōt, ut p. Dec. & Cagn. in reg. inuito. ff. de reg. iur. ubi & ipse dixi ex quo dico quod iudex facere pōt, ut caueatur nō offendi et inuitum. facit l. non tm. ff. de appellat. & facit quia partes sunt suspectæ ne uelint fraudare iudicē ut sint magis liberæ, præsertim si ratione publ. utilitatis data fuerit talis cautio non parte instante. fac. not. per l. si forte. ff. de peculio. l. cū qs decedens. §. Titia. de leg. 3. Guid. Pap. dec. 17. Alex. conf. 18. li. 3. Dec. conf. 202. Dec. conf. 366. Aymo. cōf. 93. conf. 175. Tiraq. in l. si unquam. in nerbo donatione. C. de reuo. dona. ¶ Vidi quandoque dubitari: quia si facta pace

- una pars uult tollere securitates siue cautiones de non offendendo, altera uerò pars recusat utrū recusans audiri de beat?puto q̄ sic: qm̄ adhuc non cessat timor respectu istius, & stant hæc simul quòd tu mihi ex pace non sis inimicus, & si tibi detur occasio me offendendi eam non sis p̄termis-
 furus. l. fi. ff. de calum. Quā ob rē arbitrio iudicis relinque-
 rē uidendū an subesset adhuc timor; quia plerunq; euenit
 ut partes faciāt pacem potius coacti à platis ecclesiasticis,
 ut christianè uiuāt, uel uiuere uideant, quàm ex animo. In
 dubio tñ ut p̄dixi pax tollit inimicitias & causas ueteres
 arg. §. fi. insti. de iniuriis. Planè si p̄ partē petitum sit cau-
 tionem hāc tolli, & iudex sine causa id facere recusauerit,
 certè quoad partem ur̄ sublata arg. l. iure ciuili. ff. de cōd. &
 15 dem. & putarem quòd † si iudex pro una parte sustulisset
 cautionem pro alia quoque uideatur sublata saltr̄ ope ex-
 ceptionis iux. not. per l. fi. ff. de acceptilat. nisi causa iusti ti-
 moris subsit quoad aliam uel alia causa iusta non tollendæ
 huius cautionis secundum ea, quæ supra diximus.
- 16 ¶ Communis obseruantia est circa dationem harum cau-
 tionum ut dentur per totum tempus iusdicentis officij, &
 post per quindecim dies, uel uiginti uel alios aliter per iu-
 dicem statuendos, item q̄ pace ostensa p̄ unam ex partibus
 cautio aboletur in totū, si aliud nō obstat: quia cā cessat. &
 aduerte: quia per promissionē de facienda pace non indu-
 citur reconciliatio Ang. in l. Lutius. ff. sol. mat. quia aliud
 est promittere uendere aliud uendere, ut latè per Tiraq.
 de retract. conuent. in fi. nu. 59. Et circa id quod diximus
 de tpe si dicatur per mensem postea an dies termini cōpu-
 17 tetur in termino, & † quot dierum dicatur mensis. uide per
 Dec. & Cagn. ubi & ipse scripsi in reg. ubi lex. ff. de reg. iu.
 in quò illud obseruabis quòd ita hic fiet computatio quasi
 18 in materia odiosa. ¶ Aduertendū præterea est quòd † si du-
 rante eodem tpe si de nouo detur, aut confirmetur cautio,
 securitas uel ista v̄r̄ esse prorogatio iux. l. sed si manente. ff.
 de precar. & eadem cū prima Corn. conf. 235. col. 3. lib. 2.
 Fely. & Dec. in c. de causis. ex. de offi. deleg. Dec. conf. 497.
 col. 1. & latè scribitur per Tiraq. de retract. cōuen. §. 1. gl. 7.
 nu. 26.

- nu. 26. & seq. ubi de ui prorogationis, & eiusdem requisitis unde inferri posset quod si ex consuetudine, uel statuto, p secunda, uel noua cautione de non offendendo soluatut aliquid non habeat locum in hmōi casu ubi fit prorogatio sed an pro labore eo, quod est prorogatio soluēdum sit? vř iux. not. per Doct. in l. si quis ex argentariis. §. cogentur. ff. de ed. & per Bal. in l. si. C. eo. tit. Hęc quoque induci possunt si prorogetur officium iudicis an danda sit noua cautio, ex ratione identitatis. ¶ Finito autem tpe prædicto si iudex ita putauerit poterit partes cogere ad dandam nouam fideiussionem si petatur à partibus aut ex officio suo si timeatur forsitan de scādalo; pōt enim iudex ad hęc mo ueri ēt parte non petente ut §. scripsi, & Petrus à Plaza tradit in epit. delict. li. 1. c. 7. facit: quia partes facere non possunt ut cautione non obstāte se inuicem offendere possint Ferret. in tit. de feriis nu. 113. Fideiussor tñ non pōt cogi ad iterum fideiubendum. l. nec emere. C. de iu. delib. cū si.
- 20 ¶ Sin autē finito officio & tempore primæ cautionis iudici non uideatur subesse causa permanentis timoris scandali iniuste partes cogi putarem ex eo solo quod securitas sine causa remanens non deleta legatur ad renouandū hanc cautionem, & securitatem. grauatut enim pars datione huius cautionis. l. 2. §. hoc. ff. de iudiciis, hoc autem posteriori casu uidetur dici renouatio potius Rot. Rom. decis. 331. Bal. in l. si à te. in prin. C. de pact. int. empt. & uendi. Dec. in c. persona. col. pe. ex. de appellat. Tiraq. de retra. conuen. §. 1.
- 21 gl. 4. nu. 24. & ¶ quando timetur scandalum, & est finita securitas, uel partes nolunt prorogare dum interim super hoc non resoluitur negotium caute acturū indicem putabo si sub pœna partibus cōminetur ne quid innouēt, & quod ipse intendit, & declarat cautionem esse datam in tantam quantitatem l. cum postulassem. ff. de damn. infec & aduer te: quia in dubio præsumitur subesse eadem causa timoris ad renouandum: quia non præsumitur mutatio uoluntatis, quod uerum puto ēt si partes peccata confiteantur & comunicent; quia stant hęc simul quidquid in pace dicat Ferret. in tit. de feriis nu. 45. & ipse supra tetigi.

- 22 ¶ Sed quid si nullum tēpus in cautione adiectum fuerit, sed simpliciter promissum non offendere usque ad quod tēpus daret cautio hæc de non offendendo? vñ quòd usq; ad triginta dies iuxta. §. sed neque. in Auth. de man. prin. vñ q sit arbitrium iuxta ea, quæ diximus in præcedenti q. & not. per Bar. in d. §. ne potentiores. nu. 7. apostilla ibi dixit talem cautionem esse perpetuam, ut in alia simplici promissione, & sentit Paris. consi. 165. col. 1. li. 4. Ang. in l. 1. ff. de pact. in pace scribit Ferre. in tit. de feriis nu. 44. ubi alle. Fran. Rip. in rub. ff. de dam. infec. nu. 24. sentit quòd hoc tēpus finiatur ex inimicitia, sed potius uidetur dicendum q finiatur ex cessante timore; quia cessante causa cessat effectus, & timor est vera causa, timor autem probandus erit cessasse ad finiendam hanc cautionem idq; per declaratoriam erit declarandum; quia hæc sunt facti quæ non præsumuntur, & probanda sunt. l. in bello. §. factæ. ff. de cap. & postlim. re. & dicimus ubi opus est facto uerba non sufficiunt. l. decem. §. 1. ff. de solut. Tiraq. de retrac. c. 1. gl. 19. in fi. ¶ Quam ob rem ipse sequor opinionem illius apostillæ addito quod supra proximè diximus. hoc est, quòd si qñ appareat de celsatione timoris ibi abolēda erit cautio hmōi,
- 23 & pro ista opinione apost. facit ratio; quia qñ tempus est incertum, & dubitatur an sit perpetuū in dubio perpetuū iudicatur las. in l. sufficit. per illum tex. de cond. ind. Dec. consi. 472. Alex. consi. 216. lib. 7. retract. conuen. §. 2. gl. 1. nu. 39. ¶ Subdo præterea quòd si spatio triginta annorum per se fideiussio ista finitur iuxta. l. sicut & l. omnes. C. de præscrip. 30. uel 40. anno. nisi spatio 20. annorum eandem finiri magis dicamus: argu. l. querelam. C. ad leg. Corn. de fals. Alex. consi. 172. col. fi. li. 5. Fely. in c. cum nobis. nu. 14. ex. de præscrip. faciant ad id, quod de triginta annis diximus, quæ traduntur per Docto. in pacto de retrouendendo in l. petens. C. de pactis, per Ruy. consi. 84. col. fin. lib. 1. Boer. decisi. 182. col. 1. Circa prædicta quoque aduertendū vñ utrū promittatur iudici per nomen dignitatis, an per nomen propriū iux. not. in l. & quia. ff. de iurisd. omn. iudic.
- 25 quæ aptari possent in proposito. ¶ Postremo si si consuetudo

tudo esset quòd aliquod certū tempus poneretur. in huius
modi cautionibus, idq; appositum non fuisset certè ex con-
suetudine repetitum uideretur ut dicimus per. l. si fundus.
ff. de euict. & per Tiraq. latè de retrac. §. 15. gloss. 2. in fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Effectus huius cautionis est, quòd frangens eam punitur, post
varias opi. Doct. nu. 4.
- 2 Quies Reip. uidetur turbari, ex afflictione particularium.
- 3 Cum de crimine in iure pœna certa statuta non est, extra ordi-
nem, & arbitrariè de delicto cognoscendum est.
Proditor qui sit, & qua pœna hodie afficiatur.
Solutio pœne habetur pro obseruatione contractus & illatio-
nes ex hac regula, & quomodo procedant.
- 4 Pœna frangentis cautionem de non offendendo.
- 5 Alij effectus huius cautionis, & 6.
- 7 Quilibet de populo admittitur ad accusandū de rupta cautione.
Facta trenga inter duas ciuitates, cum cautione de non offen-
dendo, quomodo puniatur frangens cautionem.
- 8 Promissum de non offendere sub certa pœna, si non apparet cui
stipulata sit, intelligitur parti & ratio.
Promissio de non offendendo si non appareat de quo, quomodo
intelligatur.
- 9 Pœna apposita in præcepto si non fuerit dictum cui ueniat appli-
canda, de rigore iuris, est applicanda parti, de consuetudine Ca-
mera Apost.
- 10 Promissio de non offendendo aliquem in domo, quomodo intel-
ligatur. vide ibi remis.

De effectu huius cautionis, pœna eam rumpentis,
& cui ueniat applicanda, & de promissione non
offendi in domo. Cap. X.

DEBITATUR † quis sit effectus huius cautionis
de non offendendo; quoniam contra iniurian-
tē habemus titulum de iniuriis, contra of-
fendentes & vulnerantes titulum. ff. ad legem
Corn.

- Cor. de sicariis, contra damnum dantem titulum legis Aquiliæ, & sic de singulis. Bar. dicebat quosdā dicere frangentes hanc cautionem, teneri ut fractores pacis lege Iulia maiestatis. l. 1. §. 1. ff. ad leg. Iul. maie. Bar. id non placet quod illud sit quando contra principem, aut contra rempublicā aliquis operatur. Sed aduertendum est, quia in arg. id probat quod ij teneantur pœna fractoris pacis inter particulares, accedē
- 2 te quod quies reipublicæ nideretur turbari ex afflictione particularium præcedentemque; opinionem tenuit Ioannes Faber & alii allegati per Petrum in epit. delict. lib. 1. c. 7. & tægit Capella Tholos. q. 489. Alii existimabant frangentem hanc cautionem dari oportere puniendum offenso iux. l. fin. ff. de legatio. sed hoc speciale esse in legatis Bar. putauit arg. l. sanctum. ff. de rer. diuis. Alii hunc puniendum putarunt sec. §. si qs. in tit. de pac. ten. ut per Petrum in epi. delict. d. li. 1. & c. 7. Alii in pœnā manus hunc puniendum existimāt iux. §. coges. i. aut. de man. princ. Ferret. i. ti. de feriis. n. 127.
- 3 ¶ Gulielmus Cuneus & Bar. putarunt frangentem hanc cautionē puniri oportere officio iudicis extra ordinē arg. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui no. infra. & facit ratio, quia cum de hoc in iure pœna certa constituta nō fuerit extra ordinem & arbitrariē de delicto cognoscendum uenit iux. tot. tit. de extraordi. crimi. & de crimi. stellion. facit l. aut facta. §. pœna. ff. de pœnis. Bar. sequitur. Fran. Rip. in rub. ff. de dam. infe. col. fi. ad hæc Guid. Pap. decis. 418.
- ¶ Alii pœna proditoris frangentem hanc cautionem puniendum putarunt; quia proditor ille est, qui sine aliqua causa & sine aliqua diffidatione eum, qui de illo confidebat uulnerat uel occidit, ut per Gui. Pap. decis. 191. eos, qui de cætero, huiusque; odium multum est, ut per Marf. sing. 16. proditores sunt, & per Capit. decis. 130. Hodie ultra alias pœnas obseruatur quod proditores in locis publicis pedē unico suspensi ad furcam capite inferius demisso depinguntur. Bar. tamen in d. §. ne potentiores. reliquit de hoc indecisum.
- ¶ Equidem sic distingo aut in fideiussione cautione uel de non offendendo est adiecta pœna, & tunc supradictis pœnis aliquo modo is puniendus non uidetur, quoniam solutio
- 4 pœnæ

pœnæ habetur pro obseruatione contractus sec alle. p Ias. in l. cum proponas. in fi. C. de pact. quod uerum esse dico uel si solutio à tertio sit faciēda. l. cum alio. C. de captiuis, ubi Bar. Bal. in l. qui decem. ff. de solut. Corn. conf. 85. col. 2. li. 4. Ias. conf. 74. in fi. li. 1. Idem si soluenda pœna, sit per tertium. faciunt ad materiam latiss. no. per Tiraq. de retra. §. 1. gl. 9. nu. 255. Dec. & Cagn. in reg. inuito. ff. de reg. iur. ¶ Aut simpliciter promissum est non offendi pœna nō adiecta, & tunc pœna sit arbitraria, & ita perueniri possit ad p̄dictam suspensionem, & alias pœnas etiam usq; ad mortē pro qualitate delicti iux. no. per gl. §. in summa. insti. de in iuriis. Alex. conf. 5. in fi. li. 1. Dec. conf. 100. in fi. Alex. cōf. 116. col. 2. li. 2. Alex. conf. 111. li. 1. Aymo conf. 224. col. 2. Cēpol. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. Dec. in l. qui iurisdictioni. ff. de iurisd. om. iud. in c. ex literis. col. 5. & 6. de consti. in c. de causis. de of. deleg. ¶ Ex ratione illa, quam supra posui quòd solutio pœnæ habetur pro obseruatione contractus uidetur inferri, quod de vulnere, uel de occiso contraueniens non teneatur; quia iniquiunt solutio pœnæ habetur pro obseruatione contractus, & ita non comprehenditur casus noster in statuto loquente de vulnere. Sed de hac decisione dubito; quia inducta ad unum finē vñr operari contrarium effectum, & uidetur q̄ ista delicta non sint confundenda iux. no. in l. nunquā plura. ff. de priua. deli. cum si. Item uidetur quòd pœna respiciat contrauentionem, non autem uulnus. fac. not. in l. 1. §. usque adeo. ff. de iniu. ¶ Secundo ex prædicta ratione inferitur, q̄ licet de vulnere criminaliter agi possit, tamen pars quoad suū interesse quicquam amplius petere nō possit; quia ad id tendere uidetur solutio pœnæ habetur pro obseruatione contractus quoad partem. faciunt no. in l. si quis ab alio. §. si. ff. de re iudic. Ferret. in tit. de feriis nu. 127. & ita dicebam cū de facto euenisset quod inter litigandum uter prior fregisset cautionem cumque per unam ex partibus in modicis factæ essent plures impensæ, & tādē unus supplicasset, q̄ is non tenebatur parti ad interesse. Hæc uidentur esse uera si pœna stipulata sit per modum pœnæ; secus uerò est si ratio ne in-

- ne interesse siue pro interesse quantitas deducta sit in obligationem? quia uidetur omissa pœna quare sumus in primo capite distinctionis, & pœna est quando nomine pœnæ stipulatur, quando uerò simpliciter in euentum cōtrafactionis erit interesse, quod tamen licet taxatum fuerit, tñ probandum erit, ut scribitur in l. si. ff. de præto. stipul. in l. 4. §. Cato. ff. de uer. obl. Raphael. cons. 3 2. inculpatus Fran. Rip.
- 5 in rub. de dam. infe. in si. ¶ Alium effectum posuit Bar. in l. nō impossibile. ff. de pactis quem refert Fran. Rip. in rub. de dam. infec. col. si. licet ipse non necessarium putet hunc effectum propter litis contestationem, hoc est quod licet actio iniuriarum dissimulatione aboleatur, tamen quando interponitur hæc cautio perpetuatur. quod si uerum est notabile mihi uidetur. ¶ Certè non modicus est effectus huius cautionis; quia ¶ fideiussor in pœnam de qua facta fuerit stipulatio est firmus siue principalis efficiatur non soluendo siue idem aufugiat siue bona sua abscondat, Itē quia senerè in hos fideiussores pœna exequit̃, ita ut integra pœna à fideiussore extorqueatur, timor quoq; non intricandi amicum & benemeritum multum deterret contra facturos
- 7 cautioni. ¶ Circa hæc aduertendum est; quia ¶ quilibet de populo admittitur ad accusandum de rupta cautione arg. supradictorum, & eorum, quæ dicit Ferrer. in tit. de feriis. nu. 123. Itē si facta sit treuga quod traho ad cautionem de non offendeudo inter duas ciuitates si offendatur mercatores, peregrini, & huiusmodi partis unius per aliā offendens efficitur ipso iure infamis, & tenetur ad restitutionem quadrupli, & personaliter puniri potest, ut per alle. per Iuliū Ferr. in tit. de feriis nu. 140. & si fractor huius cautionis fuerit illius bona capi possunt, ut per eundem Ferretum in tit. de feriis nu. 150.
- 8 ¶ Quæro ¶ promissum est non offendi sub certa pœna, quæ cui stipulata sit non apparet cui ueniat applicanda? Paul. Cast. in l. non impossibile. ff. de pactis tenet q̃ parti offensæ pœna hæc esset applicanda, quoniam pœna conuentionalis si non apparet expresse fisco promissa intelligitur promissa parti, ut per Bar. in l. 1. ff. de iure fisci. & per Bar. & alios in l. si quis maior. C. de transa. & scribentes

bentes in rub. ex. de iudic. hoc latius tenet & prosequitur Iul. Ferret. in tit. de feriis nu. 192. & per hoc dicendum est ¶ si promittitur non offendi, & non apparet de quo intelligitur de stipulatore, facit Soz. in reg. 381. secus uero si non apparet cui promittitur, & si notarius reipub. uel fisci nomine stipularetur non offendi nec diceret de quo uidetur quod indistincte de omnibus sit intelligendum. l. 1. §. & generaliter. de leg. præstand. cum si. ¶ Non obstat quod uidetur considerasse Fran. Rip. in d. rub. de dam. infe. col. si. hoc est quod uidetur poena iudicialis; quia fit à iudice ex officio: quia ratione fisco poena uenit applicanda; quia non est uerum; quia iudicialis poena illa uidetur quæ fit propter iudicium, ut in simili dicimus de stipulationibus iux. l. stipulationum. ff. de uer. obli. scripsi in antiparad. meis & tetigi supra in principio; datur enim propter timorem partis uel scandali in re publica ut supra scripsimus. ¶ Planè uero ex cōsuetudine fisco poena ueniat applicanda; quia in stipulatione huiusmodi incerta declaratio uidetur sumenda ex consuetudine ut in cautione de se representando scribit

9 Bar. in l. si quis. ff. de custo. & exhihit. reo. ¶ Hæc q; notanda sunt in materia præcepti à quo hodie ex cōi practica incipitur, quia si in eo poena fuerit apposta nec dictum cui ueniat applicanda iuris rigore inspecto parti deberet, at ex cōsuetudine Camera Apost. dicitur applicanda, de quo tamē uide Pau. Castr. in d. l. non impossibile. ff. de pac. ¶ Quæ-

10 ro per aliquem promissum est non offendi in domo hæc promissio quatenus intelligatur? uide an uerificetur, in scala, in apotheca, in hospitio, & huiusmodi Dec. & Cag. in l. de domo. ff. de reg. iu. in l. pleriq; ff. de ius in uoc. Doct. i. l. ea quæ. C. quom. & qu. iudex Bal. in l. 1. ff. de his qui deiec. uel effu. Bar. in l. si maritus. ff. de adul. in l. prædiis. de leg. 3. & quid in naui & molendino Alber. in l. pe. §. si de naui. ff. de his qui deiec. uel effud. Ias. in l. quominus. col. 26. ff. de flumin. & si promittatur non offendi in loco delicti uidetur intelligi in portione fundi, ut in l. locus. ff. de uer. signi.

S V M M A R I V M.

- 1 Timens offendi licet impetrauerit hanc cautionem, si tamen ex legi-

ex legitimis causis ostenderit iudici se non esse securum, poterit implorare ut liceat sibi deferre arma, conducere secum homines armatos, & ut iudex det sibi familiam quo magis defendatur ab insultu eius, à quo timet offendi.

Quando quis dicatur abuti armis.

- 2 Edictum quòd non detur licentia deferendi arma, uel data reuocetur non uidetur trahi ad eos, qui ex causa huius timoris defecerunt. & ratio ibi.

In generali reuocatione priuilegiorum non uidentur reuocari ea, quæ sunt inclusa in corpore iuris communis.

Nec uidetur reuocandum quòd de nouo est concedendum,

- 3 Expensæ pro familia impetrata ab eo qui timet offendi, per quæ fieri debeant.

Qui tenetur aliquid facere, proprijs sumptibus, id tenetur facere.

- 4 Creditor, tenetur prestare impensas debitori, ad instantiam suam detento, si non habet unde se alere.

- 5 Index si uiderit quòd per cautionem, & portationem armorum & alia, non sit bene prouisum ei, qui timet offendi, poterit recurrere ad alia remedia, ut ibi per multa.

Doctor rixosus, potest prohiberi ne intret collegium.

Scholaris rixosus, potest cogi mutare hospitium.

- 6 Qui timet offendi, potest petere ut aduersario signum imponatur, ut dignoscatur ab alijs.

- 7 Index potest cumulare multa ex remedijs, de quibus supra quousque uideatur consultum ei, qui timet de offensione, uel de scâdalo

- 8 Creditor licet fuerit missus in possess. bonorum debitoris, uel ea sequestrari fecerit, poterit tamen etiam agere contra personam debitoris.

Fragile est, committere se soli cautioni.

De quibusdam remedijs quando non sufficit cautio de non offendendo. Cap. XI.

- I MENS† offendi impetrauit, hanc cautionem, sed adhuc se non esse securum ex legitimis causis iudici ostendit, utrum is implorare possit ut liceat sibi deferre arma, item ut liceat sibi conducere

ducere homines armatos, item ut iudex det sibi familiam, quo magis defendatur ab insultu eius, à quo timetur quod sic. Bar. in l. sanctū. ff. de rer. diuis. ubi alleg. l. fi. C. de erog. milit. ann. sequuntur Doct. in d. §. ne potentiores. l. illicitas. ff. de off. præsi. in l. denunciamus. C. de epis. & cleri. Fe-ly. in rub. de treug. & pac. q. Tholos. 489. ubi addit Petrus in epit. delict. li. 1. c. 7. Ias. in l. prætot. §. ex his. ff. de eden.

¶ Potest tamen iudex, qui concessit hanc licentiam deferre di arma, uel conducendi ut supra homines ab impetrante exigere cautionem de iis non abutendis uel ex d. l. denunciamus. C. de his qu. ad eccl. confu. uel ex lege æquissimū. ff. de usufr. cum simili. quando autem armis quis dicatur abuti uariis modis cōtingere potest. Ex his quandoq; dixi

2 quod si emanet edictum quod arma licentia deferendi nō detur, uel data reuocetur ad eos, qui ex causa timoris huius arma deferunt non uidetur edictum trahi; quia in generali reuocatione priuilegiorum non uidentur reuocari ea, quæ fuerint inclusa in corpore iuris cōis iux. scripta p Castrensi. in l. fi. ita. ff. de leg. 1. & non uidetur esse reuocandum quod de nouo est concedendum. ¶ Aduertendum pre-

3 terea est quod si, qui ut supra impetrauit talem custodiā propriis sumptibus licet sibi grauē sit expensas facere teneatur arbitrio iudicis taxandas sec. gl. in d. l. fi. C. de erog. milit. an. Bar. in d. l. sanctum. ff. de rer. diuis. Ias. in d. §. ex his. Rip. in d. rub. de dam. infec. ad fi. & in causis prædictis propria authoritate non potest assumere arma, licet ad defensam id facere teneatur. C. ut nem. propr. autho. & scribit Affli. in consti. regn. de illicit. portat. armor.

¶ Planē si is adeo pauper sit ut expensas supradictæ custodiæ facere non possit arbitrarium erit an iudex uelit paupertati huic consulerē, iux. tex. in d. §. ne potentiores. l. illicitas. ff. de offic. præsid. quod si ita est uidetur q; propriis sumptibus iudex id facere teneatur; quia q; tenetur aliquid facere propriis sumptibus id facere tenetur, ut per Bar. & alios in l. fi. non sortem. §. libertus. ff. de ope. liber. Ias. in l. cū seruus. nu. 3. de leg. 1. sed quid si dicamus illum teneri cuius causa hæc omnia contingunt, ut in simili uidemus q;

is,

- 4 † is, qui facit capi debitorem, si debitor non habet unde se
 alat creditor tenetur eidem impensas prestare, ut p Affli.
 decis. 71. Guid. Pap. decis. 211. & decis. 448. Perusina tamē
 fraternitas iustitię carceratis, q se alere nō pnt prospicit.
- 5 † Sed si prædictis modis iudex uideat quod timenti offen
 di benē prospectum non fuerit ad alia remedia procedere
 poterit; ecce enim ad impediendum scandala iudex præci
 pere potest alicui ne is transeat ante portam alterius sec.
 glo. in l. quod iussit. ff. de re iud. ubi Alex. all. tex. in l. si. ff.
 de offic. procurat. Cēsa. ubi las. not. Bar. allega. tex. in l. 1.
 §. fin. ff. de of. præf. urb. itē secundum Alex. iudex potest re
 stringere aliquem ne exeat de domo per l. fin. ff. de interd.
 & releg. & episcopus ratione scandali potest de uno episco
 patu ad aliū uel inuitus trāsserri sec. Rom. cōf. 332. quoad
 primum in 4. dubio. & Doctor rixosus prohiberi potest ne
 intret collegiū Bart. in l. si. col. 4. ff. de colleg. illicit. & sco
 laris rixosus potest cogi mutare hospitium sec. Raph. Com.
 in d. l. quod iussit. & iudex potest prohibere accessum ad
 locum si quidem sibi uideatur sec. Bal. in c. 1. de seq. poss.
 & nos supra scripsimus quod iudex potest facere præceptū
 sub tali pœna antequam aliquid innouetur iux. l. cum po
 stulassim. ff. de dam. infect. not. per Bal. in l. si pater. C. qu.
 bon. ced. poss. Bal. in l. si seruus. C. qu. cum eo Bal. & Alex.
 & las. in l. si super possessione. C. de transa. Fely. in rub. ex.
 de treug. & pac. ex his quoq; uidetur iustificari contra hos
- 6 rixosos cautio illa de beneuiuedo, & † qui timet petere po
 test, quod aduersario signū imponatur ut is ab aliis digno
 scatur, ut per Bart. in l. sanctum. ff. de rer. diuis. quod hodie
 obseruatum uidemus in meretricibus, & Iudeis ex decreto
 cuiusdam pontificis, & ad corroborationem prædictorum
 uidenda sunt notata per Aymo cons. 313. & Pearū in epit.
 delict. li. 1. c. 7. & ex prædictis ad bannum uel relegationē
 procedi posset ad triremes, & talia quæ iudici uiderentur.
- 7 de quo aliās tetigi. † Sed an hæc remedia oīa uel pleraq;
 simul cumulari possint? puto q sic, si quidem iudici uidea
 tur quousq; consultū sit timēti de offensione, uel de scanda
- 8 lo, ut in simili uidemus q † licet creditor missus fuerit in
 possessio.

possessionem bonorū debitoris, uel ea sequestrari fecerit, nihilominus agere poterit in personā, ut per Bal. & Cast. in l. qui legati. C. ut in posses. legat. Bal. & las. in l. r. in fi. ff. si quis ius dicen. non obtemp. Dec. cons. 77. in fi. fragile. n. est committere se soli cautioni. l. suspectus. ff. de suspect. tut. l. cogi. §. si pater. ff. ad Treb. l. qui ita, eo. tit. Tiraq. de retract. §. i. gl. 18. nu. 33. facit quod dicimus in l. nemo pluribus exceptionibus ff. de reg. iu. & bene induci potest tex. in c. ex transmissa, & in c. literas. ex. de resti. spol. ubi gl. iudex tamen in prædictis nō modicum habet arbitrium iux. l. 1. ff. de iure deliber.

S V M M A R I V M.

- 1 Forensis, in patria propria eius, qui timet ab eo offendi, potest cogi ex aliquibus causis ad dādam hanc cautionē, & in sta cau-
sa timoris probata, poterit etiam cogi in patria suā; ei si iudex
id facere recusauerit, concedi possunt represalia non solum cō-
tra eum, de quo timetur, sed etiam contra ciues illius loci.
Actor sequitur forum rei.
- 2 Vbi maius est periculum, ibi cautius est agendum.
- 3 Cautio de non offendendo, potest peti etiam à subdito, uel debere
reuerentiam.
- 4 Sententia, de danda cautione de non offendendo, est diffini-
tina.
- 5 Sententia diffinitiva, est iudicialis diffinitio, controuersia prin-
cipali finem imponens.
- 6 De quibusdam sententijs interlocutorijs, uide ibi remis.
- 7 Cautio de non offendendo, potest renocari ad libitum iudicis,
etiam inuitis partibus, cum pendeat ex eius officio nobili.
*Mulcta alterabilis est, ad iudicis uoluntatem, & secundum ma-
teriam, licet sit præfinita.*
- 8 Iudex causa subsistente, potest augere quantitatem promissam
nomine pœne, si sibi uidetur, & potest eandem minuerē.

Quomodo à forēsi, quomodo à subdito, peti possit hæc cautio, & an sententia de danda hac cautione sit interlocutoria. Cap. XII.

1 **TRVM** forensis ueniens in patriam meam cum ab eo timeam cogi possit me petente ad hanc cautionem? quod non; quia non facit aliquid ex quo hic possit conueniri scribit Bar. & Ang. in l. sed & si susceperit. §. si. ff. de iudiciis, & sequitur Fely. in rub. de treug. & pac. nu. 17. nisi sæpè uel diutius in patria conuersetur, ita ut subsit iusta causa timoris, ut Bal. dicebat in d. §. si. & ibi Ang. sentit si quidem uagabundus esset forensis ille, & sentit Fely. in d. rub. licet ubi prædicta non concurrant interim latitandum esse idem putet. ad hæc facit quod actor sequitur forum rei iuxta not. in l. 3. C. de iurisd. omn. iud. & in c. si diligenter. ex. de foro comp.

¶ Planè si iusta causa timoris probata esset ego puto quod non solum iste forensis ita ueniens in patriam meam ibi cogi possit ad dandam hanc cautionem, sed & si in patria sua requisitus iudex id facere recusauerit concedi possint repræsalix non solum contra hunc de quo timeo, sed & contra cives illius loci iuxta not. per Bar. in tract. suo de repræsalix, alioqui si requisitus huius iudex non fuerit uidetur ob stare regula, quod actor sequitur forum rei, de quo uidenda sunt not. per l. 3. C. de iurisd. om. iud. Circa hoc dicit Petrus à Plaza in epit. delict. lib. 1. c. 7. ubi requiritur quod talis forensis sit inimicus in potentiori significato, & dicit quod sufficit iuratoria cautio istius forensis si non inueniat idoneum fideiussorem, pro quo faciunt not. per Alexan. conf. 57. col. si. lib. 3. sed ipse de hoc non recederem ab arbitrio iudici superius tributo, accedere, quod tibi maius est periculum ibi cautius est agendum. c. ubi periculum. de elec. lib. 6. cum simil.

3 **¶** Quæro utrum hæc cautio peti possit à subdito uel debente reuerentiam? Paul. de Cast. in l. qui bona. §. qui damni. ff. de dam. infect. tenuit quod non; quia uidetur peti gratia

tia onerāde libertatis iux.no.per l.i. §. quæ onerāde. ff. qu. rer. act. non det. contra tñ putauit Alex. in d. l. qui bona. §. si quis iusta. ff. de dam. infec. quia cautio hæc petitur subsistente cā iusti timoris, & §. quæ onerandæ declarat procedere qñ non suberat iusta causa timoris, & Alex. sequi vñ Fely. in d. rub. de treug. & pac. col. pe. quare si iusta cā timoris non subesset sequenda est opinio preposita, q̄ ampliāda est ut uera sit in quocunque alio à quo inspecta natura sua originali non est timendum, ut in sceminis, senibus, pueris, & huiusmodi, nisi per alios id facere posse iudex coniectura consequi putauerit.

- 4 ¶ Quæro si sententia de danda, & interpretāda hac cautione de non offendendo utrum sit definitiua, an interlocutoria? Definitiuā esse Mathesilanus dixit not. 32. nota q̄ si quis. per l. in omnibus. ff. de iudi. sequitur Fran. Ripa in l. quod iussit. nu. 8. ff. de re iud. pro quo facit; quia vñ ponere finē huic negotio q̄ quis timens sibi prospici petit, tñ nihil enim aliud est definitiua sentētia, quā iudicialis definitio controuersię principali finē imponens sec. Ale. in rub. ff. de re iud. uel q̄ negotium principale diffinit directo, ut p̄ Corn. conf. 262. pro euidencia col. 4. li. 4. cū iis de quibus latē p̄ Fran. Rip. in rub. ff. de re iudi. ueritas tñ uidetur q̄ aut ista cautio petitur principaliter, aut incidēter, & hoc casu talis sententia erit interlocutoria, ut per Bar. in l. i. §. fin. ff. de præto. stipu. Rip. in l. quod iussit. nu. 8. ff. de re iudi.

- 6 ¶ De quibusdam sententiis interlocutoriis uide Alex. & Fran. Rip. in d. rub. de re iud. & an sententia appellationem esse deservit definitiua sit an interlocutoria q̄ Tholo. 364. an sententia de exequendo Capitius decis. pa. & an sententia in confessum ex processu nullo sit interlocutoria Guid. Pap. decis. 120. an sententia super nullitate, item super interdicto uti possidetis Guid. Pap. decis. 220. an sentētia super incōpetentia sit interlocutoria Capit. decis. 144. in materia sententię de exequendo, uide Alex. conf. 50. lib. 2. & Guid. Pap. decis. 75. & de multis sententiis interlocutoriis Aymo. cōf. 181. Bannū multa excōicatio an sit definitiua Rip. de req. reis respon. 1. & de snia lata super possessorio

- 7 Gui. Pap. d. dccij. ubi de materia. Planè cū hæc cautio ut dixi pēdeat ex officio iudicis nobili à iudice ad libitū suū renocari poterit: et inuitis partib. sec. Bar. & seq. in l. qd ius sit. col. pen. ff. de re iudic. & Franc. Rip. ibi. col. 1. & rursus sub nu. 56. nec me mouet quòd tūm in hac cautione apponatur pœna à iudice mutari non potest. l. aliud. ff. de uerb. signific. quia id procedit ī pœna imposita à lege nō autē in pœna imposita à partibus iussu iudicis; q̃a hæc magis multa uidet̃, multa autē alterabilis est ad uolūtātē iudicis, ut per Alciat. in l. aliud. ff. de uerb. signific. ¶ Ex q̃bus & illud
- 8 iustificatur quòd quandoq; obseruari uidi hoc est quòd tui dex si quidā sibi uideatur potest augere quantitātē promissam nomine pœnæ, & potest eandem minuere præsertim causa subsistēte; q̃a cū hæc pēdeat ex officio iudicis nobili quoad mutationē nō uidetur trāsire in rē iudicatā; materia enim hæc nostra ut & aliæ ex nouiter emergentibus alterationem patitur. fac. not. per las. in l. duo iudices. ff. de re iudicat. Soz. in l. legata. de condi. & demon. Dec. in l. precibus. col. 5. C. de impub. & aliis substit. Cag. in reg. is damnū. ff. de reg. iu. quinimo licet modus multæ uideatur præfinitus in l. 2. C. de mod. multæ. tamē in materia alterari poterit. ut per Bal. in l. qui crimē. q. 8. C. qui accusar. poss. & in l. si quis. ff. de custod. reor.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio de non offendendo, an rumpatur ex noua causa? uide cōclusionem, post infinita, quæ adducit pro utraq; parte, c. n. 3.
- 2 Cautio de nō offendēdo, est magis proxima treugæ, quàm paci.
- 3 Pœnalia, non sunt extendenda.
- 5 Breue Leonis Papæ X. in constitutionibus Marchiæ conforme opi cōi, quòd. s. ex noua cā nō rupatur cautio de nō offendēdo. Verba, sunt intelligenda in potiori significatu.
- 6 Doctor, attestans de consuetudine, non facit fidem.
- 7 Conclusio, quòd ex noua causa, cautio non rumpatur, adeò uera, ut in dubio præsumatur, quòd ex noua causa cautioni contrueniūm fuerit.
- 8 Noua causa, præsumitur, ex diuturnitate temporis.

9 In dubio, quæ præsumatur noua causa, & ex quibus, ibi per multa.

In probatione nouæ causæ, requiritur partis citatio, non solum fisci.

Noua causa, affectata, non prodest.

10 Quæ causæ sint sufficientes, ad excusandum quem à pœna frætionis, huius cautionis, & ibi per longam seriem.

Calor iracundiæ, simplex, non excusat in delictis.

Necessitas non habet legem.

11 Causa, sufficit semiplene probari, & nu. 12.

De noua causa, quomodo, & quatenus excuset.

Cap. XIII.

1 **N**unc tractandum est de noua causa circa quam primo quæro, an hæc cautio de non offendendo rumpatur propter contrauentionem ex noua causa? videtur q. hæc cautio siue fideiussio de non offendendo rumpatur non obstante noua causa, quia & treuga rumpitur licet subsit noua causa ut fuit originale dictum Vincentii Hispani in c. 1. in fin. ex. de treug. & pac. quæ refert, & sequit. lo. And. in addit. ad Specul. in tit. de treug. & pac. in rub. circa prin. Arch. in c. illi. 24. q. 3. lo. And. & Ant. But. in cap. 4. ex de iureiur. Bal. in c. dudum 2. ex. de elect. & in proœ. Greg. col. 1. idem tenuit Ang. & Imo. in l. si ex legati causa. ff. de uer. obli. Ang. Raphael Com. Castr. in l. qui seruus. ff. de uer. obl. & all. cons. Maria Soz. seni, 26. tanuésium dux. las. in l. cum proponas. 2. in princ. licet col. ult. in contrariam sententiam inclinet. C. de pactis, & idem faciat in l. qui seruus. ff. de uerb. obligat. cons. 170. quod prædictus Paulus. col. pe. lib. 1. Felyn. in cap. 1. de treug. & pac. ubi citat Soz. ubi supra. & hanc opinionem communem uidetur dicere. las. in d. l. cum proponas, & expresse Decius in c. constitutus. ex. de rescriptis quod dicat ex opinione illa Vincentii treugam ex noua causa rumpi, & t. cautionem hanc de non offendendo treuga, quæ paci magis proximam esse. & ad prædicta

quædam allegat Benint. decis. 65. in decis. nu. 3.

- 3 ¶ In contrarium est ueritas ut scribit Bar. in l. quæro. §. inter locatorem. ff. locat. l. aut facta. §. causas. ff. de pœnis. in l. cum quæritur. de execu. rei iudi. Abb. in c. 1. de treug. & pac. Alex. Cur. sen. Ioan. de monte Sperelio, Clau. Seifell. Decius ubi de cōi in l. cum pponas. C. de pact. Corn. consi. 175. uers. tamen hoc non obstante. lib. 1. consi. 42. col. 2. lib. 2. Dec. consi. 380. consi. 531. nu. 9. Alex. & alij in l. semel mora. ff. solut. matr. Corn. consi. 45. li. 2. consi. 44. lib. 4. Alex. consi. 113. li. 2. consi. 116. li. 4. Marf. consi. 9. consi. 83. col. fi. consi. 122. nu. 10. & in pract. cri. §. aggredior. in l. 1. §. fi. ff. de qō. Fely. sibi contrarius consi. 254. nu. 6. Alex. consi. 155. li. 4. Affli. decis. 206. Tiraq. in l. boues. §. hoc sermone. ff. de uerb. sign. Paris. consi. 164. consi. 168. li. 4. Soz. in l. mulieri, & Titio. ff. de cond. & demon. addi. ad Capell. Thol. 489. Petrus in epit. delictorum lib. 1. c. 7. ad fi. Cæphal. consi. 35. nu. 1. Iulius Ferret. in tit. de feriis nu. 68. & nu. 126. ubi disputat articulū licet dicat ueriores opinionē suprapositā remota consuetudine Ias. in l. qd ergo. §. si hæres. ff. de leg. 1. Hierony. Grat. consi. 105. col. 5. li. 1. & in consi. alleg. per Soz. in consi. 103. li. 3. Fel. in c. peruenit ext. de iureiu. Ancha. consi. 46. Soz. iu. in d. consi. 103. lib. 3. ubi alleg. consi. Domini Vincentij Herculanī incip. uiso instrumento promissionis. cuius consilia adhuc non habentur impressa, & ego uidi de hoc consilium Dñi Roberti Fidi de mōte Alfolio ducatus Urbini patris egregij, & excellentis. I. C. Dñi Hortensij Fidi mihi propter uirtutem, & mores suos charissimi nunc in Rota almæ ciuitatis Perusiæ Capitanei, & mihi amicitia coniunctissimi, ubi & ipse ex noua causa nō rumpi cautionem de non offendendo affirmabat, & ponderando authoritates supra in cōtrarium allegatas docte euitabat, de his quoq; uidi plenissimū consiliū collegij Maceratæ ubi & hoc ipsum consulebatur qd stāte noua cā nō frāgitur cautio de non offendendo; & ultra prædicta hoc idē tenuit Aret. Alex. & Ias. & in l. qui seruum. ff. de uerb. obli. Doct. in l. qui insulā de uerb. obli. And. Sicu. consi. 11. in 2. dub. col. 6. li. 4. consi. 42. li. 2. Corn. consi. 217. in fi. li. 1. Marf. sing.

sing. 252. sepius. sing. 503. Corf. in tract. de priui. fract. Al
 uerot. in tit. de pac. ten. in prin. nu. 18. Paris. cōf. 165. col. 5.
 li. 4. Marcus Mant. conf. 169. uiso processu li. 1. Bal. in l. si p
 dium. col. fi. C. de ædilitiis act. Alex. ad Bar. in l. aut facta.
 §. causæ. ff. de pœnis. Fel. in c. Petrus. col. 1. ex. de hom. in q
 bus locis & in pace, & in treuga, & in cautione de non offen
 dendo concluditur q̄ ex noua causa impunè frangi potest
 cautio de non offendendo pax, & treuga. ¶ Hecq; procul
 dubio est communis & magis communis opinio, & funda
 tur in solida illa ratione, q̄ quolibet dispositio intelligitur
 rebus sic stantibus. l. si. ff. qui satis. cog. latè Tiraq. in l. si un
 quam. in prin. C. de reuo. don. & ita de consuetudine obser
 uari scribit Corn. conf. 83. li. 4. Curt. iu. pro indubitato cō
 fi. 42. habita Ruy. conf. 111. col. fi. li. 2. Soz. iu. cōf. 103. li. 3.
 & Benint. in d. decis. 65. dicit q̄ in cautione de non offendē
 do nemo est qui teneat in contrarium, & idem v̄ in pace,
 & ibi alle. Marf. in l. 1. §. si quis ultro. col. 8. de quæst. & in
 pace. Com. conf. 248. li. 4. ubi de clausura qua pœna soluta.
 itaq; uno modo respondetur authoritatibus supra in cōtra
 rium allegatis, hoc est quod secundum magis cōm opinio
 nem non sunt uera, & quòd ita de contraria consuetudine
 seruatur, & q̄ in cautione de non offendendo nemo est qui
 4 contradicat; quia sumus in pœnalibus, & non extēdendis
 cum ex iudicis officio præsertim detur hæc cautio. ¶ Secū
 do modo respond. secundum Imo. in l. q̄ seruum. ff. de uer.
 obli. & Cor. conf. 42. lib. 2. q̄ opinio Vincentij procedit de
 consuetudine non autem de iure, item secundum eundem
 in c. 3. ex. de iureiurando. quòd Vincentius uidetur sentire
 de cōsuetudine Hispaniæ, & cam. inter uerba in fi. cum gl.
 11. q. 3. & l. in actione. §. diximus. ff. pro socio, quæ pro opi
 nione Vincentij adduci possunt respon. Alex. in d. l. qui ser
 uum. ff. de uer. obli. & Cor. in d. conf. 42. uer. & licet, & hac
 ratione forsitan idem Dominns præceptor meus in quodā
 alio suo cōsilio scripsit quòd uel præsupposita pro uera opi
 nione Vincentij, tamen non habet locum quando offensio
 fit ex noua causa inter transuersales uel eos, qui non pro
 miserunt non offendere, sed ueniunt comprehensue: quia

ipsi non promiserunt & consuetudo hæc Vincetii est strictè
interpretanda. ¶ Tertio mō rñdet Corn. in d. cōf. 42. col. 2.
q̄ Vincetius non tetigit punctū an ex noua cā frangat treu
ga, cautiove de non offendēdo, sed an frangēti pacem fides
frangi possit, & ego uidi cōsilia cuiusdam manu scripta, ubi
dicebat dictū Vincentij nō reperiri & forsitan errorē cā eū
esse; quia ita allegatur ab Arch. in loco alle. s. in prin. q̄ for
sitā ut insinueret pedetētim hanc opi. talem citauit in au
thorē. ¶ Aduertēdum est circa prædicta qm̄ reperitur bre
ue Leonis X. in constitutionibus Marchiæ ad fi. & est sta
tutum nostrū Perusinum l. 3. c. 112. in addit. quod in treu
ga, & cautione de non offendendo nō attendatur noua cau
sa, & nouissimē exiit edictum à iōifice, quem motum pro
priū aiunt ut in treuga, pace cautione de nō offendendo
noua causa allegari non possit, & allegata non suffragetur.
ipse tñ in quibusdam consiliis uidi & perlegi ad huiusmodi
cōstōnes infra scriptas declarationes. prima est ut sint lo
calia ut Marchiæ Perusiæ, & de hoc nouissimo quatenus in
finalibus uerbis ibi dī respectiue. fac. not. in l. fi. ff. de iuris.
om. iud. ¶ Secunda declar. erat ut non intelligantur de no
ua causa clara & probata, sed de dubia; q̄a ex noua cā oīa li
mitantur iux no. per l. si hominem. ff. mandat. uel forsitan
dicendum est q̄ tollāt causam iniustam, leuem, friuolamve
ut in simili dicimus de statuto tollente interpretationem
in l. oēs populi. ff. de iust. & iu. per Bar. & poster. & præsum
ptionem illā, quod ex noua causa. ¶ Tertia declaratio est
ut intelligantur in ipsis principalibus promittentibus non
autem in comprehensis in ea, cuius rei multiplex ratio es
se potest, ut quia statuta huiusmodi strictè sunt interpretā
da, & quia bonafides nō patitur, ut alius pro alio teneatur
& q̄a uerba intelligenda sunt in potiori significatu. ¶ Quo
niā supra tetigi de doctoribus attestantibus de consuetudi
ne quatenus illis credēdū sit memini me scripsisse in libro
meo de probāda negatiua, & ibi fecisse regulam quod† Do
ctor attestans de consuetudine non faciat fidem ibi dictis
adde Bald. in l. consentaneum. in fin. 6. oppos. C. quomo.
& qua. iud. Alex. in l. post dotem. col. pe. ubi Claud. ff. sol.
mat.

- mat. Are. in cōs. 132. in cā uertēte. col. 2. Purp. in l. 2. §. mui
tūi datio. col. 5. ff. si cer. pet. Bal. in l. si is q. §. si antiphona.
ff. de pignor. Ro. sing. 367. Dec. i c. ex pte. col. fi. de rescr. in
c. 1. col. 14. ex. de proba. & qdam per Benint. d. decis. 65.
- 7 Qd̄ tex noua cā frāgi non dicat cautio de nō offendēdo ad
eo uerū ē ut in dubio p̄sumat q̄ ex noua cā cautioni de nō
offendēdo cōtrauētū fuerit, ut p̄ Bal. in l. si p̄diū. C. de edī.
act. Alex. cōs. 19. col. 2. li. 1. cōs. 110. li. 4. Dec. cons. 406. cōs.
531. Alex. & las. in l. qui seruū. ff. de uer. obl. Doc. in l. cū p̄
ponas. C. de pact. Hie. Grat. cons. 73. nu. 19. li. 2. Paris. cōs.
168. col. fi. li. 4. cōs. 165. col. fi. li. eo. Mars. in rub. de fideius.
nu. 151. cōs. 119. i prac. §. aggredior. nu. 85. i l. 1. §. fi. ff. de qō.
- 8 Soz. in cōs. 103. li. 3. Et noua cā p̄sumit maximē ex interue
niente t̄pis diuturnitate ut x. ann. interueniētibus. aig. no.
in l. peregre. ff. de acq. poss. & per Alex. cōs. 115. col. 3. li. 4.
- 9 Aduerte p̄terea; q̄a t̄ut in dubio noua cā p̄sumat requirit
q̄ factū p̄betur ex quo oriat̄ dubitatio; uel ius dubiū iux.
l. triticū. ff. de uer. obli. l. qui tabernarius. §. in Cliuo. ff. ad
leg. aq. Hier. Grat. cons. 73. li. 1. Ceph. cons. 34. in cā fac.
no. p̄ las. in l. si qn̄. col. 2. C. vñ ui. Aymo. cons. 211. Dec.
cōs. 410. col. 3. Paris. cōs. 158. li. 4. Ceph. cōs. 35. col. 1. & hic
dicit q̄ nō sufficit q̄ asseratur q̄ ab animo. Hinc dixi q̄ cū
quidā probasset se uidisse patrē suū rixatē cū aduersario
ita ut adhuc rupta nō esset cautio de nō offendendo, si ipse
accessit, & uulnerauit nō fregit: q̄a id sibi noua cā ē, uel si
pater principium rixæ fuisset. Quinimo si dubitet̄ an factū
sit ab eo cum quo cautio intercescit id qd̄ tribuit ius nouæ
causæ, certē nō erit noua cā ut scribitur p̄ Paris. cons. 165.
col. 2. li. 4. itē inspicitur cui causæ magis correspondeat of
fensio ut per Bal. in d. l. si p̄diū C. de ædī. act. Antiq̄ an no
uē Alex. post Ro. in d. l. semel. mora. Ruy. cons. 46. sup̄ nu.
8. li. 1. Paris. cōs. 165. nu. 26. li. 4. Benin. d. dec. 65. & p̄ Ceph.
cons. 35. in cā. col. 1. ubi dicit q̄ cōstare prius debere de no
ua causa q̄ deueniat ad id quare sit illata offensa. Itē noua
cā iniusta non p̄sumitur ut per Ceph. in d. cons. 34. itē p̄æ
sumptio hęc de noua causa intelligitur respectu p̄cne con
ventionalis non fisco applicandæ & secundum Cor. cōs. 51.
col. 3.

col. 3. li. 1. quod si uerum est notabile uidetur; quia fieri potest ut pœna sit statutaria, item aduertendum est quia in probatione nouæ causæ requiritur citatio partis non solum fisci; quia eiusdem interesse potest ut per alle. per Alex. cōf. 130. li. 1. Partibus asserētibus ex noua causa se fecisse, uel quod altera ita fecit non creditur l. 1. §. usque adeo. ff. de iniuriis sed si unus dicit se fregisse de alio non petetur singulariter. Maximè autem præsumitur noua causa respectu primi offendentis quia non est præsumendum q̄ is uoluerit addere malū malo Bal. in l. si prædium. C. de ædil. actio. Alex. in l. semel mora, in prin. ff. sol. ma. fac. no. p. Bal. in l. athletæ. §. dat. ff. de excus. tut. & si nihil aliud esset uidetur q̄ sufficiat ut causa naturalis, quæ uidetur sufficere Ro. no. 774. Aret. conf. 153. breuitatis. Affectata tamen noua causa non proderet arg. no. in l. quæ omnia. ff. de procurat. Alex. cōf. 86. eol. 2. li. 2. Tiraq. de retra. §. 35. gl. 4. nu. 37. Non solum autem
10 tem ¶ noua causa iusta, sed & noua causa iniusta, ne dicam quælibet aut lenis ut per Alex. conf. 117. nu. 17. li. 4. Alex. & Ias. in l. q̄ seruū. ff. de uerb. obli. Marfi. fin. 503. Soz. iu. cō. fi. 103. nu. 9. & seq. li. 3. idem dicendum est de causa colorata, ad hæc faciūt no. per Alex. in l. semel mora. ff. solu. ma. Dec. conf. 531. facit quod dicimus quælibet causa etiam bestialis excusat à dolo. l. igitur. ff. de lib. caus. Alex. conf. 199. col. 2. li. 2. conf. 277. col. 2. li. eo. Ias. conf. 179. li. 2. cōf. 130. col. 2. li. 2. Ro. conf. 183. Alex. in l. si quis mihi. col. fin. ff. de acq. hæ. Dec. conf. 507. & minor est uerba causa Alex. conf. 115. col. 4. Cæph. conf. 35. col. 1. sed col. 3. d. cle. quod non quia sumus in genere prohibitorum.

Subsanationem falsam accusationem, & iniuriosam offensionem famulorum bannum quomodo uestra causa dicam aliàs, & quod primus offensor non præsumatur rem offendendi nisi incitatur Corn. conf. 248. li. 4. ubi de homicidio patrato per comprehensos etiam sub dubio in pace. Et pu-
11 to fesse sufficiētē causam ad excusandum à pœna huius fractionis cautionis derisum, uerba altercatoria propter aliud admonitionem malè auditam iuxta no. in l. turpia. ff. de leg. 1. percussionem, seu uerbera discipuli uxoris, famu-
li &

li & huiusmodi diffamationem mentitam, uel si quis dederit cām mentita diffamando Soz. iu. conf. 103. li. 3. Marcus Mant. in conf. 169. uiso alias alle. tortura aspectum oculorum minas ut dixi in principio aduentum cum armis p̄sertim sine cā, læsionem amicorum ut suscipere defensionem aduersarii, læsionem complicemve læsionem in bona propria uel data modica iactura dummodo ad iracundiam q̄s moueatur ut in offensione bonis scribit Alex. conf. 115. lib. 4. & an iusta cā q̄ quis conuerſetur cum inimico tangit Salic. in l. liberi. C. de inof. test. Fel. in c. cum oporteat. de accusa. in c. repellantur. eo. tit. in c. insinuante. ex. de of. dele. consputationem, conuitium, certatim, occurrere in uia in iniuriam tangēdo uel cubito, uel pallio, ita ut attentata qualitate personæ iustē quis moueatur ad iram per supradicta ex quibus etiam ex interuallo si offendatur uidetur cā ad excusandū à fractione huius cautionis, sic dicere alicui uis mihi furari, uel nō uides, iuxta notata per Bar. in l. cū qui. ff. de iniuris & Gram. decis. 37. ex his nouam fuisse dixi rixam inceptam ab uno consanguineo non comprehenso in cautione altero comprehenso, licet consanguineus ille incepisset ex causa non affectata & non rupisset cautionē. itē respōdi minima in materia curari, quia & leuis causa in p̄posito sufficit, item si stipulator se non offendi inter rixantes se medium constituerit rixę sedandę causa. ita ut uulneratus fuerit à non offendere promittente cautio nō rumpitur. ar. no. p̄ Ceph. in c. significasti ex. de hom. Carre. i. pract. §. circa nu. 174. Boer. decis. 84. p. 1. & præcedentia tribuit iustam causam cum non fuerit de ea certa uidetur quod iustus mandatumve patris, domini, superioris iudicis generalius quę illius cui debetur reuerentia sit causa ad excusandum, p̄sertim si aliām causam habeat admixtam, uel is ex iusta causa ad ita iubendum, mandandumve moueatur iux. not. in reg. is damnum. ff. de reg. iur. Simplex autem calor iracundię nisi iusta causa præcedat non excusat, quia in doctis simplex calor iracundię nō excusat ut p̄ Dec. & Cag. in reg. quidquid calore iracundię. ff. de reg. iur. causa quoq; iusta est timor quod ita factum esset Alex. in d. conf. 115.

li. 4. Marfil. not. 503. Alex. cons. 19. li. 1. Paris. cons. 64. lib. 4. Et nouam causam dixit Dominus meus si offenso famulo promittentis is foras exiens interrogauit stipulatorē nō offendi quis famulum offendisset, isq; ei nō respondit, uel dixit nolo tibi dicere. arg. not. c. quisquis. xj. q. 3. c. primū. 22. q. 2. l. itē. §. sed quod. ff. de iniurijs, & tot tit. ff. de interrog. action. offensio quæ sit ex causa necessaria proculdubio cautionem hanc non frangit: quia necessitas non habet legem l. 1. de of. cons. Alex. & Ias. in l. si ex toto. ff. de leg. 1. Dec. & Cagn. in reg. quæ propter. ff. de reg. iu. cum simil.

12. † Causam autem hanc sufficit probari non solum plenē, sed & non plenē, & sic semiplenē, ut scribit Alexan. cons. 125. col. fin. li. 4. puto tamen quod non admitteretur probatio per iuramentum quod quis diceret ex causa noua se fecisse iuxt. not. §. sed istę. inst. de action. in l. admonēdi. ff. de iureiu. & ipse tetigi in libro meo de probat. negat. Circa quæ tamē ut expresse à iure non priua. reseruo arbitriū iudicis, qui omnibus hinc inde circumstantiis personis cogitet an ex noua causa, an ex ueteri, palliata tamen ex noua uel ex utraque & uera præponderet. & probare ex confessione extra radicali dū quis collirycos se offendisse ex iniurias solui illata. Alex. cons. 19. lib. 1. præsertim si testes sint examinati ab ipso filio & fama publica accedat ut per Cæph. d. cons. 35. col. 1. Finita affinitate, uel consanguinitate quomodo frangatur cautio, & an ex fractione huius cautionis aggrauetur delictum.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio de non offendendo affines, uel agnatos, si affinitas: sic finita, et unus, ex his, qui erat agnatus, offendit uel offensus est, an dicatur rupta? post multa, quod non, ibi per eum 4.
- 2 Obligō semel contracta, nō nisi modis, à iure approbatis dissoluitur.
- 3 Sufficit, obligationem, semel, effectum sortitam fuisse.
- 5 Testis, qui propter affinitatem non poterat examinari, finita affinitate admittitur, licet non tanta fides ei adhibebitur.
- 6 Protestatio nil operatur, ad tollendum ueritatem.
- 7 Fraudibus, occurrendum est.
- 8 Delictum an ita aggrauetur, per pacem, treugam, uel cautionem fractam

fractam ut uulnus, quod debebat puniri ordinariè, debeat extra ordinem puniri.

- 9 Defectus à crimine uindictæ transuersalis, cuius ex banno magna pœna erat, de simplici delicto ordinario, non potest extra ordinem puniri.

Finita affinitate, uel consanguinitate, quomodo frangatur cautio? & an ex fractione cautionis ag grauetur delictum. Cap. XIII.

- 1 **D** A T A est cautio de non offendendo affines, uel agnatos, uel per affines, & cognatos mortua uxore, uel relictis, uel finita agnatione unus ex iis, qui agnatus erat, uel offendit, uel offensus est utrum rupta sit cautio, fideiussio uel hæc de non offendendo uideatur quod sic quoniam uidentur remanere reliquæ affinitatis, uel parentelæ, licet illa finita fuerit iuxt. l. fin. ff. und. libe. & obligatio semel contracta non nisi modis à iure comprobatis dissoluitur. l. prout. ff. de solution. tot. tit. instit. quib. mod. soluit. obligat. & scribitur per Dec. & Cagnol. in reg. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. & sufficit obligationem semel effectum sortitam fuisse licet causa cessauerit Doct. in l. sciendum. ff. qui satisd. cog. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Trebellian. cum simil. facit quod scribitur per Dec. & Cagnol. in reg. i. ambignis. §. 2. ff. de reg. iur. Dyn. in reg. factum. de reg. iur. las. in l. patre. ff. de his qui sunt sui uel alien. iuris.
- 4 ¶ Contrarium uoluit Ioannes Bapt. Caccialupus in l. omnes populi. col. 74. uers. 26. ff. de iust. & iur. Alex. conf. 207. col. 2. nu. 11. li. 6. Castir. conf. 80. in primo dubio, col. 2. lib. 2. Bal. in l. affinitate. col. fi. C. comar. de successio. Soz. iur. conf. 103. li. 3. Ale. in l. nō tantū. in prin. col. fi. ff. de re iud. ubi dicitur quod ad impediendū matrimoniū interuirū superstitē, & consanguineā uxoris tm̄ remanet affinitas fac. l. cui affinitas. §. cui eorum, ubi Bart. ff. de postulando. Bal. in c. in literis. in fi. ext. de testib. Tiraqu. in tract. caut. cess. p. 1. nu. 17. ubi quod si remanserint filii à quibus nō recedit, quod testis

- 5 testis, qui aliàs propter affinitatem repellebatur affinitate
 finita ad testificandum recipitur licet non tanta fides ei ha-
 beatur, ut per Fran. Rip. in l. admonendi. ff. de iureiur. fac.
 quæ Marant. de ord. iudic. in tit. de compro. p. 6. ¶ Circa
 hæc quoq; aduertendum est; quia licet quis ad animū suū
 demonstrandum protestari possit se nolle habere talem pro
 6 suo fratre, uel coniuncto, tamen ꝑ hæc protestatio nihil
 operatur ad tollendam ueritatem. l. iura sanguinis. ff. de
 reg. iu. ubi dixi, planè si aliquis de coniunctis apertè fractu-
 rus esset cautionē si quidem in odium promittētis id fractu-
 rus sit peti posset declarari promittentem pro eo non tene-
 ri, ita tamen ut is propterea ad cauendum cogi possit: quia
 7 ꝑocurrendum est fraudibus. l. in fundo. ff. de rei uendicat.
 cum alleg. per Cagn. in reg. ea est natura. ff. de reg. iu. aliàs
 non donec is de quo supra timetur non cauerit, & in casu
 8 præcedenti dabitur forsitan exceptio de dolo. ¶ ꝑ Quæro
 utrum ex eo, quòd fracta sit pax, treuga, cautio uel de nō of-
 fendēdo ita aggrauetur delictum ut vulnus quòd de eo ex-
 tra ordinem cognosci possit cū aliàs pœna esset ordinaria ꝑ
 quod nō uidi quosdā tenere, & allegare. l. q̄ro. §. inter loca
 torē. ff. locat. l. cū pater. §. libertis. ff. de leg. 2. Bal. i. pœm.
 Greg. & in cap. dudum. 2. ex. de electionib. & per hoc dice-
 9 bam quòd ꝑ defensūs à crimine uindictę transuersalis, cu-
 ius ex banno magna pœna erat de simplici delicto ordina-
 rio nō potest extraordinē puniri quasi dubium de uindicta
 transuersali remissū fuisset adde quod faciūt not. ꝑ Dec. iu
 reg. consilii, col. fi. de reg. iu. Marfil. sing. 15. & sing. 16.

SVMMARIVM.

- 1 Differentie inter pacem treugam, caut. de non off. diuersa, se-
 cundum diuersorum opi.
- 2 Statutum loquens de pace, non habet locum in treuga. similiter
 pœna rumpentis pacem, non habent locum in treuga. 3.
- 4 Statutum loquens de pace, uel treuga, non habet locum in hac
 cautione, uel saluoconductu.
- 5 Cautio non dicitur rupta, si ille qui stipulatu est non offendi of-
 fendatur antequam fuerit ratificatum. ibi. & nume. 6.

Ex stipulatione alterius, non queritur alicui, antequàm fiat ratificatio, etiam in pia causa.

- 7 Absenti per hanc cautionem non queritur, nisi medio nunci, uel procuratoris, uel notarij, uel negot. gestoris.
 - 8 Ratificatio cautionis, potest fieri, re, & uerbis, & tacite, & tacito consensu.
 - 9 Infantes, & impuberes, minores decennio non poterunt ratificare; quia nesciunt quid faciant, pro eis tamen tutores, & curatores poterunt.
 - 10 Pax facta ab uno, uel pluribus stante cautione, intelligitur, & facta cum alijs qui ratificauerunt: alijs non prodest.
 - 11 Pax si fuerit facta pro cōsanguineis, uel accepta cautio, de nō off. interueniente stipulatione notarij, et si nō fuerit secuta ratificatio, in praiudiciū eorum non pot pax, uel cautio remitti.
 - 12 Ratificatio debet fieri re integra, alioqui non prodest, nec trahitur retro in praiudiciū tertij.
 - 13 Ratificans stipulationem per Notarium, alteri facta intelligitur, & confirmare cum omnibus qualitatibus ex quo tenetur mandati, si contrauerit.
- Ratificatio, quomodo extorqueri possit.
Intimatio debet fieri nomine eius, cuius interest.
- 14 Statuto cauere potest; ut alius pro alio teneatur ad pœnam pecuniariam.

Pax, treuga, cautio non offendendi quomodo differant, in promissione non off. quomodo ratificatio. Cap. XV.

- V**IDI MUS quidem multa de hac cautione de non offendendo, uerum ad his perferutati non sumus quę differentia sit inter pacem, treugam, & cautionem de non offendendo. quidā ergo dicunt† pax est recessus à bello ad tempus, uel perpetuū sub amicicia & magis perpetuo, treuga est recessus à bello ad tempus durante inimicitia, securitas, seu cautio de nō offendēdo est asscuratio ab aliquo de quo timebatur siue amicus ille sit, siue inimicus ad tempus breue, uel longum, uel perpetuum ut iudici uidebitur.

- debitur. Alij dicunt pax est uerus discordie finis treuga est pax ad tēpus. & latine dicuntur induciæ quod inde uti iam finito tempore pugnetur uel quasi initus. tunc fiant ut per Gellium noct. Attic. lib. 1. c. 25. & ibi quid sint induciæ ex Varrone tractatur, securitas, siue cautio de non offendendo est medium quod ex quo dictum est quod si sine temporis præfinitione fiat cautio de non offendendo erit pax, & fractor eius puniri debet, & ita intell. Bar. in l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de off. præsi. ubi Paul. Castr. alleg. l. 1. ff. de pactis ad hæc Soz. in cons. 242. in fi. lib. 2. & quid sit pax Bar. quoque ponit cons. 66. ad declarationem, & pax non debet esse simulata Affli. decis. pen. col. 4. & multa de bono pacis Iulius Ferret. in tit. de feriis, & ibi quid sit pax, quid treuga, quid concordia. ad hæc Ias. in l. cum proponas. nu. 5. C. de pactis in l. 1. eo. tit. in l. de fideicommissio. C. de tranfact. & à quibusdam pax ad tempus dicitur treuga l. postliminium. §. 1. ff. de capt. & postlim. reuers. Host. in summa de treu. & pac. Fel. 1 c. 1. col. 2. ex eo. ti. facit. l. si cōuenerit.
- 2 §. sed si conuenerit. ff. pro socio, & tan statutu loquēs de pace locum habeat in treuga Fely. in c. significauit, ex. de iud.
 - 3 & an ꝑ pœna rumpentis pacem locum habeat in treuga gl. in l. conuentionum. ff. de pact. Affli. lib. 1. consti. regni cap. comes. not. 5. ad hæc Iulius Ferret. in tit. de feriis nu. 127. & ibi idem Ferret. tenet quod cautio hæc nostra magis accedit treugæ, quàm paci, ex prædictis quoque apparet,
 - 4 quod ꝑ statutum loquens de treuga, paceve non habet locum in hac cautione nostra. Idem in saluaguardia siue protectione, siue saluoconductu, hæc enim pertinent ad cautionem securitatemue de non offendendo, suntq; illius species, si rectè consideretur ut etiam dicere possumus quando plures stant sub fide alicuius. In eadem sententiâ quoq; uidetur stare Benint. decis. 65. in decisione nu. 15. ubi putat differre prædicta q; pax sit finis discordiæ & perpetua ac inuiolabilis concordia sitq; per osculum & per potum Bal. in rub. de pact. & Bar. in l. 1. ff. de pact. treuga uerò & securitas præstita ad tempus personis & rebus quem non ut tunc medium quid sit inter pacem, & treugam cautio uerò

de non

- de non offendendo est securitas ex officio iudicis data ut occurratur scandalis quod fieri potest & cum pace, & treuga
 5 & simi. ¶ Quæro si aliquis stipulatus est non offendi se & consanguineos suos antequam ab uno ex consanguineis ratificationem fuerit idem, qui non ratificauit offensus fuit, uel à promittente, uel ab iis, de quibus promittitur an fracta sit cautio de non offendendo uidetur quod sic: quoniam hodie communis opinio & recepta est quod per notarium aliamve personam alteri stipulantem acquiritur iis, quorum interest. l. 2. ff. rem pupil. saluam fore Old. conf. 30. factum tale. not. in l. non aliter. ff. de adopt. Corn. consil. 50. col. 3. li. 1. Bal. conf. 238. li. cet lib. 5. Dec. conf. 407. uisus. nu. 12. & seq. conf. 586. col. 3. ubi dicit hanc esse communem opinionem. Idem in l. Quintus. §. nec paciscendo. ff. de reg. iur. A lex. conf. 31. col. 4. lib. 2. Rom. conf. 13. cum si. quæ cumul. poss. & certè si expectetur ratificatio non committeretur stipulatio, quoniam homines aliis negotiis distendi aut nolunt, aut non possunt ratificare hominum negotia.
 6 ¶ Contra tamen quod si facta sit pax pro se & consanguineis non prius consanguineis prosit ut contineantur in cautione non offendi, quam per eos id ratificatum fuerit scribit Dyn. in l. si uxor §. si quis uxorem. ff. de iniuriis. Cy. in l. si. in 1. q. C. ad Macedo. Bar. & Bal. in d. §. si quis uxorem. Bal. in l. si. C. ad Macedo. Ang. conf. 73. Castr. conf. 171. lib. 2. conf. 195. lib. 1. Abb. in c. accedens. col. si. de præb. Rot. dec. 150. Com. conf. 40. per tot. li. 2. Bal. in l. nec. §. satis acceptio. ff. de adoptio. Soz. in l. 1. §. si iusserim. in fi. ff. de acq. poss. Dec. conf. 226. col. pen. conf. 464. & in treuga. Dec. conf. 431. col. si. & in pace in l. contractus. col. 4. nu. 13. & 17. ff. de reg. iur. in reg. semper qui non prohibet. nu. 12. in l. Quintus. §. nec paciscendo. de reg. iur. Goza. conf. 31. nu. 9. Marfi. sing. 337. sequuntis Soz. iur. conf. 103. lib. 3. Alexandri. conf. 132. præsupponitur. Goza. conf. 14. col. 2. Cur. iur. conf. 52. col. 4. nu. 12. Paris. conf. 12. col. 14. nu. 110. lib. 2. conf. 12. nu. 17. lib. 4. conf. 77. lib. 1. non. n. ante alicui quæritur ex alterius stipulatione quam ratificatio sequatur, quod & in pia causa procedit sec. Alber. in l. illud. col. 2. C. de sacros. eccle. Bertran. conf. 116. nu. 15. lib. 2. Bar. in l. si indebitum.

- bitum §. si procurator. ff. rem rat. haberi. Paris. conf. 77. li. 1. quia aliàs quis inuitus (ut dicebam) obligaretur ad antidora. iux. not. in l. sed & si lege. §. consuluit. de peti. hared. & per las. in l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iu. faciunt quæ not. per l. à Titio. ff. de furtis. & hoc adeò uerum est ut re integra facienda sit ratificatio, namq; re non integra non operatur, ut scribitur in l. bonorù. ff. rem rat. hab. ut infra dicà.
- ¶ Quæ aut supra in contrarium allegabantur procedunt secuta ratificatione, & i reliquis præsuppositis terminis habi-
- 7 libus quinimo † absenti hac cautione non quæri nisi organo medio hoc est nuncio, uel procuratore, uel notario, uel negotium gestore in foro fori, licet secus sit in foro poli sunt qui putent, ut per Iuliū Ferret. in tit. de feriis. nu. 106. & faciunt quæ scribit Bal. in l. 2. ff. de pact. & in rub. C. de
- 8 constit. pecu. ¶ Ratificatio aut re & uerbis, & tacitè, seu tacito consensu fieri pòt. l. Paulus. ff. rem rat. haberi, cum si. de quibus per Dec. & Cagn. in reg. non uult hères esse. ff. de reg. iu. Dec. conf. 206. col. si. conf. 232. col. 2. conf. 203. col. 4. conf. 367. conf. 407. in si. conf. 452. col. si. conf. 486. col. si. Aymo. conf. 6. nu. 29. conf. 101. conf. 203. nu. 24. & qd si ex consanguineis aliquis sciuerit & non contradixerit psumatur ratificasse, & inter coniunctas personas. Corneus conf. 248. lib. 4. ¶ Ex his ita consideratis inferri potest
- 9 quod † infantes impuberesque non comprehendantur præsertim si minores sint decennio; quia non intelligunt quid agât iux. l. 1. C. de fals. mone. & no. in l. pupillus. ff. de reg. iu. cum si. pro his tñ tutores uel curatores ratificare posse dicendū esset, De negotiorum autem gestore dubitandū esset; quia & in eo requiritur ratificatio. Illudq; quod dicimus pacis fauore quod & in hac cautione forsitan accipi posset unum alteri stipulari posse uel pacisci, præsertim in sacerdote cui quis cōfiteatur peccata sua, ut per Alex. conf. 131. col. 4. li. 4. Iuli. Ferre. in tit. de feriis, nu. 48. intelligitur dummodo ratificatio sequatur secūdum ea, quæ s. latè allegata sunt, sed iterum considerari pòt, qd id quod de ratificatione diximus uerū sit quoad utilitatem ratificantis si qua illius sit, sed quoad ipsum stipulantē alia non requiratur

tur ratificatio, quia illius interest illum nō offendi, uel uolenter ne deterior fiat causa sua. ¶ Ex his quoque deciditur
 10 qđ illa de pace, qđ stante cautione de non offendendo ab
 anno, duobusve de comprehensis in ea facta est pax et pro
 aliis pax huiusmodi non prodest iis, qui non ratificarunt, &
 quoad pacem, & qđ ad cautionem de non offendendo. ¶ Pla
 11 net si pro consanguineis facta est pax, uel accepta cautio de
 non offendendo, uel si ratificatio non interuenerit: tamen
 in praeiudicium eorundem nō potest pax, uel cautio remitti
 qñ interuenit notarii stipulatio, ut i pacto facto inter do
 natorem, & donatarium Doct. in l. qui Romæ. §. Flavius. ff.
 de uer. obli. Are. conf. 74. Cor. conf. 68. li. 3. Dec. conf. 58.
 conf. 107. col. fi. & latissimè in pulchro casu scribit Cagn.
 in reg. id quod nostrum. nu. 12. ff. de reg. iu. & ex ibi dictis
 notari pōt quid in stipulatore, tutore, curatore, & huiusmo
 di de quibus quoq; & per Ias. in l. fi. ff. de pactis. Alex. cōf.
 207. li. 3. Dec. conf. 400. col. fi. Soz. iu. conf. 144. col. 2. li. 1.
 conf. 134. col. 1. li. 3. ¶ Aduertendum quoq; præterea est,
 12 qđ in hac & in alij materijs non sufficit simplex ratificatio
 ut s. etiā tetigi, sed requiritur qđ ratificetur reintegra, alio
 qui ratificatio non prodest & non trahitur retro in praeiudicium
 tertij, ut in l. bonorum. ff. rem ra. haber. Alex. conf.
 101. col. 1. lib. 2. Dec. conf. 247. col. 4. conf. 460. in fi. Alex.
 conf. 110. col. pe. li. 1. Dec. conf. 220. col. 2. & intra tempus,
 quo actus per ratificantem fieri debuit ratificandum esse
 Alex. conf. 135. li. 2. cōf. 68. li. 5. Guid. Pap. decis. 436. Cor.
 conf. 110. li. 2. Ias. in l. si is qui. nu. 138. ff. de usucapio. Tiraq.
 de retract. §. 1. gl. 10. nu. 85. in const. possel. par. 3. limi. 30.
 Decius in reg. semper qui. de reg. iu. Paris. conf. 144. lib. 4.
 Soz. iu. conf. 77. nu. 116. li. 1. Dec. in reg. contractus. nu. 14.
 de reg. iu. & ius ratificandi non transit ad heredem in dona
 tione Cast. conf. 195. Alci. lib. 3. c. 5. parerg. qua ratione
 nec ius reuocandi trāsibit ad hæredes facit l. fi. C. de reuo.
 13 dona. ¶ Et notandum est præterea qđ tuncunque ratifice
 tur, uel approbetur stipulatio notarij alteri facta intelligi
 tur ratificari, & ita debet ratificari cum omnibus qualitati
 bus, ut latè per Tiraq. de retra. conuent. §. fi. nu. 7. & si ita

ratificatum fuerit ratificans tenebitur mandati si contraxe-
 nerit: Hæc autem ratificatio ita extorqueri potest ut quidā
 putant hoc est quòd cautio intimetur & notificetur com-
 prehensis in stipulatione non offendi, qui si testato non cō-
 tradixerint promissioni, siue intimationi videntur ratifica-
 re; arg. not. per l. si filius. ff. ad Maced. Abb. in cap. pe. nu. 7.
 de procur. Alex. cōf. 78. col. 1. li. 1. Dec. cōf. 632. col. 1. Ay-
 mo cōf. 81. Mathes. sing. 22. Cap. caut. 24. Marf. in pract.
 §. diligenter. nu. 137. Rip. in c. cum M. nu. 132. ex. de const.
 & licet intimatio fieri possit à quouis secundū alleg. per ti-
 raqu. de retra. §. 36. gloss. 2. tamen eius nomine cuius inter-
 est fieri debet & consanguineis intimari sec. Bal. in l. 1. mā-
 dat. Paul. in l. qui autē. ff. ré rat. habe. Dec. in c. cū M. ex de
 const. & in cap. 2. col. 4. ex. de fid. instru. ¶ Ex parte tamen
 promittentis non offendi quoad stipulatorem non requi-
 ritur per cōsanguineos promittentis ratificari, quia promi-
 sit de facto alieno nisi quatenus promissio huiusmodi ut
 de facto alieno non ualeret iura not. in l. stipulatio ista. §.
 1. ff. de uerb. obl. & per Dec. in l. si. ff. si cer. per. cum si. ¶ Li-
 cet autem ex promissione non offendi per coniunctos con-
 iuncti non obligentur nisi ratificatione secuta, tamen sta-
 tuto fieri posset quòd hi consanguinei tenerentur usq; ad
 certum gradum ut quartum idem ex consuetudine, quia
 14. ¶ statuto fieri potest, ut alius, p alio teneatur ad pœnā pecu-
 niariam, ut per Deci. in c. 2. ex. de constit. in reg. nō debet.
 ff. de reg. iu. Fely. in c. ius generale. 1. distinct. las. 11. si quis
 in suo. §. legis. C. de inoffic. testa. cum simil.

S V M M A R I V M.

- 1 Mutatio temporis, uel pœna, in cautione de non offendendo, se-
 cundo data, an inducat ut recessum uideatur à prima, & sic fa-
 cta nouatio?
- 2 Nouatio quomodo, & quando fieri dicatur per multa, ut ibi. &
 3. 4. 5. 6. 7.
- 3 Pacta nouissima derogant prioribus.
- 4 Negocium si fuit sopitum cum principali, in pace, treuga, uel
 cautione de non offendendo, an uideatur sopitum, & cancella-
 tum cum

- tum cum accessoris, & sequacibus? ibi. & 10. 11. 12. 13.
- 14 Coniuncti in hac cautione in tantum tenentur, inquantum eorum principalis.
- 15 Pœna, offendentis eum, qui in generali promissione fuit exceptus, ut offendens teneretur minori pœna, non regulatur à pœna illius excepti, quum possit puniri maiori pœna.
- Contractus debet esse reciprocus.
- 16 Inducta ad fauorem, non debent in odium retorqueri.
- 17 Inducta ad unū finem non debent operari contrarium effectū. Contrariorum eadem est disciplina.
- 18 Differentia inter cautionem de non offendendo, datam, ob timorem partis, & cautionem de non offendendo datam ex iussu Iudicis, & 19.

Exceptiones in promissione de non offendendo
quomodo intelligantur, quomodo fiat nouatio
in gemina cautione. differentia inter cautionem
datam ad instantiam partis, uel datam ex officio
iudicis. Cap. XVI.

- 1 **D**ATA ¶ est cautio de non offendendo in mille aureorum per mensem eodem tempore durante datur in bis mille aureos per duos menses, uel in minorem summam ad maius tamen tempus, uel in minus temporis ad maiorem summam, utrum à prima cautione sit recessum? uidetur quod non; quia ¶ nouatio nūquam inducta intelligitur nisi exprimatur. l. fin. C. de nouat. §. nouatio. instit. quib. mod. tollit. obligat. ut nec ope exceptionis id fiat. Alex. consil. 13. consil. 72. li. 2. consil. 173. lib. 7. cum. Dec. consil. 401. col. 1. Bertrand. cōsil. 338. col. 1. lib. 3. cum si. ¶ In contrarium est tex. in l. Valerianus. ff. de prætor. stipulat. iunct. præsertim glo. ibi in uerb.
- 3 longum, & tibi tempus non est uniforme ibi tacite fit nouatio Bal. in l. 1. col. 1. C. de nouat. Bal. consil. 128. col. 2. li. ubi alleg. l. cū plures. §. lege. ff. loca. idē, p̄bata in satisfactio
- 4 ne Alberi. in d. l. valerianus, & quod ¶ nouatio fiat quando

- partes inducunt dispositionem diuersam à prima Aymo.
 5 conf. 167. nu. 9. & 12. Item † qñ cessat causa primæ obliga-
 tionis, & sumus in causa finali à præcedenti obligatione re-
 cessum uidetur secundum Francum in c. cum cessante, ubi
 6 Dec. ex. de appell. † Item dicitur fieri nouatio quando in se-
 cunda obligatione longior terminus apponitur, quàm in
 prima sec. Bar. & alios in d. l. Valerianus, Alex. in l. qui bis
 7 idem. ff. de uerb. obli. & † an per prorogationē termini fiat
 nouatio in rub. C. de iudi. & in l. lecta. ubi recentiores. ff. si
 cer. pet. & ex coniecturis recedimus à d. l. si. Dec. conf. 40 r.
 col. si. & limit. ex scriptis per Dec. conf. 12. col. 1. & consil.
 474. Alex. conf. 75. lib. 2. Soz. in l. qui usumfructum. ff. de
 8 uerb. obli. Doct. in l. singularia. ff. si cer. pet. facit quia † pa-
 cta nouissima derogant prioribus. l. pacta nouissima. C. de
 pactis, ubi Dec. conf. 464. col. si. conf. 564. col. 4. Ias. conf.
 125. col. 4. lib. 1. ubi dicit in contractibus non esse appo-
 nenda uerba cassantia omnem alium contractum. Facit: q
 cum deueniatur ad nouam cautionem uidetur noua causa:
 sed non urget: quia fieri pōt ex alia causa ut pœnæ modici-
 tate. Item ex ea, quæ fuit antiqua causa, licet noua superue-
 nerit nihilominus fracta uidetur cautio huiusmodi.
 9 † Quæro in pace, uel treuga, uel cautione de non offen-
 dendo negotium sopitū fuit cum principali, uel aliter fuit
 cum eodem cancellatum, utrum sopitum & cancellatū ui-
 deatur cum accessoriis, & sequacibus? uidetur q non; quia
 10 cum hæc materia cōsistat in uerbis † regulariter à proprie-
 rate uerborum non est recedendū, l. non aliter de leg. 3. cū
 iis, de quibus latè scripsi in libro meo de interpretatione
 uerborum, & ita quòd requiratur præsentia, uel mādatum
 coniunctorum. Ferret. in tit. de feriis nu. 172.
 11 † Contra tñ puto: quoniam sublato principali accessio-
 rium tollitur. l. cū principalis. ff. de reg. iu. reg. accessoriū.
 eo. ti. lib. 6. Ias. in l. non dubiū. col. pen. C. de legib. gl. in l.
 si patronus. §. patronū. ff. si quis in fraud. patro. Dec. in l. cū
 proponas. C. de pactis. Paris. cōf. 18. in fi. li. 4. Soz. iu. cōf.
 78. num. 10. li. 1. conf. 57. nu. 23. in fi. li. 2. Marf. sing. 18. ac
 12 cessorium. ut in simili dicimus quòd † priuilegiū q accessio-
 riis,

riis, familiaribus propter principalem competit peremptio
 principali tollitur, ut per Dec. & Cagn. in reg. in omnibus.
 13 ff. de reg. iu. & dicimus reuocato iure authoris dñ reuoca-
 tum ius habentis ab eo. l. lex uestigali. ff. de pignorib. Alex.
 conf. 12. ponderatis. col. 7. lib. 3. conf. 38. consideratis. lib.
 2. Bal. cōf. 323. Massiolus. lib. 3. Dec. in l. si socius. ff. si cer.
 pet. conf. 239. col. 5. Soz. iu. conf. 119. col. pen. lib. 2. allega-
 ta uerò in contrarium procedant quando illi ratificassent,
 uel mandassent, uel aliter illis fuisset ius quæsitum.

¶ Ex his interrogatus quandoque dixi data securitate, cau-
 14 tione uel de non offendendo in mille aureos excepto Lu-
 cio, qui solū teneatur in centum, & omnes coniuncti p. Lu-
 ciū contraueniētes in centū tenebuntur ut contra ex par-
 te offēsi in plus nō operabitur coniunctus per offēsum,
 q̄ ipse offēsus operetur, ab his & illud nō abest q̄ licet cō-
 iuncti uel accessorij contineantur in priuilegio, & dicā in
 cautione tñ eisdem priuilegium datū non dñ & minus cau-
 tum, ut per Domini. conf. 74. attento. Dec. in d. reg. in om-
 nibus. nu. 9. ubi alleg. c. si cui. §. 1. de præb. li. 6. fac. no. in l.
 ex qua persona. ff. de reg. iu. ¶ Ex prædictis quoque notan-
 15 dum est, q̄ si ut supra unus ex generali promissione exci-
 piatur q̄ offēdens non teneatur nisi in cētum minori pœ-
 na, non ex hoc concluditur, q̄ eundem offēdens in centū
 teneatur; & non in alia pœna; quia liceat cōtractus debeat
 16 esse reciprocus, tñ in materia dicere possumus, quòd in-
 ducta ad fauorem non debent in odium retorqueti. l. quod
 17 fauore. C. de legib. & inducta ad unum finem non debent
 contrariū effectum operari. l. legata inutiliter. ff. de adim.
 leg. l. cum tale. §. si. de cond. & demon. Dec. conf. 88. Tiraq.
 de retra. §. 32. gl. 1. nu. 7. Soz. iu. conf. 144. nu. 33. lib. 2. Ti-
 raq. de retra. §. 9. glo. 2. nu. 51. accedente quòd materia hæc
 odiosa est in eaq̄ue procedimus quatenus loquimur, ut in
 cæteris materiis odiosis. iux. not. in l. cum quidam. de libe.
 & posthum. & per Tiraq. in præfat. tract. de retra. nu. 62. &
 ad hæc uidenda sunt, quæ de huiusmodi exceptionibus
 scribit Paris. conf. 78. col. 1. & seq. lib. 1. Idem quoque di-
 cendum erit si unus excipiat qui in maiorem summam

obligetur namq; omnes ex eo accessorii, & sequentes eadem pœna tenebuntur, ut contrariorum eadem sit disciplina. iuxta. not. in rub. ff. de acq. poll. in reg. secundû naturam. ff. de reg. iur. l. i. itaq; de retra. §. 12. gloss. 1. nu. 16. itaq; hæc intelligantur tam actiue, quam passiuè nisi ratio diuersitas ris obitet. ¶ Quæro quæ est differentia inter cautionem de non offendendo datam propter timorem partis, & cautionem de non offendendo præstitam ex iussu iudicis ne scandala oriantur de quibus supra tetigi? Equidẽ non inueni inter has cautiones, facientẽ differentiã, puto tamẽ quod hæc principalis sit quia cautio data propter timorem partis habet respectum ad causam præsentem timoris, sed iudex habet mentem directam ad quietem reipub. quæ inter inimicos ex quauis causa turbari potest non solum præsentem, sed & futuram, quod notandum est.

SUMMARIVM.

- 1 In cautione de non offendendo, tam actiue, quàm passiuè, apprehenduntur ij, qui utriq; parti coniuncti sunt in pari gradu.
 - 2 Dispositio in casu simplici, non trahitur ad casum mixtum, præsertim in odiosis.
 - 3 Offendens, uel offensus si est magis coniunctus uni parti quàm alteri, uel magis faueat uni quàm alteri, tunc idem indicatur in eo, quod præpoller, ac in mero simplici.
 - 4 Dispositio de simplici, locum habet in illo mixto, quod de illo simplici magis participat.
 - 5 Mixtum ex duobus, de eo participat quod sibi utilius est.
 - 6 Cautio data est de non offendẽdo Titii, nec eius coniunctos usq; in 3. gradum ille qui dedit cautionem, stipulatoris filiã, & sibi consanguineã, eiusdem amore captus, raptu, surripuit, & stuprauit, an cautio dicat fracta? ibi. et distinet. sup hoc uide n. 7.
- Semper attenditur id, quod principaliter agitur. Animus, & uoluntas, distinguunt malefacta.
- Amoris, furori parcendum.

8 Amor, & libido in hac materia probatur ex uarijs coniecturis, ut ibi.

Adulterium non est quid, maius homicidio.

9 Mulieri, quæ uolens adulteratur, non fit iniuria.

Volenti, non fit iniuria.

Qui tacet, dicitur uelle, aut saltem non dissentire, si non resistat ipso facto.

10 Fœmina, an comprehendatur actiue, & passiue, in cautione de non offendendo? ut per eorum offensam cautio frangatur conclu. quod non ratio multiplex, ut ibi. 11. 12. 13. cum seq. Verbum commune de proprietate comprehendit sub se masculinum, & fœminam.

In cautione de non offendendo, an comprehenduntur utrinque coniuncti? & an fœminæ?

Cap. XVII.

1 VAERO utrum in cautione de non offendendo tam actiue, quam passiue cōprehendantur ii qui utrique parti coniuncti sunt in pari gradu? quod hi non contineantur firmavit Vincentius Hercules in l. 2. nu. 10. ff. de uerb. oblig. Hier. Grat. conf. 114. lib. 2. Soz. iu. conf. 103. lib. 3. & facit Bal. in l. si prædium.

2 C. de ædili. act. quia dispositio in casu simplici non trahitur ad casum mixtum præsertim in odiosus l. uim passan. §. prescriptione. ff. de adulter. Bald. in l. certi. §. quoniam, in 2. not. ff. si cert. pet. in. l. omnes. col. 12. ff. de iust. & iu. Alex. conf. 82. li. 3. Rom. conf. 294. Veron. conf. 19. col. 2. Alberic. prima parte stat. q. 79. Imol. in l. qui fundū. i prin. ff. ad leg. Falc. l. as. in §. omniū. nu. 28. inst. de act. Ruy. conf. 187. nu. 7. li. 1. conf. 114. li. eo. Soz. iu. d. conf. 103. Alex. in l. si dignum. ff. ad l. Falcid. conf. 96. li. 2. conf. 140. li. 5. Pau. Castr. conf. 378. lib. 1.

3 Planè si offendēs, uel offensus uni parti magis coniunctus sit quā alii, uel uni magis faueat quā alteri tūc idē iudicet in eo, quod præpoller. ac in mero simplici ex regula, quā ponit Aret. & Sozin. in l. 2. ff. de uerb. oblig. hoc est quod dispositio

4 †dispositio de simplici locum habet etiam in illo mixto q̄ de illo simplici magis participat iux. l. cum quæritur. ff. de stat. homin. & ex hac regula coniunctum uni magis quam alii parti applicabimus. namque si ex parte ex qua magis præpollet offendatur cautio nõ rumpetur & applicare hic licebit attenditur id quod nocet ut per Tiraq. de retra. §. 30. glo. 1. & nu. 30. & seq.

Hic non prætermitto quòd sequi unam magis, quam aliã partem poterit præpollere gradu item agnatio forsitan p̄ stabit cognationi, quæ cum à iure finita specialiter non reperiantur arbitrio iudicis relinquuntur, qui si uidebit hinc inde æqualitatem considerari posse in primo casu erimus, & fieri potest quod magis cõiunctus uni parti sectetur magis aliã factionem, & in uno forsitan duo erunt uincula cū aduersetur contra unum, nec cuiquam dubium est duo uincula magis stringere quàm unum. aut. itaque. C. comm. de success. Soz. iu. conf. 60. col. 4. li. 3. & ita in magis coniuncto sequente partem alterius scribit Paris. conf. 164. col. fi. li. 4. & facit quia mixtum ex duobus de eo participat q̄ sibi utilius est, Anch. conf. 70. apponit Tiraq. de retra. §. 30. gl. 1. nu. 30. Soz. iu. tamen in d. conf. 103. dixit non attendi sequelam factionis, quia Naturale attenditur non autem accidentale. l. qui habebat. ff. de tut. Tiraqu. de retract. §. 30. glo. 1. nume. 26.

6 ¶ Quæro † data cautione de non offendendo Titium & ei coniunctos usque in tertium gradum, stipulatoris filiam cõsanguineamve eiusdem amore captus raptu surripuit eandemque stuprauit, non solum eam osculatus amplexatusq; est an cautio hæc de non offendendo fracta dicatur? q̄ non allegatur Io. An. in reg. frustra, in mercur. li. 6. i. 2. q. Alex. conf. 113. uiso, col. 1. uer. sed præmissis. li. 2. Corn. conf. 42. col. 1. & seq. li. 2. Alex. conf. 115. li. 4. Hispan. in §. ex maleficiis. col. 2. insti. de act. Cor. conf. 44. col. pe. lib. 4. conf. 51. col. 2. li. 1. & esse comm. opi. dicit Dominus Marcus Mantua conf. 169. uiso, col. 3. Ant. Sic. in repertorio ad Abbat. in uerb. pax. in fi. ad hæc Bar. in l. uerum. ff. de furtis Ro. cõf. 183. col. 1. conf. 258. Castr. & Alex. in l. qui seruum. ubi Ias.

- Ias.col.2.ff.de uer.obli.licet in pace contra scribat Bar.in l.mulier.C.de adulteriis.Iulius Ferret.in tit. de feriis nu. 72.& seq.Ias.in l.cum filio.ff.de uer.obli.facit ratio : quia semp attenditur id,quod principaliter agitur.l.si quis nec causam.ff.si cert.pet.Tiraq.de retra.§.1.gl.9.nu.68.§.30.gl.1.nu.4.& seq.& animus & uoluntas distinguūt maleficia l.Diuus.ff.de sicariis.l.illud.§.1.ff.de iniuriis,& amoris furori parcendum esse inquit Old.conf.210.regularis,per.§.nouimus.in auth.quib.mod.natur.effic.legit. ¶ Et aduer
- 7 te; quia tex hac ratione si constaret q non ex causa libidinis, sed ut iniuria uel principaliter saltem inferretur stuprum ut supra commissum est secus dicendum esset q etiā intelligo si uiolentia stuprum commissum sit ; quoniam cōtra inuitam & uiolenter mea quidem sententia non fit sine modica offensione in personam & facit contra prædictam l.fi.§.1.ff.de Publica.Ferrett.in tit.de feriis nu.76.aliàs autem iniuria quidem sed nō offensio in personam saltem talem ex qua frangeretur cautio hæc nostra de non offendendo.Excusationem hanc tamen non admitterem in execrabili,& abominando uitio illo sodomitico,quod contra naturam illiusque uim prorumpat iux.l.cum uir.C.de adul.Iuxta prædicta q.quis teneatur probare factum, aut non factum cā amoris,uel libidinis? Angelus singulariter in l.uerum.ff.de furtis tenuit q raptor teneatur probare cā libidinis id esse factum,quoniam est fundamentum suæ intentionis & secundum Angeli opinionem à quodam clarissimo I.C.temporibus meis consultum uidi, à quibus non absunt
- 8 scripta per Cagn.in reg.contractus,col.fi.ff.de reg.iu.† probatur autem amor,uel libido in materia ex uariis cōiecturis,præsertim ex eo,q communiter apud omnes fama erat hunc talis mulieris amantem esse, itē si fœmina rapta adeo pulchra erat ut facile esset unumquemque eiusdem amore capi.Sed quid si dicamus in dubio uiolentiam mulieri factam non præsumi,quoniam licet uir regulariter sit bonus tamen fœmina regulariter dicitur mala, & ad malum procliuius ut per Doctores in reg.fœminæ.ff.de reg.iu.
- 9 ¶ Ex prædictis notare licet quod † adulterium non est qd maius

maius homicidio, & ita cui licet occidere bannitum etiam adulterare licebit secundum Nelū de bānitis. 2. p. 2. temp. q. 46. & per quosdam in reg. non debet. ff. de reg. iur. licet cōtra scribat Decius in c. quæ in ecclesiarum, col. 6. ex de consi. & forsitan ratione honestatis uerū est, & nota q. mulieri quæ uolens adulteratur non fit iniuria; quia uolenti non fit iniuria, ut Bar. scribit consi. 175. Domine potestas. Dec. in reg. nemo fraudare. ff. de reg. iur. & si tacet dicitur uelle, aut saltem non dissentire si non restat ipso facto, ut in reg. qui tacet. ff. de reg. iur.

- 10 † Data cautione de non offendendo consanguineos & cōiunctos, dubitatum est utrum fœminæ passiuē (addo etiam actiuē) comprehendantur in hac cautione, id est, ut siue fœminæ offensæ fuerint, siue fœminæ offendant, cautio huiusmodi frangatur, & non cōprehendi fœminas in hac cautione propterea quæ ex fœminæ offensa hanc cautionem non committi scribit Alex. consi. 113. col. si. li. 2. Cor. consi. 95. col. 2. li. 3. Dec. consi. 531. col. 2. facit tex. in c. in Christi. in uerbo masculos, in tit. de pace constant. † Huius rei multiplex est rō, ut quia dicimus fœminā inimicitias leuare non posse, gl. legibus in c. 1. §. pe. de feud. præsertim in extraiudicialibus defensionibus ut p. Deciū in reg. fœminæ. nu. 62. ff. de de reg. iur. las. in l. cū filio. nu. 100. de uer. obl. licet cōtra faciat. l. foro rem. C. de his quib. ut indig. Itē fœmina familiæ finis dicitur. l. pronuntiatio. §. si. ff. de uer. sig. Ferret. in ti. de feriis nu. 171. ubi an à fœmina sit habenda pax
- 12 Tiraq. late. de retract. §. 1. gl. 9. nu. 193. inde t̄ in contractibus masculinum nō concipit fœmininum secundum comm. opi. ut per las. in l. 2. nu. 232. C. de iure emphi. Dec. in l. in testamētis, ad si. ff. de reg. iur. & in d. l. fœminæ. nu. 104. in c. in præsentia, col. 18. nu. 40. ex de proba. Corn. consi. 13. col. 3. li. 3. præsertim in odiosis, & contra ius commune sec. cōmunem opinionem ut per Dec. in d. l. fœminæ. nu. 111. & est tex. in l. 1. §. 2. ff. de uent. in spic. Tiraq. de retra. §. 1. gl. 9. nu. 186. præsertim in odio irrationabili secundum alleg. per eundem in d. loco nu. 192. & per Fulg. consi. 85. col. 3. Alex. consi. 29. col. pe. li. 3. consi. 234. col. 1. li. 6. consi. 154. li. 7. idem

7. idem in materia licet fauorabili tñ si æquè non conueniat fœminis sicut masculis & in casibus in quibus est diuersa rō masculinum non concipit fœmininū sec. com. opi. de qua p Tiraq. in d. loco nu. 195. & nu. 203. ad prædicta facit l. si cum dies. §. pe. in f. ff. de arbitris & l. 3. in f. ff. mandat. Sed uereor ne his inspectis detur mareria calumniandi, quia ea est hominum iniquitas ut sint, qui audeant uel fœminas trucidare ut masculis uel damnū uel iniuriam quomodo afferant, item fœminæ quædam adeo malæ reperiuntur, ut nihil non infandum audeant, ut faciliè transeuntem de fenestra sint percussuræ.

Præterea aduertendum est q̄ licet ea, quæ suprascripsimus procedant in genere masculino: tameo nō procedant in genere communi, ut in uerbo affines: quia uerbum commune de proprietate comprehendit sub se masculum, & fœminā ut per Bar. in l. 1. ff. de uerb. sig. cum iis, quæ aliās cumulaui offensio offendentis nō frangit cautionem, & quid de alia causa antiqua ex quo committatur stipulatio non offendi.

S V M M A R I V M.

- 1 Offensus non ob. cautione ex interuallo, offendit eundem, qui ipsum offendit, per hoc non dicitur fracta cautio quo ad secundo offendentem, ratio ibi. num. 2. 3. 4. & ampliatio conclusionis, ibid. 5. 6.
- 7 Ex falsa relatione facta Gaio, quod Titius, cum quo habebat cautionem de non offendendo, offenderat fratrem suum, ipse Gaius arrepte Gladio Titium offendit. an dicatur fracta cautio? concl. quod non ibi. nu. 8. cum limitat. ut ibi.
- 9 Cautio de non offendendo an dicatur rumpi ex alia causa antiqua, quam ex ea propter quam data fuit ipsa cautio? uide distinctionem. ibi. 10. 11. 12.
A uerbis regulariter non est recedendum.
- 13 Pœna promissa in euentum conuentionis, de non offendendo, pro parte fisco, & pro parte parti, uno contrasaciente, an pœna committatur in solidum, & utrum unus, an omnes, an singuli uiriliter ad pœnam agere possint? uide ibi. latè per conclusiones.

siones. 14. 15. 16. 17.

Alterius factum, alteri nocere non debet.

Stipulatio pratoria, solum committitur in contravenientem.

Stipulatio de non offendendo in heredibus uidetur noua, ut in usufructu, ut quot sunt persone, tot sint stipulationes.

18 *Fraudibus occurrere, & maleficijs interest Reip.*

Privilegium regulariter non transit ad heredem.

19 *Promissum si fuerit per plures in solidum de non offendendo, aque pluribus in solidum & ab uno contraveniatur, uel contra unum, quomodo pœna committatur, ibi. remiss.*

Offenso offendentis, non frangit cautionem, & quid de alia causa antiqua, & quomodo cōmittatur stipulatio de non offendendo. Cap. XVIII.

- 1 **Q**VAERO † Titius me. offendit, inde ego eundem offendi etiam ex interuallo, utrum quoad me fr̃cta sit cautio hæc de non offendendo? quòd non
- 2 communiter ab omnibus concluditur; quia † frangenti fidem fides frangatur eidem, & ita scribit Bar. in l. cū pater. §. libertis. de leg. 2. in l. 1. §. cum arietes. ff. si quadrup. paup. fecis. dicat. Doct. in l. cum proponas. 2. C. de pactis. &
- 3 in l. qui seruum. ff. de uerb. obl. † Et uidetur noua causa, ut scribit Ale. conf. 115. col. 2. lib. 4. & si contra forsitan dicendum uideretur, quoniam solutio pœnæ habetur pro obseruatione contractus ut in d. l. cum proponas. C. de pact. sed dici poterat quòd pœna adhuc soluta non fuerat, & ideo
- 4 soluta pœna forsitan secus erit, nisi dicamus † adhuc subsistere nouam causam, ad hæc not. per Deci. conf. 381. & in d. l. cū proponas, & in c. peruenit, ex. de iure iur. Doct. in l. quæro. §. inter locatorem. ff. locat. ad hæc Grām. conf. 111.
- 5 in causa. † Ampliatur hæc conclusio ut procedat etiam si in contractu apponatur clausula rato manente pacto, quæ solet operari quòd licet contraveniatur contractus, tñ firmitus manet; quia clausula hæc nō operatur in fauorē cōtrauenientis, ut scribit Ale. in l. semel mora. ff. sol. mat. cōf. 32. lib.

- lib. 2. conf. 115. col. 2. lib. 4. Ancha. conf. 141. col. 1. Feli. in ca. 3. in fi. ex. de iure iu. Frā. Rip. in repe. le. fi. q. 33. ubi hoc limitat. C. de reuoc. dona. & Gram. conf. 11. in causa, ubi pœnam petere uel cōtractum rescindere ponit in arbitrio obseruantis. tampliar ut etiam si dicatur sub tali pœna toties quoties cōtraueniatur cōmittenda, quoniam clausula hmōi operatur in fauorem obseruantis in odium contrauenientis, & non in eius fauorē ut per Bal. Pau. & Sal. in l. qui fidem. ff. de transa. in l. qui seruum. ff. de uerb. obli. & per Alex. conf. 115. col. 2. lib. 4. De his quoq; aliquid dicam infra. Soz. tñ conf. 260. in fi. lib. 2. dicit hoc non procedere in treuga præsertim si conuenerint ne pro contrauentione soluatur interesse de quo puto me alias dixisse.
- 7 ¶ Quæro aliquis mihi dicit Titius cum quo habeo cautionem de non offendendo offendit fratrem tuum, cum id uerum non esset, ego non inspiciens an id uerum aliter esset arrepto gladio Titium offendi, utrū fracta sit cautio de non offendendo? uidetur quòd sic, qm̄ non debebam esse ita credulus iux. no. in l. 1. ff. de eo per quē fact. erit. Fely. in c. 1. ad fi. ex. ut lit. non contest. in c. cum cōtingat, col. 3. de rescrip. Marsi. in rubr. de proba. nu. 174. & in rubr. de falsis, nu. 2. & conf. 26. † contra tamē probant notata per Ale. conf. 115. col. fi. lib. 4. Paris. conf. 165. in fin. lib. 4. siquidē dolus absit uel credulitas orta sit à persona fide digna ut in l. à Titio. ff. de cond. & demonstrat. Lap. alle. 100. factū. Marfil. in pract. in princ. cōf. 3. & 4. Marfil. not. 503. Ias. in l. qui seruuum. ff. de uerb. oblig. Decius & Cagn. in reg. qui cum alio. ff. de reg. iu.
- 9 ¶ Quæro † propter nouam causam dicimus nō frāgi cautionem de non offendendo utrū propter causam antiquā aliā tamen, quā ex qua cautum fuerit? distinguo † aut simpliciter datur cautio non offendi, & cum generalis locutio hæc sit uel saltē indefinita ad omnes causas trahetur iuxt. not. per. l. 1. §. & generaliter. ff. de leg. præstand. l. si pluribus.
- 11 de leg. 1. † aut propter unam causam data est hæc cautio, & ex ea restringetur iuxt. no. in l. cum pater. §. dulcissimis;
- 12 de leg. 3. & l. regula. §. licet. ff. de iur. & fact. ign. † in dubio autem

autem generaliter pro quacunque causa in præteritū cal-
tio data uidetur; quia timor uidetur indistinctus, & à ver-
bis regulariter non est recedendum. l. nō aliter. ff. de leg. 3.

13 ¶ Quæro pœna promissa est in euentum contrauentionis
de non offendendo pro parte fisco, pro parte uerò parti,
utrum uno contrafaciente pœna committatur in solidum,
& utrum unus, an omnes, an singuli uiriliter ad pœnā age-

14 re possint? † Prima cōclusio sit ista q. ij quibus promissum
est non offendi uiriliter agere possunt ad suam portionem,
Bar. in l. si. uerfi. secundò quæro cum quo ibi Ang. & Rom.
ff. de duobus reis. idē Bar. in l. operæ. ff. de ope. liber. Rom.
in l. si id quod. ff. de duobus reis. Doct. in l. 2. §. item si in fa-
cto. in l. 4. §. Cato. ff. de uerb. obl. Corn. cons. 51. col. 3. lib. 1.
Alex. cons. 116. per tot. lib. 4. ubi quod est uiriliter conue-
niri debent fideiussores ad hæc notata per Iul. Ferret. in
tit. de feriis nu. 69. & quod ex offensione unius in totū cō-
mittatur stipulatio, ut per supradictos adde Marf. sing. 337.
sequutis homicidiis ubi de promissione in solidum.

15 ¶ † Secunda conclusio est quod si promissum sit nō offendi
neque per me, neque per hæredem meum, uno ex hēredi-
bus contrafaciente pœna contra omnes committitur pro
portione hæreditaria sec. Bar. in d. §. Cato. col. pen. quem
communiter secutum testatur Fran. Rip. ibi nu. 100. quia
hæreditario iure id fit, licet alterius factum alteri nocere
non debeat, ut per Doct. in reg. non debet. ff. de reg. iu. & in
reg. omnia. eo. tit. Hoc tamen declaratur primò ut non pro-
cedat in ea pœna, quæ à cohærede per actionem mandati
rehaberi non potest, ut scribitur per Ange. quem sequitur
Soz. & refert Fran. Rip. in d. §. Cato. nu. 100 ubi in contra-
rium allegat not. per Ioan. And. ad Spec. in tit. de treug. &
pac. §. 1. uer. notādum est ubi uoluit quod pax rupta p unū
dicitur rupta quoad omnes, sequitur Corn. cons. 51. in hac
col. 3. li. 1. distinguitur ut quoad nouā causam uera sit Cor-
nei opi. nat. quoad pœnam præcedentem. Secundò declara-
tur supradicta conclusio, ut procedat in stipulatione inter-
posita uoluntariē, secus si ex necessitate statuti alterius ve
cōstitutionis; quia cū hæc stipulatio sit prætorica sec. Bar. in

1. §. in prin. ff. de uerb. oblig. prætoria stipulatio solum cōmittit in contraveniētē. l. pœnalis. §. Iulianus. ff. ad leg. falcid. & ita scribit Ludouic. Roma. & Iaso. in d. §. Cato. licet Ripa ibi aduersari uideatur quibusdā rationibus, quæ facile negari possunt, faciunt quæ de necessitate scribit Tiraq.
- 16 de retra. §. 26. gl. 1. quæ hic facile possent insarciri. ¶ Tertia conclusio sit, quod promittens non offendere Titū & eius hæredes sub pœna mille, offendendo unum ex hæredibus incidit in pœnam integram soli hæredi offenso insolidum persoluendam, ut tenet Ange. Ancharan. Castrensi. Alberi & posteriores ut hæc uideatur comm. opinio. secundum not. per Franc. Rip. in d. §. Cato. numc. 99. & est ratio; quia in hæredibus stipulatio non offendi ut in usufructu, uidetur noua, ut quot sūt psonæ tot sint stipulationes, ut præsest. Bar. in d. l. si. q. 2. ff. de duob. reis, & in §. Cato. ex qua cōsideratione enervatur quædā Alex. cōsiderationes circa resolutionē huius argumēti ad hæc notat. per Iulium Ferretum in tit. de feriis col. 8. pro quibus uidenda sunt etiam notata in l. omnia ferē, & in l. qui per successionem. ff. de reg. iu.
- 17 ¶ Quarta conclusio sit quod promissio de non offendendo ex parte stipulatoris est personalis ex parte promissoris est in ré transitoria ad hæredes, ut stipulatio usus, & usufructus, iuxt. l. stipulatio ista. §. si quis. ff. de uerb. obligat. sentit Bar. in d. §. Cato. & in d. l. fin. Nō obstat si consideretur quod cum simus in materia odiosa si promitto te nō offendere nō uideor cogitasse de hærede, quia licet ut cōmittatur cautio huiusmodi odiosum sit, tamen facere ut nō cōmittatur erit fauorabile: quoniam fraudibus succurrere, & maleficiis interest reipublicæ. l. ita vulneratus. ff. ad leg. aquil. l. conuenire. ff. de pactis dotalib. & ita in materia intelligatur id quod dici posset priuilegiū regulariter ad heredem non transit, ut per Alex. & alios in l. q. a. ff. solut. matri. Ias. in l. fin. ff. de cōst. prin. Dec. & Cagix in reg. in omnibus. ff. de reg. iu. & nota illud; quia si promittitur per plures insolidum non offendi æquē pluribus insolidum si cōtraueniatur ab uno, uel contra unū quō pœna cōmittat
- H decidi.

deciditur ex notatis per Bar. in d. l. fin. ff. de duob. reis Ferret. in tit. de feriis nu. 82. & prædictis.

SVMMARIVM.

- 1 Cautio de non offendendo Titium an rumpatur offendendo eius fratrem? uide concl. post multa, quæ allegat & tam in iure, quàm hist. & poet.

Fratrum gratia rara.

Fratres sicut se supra modum amant, ita & supra modum se odio habet, ita ut fratrum bellum dicatur acerbissimum.

Frater dicitur serè alter.

Frater fratri adsit in prouerbio.

- 2 Fratres non sunt trāsuersales, sed principium trāsuersalitatís.

- 3 Si tantum ueniunt in cautione de offen. qui exprimuntur, et non alij. Priuilegium concessum domino, non trahitur ad famulos.

- 4 Iniuria facta uni de familia, tota familie facta uidetur.

- 5 Ille qui punitur quia offendit in domo, non ita punitur si offenderit in hospitio, & quid si in naui?

- 6 Familiares & coniuncti licet comprehendantur in priuilegio Domini, non tamen priuilegium eis datum est.

- 7 Cautio de non offendendo an rumpatur offendendo filium, uel nepotem, uel alium descendantium loco filij?

Pater & filius est una & eadem persona.

Vox patris dicitur vox filij.

- 8 Magis timent parentes de filiis, quàm de seipsis.

- 9 Cautio de non offendendo, respicit personam, & est similis usus uel usufructui, qui non transit de patre in filios.

Cautio ut odiosa, quam maximè restringenda est.

Offendens fratrem, filium, uel nepotem Titii, an dicatur frangere cautionem de non offendendo Titium. Cap. XIX.

- 1 A V R I O † de non offendendo Titium, utrum rumpatur offendendo fratrem Titii? Hic est difficilis articulus, quod ita non frangatur cautio hæc uidetur communis opinio; ita enim tenet Bart. Paul.

Paul. Alex. & Iaso. in l. ita stipulatus. §. Grisogonus. in ff. de uerb. obligat. qui ita loquuntur in specie, pro qua opinione facit l. 1. §. si. cū leg. seq. ff. de iniuriis, ubi Bar. §. patitur. instit. eo. tit. Hostiens. in summ. eo. tit. Dec. in reg. consilii. §. fin. ff. de reg. iu. cap. 1. de eo qui exclud. frat. donat, facit quia fratrum gratia rara est. l. cū pater. §. cuius de leg. 3. l. cum oportet. C. de bonisq. liberis, & quod legitur de Etheocle, & Polinice apud Bocat. de geneal. li. 2. c. antepe. & apud Ouidium in ibi.

Nova fraterna ueniet concordia sumo.

Quam uetus accenso superat igne pyra.

Et de Romulo & Remo notissima est historia apud Liviū lib. 1. ab urbe condita & alios & parergos tacta est apud nostros Iureconsultos in l. fin. ff. de rer. diuis. & dicitur quod sicut fratres se supra modū amāt, ita & supra modū se odio prosequuntur, ut fratrum bellum dicatur acerbissimum.

¶ Contrariū quidam tenuisse uidentur, licet non ita in specie in cautione de non offendendo ut Ancharan. in c. sciant cuncti. per illum tex. ex. de elect. in 6. ut refert Felyn. in c. ecclesia S. M. nu. 70. ex. de constit. las. in l. 1. ff. de in ius uocando in l. de pupillo. §. si quis ipsi p̄tori. ff. de oper. nou. nunt. in l. 1. col. 1. C. de indict. uid. toll. Marfil. sing. 188. sing. 204. sing. 331. sing. 653. Rom. in rubric. de arbitris, ubi uoluit quod can. si quis suadente diabolo &c. habeat locum etiam in percutiente consanguineum clerici, ut per Felyn. in d. cap. ecclesia S. M. nu. 70. ad hęc gloss. & Francus in c. quicunq; de sentent. excomm. li. 6. ubi in domesticis, & familiaribus loquitur. ad hęc Castrensis in l. sed si eximēdi. ff. ne qs eū Alex. in l. Gallus. nu. 17. de li. & posthu. in l. si finita. §. si de vectigalibus. num. 23. ff. de dam. infect. Ang. in tract. malefic. in uerb. per pannos dixit q̄ offensio facta fratri dicitur personaliter quando offenditur frater, idē Ang. in §. itē p̄pter instit. de excusat. tut. dū refert Bar. in l. 3. §. si tutor. ff. de suspectis tut. Ang. idem §. fin. instit. de curator. Marfil. cōsil. 68. cons. 115. nu. 14. Anton. Blanc. in practic. crimin. §. 15. nu. 23. Alciat. de præsumpt. reg. 1. præsumpt. 23. ad hęc Bald. in cap. 1. §. fin. quib. mod. feud.

H 2 amittat.

amittat. conf. 295. laudari. li. 2. Fel. in c. repellantur. ex. de accu. ubi de offensione, q̄ facta fuerit in socios hominesve cohabitantes, ad hæc Iulius Ferretus in ti. de feriis nu. 80. ubi quosdam alleg. facit quia frater dicitur ferè alter sec. Nonium Marcellum & Festum & Gellium Noct. attic. lib. 13. c. 10. in fi. Euerald. in loco ad etymol. uocab. & Plinius c. 36. li. 7. refert P. Rutilium nunciata fratris repulsa expulsa, & Gerionis fictionem tergemini ad hoc refert Alcianus Emblemate huiusmodi

Tergeminos inter fuerat concordia fratres.

Tanta simul pietas mutua, & unus amor

In iuncti humanis rebus ut ampla tenerent

Regna uno dicti nomine Gerionis.

Castoris quoque & Pollucis notissima est historia de qua Virgilius.

Sic fratrem Pollux alterna morte redemit.

Itq; reditq; uia toties.

& Hesiodi uersus factus est à Tiraquello in l. si unquam, in uerbo libertus. nu. 92. C. de reuocand. donat. in hanc sententiam

Sed nec germano quisquam equandus amori.

& Prouerbiū est frater fratri adsit. Plato in li. de repub. 2. fol. mihi 220. & apud Herodotum li. 3. legitur q̄ scēmina cui optio data fuerat mallet ne sospitem esse uirum, filium an fratrem, fratrem elegit, & per hæc atque alias quasdam rationes quod q̄nq; scripsi ad restringēdum quoddam editum de faciente uindictam transuersalem sustineri posset

2 q̄ fratres non sunt trāuersales, sed principium transuersalitatatis, ut in affinitate de uiro, atq; uxore dicitur. A quibus non recedit q̄ ille, qui promisit defendere, uel non offendere non intelligitur ex causa suorum. l. altius. ff. si seruit. uendi. Alex. in l. frater à fratre. de cond. indebit. Fely. in c. olim. de rest. spo. Cagn. de reg. iu. in reg. non uidetur. ff. de reg. iu. ¶ Quid dicendum? certè non est recedendum à præcedenti opinione præsertim si promittatur non offendere facto tantum, & in personam, namque nō ignoro magis dubium esse si dicatur simpliciter non offendere, & in hoc offen-

3 offensam in personam requiri infra dicemus; quia tñ in cautione de non offendendo ij tantum ueniunt qui exprimuntur, & non alii; quia confundetur in stipulatione, & in uerbis etiam restringendis extrinsecæ personæ in hac cautione non ueniunt, arg. l. si ita stipulatus. §. Grisogonus. ff. de uer. obl. & l. quidquid altringendæ. ff. de uerb. obli. & scribit Ferret. in tit. de feriis nu. 60. & facit quia priuilegiū concessum domino non trahitur ad famulos secundum magis comm. opi. ut per Capit. decis. 12. ¶ Verum tamen est qd si promittatur alicui iniuriam nō fieri, per offensionem iniuriosam nō solum factam in fratrem, sed & in alios eiusdem familię stipulatori iniuria inferretur; quia tñ iniuria facta uni de familia toti familię facta uidetur. l. lex Cornelia, ubi gl. & Bar. ff. de iniuriis. Bal. in l. 1. C. si qua præd. potest. Bal. in l. 1. C. de rapt. uirgin. in l. 1. & 2. de li. caus. Bar. in l. 3. §. si tutor. ff. de suspectis tutoribus. in l. cum scimus. nu. 4. C. de agric. & censu. li. 11. Bar. in l. de pupillo. §. si qs ipsi ff. de oper. nou. nun. Bal. in l. raptore. C. de epis. & cle. las. in l. si ita stipulatus. §. Grisogonus. ff. de uer. obl. Fel. in c. repellatur. nu. 5. ex. de accus. ubi hoc usque ad quartum gradum arctare uidetur Glossa tamen in d. l. lex Cornelia uidetur loqui in infinitum, ex consuetudine regionis forsitan id estimandum erit. quoniam alibi de iniuria fratris, alibi coniunctorum latè alibi minime aliquorum, ad hæc idē Fely. in c. cum oporteat nu. 3. ex. de accus. Car. in cle. 1. no. 13. de excessibus prælat. Bertachi. in reperto. in uerb. iniuria uer. 23. Marfi. sing. 351. amicitia. Fely. & Dec. in d. c. ecclesia Sanctæ Mariæ, in uxore, in sponsa, in concubina scribit Ang. in tract. de malef. in uerb. & dictus Sempronius. nu. 33. licet contra prædicta faciant notata per Fran. Rip. in l. 4. §. Cato, nu. 95. ff. de uer. obli. ¶ Non ueniunt itaque in hac cautione alij quàm expressi, & ideò nec frater nec adherentes nec complices ut etiam scribitur per Ferretum in tit. de feriis nu. 113. allegata uerò in contrarium procedent in aliis materiis ut iniuriæ, ut pacis (de quo tñ non firmo ppea, q̄ hinc inde dici pnt) facit in proposito qd apud quosdam tractatur an priuilegium alicui concessum trahatur

- ad eius adherentes, famulos, familiares, factores, & huiusmodi ut per Abba. in c. q. nonnullis. de priuilegiis Oldr. conf. 11. Thema Marfi. sing. 181. plura. Ang. in proce. digestorum Alex. in l. lecta. ff. si cert. pe. Deci. & Cag. in reg. in omnibus. ff. de reg. iu. Et ad prædicta facit quod ¶ ille qui punitur; quia offendit in domo, non habet locum si offendant in hospitio, & quid si in naui uide per Bald. in l. ea. C. quomo. & qu. iud. Alber. in l. p. t. na. ff. de his qui deiec. uel effud. Bar. in l. maritus. ff. de adulteriis Dec. in reg. nemo de domo. ff. de reg. iu. las. in l. pleriq. ff. de in ius uocando. Item si uenirent non uenirent tanquam ipsi sed ut connexi
- 6 principalis stipulatoris, sicut in simili dicimus q. ¶ etsi familiares & coniuncti dicantur comprehendi in priuilegio domini tamen eis priuilegium non dicitur datum ut per Domi. cōf. 74. attēto. Dec. in reg. in oībus nu. 9. ff. de reg. iu.
- 7 Ex his inferri potest ad decisionem illius qōnis tan rumpatur hæc cautio de non offendendo aliquē offendendo illius filium, uel nepotem, uel alium descendantium loco filii, circa quam uidebatur dicēdum q. frangeretur cautio huiusmodi; quia pater, & filius est una & eadem persona. l. si. C. de impub. & aliis substitut. & uox patris dicitur uox filii. §. ei qui insti. de inutil. stip. ad hæc no. per Tiraq. de retract. §. 2. gl. 2. nu. 2. & in l. si unquam. in prin. nu. 22. C. de reuodona. Alex. conf. 48. col. 1. lib. 1. Cor. conf. 268. lib. 3. lason in l. pacta successorum C. de pactis Alcia. reg. 1. præsumpt. 10. Dec. conf. 443. conf. 382. Soz. iu. conf. 4. col. pe. li. 2. & dicimus q. ¶ magis timent parentes de filiis, quàm de se ipsis. l. isti quidem. §. si. ff. q. me. cau. cum his de quibus per. Soz. iu. conf. 77. nu. 38. li. 1. cōf. 59. col. 1. li. 3. cōf. 134. col. 6. li. e.
- 9 ¶ In contrarium tñ est ueritas ex prædictis, & ¶ quia hæc cautio respicit personam & ut diximus Bar. in d. §. Caro, quē ibi Francisc. Rip. nu. 98. refert dicitur similis usui, uel usufructui qui non transit de patre in filium. §. 1. & fin. inst. de usufruct. & §. 1. de usu. & habitat. inst. de usu & habitat. & ut dixi cautio hæc ut odiosa quàm maximè restringenda est, alioqui dicendum erit & offenso filio unius ex comprehensis in cautione cum is non contineretur cautionem frangi, quod

quod usquequaque probabile non uidetur. Quę autem diximus de descendantibus eadem sibi locum uendicabunt contra in ascendentibus arg. no. in auth. ex causa. C. de lib. præterit. & in autem. nouissimo. C. de in offi. test. & in filio Bar. in l. i. C. si rect. prouinc. & ualet arg. à correlatiuis iurta no. in l. fi. C. de indict. uid. tollend.

S V M M A R I V M.

- 1 Stipulatio de non offendendo, an committatur, si ille, qui promissit non offendere Titium, nec eius consanguineos, occidit mulierem, quę in utero eiusdem consanguineum ferebat? concl. quod non ibi. 4.
- 2 Ille qui est in utero, habetur pro iam nato, in his, quę concernunt eius utilitatem.
- 3 Ille nõ dicitur sine liberis decessisse, qui uxor prægnatẽ reliquit. Puer in utero ante 40. dies nullam habet formam.
- 5 Statutũ quod occidens hominem puniatur tali pœna, non habet locum in occidente puerum in utero, faciendo fieri abortum.
- 6 Promittens non offendere Titium an frangat cautionem offendendo eius uxorem? uide concl. 2.
- 7 Iniuria quę fit uxori, dicitur fieri uiro.
Vir, & uxor, dicuntur duo in carne una: & quomodo intelligantur? 10. 12.
Vir relinquit patrem, & Matrem, & adheret uxori suę.
Omnis Amor magnus, sed aperte in coniuge maior.
- 8 Vir dicitur habere domicilium, ubi uxor inhabitat.
Uxori, pro uiro, potest fieri denunciatio.
- 9 Stipulans alimenta pro se, dicitur stipulari etiam uxori.
Si cui relinquatur usus alicuius domus, intelligitur etiam relictus usus pro uxore.
- 13 Uxor licet sit principium affinitatis, non tamen est affinis.
- 14 Promissio de non offendendo affines, non comprehendit uirum & uxorem, nisi, y ueniant ex alio capite.
Non indicatur idem de numero, quod de principio numeri.
- 15 Promittens non offendere consanguineos Titij, non comprehendit uxorem suam consanguineam Titij, nisi dictum fuerit tam

masculos quàm fœminas.

16 Fœmine, masculi appellatione non comprehenduntur in materia huius cautionis.

17 Marito cōcessa est levis correctio in uxorem, ita quòd si grauius causa castigauerit, teneatur presertim causa non subsistente.

Mulier timens de nimia seuitia uiri, potest petere sibi dari cautionem de non offendendo.

18 Pater mariti, proauus, & deinceps, mater auia & proauia non frangunt hanc cautionem, & ratio.

19 Promittens non offendere sub cautione, filium uel auum, uel nurum, utrum irahatur ad offendētem nepotem, pronepotem, proauum, uel pronurum?

20 In materia odiosa filij appellatione non uenit nepos, neque nepotis pronepos.

21 Materia cautionis est etiam fauorabilis ibi.

22 Cautio de non offendendo an rumpatur per offensionem illatam cadaueri stipulatoris?

Mors omnia soluit.

23 Quatenus mortuo beneficium conferri possit ibi remiss.

Afflictio non debet addi afflictio.

Mors prodesse solet, non autem obesse ut quis non offendatur.

Cadauer mortui furcis suspendere non licet.

24 Non licet scire contra bannitum occisum, nec ei uestes detrahende, nisi incontinenti.

25 Quibus casibus liceat contra mortuum scire ibi remiss.

Pœna, deponentis suspensum furcis.

Ex offensione vteri, vxoris, pronurus, cadaueris, an rumpatur cautio de non offendendo? Cap. XX.

- 1 **VIDAM** promisit non offendere Sempronium nec eiusdem consanguineos, modo occidit mulierem, quæ in utero serebat eiusdem consanguineum utrum cōmittatur stipulatio? uidetur
- 2 quòd sic, quoniam in his, quæ concernunt utilitatē existētis in utero ille habetur pro iam nato. l. qui in utero. ff. de stat.

stat.homi.Fely.in c.1.col.2.ex.de præscrip.Tiraq.de retra.
 §.1.gl.75.in l.si unquam,in uer.susceperit.nu.123.C.de re
 uoc.dona.Et in tract.de nobilit.nu.45.&† non uidetur sine
 3 liberis decessisse. qui uxorem prægnantem reliquit ut per
 Doct.in l.si quis prægnantem,ff.de reg.iu.

Certè ante quadragesimum diem ante quem à puero nul-
 lam esse sumptum formam ex communi opinione consul-
 tum uidi quæstio magnam difficultatem non habet, & ita

4 quosdam in simili matèria, consuluisse uidi, tamen† idem
 dicendum est et post quadragesimum diem, hoc est q̄ talis

5 ut supra cautionem non franget; quia in simili† si stat statu-
 tum q̄ occidens hominem puniatur tali pœna nō procedit

in occidente puerum in utero faciendo illum per abortum
 cici, ut scribit Alberi.3.p.stat.q.59. August. de Arimino

ad Angel.de maleficiis in uer.ex interuallo. Roman. in l.
 1. §. occisorum. ff. ad leg. Aquil. Bal. in l. quod dicitur. ff. de

lib. & posthu. faciunt no. in l. Diuus. ff. ad l. Corn. de sicariis
 præsertim si principaliter hoc non agebatur, ad hæc notan-

da sunt quæ Tiraq. scribit in d. §. 1. gl. nu. 76. & d. gl. susce-
 perit nu. 122. Alex. conf. 171. col. si li. 2. & no. per l. Titius

ff. de suis, & legitimis hæred. Dec. conf. 217. conf. 222. cōf.
 364. conf. 95. conf. 574. & iterum Tiraq. d. gl. 9. nu. 81. Soz.

iu. conf. 22. lib. 1. conf. 177. col. 1. lib. 2. Fely. in c. sicut. ex.
 de homicid. Dec. & Cagn. in d. l. si quis ubi quoque Cagno

Ius scribit de signis prægnantis, & an mulieri credatur asse-
 renti se esse prægnantem.

6 ¶ Quæro utrum promittens non offendere Titium fran-
 gat cautionem offendèdo uxorem Titij? uidetur quòd sic;

7 quia† iniuria, quæ fit uxori dicitur fieri uiro. §. 3. inst. de in-
 iuriis, & quia uir & uxor dñr duo in carne una iux. no. in. §.

1. insti. de nuptiis & scriptū est, Vir relinquet patrē, & ma-
 trem, & adhærebit uxori suæ, & Propertius lib. 4. inquit.

Omnis amor magnus sed aperto in coniuge maior.

8 ¶ Et uir dicitur habere domicilium ubi uxor habitat l. 1.
 §. domum, de lib. agnosc. Et uxori pro uiro fieri potest de-
 nūciatio l. aut q. §. sed & Seruius. ff. qu. ui aut clā & latē p

sequitur Tiraq. in legibus cōnubiali. leg. 12. in l. si unq̄ in

prin.

- prin. nu. 12. C. de reuocan. donat. & de retract. §. 9. gl. 1. & in leg. connubiali p. nu. 31. facit c. Agathosā. 17. q. 2. c. de neptis. 31. q. 2. c. Martinus. de cognat spirit. ex quo dicitur gl. in c. admonere. 33. q. 2. §. stipulans alimenta pro se dicitur stipulari etiā uxori & dicimus q. si cui relinquatur usus alicuius domus intelligitur etiam relictus usus pro uxore,
- 9 & uxori fratris habenda est reuerentia & §. quomodo intelligatur q. sit eadem caro cum uiro Paris. conf. 68. li. 4. conf. 33. nu. 67. lib. 1. conf. 22. & conf. 23. lib. eo. conf. 29. lib. 3. ad hæc Marfi. sing. 653. Alex. conf. 113. lib. 2. Lucas de pœna in l. 1. q. 20. C. de public. lætit.
- 10 ¶ Contra tamen probant superscripta, & tenuit Ioannes And. in reg. frustra. in Mercu. refert, & sequitur Franc. Rip. in l. 4. §. Cato. nu. 96. de uer. obli. ubi Aret. col. pe. & facit quia c. si quis suadete diabolo & c. non habet locum in percutiente uxorem clerici scribit Fely. in c. 2. col. 2. ex. de fo. comp. & l. fi. C. de reuoc. donat. non habet locum in offendente uxorem donantis & ibi scribit Franc. Rip. q. 18. & il
- 12 lud, quod dicimus §. maritus, & uxor dicuntur unum corpus, intelligitur, quoad bona matrimonialia, non quoad reliqua sec. Cardinalem Florent. in cle. 1. q. 28. de homi. uerum tamen est quod iniuria illata uxori dicitur illata marito ut supra diximus.
- ¶ Multo magis autē in hac cautione non comprehendetur uxor putatiua, sponsa siue traducta, siue non traducta, non enim ita proprie sunt uxores iux. not. in rubric. ex. de sponsalib. Tiraq. de retra. §. 10. gl. 1. col. 1. & seq.
- 13 ¶ Et facit: quia §. licet uxor sit principium affinitatis, tamen ipsa proprie non est affinis sec. gl. in l. affinitatis. C. comm. de success. in §. affinitatis. insti. de nuptiis Bal. conf. 375. cōcessa. li. 4. Tiraq. de retra. §. 1. gl. 9. nu. 39. quare dici posset
- 14 quod §. promissio de non offendendo affines non comprehendat uirum & uxorem, nisi hi ueniant ex alio capite facit quod nō iudicatur idem de numero quod de principio numeri iux. no. per Doct. in l. 2. §. mutui datio. ff. si cer. pet. in l. non ideò. C. de hære. insti. in l. maritus. C. de procura. Tiraq. de retra. §. 1. gloss. 21. nume. 7. ubi etiam allegat illos qui

qui in huiusmodi puncto tenent contrarium.

- 15 ¶ Circa hæc quoque aduertendum est; quia † promittens non offendere Titij consanguineos non cōprehendit uxorem suam consanguineam Titij; quia † fœminæ masculini appellatione in materia non cōprehenduntur. Sed & si dictum sit non offendere Titij consanguineos tã masculos, q̃ fœminas nihilo magis comprehenderetur uxor Titij; q̃a uel mixtæ naturæ est, uel necessario magis coniuncta est marito offendeti, iuxta illud Pauli relinquet patrem & matrē, & adhærebit uxori suæ, & ita scribit Paris. conf. 54. nu. 14. lib. 4. post Abbat. in c. quemadmodū. col. pen. ex. de iureiurando, ita ut hac ratione non inspiciamus illud quod dicitur
- 17 must marito cōcessam esse leuem correctionem in uxorē, ut si grauius eandem castigauerit teneatur præsertim causa non subsistente, ut per Abbat. in d. c. quemadmodum. Alex. conf. 56. lib. 3. Paris. conf. 54. lib. 4. ubi tangit q̃ mulier quæ timet de nimia seuitia à uiro suo potest petere cautionem & satisfactionem de non offendendo.
- 18 ¶ Sed dubitari posset † de patre mariti, pro auo & deinceps, uel de matre, auia uel proauia datis terminis habilibus, ipse tamen puto quod hi non frangant cautionem hæc quia nurus, uel pro nurus, iisdem est loco filiæ. l. quia. ubi Alex. & Ias. ff. solut. mat. l. si filia. §. si filia familias. ff. famil. er c. cum simil.
- 19 ¶ Iuxta hæc quæro, utrum † promittens non offendere sub cautione filium uel nepotem uel auum uel nurum, utrum trahatur ad offendentem nepotem, pronepotem, proauū, uel pronurum, & sic de singulis uidetur q̃ nō; quia hæc est
- 20 materia odiosa. † in materia autem odiosa filij appellatione non uenit nepos, ut nec nepotis pronepos, & sic de singulis, ut notat in l. liberorum. ff. de uerb. signi. ad hæc nota per Decium conf. 288. num. 12. conf. 443. col. antepen. conf. 95. col. pen. conf. 464. col. penul. conf. 568. Doct. in l. Gallus. §. instituens. ff. de lib. & posthu. in l. fœminæ. ff. de reg. iu. Soz. iu. conf. 144. num. 74. lib. 3. conf. 108. col. 2. li. 2. conf. 30. per tot. li. 3. conf. 146. conf. 149. lib. 2.
- 21 ¶ Planè † hæc materia fauorabilis quoque considerari potest.

test, ecce enim si statuto caueatur patrem pro filio petere posse cautionem de non offendendo certe ad auum extendendū id uidetur: qm̄ hac ratione extensioneque materix delinquendi occurritur, ut in l. filiū habeo. ff. ad Macedon. Dec. in reg. fœminæ. ff. de reg. iur. in l. 2. C. de in ius uocā. Alex. consi. 37. col. pen. consi. 158. lib. 6. Alcia. in l. filij. de uerb. signi. Soz. iur. consi. 144. col. si. lib. 3. consi. 1. in 2. dub. consi. 2. col. 2. lib. eod. & ita consideratur publica utilitas, quæ an secundo an principaliter ueniens sit attendenda notanda erunt scripta in l. 1. ff. solu. mat. Alcia. in l. pupillus. ff. de uerb. signifi.

- 22 ¶ Quæro utrum cautio de non offendendo rumpatur per offensionem illatam cadaveri stipulatoris? q̄ non puto, qm̄ mors omnia soluit. §. deinceps. in Auth. de nuptiis. Ancharan. consi. 274. Corn. consi. 295. col. si. lib. 2. facit. l. defunctorum. ff. de publi. iudi. l. in senatus. §. in defunctorum. ff. de publi. iudi. Dec. & Cag. in reg. pupillum. §. 2. ff. de reg. iur. & ¶ quatenus mortuo beneficium conferri possit, uide per Dec. & Cagno. in reg. Neratius. ff. de reg. iur. & ita post Bar. se habet comm. opinio, ut per Fran. Rip. in d. l. 4. §. Cato. nu. 95. ff. de uerb. obli. quod ampliā, ut nec si pmissum sit hæredem non offendi uera sit propositio; quia licet forsitan hæredi fiat iniuria, tamen non ex hoc offenditur in personam ut requiritur, & ita intelligantur not. in d. §. Cato. nu. 95. & in materia additur. l. & si quis. §. fortasse. ff. de relig. & sumpt. fun. l. quemq; post prin. ff. de institor. Contra tamen facit: q̄a non debet addi afflictio afflictio, & mors prodesse solet, non autem obesse, ut quis nō offendatur; ecce enim cadaver mortui furcis suspendere non licet Ang. in d. l. defunctorum. Corn. in l. 2. C. qui testamen. fac. poss. Doct. in l. imperium. ff. de iurisd. om. iudi. Ange. Alex. & Ias. in d. l. 2. C. qui testa. fac. poss. Ang. de malef. in uerb. qui iudex. Dec. & Cag. in d. l. pupillum. Hinc dictum est quod
- 24 ¶ contra bannitum occisum nō licet seuire, eidemq; uestes detrahendæ non sunt nisi incontinēti Bal. in l. sororem. C. de his quibus ut indign. Castren. consi. 33. ad si. in antiquis,
- 25 ¶ casus autē in quibus contra mortuum licet seuire ponit Fely.

Fely. in c. si episcopus, de hæreti. Dec. in d. l. 2. C. qui testa. fa. poss. remissiue per Cagn. in d. l. pupillus. §. 2. & ibi quæ pœna puniendus sit, qui furcis suspensum deponit.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio de non offendendo, an possit impetrari attinenti offendi uerbis?
- 2 Famæ lesio, grauior est quacunque pœna pecuniaria, nisi in uilibus?
- 3 Pax ad tollendam hanc cautionem de non offendendo, cum multum operetur, à quibus sit, & haberi debeat. uide ibi. per distinctionem, & multa circa hoc per longam.
Statutum si dicat quòd pax habeatur ab hærede, non sufficit habere ab offenso.
Statutum imponens pœnam non habenti pacem ab offenso, non habet locum si offensus non supersit.
- 4 Ille qui dedit cautionem de non offendendo, ex dispositione statuti, uolentis quòd habentes inimicitias teneantur ad satisfaciendum, & securitas data ab uno intelligatur data ab alio, & quoad alium sit reciproca, si alius recusauerit satisfacere, si petierit debet liberari à data cautione.
Non debet qui repetere id, quòd dare tenetur.
Aequalitas est seruanda.
- 5 Fictio idem operatur in casu ficto, quòd ueritas in casu uero.
- 6 Factum Iudicis habetur pro facto partis, quando per partem stat quominus fiat.

An cautio hæc detur, si quis timeat offendi uerbis,
& quædam aliæ Quæstiones. Cap. XXI.

- 1 **Q**UÆRITUR utrum cautio hæc impetrari possit à timente offendi uerbis: uidetur quod sic: quoniam est eadem ratio, contra uidetur; quia circa diffamantem uerbis inuentum est remedium. l. diffamari. C. de ingen. & manumiss. & l. Titia. ff. de accusa. sed hoc arbitrio iudicis remitto, ut si ex præiudicio quòd imminet hanc interponi sibi

- sibi uideatur id faciat; casum enim hunc prædicta remedia non tangunt; quia contra diffamantem dantur, non autem
- 2 contra eum, de quo timetur diffamatio, † fama autem hinc lædi potest, quæ grauior est qualibet pœna pecuniaria nisi in uilibus personis id contingat, ut per Dec. & Cagn. in l. si in duabus. ff. de reg. iu. fama enim ciuilis persona est. l. 2. ff. de uariis & extraordi. cogni.
- 3 ¶ Quæro pax ad tollendam hanc cautionem de non offendendo multum operatur, sed à quibus haberi debet? distingue aut promissum est uni principali, & tunc eo uiuo ab eo petenda est cautionis remittendæ causa pax per ea, quæ aliàs diximus, aut mortuus est, & quoad ipsum finita est cautio hæc, ut in §. disponat. in Auth. de nuptiis prædict. requirèda est ergo pax ab iis, qui ratificarunt, nisi mortuus stipulator fuerit se & heredes non offendi; quia tunc ab heredibus ut à principali uiuo pax petetur in quo seruanda sunt ea omnia, quæ ponuntur per Doct. in statuto quod nemo reban- niatur, nisi habuerit pacem ab herede, de quibus in l. 4. §. Cato. ff. de uerb. obli. ubi Frā. Rip. col. pen. & si. Fely. in c. oēs. col. 10. de constit. Nellus de bannitis 3. par. 2. temp. & an à fœmina Georg. Natta in tract. quod stantibus mascul. l. 1. q. prin. nu. 23. & ipse breuitatis causa mitto, aut promissum est pluribus principalibus, & tunc ab omnibus pax habenda est, uel à maiori parte iux. not. in d. §. Cato. ubi Rip. col. si. & an ius faciendi pacem sit hereditarium, & quatenus committatur stipulatio non offendi se, & heredes, uel per se, & heredes uno contrafaciente, uide allegata per Ferret. in tit. de feriis. nu. 63. & seq. & ex ibi dictis notare potes quid dicendum, faciendumue sit cum cautio habenda sit ab heredibus, & an sufficiat habere pacem ab uno ex heredibus, & an à filio qui abstinuit ab hereditate. Ferret. ubi supra. 96. mun. & quod sufficiat pacem habere à maiori parte, nu. 134. & ibi quid si statutum dicat pax habeatur ab herede non sufficit si habeatur ab offenso, & pax quomodo fiat ex remissione in foro conscientie. Marf. sing. 246. remissio, & quod statutum imponens pœnam non habenti pacem ab offenso non habeat locum quoniam offensus non supersit Marf. sing. 339.
- & an

& an sufficiat haberi pacem à filia ultra notata in d. §. Cato. uide in l. cum filio. ff. de leg. 1.

- 4 ¶ Quæro extra statutum an habentes inimicitias teneantur ad satisfaciendū de non offendendo, & q̄ securitas ab uno data ab alio data intelligatur, & quoad alium sit reciproca, quidam dedit hanc cautionem alius recusat id facere & non pōt cogi cum effectu dare hanc cautionem, qui uero eā dedit supplicat se liberari à data cautione, an sit audientus? v̄r q̄ sic; quia nō debet quis repetere id, quod dare tenetur. l. 1. ff. de compēsa. & not. in reg. cui damus. ff. de reg. iu. Contra tñ puto argu. nota. per Aymo. cons. 179. col. fin. cons. 230. & cons. 242. & quia æqualitas est seruanda, iuxta alleg. per Tiraq. de iure primogenit. q. 4. ¶ Sed quid si in casu prædicto qui dedit cautionem illam antequam ab alio daretur cautio illa cum effectu offendit aduersarium an teneatur? uidetur quòd sic; quia statutum habet cautionem illam pro data. & fidē operatur fictio in casu ficto, quod ueritas in casu uero. l. filio quem pater. ff. de lib. & posthu. in præiudicium tertij. tamen v̄r q̄ cautio hæc locum non habeat gl. in c. quia circa. de priuileg. Tiraq. de retract. §. 1. gl. 10. nu. 71. Eadem aptari possent ad casum; quo præcipitur quòd ueniatur ad cauendum sub tali pœna, aliàs cautio habebitur pro data ut diximus esse practicam ex l. cum postulassem. ff. de dam. infe. & uide quandoque dixi ualere bannum, quòd infra tantum temporis ueniatur ad cauendum, uel ad renouandum securitates: aliàs habebuntur pro renouatis, & facit: quia ¶ factum iudicis habetur pro facto partis quādo per partem stat quominus fiat, ut in l. Labeo. ff. de contra. empt. l. ult. C. de cond. infer. cum alleg. per Tiraq. de retra. §. 15. gl. 2. nu. 7. ubi de materia.
- 5
- 6

S V M M A R I V M.

- 1 Qui ualde rixosus est potest cogi ad dandam cautionem de bene uiuendo.
 - 2 Cautio de bene uiuendo, in quibus discrepet, & in quibus conueniat cum cautione de non offendendo.
- Non bene uiuit, qui alterum offendit.

Cautio

- 3 *Cautio de bene uiuendo importat ut malum non agatur, non ut bonum fiat.*

Non sufficit abstinere à malo, nisi fiat bonum.

Quis non compellitur ad faciendum bonum dummodo absteat à malo.

- 4 *Abstinere à malo est, honestè uiuere, alterum non ledere, ius suū unicuique tribuere.*

Furans, dans damnum proximo suo, egreditur terminos bene uiuendi.

- 5 *Cautio de bene uiuendo est fauorabilis; quia per eam occurritur fraudibus, & materia delinquendi.*

Libertas est inestimabilis.

- 6 *Qui dedit cautionem de bene uiuendo, potest cogi ad satisfaciendum de non offendendo, si iudici ex causa uideatur.*

Nemo prohibetur pluribus defensionibus uti.

Rixosi uarijs remedijs cogi possunt, & cohiberi à delinquendo.

De cautione de bene uiuendo quædam.

Cap. XXII.

- N**OLEVIT quædam consuetudo, & practica fundata in iudicis officio ex l. congruit. ff. de off. præsid. & ex l. æquissimum. ff. de usufruct. quòd
- 1 *† ubi quis ualde rixosus est cogitur ad dandam cautionem de bene uiuendo, ut si sit in carceribus non antea dimittatur, quàm hanc cautionem dederit de bene ui-*
- 2 *uendo; sed † in quibus conuenit cum cautione de non offendendo, in quibusve ab ea discrepat? breuiter in hoc cõcordant: quia & ipsa ex iudicis officio pendet, & dari debet ad tempus, & perpetuo ut iudici uidebitur, cuius arbitrio stamus de causis licet grauiiores in hac cautione de bene uiuendo requirantur, quia grauius quoq; quis restringitur, regulariter tamen in quibusdam habilibus facile esset admittere argumenta ab eis, quæ dicuntur in cautione de non offendendo. Cautio de bene uiuendo ut genus uideatur continere etiam cautionem non offendere; quia non bene uiuit qui alterum offendit. Item cautio de bene uiuendo ex noua causa nisi ea sit ualde probabilis excusationem quo-*

minus frangatur non recipit, licet in cautione de non offendendo noua causa excusat uel iniusta, ut per Alex. consi. 115. col. pe. lib. 4. & nos supradiximus.

3 ¶ Importare autem uidetur hæc cautio de bene uiuendo ut malum non agatur, non autem ut bonum licet, prima facie uerba sonare uideantur & bonum agi, quia licet non sufficiat abstinere à malo nisi fiat & bonum, tamen quis nõ compellitur ad faciendum bonum dummodo absteineat à malo, sec. glo. cogi. 23. q. 4. in c. nimium sunt inquieti, & iterum caus. ead. q. 6. c. 1. & seq.

4 ¶ Idq; in effectu uidetur esse seruare tria iuris pcepta hoc est honestè uiuere, alterum non lædere, suum unicuiq; tribuere, ut in §. iuris præcepta. insti. de iusti. & iu. & in l. 1. ff. eo. tit. quamobrem ludus recreationis gratia ex consuetudine uel lege uel ex aut. fi. C. de ale. lus. & aleat. non uidetur interdictus ut contraueniens cautionem frangat de bene uiuendo. at furari, damnũ dare, pximo suo egredi vñ terminos bonæ uitæ. ¶ Præterea aduertendum est, qd licet cautio de bene uiuendo uideri possit fauorabilis; quia per eã occurritur fraudibus, & materiæ delinquendi iuxt. no. per Bar. in l. quemadmodum. ff. de agri. & censu. in l. 1. §. exercitum. ff. de his qui no. infam. tamen odiosa erit cum fuerit contracta; quia libertatem restringere vñ, quæ inestimabilis est l. libertas. ff. de reg. iu. Bal. in l. ea. C. quo. & quand. iud. Dec. in reg. nemo. ff. de reg. iu. & facit quia graue est aliquẽ onerare cautione. l. 2. §. hoc. ff. de iudi. l. non usq; ff. si quis à parent. fuer. man. Paris. cons. 168. lib. 4. ¶ Hic dubitari

6 potest si quis dedit cautionem de bene uiuendo, an per iudicem compelli possit ad dandum ulterius cautionem de non offendendo uidetur quòd sic, si quidem iudici ex causa uideatur; fieri enim potest ut quis timeat iniuriam pati, quæ non uenit in cautione de non offendendo iuxta ea, q̃ diximus aliàs, nemo. n. prohibetur pluribus defensionibus uti iux. no. in reg. nemo ex his q. ff. de reg. iu. Soz. in l. nemo. p. hibetur. ff. de exce. rixosiq; hmõĩ uariis remediis cõstringi possint & cohiberi à delinquendo iuxta id, qd alias diximus, & notata per Alex. & Franc. Rip. & alios in l. quod

iussit. ff. de re iudicat. Dubitari tamen potest an data hæc cautio de non offendendo tollatur per subsequentem datam de beneuiuendo, in quo multa dici possent. Et ad prædicta faciūt quòd iudex potest prohibere alicui ne ante diem alterius uadat ne ad rixam deueniant, ut per Doct. in d. l. quòd iussit, & per Silua. nupt. fol. 50. faciat auth. si ei quem. C. ad leg. Iul. de adulte.

S Y M M A R I V M .

- 1 Bannitus post datam cautionem si conuenerit, nō liberatur nec ipse, nec fideiussor à cautione data.
- 2 Fideiussores certæ quantitatis nō mutantur p mutationē status. Ex delicto suo nemo præmium consequi debet.
- 3 Cautio de non offendendo, non tollitur per bannum, quia est de iure communi: secus in obligatione, quæ ex statuto contrahitur.
- 4 Bannitus se defendens, & occidens, nō frangit cautionem quia. Defensio est de iure naturali.
Renūciari an possit statuto, quòd bannitus impunè offēdi possit.
- 5 Bannitus qui impunè offēdi potest, ut ex noua causa, et l per-
mittente offēdi potest citra timorem pænæ, non ob. cautione.
- 6 Pacisci non licet quòd ille non offendatur, quem lex offēdi per
Fides hosti priuato non est seruanda. (mittit.
- 7 Banniti non veniunt passim in cautione de non offendendo. ut
non liceat eos offendere, quando lex permittit, sed statuto
id caueri potest.
Rebellis de iure communi offēdi potest impunè.
Rebeller qui sint.
- 8 Bannitus quòd non ueniat in hac cautione in tantum uerum
quòd etiam si interuenerit iuramentum de eo non offēdēdo,
tamen contraheniri potest.
- 9 Iudex si promisit absolvere reum dummodo confiteatur delictū,
non tenetur ei seruare fidem.
- 10 Limitationes ad regulam de offendendo bannitum. & nu. 11.
Responsiones & limitationes ad multa quæ adduci possent con-
tra regulam. supra nu. 1. nu. 12. 13. 14. 15.
Confiscatio bon. liberat fideiussorem.

Decla-

Declaratoria requiritur ut bona dicantur publicata; quia per annotationem bon. non fit bon. confiscatio.

Bonorum adnotatio ibi fieri debet, ubi sequi debet confiscatio, sue publicatio.

14 *Qualibet dispositio intelligitur rebus sic stantibus.*

15 *Promittens representare non intelligitur si banniat.*

16 *Iudex non potest dare saluum conductum bannito, ut fideiussor teneatur, si prius fideiussor non fuit in mora vel eius opera omnia facta fuerint s. bannum, vel condemnatio.*

Factum procuratum non prodest.

Cautela ne per bannum fideiussor liberetur.

17 *Fideiussor de representando quando liberetur per bannum, vel condemnationem eius, pro quo fideiusit.*

Presentandus si ausugit è manibus officialium eum capere uolentium, fideiussor uidetur liberari.

18 *Cautela ne fideiussor habeat privilegium l. Sācimus. C. de fideiuss.*

19 *Fideiussor non tenetur representare illum, quē appresentauit, & ausugit de carcere sed promiserit, quandoque eum appresentare.*

Pomittens rappresentare, & quòd inde non recedet, si appresentauit, & presentatus cum non fuerit in carceribus detrusus, ausugit promissor non tenetur ultra a presentare.

20 *Fideiussor iurans appresentare aliquem non propterea dicitur renunciassse beneficio l. suntimus.*

Promittens rappresentare toties quoties, non liberatur rappresentando, bis, & nunquid obligetur ex noua causa?

21 *Fideiussor de rappresentando, si requisitus fuerit in mora, postea uoluerit purgare moram eum a presentando, non excusatur à pœna, in quam incidit.*

22 *Fideiussio de representando habet multa specialia, ut ibi.*

23 *Nemo presumitur ex uerbis, ad alium finem inductis, uelle renunciare privilegio suo, in corpore iuris inferro.*

24 *Principalis si promisit se presentare toties quoties, quid seruandum in eo casu.*

25 *Differentia quando principalis promittit se representare, et super hoc dat fideiussorem, sub pœna, & quando fideiussor promittit representare simpliciter.*

- 26 Promittens appresentare Titium infra viij. dies, non tenetur eū appresentare infra d. tempus, nisi fuerit à iudice requisitus, et elapsis. viij. diebus, non tenetur representare, licet fuerit requisitus, quia tempus elapsum est. ratio ibi. 28.
- 27 Natura contra contractus, regulat obligationem.
- 29 Data cautione de se appresentando post duos menses finito officio, & postea fiat constitutio quòd finito officio, finita sit iurisdictio, cautio uidetur enervata.
- Actus nullus nullum parit effectum.
- 30 Banniti presentes tam actiue quàm passiuè, non videntur comprehensi in fideiussione, quasi extra ecclesiam sint.
- 31 Bannitus licet ex statuto impune offendi possit, tamen in cadauer bāniti seuire non permittitur; quia hæres inde offenditur.

Banniti quomodo veniant in cautione de se representando, & in cautione de non offendendo.

Cap. XXIII.

- 1 **V**TRVM † bannitus post datam fideiussionem de non offendendo faciat quòd nec ipse nec fideiussor eiusdē ulterius teneatur licet bannitus contrauerit? Non disputando articulum ad partes nō puto nec principalem, nec fideiussorem liberari à cautione hac de non offendendo per tex. in l. i. ubi Bald. & Paul. Castrenf. C. de fideius. in l. capitis. eo. tit. in l. si debitori. ff. eo. in l. si uerò. ubi
- 2 Bald. ff. qui satisd. cog. ubi † fideiussores certæ quantitatis non mutari per mutationem status affirmavit. Nec in totam aliena est ratio quòd ex delicto suo nemo præmium
- 3 consequi debet. l. itaq; fullo. ff. de furt. & † cum obligatio hæc sit de iure communi non tollitur per bannum sec. magis comm. opin. Marant. in l. is potest, nu. 124. ff. de acqu. hære. unde secus uidetur in obligatione, quæ ex statuto cō
- 4 trahitur. † Bannitus tamē se defendens & occidēs nō frangit cautionē; quia defensio est iuris naturalis. ad hæc Iulius Ferret. in tit. de feriis nu. 91. & ibi an renuntiari possit statuto q̄ bannitus impune offendi possit. ¶ Verum tamen est
- 5 quòd † bannitus, qui impune offendi potest ut ex noua cau
- sa.

- sa & quasi lege permittente offendi potest citra timorem pœnæ, & q̄ frangatur cautio de non offendendo, ut p̄ Bar. Paul. Alex. & Ias. & alios alibi Com. in l. qui seruum. ff. de uer. obli. & dicam infra forsitan in quæstione an in cautione hac subintelligatur nisi lege pmittente fiat, quinimmo
- 6 t̄ pacisci non licet, q̄ offendere non liceat eum, quem lex permittit, ut per Bal. in l. pacisci. ff. de pactis Cor. cōs. 217. in fi. li. 1. & facit illorum ratio; quia fides hosti priuato nō est seruanda, ut per Dec. & Cagn. in reg. ea est. ff. de reg. iu. Statuto tamen fieri potest quòd passiuè banniti comprehenduntur in cautione hac de non offendendo, ut per Ceph.
- 7 lum cons. 35. nu. 22. t̄ passiuè ergo non ueniunt banniti in hac cautione ut eos non liceat offendere; quando lex id pmittit, ut per Bal. Cor. Ceph. ubi supra. Are. §. si res legata. insti. de leg. Gozadi. cons. 61. & multo magis hæc uera sunt in rebellē, qui iure communi offendi potest Bar. in ex traui. qui sint rebelles in uer. rebellando. Corneus cons. 93. lib. 3. Ruyn. cons. 4. li. 5. Bannitus uerò minimè nisi statuto id caueatur. l. fi. C. de maleficiis Ro. sing. 740. Albe. 4. p. statut. q. 16. Decius in l. ut uim. col. 2. ff. de iusti. & iur. & in huiusmodi statuto à fortiori ualere argumentum, Decius. cons. 65. quia principaliter factum est in fauorem rei publicæ, Bar. cons. 188. statuta, qui autem sint rebelles ponit Bar. in d. tract. in uerb. rebelles Corneus cons. 96. lib. 4. Decius cons. 544. Abb. cons. 103. placet. lib. 1. Iacob. à Sancto Georgio in tract. de feud. in uerbo cum mero, & ibi an inferiores possint facere rebelles.
- 8 ¶ Et ampliatur ut t̄ adeò bannitus non ueniat in hac cautione, q̄ si addatur iuramentum de eo non offendendo tamen contraueniri possit, ut per Alex. in l. qui seruum. ff. de uer. obli. Iasonem in l. conuentionum. col. 1. ff. de pactis, cū aliis allegatis per Marfil. sing. 252. sæpius. & in practica quam uti refert & in cons. 9. & facit opinio illorum qui dicunt q̄
- 9 t̄ iudex qui promisit reum absolueret si is confiteretur non teneretur ei seruare fidem ut per Fely. in c. asserite. ex. de præsumpt. Marfil. in l. 1. §. quæstio. ff. de quæstio. Sing. 177. mali tiis & latè scribitur per Deciu & Cagn. in reg. ea est natura

ff. de reg. iu. ubi & ipse dixi. ad hæc uidentur sunt notata per Bar. in l. qui insulam. ff. de uerb. obli.

- 10 ¶ Intelliguntur tamen hæc q̄ t̄bannitus passiuè non ueniat in cautione de non offendendo, quoties bannitus ut diximus impunè poterat offendi; secus uerò si cum pœna, quia tunc secus est, in dubio autem permissio offensionis intelligitur sine pœna ut per Ferrettū in tit. De feriis nu. 96. ubi alle. etiam Bar. in l. meminisse. ff. de relig. & sumpt. fun. qui
- 11 sint proprie banniti ¶ Non procedunt quoque prædicta q̄n offensio in bannitum esset permissa uni tantum, non autem uniuerso populo ut per Alex. in d. l. qui seruum. ff. de uer. obli. ubi materia & p̄ Marfi. in d. sing. 352. sæpius, per ea q̄ ibi allegantur. Debet tamen esse bānitus non supportatus. Item debet nō offendi extra territoriū à quo est bannitus. Item talis bannitus offendi debet. ex iustitiæ zelo non animo nōstro. ut per Cephal. de materia a cōs. 5. nu. 20. & seq. ¶ Non obstat (ut reuertamur ad initium orationis nostræ, hoc est q̄ promittens, nō offendi si post banniatum non eximitur ab obligatione) quædam, quæ in contrarium allegari
- 12 possunt, Et t̄primo q̄ res peruenit ad eum casum à quo incipere non potest. l. si pluribus. §. placeat. ff. de uer. obli. l. si debitori ff. de fideiussor. uidetur enim q̄ non possit incipere cautio hæc à bannito, sed respōdetur q̄ regula illa nō procedit quando dispositio recepisset effectum suum ut p̄ Bal. & Ias. in d. §. si placeat. Tiraq. in tract. de cau. cessant limit. 12. Hæcque uera sunt proculdubio in ipso principali, sed in comprehensis uidetur, q̄ non ligent: quia dispositio intelligitur rebus sic stantibus ut in l. si. ff. qui satisd. cog. nī
- 13 si fraus aliqua fiat. ¶ Secundò non obstat q̄ t̄confiscatione bonorum fideiussor liberatur. l. si debitori. ff. de fideiussor. Marfi. in rub. de fideiuss. nu. 346. l. in fraudem in prin. ff. de iure fisci. li. 1. C. de fideiussoribus. & fit confusio obligationis l. si stichum. §. aditio. l. Vranus. ff. de fideiussoribus q̄ responderetur q̄ procedit quando fiscus uellet habere hereditatem banniti ut de filio dicimus; q̄ licet sit suus hæres ad sui commodum, tamen debet se immiscere hereditati ut obligetur, iux. no. per omnes in l. si filius qui patri. ff. de lib. &

lib. & posthum. & ut dicantur bona publicata requiritur su-
per hoc declaratoria; quia per adnotationem bonorum nō
sit eorum confiscatio iuxt. no. per Bar. in l. post contractū.
ff. de donation. Ioan. Platea in l. si uacantia. C. de bonis ua-
cantibus. Et adnotatio bonorum ibi solum facienda est ubi
sequi debet confiscatio bonorum, siue eorundem publica-
tio ut per Affli. in const. regni in tit. de pœna contumac. in
causa crimi. faciunt notata per Cagnol. in reg. ea sola. ff. de
regulis iuris & de annotatione bonorum quædam Bar. in l.
1. ff. de req. reis Ripa. resp. 1. de req. reis Capicius decif.
100. Gramm. conf. 52.

14 ¶ Tertiò non obstat quòd quælibet dispositio intelligitur
rebus sic stantibus l. si. ff. qui satisd. cogan. cum Tiraq. in
l. si unquam, in prin. C. de reuoc. don. quia non procedit in
commodum delinquentis, uel delict. suo mutantis statum
sec. no. per Bar. in q. Lucanæ ciuitatis, in l. quidam. §. si hæ
res. ff. de leg. 1. l. licitatio. §. quod illicitè. ff. de publicanis,
Hiero. Grat. conf. 43. lib. 2.

15 ¶ Quartò non obstat q. ꝑmittens representare nō intel-
ligitur si banniat ut per Alex. in l. si uno. ff. qui satisd. cog.
Gandin. in tract. malefic. quia facta iudicis vñr non posse
repræsentari, c. quanto. ex. de consangu. in l. si merces. §. si
culpa. ff. locati. q. procedit etiam si nullam causam dedisset
officialis coram quo repræsentari debet sec. Bar. in l. si uno
Alex. conf. 168. li. 2. conf. 84. li. 6. Cor. conf. 23. conf. 238.
li. 2. Paris. conf. 40. li. 1. Gozadinus, conf. 20. Idem si factū
iudicis esset iustum sec. not. in d. §. si culpa. Bar. in l. si co-
tem. §. qui maximos. ff. de publicanis Anch. conf. 414. uide-
tur enim tale factum loco culpæ Rip. de pelle fo. 16. uer. se-
cunda restrictio. Ioan. Platea in l. cum scimus. C. de agric.
& censit. Cor. conf. 12. lib. 1. Alberic. de statutis q. 64. & ad
hæc uidenda est cautela Ferrarii 49. potestates terrarum,
& quæ nouissime scribuntur per consulentes reollectos
in consiliis Domini Ziletti ultimo loco impressis ubi tan-
git maximum illud dictum Marfi, in rubrica de fideiuss. q.
ex citatione ad inquisitionem fiat res non integra & excu-
setur fideiussor de se repræsentandum.

16 ¶ Item ꝑ iudici non prodest bannito uelle dare saluum conductum, ut fideiussor teneatur si prius fideiussor nō fuisset in mora sec. Gaudi. in tracta. de malef. ubi alleg. l. sedet si quis. §. rei capitalis. ff. qui satisf. cog. l. si fideiussor. in fin. ff. qui satisf. cog. Bar. in l. si uerò. in prin. ff. eod. ti. limit. tamen hoc dictum ubi fideiussor fuisset in mora. Item ubi fideiussoris opera prædicta facta fuissent per l. si uerò. ubi Bar. ff. qui satisf. cog. quia factum procuratum non prodest. l. quæ omnia. ff. de procura. cum similib.

Et datur cautela ne per bannum fideiussor liberetur, ut antequàm banniatur fideiussor citetur ad repræsentandū, & ita constitutur in mora uel bona non publicentur, quā tunc bannito uidetur reservata facultas adhuc se repræsentandi iuxta notata per Bar. in d. l. si uerò ad si. ff. qui satisf.

17 ¶ cog. ex quo timor ex sola inquisitione non prodest, & ꝑ an & quando fideiussor de repræsentando liberetur per bannum, uel condemnationem repræsentandi (distingue) aut bannitus est propter eandē causam de qua est fideiussum, & tūc nullo modo per bannū liberatur. l. capitis. ff. de fideiussor. gl. in l. si uerò. ff. qui satisf. cog. in l. sed & si quis. i. prin. ff. si q. cauti. in l. 2. de rest. reo. Spec. de accus. §. sequitur; quā nunc iudex non est impedimento. aut ex alia causa, & tunc aut pendet processus nec secuta est condemnatio, & non liberatur d. l. sed si quis. §. i. ubi Castr. aut est condemnatus, uel bannitus & excusatur. d. l. sed & si quis. nisi hoc fideiussor procurasset, uel mora sua interuenisset sec. Bar. in d. l. si uerò, planè si dum curia it ad capiendum præsentandum is aufugit uidetur fideiussor liberari.

18 ¶ Et ꝑ nota quòd ad hoc ut fideiussor de repræsentando nō habeat priuilegium. l. sancimus. C. de fideiussorib. Cautela est q. iudex faciat ei renunciari, ut declarat Bar. in l. si q.

19 ff. de cult. reor. & ꝑ fideiussor qui præsentauit illum, q. post de carcere aufugit, licet promiserit repræsentare quandoque non tenetur amplius Bald. in l. qui crimen. C. qui accus. poss. q. si uerum est idem dicitur in eo, qui promisit repræsentare, & q. inde nō recedet si præsentauit & præsentatus cum non fuerit in carceribus detrusus postea aufugerit.

20rit. † Et fideiussor iurans repræsentare aliquem non propterea dī renūcialle beneficio, d. l. sancimus. ut per Rip. in l. insulā. de uerb. obli. licet ex clausula promitto repræsentare toties quoties qui non liberetur repræsentando bis secundum comm. opi. quidquid dixerit Castren. ut dicam tñ ex noua causa nō magis intelligitur, quā sit de iure, & ita uidi consultum per clarissimum Iurecōsultum in casu quo promissum fuerat repræsentare ēt ex noua causa, & hoc qz hmōi fideiussiones dicebat recipere interpretationem à iure communi iuxt. l. 2. C. de noxalibus. Dubium autem fieri potest utrum promittens repræsentare toties, quoties intelligatur ēt obligari ex noua causa, ut per Cuma. cōs. 32. inculpatus de. si dicat ex antiqua cā id facere ei creditur iurando Foller. in pract. & quo ad saluum conductum.

21 † Quod si fideiussor de repræsentādo, requisitus & in mora constitutus nunc uellet purgare moram suam, & præsentrare, non excusaretur à pœna in quam incidisset, secus uerò si non incidisset, licet post moram Gram. decis. 95. cōs. 66. Rom. cōs. 193. Follerius in pract. mihi char. 32. par. 2. saluis tamen terminis. l. sancimus. C. de fideiuss. nisi ei fuerit renunciatum, cui nō uidetur renunciatum tacitè ex uerbis de repræsentando toties, quoties.

22 † Fideiussio de repræsentando ultra p̄dicta habet quædā specialia. primò qz contractus celebretur in scriptis. l. pen. C. de fideiussorib. & quo modo in scriptis celebretur contractus ponitur in l. contractus. C. de fid. instru. & per Dec. cōs. 340. Secundò quòd illud, quod dicitur in d. l. pen. de duobus mensibus uerum est, licet dicatur toties quoties p̄

23mitto repræsentare: quia † nemo præsimitur ex uerbis ad alium finem inductis priuilegio suo in corpore iuris inserto uelle renunciare. Tertiò: quia si non dicatur toties quoties intelligitur de prima uice. gl. singularis in l. duobus. §. si ei. ff. de iure iur. ubi Castr. Alex. cōs. 16. breuiter. lib. 4. Quartò; quia sex menses debent dari ad repræsentandum; ut in d. l. antepen. C. de fideiuss. Maran. de ordin. iudicio. 8. memb. nume. 186. & d. l. antepen. procedit etiam in criminalibus, ut Alberi. scribit in d. l. antepen. Quintò: quia
finitur

finitur per mortē, ut p Doc. in l. 4. ff. qui satis cog. quinimo etiam per exilium secundum Alberi. in l. 4. §. si. ff. qui satis cog. ubi las. Signo. Homod. conf. 118. col. 2. æquiparari enim uidentur in hoc mors civilis, & mors naturalis.

24 ¶ Sed hæc uera sunt in fideiussore. † sed quid dicendum est in ipso principali qui promisit se representare toties quoties uidetur q̄ seruandi sint termini tituli. ff si quis cautionibus, & nota q̄ ita fideiussor v̄r priuari priuilegio. d. l. sancimus. C. de fideiuss. quia si principalis promittit re representare sub tali pœna, & dat talem in fideiussorem, fideiussor conuenietur ad pœnam tut sit differentia an principalis pmittat se representare, & in euentū contrafactionis, pmittit pœnā de quo det fideiussorē, an fideiussor pmittat simplr representare, sed & hoc casu nō hēt remediū. d. l. sancimus. C. de fideiuss. ut scribit Frā. Rip. in l. mora. ff. sol. mat. ad hæc uide not. per Maran. de ordi. iud. in tit. de satisd.

25 for conuenietur ad pœnam tut sit differentia an principalis pmittat se representare, & in euentū contrafactionis, pmittit pœnā de quo det fideiussorē, an fideiussor pmittat simplr representare, sed & hoc casu nō hēt remediū. d. l. sancimus. C. de fideiuss. ut scribit Frā. Rip. in l. mora. ff. sol. mat. ad hæc uide not. per Maran. de ordi. iud. in tit. de satisd.

26 ¶ † Non prætermitto tamen præterea pulcherrimum casum hoc est q̄ si promisi representare Titium intra octo dies non teneor eundē representare nisi à iudice interim requisitus fuerim illum representare ut si elapsis octo diebus requirar non tenear: quia tēpus elapsum est ex eo autē q̄ intra octo dies non representauī non tenear; quia non fui requisitus sec. Pau. Calt. conf. 100. v̄r. par. 2. quē sequit̄. Fel. in c. fin aut col. si. ex. de rescrip. Dec. conf. 145. q̄ritur. col. si licet dicat eandē doctrinā forsitan non esse uerā scribit Fran. Rip. in l. 4. §. hoc autem. col. 2. ff. de dam. infec. declarando id secundum mentem Pauli quando id temporis fuisset inductum causa finiendæ obligationis.

¶ Pauli quoque opinio uera non uidetur si promissum fuerit conditionaliter promitto representare intra octo dies, & si non præsentauero promitto tot; quia conditio ex uer-

27 bis extitisse uidetur, nisi dicamus t̄ naturam contractus regularare obligationem † Tempus autē hmōi in dubio finiendę obligationis appositum uidetur non accelerandę. ad hæc

29 uide Marant. ubi supra. † Si data sic cautio de representando post duos menses finito officio, & post fiat cōstitutio q̄ finito officio finita sit iurisdictio cautio uidetur enervata.

arg. nota. in l. pacta nouissima. C. de pactis.

¶ Hæc latius propterea scripsi ad eluendum argumentum factum de cautione de se repræsentando ad cautionem de non offendendo, ut ostenderem multas habere differentias cautiones hmoi, uel dicendum est q̄ ea est ratio diuersitatis inter casum & casum; quia promittens repræsentare nō deliquit, sed præsentandus, at in cautione de non offendendo ipse principalis, qm̄ incomprehensus cōcordant hę cautiones secundum illud, quod supradiximus. Quæ uerò de bannitis diximus intelliguntur de ualide bannitis; quia aliàs actus nullus nullū parit effectum, ut de his latissimè scribit Vantius egregius perscrutator nullitatum in titu. quoties & intra quæ tempo.

30 ¶ Præsentem autem bannitum tam actiue quàm passiuè non uidentur comprehendere in fideiussione, quinimo nec p̄ eis fideiubendum quasi ij extra ecclesiam sint, ut in c. gaudeamus. ex. de diuortijs, & faciunt notata per Iul. Ferret. in ti. de feriis ubi quædam de materia.

31 ¶ Licet autem ex statuto bannitum offendere possimus, tñ id adeò uerum non est, ut & in banniti cadauer nobis scuire permittatur; quia hæres inde offenditur quoque, ut per Cagn. in reg. non licet. ff. de reg. iu. & alias dixi.

S V M M A R I V M.

1 Fideiussor de nō offendēdo potest se obligare in plus quàm principalis, ut ex promissor, non autem ut fideiussor.

2 Fideiussor qui se obligauit in maiore summā, quàm principalis, non tenetur neque ad illam summam ad quam principalis.

3 Quidam promisit non offendere facto tantum, & in personam, & insultauit personam cum armis, & fortasse perforauit uestem, aut thoracem, aut scutum, an dicatur fregisse pacem de non offendendo.

¶ Utans cum cubito non dicitur frangere cautionem.

Tactus uestimentorum, non dicitur offensio in personam.

Insultatus cum armis, non dicitur offensus in personam.

4 Differentia inter iniuriā personalem, et iniuriā in personam.

5 Dictio iniuncta ablatino, uel accusatino, denotat intrinsicitatē.

Scisio

- Scisio uestium est facere iniuriam persona, non in personam.*
Offensio in personam, quæ dicatur secundum quosdam. 6. 7. 8.
 9 *Offensio in materia quod sit noua causa, quæ intelligatur.*
 10 *Statuto permittente quem posse offendi, quid ueniat.*
 11 *Cautio de non offendendo facto tantum, intelligitur ut non fiat offensio neque uerbis, neque in iure.*
 12 *Promittens de suo facto, dato, & cesso tantum intelligitur promittere de facto prædecessoris sui, & heredis.*
Offensus quis dicitur facto, qui impulsus ad lapidem collusit.
Qui promisit defendere an intelligatur de iure, uel de facto, ibi remiss.

Fideiussor, an ultra quàm principalis obligari possit, promissio facto tantum, & in personam, quomodo intelligatur. Cap. XXIIII.

- I** **TRVM** † fideiussor de non offendendo in plus obligari possit quàm principalis ipse? dic quod ut ex promissor obligari potest in plus, quàm ipse principalis, non autem ut fideiussor sec. Ang. & Imo. in l. sicut. ff. de fideiussor Bar. in l. grecæ. §. illud. ff. de fideiussorib. faciunt not. per Paris. conf. 110. col. 8. li. 1. Item quando iurat uel fideiubet omni meliori modo in summa, in quam principalis ipse obligatur sec. Alex. cōf. 3 2. in causa. lib. 1. Dec. in reg. in eo. nu. 13. ff. de reg. iur. Idem dicendum est si fideiubeatur in minorem summam, quàm principalis. l. hætenus. §. fin. ff. de constit. pecun. Bart. in d. §. illud. Dec. in d. reg. i eo, & est notandū quod † fideiussor qui in maiore summam se obligauit ne in illam quidē obligatur in quā principalis ipse teneretur d. §. illud. in uerb. omnimodo, & est comm. opinio quam tenuit Roma. conf. 66. uir eximie Doct. in d. §. illud, & in l. 1. §. si stipulanti. ff. de uerb. oblig. & in d. reg. in eo, ubi Cagnol. de communi. ff. de reg. iur. unde si principalis nihil promississet non teneretur, sed hodie dicitur pmissit ut principalis, & insolidū cū renūciatione beneficii de duobus reis, & de fideiussoribus & cum iuramento, & in obligatione Camerali uidetur ex uerbis

uerbis promisit de principali absolute se obligare quod sensisse uidetur Gallesius in eo tractatu.

- 3 ¶ Quæro ¶ quidam promisit nō offendere facto tñ, & in p-sonā insultauit personā cū armis, sed non attigit, uel tangitur uestis, & fortasse et perforatur. Idem dicam in thorace, uel scuto, utrum frangatur cautio de nō offendendo? quod non probat Paris. cons. 165. lib. 4. ubi per urtatam cubitalē non frangi cautionē de non offendendo scribit. idē probat Mars. cons. 80. & non dicitur offensio in personam tactis uestimentis. l. sed est quæstionis. in prin. ff. de iniuriis. l. 1. §. hæc aut. ff. de his qui deie. uel effu. & ita de insultato cū armis scribit Dec. cons. 406. licet ibi Bald. in locis, de quibus
- 4 ibi ¶ facit differentiam inter iniuriam personalem, & in p-sonam ut iniuria in personam requirat q̄ persona tågatur & corpus percutiatur, ut scribit Bal. in l. si quis per calum-
- 5 niam. col. 1. C. de episc. & cle. quia ¶ dictio iniuncta ablatiuo uel accusatiuo significat intrinsicatem secundum Bal. in d. l. si quis per calumniam. col. 1. & in rub. ff. sol. mat. & Guid. Pap. decis. 138. nu. 3. dicit q̄ scindere uestes est face-
- 6 re iniuriam personæ, non autem in personam, & sunt ¶ qui dicant offensam in personam solum esse quando offensio fieret cum dolore, tumore, liuore, sanguine, siue super uestibus fiat, siue super carne, ne si super pannis quis bastone tur ex eo, quod caro non tangatur eundem non offendi dicamus. faciunt ad hæc not. per eundem Bal. in d. l. si quis p calumniā; namq; id, quod dicitur in l. item apud. §. uerberasse. ff. de iniuriis in aliis uerbis intelligitur, quā offendere. & uidetur eādē sententiā tenuisse. Benin. decis. 65.
- 7 in decisione nu. 18. ubi dicit ¶ q̄ promissio de non offendendo in personam tantum, non intelligitur de securitate in eos, & iniuria in personam alleg. Cun. in d. l. si quis per calumniam, & alios in §. q̄ illicite. ¶ Non ignoro tamen ¶ In nocen. in c. nuper. de sent. excommu. ubi Ancharan. dixisse quod ut dicatur quis offensus in personam requiritur quod tangatur res cohærens personæ ut pili, capilli, ungues, & sequitur Bertrandus consil. 274. colum. fina. lib. 1. quod si uerum est uidendum est ne fiat fraus legi.

ad

ad hęc fac. l. si quis seruum. §. rupisse. ff. ad leg. Aquil. Hęc multo magis uera erunt in duello, in quo offensio facta nō frangit cautionem, ut uidetur probare tex. in tit. de pac. tenend. §. si quis aliam.

- 9 ¶ Offensam quoq; in alia materia & in materia quod sit noua causa intelligitur quidquid ad iracundiam mouet ut per Bar. in l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publican. in l. 1. ff. de his ut indign. in l. quidā cum filium ff. de hæred. insti. ubi dixit offensam illam esse, quæ pœnam meretur, his adde las. in l. cum te. C. de inoffic. testam. & no. per Paris. consil. 165. col. 1. & hn. li. 4. & offensam esse in materia ad nouam causam quicquid ad iracundiam moueat Soz. iu. consil. 103. col. 2. lib. 3. Bar. in l. cum te. C. de transactionib. Flori. in l. 1. §. hæc autem. ff. de his qui diece. uel effuder. Salyc. in l. filia. 2. C. de inoffic. testa. Roman. in pac. consil. 183. & in supradictis locis habebis quid sit offensa qd offensa in p
11 sonā p̄sertim per Bar. in d. §. quod illicite, & † qd ueniat quādo statuto permittitur offendi, uide per Caltren. in l. binas. ff. de seruit. urb. prædio.

- 11 ¶ Quæro quotidie dicimus† promisit non offendere facto tantum & in personam uerbo facto tantum quid importet? certè factum aduersatur iuri. l. triticum. ff. de uerb. obliga. & dixi in epistolis meis, & dicimus de eo, qui promisit nō molestare intelligitur de facto nō de iure iuxt. not. p Bar. in §. pen. l. Lucius. ff. ad Trebellian. & Bal. in l. 1. C. de his quib. ut indig. factum quoq; aduersatur uerbis iuxt. l. 1. §. 1. ff. de iniuriis. quare uerba facto tantum &c. intelligen-
12 tur ut de iure, & uerbis offensio non intelligitur. ¶ Promittens de suo facto dato, & cesso tantum intelligitur promittere de facto prædecessoris sui, item hæredis. ut latè cōprobat Marsil. sing. 656. uenditor. & est communis opin. ut testatur Boerius decis. 67. ubi limit. ad hæc las. in l. stipulatio ista. §. 1. ff. de uerb. obliga. Alex. consil. 18. col. fi. lib. 5. Dec. consil. 213. consil. 281. cōf. 492. Alcia. in l. si cum fundus. ff. de uerb. signifi. & de singulari successore Ripa in l. 1. §. si hæres. ff. ad Trebellian. Eueral. in loco à dictione taxatiua. Crem. sing. 31. sing. 157. Bal. consil. 168. Titius lib. 1.

Tiraq.

Tiraq. de retra. §. 1. glo. 6. nu. 5. & multa ad hæc alleg. per Dec. & Cagno. in regu. hered. ff. reg. iu. & facto dicitur offensus ille, qui impulsus ad lapidē collisit quidquid dicatur in l. 1. ff. si cert. peta. & per las. in l. non dubium. C. de legib. & qui promisit defendere utrum de iure an de facto dicatur promississe scribitur per Deci. & Cagn. in reg. non uidetur defendere. ff. de reg. iu.

S V M M A R I V M.

- 1 Promissio simplex de non offendendo intelligitur in personam. Offensio est quidquid ad iracundiam mouet.
- 2 Per furtum uel aliam patrimonij diminutionē cautio hec nō frāgitur, nec per accusationem, & minus per testificationem.
- 3 Pupillus potest petere cautionem de non offendendo cum auctoritate tutoris, uel curatoris, uel iud. & si est doli capax, potest facere pacem. 4. 5.
- 6 Differentia inter offendere personam, & personaliter. 7. 8. 9.
- 10 cautio de non offendendo, per que non rumpatur, cum lim. ibi, usque in fi. cap.

Non offendere an in personam intelligatur? an pupillus petat hāc cautionem, & an rumpatur per urratam cubitalem. Cap. XXV.

- 1 **P**ROMISSVM ē est simpliciter nō offendere nec dictum est in personam utrum intelligatur in bona, in honorem, an in personā & quomodo? uideretur quòd offensio esset quidquid ad iracundiam mouet, iuxta not. per Bart. in l. quidam cum filiū. ff. de hered. instit. Bar. in l. citatio. §. quod illicite. ff. de publican. ubi apost. & supra scripsi. ¶ Contra tamen tenet Stephan. Bertran. conf. 274. col. fi. lib. 1. & Paulus Castrensis in d. l. licitatio. §. qd illicite. ff. de publica. hoc est quòd promissio intelligatur in personam, & ex hoc dico quòd licet pactum transeat in heredem ut scribitur in l. in omnibus, & in l. heredem. ff. de reg. iu. etiam in materia pœnali sec.

- sec. Ang. conf. 326. ex themate. cum alleg. per Tiraq. de re-
tra. conuent. §. 1. glo. 6. nu. 27. tamen non ita obseruabitur
in cautione nostra; quia in personam concipitur, & ex his
2 multo magis apparebit q̄t per furtum aliamve patrimonii
diminutionem cautio hæc non frangetur licet in pace secus
sit secundum quosdam, ut per Alex. conf. 113. lib. 2. Ferret-
tum in tit. de feriis nu. 78. ubi quoque nu. 95. quod non frā-
gitur cautio hæc per accusationem, & nu. 186. & minus ex
restificatione ut nu. 189. & ibidem quid in aduocatione li-
cet hæc sint in causa ad offendendum.
- 3 ¶ Quæro utrum pupillus petere possit cautionem de non
offendendo? uidetur quod sic cum autoritate curatoris,
uel tutoris; quia à pupillo & pax fieri potest cum autori-
tate tutoris Speculat. in tit. de homic. uer. illud autem, ubi
Bal. & in tit. de iniuriis. §. 2. uer. quid iuris Bal. in l. 1. ad fi.
- 4 C. de in integ. resti. & quid si non habet curatorem ant̄ cum
autoritate iudicis Bal. in l. pactum curatoris. C. de pact.
ubi Decius & Iason Castrenf. in l. tutoris. ff. de pactis, &
5 quod t̄ pupillus doli capax possit facere pacem Abbas con-
fi. 108. illud in effectu, li. 2. Bonif. Vitalin. in tract. de pace
nu. 13. faciunt no. in l. promittendo. ff. de iure dotium Dec.
conf. 302. col. fi. in l. pupillus. ff. de reg. iu. & de materia Ti-
raq. de retra. §. 1. gl. 13. nu. 13. & q̄ omnes à decimo octauo
anno usque ad septuagesimum teneantur seruare pacē ex
constitutione Federici scribit Iulius Ferrettus in tit. de fe-
riis nume. 174.
- 6 ¶ Quæro inter offendere personam, in personam, & perso-
naliter quæ est differentia? Bal. in l. si quis per calumniam
col. 1. C. de episco. & cle. Bar. in l. licitatio. §. quod illicitè.
ff. de publi. cum alle. per Decium in conf. 406. licet dicatur
- 7 q̄t offensio in personam dicitur quando tangitur persona
ut caro, uel res cohærentes carni inseparabiliter ut capilli,
8 pilive, t̄ personaliter uerò quando tangitur res personæ co-
9 hæres separabiliter ut uestes sunt, t̄ Personæ uerò offensio
fit etiam per iniuriam non tacta carne, ad hæc Innocentius
in c. nuper. ex. de sen. excō. conf. 274. lib. 1. Bar. in l. 1. §. hæc
autem. ff. de his qui deie. uel effud. Guid. Pap. decis. 138. ca-
mera

mera. & in personā offendi propriè putauit Veronenf. cōf. 48. inter ciuilia. col. 2. quando offenditur persona lædēdo, uel diminuendo, & alleg. tex. in tit. de noua forma fidelit. ibi recipias in personam. in uisib. feud.

- 10 ¶ Quæro utrum cautio de nō offendendo in personā rum patur per urtatam cubitalem; quod nō; quia est modica læsio. scribit Paris. conf. 165. per tot. lib. 1. & ita non rumpe- tur per admenationē cum armis uel bastono, fustibus, iactu guanti, lapides, uel ligni, item per assistentiam cum armis, item per consputationem in faciem uel per tractum de lo- co ad locum ut diximus de raptu, item nec per leuatio- nem manuum licet contra faciat. l. item apud. §. si quis. ff. de iniurijs And. Sicul. conf. xj. col. 6. li. 4. ¶ Planè si per ur- tatam quis proiiceretur in Flumen, uel ad lapidē collide- retur, uel aliter non modicum dolorem pateretur; secus di- cendum esset ut in §. fin. inslit. ad leg. Aq. idem si ita retine- retur ut in flumine forsitan ut pœne periret ut in l. itē si. ff. eo. tit. Idem dicam si uenenum alicui datum fuerit, uel ali- cui mala potio subministrata proponatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Qui promisit non offendere per se, mandauit ut offenderetur, per hoc fracta non dicitur cautio, ratio ibi. 2 13.
- 2 Materia cautionis, de non offendendo est odiosa ideo strictè, & propriè intelligenda.
- 3 Non dicitur propriè fecisse, qui per alium fecit.
- 4 Mandans non tenetur pœna, de qua mandatarius, si is forsan te- neatur ex cautione.
Mandatum in casu prædicto non est noua causa, ne detur ma- teria calumniandi.
- 5 Dicta de mandato, uerificantur in assistente, & prestante opē.
- 5 Duo requiruntur ut mādās propriè fecisse dicatur, ibi remissiuè.
- 6 Per tactum, uel percussionem uestimentorum, & similia, de qui- bus ibi an rumpatur cautio? & limit. ibi. 7.
- 8 Iniuria infertur in personam, ex tacto, & scissura uestimento- rum, & ex retentione equi per frenum.

- 9 *Iudicis arbitrio relinquatur ex peritorum inspectione cognoscere qualis sit offensa facta.*
- 10 *Ex modica siue leui offensione, licet carne fracta, uel cute, cautio non rumpitur. ratio ibi.*
Leuis offensio non dicitur offensio.
Leue vulnusculum non dicitur uulnus.
- 11 *Ex unica percussione in spatulis, siue sanguinis effusione, non frangitur cautio de non offendendo.*
Pax non rumpitur per leuem offensam.
- 12 *Minima non comprehenduntur in exorbitatibus odiosis, & contra ius commune.*
- 13 *Index ex officio arbitratur quæ sit leuis offensa.*
- 14 *Pax facilius rumpitur, quàm cautio de non offendendo.*
Pax ex minis rumpitur.
Cautio de non offendendo si in personam offendatur, rumpitur.
Qui dedit causam rixæ tenetur de pace rupta, si in personam offenderit.

Mandans, assistens, opem ferens, quomodo teneatur hac cautione? & an ex modica læsione, cautio hæc frangatur? Cap. XXVI.

- 1 **Q**UÆRO † ille, qui promisit non offendere per se mandauit ut offenderetur utrum fracta sit cautio de
- 2 nō offendendo? certè † materia hæc odiosa est pro
- 3 ptereaquæ strictè intelligenda & propriè ut † nō dicatur fecisse. qui per alium fecit propriè itaque non dicatur contrahuisse arg. l. 1. §. de iei. ff. de ui & ui ar. Felyn. in cap. licet ex quadam. ex. de testibus Dec. cons. 604. l. fin. const. poss. 2. par. nu. 7. quare cōmuniter in cautionibus huiusmodi hodie apponi consuevit quòd promittitur non offendi per se, uel per alium.
- 4 ¶ Vnde notandum esse puto † mandantem non teneri pœna de qua mandatarius si is ex cautione forsitan teneretur, faciunt not. p Bar. in l. is qui opem. ff. de furtis. Paris. cōs. 166. li. 4. & adde q mādatū supradictō i casu nō est noua causa ne detur

- ne detur materia calumniandi, & quæ dixi de mandato ue-
ra sunt in pstante opem, & in absistente licet cōtra scribat
Foller. in pract. fol. 361. post Corn. cons. 8. lib. 3. hoc est q
opitulans, uel assistens frangenti cautionē eadē teneat pœ
na nisi de pœna iuris cōis, non aut cōuentionali, uel statuta
ria interpretemur, ad hæc Marf. cons. 39. Ferre. in tit. de fe
riis. nu. 62. & nu. 217. Bal. in l. adeo. ff. de his qui not. infam.
- 5 ¶ Et ut mandans propriè fecisse dicatur requiruntur duo.
Corn. cons. 249. licet. lib. 1. cons. 69. li. 3. Alex. cons. 65. ui-
sa. lib. 4. Dec. in l. si quis id quod. ff. de iuris. om. iudi. in reg.
is damnum. ff. de reg. iu. Fely. in c. mulieres. de sent. excom
mu. Cur. iun. in l. 3. ff. quod quisque iuris.
- 6 ¶ Quæro tutrum per tactum, percussione uel uestimento-
rum uel armorum defensorum sicut Galeæ sine dolore
tamen percussi licet scissum sit carne non tracta cum dolo-
re rumpatur cautio de non offendendo? ex his quæ supra
aliàs scripsi uidetur q ex prædictis non rumpatur hæc cau-
tio: quia est sine dolore, liuore, tumore, sanguine, cutis scis-
sione, & faciunt no. per Marf. cons. 80. no. per Inn. in c. nu-
per. ex. de sent. excom. facit l. 1. §. hæc aut. ff. de his qui deie.
7 uel effu. l. sed est quæstionis. in prin. ff. de iniuriis, uerū si
Galea carnem cum dolore repercuteret cautio frangeretur,
ut in percusso sagitta, fuste, & huiusmodi faciunt not.
per Bal. in l. adeo. ff. de his qui not. infam. in contrarium ta-
men faciunt notata per Bal. & Alex. in l. Gallus. §. ille ca-
sus. ff. de li. & posthu. ubi ¶ infertur iniuria in personam ex
8 tactu & scissura uestimentorum, nec non ex retétione equi
per frenum. Sed hi de iniuria in personā, quæ ius respicit,
nos uero de offensa quæ magis factum.
- 9 ¶ An autem quid fiat cum liuore, uel tumore, uel sangui-
ne, uel cutis scissione probatur ex inspectione peritorum,
Testium huiusmodique argumentis æquè. an cum dolore
ex clamoribus, ex qualitate percussione, quātitate instru-
menti conditione percutientis & percussi & huiusmodi,
quæ cum iure considerata non fuerint in specie arbitrio iu-
dicis, relinquo iux. l. 1. ff. de iure delibe.
- 10 ¶ His proximum est quæzere ¶ utrum ex modica, siue ex
K 2 leui

- leui offensione licet id fiat modice carne, cute ve fracta cautio hæc rumpatur? quòd non facit: quia leuis offensio non dicitur offensio, ut leue uulnuscum non dicatur uulnus secundum Bal. in l. si prædium. col. 2. q. 4. C. de ædil. act. & est tex. in l. 1. §. perinde ff. de ædil. edict. idem Bal. in cap. cum adeò. col. 2. ante fin. ex. de rescriptis. glo. in c. cum illorum. ext. de sent. excommu. in uerb. sanguinis effusione. Barba. conf. 74. col. 2. in prin. li. 4. Ias. in l. sciendum. col. 7. ff. de uerb. obli. Marf. sing. 276. Anto. Sic. in tract. de minimis, & probat Marfi. consil. 80. qui cuncta, ubi uoluit non frangi fideiussionem de non offendendo ex unica percussione in spatulis sine sanguinis effusione, & cautionem de non offendendo cum armis, uel sine quoquomodo directè, uel indirectè per urtatam cubito non rumpi scribit Cardinalis Paris consil. 165. lib. 4. ubi allegat Bal. consil. 58. col. 4. li. 1. & mihi est conf. 195. laudari. lib. 2. ubi uoluit quòd per leuem offensam non rumpatur pax, & magis facit Lapsus alleg. 76. quidam presbyter ubi uoluit de leui offensa percutientem presbyterum per episcopum absolui posse. iuxta.
- 11 c. peruenit ex. de sent. excommu. & facit quia in exorbitantibus, odiosis, & contra ius commune minima non comprehenduntur sec. Anto. Sic. in d. tract. de minimis, in fi. facit bon. tex. in l. 1. ad fi. ff. de adim. leg. Dec. in c. de appellatione. col. pen. ex. de appel. Alexan. consil. 105. in fin. lib. 1.
- 13 † quæ autè sit leuis offensa iudex ex officio arbitrabitur. §. atrox. instit. de iniurijs.
- 14 ¶ Ex his notare licet quòd † facilius rumpitur pax, quam cautio de non offendendo, ut sunt qui dicant ex minis pacem rumpi sec. Ang. in l. si cum exceptione. §. satis. ff. quod met. caus. Marfi. in pract. §. expedite. col. 1. Marf. sing. 337. in l. 1. col. 10. ff. de quæstio. Paris. consil. 165. col. 1. lib. 4. cautio uerò de non offendendo, ita demum si in personam offendatur. item ille, qui dedit causam rixæ tenetur de pace rupta, ut ex Ang. Paris. scribit d. consil. 165. Sed is nisi in personam offenderit non tenetur & alius æquè liberatur; quia ex noua causa. ad hæc Marfi. in d. l. 1. col. 10. & d. sing. 337.

SUMMARIUM.

- 1 Cautio de non offendendo facta tantum & in personā, an rumpatur? si quis percusserit in pectore, pugno, manu uacua, uel aperta? quod non nu. 8. & usq; per 6. cartas. ubi quāmplurima congerit pro hac opi. sub hoc signo 4. & in hac materia usque ad satietatem.
- 2 Pugnis iniuria personalis uidetur.
- 3 Persona ubi psonaliter tēgitur, iniuria in personā existimatur.
- 4 Vbiq; tangitur persona, uel res coherens personae animo offendendi dicitur offensa personalis.
- 5 Iniuria fit aut re, aut uerbo, re cum manus inferuntur in corpus, & fit cum quis pulsatur.
- 6 Pugno qui dicitur cedi, & pulsari, non uerbari.
- 7 Verberari, est cum dolore, pulsari sine dolore.
- 9 Levis offensa, non iudicatur offensa ita ut pœna ordinaria, & statuta puniendus sit.
- 10 Vulnusculum modicum, nullum habet in se delictum.
- 11 Statutum disponēs quod Syndici teneantur denunciare percussiones sanguinolētas, ubi est leuissima cutis scissura denunciatio faciēda nō est, quia levis scissura et cicatrix nō dicitur vulnus.
- 12 Pro vulnere illato in platea, si imposita esset pœna manus, pro vulnusculo non imponeretur tam atrox pœna.
Modica alteratio, non denominatur infirmitas.
Modica & minima non curantur.
- 13 Statutum si disponat, quod qui extraxerit sanguinem alicui in palatio, puniatur pœna manus, non intelligitur de illo qui percussit aliquem in naso, ex quo aliquantulum sanguinis exiit.
- 14 Statuta debent intelligi, & interpretari humanē.
- 15 Statutum loquēs de vulnere cum sanguinis effusione, non habet locum, si modicum cruoris effundatur.
- 26 Qui modicum lēdit, cum modica effusione sanguinis, non dicitur effundere sanguinem.
Modicum, & nihil, equiparantur.
Qui parum transgreditur, non utitur.
- 17 Levis offensa non intelligitur deducta in stipulatione.
- 18 Stante pace, & promissione generali, & simplici de non offendendo.

dendo cum armis, uel sine, nec directè, uel indirectè, uel alio quoquo modo, si pertransiens urtauerit cum cubito, nō dicitur pœna commissā percussio.

- 19 Percussio cum pugno, uel manu uacua, data super spatulis, uel simili parte corporis, qua quis non ita facile dolet, non rumpit cautionem.
- 20 Percutiens in faciem pugno, uel manu uacua, non rumpit cautionem.
- 21 Pugnus maxillatā etiam in faciem, in rustico, dicitur modica iniuria.
- 22 Quomodo intelligatur cautionem non rumpi per percussionem cum pugno, uel manu uacua, uel aperta.
- 23 Cautio de non offendendo licet non rumpatur in casibus suprascriptis competit tamen in eis actio iniuriarum.
- 24 Aliud est iniuriam facere, aliud offendere.
- 25 Promissio de non offendendo si fuerit concepta cum his uerbis, uel quoquo modo per leuem offensam, cautio ipsa rumpitur.

Cautio hæc quomodo frangatur per pugnum manu uacua, uel strictā, & de materia. Cap. XXVII.

- 1 VERO tutrum cautio hæc de non offendendo facto tantum & in personam rumpatur ex percussione in pectore pugno, manu uacua, siue manu aperta? in qua quæstione ipse inseram quædam, quæ commentatus sum in contingentia facti ex quibus apparebit decisio quæstionis. Videtur itaque fracta cautio
- 2 hæc de non offendendo, quoniam † pugnus iniuria persona
- 3 lis uidetur quoniam † ubi persona personaliter tangitur iniuria in personam exultimatur Barto. in l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publican. uersic. quandoque offensa dicitur, Innoc. & Anchara. in cap. nuper. ex. de sent. excommu.
- 4 & dicimus † ubicunque tangitur persona, uel res cohærens personæ animo offendendi dicitur offensa personalis. Alex. cons. 36. uisa inquisitione. col. 2. li. 1. & facit tex. in l. 1. §. 2. ff. de iniur. ubi † iniuria fit re, aut uerbo, re cū manus

- 6 manus inferuntur, in corpus fit cum quis pulsatur†pugno autem quis dicitur cedi & pulsari licet non uerberari. l. itē
- 7 apud Labeonem. §. uerberasse. ff. de iniuriis, †uerberare. n. est cum dolore, pulsari uerò sine dolore ut dicitur in l. §. §. inter. ff. eo. tit. & cum corpus tangitur animo offendendi corpori uidetur fieri iniuria. l. sed est quæstionis, in prin. ff. de iniuriis. facit q̄ si quis non fuerit pulsatus nec percussus manus tamen in eū fuerint leuata, isque sæpe territus qua si uapulaturus utili actione iniuriarum agitur, & scribit And. Sic. conf. i. r. illud. col. 9. & seq. li. 4. Hic ergo promissum est non offendi facto tantum, quòd factum denotat iuxta notata per Bar. in l. r. §. hæc autem. ff. de his qui deiec. uel effud. & factum interuenit hoc est pugnus: ergo uidetur proculdubio contrauentum.
- 8 ¶ His tamen non obstantibus contrarium attentari & tene-ri potest. fundamentū huius conclusionis sit illud qđ cōi-
- 9 ter à Doctoribus traditur, q̄. f. †leuis offensa nō iudicet̃ of-fensa saltem ut ordinaria est statuta pœna grauis contra of-fendentem teneatur ut scribit Bal. in l. si prædium. C. de
- 10 ædili. actionib. col. 2. q. 4. ubi uoluit quòd †uulnuscūlum modicum nullum habet in se delictū, ut quoque dicit tex.
- 11 in l. i. §. perinde. ff. de ædilit. edi. & inde infert si †statutum dicit q̄ Syndici teneant̃ denunciare percussiones sanguino-lentas, ubi est leuissima cutis scissura denunciatio facienda non est præcipue illa ratione; quia leuis scissura & cicatrix
- 12 non dicitur uulnus. unde † & si in platea esset pro uulnere pœna manus pro tali uulnuscūlo non imponeretur tam atrox pœna; quia modica alteratio non denominatur in-firmitas. idem Bal. in c. cum adeò. col. 2. ante si. ex. de rescri-ptis dicit tractando materiam q̄ modica & minima non cu-
- 13 ratur per dictam rationem, q̄ †si statutum dicat si quis ex-traxerit sanguinem alicui in palatio puniatur pœna manus non intelligitur de illo, qui percussit aliquem in naso un-de sanguis aliquantulum exiuit: quia esset nimis dura in-
- 14 terpretatio, & †statuta debēt intelligi & interpretari huma-nè. & cum Bal. ibi in d. l. si prædium. las. in l. sciendum. ff. q̄ satisda. cogan. col. 3. ad finem & seq. ubi etiam de similibus

modicis & leuibz non curâdis comprobât, & glo. no. in e.
 cum illorum. de sen. exc. in uerbo. sanguinis effusione. & ibi
 15 Canonistæ q. statutum loquês de uulnere cum sanguinis
 effusione non habet locum si modicum cruoris effundetur
 Io. Andræ Abb. & Ro. ut per Ias. d. loco uersi. Tertio facit
 16 enim gl. no. q. si qui modicum lædit, cum modica sanguinis
 effusione non dicitur effundere sanguinem & cum illa glo.
 pro statutis, Ant. Sic. in no. in uerbo. effusione per Abb. &
 Ro. ubi etiam Ant. tenuit. no. dictum Bal. in d. l. si prædium
 de platea ut supra quia modicum uulnuscum non est uul
 nus comprobando per. Ang. & d. And. Sic. ut ibi Cy. Idem
 cum Bal. in d. l. si prædium. in no. q. Barb. in cons. 74. descri
 psit. col. 2. in prin. li. 4. cum multis similibus comprobâdo,
 quod modicum & nihil æquiparantur in subditis q. qui pa
 rum transgreditur non uituperat per Bal. in l. quicumque.
 C. de fer. fug. & idem Bal. in d. c. cum adeo, col. 2. Nunc spe
 ctant infinita quæ congeri possent à doct. uariis in locis po
 sita, quæ concludunt leuia, modica minima nihil operari,
 ut ultra Ias. & Barb. in d. cõf. Ant. Sic. in Tract. de minimis,
 & Hippol. no. 276. parum. Idem cum Bal. in modico uulnu
 sculo in d. l. si prædium. & de percussione cum modico
 sanguine in d. c. cum adeo. Antonius Siculus in d. tract. de
 minimis col. 2. uer. quanto aliter adduci & uer. 58. & 68. p.
 Bal. in d. §. perinde. l. 1. ff. de ædific. edict. q. statutum loquês
 de uulnere non habet locum in modico uulnuscum; quia
 non habet in se delictum, ut pro uulnere reputetur. & ex
 his ergo & multis similibus referri uidetur & necessario q.
 hic etiam leuis iniuria, non dicatur offensa, quo ad pœnam
 conuentionis treugæ, & commissionis 200. ducat & ne de
 sint Auctoritates etiam in terminis adduco consi. domini
 Hyppol. de Marfil. qui fuit magnus practicus criminalium
 (ut omnibus liquet) in cons. suo. 80. qui cuncta. ubi latissi
 mē in puncto treugæ factæ in fortioribus terminis, & q. nō
 offenderet nec se offendi faceret, quoquomodo deducit &
 tenet & consuluit nō dici rupta ex unica percussione cum
 lapide in spatulis sine sanguinis, præcipuē, per d. rationem
 17 quia sit leuis offensa, quæ non intelligitur deducta in sti
 pulatione

pulatione de non offendendo, etsi id est, quando simpliciter & generaliter promissum est, non offendere, fortius quā facto tantum & in personam iux. no. per Bar. in d. §. quod illicite. in prin. uer. aut promissum est ut latius est uiden. in d. conf. q. impressum passim præ manibus habetur, & ultra eum sūt multa de predictis pro dicta rōne. Et addo q. ita ē nouissimē in cōtingentia facti in fortioribus terminis fuit
 18 per d. rationem consultum, q. tstante pace, & promissione generali & simplici de non offendendo, cum armis uel sine si pertransiens urtauerit cum cubito non dicitur pœna cōmissa, etiam si esset dictum, non offendere directe uel indirecte, nec alio quoquomodo, ut indiuiduo: not. consuluit Reuerēd. Car. Paris. latē conf. 165. Pacem inter se. li. 4. ubi latissimē per sex col. respondendo etiam rationibus in contrarium latē ita ut suprà tenet & probat d. rationem: quia offensa, modica leuis & parua non uidetur promissa nec in consideratione etiam præcipuē per no. per Bal. in d. l. si pedium. & Ant. Sic. in d. tract. de minimis, & in indiuiduo citat & tenet d. cōsiliū Marfilii 80. subdens q. Marf. in d. cōf. citat & est uerum. Bal. in conf. 58. Laudam nos. col. 4. li. 1. dicentem q. pro leui offensa non rumpitur pax: & promissio de non offendendo, & licet sub dicto nu. cōsiliū Bal. nec in primo nec in alio uolumine reperiāt tamen ego inuenio cōsiliū 195. Laudari. li. 2. ubi no. Bal. col. 2. ad finē uer. illud est sciendum formaliter dicit q. pax, non rumpit per quamlibet leuem occasionem imò per grauem suspitionem non. n. præmissum ideo q. super iniuriis sit intelliguntur actiones & iura partium peremptæ per tex. not. in c. in nostra. de in iur. 2. Id est, etiā q. per partes de eo casu de pœna conuentionali non sēserint, nō per hoc de iure cōi agere prohibeatur, & q. licet communis conclusio q. modica offensa non sit in consideratione in d. pœna conuentionali de non offendendo ultra supra alleg. cit bonus tex. l. 3. §. si cum seq. ff. de adim. leg. ubi probatur offensa fideicommissum, & ibi in terminis no. Albe. in d. l. seq. ante finem q. licet leuis offensa, offensa dicatur p. illum tex. tamen non est curanda,

curanda, nec etiam modicum uulnusculum: quia non vñ in se habere delictum per d. l. 1. uer. perinde ff. de ædili. edi. l. si. de bon. eorum qui mort. §. 2. ibi, modici forti reus. ff. Et idem q̃ modicum uulnusculum non sit in consideratione in statuto de uulnere Dec. etiam sic tenet & scribit in tex. de appellationibus ex. de appell. col. pe. ubi no. comprobat no. decisionibus per Bal. in d. l. si prædium. Ro. Alex. las. & And. Sic. ubi supra & præcipuè Alex. conf. 104. statutum. in fi. lib. 1. ubi per d. rationem refert Alex. de fals. moneta non habere locum in moneta minima & Alex. ibi illud dictum de uulnusculo per Bal. Ro. & seq. ubi supra refert & tenet. q̃ modicum delictum non iudicatur delictum bonus rex. in auct. de diffens. ciuit. §. 1. ibi, nihil uel paruissimum delinquentem, dicit gl. sumpta occasione, ut fecit lupo de agro, in turbatione aquæ. Ex quibus omnibus lucidè constat; q̃ est communis opinio; q̃ statutum puniens uulnera tem uel inferentem uulnus, nō intelligitur de modico uulnusculo, ergo sic eadem ratione promissio de non offendendo præcipuè facta tantum & in persona intelligi debet nō de graui, nec de leui uel modico per supra dicta, & præcipuè per Marf. Car. Paris. & Bal. ubi §. quorum autoritas iudicio meo in iudicando cum contradictore neminem habeant, quem uiderim, præualere & attendi debet, & si quis diceret Bal. Marf. & Card. Paris. non uideri probari id q̃ dicunt percussione cum lapide sine sanguine & urtationem cum cubito lenem esse offensam, respondetur q̃ id satis iudici probatur cum ipsi in terminis consulant. secundo ego in terminis allego Bal. in l. sed si hac. §. pe. ff. de in ius uocand. ubi formaliter in fine dicitur percussio in oculo cū sanguinis effusione est grauis offensio, sed percussio cum manu uacua uel cum pugno uel regulariter non est atrox iniuria, secundum Guil. de Cun. & post Bal. & Guil. do. bonum tex. in l. prætor. §. si. cum l. seq. ff. de iniur. ubi dicit tex. atrox iniuria habetur si uulnus illatum in os alicui percussum fuerit nonnunq̃ locus uulneris ueluti oculo percussio, & in indiuiduo q̃ etiam alapa manu uacua unica percussione in maxillam ēt dextram sine sanguinis effusione, leuis

offensa

offensa dicat, qñ non est persona superior uel notabilis, in no. q. tradit Lap. alleg. 76. quidam præditos. ubi notanter uult, q̃ uelut de leui offensa & iniuria presbyterum alium percutientem per episcopum solum posse absolui, iux. c. p uenit. de sent. excom. & allego in terminis tex. in §. seruus. inst. de iniur. ubi ad literam dicitur pugni percuti leuem in iuriam esse; imo & dominum pro seruo agere posset, licet aliàs secus si esset atrox iniuria ut ibi no. ergo leuis offensa est, quia ideò non agit dominus pro eo ut ibi, & lapud La beonem. §. nam si leuiter percussus. ff. eo. & iò dicit tex. no. in d. l. §. uerberasse; uerberasse dicitur abusiue qui pugnis cædit. & tñ uerberare est cum dolore cedere, pulsare sine dolore l. §. inter. ff. de iniur. imo abusiue dñ percussio cū pugno latè per Bal. Guil. Ang. & Ias. Hyppo. no. 335. abusi uè. & q̃ pugno percutiens damnum non dicatur inferre, cum scissum corpus non est, uel nec tumor factus adduco tex. expressum in l. si seruus seruum. §. rupisse, & seq. ff. ad l. A qui. ubi tex. dicit q̃ tunc aquilia non tenetur; q̃a damnum datum non est, licet iniuria sic: & ita etiam vñ ratio consiliorum Marf. Pari. & Bal. ultra eos, l. quia qui promittit non offendere facto tantum, & in personam offensam intelligit & sentit illam q̃ noceat & damnum inferat & dolo rem psonæ arg. d. §. & etiam quia dicti in coherentium denotare uidetur in huiusmodi pœnalibus sit s. nocitum corpori p tex. in l. 1. §. hæc aut uerba. ff. de his qui deiec. uel ef fud. ibi in corpus nocitum ei sit: considerando in terminis q̃ lex. 1. ff. de his qui deiec. in illa materia requirit damnu dari, ut ibi in principio damnum datu, & in d. §. hæc uerba: ibi damna data. deinde dicit spectat ad ea quæ in corpus admittentur: ergo in corpus dñ cum hñ damnum: sed pugnus solus non est damnum, ut s. clarè ergo non est admissum in corpus, & sic nec in personam, & illic. Flo. summat uno mō nocere est in corpus offendere in rebus, & ita ut s. inducendo ubi uidetur tex. expressus pro nobis, bene uisus, & etiā quia qua ratione uerbalis iniuria uel scissio uestium nō dñ offensio in personam: quia personæ non nocet ut ibi: eadem ratione pugnus uacuu quo nocitum non sit personæ excusari

excusari debet: sæpe enim corpus tangitur & iniuriatur, & tamen læsio personalis non dicitur: ut patet in scindere uellem alicui ubi corpus est tangere ceu tangere potest uiolenter, non tamen iniuria dicitur: nec in corpus. l. sed & q. ff. de iniur. in prin. & melius probatur in c. nuper. in princip. extra de sent. excom. ibi laici qui pro uita detrahunt in carcerem. & uincula clericos sine læsione dicuntur facere corporali: unde ibi Anchar. not. uiolentiam esse, & tamen sine læsione corporali ipsius personæ & uestibus fit iniuria personæ non tamen in personam. Guid. Pap. q. 138. in camera consilij col. 3. in prin. Bal. in l. si quis per calumniā. C. de epis. & cle. Vnde sic dici potest in q. nostra pugnum. s. sine alio tumore uel sanguine fuisse iniuriam personalem, sed quia personam & corpus non lædit uerisimiliter non uenire nec comprehendere in promissione pœnali de non offendendo facto tantum & in personam: tum quia corpori non nocet, nec lædit: tum quia per consequens leuis est offensa cum intentione Bal. Paris. & Marfil. & sic offensa propriè in personam: maximè huius materia pœnalis (ut strictius intelligantur) fit cum nocet personam. s. lædendo uel offendendo uel diminuendo, ut probat l. 1. tradit Veron. cōsil. 48. casus. col. 2. inter consilia ciuilia: hic autem persona non fuit læsa nec diminuta: merito non mirum si non uideatur contrauentum, ueluti leuis & modica offensus, præcipuè inter eos qui militiam non exercent, nec profitentur, nec nobilitatem. ¶ In quibus forsitan cōsuetudine aliàs dici possit: seu in uilibus, & in uilibus locis habitantibus, ut hi sunt: & ita tenendo frētus huiusmodi rationibus cōis conclusionis & autoritatis: non obstant in contrarium allegata: quoniam unico uerbo tolluntur pugnum esse iniuriam personalem iure cōis, non tamen talem facto, & in personam de quo senserint uerisimiliter contrahentes ut potè leuem, sine sanguine, tumore, & dolore, & damno aliquo: cum qua ille potius repulsionis & urationis causa gestus fuit quàm percussione principalis rectè personam rem & factum considerando. & facit quia sic aliàs pro modica causa non debet quis excōicari. c. episcopi. 1. 1. q. 3. ibi innocentes aut minimis causis culpabiti-

ter excōicari, nec præsunt. Nec obstat, q̄ etiam minima quandoque attenduntur & considerantur, ut no. per d. Anto. Sic. in d. tract. de minimis, & Bal. in d. c. cum adeò. col. 2. quoniam licet materia sit brocardica ut ipse testatur tamē in statutis pœnalibus & punientibus ita specialiter tradūt ut supra & cōmaniter tenent: q̄ in aliis quę sunt ultra ius commune: iure extraordinario minima non attenduntur, ut Bal. in d. loco, & cum eo Antonius Sicu. in d. tract. in fi. Nimirum ergo si in pœnali stipulatione magnę quantitatis de non offendendo ultra ius cōe de leui offensione non intelligitur ut supra late deductum est: nec per hoc dicemus etiam q̄ si leuis offensa non est in cōsideratione: ergo pugnus remanebit impunitus contra iura primo supra allegata: quę iniuriam uocant & puniunt, quoniam dicimus non puniri pœna conuentionali extraordinaria: sed ordinaria iuris communis sic: & ita Bal. in d. suo consilio tradit per d. c. in nostra, de iniur. & idem in d. l. si prædium 3. q. de ædilitio edict. ibi pro tali uulnuscule non imponitur, tam atrox pœna statuti & sic punitur: sed non pœna super addita à statuto de nouo, sed iure cōmuni ordinario sic: & hoc modo omnia contraria resoluūtur: bene considerādo. ¶ Et sic conclusio est stipulationem pœnaliter de non offendendo aliquem facto tñ, & in personā non committi ex percussione cū pugno manu uacua, sine dāno timore, uel lēione facta: quia de ea non censetur cogitatum nec conuentū inter partes per rationes & iura multā, de quibus s. per autoritatē Bal. Marfi & nouissimē Reuerēdissimi Card. Parisi. qui contradicentem non habent æqualis authoritatis: quē uiderim merito ab eis in iudicando discedendū non puto: & ultimo allego bonū tex. q̄ differat iniuria psonalis quę non lædit personam, ab ea quę lædat in titulo de noua for. fidel. in usib. feud. ibi q̄ recipias in personam aliquam lēionem uel iniuriā uel contumeliā & c. & sic patet q̄ iniuria uel contumelia in personam est psonalis sine tñ lēione: prout etiam dicebatur not. per Ancha. in d. c. super. per illum tex. not. & ita in materia nostra hic: non obstat si dicatur q̄ ad finem instrumenti dicitur, ut non intelligatur rupta,

rupta, lingua uerbis iniuriosis, rixis mulierum, & per minores 14. ann. ut sic exceptio in quibusdam casibus firmet regulam in omnibus aliis ll. uulg. nam pro responsione considerandum est: q̄ exceptio licet firmet regulam in contrarium: tamen non facit pro hoc comprehendi eas quæ aliàs sub regula nō uenissent nec regula ampliatur tex. in l. generali. §. uxore. ff. de usufr. leg. & ibi Bar. & Fely. latè ubi §. col. 2. & latè per Bar. Abb. & Bal. Dec. conf. 44. col. 2. Lud. Bolog. conf. 3 r. col. 8. Aret. conf. 143. uisa. col. 3. in prin. sed in promissione facto & in personam uerba iniuriosa nō ueniebant, ut ex prædictis patet & probat tex. in l. 1. §. 2. ff. de iniur. ergo & c. Imo cum in promissione de non offendendo facto tantum & in personam minores 14. ann. non uenirent, rub. & nigrum, ex. de delict. puer. & in terminis ut impuberes pacem non rumpant, text. in Auth. de pace tenend. & iuram. firman. in prin. ibi à 18. ann. & c. & in tit. de pace const. 1 r. ad fin. in usib. feud. nec etiam ad fœminas pax spectat nec compositio eius. gl. no. in c. 1. in prin. in usibus. feud. Dec. in l. fœminæ. ff. de reg. iur. nu. 68. casu 37. & in terminis, q̄ de iure fœminæ in treuga non ueniant. Dec. latè subscribens aliis consiliis 53 r. col. 2. Igitur facit facta exceptio: de his casibus qui sub regula non continebantur ali quo modo: ergo non operatur ut extendatur uel contineat eos casus qui aliàs sub regula non continebantur, ut d. §. uxori, & ibi Bar. cum supra allegatis: sed potius exceptio inepta inducitur, ut per Paul. de Cast. & Bal. in l. in his. ff. de ll. Imo & cum excepti sint hi casus ut pote leues: hic & alij similes casus leues exclusi censentur, ut per Abb. not. in c. ad audientiã. de cle. non resi. l. 1. ff. si mentor fal. mod. dixit Abb. per illum tex. in c. cum dilecta. de confir. uti. uel inuti. Dec. conf. 15 r. col. 5. c. per translationem. uerfi. q̄q̄. de renun. & ibi Abb. gl. not. in l. 1. C. de cond. indeb. Dec. conf. 496. in causa in fine, & Cassad. decis. 6. de iure patro. col. 1. Rot. Neap. decis. 354. in causa. col. 3. & etiam 40 r. quædam in fine, ubi omnes tradunt exceptiones etiã trahit ad casus similes indentitate rationis: licet iste quoque casus pugni manu uacua sine læsione est leuis offensa, ut supra

pra dictum est, ergo &c. & generaliter insuper dici potest,
 quod in materia restringibili, & per cōsequens pœnali, ut
 nos sumus non habet locū reg. illa exceptio firmat regulā.
 Abb. in c. ad audientiam. de cle. non resid. Fel. in c. qm̄ fre
 quenter. col. 2. & 2. limit. extrā de lit. non contest. & cū eis
 Ro. Rom. nouissimē, ut tradit Cassa. d. loco & ll. unlg. Mi
 nus obstat si dicatur quod ea sedata (ut in ueritate suppo
 nitur) aliquantulum rixa proiecerunt ad inuicem lapides;
 ergo &c. quia primo respondetur cum ex testibus eisdem
 met constet personas ob id non offensas, nec percussos ob
 cappas quibus se tuebantur, succedit eadem conclus. supra
 firmata, ut Marfil. d. conf. 80. & concordant q̄ ubi persona
 non leditur pœna non committatur, & in uestes licet esset
 iniuria personalis, non tñ in personam, ut per Bar. in d. §.
 pro illicito, & no. Inn. in d. c. supra alle. & alij ubi supra 2.
 etiam clarissime respondetur, quod qñ non cōstat quis pri
 mo proiecerit lapidē in alterū ut facto supponitur, pœna
 non cōmittitur, ut ibi testatur Alex. col. 2. & las. ad finem.
 Bar. in l. 1. §. arietes. ff. si quis paup. feciss. Idē per causam
 Decij. conf. 380. conclu. subscribens etiam alij. Corn. conf.
 51. col. 3. li. 1. in prin. Idē Bal. in d. conf. 195. Laudare col.
 2. li. 2. per Io. And. in c. fi. de immu. eccl. bonus tex. & Bar.
 in l. cum pater. §. libertis. de leg. 2. eius conclusionis ratio
 eū sit incertitudo, & ne innocens forte condēnetur & patia
 tur: l. absentē. §. 1. ff. de pen. gl. no. in l. Itē mela. §. sed si ser
 uum. ff. ad l. Aquil. l. si hi qui inuicē. ff. de do. cau. mor. seq
 tur id procedere quantum ad pœnam conuentionalē, tam
 quo ad partē, quā quo ad fiscum, cū non sit rō diuersi
 tatis, ut de se constat, & no. per Bar. in l. ut uim, in fin. ff. de
 iust. & iu. & in l. 1. in 2. lect. q. 12. C. unde ui, ubi uidetur sen
 tire q̄ inuicem se insultantes si non constat quis primo ci
 uiliter nemo alteri punitur sed criminaliter quo ad pœnā,
 sic non obstat, quia Bar. bene uisus, loquitur in pœna ordi
 naria, iuris cōis pro delicto non in pœna conuentionali, de
 qua nos agimus, & Alex. simpliciter & gñaliter dicit in d.
 §. sequitur col. 2. cōem opinionem, q̄ pœna non commit
 titur, & ut supra etiam ita in terminis propriis dictū Bald.
 alias

alias Cor. cons. 81. in hac li. 1. ad c. fi. & pe. in fi. declarat ubi dicit, Bal. alias & seq. intelligi de pœna delicti propter quod rumpitur, non autem de pœna fractus pacis & per Bal. no. & alios in l. semel. ff. solut. matr. iustificatur, quoniam si nō est commissā quomodo quo fiscus petit aut quo iure, fiscus enim priuilegium non habet nisi quo ad expresse, in iure reperitur gl. no. in l. Item ueniunt. §. in priuatorum. ff. de peti. hær. Deci. per eam cons. 53 1. col. 1. in fi. Guid. Pap. q. 536. de consuetudine ad finem per. Cy. sed hoc non reperitur decisum. in pœna conuentionali ergo &c. & ideo Fel. in c. 1. de pace & treug. col. 2. quo ad pœnam fractæ pacis reliquit cogitandum nec firmat si ad eum dictum adaptatur de quo tamen Bal. bene uisus non loquitur ut dixi per Cor. cons. ubi suprā sed de pœna iuris communis; & extraordinaria, quia ordinaria non uidetur punire propter incertitudinem iux. no. per Marfi. in rub. C. de prob. col. 83. nu. 418. & quod nec fiscus petere possit facit no. quia cum testes sunt ibi contrarii in eodem facto unus dicit falsum & est periurus tamē ob dubium nemo punitur Alex. in l. duobus. §. si. ff. de inre iurando. Marfi. late in d. rub. de probat. nu. 412. Nec obstat si dicatur præsumi debet contra primū percutientem iux. no. in l. quoniam. C. de leg. Iul. de ui public. & quæ late no. Marfi. no. 403. superioribus, quoniam quoad pœnam conuentionalem quæ rapturam requirit debet cōstare quis prior ruperit ut per Bar. no. in d. l. 1. §. arietes. ff. si quad. paup. fecis. dicat. imò cum in quæstione A. euaginauerit ensē contra eum magis præsumitur cum essent pares iux. no. per Bal. in l. 1. in 2. lect. nu. 12. C. unde ui præcipue: quia ipse alias cām dedit inimicitie quoniam uulnerauit clientem nostrum ut per Grammatic. cons. 62. in causa, & in terminis ut præsumatur cōtra eum; quia alias simile delictum commisit Saly. in l. ult. col. ult. C. de quæstio. Marfi. in d. rub. de probat. nu. 418. & in d. notab. 403. Ex his omnibus concludendum est promissionem de non offendendo facto tantum & in personam ex dicta percussione, siue repulsione pugno facta sine timore, carnis scissura uel considerabili dolore, uel damno inter eos p̄sertim qui

qui militiam non profitentur ordinariè, nec nobiles uiri sunt fractam non esse, similiter nec per collapidatione ad inuicem, tum quia sine læsione in corpus, & quia in pallia si qui proiecti sunt lapides, tum quia incertum est de principio rixæ, quod si adhuc casus dubius uideatur in dubio pronunciandum est securitatem cautionemue aut treugam, aut pacem non esse ruptam, ut post Bal. Ro. & alios scribit Dec. conf. 406. licet in fi. & facit. l. non puto. ff. de iure fisci. Hæc hætenus de his quæ in tali contingentia facti scripsi.

- 19 ¶ Ex his multo magis dicendum cautionem non rumpi si pugno manu uacua sine dolore considerabili quis percutiatur in spatulis, in humeris, in uentre, in brachijs, in suris, uel simili corporis parte, quia quod non ita facile dolet. ¶ Sed
- 20 quid si quis in facie percutiatur manu uacua & aperta an rumpatur cautio hæc de non offendendo? ut quod non, quia Bal. in l. sed si hac. §. pe. ff. de in ius uocando dicit quod percussio manu uacua et pugno non dicitur atrox iniuria facit. §. seruus. insti. de iniurijs. Ias. in l. 1. §. ait. ff. de iniurijs Bal. in l. nemo C. de sum. Tri. & fid. cath. l. item apud. §. non si §. uerberas se. ibi abusive. ff. de iniurijs facit. l. si seruus. §. rupisse. ff. de iniurijs. Paris. conf. 48 li. 4. Marfi. no. 535. Veronens. conf. ciuili 48. Ias. in l. sed si hac. §. prætor ait. ff. de in ius uocando & in rustico maxillata pugnus etiam in faciem modica iniuria dicitur, sec. Ang. & Castr. in l. item apud §. adiicitur. ff. de iniurijs Mod. Bonon. in l. ut uim, nu. 95. ff. de iust. & iur. facit quod licet quis pati non possit, ut uulneretur, tamen pati potest ut alapa percutiatur, ut per Bal. in l. 1. §. usque adeo. ff. de iniurijs Ang. de maleficijs in uerbo contra uoluntatem. Cagnol. in reg. nemo fraudare. ff. de reg. iur. quidquid ibi Dec. contradicat Are. in §. iuris præcepta. insti. de iniurijs.
- 21 ¶ Sed ipse tamen hæc uera puto quoties leuiter & sine dolore, uel liuore quis percutiatur quouis in loco, namque si cum dolore quouis in loco in personam tangatur puto frangi cautionem, uel si buffetto ut inquiunt quis percutiatur, idque fiat ex industria, offendit enim in corpus, quando corpus considerabiliter dolet idque arbitrio iudicis remittere ut iure specialiter non finitum iux. no. in l. 1. ff. de iure deliber. Con

suetudinem quoque circa hoc referuare ut in materia scribit Paris. conf. 165. conf. 168. lib. 4.

- 23 ¶ Licet autem in aliquo ex supradictis casibus non frangatur cautio de non offendendo, tamen actio iniuriarum non impeditur sec. Bal. in l. si prædium. C. de ædil. action. & in conf. 198. lib. 2. ubi alleg. cap. in nostra, ex. de iniuriis, 24 & probat tex. allegati supra in principio. Taliud enim est iniuriā facere, aliud offendere in personis ut alias scripsi.
- 25 ¶ Notandum quoque præterea est quod † si promittatur non offendi quoquomō, uidetur quod per supradictas leues offensas cautio rumpatur; quia quoquomodo dictio, uerificatur in quolibet ut not. in §. 1. insti. de testa. milit. Deci. conf. 4. col. ante pe. conf. 613. col. 1. Soz. iun. conf. sec. col. pen. lib. 1. Carre. in pract. §. homicidiū, nu. 8. pag. mihi fi. & in materia probant notata per Paris. conf. 165. lib. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio data de non offendendo consanguineos excepta Titia muliere, an ista exceptio includat cæteras mulieres, impuberes, & alios in cautione non comprehensos? ibi quod non per quatuor conclusiones. 2. 3. 4. 5.
- 2 Exceptio non ampliat regulam, ut hi comprehendantur in regula, qui alius non comprehenderentur, maxime in odiosis. 3.
- 4 Extensio, admittitur in exceptis, ex identitate rationis.
- 6 Inclusi, includere in cautione, per exceptionem, extendendam, an excipiantur?
- 7 Promissio de non offendendo per suos consanguineos, non rumpitur, si unus ex consanguineis offendit ex causa tamen alterius, non illius qui promisit.
- 8 Fideiussor de non offendendo reo principali presentato, uel si nihil habeat in bonis liberandus est, maxime si diu fideiussor stetit in obligatione.

Exceptio quomodo firmet regulam, in materia.

Cap. XXVIII.

- D**ATA est cautio de non offendendo consanguineos excepta Titia muliere, utrum per hanc exceptionem includantur ceteræ mulieres vtrū impubes uel aliās in tali cautione nō cōprehēsi.
- 1 **¶** Prima conclusio sit quod t̄ exceptio nō ampliat regulā, ut ij comprehendantur in regula, qui aliās non cōprehenderentur. l. generaliter. §. uxori. ubi Bart. ff. de usufru. leg. Dec. conf. 44. col. 2. Ludouic. Bologn. cōf. 3 r. col. 8. Aret. conf. 143. uisa, col. 3. Dec. in rub. de reg. iu. & alibi passim.
 - 2 **¶** Secunda conclusio sit q̄ t̄ in odiosis proxima conclusio maximē uera sit, & exceptio non firmet regulam in cōtrariū Abbas in cap. ad audientiam ex. de cleric. non resid. Felyn. in cap. quoniā frequenter. col. 2. limit. 2. ex. ut lit. non contestat. Cassad. decis. 6. de iure patronat. ¶ Tertia cōclusio sit q̄ t̄ in exceptis admittitur extensio ex identitate rationis. Abbas in d. c. ad audientiam. ex. de cleric. non resident. Abbas in cap. cū dilecti. ex. de confirm. util. uel inuili gl. in l. 1. ff. de cond. indeb. Dec. conf. 496. in fi. Cassad. d. decis. 6. Afflic. decis. 354. col. 3. & decis. 401. in fin. Ex t̄ his minores aliās non comprehēsi non comprehenduntur. Idē in mulieribus dicendum est, an aut̄ per exceptionē extendendam aliās inclusi, inclusiæve excipiantur pendet ex rationis identitate, quod altiore indaginem requirit.
 - 3 **¶** Quod aut̄ t̄ impubes non comprehendantur in generali cautione de non offendendo, induci potest tex. in tit. de pace tenenda in princ. in usib. feud. Rub. & nigrum ex. de delictis puer. Corn. conf. 167. lib. 3. ¶ Quæro t̄ Titius promissit non offendi per suos consanguineos, vnus ex consanguineis offendit, sed non ex causa Titii, sed alterius utrum sit fracta fideiussio? quod non probat Bal. in l. fin. C. de edilit. edict. ad hæc notata per Paris. conf. 165. col. 2. lib. 4.
 - 4 **¶** Quæro t̄ utrum fideiussor de non offendendo reo principali præsentato liberandus sit, uel si nihil habeat in bonis

quòd sic Baldus in Leos. §. super hoc. C. de appella. Gram. conf. 55. nu. 7. Ang. de malefi. in uerb. pro quibus & quolibet præsertim si fideiussor diu stetit in obligatione per l. Lucius. ff. manda. Tiraqu. de retract. §. 29. gloss. 2.

SUMMARIVM.

- 1 Fideiussor de non offendendo num astringi possit ad soluendū, si principalis inquisitus de offensa, in personam eius illata cui promisit, condemnatus, uel bannitus fuit in contumaciam, quæ ex statuto habeatur pro uera confessione?
 - 2 Contumacia unius, alteri nocere non debet.
 - 3 Pater, si tenetur soluere legitimam pro filij delicto, uel eius condemnationem, non intelligitur teneri si filius fuerit condemnatus in contumaciam.
- Ficta confessio etiam inter easdem partes non nocet.
Fideiussor etiam ex uera confessione principalis non potest condemnari, præsertim non interueniente iuramento.
- 4 Cautio non dicitur rupta per probationem ex contumacia.
 - 5 Fideiussor condemnari posset, si per testes ordinariè examinatos, & parte citata receptos in processu probaretur cautionem ruptam esse.
 - 6 Res iudicata contra principalem, mandatur executioni contra fideiussorem, etiam sine nouo processu, quod est intelligendum in fideiussore iudicij, secus in fideiussore contractus. 7.
 - 8 Testes in hac materia examinati contra principalem, non perstringunt fideiussorem.
 - 9 Pacis, & treuga, rupta probatio, debet esse liquida, & aperta.
 - 10 In fauorem burse fiscalis, sententia contra unum lata, contra alium potest mandari executioni, quòd intelligitur contra præsentem, & se defendentem. 11.
 - 11 Offensio ut sit iusta causa ad rumpendam pacem, sufficit quòd sit in potentia proxima actui, licet non in ipso actu.
 - 12 Insultans uel incipiens rixam, licet non offendat, si offendatur non facit rumpi cautionem.

Fideiussor in materia quomodo condemnari
possit, principali damnato per contumaciam.

Cap. XXIX.

- 1 **V**AERO ¶ utrum fideiussor de non offendendo
constringi possit ad soluendum si principalis in
quisitus de offensa in personam eius cui promi
sit condemnatus, uel bannitus fuit in contuma
ciam, quæ ex statuto habeatur pro uera confessione? puto
quod in casu prædicto fideiussor non possit condemnari,
2 uel astringi ad soluendum; quia ¶ contumacia unius alteri
nocere non debet Bart. in disputat. Perusina ciuitatis cōf.
3 116. l. cum filius. in princ. ff. de uerb. obligat. Item, quia ¶ si
pater tenetur soluere legitimam pro delicto filij, uel eius
dem condemnatione, non intelligitur si filius condemna
tus fuerit in contumaciam Doctores in d. l. cū filius. Corn.
conf. 97. lib. 4. Angel. Aret. in l. si quis plurium. §. fin. col.
5. ff. de appellation. & si cta confessio etiam inter easdem
partes non nocet in alia causa, Bar. in l. eius qui. in princ. ff.
de iure fisci Bald. in l. 2. ubi laton C. de edendo. ex quibus
ego dicerem quod & ex uera cōfessione ipsius principalis
fideiussor cōdemnari non possit, facit. l. si per impudentiā
ff. de euictionib. præsertim non interueniente iuramento l.
4 ut iurisiurandi. C. de testib. ¶ & ita quod per probationem
ex contumacia non dicatur rapta cautio hæc de non offen
5 dendo Marsil conf. 82. Quod si per testes ordinariè exami
natos & parte citata receptos in processu probaretur cau
tionem esse fractam dubio procul fideiussor condemnari pos
set. Ad hæc quæ not. Corn. conf. 21. lib. 3. Maran. de ordi.
iud. in tit. de satisfd. pa. 7. scilicet si fideiussor esset citatus:
quia aliàs si principalis contumax ut in l. 2. C. de edendo.
6 ¶ Non obstat quod dicimus ¶ res iudicata contra principalem
mādatur executioni contra fideiussorē etiā sine nouo
processu sec. not. per Bar. in l. 1. ff. iudic. solui Doct. in l. fin.
C. de usuris rei iud. Bal. & Castr. in l. 1. C. ubi caus. fiscal.
Aret. i §. si. inlt. de satisfd. Gui. Pap. q. 26. Cagn. i reg. in eo.
7 §. 2. ff. de reg. iu. ¶ qd. pcedit i fideiussore iudicij: secus i fide
L 3 iussore

- iussore contractus secundum not. per Corn. cons. 2 11. lib. 3. & ita intelligatur Aret. cons. 77. l. aso. in l. 2. col. fi. C. de eden. & ita nouiter probandū erit, si agatur cōtra fideiussorē
- 8 res, & ideò uidetur q̄ testes examinati contra principalē nō p̄stringāt hunc fideiussorē d. l. 2. C. de edēdo. cū ibi not.
- 9 ¶ Et facit q̄ in materia pacis, & treugæ ruptæ requiritur q̄ probatio sit liquida, & aperta ut scribitur in l. in testamēto. j. col. fi. ff. de condit. & demōstrat. Bal. in l. cū proponas. col. fin. C. de hered. inst. Corn. cons. 2 11. & cons. 42. lib. 2.
- 10 ¶ Non obstat quòd in fauorem Bursæ fiscalis sententia cōtra unum lata, contra alium mandari possit executioni, ut per Doct. in l. 1. C. ubi causæ fiscal. c. quāuis. de re iudicat.
- 11 ¶ quia intelligitur cōtra se defendētem, & præsenti Alex. cons. 84. col. 2. li. 3. Dec. cons. 445. col. 7. Marfil. sing. 4. in rubric. de probat. col. 27. in l. infans. ff. de sicariis. Alcia. 3. reg. prēsūm. 2 2. & aduerte quòd ita demum fideiussor soluere pōt de bonis principalis, si ipse possideat bona principalis & ipse non sit soluendo, ut per Alciat. consil. 386. Itē nota quòd ille motus proprius quòd damnato principali per confessionem fictam contumaciæ, intelligitur in uero contumace hoc est citato personaliter arg. prædictorum, & q̄a uerba talia sunt propriè intelligenda arg. l. nō aliter. de leg. 3. & l. 3. §. hæc uerba de neg. gest.
- 12 ¶ Quærō tūc offensio causa iusta sit ad frangendam pacem utrum debeat esse in actu an in potentia? quòd sufficiat in potentia (de proxima actui intelligimus iuxt. l. pen. ff. de testam. milit.) Baldus sentit in l. lege in additio. ff. locat. pro quo facit quod notat Speculator in tit. de leg. §. sequi
- 13 tur. uers. porrò. Felyn. in rubr. de treug. in fin. & facit t̄ q̄ insultans, uel incipiēs rixam licet non offendat, si offenda tur non facit rūpi cautionē Alex. consil. 96. lib. 6. Marfil. sing. 337. cum alleg. à Paris. cōf. 165. col. pen. li. 4. sic si proponatur aggressus, uel insultus cum armis, licet non euaginat, ut effectus sit terror armorum Alex. consil. 99. lib. 3. consil. 48. li. 4. Decius, & Cagnol. in reg. quo tutela. §. ui factum. ff. de reg. iur.

S V M M A R I V M.

- 1 Promittentes de non offendendo in personā uulnerati fuere, uel aliter lēsi, sed ignoratur quis lēserit, uel quis incēperit rixā, & quis uulnerauerit, uel si duo tātum sunt, alter fuit uulneratus, & aduersarius dicit fecisse ad sui defensam. & sic non apparet quis fuerit incēptor rixæ, quis dicendus fregisse cautionem utrūq; ambo, an neuter, an uulnerans? si non apparet de principio rixæ, licet unus reperiatur mortuus: quod nemo tenetur de pace, cautione, treuga rupta in hoc casu. 2. & hac quo ad pœnam applicandam parti uel fisco. nu. 10.
- 3 Faciens ad defensam, non dicitur frangere.
- 4 Incertitudo facit ut nemo condemnetur, ne innocens patiatur.
- 5 Is, qui est male conditionis, & famæ, an possit torqueri pro habenda ueritate, quis prior incēperit rixam, cū in tali casu, absque indicij non possit deueniri ad torturam.
Quid in eo, qui aliās in huiusmodi deliquit.
- 6 Dans principium rixæ, tenetur de omnibus inde secutis.
- 7 Reas asserens se commississe delictum ad defensam, uel aduersarium fuisse primum ad rixandum, cum hoc sit fundamentū exceptionis suæ, debet illud probare.
- 8 Delictum in dubio, præsumitur factum ad defensam.
- 9 Confitens se occidisse, ad sui defensam, ex sola sua confessione pœna ordinaria non punietur.
- 11 Pœna ordinaria iuris, non impeditur; quia ignoretur, quis fuerit prior ad rixandum, dummodo constat de uulnere illato.
- 12 Incēptor rixæ potest dignosci ex uarijs coniecturis. ut ibi usque ad nu. 24.
- 25 Officium iudicis plurimum ualet circa coniecturas ad cognoscēdū quis rixam incēperit considerato tempore, loco, armis, personis, & similia.
- 26 Iudex ut possit deuenire ad condemnationem ex coniecturis illis requiritur quod sint indubitata.
- 27 Incēptor rixæ, potest etiam dignosci ex uarijs præsumptionibus, de quibus ibi usque per nu. 34. post quoddam consiliū eiusdem D. Bernardini Facij eius amicissimi, quod recitat ad litteram, circa incēptorem rixæ.

- 35 In cautione de non off. non potest deueniri ad torturam, quia causa est ciuils.
- 36 Index quando non constat quis rixam inceperit, debet ex coniecturis, & ex presumptionibus animum suum informare, ut possit alteram partem condemnare: & si pro utraque parte sit equalis concursus, et non excessus non male faciet, utraque partem absolueret, uel relinquere causam indecisam.
- 37 Tortura, si sit permissa in hac cautione, ut ex statuto, uel banno, index potest ex coniecturis animum suum informare contra quem procedere debeat ad torturam, & si unus tortus ratione plurium indiciorum, ea purgauerit. non uidetur alter torquendus, quia ex hoc sua inditia non sunt aucta, nam fortem tortus ex animo, & constantia non fuit confessus.

Si ignoratur quis primo fregerit cautionem, quid iuris & de materia. Cap. XXX.

- 1 **A**PPARET † promittentes de non offendendo in personam uulneratos esse, uel aliter esse leſos, sed ignoratur quis leſerit, uel quis uulnerauerit, uel si duo tantum sint in rixa, & unus uulneratus est aduersarius dicit se fecisse ad defensionem, & ita nō apparet quis fuerit inceptor rixę quis dicendus erit fregisse cautionem utrum ambo, an neuter, an uulnerans? si non apparet
- 2 de principio rixę licet unus ibi reperiatur mortuus † q. ne mo teneatur de cautione hac, pace, treuga rupta Bart. scribit in l. 1. §. cum arietes. ff. si quadr. paup. feciss. dicat. allegatur pulcherrimus tex. in l. scientiam. §. cum stramenta. ff. ad leg. Aquil. Bar. l. cum pater §. libertis. per illum tex. Dec. conf. 380. Corn. conf. 51. co. 3. lib. 1. Bal. conf. 195. col. 2. li. 2. Docto. in l. qui seruū. ff. de uerb. oblig. in l. semel mora. ff. sol. mat. Bal. & alii in l. ut uim. ff. de iustit. & iure circa si. Alex. in l. si seruū. §. sequitur. nu. 9. ff. de uerb. oblig. ubi de comm. attestatur. & Iason. ibi sequitur ad finem. & alia quedam allegat Iulius Ferrettus in tit. de feriis nu. 68.
- 3 & ibi quod † faciens ad defensionem non dicitur frangere.
- ¶ Huiusq;

- ¶ Huiusq; opinionis ratio illa quoq; est; ¶ quia, si incertitudo facit ut nemo cōdemnetur, ne innocēs patiat. habsem rem. ff. de pēnis glo. in l. item nulla. §. sed si seruum. ff. ad leg. Aquil. Marfil. in rubr. de prob. nu. 418. Bar. in l. si. ff. ad Cornel. de sicariis. Alex. consil. 15. per tot. li. 1. consil. 50. col. fin. lib. eod. consil. 46. lib. 4. Paris. consil. 144. lib. 4. Igneus in l. 1. §. si quis in uilla. ff. ad Siliania. Felyn. in cap. significasti. de homic. Marfil. not. 216. & in d. l. fin. ff. de sicariis, & in rub. de prob. col. 83. & in l. 1. in prin. col. ult. ff. de quaest. ionib. Cassan. cōl. 58. Chau. Seiff. in l. si quis id quod, col. fin. ff. de iurisd. omn. iudic. Decius, & Cagn. in reg. fauorabiliores. ff. de reg. iu. & ibi idem Decius ponit ¶ an is, qui fuerit malæ cōditionis, & famæ torqueri possit ad eruendam ueritatem quis nam fuerit inceptor rixæ; quia nō sūtib. iuditijs ad eruendam ueritatem in prædicto casu nō potest deueniri ad torturam, ut per Marfil. dicto not. 217. & ibi quid in eo dicendum sit, qui aliās in huiusmodi deliquit. ¶ Quidam putarunt & fuit additio ad Angelum de maleficiis, ut refert Carrer. in practi. sua. §. circa. nu. 138. quod hæc procederent quando non constaret de principio & fine rixæ, quasi quod ubi cōstaret de principio rixæ, uel de fine ibi certū esset quis fregisset cautionem. Sed ista cōsideratio mihi non placet: quia quando conitat de principio rixæ non est casus noster; namq; ¶ dans principiu rixæ tenetur de omnib. inde secutis, ut scribit Marfil. sing. 403. quādo cōstat de fine nō est casus noster; qā nos q̄rimus de priore rūpente cautionem, casus ergo noster est quod certū est per unū aliquē cū quo cautio intercedebat esse vulneratū, sed dicitur quod in factū est ad defensā, uel aduersario vulnerato prius icipiēte, nisi ex fine sumas cōiecturā quasi hēat cōiunctionē cū principio, iux. l. 3. §. suo. de min.
- ¶ Non obstat quod illud ¶ allegare se fecisse ad defensam, uel aduersarium fuisse priorem ad rixandum sit fundamētum exceptionis rei, quare ab eo debet p̄bari; quia respōdetur quod id est nō solū simplex negatio prioritatis, sed etiam defensio & excusatio vulnerantis, sed in casu nostro dicimus negari intentionem fisci in prioritare, fiscus autem nō uidetur

- uidetur releuatus ab onere probandi. arg. no. in l. item ne-
 niunt. §. in priuatorum. ff. de pet. hær. Dec. conf. 531. Gui.
 Pap. decis. 536. Fel. in c. 1. col. 2. ex. de treg. & pac. ¶ Hæc-
 que maxime uera erunt si probetur illorum opinio qui as-
 3 seruerunt ad defensam in dubio præsumi factum fuisse, ut
 per Dec. in l. ut uim. in 3. no. ff. de iust. & iu. de quo uiden-
 dum erit per alle. p. Carrer. in §. circa nu. 137. in pract. sua,
 & per Mod. Bonon. in d. l. ut uim ff. de ius. & in quo id ad
 9 uertendum est qd dicunt ¶ confitentem se occidisse ad defen-
 sam ex sola sua cōfessione pœna ordinaria non damnari qd
 in casu nostro à pœna conuentionali forsitan eximet in to-
 10 tum iunctis prædictis. ¶ Prædicta autem procedunt tam
 quoad pœnam conuentionalē parti applicandā, q̃ quoad si-
 scum Bal. in l. ut uim. in fi. ff. de iust. & in. in l. 1. in 2. lect. q.
 12. C. und. ui. Alex. in l. si seruum. §. sequitur. ff. de uer. ob-
 11 lig. Corn. conf. 81. lib. 1. ¶ De pœna autem iuris ordinarij
 nunc non loquor; quia illa non impeditur hac ratione qd
 ignoretur quis fuerit prior si constat de uulnere illato, ut
 per Bal. in d. conf. 195. in l. si prædium. C. de ædil. edict. ad
 hæc Marfi. conf. 80. Paris. conf. 165. lib. 4.
 12 ¶ Ex coniecturis tamen sunt qui putent determinari pos-
 13 se quis fuerit inceptor rixæ; ecce enim si ex rixantibus re-
 peritur aliquis bonę conditionis, & famæ, & alter malæ fa-
 mę sit utiq; existens bonæ condōnis, & famæ petēs sibi de
 ferri iur̃m, qd ipse nō fuit principium rixæ, & fecit ad defen-
 sam habet præsumptionem pro se, ut uoluit Boni. Vitalin.
 in rub. de insult. col. 3. refert, & sequitur Carrerius in §. cir-
 14 ca. nu. 139. ¶ Item si quis ex rixantibus fuerit solitus ita de-
 linquere, ut per Marfi. sing. 217. ubi etiam qñ perueniri pos-
 sit ad torturam ad inquirendum de ueritate in huiusmodi
 15 casibus. ¶ Item præsumitur qd fuerit primus aggressor ille,
 16 cuius causa factę sunt inimicitie. ¶ Minans quoq; præsumi-
 tur insultator, ut per Fely. in c. dilecti. col. fi. ex. de except.
 Marfi. conl. 41. Thomas Grammat. conf. 29. Carrerius ubi
 17 supra, & ibi idem dicit qd præsumitur aggressor, & prius
 fregisse cautionem ille, qui fuit inceptor rixæ, uel prouoca-
 18 uit ubi allegat supra allegata. ¶ Ex præparamento quoque
 ad.

ad offendendum præsumitur quis fuerit inceptor rixæ, ut
quia armatus accessit ad locum, ut qd ensẽ euaginauerit,
ut qd pallium inuoluerit ad brachiũ uel similia pparamen
19 ta fecerit, ut per Cypoll. conf. 28. & conf. 29. † Item præsu
mitur aggressor ille contra quem eius aduersarius clama
20 uerit succurrite, succurrite, ut per Cypoll. d. conf. 29. † Et
præsumitur aggressus ille, qui fugit rixam, & uadit se retra
21 hendo, † Item audacior, & robustior præsumitur aggressor,
22 † Item præsumitur aggressor ille qui grauius uulneratus
23 fuerit, † Item psumitur aggressor ex uerbis prolatis, † Item
24 psumitur aggressor ex qualitate armorum, namq; si qs me
lius reperiatur armatus psertim robustior ut has oēs conie
cturas latissimẽ psequit Carrerius in d. §. circa a nu. 138.
usq; ad nu. 150. & ibi in fine vñ uelle qd ad hoc ut deferatur
iuramentum ut supra requiritur una uel aliquẽ ex istis con
iecturis, & p Carrerium in supradicto loco, & per multos
25 numeros ante uidebis multa in materia. † Ipse tñ circa præ
dicta officium iudicis plurimum ualere posse puto, quo
niam coniecturæ aliquẽ ex prædictis retorqueri possent,
& cōes quædam vñr, & fieri potest, ut coniecturæ quædam
sint pro uno, quædam pro alio, & casus diuersi circa hæc
contingere possunt, & ex aliis sedibus argumentorum con
iecturæ sumi possent ut ex loco, tẽpore, personis, &c. si iudi
26 ci uidebitur. ¶ Vt tñ ex his coniecturis deueniri possit ad
condemnationem requiritur qd hæ sint indubitæ ut scri
bitur per Iulium Ferretum in tit. de feriis nu. 184. ¶ Ve
rum tamen est qd in materia peruenit ad manus meas consi
lium Domini Bernardini Fatii mihi amicissimi, & ingenii
acutissimi, id cū elegans in materia mihi uisum esset sum
matim hic inserui, ut laude sua ille meritisissimus non frau
daretur. Is inquit licet in fauorem Ioannis Nicolai multa
scripta sint per D. Stephanum Montanarium, ut absoluẽ
dus sit: qd non constat uidelicet an Io. Nic. an Io. Fran. alte
rum insultauerit, quisve ex eis rixæ inceptor fuerit, ut uel
mutua cōpensatione quoad pœnam conuentionalẽ, uel pp
incertitudinem uterq; ueniat absoluendus ad tradita per
Bar. & alios in l. 1. §. cum arietes. ff. si quadru. paup. fecis. di
cat. &

cat. & per Bar. in l. si seruum. §. sequitur. ff. de uerb. obli. ubi
 Alex. & las. Alex. in l. semel mora. ff. solut. matr. Item licet
 multæ coniecturæ fuerint consideratæ in illius fauorem, tñ
 contraria opinio proculdubio uerior est, q̃ uidelicet Ioan
 nes Nicolaus sit in casu succumbentis, non autem Io. Fran
 ciscus prout ex infra scriptis apertissime demonstrabitur;
 namq; satis apertè constat intentionem curiæ probari ex p
 cussione siue ex percussionibus per Io. Nicolaum; q̃a ex his
 fit contrauentio l. 4. §. Cato. cum ibi no ff. de uer. obli. & di
 cēs se fecisse ad sui defensionem id probare debet, cum de
 fensio sit probanda, ut per Ang. Are. in pract. in gl. & d. Ti
 tius. nu. 37. & magis hæc procedunt cum ex processu non
 cōstet Io. Fran. insultasse, arma euaginasse, pugnis, uel mor
 sibus quicquam fecisse, ex quo nō sumus in rixa, uel in ma
 teria. l. 1. §. cum arietes. ff. si quadru. paupe. fecis. dicat, quo
 casu sit compensatio delicti respectu p̃næ conuensionalis
 uidelicet si non apparet uter prior, uel uter offenderit, ec
 ce. n. §. cum arietes, dicit cum arietes uel boues commisis
 sent, & alter alterum occidisset, unde non constat de prior
 tate, q̃ & in Bar. quæstione contingit. Item l. si seruum. §.
 quæritur. ff. de uer. obli. inquit duo promiserunt se non of
 fendere sub p̃na offenderūt se simul, nec apparet q̃s prior
 rupit, an ex utraq; parte stipulō sit commissā ṽr q̃ non & c.
 idem scribit Bar. in l. cum pater. §. libertus. nu. 7. de leg. 2.
 ut scriptores præsupponāt hincinde interuenisse offensio
 nes, & non constare de prioritate offendentis ut de insultu
 inuicem facto Bal. in l. ut uim. in fi. ff. de iusti. & iur. & rixa
 nihil aliud ṽr quàm contentio duorum simul uerbis, uel fa
 cto contenditum, & est uerbosa, & iurgii plena cōtentio
 ut de rixa Cicero lib. quinto episto. famil. ad Papi. fretum
 amo uerecundiam, & si academix nostræ cum eo magna ri
 xa est, & in 6. oratione cōtra Verrem, ecce aut noua turba,
 atq; rixa, nec tñ istum omnino Syracusis siue amicis siue
 hospitibus & c. ad hæc. l. si ex plagis. §. tabernarius. ff. ad
 leg. Aquil. ibi flagello in quo dolor (quo significatur stimu
 lis quibusdam) uerberare tabernarium cepit. ut se dimitte
 ret, & ex eo maiore rixa facta & c. nihil ergo probatur fecis
 se of-

se offensionis Io. Franciscus, nisi fuga salutem quæsiuisset, & ab initio uocem huiusmodi emisisset ab traditore, ex qbus signum est ipsum fuisse insultatum; quia à communiter accidentibus tales insultati, ita dicunt cum præsertim in casu nostro Io. Franc. cogitare posset se tutum sub cautione de nō offendendo, & Io. Nicolaum seruaturum pacta iux. l. iur. gentium, & tot. tit. ff. de pactis, & q̄ primus offensor fuerit Io. Nicol. ¶ Prima coniectura est: quia ante factam treugam ipse fuerat offensus, & uulneratus à Io. Fran. cuius occasione facta est treuga, & ordinariē offensus quærit offendere nō offensor multiplicare delictū, nec obstat q̄ ex quo semel Io. Franc. offendit præsumatur adhuc iterum delinquere, quia semel malus reg. semel malus. de reg. iur. quia non v̄r procedere in casu nostro in quo ista præsumptio p̄ aliā tollitur supradicta. l. Diuus. ff. de in integ. resti. cum si. ¶ Secunda coniectura est: quia Io. Nicol. erat audacior, & robustior unde is præsumitur aggressor, ut per Carrer. in pract. §. circa quartum. nu. 147. de robore Io. Nic. & imbecillitate Io. Franc. probatur ex processu. ¶ Tertia coniectura est: quia Io. Nic. probatur in processu natura colericus & rixosus, & contra tales præsumitur, ut per Card. in cle. r. q. 33. de hom. Cēpol. conf. 28. col. 4. Tho. Gram. no. 22. nu. 10. & not. 24. nu. 5. præsertim si aduersarius probatur quietus, & pacificus, ut per Cēpol. conf. 29. ut refert & sequit Carrer. ubi §. nu. 146. ¶ Quarta coniectura: quia Io. Nic. sciens q̄ per eam uiam esset rediturus Io. Fran. uisus est ibi deambulare, cum storta euaginata sub pallio præcauens nō uideri, unde præsumitur contra eum. l. 3. §. ui possidere. ff. de ui arma. Cēpol. d. conf. 28. Carrer. ubi supra nu. 142. & de uiso in loco delicti cum ense ad indicium ad torturam Paris. de p̄nt. in tract. syndic. in uerb. tortura. 1 Carrer. in d. pract. in l. obseruare. nu. 127. ¶ Quinta quia Io. Franc. nihil aliud fecit quàm q̄ quæsiuit aufugere, unde fugiens nō præsumitur insultasse, ut per Cēpol. d. conf. 28. & Carrer. in d. loco, nu. 145. ¶ Sexta quia præsumitur insultatus ille qui conquerit acclamando. l. capite quinto. in fi. ff. de adul. Cēpol. d. conf. 29. uers. tertio. Carrer. ubi supra nu. 144. unde

unde dicendo Io. Franc. ah traditore, uox magis insultat;
 quam insultantis est presertim quia alias non quadrat ista
 uox cum Io. Nic. esset offensus. ¶ Septima quia cū Io. Nic.
 uidisset non potuisse assequi d. Io. Franc. dixit fa come tu
 uoi chete hauerò nelle mani, unde quasi contra minantē
 præsūmēdum est iuxta Gram. uot. 22. nu. 16. & Carrer. ubi
 supra nu. 149. & uerba subsequētia declarant præceden-
 tem intentionem. l. cætera. §. fin. ff. de legā. i. cum simil.
 ¶ Octaua coniectura est contumacia Io. Nic. cum mādato
 executiuo de capiēdo; quia si nō esset in culpa se cōstituis-
 set, & ex cōtumacia sine alio indicio deueniri posse ad tor-
 turā Bal. in l. j. nu. 13. C. de hære. insti. Marf. cons. 117. illu-
 mina quæso. nu. 50. & sing. 117. ad torturā, & in l. pen. ad fi.
 ff. de questio. Thom. Gram. decis. 11. nu. 15. decis. 34. nu. 50.
 ¶ Non obstat quòd Ioan. Franc. erat magis armatus unde
 coniectura sumitur contra ipsum, ut per Carrer. ubi supra,
 quia talia arma portabat ex consuetudine à die primi insul-
 tus ne offenderetur à Io. Nicolao, unde cum consuetudo
 in habitum transierit, nō uidetur quòd ex hoc sumatur præ-
 sumptio quòd ex quo erat magis armatus insultaucrit cū
 deferret ad defensam. ¶ Non ob. q. contra iuniorem præsu-
 mat, ut p. Carre. ubi s. quia & Io. Nic. iuuenis erat & corda-
 tior, & robustior, ut contra Io. Franc. imbecillus, & loripes
 unde talis rō cessat hic l. adigere. §. quāuis. ff. de iure patr.
 ¶ Non obstat quòd Io. Franc. dixerit ah traditore, quæ pos-
 sunt trahi ad insultantem; quia hic ex qualitate casus ta-
 lia non quadrant ad ipsum Ioan. Franc. nec reperi Ang. de
 Aretio ex aduerso allegatum hoc dicere.
 ¶ Non obstat quòd Io. Franc. extraiudicium confessus fue-
 rit se inclinasse corfescā cōtra Io. Nic. quia unicus testis de
 auditu extraiudicialiter non facit semiplenam probationē
 Bar. & Bald. in l. fin. in fin. C. famil. ercis. Alex. consil. 132.
 nu. 26. li. 5. item ad defensam esse potest ut supra.
 ¶ Non obstat quòd unus testis deponat de insultu in stra-
 da, alius in campo: quia testium dicta sūt coadiunāda, & ra-
 tione principii & finis possunt conciliari, iuxta not. p. Bar.
 in l. 2. §. creditū. ff. si cert. pet. & quādo cōcordāt in effectu.
 licet

- licet discrepent in aliqua qualitate nō sunt reiiciendi Bar.
 in l. ob carmen. ff. de testib. Corn. conf. 213. in hac consulta-
 tione. nu. 5. li. 1. Alex. conf. 64. uisa cōsultatione nu. 8. li. 2.
 Are. conf. 60. in præsenti. Soz. conf. 26. ex his. nu. 6. li. 1. Pa-
 ris. conf. 87. ad ueritatem. au. 35. & seq. li. 3. Hæc atq; alia
 multa prosequitur, idem D. Bernar. acutissimi ingenii uir,
 & Rotæ Perusinz pro secundo biennio ad præsens prætor
 quem p̄p uirtutem suam plurimum amo. ¶ Item nota cir-
 27 ca prædicta q̄ uidetur præsumptio contra occidentē, uel
 uulnerantem; quia probatur & constat de hoc facto. l. si nō
 28 conuitii. C. de iniuriis. l. 1. C. de sicariis † & idem contra
 magis uulnerantem, uel occidentem. l. fina. §. si. de legat. 3.
 & ideo si is se excusare uelit quia habet præsumptionem
 contra, debet per clariore probaciones id probare. Ab-
 29 bas in c. quia uerisimile. in prin. de præsumpt. † nisi consta-
 ret aggressum fuisse occisorem, ut not. in l. quoniam multa.
 C. ad leg. lul. de ui publi. & tunc est p̄sumptio in fauorem
 occisoris, & iō non requirunt alix probaciones, ut per Bar.
 30 in d. §. tabernarius, & Bal. in d. §. cum arietes. dicit q̄ † insul-
 tatus s̄p præsumitur fecisse ad defensionē, & non requirunt-
 tur alix probaciones nisi q̄ probetur prioritas insultus, ut
 hæc latè ponit Carre. in d. §. circa, nu. 132. & ibi nu. 131. t̄a
 31 git † q̄ de iure civili insultatus non tenetur aufugere quan-
 do fuga esset sibi dedecus, uel fugiendo immineret pericu-
 lum, ut quia habebat inimicum ad spatulas, & ibi dicit esse
 cōem opinionem in quacunque persona: q̄a in fuga quis
 32 posset occidi. † Iure autem canonico si potest fugere & ali-
 ter euitare tenetur id facere: aliās efficitur irregularis, &
 ideo si potest domum claudere, uel in arcem tuto se confer-
 re debet, nisi uerisimiliter in fuga cogitare possit se occisū
 iri secundū Fel & in foro conscientix, ut ibi p̄ Carrerium.
 33 ¶ Item non est præsumptio quòd unus stante paritate ar-
 morum aggressus fuerit unum à quatuor comitatum iux.
 34 not. in l. si. ff. de sicariis. † Item ex qualitate uulnerum co-
 gitari potest de prioritate & ex aliis causis quæ cum uariis
 esse possint, & à iure oēs nō sint definitæ ego eas relinque-
 re ad arbitrium iudicis iux. l. 1. ff. de iure delib. ecce enim
 quidam

quidam A. insecutus fuerat B. uno die deinde alio B. A. & reuertens ab insecutione incidit in fratrem A. paribus accurrit armatis, & se inuicem pculserunt nescitur prioritas, cōtra fratrem facit: quia ipse sciuit rixam, & adumit & exiēs ex apotheca claudensq; eam portabat spatam, contra B. facit calor insecutionis. Ecce quoq; stantibus reliqs paribus duo de nocte se inueniunt A. dicit quis est? B. dicit accedas & uidebis, & reperiunt uulnerati ignorat de primo aggressore. ¶ Nota præterea circa p̄dicta quia ut aliās diximus in hac cautione ad eruendam ueritatem non potest deueniri
 36 ri ad torturam: quia est cā ciuilibus tunde iudex ex coniecturis animum suum informabit circa condemnandū hūc uel illum ut supra, q̄ si undique sit æqualis cōcursus, & non excessus non male faciet absolvere uel relinquere causam in
 37 decisam. ¶ Verum tñ si simus in casu in quo permilla sit tortura, ut ex statuto uel banno, ex istis coniecturis iudex animum suum informare poterit ad processum ad torturā ut per Marfi. sing. 2 17. ¶ Sed in pari cā minimē ut p Marfi. ibidem, & si unus tortus ratione plurimum inditiorum ea purgauerit, non uidetur alter torquendus quasi quod & ipse se indicia contra se purgare debeat, quia sua non augentur indicia, & ex animo fortē tortus non est confessus.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio de non off. ex iussu iudicis, data est uni ex partibus si altera non cauit, pars quæ cauit non tenetur, & pars quæ non cauit, non uidetur obligata, etiam si promisit cauere, ratio.
- 2 Aliud est contrahere, aliud promittere de contrahendo.
- 3 Contractus, claudicari non debet, & seruari debet æqualitas.
- 4 Factum unius alteri nocere non debet.
- 5 Index si coegit alteram partem ad cauendum per annum, & alteram per biennium, quatenus sit inæqualitas, eatenus illa cautio non ualeat.
- 6 Contractus quando claudicat ex iussu Iudicis, tunc licet ei contrahere potest.
- 7 Quomodo intelligi debet quādo cautio data est ex iussu Iudicis.
- 8 Cautio non off. datur timore inspecto, & ratione interesse Reip.

ad occurrendum scandalis.

9 Cautio de non offen. danda est ab uno quando ex parte unius timor subest, licet non subsit ex parte altera.

10 Pars, quæ sponte dedit cautionem, ut magis Iudicem induceret ad faciendum cauere per alteram partem, si altera pars uel noluerit, uel non potuerit cauere, non debet audiri, si petierit suam cautionem reuocari, ratio ibi.

11 Damnum quod quis sua culpa patitur, sibi debet imputari.

12 Acquitas non patitur, ut pace facta, & deleta cautione unius, ex parte alterius cautio remaneat, nisi ratione timoris id fiat.

13 Clericus potest compelli per iudicem secularē, ad dandam cautionē de non off. pro quiete publica, et ad obuiandū scandalis, uel saluē illum capi facere, & remittere ad forum ecclesiasticum.

14 Iudex recepit cautionem durante officio suo, & post per duos menses, elapso tempore finita intelligitur fideiussio, ita ut aliter non sit delenda.

15 Confinato aliquo ad beneplacitum, finito officio, non requiritur alia reuocatio confinementis.

Limitata causa, limitatum producit effectum.

Prohibitum ad tempus, post tempus censetur permissum.

Thracum & Africis reprobata, qui promittebant non offendere per diem, & offendeabant noctu.

16 Titius promisit non offendere Manium sub pœna mille scutorum, nec apparet cui promissum fuerit, uel si promissum fuit notario, non dicitur cuius nomine facta sit stipulatio. promissio ista non ualeat.

Notarius debet stipulari nomine talis, aliàs promissio est sine causa, & non ualeat.

17 Iuramentū facit ualere actū omni meliori modo, intelligēt ibi. Alteri pacisci nemo potest, secus de iure canonico.

Iuramentum per se non obligat.

18 Clausula omni meliori modo non trahitur ad incognita, neque ad extrinseca, ita ut non operetur, ubi deest consensus.

19 Promissio facta simpliciter de non offendēdo sub certa pœna, si fracta fuerit, uidetur quod agi possit de pœna rupta & actione iniuriarum, et ad damna expensas in medicis, et amissa lucra, & amissos, amittendosq; questus secundum negotiationem.

De Promissio

20 Promissio facta est de non offendendo sub pœna 100. scut. isq;
 qui promisit diuersis temporibus bis offendit aduersarium, cau-
 tio an sit rupta bis, an pro prima uice tantum? concl. quod pro
 prima uice tantum, ut ibi. alias tamen si apponitur uerbum to-
 ties quoties, uel aliud uerbum repetituum, uel clausula rato
 manente pacto.

Si una pars cauit alia uero non, quid iuris, & de a-
 liis quæstionibus in materia. Cap. XXXI.

- 1 **Q**UAE RO ¶ iudex iussit uni ex partibus dari cau-
 tionem de non offendendo, alia uerò pars cau-
 tionem non dedit, utrum pars, quæ cauit sit obli-
 gata? quod nō probat. Bart. in l. si de meis. ff. de ar-
 bitris in l. fin. ff. de acceptilation. l. 2. C. de iure emphit. in
 l. litigantes. §. pen. in l. si cum dies. §. fin. & in l. si. ff. de arbī-
 tris. Alia pars tamen, quæ non cauit non uidetur obligata,
 quinimmo si promisit cauere & non cauit propterea non
 2 tenetur; quia ¶ aliud est contrahere, aliud promittere de
 contrahendo. Gloss. in l. in euentis. C. de contrah. empt.
 Cagn. in l. aliud. ff. de reg. iu. & late Tiraq. de retr. quiddā
 aliter senserint quidam in l. 4. §. Cato ff. de uerb. obligat.
 ¶ Ampliatur ut si pars contraueniat non teneatur sec. Bal.
 in cap. 1. in princ. in tit. qualiter domin. proprie. feud. pri-
 uet. Spec. in tit. de arbitris. §. sequitur. col. 4. uer. sed circa.
 ¶ Et uera prædicta putarem etiam si pars dicat ex die præ-
 sentis promissionis obligari uolo; quia intelligitur prout
 de iure. l. si duo. ff. de acq. hæred. cum simil. & facit ratio;
 3 quia ¶ cōtractus claudicare nō debet, & seruari debet æqua-
 litas. C. de donat. propt. nupt. cum similib. ¶ Et uidetur
 quod supradicta inæqualitas non suppleatur per promiss-
 sionem de non offendendo per negotiorum gestorū actorē
 4 ante secutam ratificationem: ¶ quia factum unius alteri no-
 cere non debet. l. quia. ff. de iureiuran. C. res int. alios act.
 in rubric. & in nigro. licet si is satisfdet. contrarium dicen-
 dum uideatur iuxt. scripta per Dec. & Cagn. in reg. nemo
 alium defendere. ff. de reg. iu. & in reg. in eod. §. 2. ff. eo. tit.

¶ Hinc

- 5 ¶ Hinc uidi consultum ¶ q. si iudex cogit unam partem ad cauendum per annum, aliam uerò per biennium quatenus sit inæqualitas eatenus non ualet: arg. d. l. si cum dies. §. si.
- 6 ff. de arbitris, ubi Bal. dicit ¶ q. quando contractus claudicat ex iussu iudicis tunc licitè contraheniri potest. facit. l. Pōponius. ff. de arbitris. Bar. in l. qui bona. §. si quis quia. ff. de dam. infec. Fely. in rub. de treug. & pac. col. 3. & ad id quod diximus stante inæqualitate contraheniri posse uidendus est Bal. in c. 1. in prin. in tit. qual. dom. propr. priuet Spe. in
- 7 tit. de arbitris. §. sequitur. col. 4. uer. sed circa. ¶ Hæc uera sunt si iussu iudicis data fuerit huiusmodi cautio ad instantiam partis, uel causa non cognita, secus uerò si cā cognita quia timor subsit; quia licet pars aduersaria non caueat, tñ eius obligatio non debet tollere obligationem alterius, &
- 8 quia ¶ hæc cautio datur timore inspecto, & ratione interesse reipublicæ ad occurrendum scandalis iuxt. l. licitatio.
- 9 §. quod illicitè. ff. de public. Item ¶ si ex parte unius timor subsit ex parte uerò alterius minimè nihil uidetur, impedire, quominus ab uno cautio danda sit ab alio uerò minimè in aliàs scripsi. ¶ Sed non modica fieri potest difficultas
- 10 ¶ quid si una pars sponte propria dederit hanc cautionem, quo magis iudex induceretur ad faciendum cauere per aliā partē, quæ nunc nullo modo uult cauere uel non pōt; quia abest, pars quæ cauit petit suam reuocari uidetur q. non
- 11 debeat audiri ¶ quia damnum q. quis sua culpa patitur sibi debet imputare reg. damnum. de reg. iu. lib. 6. ¶ Verum si pars hæc probaret timorem non subesse eandem iusta petere putarem; quia causa cessat. l. adigere. §. quāuis. ff. de iu
- 12 re patro. cum si. ¶ Planè tæquitas non patitur ut facta pace & deleta cautione ex parte unius, ex parte alterius remaneat nisi forsitan ratione timoris id fiat, & de pace uidetur probari ex cassatione attestatione q; de pace in decreto alterius, q. hæc correlatiua sunt, arg. no. in l. si. C. de indict.
- 13 uiduit. toll. ¶ Quæro tutrum clericus cōpelli possit ad dandam cautionem de non offendendo per iudicem secularē? uidi consultum q. sic pro quiete publica, & ad obuiandum scandalis, uel saltem clericus capi poterit ut remittatur ad

- iussore contractus secundum not. per Corn. conf. 211. lib. 3. & ita intelligatur Aret. conf. 77. lasso. in l. 2. col. fi. C. de eden. & ita nouiter probandū erit, si agatur cōtra fideiussore
- 8 res, & ideo uidetur ¶ q̄ testes examinati contra principalē nō pstringāt hunc fideiussorē d. l. 2. C. de edēdo. cū ibi not.
- 9 ¶ Et facit q̄a in materia pacis, & treugæ ruptæ requiritur q̄ probatio sit liquida, & aperta ut scribitur in l. in testamēto. j. col. fi. ff. de condit. & demōstrat. Bal. in l. cū proponas. col. fin. C. de hered. inst. Corn. conf. 211. & conf. 42. lib. 2.
- 10 ¶ Non obstat quod in fauorem Bursæ fiscalis sententia cōtra unum lata, contra alium mandari possit executioni, ut per Doct. in l. 1. C. ubi causæ fiscal. c. quāuis. de re iudicat.
- 11 ¶ Itē nota quod ille motus proprius quod damnato principali per confessionem fictam contumaciæ, intelligitur in uero contumace hoc est citato personaliter arg. prædictorum, & q̄a uerba talia sunt propriè intelligenda arg. l. nō aliter. de leg. 3. & l. 3. §. hæc uerba de neg. gest.
- 12 ¶ Quæro tūc offensio causa iusta sit ad frangendam pacem utrum debeat esse in actu an in potentia? quod sufficiat in potentia (de proxima actui intelligimus iuxt. l. pen. ff. de testam. milit.) Baldus sentit in l. lege in additio. ff. locat. pro quo facit quod notat Speculator in tit. de leg. §. sequi
- 13 tur. uers. porrō. Felyn. in rubr. de treug. in fin. & facit ¶ q̄ insultans, uel incipiēs rixam licet non offendat, si offenda tur non facit rūpi cautionē Alex. conf. 96. lib. 6. Marfil. sing. 337. cum alleg. à Paris. cōf. 165. col. pen. li. 4. sic si proponatur aggressus, uel insultus cum armis, licet non euaginat, ut effectus sit terror armorum Alex. conf. 99. lib. 3. conf. 48. li. 4. Decius, & Cagnol. in reg. quo tutela. §. ui factum. ff. de reg. iur.

S V M M A R I V M.

- 1 Promittentes de non offendendo in personā uulnerati fuere, uel aliter lasi, sed ignoratur quis laesit, uel quis incæperit rixā, & quis uulnerauerit, uel si duo tātum sunt, alter fuit uulneratus, & aduersarius dicit fecisse ad sui defensam. & sic non apparet quis fuerit incæptor rixæ, quis dicendus fregisse cautionem utrūq; ambu, an neuter, an uulnerans? si non apparet de principio rixæ, licet unus reperiatur mortuus: quod nemo tenetur de pace, cautione, treuga rupta in hoc casu. 2. & hæc quo ad pœnam applicandam parti uel fisco. nu. 10.
- 3 Faciens ad defensam, non dicitur frangere.
- 4 Incertitudo facit ut nemo condemnatur, ne innocens patiatur.
- 5 Is, qui est male conditionis, & famæ, an possit torqueri pro habenda ueritate, quis prior incæperit rixam, cū in tali casu, absque indicijs non possit deueniri ad torturam.
Quid in eo, qui aliās in huiusmodi deliquit.
- 6 Dans principium rixæ, tenetur de omnibus inde secutis.
- 7 Reas asserens se commississe delictum ad defensam, uel aduersarium fuisse primum ad rixandum, cum hoc sit fundamentum exceptionis suæ, debet illud probare.
- 8 Delictum in dubio, præsumitur factum ad defensam.
- 9 Confitens se occidisse, ad sui defensam, ex sola sua confessione pœna ordinaria non punietur.
- 11 Pœna ordinaria iuris, non impeditur; quia ignoretur, quis fuerit prior ad rixandum, dummodo constet de uulnere illato.
- 12 Incæptor rixæ potest dignosci ex uarijs coniecturis, ut ibi usque ad nu. 24.
- 25 Officium iudicis plurimum ualet circa coniecturas ad cognoscendū quis rixam incæperit considerato tempore, loco, armis, personis, & similia.
- 26 Iudex ut possit deuenire ad condemnationem ex coniecturis illis requiritur quod sint indubitata.
- 27 Incæptor rixæ, potest etiam dignosci ex uarijs præsumptionibus, de quibus ibi usque per nu. 34. post quoddam consilium cuiusdam D. Bernardini Facij eius amicissimi, quod recitat ad litteram, circa incæptorem rixæ.

- 35 In cautione de non off. non potest deveniri ad torturam, quia causa est civilis.
- 36 Iudex quando non constat quis rixam inceperit, debet ex coniecturis, & ex presumptionibus animum suum informare, ut possit alteram partem condemnare: & si pro utraque parte sit equalis concursus, et non excessus non male faciet, utraque partem absolvere, vel relinquere causam indecisam.
- 37 Tortura, si sit permessa in hac cautione, ut ex statuto, vel banno, iudex potest ex coniecturis animum suum informare contra quem procedere debeat ad torturam, & si unus tortus ratione plurium indiciorum, ea purgaverit, non videtur alter torquendus, quia ex hoc sua inditia non sunt aucta, nam fortem tortus ex animo, & constantia non fuit confessus.

Si ignoratur quis primo fregerit cautionem, quid iuris & de materia. Cap. XXX.

- 1 **A**PPARET † promittentes de non offendendo in personam uulneratos esse, uel aliter esse lētos, sed ignoratur quis lēserit, uel quis uulnerauerit, uel si duo tantum sint in rixa, & unus uulneratus est aduersarius dicit se fecisse ad defensam, & ita nō apparet quis fuerit inceptor rixę quis dicendus erit fregisse cautionem utrum ambo, an neuter, an uulnerans? si non apparet
- 2 de principio rixę licet unus ibi reperiatur mortuus † q̄ nemo teneatur de cautione hac, pace, treuga rupta Bart. scribit in l. 1. §. cum arietes. ff. si quadr. paup. feciss. dicat. allegatur pulcherrimus tex. in l. scientiam. §. cum stramenta. ff. ad leg. Aquil. Bar. l. cum pater §. libertis. per illum tex. Dec. conf. 380. Corn. conf. 51. co. 3. lib. 1. Bal. conf. 195. col. 2. li. 2. Docto. in l. qui seruū. ff. de uerb. oblig. in l. semel mora. ff. sol. mat. Pal. & alii in l. ut uim. ff. de iustit. & iure circa fi. Alex. in l. si seruū. §. sequitur. nu. 9. ff. de uerb. oblig. ubi de comm. attestatur. & Iason. ibi sequitur ad finem. & alia quędam allegat Iulius Ferretus in tit. de feriis nu. 68.
- 3 & ibi quod † faciens ad defensam non dicitur frangere.
- ¶ Huiusq;

- ¶ Huiusq; opinionis ratio illa quoq; est; ¶ quia, si incertitudo facit ut nemo cōdemnetur, ne innocēs patiāt. l. absentem. ff. de pēnis glo. in l. item nulla. §. sed si seruum. ff. ad leg. Aquil. Marfil. in rubr. de prob. nu. 4. 18. Bar. in l. si. ff. ad Cornel. de sicariis. Alex. consil. 15. per tot. li. 1. consil. 50. col. fin. lib. eod. consil. 46. lib. 4. Paris. consil. 144. lib. 4. Igneus in l. 1. §. si quis in uilla. ff. ad Sillaniam. Felyn. in cap. significati. de homic. Marfil. not. 216. & in d. l. fin. ff. de sicariis, & in rub. de prob. col. 83. & in l. 1. in prin. col. ult. ff. de quæstionib. Cassan. cōl. 58. Clau. Seiff. in l. si quis id quod, col. fin. ff. de iurisd. omn. iudic. Decius, & Cagn. in reg. fauorabiliore. ff. de reg. iur. & ibi idem Decius ponit ¶ an is, qui fuerit malæ cōditionis, & tamē torqueri possit ad eruendam ueritatem quis nam fuerit inceptor rixæ; quia nō sūt tibus inditijs ad eruendam ueritatem in prædicto casu nō potest deueniri ad torturam, ut per Marfil. dicto not. 217. & ibi quid in eo dicendum sit, qui aliās in huiusmodi deliquit. ¶ Quidam putarunt & fuit additio ad Angelum de maleficiis, ut refert Carrer. in practi. sua. §. circa. nu. 138. quòd hæc procederent quando non constaret de principio & fine rixæ, quasi quòd ubi cōstaret de principio rixæ, uel de fine ibi certū esset quis fregisset cautionem. Sed ista cōsideratio mihi non placet: quia quando constat de principio rixæ non est casus noster; namq; ¶ dans principiū rixæ tenetur de omnib. inde secutis, ut scribit Marfil. sing. 403. quādo cōstat de fine nō est casus noster; q̄a nos q̄rimus de priore rūpente cautionem, casus ergo noster est quòd certū est per unū aliquē cū quo cautio intercedebat esse vulneratū, sed dicitur quòd in factū est ad defensā, uel aduersario vulnerato prius incipiente, nisi ex fine sumas cōiecturā quasi hēat cōiūctionē cū principio, iux. l. 3. §. suo. de min.
- ¶ Non obstat quòd illud allegare se fecisse ad defensam, uel aduersarium fuisse priorem ad rixandum sit fundamētum exceptionis rei, quare ab eo debet p̄bari; quia respōdetur quòd id est nō solū simplex negatio prioritatis, sed etiam defensio & excusatio vulnerantis, sed in casu nostro dicimus negari intentionem fisci in prioritare, fiscus autem nō uidetur

- uidetur releuatus ab onere probandi. arg. no. in l. item ueniunt. §. in priuatorum. ff. de pet. hær. Dec. conf. 531. Gui. Pap. decis. 536. Fel. in c. 1. col. 2. ex. de treg. & pac. ¶ Hæc-
 3 que maximè uera erunt si probetur illorum opinio qui as-
 seruerunt ad defensam in dubio præsumi factum fuisse, ut
 per Dec. in l. ut uim. in 3. no. ff. de iusti. & iu. de quo uiden-
 dum erit per alle. p. Carrer. in §. circa nu. 137. in pract. sua,
 & per Mod. Bonon. in d. l. ut uim ff. de iust. & in. in quo id ad
 9 uertendum est q̄ dicunt ¶ confitentem se occidisse ad defen-
 sam ex sola sua cōfessione pœna ordinaria non damnari q̄
 in casu nostro à pœna conuentionali forsitan eximet in to-
 10 tum iunctis prædictis. ¶ Prædicta autem procedunt tam
 quoad pœnam conuentionalē parti applicandā, q̄ quoad fi-
 scum Bal. in l. ut uim. in fi. ff. de iust. & in. in l. 1. in 2. lect. q.
 12. C. und. ui. Alex. in l. si seruum. §. sequitur. ff. de uer. ob-
 11 lig. Corn. conf. 81. lib. 1. ¶ De pœna autem iuris ordinarij
 nunc non loquor; quia illa non impeditur hac ratione q̄
 ignoretur quis fuerit prior si constat de uulnere illato, ut
 per Bal. in d. conf. 195. in l. si prædium. C. de ædil. edict. ad
 hæc Marfi. conf. 80. Paris. conf. 165. lib. 4.
 12 ¶ Ex coniecturis tamen sunt qui putent determinari pos-
 13 se quis fuerit inceptor rixæ; ecce enim si ex rixantibus re-
 peritur aliquis bonæ conditionis, & famæ, & alter malæ fa-
 mæ sit utiq; existens bonæ condōnis, & famæ petēs sibi de
 ferri iurē, q̄ ipse nō fuit principium rixæ, & fecit ad defen-
 sam habet præsumptionem pro se, ut uoluit Boni. Vitalin.
 in rub. de insult. col. 3. refert, & sequitur Carrerius in §. cir-
 14 ca. nu. 139. ¶ Item si quis ex rixantibus fuerit solitus ita de-
 linquere, ut per Marfi. sing. 217. ubi etiam qñ perueniri pos-
 sit ad torturam ad inquirendum de ueritate in huiusmodi
 15 casibus. ¶ Item præsumitur q̄ fuerit primus aggressor ille,
 16 cuius causa factæ sunt inimicitia. ¶ Minans quoq; præsumi-
 tur insultator, ut per Fely. in c. dilecti. col. fi. ex. de except.
 Marfi. conf. 41. Thomas Grammat. conf. 29. Carrerius ubi
 17 supra, & ibi idem dicit q̄ præsumitur aggressor, & prius
 fregisse cautionem ille, qui fuit inceptor rixæ, uel prouoca-
 18 uit ubi allegat supra allegata. ¶ Ex præparamento quoque
 ad.

ad offendendum præsumitur quis fuerit incæptor rixæ, ut
quia armatus accessit ad locum, ut q̃a ensẽ euaginauerit,
ut q̃a pallium inuoluerit ad brachiũ uel similia p̃paramen
19 ta fecerit, ut per Cępoll. conf. 28. & conf. 29. † Item præsu
mitur aggressor ille contra quem eius aduersarius clama
20 uerit succurrite, succurrite, ut per Cępoll. d. conf. 29. † Et
præsumitur aggressus ille, qui fugit rixam, & uadit se retra
21 hendo, † Item audacior, & robustior præsumitur aggressor,
22 † Item præsumitur aggressor ille qui grauius uulneratus
23 fuerit, † Item p̃sumitur aggressor ex uerbis prolatis, † Item
24 p̃sumitur aggressor ex qualitate armorum, namq; si q̃s me
lius reperiatur armatus p̃sertim robustior ut has oēs conie
cturas latissimẽ p̃sequit Carrerius in d. §. circa à nu. 138.
usq; ad nu. 150. & ibi in fine ṽr uelle q̃ ad hoc ut deferatur
iuramentum ut supra requiritur una uel aliquẽ ex istis con
iecturis, & p̃ Carrerium in supradicto loco, & per multos
25 numeros ante uidebis multa in materia. † Ipse t̃n circa præ
dicta officium iudicis plurimum ualere posse puto, quo
niam coniecturæ aliquẽ ex prædictis retorqueri possent,
& cōes quædam ṽr, & fieri potest, ut coniecturæ quædam
sint pro uno, quædam pro alio, & casus diuersi circa hæc
contingere possunt, & ex aliis sedibus argumentorum con
iecturæ sumi possent ut ex loco, tẽpore, personis, &c. si iudi
26 ci uidebitur. ¶ Vt t̃n ex his coniecturis deueniri possit ad
condemnationem requiritur q̃ hæ sint indubitatæ ut scri
bitur per Iulium Ferretum in tit. de feriis nu. 184. ¶ Ve
rum tamen est q̃ in materia peruenit ad manus meas consi
lium Domini Bernardini Fatii mihi amicissimi, & ingenii
acutissimi, id cū elegans in materia mihi uisum esset sum
matim hic inserui, ut laude sua ille meritisimus non frau
daretur. Is inquit licet in fauorem Ioannis Nicolai multa
scripta sint per D. Stephanum Montanarium, ut absoluen
dus sit: q̃a non constat uidelicet an Io. Nic. an Io. Fran. alte
rum insultauerit, quisve ex eis rixæ incẽptor fuerit, ut uel
mutua cōpensatione quoad pœnam conuentionalẽ, uel p̃p
incertitudinem uterq; ueniat absolueudus ad tradita per
Bar. & alios in l. 1. §. cum arietes. ff. si quadru. paup. fecit. di
cat. &

cat. & per Bar. in l. si seruum. §. sequitur. ff. de uerb. obli. ubi
 Alex. & las. Alex. in l. semel mora. ff. solut. matr. Item licet
 multe coniecturæ fuerint consideratæ in illius fauorem, tñ
 contraria opinio proculdubio uerior est, q̃ uidelicet Ioan
 nes Nicolaus sit in casu succumbentis, non autem Io. Fran
 ciscus prout ex infra scriptis apertissime demonstrabitur;
 namq; satis apertè constat intentionem curiæ probari ex p
 cussione siue ex percussionibus per Io. Nicolaum; q̃a ex his
 fit contrauentio l. 4. §. Cato. cum ibi no ff. de uer. obli. & di
 cēs se fecisse ad sui defensionem id probare debet, cum de
 fensio sit probanda, ut per Ang. Are. in pract. in gl. & d. Ti
 tius. nu. 37. & magis hæc procedant cum ex processu non
 cōstet Io. Fran. insultasse, arma euaginasse, pugnis, uel mor
 sibus quicquam fecisse, ex quo nō sumus in rixa, uel in ma
 teria. l. 1. §. cum arietes. ff. si quadru. paupe. fecif. dicat, quo
 casu fit compensatio delicti respectu p̃næ conuensionalis
 uidelicet si non apparet uter prior, uel uter offenderit, ec
 ce. n. §. cum arietes, dicit cum arietes uel boues commissif
 sent, & alter alterum occidisset, unde non constat de priorit
 tate, q̃ & in Bar. quæstione contingit. Item l. si seruum. §.
 quæritur. ff. de uer. obli. inquit duo promiserunt se non of
 fendere sub p̃na offenderūt se simul, nec apparet qs prior
 rupit, an ex utraq; parte stipulō sit commissā ṽr q̃ non & c.
 idem scribit Bar. in l. cum pater. §. libertus. nu. 7. de leg. 2.
 ut scriptores præsupponāt hincinde interuenisse offensio
 nes, & non constare de prioritate offendentis ut de insultu
 inuicem factō Bal. in l. ut uim. in fi. ff. de iusti. & iur. & rixa
 nihil aliud ṽr quàm contentio duorum simul uerbis, uel fa
 cto contenditum, & est uerbosa, & iurgii plena cōtentio
 ut de rixa Cicero lib. quinto episto. famil. ad Papi. fretum
 amo uerecundiam, & si academix nostræ cum eo magna rī
 xa est, & in 6. oratione cōtra Verrem, ecce aut noua turba,
 atq; rixa, nec tñ istum omnino Syracusis siue amicis siue
 hospitibus & c. ad hæc. l. si ex plagis. §. tabernarius. ff. ad
 leg. Aquil. ibi flagello in quo dolor (quo significatur stimu
 lis quibusdam) uerberare tabernarium cepit. ut se dimitte
 ret, & ex eo maiore rixa facta & c. nihil ergo probatur. fecif
 se of-

se offensionis Io. Franciscus, nisi fuga salutem quæsiuisset, & ab initio uocem huiusmodi emisisset ab traditore, ex qbus signum est ipsum fuisse insultatum; quia à communiter accidentibus tales insultati, ita dicunt cum præsertim in casu nostro Io. Franc. cogitare possent se tutum sub cautione de nō offendendo, & Io. Nicolaum seruaturum pacta iux. l. iur. risgentium, & tot. tit. ff. de pactis, & q̄ primus offensor fuerit Io. Nicol. ¶ Prima coniectura est: quia ante factam treugam ipse fuerat offensus, & uulneratus à Io. Fran. cuius occasione facta est treuga, & ordinariē offensus quærit offendere nō offensor multiplicare delictū, nec obstat q̄ ex quo semel Io. Franc. offendit præsumatur adhuc iterum delinquere, quia semel malus reg. semel malus. de reg. iur. quia non vñ procedere in casu nostro in quo ista præsumptio p̄ aliā tollitur supradicta. l. Diuus. ff. de integ. resti. cum si. ¶ Secunda coniectura est: quia Io. Nicol. erat audacior, & robustior unde is præsumitur aggressor, ut per Carrer. in pract. §. circa quartum. nu. 147. de robore Io. Nic. & imbecillitate Io. Franc. probatur ex processu. ¶ Tertia coniectura est: quia Io. Nic. probatur in processu natura colericus & rixosus, & contra tales præsumitur, ut per Card. in cle. 1. q. 33. de hom. Cepol. conf. 28. col. 4. Tho. Gram. no. 22. nu. 10. & uot. 24. nu. 5. præsertim si aduersarius probatur quietus, & pacificus, ut per Cepol. conf. 29. ut refert & sequit Carrer. ubi §. nu. 146. ¶ Quarta coniectura: quia Io. Nic. sciens q̄ per eam uiam esset rediturus Io. Fran. uisus est ibi deambulare, cum storta euaginata sub pallio præcauens nō uideri, unde præsumitur contra eum. l. 3. §. ui possidere. ff. de ui arma. Cepol. d. conf. 28. Carrer. ubi supra nu. 142. & de uiso in loco delicti cum ense ad indicium ad torturam Paris. de put. in tract. syndic. in uerb. tortura. 1 Carrer. in d. pract. in l. obseruare. nu. 127. ¶ Quinta quia Io. Franc. nihil aliud fecit quàm q̄ quæsiuit aufugere, unde fugiens nō præsumitur insultasse, ut per Cepol. d. conf. 28. & Carrer. in d. loco, nu. 145. ¶ Sexta q̄ præsumitur insultatus ille qui conquerit acclamando. l. capite quinto. in fi. ff. de adul. Cepol. d. conf. 29. uers. tertio. Carrer. ubi supra nu. 144. unde

unde dicendo Io. Franc. ah traditore, uox magis insultat,
 quam insultantis est presertim quia alias non quadrat ista
 uox cum Io. Nic. esset offensus. ¶ Septima quia cū Io. Nic.
 uidisset non potuisse assequi d. Io. Franc. dixit fa come tu
 uoi che te hauerò nelle mani, unde quasi contra minantē
 præsūmēdum est iuxta Gram. uot. 22. nu. 16. & Carrer. ubi
 supra nu. 149. & uerba subsequētia declarant præceden-
 tem intentionem. l. cætera. §. fin. ff. de lega. 1. cum simil.
 ¶ Octaua coniectura est contumacia Io. Nic. cum mādato
 executiuo de capiēdo; quia si nō esset in culpa se cōstituis-
 set, & ex cōtumacia sine alio indicio deueniri posse ad tor-
 turā Bal. in l. j. nu. 13. C. de hære. insti. Marf. cons. 117. illu-
 mina quæso. nu. 50. & sing. 117. ad torturā, & in l. pen. ad fi.
 ff. de quæstio. Thom. Gram. decis. 11. nu. 15. decis. 34. nu. 50.
 ¶ Non obstat quòd Ioan. Franc. erat magis armatus unde
 coniectura sumitur contra ipsum, ut per Carrer. ubi supra,
 quia talia arma portabat ex consuetudine à die primi insul-
 tus ne offenderetur à Io. Nicolao, unde cum consuetudo
 in habitum transferit, nō uidetur quòd ex hoc sumatur præ-
 sumptio quòd ex quo erat magis armatus insultaucrit cū
 deferret ad defensam. ¶ Non ob. q̃ contra iuniorem præsū-
 mat, ut p Carrer. ubi §. quia & Io. Nic. iuuenis erat & corda-
 tior, & robustior, ut contra Io. Franc. imbecillus, & loripes
 unde talis rō cessat hic l. adigere. §. quāuis. ff. de iure patr.
 ¶ Non obstat quòd Io. Franc. dixerit ah traditore, quæ pos-
 sunt trahi ad insultantem; quia hic ex qualitate casus ta-
 lia non quadrant ad ipsum Ioan. Franc. nec reperi Ang. de
 Aretio ex aduerso allegatum hoc dicere.
 ¶ Non obstat quòd Io. Franc. extraiudicium confessus fue-
 rit se inclinasse corlescā cōtra Io. Nic. quia unicus testis de
 auditu extraiudicialiter non facit semiplenam probationē
 Bar. & Bald. in l. fin. in fin. C. famil. ercis. Alex. consil. 132.
 nu. 26. li. 5. item ad defensam esse potest ut supra.
 ¶ Non obstat quòd unus testis deponat de insultu in stra-
 da, alius in campo: quia testium dicta sūt coadiunāda, & ra-
 tione principii & finis possunt conciliari, iuxta not. p Bar.
 in l. 2. §. creditū. ff. si cert. pet. & quādo cōcordāt in effectu.
 licet

licet discrepent in aliqua qualitate nō sunt reiiciendi Bar.
 in l. ob carmen. ff. de testib. Corn. conf. 223. in hac consulta-
 tione. nu. 5. li. 1. Alex. conf. 64. uisa cōsultatione nu. 8. li. 2.
 Are. conf. 60. in præsenti. Soz. conf. 26. ex his. nu. 6. li. 1. Pa-
 ris. conf. 87. ad ueritatem. nu. 35. & seq. li. 3. Hæc atq; alia
 multa prosequitur, idem D. Bernar. acutissimi ingenii uir,
 & Rotæ Perusinae pro secundo biennio ad præsens prætor
 quem pp̄ uirtutem suam plurimum amo. ¶ Item nota cir-
 27 ca prædicta q̄ uidetur præsumptio contra occidentē, uel
 uulnerantem; quia probatur & constat de hoc facto. l. si nō
 28 conuitii. C. de iniuriis. l. 1. C. de sicariis † & idem contra
 magis uulnerantem, uel occidentem. l. fina. §. fi. de legat. 3.
 & ideo si is se excusare uelit quia habet præsumptionem
 contra, debet per clariores probationes id probare. Ab-
 29 bas in c. quia uerisimile. in prin. de præsumpt. † nisi consta-
 ret aggressum fuisse occisorem, ut not. in l. quoniam multa.
 C. ad leg. lul. de ui publi. & tunc est p̄sumptio in fauorem
 occisoris, & iō non requirunt alia probationes, ut per Bar.
 30 in d. §. tabernarius, & Bal. in d. §. cum arietes. dicit q̄ in sul-
 tatus sp̄ præsumitur fecisse ad defensionē, & non requirun-
 tur alia probationes nisi q̄ probetur prioritas insultus, ut
 hac latē ponit Carre. in d. §. circa, nu. 132. & ibi nu. 131. t̄a
 31 git † q̄ de iure ciuili insultatus non tenetur aufugere quan-
 do fuga esset sibi dedecus, uel fugiendo immineret pericu-
 lum, ut quia habebat inimicum ad spatulas, & ibi dicit esse
 cōem opinionem in quacunque persona: q̄a in fuga quis
 32 posset occidi. † Iure autem canonico si potest fugere & ali-
 ter euitare tenetur id facere: aliās efficitur irregularis, &
 ideo si potest domum claudere, uel in arcem tuto se confer-
 re debet, nisi uerisimiliter in fuga cogitare possit se occisū
 iri secundū Fel & in foro conscientia, ut ibi p̄ Carrerium.
 33 ¶ Item non est præsumptio quòd unus stante paritate ar-
 morum aggressus fuerit unum à quatuor comitatum iux.
 34 not. in l. fi. ff. de sicariis. † Item ex qualitate uulnerum co-
 gitari potest de prioritate & ex aliis causis quæ cum uariæ
 esse possint, & à iure oēs nō sint definitæ ego eas relinque-
 re ad arbitrium iudicis iux. l. 1. ff. de iure delib. ecce enim
 quidam

quidam A. insecutus fuerat B. uno die deinde alio B. A. & reuertens ab insecutione incidit in fratrem A. paribus accurrit armatis, & se inuicem pcusserunt nescitur prioritas, cōtra fratrem facit: quia ipse sciuit rixam, & adumit & exiēs ex apotheca claudensq; eam portabat spatam, contra B. facit calor insecutionis. Ecce quoq; stantibus reliqs paribus duo de nocte se inueniunt A. dicit quis est? B. dicit accedas & uidebis, & reperiunt uulnerati ignorat de primo aggressore. ¶ Nota præterea circa p̄dicta quia ut aliās diximus in hac cautione ad eruendam ueritatem non potest deueniri ad torturam: quia est cā ciuilibus unde iudex ex coniecturis animum suum informabit circa condemnandū hūc uel illum ut supra, q̄ si undique sit æqualis cōcursus, & non excessus non malè faciet absolvere uel relinquere causam in decisam. ¶ Verum tñ si simus in casu in quo permilla sit tortura, ut ex statuto uel banno, ex istis coniecturis iudex animum suum informare poterit ad processum ad torturā ut per Marfi. sing. 2. 17. ¶ Sed in pari cā minimè ut p̄ Marfi. ibidem, & si unus tortus ratione plurimum inditiorum ea purgauerit, non uidetur alter torquendus quasi quod & ipse in indicia contra se purgare debeat, quia sua non augentur indicia, & ex animo fortè tortus non est confessus.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio de non off. ex iussu iudicis, data est uni ex partibus si altera non cauit, pars quæ cauit non tenetur, & pars quæ non cauit, non uidetur obligata, etiam si promisit cauere, ratio.
- 2 Aliud est contrahere, aliud promittere de contrahendo.
- 3 Contractus, claudicari non debet, & seruari debet æqualitas.
- 4 Factum unius alteri nocere non debet.
- 5 Index si coegit alteram partem ad cauendum per annum, & alteram per biennium, quatenus sit inæqualitas, eatenus illa cautio non ualet.
- 6 Contractus quando claudicat ex iussu Iudicis, tunc licitè ei contrahenire potest.
- 7 Quomodo intelligi debet quādo cautio data est ex iussu Iudicis.
- 8 Cautio non off. datur timore inspecto, & ratione interesse Reip.

ad occurrendum scandalis.

- 9 Cautio de non offen. danda est ab uno quando ex parte unius timor subest, licet non subsit ex parte altera.
- 10 Pars, quæ sponte dedit cautionem, ut magis Iudicem induceret ad faciendum cauere per alteram partem, si altera pars uel noluerit, uel non potuerit cauere, non debet audiri, si petierit suam cautionem reuocari, ratio ibi.
- 11 Damnum quod quis sua culpa patitur, sibi debet imputari.
- 12 Aequitas non patitur, ut pace facta, & deleta cautione unius, ex parte alterius cautio remaneat, nisi ratione timoris id fiat.
- 13 Clericus potest compelli per iudicem secularē, ad dandam cautionē de non off. pro quiete publica, et ad obuiandū scandalis, uel saltem illum capi facere, & remittere ad forum ecclesiasticum.
- 14 Iudex recepit cautionem durante officio suo, & post per duos menses, elapso tempore finita intelligitur fideiussio, ita ut aliter non sit delenda.
- 15 Confinato aliquo ad beneplacitum, finito officio, non requiritur alia reuocatio confinium.
Limitata causa, limitatum producit effectum.
Prohibitum ad tempus, post tempus censetur permissum.
Thracum & Africis reprobata, qui promittebant non offendere per diem, & offendeant nocturn.
- 16 Tilius promisit non offendere Mauium sub pœna mille scutorum, nec apparet cui promissum fuerit, uel si promissum fuit notario, non dicitur cuius nomine facta sit stipulatio. promissio ista non ualeat.
Notarius debet stipulari nomine talis, aliā promissio est sine causa, & non ualeat.
- 17 Iuramentū facit ualere actū omni meliori modo, intelligēt ibi. Alteri pacisci nemo potest, secus de iure canonico.
Iuramentum per se non obligat.
- 18 Clausula omni meliori modo non trahitur ad incognita, neque ad extrinseca, ita ut non operetur, ubi deest consensus.
- 19 Promissio facta simpliciter de non offendēdo sub certa pœna, si fracta fuerit, uidetur quod agi possit de pace rupta & actione iniuriarum, et ad damna expensas in medicis, et amissa lucra, & amissos, amittendosq; quæstus secundum negotiationem.

20 Promissio facta est de non offendendo sub pœna 100. scut. isq;
 qui promisit diuersis temporibus bis offendit aduersarium, cau-
 tio an sit rupta bis, an pro prima uice tantum? concl. quod pro
 prima uice tantum, ut ibi. alias tamen si apponitur uerbum to-
 ties quoties, uel aliud uerbum repetituum, uel clausula rato
 manente pacto.

Si una pars cauit alia uero non, quid iuris, & de a-
 liis quæstionibus in materia. Cap. XXXI.

1 **Q**UÆRO † iudex iussit uni ex partibus dari cau-
 tionem de non offendendo, alia uerò pars cau-
 tionem non dedit, utrum pars, quæ cauit sit obli-
 gata? quod nō probat. Bart. in l. si de meis. ff. de ar-
 bitris in l. fin. ff. de acceptilation. l. 2. C. de iure emphit. in
 l. litigantes. §. pen. in l. si cum dies. §. fin. & in l. si. ff. de arbī-
 tris. Alia pars tamen, quæ non cauit non uidetur obligata,
 quinimmo si promisit cauere & non cauit propterea non
 2 tenetur; quia † aliud est contrahere, aliud promittere de
 contrahendo. Gloss. in l. in euentis. C. de contrah. empt.
 Cagn. in l. aliud. ff. de reg. iur. & late Tiraq. de retr. quiddā
 aliter senserint quidam in l. 4. §. Cato ff. de uerb. obligat.
 ¶ Ampliatur ut si pars contraueniat non teneatur sec. Bal.
 in cap. 1. in princ. in tit. qualiter domin. proprie. feud. pri-
 uet. Spec. in tit. de arbitris. §. sequitur. col. 4. uer. sed circa.
 ¶ Et uera prædicta putarem etiam si pars dicat ex die præ-
 sentis promissionis obligari uolo; quia intelligitur prout
 de iure. l. si duo. ff. de acq. hæred. cum simil. & facit ratio;
 3 quia cōtractus claudicare nō debet, & seruari debet æqua-
 litas. C. de donat. propt. nupt. cum similib. ¶ Et uidetur
 quod supradicta inæqualitas non suppleatur per promissio-
 nem de non offendendo per negotiorum gestorū actorē
 4 ante secutam ratificationem: † quia factum unius alteri no-
 cere non debet. l. quia. ff. de iure iuran. C. res int. alios act.
 in rubric. & in nigro. licet si is satisfdet contrarium dicen-
 dum uideatur iuxta scripta per Dec. & Cagn. in reg. nemo
 alium defendere. ff. de reg. iur. & in reg. in eod. §. 2. ff. eo. tit.

¶ Hinc

- 5 ¶ Hinc uidi consultum ¶ q. si iudex cogit unam partem ad cauendum per annum, aliam uerò per biennium quatenus sit inæqualitas eatenus non ualet: arg. d. l. si cum dies. §. si.
- 6 ff. de arbitris, ubi Bal. dicit ¶ q. quando contractus claudicat ex iussu iudicis tunc licitè contraheniri potest. facit. l. Pōponius. ff. de arbitris. Bar. in l. qui bona. §. si quis quia. ff. de dam. infec. Fely. in rub. de treug. & pac. col. 3. & ad id quod diximus stante inæqualitate contraheniri posse uidendus est Bal. in c. 1. in prin. in tit. qual. dom. propr. priuet Spe. in tit. de arbitris. §. sequitur. col. 4. uer. sed circa. ¶ Hæc uera sunt si iussu iudicis data fuerit huiusmodi cautio ad instantiam partis, uel causa non cognita, secus uerò si cā cognita quia timor subfit; quia licet pars aduersaria non caueat, tñ eius obligatio non debet tollere obligationem alterius, &
- 8 quia ¶ hæc cautio datur timore inspecto, & ratione interesse reipublicæ ad occurrendum scandalis iuxt. l. licitatio.
- 9 §. quod illicitè. ff. de public. Item ¶ si ex parte unius timor subfit ex parte uerò alterius minimè nihil uidetur, impedire, quominus ab uno cautio danda sit ab alio uerò minimè in alijs scripsi. ¶ Sed non modica fieri potest difficultas
- 10 ¶ quid si una pars sponte propria dederit hanc cautionem, quo magis iudex induceretur ad faciendum cauere per aliā partē, quæ nunc nullo modo uult cauere uel non pōt; quia abest, pars quæ cauit petit suam renocari uidetur q. non
- 11 debeat audiri ¶ quia damnum q. quis sua culpa patitur sibi debet imputare reg. damnum. de reg. iu. lib. 6. ¶ Verum si pars hæc probaret timorem non subesse eandem iussa petere putarem; quia causa cessat. l. adigere. §. quāuis. ff. de iu
- 12 re patro. cum si. ¶ Planè ¶ æquitas non patitur ut facta pace & delera cautione ex parte unius, ex parte alterius remaneat nisi forsitan ratione timoris id fiat, & de pace uidetur probari ex cassatione attestatione q; de pace in decreto alterius, q. hæc correlatiua sunt, arg. no. in l. si. C. de indict.
- 13 uiduit. toll. ¶ Quæro ¶ utrum clericus cōpelli possit ad dandam cautionem de non offendendo per iudicem secularē? uidi consultum q. sic pro quiete publica, & ad obuiandum scandalis, uel saltem clericus capi poterit ut remittatur ad

forum ecclesiasticum ut ibi caueat arg. not. per Bal. in l. si quis non dicam rapere. col. 2. uers. sed q. C. de episcop. & cleric. Bar. in l. 4. ff. de furtis. alleg. Innoc. in c. ut fama. ubi Panor. ex. de sent. excom. quatenus autē clerici subsint potestati laicorum latē Tiraq. de retra. §. 1. gl. 8. nu. 42. & §. 32. gloss. 1. nu. 80. & de retract. connen. §. 4 gl. 7. nu. 9.

- 14 ¶ Quæro iudex recepit cautionem hanc durante officio suo, & post per duos menses, elapsis duobus illis mēsisbus an sit finita fideiussio, ut aliter non sit delenda? quod sic facit, quia cōfinato aliquo ad beneplacitū finito officio nō equirit alia reuocatio confiniū sec. not. p. Doct. in l. centesimis. §. si. ff. de uerb. obl. Bal. in proēm. ff. §. hæc autē. cōf. 34. li. 1. Dec. cōf. 61. cōf. 145. col. 2. & limitata causa limitatum producit effectum. l. in agris. ff. de acq. rer. dom. & p. hibitum ad tempus post tempus cēsetur permissum. l. impetator. ff. de postulando. Dec. cōsil. 386. col. 2. latē Tiraq. de retra. conuent. §. 1. gloss. 2. nu. 44. Soz. iu. cōsil. 63. col. 1. li. 1. cōf. 130. per tot. li. eo. Alex. cōf. 17 col. 1. li. 2. cum his quæ cumulari possent. & aduerte quia si dubitatio oritur circa quantitatem, qualitatem, & numerum mensium dierum anni, temporisve recurrendum est ad not. in l. cum bisextus. ff. de uerb. sig. Dec. in reg. ubi numerus ff. de reg. iu. latissime Tiraq. de retra. §. 1. glo. 11. per tot. ubi Thracum vafritiem non approbavit quod promittentes non offende-
re per diem noctu offendeabant.

- ¶ Quæro si iudex non habuisset successorē sed sibi pro alio tempore datus fuisset locus, uel datū officium, uel renouatum idem uidetur dicendum; quia nō est idem officium, & intelligitur de præsentī iuxta l. si ita ff. de aur. & arg. legat. unde fit quod is poterit cogere stante causa timoris partes ad renouandam cautionem de non offendendo; in prorogatione autem quid dicendum sit aliās memini me scripsisse.
- 16 ¶ Quæro reperitur ita scriptum Titius promissit nō offendere Mæuium sub pœna mille scutorum, & nō dicitur cui promissum fuerit, uel si notario promissum fuerit nō dicitur cuius nomine facta sit stipulatio, an ualeat? q. non probat Bar. in l. 1. col. 2. ff. de iure fisci Bar. in l. arbitet. ff. de arbitris ubi Al-

- ubi Alberi. & Bal. Ancharan. consil. i. Baldus Nouellus in tracta. de dote special. 78. Deci. conf. 53 i. col. fina. Corne. conf. 248. col. 3. li. 4. Aret. instit. de adoption. §. cum autē. nu. 12. Bal. conf. 114. super primo. li. 2. Corn. conf. 211. lib. 3. conf. 220. col. 4. lib. 2. Notarius enim stipulari debet nomine talis, aliās promissio erit sine causa. l. 2. §. circa. ff. de
- 17 exceptionibus. ¶ Non obstat t̄ quod iuramentum facit uale re actum omni meliori modo; quia respondetur quod pro cedit eatenus quatenus id sit possibile; impossibile autem est quod ualeat hæc stipulatio; quia deest cui promittatur, nec ualet in uim pacti; q̄a alteri pacisci nemo potest. l. si ti bi. §. pactū. ff. de pactis Roman. in l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de uerb. oblig. ubi uoluit. ¶ Quod iure canonico alteri q̄s stipulari sit Corn. conf. 221. col. 3. li. 3. conf. 220. col. 4. li. 2. & dicitur q̄ iuramentum per se non obligat, ut in l. si quis, p̄ eo. ff. de hde. ad hæc las. in d. §. alteri. l̄mitat. 5. Fe-
- 18 lyn. in proēm. Gregorii col. 5. t̄ clausula quoq; omni me liori modo non trahitur ad incognita Felyn. in c. cū super. in fi. ex. de of. dele. ut nō operatur, ubi deest cōsensus Soz. iu. conf. 45. col. fin. lib. 3. & non trahitur ad extrinseca Soz.
- 19 iu. conf. 91. col. fi. li. 3. ¶ Aduertendum quoq; est, t̄ quod si promittatur simpliciter non offendere, nec adiiciat pœna, uidetur quod agi possi. de pace rupta, & actione iniuriarū, ut per Bart. in l. non est impossibile. ff. de pactis, ubi Paul. Castrenf. quibus ego adderem quod agi possiet, ad damna & expēsas in medicis, & amissa lucra, amissos amittēdosq; quæltus propter negotiationem. l. liber homo. ff. ad leg.
- 20 Aquil. cū simil. ¶ ¶ Quæro aliquis promisit non offendere sub pœna centum scutorum, offenditq; bis diuersis uicibus utrum cautio bis sit rupta, an pro prima nice tantum? quid quid sit iure communi in reiteratione delictorum, & gemi natione de qbus uariis in locis ut pulchrē p̄ Bal in l. si q̄s id quod ff. de iurisd. omn. iud. in casu nostro intelligi puto de prima uice iuxt. vulgariter norat. in l. bonæ. §. hoc ser mone. ff. de uerb. signific. & scribitur per Alex. conf. 115. li. 4. Ferretum in tit. de feriis. nu. 101. ¶ Et forsitan dici posset q̄ est noua causa licet iniusta, quia potest cōsiderari etiam

noua causa respectu delinquentis, ut contra regulam. l. itaque fullo. ff. de furtis ex delicto suo commodum consequatur propter odium huius cautionis. ¶ Hæc tamen uera non sunt ubi apponitur clausula rato manente pacto, uel toties quoties uel uerbum aliquod repetitium iux. l. sicut. ff. q. bus. mod. ususfru. amitt. ¶ Et in aliis casibus, in quibus dispositio intelligitur ultra primam uicem de quibus per Ti r a q. in l. boues. §. hoc sermone. ff. de uer. sig. ¶ Et hinc cautio est, ut cum prima rupta sit cautio de non offendendo statim renouari fiat, quoniam pro prima uice regulariter intelligitur cautio hæc de non offendendo.

S V M M A R I V M.

- 1 Promissio facta est de non off. neque per se, neque per consanguineos, uel attinentes, uel cognatos suos, in dicta promissione tam actiue, quam passiuè, an comprehendantur bastardi siue spurij, siue alij naturales concl. quòd non, n. 5. & 10.
- 3 Bastardi, qui & naturales dicuntur, qui sint, qui spurij.
- 4 Naturales, spurij, incestuosi, & alij similes, omnes hodie dicuntur Bastardi.
- De iure canonico omnes uidentur naturales.
- 6 Bastardi, iura consanguinitatis non retinent, & ibi circa bastardos quam plurima congerit, usque ad saturitatem, per integrum folium, & ultra usque in finem cap.
- 7 Pax si habenda sit à filijs, non intelligitur à bastardis.
- 8 Affines propriè sunt quando duæ agnationes, uel cognationes diuersæ, per nuptias inter se copulantur.
- 9 Statutum cogens ad compromissum, uel ad cauendum pro filijs, non habet locum supra naturalibus.
- Castitati num debeat præualere luxuria.

Bastardi quò veniant in hac cautione. Cap. XXXII.

- 1 L I Q V I S † promittit nò offendere neq; per se, neq; per cōsanguineos suos uel attinentes, uel cognatos, uel eidem promissum est, ut s. nò offendi utrū in supradicta cautione tã actiue,

- ue, quàm passiuè comprehendantur bastardi, siue spurii, siue alii naturales? antequàm ad decisionem huius quæstio
- 2 nis ueniam præmitto q̄ naturales quos bastardos quoque dicimus propriè dicuntur ii, qui nati sunt ex unica cōcubina domi honestè retenta loco uxoris affectione maritali, & utroq; soluto, ut habetur in §. si quis aut defunctus. in aut. quib. mod. natura. & non sufficit in forma famulæ, ut latè p̄ Alci. respect. effi. sui. in aut. de trient. & si miss. §. considerare mus, & in rub. de concubinis, & est de mente Bar. in l. fin. ff. de concubinis, & in l. si. ff. de his quib. ut indig. Bal. in l. si. C. de natu. libe. Cor. conf. 9. memini. col. 2. li. 4. Alex. conf. 60. nu. 8. li. 2. conf. 174. nu. 5. li. 5. Dec. cōf. 433. nu. 14. Anc. conf. 187. Bertran. conf. 6. lib. 1. Alcia. de præsumpt. reg. 2. præsumpt. 5. nume. 4. & ibi nume. 5. dicit q̄ filii quos aliqui habent ex famulabus suis, licet non coniugatis, dicuntur spurii non naturales, & ibi alle. Bal. in l. eam quam. col. 7. C. de fideicommiss. & dicit Bal. in conf. 252. recordor me. li. 1. q̄ pauci sunt uerè naturales propter multa, quæ requiruntur ad concubinatum, & tandem concludit ibi Alciatus q̄ filii in dubio præsumuntur spurii, & non naturales non probatis supradictis qualitibus. † Hodie tamen & spurii, & naturales, & incestuosi, & alii de quibus per Franc. Rip. in l. ex facto. §. si quis rogatus. col. 1. ff. ad trebellia. intelliguntur siue dicuntur vulgari sermone bastardi. ¶ Et in re canonico inspecto omnes naturales uidetur, ut p̄ Aymo. Crauettam conf. 166. & naturales tantum quoque: quia dictio tantum ad legitimos refertur, ut per Gapitium decis. 32. & quidquid sentiant apostillæ ad §. 1. insti. de adop. & de materia Afflictus decis. 96. Alex. conf. 128. col. si lib. 1. Decius d. conf. 433. Ripa de senten. & re iudicat. resp. primo. col. 4.
- 5 Reuertor nunc ad quæstionem propositam † q̄ supradicti
- 6 non comprehenduntur in supradicta cautione; † quia Bastardi iura consanguinitatis non retinent ut firmat Bal. in l. fratres. nu. 1. C. de inoffi. test. in l. certum. col. 3. nu. 8. uer. ex quo apparet. C. unde legit. Ang. in l. si spurios. ff. und. cognat. per illum tex. habetur in §. si. in aut. quibus mod. naturales efficiantur sui.

¶ Inde Bastardus non dicitur coniuncta persona sec. Inno. in c. nonnulli. ex. de rescriptis. Bal. in l. cum acutissimi. C. de fideicom. ¶ Et ideo Bastardus non agit tanquam coniuncta persona sec. Guilie. Benedict. in repe. c. Raynutius. in uer. Raynutius. nu. 36. ex. de testamentis. nec dicuntur esse de genere patris, ut ibi per Guiliel. nu. 33. Et dicit Bal. in l. generaliter. in fi. C. de insti. & subst. q. bastardi propriè iure, aut cōsuetudine, nō sunt de domo nec de familia, siue agnatione patris. Et bastardi non sunt testes omni exceptione maiores, nec ex eorum testimonio deferri potest iuramentum in defectum semiplene probationis, nec possunt bastardi iurare ex statuto q. credatur iuramento damnum passus, Marf. sing. 273. notissimum. Caccialup. in l. admonendi. nu. 112. uer. 25. fallit ubi & alii. ff. de iureiur. Item bastardi sunt infames infamia facti, Bal. in l. 1. C. de iure aureo. anu. Azo. in sum. de natura. li. las. conf. 154. col. 6. li. 2. quæ uel per legitimationem, uel quoduis commentum tolli non potest. l. 2. ff. de operis liber. Azo in summa. C. de infamib. Alex. in l. 3. in prin. ff. de lib. & posthu. conf. 25. col. 2. conf. 67. conf. 84. li. 1. Bal. conf. 60 col. 2. conf. 373. li. 1. Cur. sen. in repet. l. admonendi. col. 3. ff. de iureiuran. las. in l. fratres in fi. C. de iure deli. Marf. sing. 273. & licet inter sit reipub. eam hominibus repleri, tamen non bastardis interest eam repleri, ut per Franc. Rip. in l. 1. ff. solut. matri. & ux. miseræ illi familiæ, quam per bastardos sustineri quidam uoluerunt de quibus per Tiraq. de utroq. retra. §. 1. glo. 8. nu. 10. & in repe. l. si unquam. in uer. suscepit. nu. 67. C. de reuodona. melius enim ei fuisset si nata non fuisset. Genus enim hoc ex urbe in syluas ut pestiferum coniiciendum esset. omnia enim hinc mala, & credibile est malos omnes improbosque spurios esse; degenerant enim à bono. Quod si qui bastardi probi uiri habiti sint, hos non esse bastardos, credere debemus. † & si pax habenda sit à filiis, non intelligitur à bastardis Ang. de male. in uerb. in termino defensionis. Ferret. de feriis nu. 113. Item generalis regula constitui potest nempe q. ubicunque uerba contrahentium uel legis, uel alia quæuis dispositio utitur uerbis in ius sonantibus tunc nunquam

- nunquam bastardi comprehenduntur ut si dicatur agnatio familia domus Bar. in l. tutelae. ff. de capi. dimnut. in l. si. nu. 2. uer. isto casu. C. de uer. sig. Cor. conf. 169. nu. 8. li. 3. Imo. in l. ex facto. §. si quis rogatus. nu. 7. uerfi. item prædicta, ubi Alex. nu. 25. ff. ad Trebell. ¶ Ex quibus sequitur q̄ bastardi non sunt affines, item non sunt consanguinei; quia hæc nomina sunt iuris, non autem nature. l. post consanguineos. in prin. ff. de suis & legiti. l. non facile. §. affines. ff. de grad. affinit. Imo. in d. §. si quis rogatus. nu. 11. ubi Alex. nu. 35. Item facit: quia licet ex copula illegitima sequatur affinitas iux. c. discretionem. ubi Abbas nu. 6. ex. de eo qui cognou. consang. uxo. suæ tamen affines propriè sunt quando duæ agnationes, cognationesve, quæ inter se diuersæ sunt per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationem accedit. iux. no. in §. affinitatis. insti. de nuptiis in l. nō facile. §. affines. ff. de gradib. affini. Item spurius non habet neque agnationem, neque cognationem ut dicit singulariter tex. in l. si spurius. ff. unde cognati, quæ licet loquatur in spuriis tamen habet locum etiam in naturatibus, ut latè scribit Aymo qui ad hoc plura, adducit conf. 138. nu. 5. & seq. uer. quarto probatur. Quare nec attinentium appellatione continentur spurii, quia attinentium appellatio æqui pollet appellationi coniunctorū, ut per Paris. conf. 29. nu. 19. li. 2.
- ¶ Coniunctio autem ut diximus cum sit nomen iuris, non refertur ad naturales Imo. in d. l. ex facto. §. si quis rogatus nume. 11. uer. & per prædicta, & facit Alexan. consil. 69. nu. 10. uer. quia tales. li. 2. Item in materia odiosa exorbitat iue filii appellatione non comprehenduntur bastardi, ut p̄ Imo. in d. §. si quis rogatus. col. 6. uer. si autem cōstō, ubi Alex. nu. 31. uer. & his modis facit hanc regulam & dicit esse. cōm. opinio. & idem no. las. per illum tex. in §. cum autē nu. 4 l. generaliter. C. de insti. & substitut. ex quo Alex. in d. §. si quis rogatus. nu. 48. dixit q̄ statutum cogens ad compromissum uel ad cauendū pro filiis nō habet locum in naturalibus, q̄ in attinentibus, & coniunctis latissime sequit̄ Rui. conf. 9. li. 3. dicens, hoc esse ex largo nomine & fauorē
- & ra-

& ratione subiectæ materiæ naturaliter, nisi usque in talē
 gradum, quia ut spuriiis nō est gradus secundum Castr. ubi
 alle. Item ubi supra Alex. nu. 55. q. statutum loquens de oc-
 cidente aliquem de domo tali, uel de casata tali non habet
 locum in naturalibus, & nu. 53. dicit q. astringens aliquem
 de domo ad soluendum pro consortibus non habet locum
 in naturalibus. ad hæc alia congerit idem Alex. cōf. 60. nu.
 9. cum seq. li. 2. Item ubi fit mentio consanguineorum, uel
 affinium p enumerationem graduum non uerificatur in na-
 turalibus in quibus non datur gradus, ut declarat Alex. in
 d. §. si quis rogatus. nu. 35. ubi refert Dy. & Paulum ita con-
 suluisse in statuto cogente consanguineos usq; in tertium
 gradum ad compromissum ad hæc uide Fely. in c. in p̄sentia
 10. nn. 36. ex. de proba. † & ita q. in hac cautione non compre-
 hendantur bastardi scribitur latē per Marfi. sing. 139. dixi
 tibi superius. ubi multa, alle. Spuri tamen ex matre habēt
 cognationem Marant. de ordi. cog. in tit. de compromiss. &
 uide in materia Boer. decis. 127. ubi quoque appellatione
 spuriorum q. ueniāt. ¶ Sed est aduertēdum: q. si dicimus q.
 bastardi non comprehendantur actiue, hoc est q. ipsi offen-
 dentes non rumpant cautionem, sequitur q. ipsi melioris
 conditionis erunt, quā legitimi, q. esse non debet ne ca-
 sitati præualeat luxuria. §. si. in aut. de resti. & ea quę parit
 gl. in c. statutum. de hæc. in 6. Doct. in l. quisquis. C. ad leg.
 Iul. maiesta. Alex. post Imol. in d. §. si quis rogatus. nu. 24.
 & nu. 31. uer. quæ conclusio. ff. ad trebellian. ex quo dixit
 Paulus Castrensis in d. §. si quis rogatus, & Alex. in præal-
 leg. cōf. 60. nu. 11. q. licet ex statuto de compromissis præ-
 alle. Bastardus non possit cogere coniunctum ad cōpromit-
 tendum, coniunctus tñ poterit cogere bastardum ad com-
 promissum. ¶ Sed respondetur quod materiæ sunt diuer-
 sæ, & in hoc præsertim est aduertendum quod bastardus nō
 ipse teneretur sed alium in pœnam faceret incidere, quod
 non est permittendum, quoniam illorum adeo peruersa est
 natura, ut non solum delinquerent, ut aliis præiudicium
 facerent: sed ipsi paterentur se decoriari ut alios ad æqua-
 litatem sibi miseræ saltem propter incommoda redigerēt
 quid-

quidquid Franc. Rip. dicat in l. si unquam. q. 28. C. de reuoc. don. uerum tamen est q. si promittatur pro suis pro sequacibus, pro complicibus, pro accessoris, & huiusmodi bardi hi comprehenduntur iux. no. per Fel. in d. rub. de treu. & pac. nu. 11. & supra dixi. Legitimum tamen quauis legitimatione in supradictis casibus contineri putarem iux. no. per Rip. & Tiraq. in l. si unquam. C. reuoc. don. & idem Tiraq. de retract. conuent. §. i. gl. consanguineos. nu. 10. Itē nota q. pater non tenetur dare cautionem pro filio spurio, ut per Dy. in quodam consilio inferto inter consilia criminalia, presertim cum ex consuetudine promittatur non offendi usque ad gradum sec. Castr. & Rui. ubi supra & opin. Dyn. sequi uidetur Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. l. nu. 49. ff. ad Trebell.

S V M M A R I V M.

- 1 Dubium si contingat an aliqui comprehendatur in hac cautione, uel non comprehendatur, indicandum ne sit eos comprehendendi, uel non comprehendendi? concl. quod non per quatuor regulas ut ibi.
- 2 Verba debent interpretari contra eum, qui potuit apertius legem dicere.
- 3 Pœna non habet locum, ubi non fuit expressa.
- 4 Extensio, non est facienda ad non expressa.
- 5 Cautio in dubio pronunciari debet non esse rupta, nec pœna commissa.
- 6 Filij adoptiui uel arrogati, an comprehendantur in cautione de non offen. coniunctos?
Statutum quod st. antibus filijs masculis, non habet locum in adoptiuis.
- 7 Cautio de non off. coniunctos tam actiue, quàm passiuè, an comprehendat compatrem, uel filios spirituales. post argumenta pro, & contra facta concl. quod non. nu. 10.
- 8 Agnatio spiritualis, maior est quàm carnalis.
- 9 Verba naturaliter intelliguntur.
- 10 Verbum, suus, quatenus extendatur in cautione de non offen. suos,

suos, uel offendi per suos.

12 Verbum, suus, quid importet.

13 Fideiusio recepta pro his qui nominabuntur, per talem, si ab eo non fuerint nominati, nominatio non fiet per heredem, uel alium successeorem: quia ius declarandi non transit ad heredes quando præiudicium tamen non afferretur ex declaratione.

14 Agens ad pœnam cōventionalem, præsertim ut obtinere possit, prius probare debet, se pro parte sua impleuisse.

15 Offensus ab eo, à quo cautionem recepit petens pœnam, non debet probare se prius adimplesse, ratio ibi.

16 Negans contravenisse, habet præsumptionem pro se, quare non tenetur probare.

Nemo præsumitur deliquisse.

Allegans debet probare, quia uidetur allegare nouam causam.

Pœna debet esse liquida.

17 Cautio de non offendendo per coniunctos, an procedat, uel ne?

18 Promittens factum alienum non tenetur, quinimmo promittēs factum proprium de facto alieno, si fecit, quod potuit, obligatur, declaratur tamen & fallit ut nu. 21 remiss.

Culpa caret, qui scit, & prohibere non potest.

19 Multum præsumitur contra tenentes satellites, & alios homines malos.

20 Cautela, ut promittens non teneatur.

21 Alteri pacisci, neque cauere nemo potest, nisi eiusdem interfit, uel notarius stipuletur interesseq; probandum est, ab eo, qui illud asserit, quod forsitan posset esse inestimabile.

22 Promissio facti alieni, ualet in prætorijs stipulationibus.

23 Promittens non offendi per consanguineos suos, præsupposito quòd teneatur, ex eorum delicto, utrum contra prædictos consanguineos habeat actionem, ad recuperandum id, quod eorum culpa, damni passus fuit concl. ut ibi per distinctionem.

Ratificatio, mandato comparatur.

24 Promittens quid, sub conditione, si Titius talem offenderit, non uidetur ualere promissio, si Titius sit amicus stipulantis, quia uidetur dari materia delinquendi.

Si dubium contingat an aliqui comprehendatur
in cautione hac, quid iuris, & de aliisquæ in
materia. Cap. XXXIII.

- 1** **V**AERO † si quando dubium contingat an ali-
qui comprehendantur, uel non comprehendan-
tur in cautione suprascripta in dubio debet ne
iudicari eos esse comprehensos, uel non compre-
2 hentos? In dubio † prima regula. sit quòd contra fiscũ. l. non
puto. ff. de iure fisci de cuius intellectu quandoq; scripsi in
epistolis meis, & tãgitur p̄ Doct. in l. i. ambiguus. ff. de reg.
3 iur. ¶ Secunda regula sit q̄ uerba debent interpretari cõ-
tra eũ, qui potuit apertius legem dicere. l. ueteribus. ff. de
pactis. l. quidquid astringendæ. ff. de uerb. oblig. Alex. in
materia conf. 112. nu. 4. li. 2. scribitur in reg. in contrahen-
da. ff. de reg. iur. & dixi in libro de interpretatione uerborũ.
4 ¶ Tertia regula est quòd pœna non habet locum ubi non
fuerit expressa. l. & si quis. §. Diuus. ff. de relig. & sup. fun.
5 † & non est facienda extensio ad non expressa las. in l. si ita
stipulatus. §. Grisogonus. ff. de uer. obli. nu. 52. & 53. ubi in
materia loquitur ad hæc Ale. conf. 113. col. pe. lib. 1. Alex.
conf. 33. col. pen. li. 1. Aymo conf. 205. col. 7. Rip. in rubr.
ex. de iudicijs. nume. 15. Soz. iun. conf. 3. colum. fina. lib. 3.
Decius, & alii in l. factum. §. in pœnalibus. ff. de reg. iur.
6 ¶ Quarta regula sit quòd in dubio pronuntiari debet cau-
tionem non esse ruptam, & pœnam non esse commissam;
quia benignior facienda est interpretatio. l. si de interpre-
tatione. ff. de pœnis Bart. in l. cum pater. §. libertis de leg. 2.
in l. 1. §. cũ arietes. ff. si quadrup. paup. fecis. dicatur Corn.
conf. 51. li. 2. Dec. conf. 406. col. fi. li. 3. ¶ Ante delictũ com-
missum tamen, ut materia delinquẽdi præcidatur ad decla-
randum contineri nos procliuiore existimarem ut in ma-
teria de usuris à Decio quãdoq; responsũ memini. ¶ Et ita
si dubitetur an aliquis sit agnatus, uel offensus & cõprehẽ-
sus in cautione decideretur ante cõmissũ delictũ arg. not. per
Bar in l. quemadmodum. C. de agri. & cens in l. 2. §. exerci-
tiũ. ff. de his q̄ not. infam. Rom. conf. 105. uiso themate De
cius

- eius conf. 65. & in l. factum. §. in pœnalibus. ff. de reg. iur. & ex ibi dictis multa ad interpretationem pœnæ huiusmodi, & ad illud, q̄ lex pœnalis d̄r æqua Dec. in c. quoniam. col. 2. ex. de probationib. in l. qui se patris. col. fi. C. und. liberi. Claud. in l. ut uim. col. 18. ff. de iusti. & iu. Crot. in c. ut ani marum col. fi. de consti. in 6. Cag. in reg. in omnibus. col. fi. ff. de reg. iu. ¶ Quæro data cautione de non offendendo coniunctos an comprehendantur filii adoptiui, uel arrogari? q̄ non facit l. si ita. §. fi. de leg. 2. c. 1. §. adoptiuus: si de feud. fuer. cont. int. domi. & agn. & q̄ no. Ang. in l. iubemus C. ad Trebell. qui uoluit illam legem non habere locum in adoptiuis, & notatur in l. cum acutissimi. C. de fideic. & in l. cum auus. ff. de condi. & demonst. & q̄ statutum q̄ stantibus masculis filiis non habet locum in adoptiuis secūdam Anan. conf. 27. uiso casu las. in l. quicumque. §. prætor ait. ff. de in ius uoc. Alex. conf. 40. col. fi. lib. 4. & per Doct. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebel. & per Rip. & Tiraq. in uer. suscepit in l. si unquam. C. de reuoc. dona. & de re tra. §. 1. gl. 8. nu. 16.
- 8 ¶ Quæro data cautione de non offendendo coniunctos tã actiue, quàm passiue an comprehendatur compater, uel contra filius spiritualis? v̄r q̄ sic quoniam sunt qui putent hos sine mandato agere posse quasi coniunctas personas, ut per Doct. in c. coram ex. de of. dele. Fely. in c. nonnulli. ex. de rescriptis, & ut supra diximus hi petunt inuicem pro se cautionem huiusmodi licet non possint inuicem sibi esse testes ut nec adoptans nec adoptatus sec. Bal. in l. generali ter. ff. de in ius uoc. ¶ & agnatio spiritualis maior est, quàm carnalis gl. 27. q. 2. c. qui dormient, & mulier non prohibetur pro his accusare Bal. in l. 1. C. qui accusare possunt, & latius scribit Alex. conf. 34. uiso processu, li. 3. licet in testi monio contra Alex. conf. 42. col. pe. li. 3. & conf. 237. col. 2. li. 6. ex no. per Bal. & Saly. in l. parentes. C. de test. ¶ Contra tñ puto ¶ quia uerba intelliguntur naturaliter. l. fi. C. de his qui ueniam impetrar. Alex. conf. 2. col. 1. & 2. li. 1. Dec. conf. 156. conf. 541. col. 2. Fely. in c. 2. in fi. de testi. & in rubri. ad fi. de maio. & obedi. Soz. iu. conf. 63. col. antep. li. 3.
- Tiraq.

Tiraq. de retra. §. 1. gl. 11. nu. 7. & in potiori significatu re-
 tractus conuent. §. 2. gl. 1. nu. 8. ¶ Quæro data cautione nō
 offendi per. suos uel non offendi suos quatenus uerbū suus
 extendatur? non est ignotum ¶ suum importare posse, & do-
 minium & possessionem, & tenutam, siue detentationē, itē
 iurisdictionem, familiam, authoritatem, & huiusmodi, &
 q̄ in potiori significatu importet dominium iux. not. in
 l. malum. §. si. ff. de uerb. sign. l. quintus. §. argento. ff. de au-
 ro, & ar. leg. & in rub. ff. de op. no. nun cum hoc ergo à iure
 non sit expresse definitum idem remitterem ad arbitrium
 iudicis iux. no. in l. 1. ff. de iure delib.

13 ¶ Quæro ¶ fideiussor receptus est pro his qui nominabūtur
 per talem, si ab eo non nominentur nominatio non fiet per
 hæredem, uel successorem alium; quia ius declarandi non
 transit ad hæredes Dec. in l. hæredem. ff. de reg. iur. in l. edi-
 ta. C. de eden. las. in l. inter stipulantem. §. Stichum. nu. 6.
 ff. de uerb. oblig. Vbi limitat quando non afferretur præiu-
 diciū ex declaratione.

14 ¶ Quæro propositio quædam est q̄ agens ad pœnam con-
 uentionalem præsertim ut obtinere possit. l. Iulianus. §. of-
 ferri. ff. de act. empt. Bal. in c. 1. qual. dom. propt. feud. pr̄
 uet. in uisib. feud. Alex. cons. 212. nu. 3. lib. 2. cons. 132. nu.
 3. lib. 7. Paris. cōs. 34. nu. 21. lib. 5. Alex. cōs. 66. nu. 24. li. 6.

15 ¶ offensus ab eo à quo cautionem receperat petēs pœnam
 utrū probare debeat se prius adimpletisse? v̄ sic ex p̄dictis.

16 ¶ Contra tamen puto; quia ¶ hic negans se contrauenisse
 habet præsumptionem pro se quare non tenetur ut scripsi
 in lib. de proban. negat. & nemo præsumitur deliquisse.

¶ Et ille qui ita allegat uidetur allegare nonā causam qua
 re sibi probandum est ut dicimus in eo, qui dicit se fecisse
 ad defensionem sec. not. in l. ut uim. ff. de iusti. & iure.

¶ Allegata ergo in contrariū procedunt quando illud erat
 implendum q̄ impletum non præsumitur nisi probetur, &
 ita intelligantur notata per Ang. cons. 44. fratres Seruorū.
 Cor. cons. 354. in causa uertente. li. 1. & scripta per Dec. in
 l. cum proponas. C. de pactis. in l. eum. §. si. ff. de reg. iur. &
 q̄ dī pœna debet esse liquida Dec. cōs. 313. Affl. Dec. 295.

Paris.

Parif. conf. 109. conf. 110. nu. 42. li. 1. Ferrat. Caut. 43. Dec. in reg. impossibilium. ff. de reg. iu. item culpa caret. &c. itē nullum crimen &c. ut per Dec. & Cagn. in reg. culpa & in reg. nullum crimen. ff. de reg. iu. licet multum præsumatur contra tenentes homines malos.

- 17 ¶ Quæro uidetur q̄ cautio hæc de non offendendo proce-
 18 dat an non? q̄ non procedat facit, ¶ quia promittens factū
 alienum non tenetur. l. stipulatio ista. §. 1. ff. de uerb. obli.
 quinimo promittens factum proprium de facto alieno, ut
 si quis promittat se facturum & curaturum q̄ talis faciet si
 fecerit quidquid potuit non obligatur sec. communem opi-
 nionem de qua per Franc. Rip. in l. q̄ te. ff. si cer. pe. nu. 44.
 Alci. in l. 4. §. Cato. ff. de uerb. ob. Dec. conf. 313. Affl. deci.
 295. Parif. conf. 109. conf. 110. nu. 42. lib. 1. Ferra. caut. 43.
 Dec. in reg. impossibilium. ff. de reg. iu. item culpa caret &
 in l. nullum. ff. de re. iur. ubi q̄ ¶ multum præsumitur contra
 tenentes satellites huiusmodi, & alios homines malos. fa-
 ctum enim alienum est non facere iux. no. in d. l. 4. §. Cato.
 20 ff. de uerb. ob. ¶ Quare forsitan non mala esset cautela q̄
 ad configendos oculos Cornicum promittens per coniun-
 ctos non offendi publicè, uel sigillatim coniunctos mone-
 ret ne cautionem huiusmodi frangerent, quia hac facta di-
 cere possemus dictum promittentem non teneri. facit quia
 is fecit quantum potuit ut id impleretur ne quisquam of-
 fenderetur ut per Soz. in l. iureciui. ff. de cond. & demon-
 stra. Dec. & Cagnol. in l. in iureciui. ff. de reg. iuris.
- 21 ¶ Hanc opinionem tñ si teneamus dicendum est, q̄ ea re-
 cipiat omnes declarationes, & fallentias, quæ ponuntur ad
 regulam, q̄ promittens factum alienum non tenetur, de q̄-
 bus per Ias. in d. l. stipulatio ista. §. 1. ff. de uerb. ob. Dec. in l.
 si. ff. si cer. pet. Rip. in d. l. q̄ te. latissimè Alciatus in l. 4. §.
 Cato. ff. de uer. ob. Parif. conf. 110. li. 4. conf. 117. li. 1. & no-
 tandum est quod uoluit Fed. de Senis. conf. 122. ad finem.
 Gozad. conf. 27. nu. 11. Grammat. q. 2. Capella Tholos. de-
 cis. 291. Tiraq. de retra. §. 1. gl. 11. nu. 120. ad hæc Bar. & Ca-
 strensis in l. non impossibile. ff. de pact. & no. in reg. impos-
 sibilium. ff. de reg. iu. ¶ Planè contra hanc cautionem præ-
 terea

- tērea instari posset; quia non vī q̄ procedat ex parte eorū,
quos non offendi promittitur; q̄a alteri pacisci, cauereq̄;
nemo p̄t ut p̄ Deci. & Cagn. in l. quo tutela. §. si. ff. de reg.
iu. in l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de uer. ob. ¶ Nisi eiisdē in
ter sit uel notarius stipuletur interesseq̄; probandum est ab
eo, qui illud asserit de quo in l. 3. ff. de proba. Bar. in l. non
impossibile. ff. de pactis q̄ forsitā esse p̄t inestimabile. l. nō
vī. §. si. ff. de reg. iu. quare non male adhibetur p̄na circa
hoc ut per Dec. & Cagnol. in reg. impossibilium. ff. de reg.
iu. ¶ Ex hisq̄; forsitā notare licebit q̄ hāc stipulatio non
22 est prātorīa; quia in prātorīis stipulationibus ualet pro-
missio facti alieni, ut p̄ Affl. in const. regni sumitate. col. 2.
23 ¶ Sed prāsupposito q̄ promittens non offendi per consan-
guineos suos ex eorum delicto teneatur, utrum contra prā-
dictos consanguineos habeat actionem ad recuperandum
id, q̄ eorum culpa damni passus fuit? Si ab his consangui-
neis ratificatum fuit puto dari actionem mandati; quia ra-
tificatio mandato comparatur reg. rati habitio. ff. de reg. iu.
¶ Ceterum si ab iisdem ratificatum non est, non reperio p̄-
mittenti ut supra actionem dari nisi ex dolo fieret; quia cū
iis neq; re, neq; uerbis, neq; literis, neque consensu, neq;
ex maleficio, uel quasi contractum est. ¶ Nisi extra ordinē
ex latissimo officio iudicis actionem contra talem consan-
guineum offendentem dari dicamus iux. tit. de extraordi-
nariis cognit. uel de extraordinariis criminibus. ¶ Conside-
ra prāterea ad id, q̄ dicunt Doctores in l. si plagii. ff. de uer-
24 bo. oblig. hoc est si promittitur si Titius plagium fecerit
q̄ non ualet si Titius amicus sit stipulantis. ¶ Sic promitto
si Titius offenderit si amicus sit stipulantis uidetur non ua-
lere; quia uidetur dari materia delinquendi, ut per Bar. &
Franc. Rip. in d. l. si plagii. ff. de uerb. oblig.

S V M M A R I V M.

- 1 In cautione de non offendendo intelligitur exceptum, nisi lege permittente fiat.
- 2 Hominem homini insidiari licet nephas si tamen lege permittente, bannitus occidi poterit.
- 3 In hac promissione an ueniant banniti, uel post uel, rebanniti

uide ibi remiss.

1 Promissio facta fuit de nō off. alium quoquomodo, postea eum offendit inter ludendum, uel iocandum, per hoc non dicitur commissa cautio uel stipulatio, uel promissio.

7 Iniuriosa manus non dicitur illa, quæ iocatur.

Ludus noxius, non uidetur prodesse.

Nimia seuitia, imputatur culpæ.

6 Cautio de non off. non frangitur, nisi fiat animo iniuriandi.

7 Cautionem de non off. non comprehendere hinc, inde coniunctos conclusum suprâ fuit: si modo inter consanguineos detur hæc cautio, ita ut non nisi coniuncti utrinque stipulantis, & promittentis sint, an comprehendantur in hac cautione? uide ibi concl. cum distinctione.

Verba semper debent aliquid operari.

8 Cautio de non offen. an rûpatur per leuem, uel latam culpam? uel requiratur dolus? ibi.

9 Statuta punientia homicidâ, intelliguntur si dolo id factû sit.

Iniuria, ex sola culpa contrahitur.

10 Castigantes ex nimia seuitia, ut maritus, pater, auus, tutor, & similes, nisi adsit dolus, cautionem hanc non frangunt.

Delictum, per lasciuiam commissum, mitius punitur.

Delictum impetu commissum, minus castigatur.

Homicidium impugnando pancratioe perpetratû, mitius mul-
ctatur.

Lubricum linguæ ad pœnam trahi non oportet.

Delictum imprudentia, commissum, non castigatur seuerius.

11 Minor restituitur, uel mitius punitur aduersus hanc cautionem, cum ipse non sit principalis.

12 Si quis putans offendere Titiû cû quo cautio non intercesserat, offenderit Mæuium cû quo cauerat, nō punitur pœna treuga, pacis, cautionis ruptæ; quia abest dolus. Et de iure cõi debet puniri extra ordinem, non corporaliter ut homicida.

Percutiens clericû, putans eum esse laicum, non est excõicatus.

Offendens furantem, uel alium, pro defensione rerum suarum, non rumpit cautionem.

13 Volens offendere Titium, si offendat Mæuium mediatorem, cû quo cautio erat, non tenetur pœna huius cautionis ruptæ, uide ibi

de ibi distinctionem.

Medicus per imperitiam offendens, pœna cautionis rupta non mulctatur.

Si quis per impotentiam offendat, non tenetur.

- 14 Putans arborem, uel murans, si ramo, uel lapide labente offenderit illum cui cauerat, non tenetur.

Qui offendiculum ad capiendum fures tetendit, in quo aduersarius suffocatur est, non tenetur.

Qui accurrens ad clamorem offendit consanguineum suum, uel si uenit accessorie ad alium, excusatur, ut non fregerit cautionem.

- 15 Qui fecit ad sui defensam, non dicitur fregisse cautionem; quia dolus absuit, & fecit lege permittente.

Vassallus se defendens, et offendens Dominum, non priuatur feudo.

- 16 Offendens clericum inuentum cum matre, uel uxore, non incidit in censuras ecclesiasticas.

Vassallus, iure non recipit Dominum, in ciuitate ad non infectam urbem.

- 17 Qui se defendit, & offendit donatorem, non incidit in pœnam. l. de reuoc. don.

- 18 Si quis calore iracundie offenderit eum, quem non offendere cauerat, non frangit cauere, quia dolus abest, quod non esset in affectatis, uel si iracundia fuisset sine causa, uel ex uitio nature. Affectatio excusationem non tribuit.

- 19 Offensio facta ab ebrio, non frangit cautionem, nam eius dispositio non ualet, ut nec testari, nec testimonium dicere, nec matrimonium contrahere possit, nisi per dilucida interualla.

- 20 Ebrius blasphemans, non tenetur pœna. c. fi. de maledictis.

- 21 Furiosus, insanus, mentecaptus, sunt in eadem consideratione, ut non ualeat eorum dispositio, quod tamen intelligendum est, si non habent dilucida interualla.

- 22 Dicens se ebrium tempore delicti, tenetur hoc probare.

- 23 Testi, deponenti super ebrietate, non creditur, nisi reddat concludentem rationem.

- 24 Genus hoc hominum de quibus in presenti cap. licet non comprehendatur actiue, in hac cautione, tamen debet comprehendí passiuè ratio.

- 25 Afflictio non debet addi afflicto.

An in cautione de non off. intelligatur exceptum,
nisi lege permittente fiat? & de alijs quæ in
materia. Cap. XXVIII.

- 1** **V**AERO utrū in cautione non offendi intelligit̃
exceptum esse, nisi lege permittente fiat q̃ sic te-
nent communiter doctores in l. qui seruum. ff.
de uer. obl. & facit. l. q̃ro. §. inter locatorem. ubi
Doc. ff. locati & no. in l. Grachus. C. de adult. & notata. in
c. ueniens ex. de iureiu. & in l. quidam cū filium ff. de uer.
2 obli. Item facit: quia t̃ licet hominem homini insidiari ne-
phas sit. l. ut uim. ff. de iusti. & iur. tamen lege permittente
bannitus occidi poterit ut ultra alios per Franc. Rip. in l. si
ex plagis. ff. de uerb. obli. ubi quid quoad peccatum in quo
nec patri parcitur sec. Bar. in l. si adulterium cum incestu. §.
liberto. ff. de adulteriis Anch. & Anan. in rub. ex. de iis qui
fil. occid. Fely. in c. quæ in ecclesiarum. col. 2. ex. de consti.
licet in hoc puncto plerique contrarium tenuerint de qui-
bus per Fran. Rip. in l. si. q. 23. C. reuoc. dona. ubi examinat
ex permissione legis an offendere liceat donantē ut ex hoc
amittatur donatio ex. l. si. C. de reuo. donat. unde specialius
3 dicunt q̃ t̃ in promissione hac non ueniūt postea banniti ut
per Alex. in d. l. qui seruum, ubi de communi, Iasonq; latē
scribit. ff. de uer. obli. & quid si tempore promissionis erant
banniti Marfi. sing. 352. conf. 9. conf. 100. conf. 107. Goza.
conf. 61. & quid si fuerit inratum, & quid si fuerint aliqui
rebanniti, uide ubi s̃. & per Hier. Grat. conf. 44. lib. 2. & su-
pra quoque scripsi, & uide p̃ Cepha. conf. 35. nu. 22. & seq.
4 ¶ **Q**uæro aliquis promisit aliquem nō offendere quoquo
modo offendit, postea intra ludendum iocandumue utrum
committatur cautio, stipulatiove huiusmodi? q̃ non facit:
4 q̃ t̃ iniuriosa manus non d̃ illa: quæ iocatur c. 1. ubi Pano.
ex. de sent. excommu. glo. in c. contingit. eo. tit. l. illud. §. si
quis per iocum. ff. de iniuriis. l. obligationum substantia.
§. si. ff. de act. & obli. ad hæc latē notata per Dec. in ludo pu-
gnorum conf. 9. & in lucta Aymo conf. 67. & in pancratio.
l. qua actione. ff. ad leg. Aqu. in ludo Pile. l. item mela. §. 1.
ff. ad

ff. ad leg. Aquil. ludus tamen noxius non uidetur prodesse. l. nam ludus. ff. ad leg. Aquil. ut nimia sæuitia imputatur culpæ. l. 4. §. si. ff. ad leg. Aquil. aduerteque præterea circa prædicta; quia cautio hæc non frangitur nisi fiat animo iniuriandi ut per Corn. conf. 44. col. pe. lib. 4.

¶ Quæro diximus supra hincinde coniunctos non comprehendendi in cautione de non offendendo, quid si inter consanguineos, ut plerunque accidit detur hæc cautio ita ut non nisi coniuncti utrinque promittentis & stipularis comprehendantur in cautione? ¶ sic facit: quia uerba semper debent aliquid operari. l. si quando de leg. 1. Alex. conf. 33. col. 2. li. 3. Fely. in c. in nostra. col. 3. ex. de rescriptis. Ay-mo conf. 13. nu. 24. cum his quæ quandoque latius cumulaui. Planè uel unum sufficere putarem; quia in hoc uerba operarentur iux. l. si fundus. ff. de fund. instru. ¶ Coniunctum tamen uni parti magis quam alii in ea parte præpollere putarem iux. l. cum quæritur. ff. de stat. ho. ¶ Aequaliter uero coniuncti non comprehenduntur arg. aliàs dictorum & not. per l. non solum. §. 1. ff. de rit nupt. Fely. in c. insuper, & in c. super eo. ex. de testibus ¶ si & non mixti consanguinei sint de iis non intelligitur. Ex factione quoque hoc negotium perpendetur.

¶ Vtrum in frangenda hac cautione sufficiat leuis culpa, uel lata, uel requiratur dolus? puto requiri dolum nec sufficere, latam culpam ne dicam leuem; quia materia hæc nostra est odiosa & sicut statuta punientia homicidam intelliguntur si dolo id factum sit. l. cum autem. ff. de ædil. edict. Ang. in l. cum seruo. ff. de iniuriis. Floria. in l. scientiam. §. pe. ff. ad leg. Aquil. las. in l. 1. col. 3. ff. de legibus. Marfi. in l. 1. §. Diuus. ff. de sicariis. ita intelligerem in proposito licet non ignorem ¶ iniuriam ex sola culpa contrahi. l. item apud. §. si quis seruo. ff. de iniuriis. ¶ Ex hoc dico quod præceptor ex nimia sæuitia puerum castigans, item tutor, curator, maritus, soror, pater, auus & id genus castigans ex nimia sæuitia, excessiue si dolus nõ adsit cautionem hanc non frāget. l. 3. §. si. ff. ad leg. Aquil. c. si. de ma. & obe. sic delictum per lasciuiam commissum mitius punitur. l. lege Cornelia.

- §. cum quidam. ff. de sicariis, Item delictum impetu commissum minus castigatur. l. respiciendum. §. delinquant. ff. de pœnis. Cuma. consi. 134. uis. Alex. consilio. 140. uide tur. lib. 2. Are. consi. 80. sicut. & homicidium in pugnando, pân cratiove mitius mulctatur. Dec. consi. 9. & lubricum linguæ ad pœnam trahi non oportet. l. tametsi. ff. ad leg. Iul. maiest. & generalius imprudentia delictû cômmissum non castigat seuerius. l. ferè in oïbus. ff. de reg. iu. & ita in mediate cuius cā abortus factus est Fely. in c. solitæ, ex. de ma. & ob. Marsil. in l. si mulierem. ff. de sicariis & de non faciente in contemptum Cald. consi. 4. de sent. excomm. Hæc faciunt
- 11 ad ea q̃ minor restituitur, aut mitius punitur aduersus pactionem huius cautionis cum ipse, non sit principalis.
- 12 ¶ Ex his quoque dixi, q̃ si quis putans se offendere Titium cum quo cautionem intercesserat offendat Mœnium, cum quo cauerat non punitur pœna treugę, pacis cautionis ueruptæ; quia abest dolus, & facit quia de iure communi in prædicto casu Ang. dixit in l. respiciendum. §. delinquant. ff. de pœnis. ¶ Quod talis ut s. putans se offendere Titium, & offendens Mœnium non debet puniri corporaliter ut homicida, sed extra ordinem, & facit q̃a si quis percussit clericum cum putaret se laycum percutere non est excommunicatus sec. comm. opi. Bar. in c. si uerò ex. de sent. excomm. facit. l. item apud Labeonem. §. si quis uirginem. ff. de iniuriis, & facit q̃ dixit Franc. Rip. per prædicta in l. si. nu. 21. C. de re uoc. donat. ¶ Hoc est q̃ dispositio illius legis locum non habet si quis offendat donatorem cum uellet alium offendere. Ex his quoque iure dicitur q̃ offendens sibi furatē, uel alium pro defensione rerum suarum non rumpit cautionem Bar. in l. si in seruitute. ff. de furtis.
- 13 Ex prædictis quoq; inferitur q̃ uolens offendere Titium si offendat Seium mediatorem cum quo cautio erat non tenetur pœna huius cautionis ruptæ. ¶ Licet de iure communi quando quis offendat Mœnium medium distinguatur aut dabit operam rei licitæ, aut illicitæ, & si quidem illicitæ ut extra ordinem puniri possit talis offendens iux. no. per Bar. & Ang. in d. §. delinquant. Fran. Rip. in d. l. si. q. 21. C. de re-

- de reuoc. dona. Item medicus per imperitiam offendens hac pœna cautionis ruptæ non mulctabitur. l. 7. cum sequen. ff. ad leg. fal. unde & si per impotentiam quis offendant non tenetur ut si ab alio impulsus fortè, uel aliter offendant. l. 1.
- 14 item Mella. §. 1. ff. ad leg. Aquil. † Item qui arborem putans uel mutans ramo, uel lapide labente offenderit illum, cui cauerat non tenetur. Idè in eo q̄ offendiculū ad capiendos fures tetendit, unde aduersarius suffocatus est. l. quemadmodum. l. qui foueas. l. si putator. ff. ad leg. Aquil. Idem in eo, qui ad clamorem accurrens offendit consanguineum suum, uel si uenit accessorie ad alium excusatur ut non fregerit cautionem iuxta latè scripta per Marsilium sing. 247.
- 15 in principio, item infertur, q̄ t̄ille qui facit ad suam defensam, seu ab offenso, seu ab alio non dicitur frangere cautionem: q̄a dolus abest & fit lege permittente, facit q̄ scribit gl. & Doct. comm. in c. 1. §. porro, quæ fu. pri. caus. benefic. amittendi hoc est q̄ uasallus se defendens & offendens do
- 16 minum non est priuandus feudo, & d̄r q̄ t̄offendens clericum inuentum cum matre, uel uxore non incidit in censuras ecclesiasticas c. si uerò. 1. §. nec ille ex. de sen. excommu. & ad non infectandam urbem uasallum iure dominum in ciuitate non recipere scribit Rip. in tract. de peste in 7. re-
- 17 med. ad conseru. ubert. & in d. l. si. q. 19. dixit t̄ se defendentem & offendentem donatorem non incidere in pœnam. l. si. C. de reuoc. dona. Bar. in l. 1. §. cum arietes. ff. si quad. paup. fecis. dicat. in l. cū pater. §. quindecim. de leg. 3. Doc. in l. qui fidem. ff. de transa. Alex. conf. 115. col. 3. li. 4. Cor. conf. 42. col. 2. lib. 2. Paris. conf. 164. col. si. lib. 4.
- 18 ¶ Infertur quoq; q̄ calore iracundiæ offendens illum, quem non offendere cauerat; quia dolus abest non frangit cautionem: q̄a quidquid calore iracundiæ fit & c. iuxta. l. q̄dquid iracundiæ. ff. de reg. iu. Ias. in l. si filiam. C. de inof. test. ¶ Sed in affectatis, non recipiem excusationem huiusmodi, quia affectatio excusationem non tribuit iux. no. per Dec. in d. reg. quidquid. Tiraq. de retra. §. 35. gl. 4. nu. 26. & seq. idem si iracundia fuisset sine causa uel ex uitio naturæ iuxta no. in d. reg. quidquid astringendæ. ¶ Infertur etiam

- 19 ¶ Infertur etiam quòd offensio facta ab ebrio non franger cautionē; quia ebrij dispositio non ualer, ut nec testari, nec testimonium dicere nec matrimoniū contrahere possit, ut per Soz. conf. 47. facti narratione. col. 3. li. 3. Dec. conf. 112.
- 20 in præsenti consultatione. in primo dubio. † & dicit Abbas in c. fi. de maledicis, quòd capitulum illud non habet locū
- 21 in abrico blasphemante, † & quæ diximus de ebrio idem dicendū est furioso, infano, mentecapto, & huiusmodi, qui præsciunt quid agant. ¶ Vitia autem prædicta locum non habent quando habent dilucida interualla, ut quādo quis est parumper ebrius, ut in ijs, qui uino exhilarantur, non autē penitus inebriantur, item in ijs, qui post recuperatum sensum incedunt iactabundi ut uideantur delictum ratificare, ut de his latè per Francif. Rip. in d. l. fi. nu. 22. C. de reuoc. donat. ¶ Vbi à uitio ebrietatis, & à delicto propterea extra ordinem eosdem puniendos esse, & non liberari affirmat
- 22 item quòd dicens se ebrium tempore delicti tenetur hoc probare, & quando præsumatur continuatio furoris, item furor quomodo probetur dixi in libro meo de prob. negat. † & non creditur testi deponēti super erbetate nisi reddat concludentem rationem Felyn. in c. causam. j. ex. de testamen. Bal. in l. furiosum. C. qui testam. fac. poss. & de materia. ¶ Et quis teneatur probare factum tēpore furoris uel non ultra prædicta, uide per Alex. conf. 141. per tot. lib. 1.
- 24 & per Dec. in reg. furiosi. ff. de reg. iuris. ¶ † Licet autem id hominum genus actiue non comprehendatur in cautione
- 25 ne hac tamē passiuè comprehendi debet; quia † non debet addi afflictio afflicto iuxt. no. in l. Diuus. ff. de his qui sunt sui uel alien. iur. l. tam dementis. C. de episcop. audient. Rip. in l. ex facto. col. 14. ff. de vulg. & pupill.

S V M M A R I V M .

- 1 Sempronius promisit non offendere Gaium, tamen manibus tactis, et adhibita uiolētia, eripuit è manibus ipsius Gaij, certas res, quas ipse portabat, non dicitur per hoc fracta cautio de nō off. quia requiritur tactus in personā, cū dolore, tumore, liuore, uel

re, uel nūlnerē, nec sufficit sola strīctura: Et hac maximē procedunt si attestauit tollere, non tamen abstulit.

- 2 Pax, licet rumpatur per castramentationem, tamen attestatio ad offensionem in personam, licet perueniatur ad actum proximum, non frangit cautionem de non off.
- 3 Aliud est offendere in personam, aliud offendere uoluisse. Conatus, regulariter non punitur, nisi sequatur effectus.
- 4 Promittens non off. retinet stipulantem in priuatis carceribus per hoc non frangit cautionem. ibi. 6. distingue ut numero. 7.
- 5 Carcer est mala mansio, & species questionis, & uidetur quod sine dolore esse non possit.
- 8 Qui promisit non offendere Titium si eundem uolentem offendar non frangit cautionem, ratio ibi. 10. limit. 11.
Nemo uidetur dominus membrorum suorum.
- 9 Cautio de non off. non tantum respicit utilitatem priuatam, quā publicam.
- 12 Promissio facta est de non off. in rebus, & bonis, quatenus extendatur significatio illorum uerborum.
- 13 Verbi, Rei, latissima est significatio, & uerbi Bona, ita ut liber super hoc conscribendus esset.
- 14 Promissio de non off. in personam frangitur etiam si quis ita aliquem coegerit, ut in maximo periculo uitae constitutus, & in maxima calamitate habeatur, licet promissio de non off. simpliciter, intelligatur in personam, & non sufficiat in bona.
- 15 Lesio maioris partis bonorum equiparatur lesioni corporis.
- 16 Decuriones, uel priores locorum possunt condere statutum, ut in aliquem euentum detur cautio de non off.
- 17 Ediēta, quae fiunt à nouo successore, ut renouentur cautiones de non off. ualent.
- 18 Fiscus an debeat ratificare ante commissum delictum, ad hoc ut agere possit ad pœnam? sicuti & coniuncti, uide ibi usque in fi. quest.
- 19 Cautio data est de non off. usque in talem gradum, facta fuit offensio, & probata, sed non probatus gradus, num poteris agi ad pœnam.

Auferre aliquid de manibus stipulantis, an sit
frangere cautionem, & quæ in materia.

Cap.

XXXV.

- A**LIQVIS † abstulit de manibus eius cui promissum fuerat non offendere res, quas ille manibus gestabat adhibita uiolentia, manibusque tactis, utrum dicatur fracta cautio de non offendendo? uidetur quod non, per ea quæ supra dixi.
- ¶ Quod requiritur tactus in personam cum dolore, tumore, liuore, uel uulnere, nec sufficit sola strictura, pro quo facit quod in casu prædicto ita auferentem res de manibus clerici non incurrere in can. si quis suadente. scribit Card. Florenti. in c. nuper. ex. de sent. excommu. licet gloss. ibi contrarium uideatur tenere, & sequitur Rip. in l. fin. q. 16. C. de reuo. don. ¶ Hæcque; maximè procedent si attētauerit tollere eandem rem non tamen abstulerit sec. Inno. in d. c. nuper, & per Gemin. consi. 134. in causa, quia † licet pax rūpatur p castramentationē iux. no. per Bar. in rub. de castramenta. lib. 12. Ferretum in tit. de feriis. nu. 160. Tamen attentatio ad offensionem in personam licet perueniatur ad actum proximum non frangit cautionem de non offendendo; quia † aliud est offendere in personam, aliud offendere re uoluisse. l. item apud Labeonē. §. tenetur. ff. de iniuriis. & regulariter non punitur conatus, nisi sequatur effectus. l. 1. §. si. ff. quod quisque iu. & scribit Fel. in trac. de conatu, & ita quod per attētationem non incuratur in pœnam. l. si. C. de reuo. don. scribit Frā. Rip. in d. l. si. q. 25. Ibidemque; q. 6. de attentāte pudicitiam uerbis quidquid sentiat Bar. in l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publicanis.
- ¶ Quæro quid si promittens non offendere retineat stipulantem in priuatis carceribus utrum frangat cautionem de nō offendendo? Quod sic uidetur; quia † carcer est mala māsio & species quæstionis. l. item apud Labeonem. §. qōnis. ff. de iniuriis, & † uidetur q. sine dolore esse non possit.
- ¶ Contra tamen puto; quia non læditur in personam licet eidem fiat iniuria, & ita scribit Franc. Rip. in l. fin. q. 17. C. de

- de reuo. dona. Vbi hoc multo magis uerum esse dixit si captus sit apud hostes, & liberari possit soluendo taleam si non liberetur; quia licet inferatur iniuria tamen corpus non
- 7 læditur. ¶ Planè si is ibi moreretur, uel durissimè tractaretur ita ut non modicus inde dolor cognosceretur secus dicendum esset ut aliàs dixi.
- 8 ¶ Quæro quid si quis promittat non offendere Titium deinde uolentem eundem offendat an frangat cautionem? uidetur quod sic quoniam nemo uidetur dominus membrorum
- 9 suorum. l. liber homo. ff. ad leg. Aquil. ¶ & hæc cautio non tantum respicit utilitatem priuatam quam publicam, iux. not. in l. congruit. ff. de off. p. si. fac. not. per Aymo. cōf. 238. & diximus aliàs et parte non petente dandam esse. Bar. in §. rectè. & in §. usque. j. alleg. Dec. in reg. nemo. j. alleg.
- 10 Cōtra tñ puto quia uolenti non fit iniuria. l. 1. §. usque; adeo, ubi Bar. ff. de iniur. & in materia scribit Frā. Rip. in l. si. nu. 48. C. de reuo. don. Tira. de retra. cōsan. §. 12. gl. 1. nu. 17. & sufficit cōsensus et tacitus. Alex. cōf. 63. in dubitatione. li. 5. Ang. cōf. 396. Doctor. Dec. in reg. nemo fraudare. ff. de reg. iu. Soz. reg. 272. & adulteratæ tacetū non fit iniuria, arg. no. p. Bar. cōf. 175. dñe ptās, sed in alia iniuria secus est ut
- 11 alapa. Cag. in reg. nemo fraudare. i. si. ff. de reg. iu. ¶ Verū tñ est quod si hæc cautio p̄stita fuisset principr ex officio iudicis p̄ interesse, & utilitatē reip. existimare aliter dicendū eē, faciunt no. in l. 1. ff. de his q. mort. sibi cōsciuerūt, Fel. in c. cū oēs. ex. de cōsti. Dec. cōf. 438. Paris. cōf. 155. li. 4. Soz. iu. cōf. 51. li. 1. cōf. 59. col. antep. li. 3. Et ita intelligat quod nemo est dñs mēbrorū suorum. l. liber hō. ff. ad leg. Aquil. Guid. Pap. q. 61. & q. 268. Dec. cōf. 569. & ita vñ sentire. Bar. in l. 1. §. usque; adeo. ff. de iniuriis. l. inter. §. rectè. ff. de furtis. Ange. Are. §. 1. insti. de obli. qu. ex cōtra. Dec. sentit in reg. nemo fraudare. in si. ff. de reg. iu. & cogita an id sit noua cā.
- 12 ¶ Quæro quid si p̄mittat non offendere in res, & bona qua-
- 13 tenus extēditur significatio? ¶ certè latissima est rei significatio iux. not. in l. rei, & in l. uerbū. ff. de uerb. sig. in l. 1. ff. si cer. pe. in l. à Diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudi. in l. bonorū. ff. de uerb. sig. super quibus si instare uellē certè d
- ho.

- hoc liber mihi conscribendus esset, & quæ dicatur magna læsio in bonis uide p Frā. Rip. i d. l. fi. q. 24. C. de reu. don.
- 14 Et notandū est q̄ promissio de non offendendo in psonā frangitur etiā si quis ita aliquē coegerit ut in maximo periculo uitę constitutus, & in maxima calamitate habeatur, ut per Iuliu Ferre. in tit. de feriis nu. 147. Licet promissio de nō offendendo simpliciter intelligatur in personā & nō sufficiat aliās in bona, quāquā arg. contra pollet ex not. in reg. nō debet. ff. de reg. iu. ubi si in psonā offendere magis;
- 15 & in bona. ut ibi per Dec. & Cagn. † læsio. n. maioris partis bonorū corporis læsioni cōparat. §. pe. in lti. de excus. tuto.
- 16 ¶ Quæro utrū per Decuriones siue p Priores loci statutu fieri possit q̄ in aliquē euentū detur cautio de nō offendendo? Bar. in l. ambitiosam. ff. de decre. ab ordi. facien. fac. not. in l. sæpe, col. 2. ff. de re iudi. l. as. in l. si quis. C. de inoffi. testa. & facit l. cum postulassēm. ff. de dam. infe.
- 17 ¶ Hinc facile coniicere argumentariq̄ licet q̄ dicta, quæ sunt à nouo successore quod renouentur cautiones de non offendendo ualent.
- ¶ Quæro dixi s. q̄ ad hoc ut cautio de non offendēdo operetur quoad cōiunctos, quoad pœnā requiritur ratificatio, & nō sufficit q̄ post cōmissum delictū hoc ratificetur ut retro trahatur utrū hoc procedat in fisco, ut necesse sit q̄ ipse prius ratificauerit si uelint agere ad pœnā? ¶ Per supradicta, & per not. in l. bonorum. ff. rem rat. hab. cum si. † puto. hoc idē procedere in fisco; quia in hoc fiscus nō reperit priuilegiatus. l. itē ueniunt. §. itē. ff. de pet. hæred. & not. per Doct. in l. 1. ff. sol. matr. Tiraq. de retra. §. 1. glo. 14. nu. 100. Soz. iu. conf. 124. col. 2. lib. 3. Deci. conf. 531. Guid. Pap. de cis. 536. uerum tñ est q̄ post ratificationē ad utilitatē qui libet agere poterit sec. not. per Dec. conf. 453. col. fi. ¶ Ex quibus putarem cautē acturū fiscum si Notario, qui cautiones huiusmodi recipit de iisdem recipiendis mandaret, uel generaliter cautiones oēs à Notariis curiæ pro se faciētes stipulatas acceptaret. Ratificationem tamen non requiri Corn. putauit conf. 40. in litera N. lib. 2. & de consuetudine forsitan seruatur ne aliās nunquā cautio hæc de nō of-
- fen-

sendendo rūpatur. ¶ Et aduerte; qā ēt si ratificatio interuenit nēceſſe eſt quoad fiſcū q̄ ſtipulatio fiat p̄ Notariū fiſco: ſecus ſi per partes Bar. in l. arbit. 2. ff. de arbit. in l. 1. ff. de iure fiſci Ferret. in tit. de feriis; nu. 67.

- 19 ¶ Quæro data eſt cautio de nō offendēdo uſq; in talē gradū, probatur de offenſione, ſed non probatur de gradu hoc eſt quoto gradu quis coniūctus ſit, utrū agi poſſit ad pœnā? q̄ non, Deci. conſ. 530. col. 1. & not. in c. licet cauſam, ex. de teſt. fac. not. per Alex. conſ. 80. col. 1. lib. 1. Dec. cōſ. 596. Soz. iu. cōſ. 138. col. 1. lib. 2. Deci. in c. poſtremo. col. 2. de appel. cōſ. 13. cōſ. 221. & latē p̄ Tiraq. de retra. §. 1. gl. 16.

S V M M A R I V M.

- 1 Frangens cautionem illi, qui primò fregit, (quod potuit impunè facere, etiam ex intervallo) an poſſit ultra offenſionem, petere etiam pœnam, quia ille primo fregit cautionem? uide ibi.
- 2 Quis non debet duplici pœna affici, pro eodem delicto.
- 3 Solutio pœnæ, habetur pro obſervatione contractus.
- 4 Cautio licet ex prima offenſione fracta fuerit, tamen quoad pœnam legis offendere non licet.
- 5 Pœna alia eſt cautionis, alia pœna legis.
- 6 Promiſſum eſt non offendere, uel nō offendi hinc inde per cōiunctos, utrū ueniant hi qui poſt cautionē facti ſunt cōiuncti, uel hi qui ſunt nunc, ſed ignorantur, ut quia diu fuerūt abſentes? uide in ſi. q. ubi ſe remittit ad ea, quæ aliàs ſcripſit, circa hæc.
- 7 Diſpō intelligitur de præſentibus cōſanguineis non aut de futuris
- 8 Promiſſum eſt non offendere uſque in tertium gradum, gradus hic computabitur ne ſecundum ius ciuile, an ſecundum ius canonicum, an ſecundum ſtatutum loci? ibi.
- 9 Notarius ſi uno modo ſtipuletur, & alio modo ſcribat, ſtatur ſtipulationi.
- 10 Promiſſio facta nō offendi cōiunctos, uel offendi per cōiunctos, uſque in tertium gradum, dictio illa uſque includit tertium gradum. & quid ſi dicatur in tertiam eius generationem ibi remiſſ.
- 11 Fideiuſſor de non off. conſtituit ſe principalem, ſi haberet primi legum exceptionis, contra excuſionem, an illud amittat? ſe remittit ad diſtinctionem glo. in aut. de fideiuſ.
- 12 Principalis ſi non eſt ſolnendo, & hoc notoriū eſt, ſtatim fideiuſſor

- iussor conueniri potest & amplia, ut ibi.
- 13 Fideiussor conuentus à creditore, si sit pauper, poterit soluere de bonis principalis, ne forsitan in carcere marcescat.
- 14 Fideiussor probans solutionem, per confessionem creditoris repetit à debitore.
- Processus factus contra principalem, nocet fideiussori citato.
- 15 Fideiussor non potest cogi ad renouandam, uel prorogandam, uel confirmandam fideiussionem finitam.
- 16 Fideiussorem pro fideiussore æque idoneum dare licet, ut pignus pro pignore.
- 17 Quidam intercescit inter A. & B. qui nollebant facere pacem, per hæc uerba, A. ne timeas, à B. quia te non offendet, & mihi crede, similiter dixit B. cum fuerit contrauentum, an iste teneatur ut fideiussor, uel extra ordinem, distingue ut per eum.
- 18 Faciens, offendi, non dicitur proprie fecisse, uel offendisse.
- Non est recedendum à proprietate uerborum in materia cautionis.
- 19 Suadens, uel dans consilium assistens præstans opem in maleficio, si ipse non percussit, non rumpit cautionem.
- 20 Promissio facta est de nō off. sub pœna applicanda fisco, tamē altera pars alteram offendit, & postea ab ea habuit pacem, uel fuit exculpata, an hoc sibi profit ad euitandam pœnam in præiudicium fisci? concl. quod non, quia alter non potest pacisci in præiudicium alterius.
- 21 Cauentes, si post datam cautionem in simul conuersati fuerint & postea alter alterum offendat, præsumitur ex noua causa.
- Per conuersationem, remitti dicitur præcedens iniuria.
- Qui uerbis intulit iniuriam, si infra 30. dies, uel ante lit. contestata eum dictorum pœniteat, non tenetur actione iniuriarum.
- 22 Confessio offensi morientis ad inculpandum non operatur, tamen ad exculpandum multum prodest.
- 23 Reconciliatio quid operetur? ibi.
- Pax ex potu, esu simul, & ex osculo pacis, inducitur, quæ etiam in testamento fieri potest.
- 24 Pars licet possit remittere iuramentum parti, tamen si pars incidit in periurium non potest.
- Exculpatio ualde operatur ad probandum, non delictum.
- 25 Pax facta ad cautelam, habet uim excipationis.

Pax simplex in dubio aliquo non dato non probat delictum.

- 26 *Iudex potest interponere autoritatē suā, ut detur cautio sub ea uerborū conceptione quæ sibi uidebitur, si partes discordant in dando ipsa cautione, & multa ibi de autoritate iudicis.*
- 27 *Clausula toties quoties, in materia cautionis operatur, ut si quis millies contrauenerit, toties tenetur, licet non operetur in fauorem contrafacientis. & alia. ibi de ista clausula toties, quoties. nu. 28.*
- 29 *Verba quandoque, quodocunque, semper. perpetuo, & huiusmodi quid importent ibi remis.*
- 30 *Ille qui primo offendit soluit pœnam, postea fuit offensus ab alio, non est audiendus si uult repetere pœnam solutam: sed nec pœnam aduersarij petere potest ratio ibi.*
- 31 *Cautio semel commissa, amplius uires non habet.*
- 32 *Clausula rato manente pacto, nec clausula toties quoties quicquam operatur in fauorem primi offendentis.*
- 33 *Clausula rato manente pacto in materia hac cautionis, & similibus, operatur ut si contraueniatur peti possit pœna, & obseruatio contractus, nec tunc locum habet solutio pœna habetur pro obseruatione contractus.*
- 34 *Iuramentum habet uim clausule rato manente pacto.*

Vtrum liceat frangere cautionem, siue offendere, & petere pœnā à frangente? & de qq. in materia.

Cap. XXXVI.

- Q**UAE R O diximus supra quòd frangenti cautio nem licet eandem frangere etiam ex interuallo impunè † utrum iste secundo frangens prosequi possit etiam pœnam & offendere? quòd sic tenuit Alex. post alios, quos allegat in l. cum proponas. 2. C. de pactis. Idem tamen Alex. post Bal. & Rom. in l. semel mora. ff. solut. mat. tenuit cōtrarium, & facit ratio:
- 1 quia † nō uidetur æquum quòd de eodem delicto quis duplici pœna afficiatur iux. not. in l. bona fides. ff. de reg. iu.
 - 2 In his tamen aduertendum est; quia si pœna soluta fuerit
 - 3 per contrauenientem † solutio pœnæ habetur pro obseruatione

tione

tione contractus secundum comm. opinionem in l. cum pro
 ponas. 2. C. de pactis. ¶ Dicere tamen possumus, q̄ offensio
 hæc postea ad offensionem facta uidetur esse ex noua cau-
 sa, quæ licet iniusta prodest ad excusandum à pœna cautio-
 nis ruptæ, & eodem mō si prius facta sit offensio considera-
 ri p̄t. ¶ Et ita uerior v̄r opinio Alex. in d. l. cum proponas.
 Licet eiusdem opinio in d. l. semel mora, uideatur cōior.
 fac. no. per Bar. in l. cum pater. §. libertis. de leg. 2. Alex.
 conf. 3. 2. opportunè. in fi. li. 2. & per Fely. in c. peruenit. 2.
 ex. de iureiu. ¶ Circa quæ præterea est aduertendum: quia
 hunc à pœna delicti à lege imposita liberari nō puto; quia
 4 ¶ licet cautio ex prima offensione fracta sit: tamen offende-
 re non licet. l. 1. C. unde ui cum ibi no. q̄ & ex eo confirma-
 5 tur q̄ talia est pœna cautionis, alia est pœna legis. ad hæc
 Bal. quæ remissiue alleg. Marant. de ord. iu. in tit. de satisfd.
 ¶ Quæro promissum est non offendere uel nō offendi hinc
 6 inde per coniunctos, utrum in hac cautione ueniant etiam
 hi, q̄ post facti sunt coniuncti, uel hi qui nunc sunt coniun-
 cti, sed ignorantur ut quia diu fuerunt absentes? q̄ ii non
 comprehendant facit. l. Rutilia pol. l. ff. de contr. empt. no.
 per Bar. in l. si ita. ff. de au. & arg. leg. & per Soz. iu. cōf. 99.
 per tot. li. 3. conf. 17 1. per tot. li. 2. Bartho. Soz. in l. 1. in 2.
 no. ff. de reb. dubiis. cum si. quæ infarciri hic possent ex no-
 7 tatis per Tiraq. de retra. §. 1. gl. 9. nu. 81. & seq. hoc est q̄
 dispositio intelligitur de præsentibus consanguineis non
 autem de futuris, Iulius Ferret. in tit. de feriis. nu. 62. ¶ Fa-
 ciunt tamen contra notata per Franc. Rip. in l. obligatio ge-
 neralis. col. 1. ff. de pignoribus. Ioan. And. in reg. qui sentit
 de reg. iu. li. 6. Ang. conf. 260. Thema. Dec. in reg. in omni-
 bus. ff. de reg. iu. à quibus non absunt no. per Ang. in l. fi.
 ff. de consti. prin. Alex. conf. 178. li. 1. Ias. conf. 25. li. 3. Bru-
 nus de augmento fol. 12. Parpal. in l. placet col. pe. C. de
 sacros. ecclesiis cum multis cumulatis per Cagnol. in reg.
 in omnibus. ff. de reg. iuris, ubi habetur quomodo in simpli-
 ci dispositione ueniant futuri. faciunt nota. per l. qui iure
 ff. de milit. test. ¶ In uniuersitate tamen secus est; quia hæc
 crescit & decrescit, & semper eadem uidetur ut per Doct
 in l.

in l. cum proponebatur. ff. de iudiciis. in l. formæ. §. quamquam. ff. de censu. Dec. in reg. in omnibus. col. pe. ff. de reg. iu. quare in ea facile inuenietur causa alterandi. ¶ Idem q̄ de uniuersitate dicendum est in liga, in sociis, in confœderatis, & uidenda sunt no. per las. in l. si ita stipulatus. §. cum stipulamur. ff. de uer. obli. ¶ Planè in his qui tempore cautionis interpositæ erant coniuncti uel affines, uel sequaces & post inimici facti sunt, uel desierunt esse, ut supra, an quoad eos cautio cesset saltem ope exceptionis? memini aliàs scripsisse, q̄ sufficiat semel exiitisse licet non duret, Cor. conf. 7 l. per tot. lib. 1. Paris. conf. 32. nu. 39. lib. 1. sed ad aliàs dicta me remitto.

- 8 ¶ Quæro si promissum est non offendere usq; in tertium gradum computabimus secundum ius ciuile, an secundum ius canonicum, an secundum statutum loci? uide no. p. Ale. in l. cum quidam. §. q̄ dicitur. in fi. ff. de acq. hæ. & per Soz. iu. conf. 116. col. fi. li. 3. conf. 25. col. fi. lib. eo. Bar. conf. 15. quæritur utrum gradus. Aléx. & Doct. in l. fi. C. de successor. edict. & si argumentemur a successionibus gradus computabitur secundum ius ciuile, Dec. conf. 85. col. 1. & 2. Ludouic. Gozad. conf. 26. in causa & latè. cumulat Tiraq. de retra. §. 1. gl. 9. nu. 23. & uidetur computandum ita ex notatis in supradictis locis, & per Doct. in l. quo tutela. ff. de reg. iu. ¶ Practici tamen notarii dicunt promittunt non offendi coniunctos, & per coniunctos usq; in tertium gradum computandum secundum ius canonicum.

- ¶ Sed quid si qs tunc sit in tertio & in quarto vñ casus omisus; quia casus mixtus est iux. no. in l. 2. ff. de uer. obli. & supra quoq; diximus q̄ si in stipulatione huius cautionis declaratio hæc omissa fuerit an ex consuetudine uideatur repetita? uidetur q̄ sic ex no. per l. si fundus. ff. de eui. ipse tamen propter odium huius cautionis secus putarem iuxta
9 no. in reg. odia. ex. de reg. iu. ¶ q̄ si notarius uno modo stipuletur, alio modo scribat, inspicitur stipulatio iux. not. in l. quoties. ff. de hæred. instit. in l. si librarius. ff. de regul. iur. cum similibus. ¶ Quæro promittitur non offendi
10 coniunctos usque in tertium gradum, uel non offendi

per coniunctos usque in tertium gradum utrū dictio usq;
excludat, uel includat tertium gradū? uidenda sunt not. per
Bar. in l. patronus. §. Sépronio. de lega. 3. Abbas & add. in
c. cū dilecti. na. §. ex. de dolo & cōtumac. Felyn. in c. quia
in fi. ex. de præscr. Soz. iu. conf. 5. ad fi. lib. 1. Alex. conf. 47.
ad fin. lib. 5. & quòd quando refertur ad gradum includat
idem Alex. conf. 111. col. fi. li. 3. & ita concludemus in ma-
teria, sed contrarium uidi cōsultum per Dominum meum
Restaurum Castaldum in conf. 234. sec. numerum ibi posi-
tum ubi allegat ita consuluisse Soz. iuniorem, & facit ra-
tio odii huius cautionis à quo forsitan id regulari posset.
¶ Sed quid si dicatur in tertiā eius generationē, computa-
tio quomodo fiat uide per Alex. conf. 125. li. 5. conf. 111.
lib. 3. & per Iasō. in l. fin. C. de iure emphi.

- 11 ¶ Quæro fideiussor de non offendendō constituit se prin-
cipalem (non enim quæro nunc an is habeat exceptionem
excussionis) utrū amittat priuilegium illud si haberet? di-
stingue ut per glo. in auth. de fideiussorib. in prin. Petrum,
Cy. Ray. in aut. præsentē. C. de fideiussor. & per Alex. conf.
31. in causā executionis. nu. 29. lib. 4. Marfil. in rubric. de
12 fideiuss. ¶ Et quando notorium est principalem non esse
soluendo statim fideiussor conueniri potest, ut per Bart. &
alios in l. decem. ff. de uerb. oblig. in l. fi. ff. si cer. pet. Marfil.
sing. 220. & Alex. in d. l. fi. dicit hanc esse comm. opinionē.
¶ Et ampliatur si principalis sit rixosus, uel non solitus sol-
uere, uel pro delicto teneatur, sed hic tenetur ex cōuentio-
13 ne principalis. ¶ Item poterit fideiussor conuentus à credi-
tore soluere de bonis principalis quando ipse est pauper
ne forsità in carcere marcescat sec. Bar. in l. si procuratorē.
§. ignorantes. ff. mandati. & esse com. opin. scribit Marfil. in
rubr. de fideiuss. num. 364. ubi maximè hoc procedere pu-
14 tat in fideiussore de iudicio sisti. ¶ Et fideiussor probās per
confessionē creditoris solutionē repetit à debitore Alex.
in l. ubi autem. §. illud. ff. de uerb. obligat. in l. duobus. §.
quòd autem. ff. de iure iurando. conf. 25. lib. 2. conf. 90. li. 3.
Affl. deci. 94. & an sit necessaria cessio Bal. in l. nulla. C.
de solutioni. & fideiussori citato nocet processus factus cō-

- 15 tra principalem Alex. in l. is apud quem. C. de transact. †
 & finita fideiussione fideiussor cogi non potest ad renouan-
 dum vel prorogandum vel cōfirmandum fideiussionem l.
- 16 nec emere. C. de iure de lib. cum simil. † & fideiussorē pro
 fideiussore æque idoneum dare licet vt pignus pro pigno-
 re vt per Decium in reg. plus cautionis. ff. de reg. iur. ¶ De
 mercede autem Notarij circa contractus stipulationis cau-
 tionis instrorū, cū iure certum quid nō sit determinatū,
 arbitrio iudicis relinquetur iux. l. 1. ff. de iure de lib. cū si.
- 17 ¶ † Quidam intercessit inter duos qui non uolebant fa-
 cere pacem quibusdam de causis in hunc modum. A. ne ti-
 meas à B. quia te non offendet, & forsitan addidit mihi cō-
 fidas, item contra dixit B. ne timeas ab A. quia te non offen-
 det mihi crede Cum fuerit cōtrauentū quid iuris? uidet q̃
 iste q̃ interuenit ita teneat vt fideiussor, uel extraordinem.
 ¶ Quod si mādatū à partibus hinc inde ad hoc habuit uidē-
 tur principales ut fractores pacis obligari iuxta not. in. l.
 non impossibile. ff. de pactis cum similibus, & supra scripsi-
 mus. ¶ Dixi aliās si rectē memini quod ille qui promissit
 non offendere simpliciter non videtur contrauenire man-
 dando, quare addendum est quod non offendet per alium,
 & quod alij pro quibus promittitur non offendi per alios
- 18 non offendent; ita enim comprehendetur mandās; quia †
 licet faciens offendi non dicatur propriē fecisse, siue offen-
 disse sed fite vt p Doct. in. l. non ideò. C. de accusat. Bart.
 in. l. sed si vnus. §. si seruus. ff. de iniurijs, & hæc vī magis
 com. opi. vt dixi in communibus meis, & notari potest ex
 allegatis per Alex. in l. 1. col. 2. nu. 23. uers. ego puto. ff. de
 uerb. oblig. Iaso. in l. si is, qui pro emptore. num. 378. ff. de
 usucap. pro empt. Ang. de malef. in uerb. Andræam mā-
 datorem, & regulariter tum in aliis materiis, cum in hac
 præsertim nō est recedēdū à proprietate uerborū, ut dixi
 latē in libro meo de interpretatione uerborū; tamē p̃priē
 dicūt per alium facere. ad hæc Baldus conf. 52. libro primò
 Alex. conf. 65. per tot. li. 4. Ant. Corset. in sing. in uerb. ex-
 tensio. Dec. conf. 604. col. fi. Constit. posses. 2. part. q. 7. Is
 tamen aliās tenet de mādato Rom. sing. 711. tu scis Marfil.

- 19 sing. 132. ¶ Et per hæc quoque semper putavi q̄ assistens maleficio, uel præstans opem, si ipse non percutiat nõ rum per cautionem, & multominus suadens, uel dans consilium secus tamẽ est si plures principales ut trabe æque percussierint & certum est q̄ omnes. arg. l. item Mella. §. si plures. ff. ad leg. Aquil. namq; si non constat q̄ omnes, sed dubitatur quis ex eis aliàs tetigi, q̄ si in tali casu quo ignoratur quis percussit frangatur cautio mitius castigabitur Marf. sing. 15. & ad ea, q̄ de consilio uide Dec. in reg. cõsiliũ. ff.
- 20 de reg. iu. ¶ Quæro promisi te non offendere sub pœna fisco applicanda, mō te offendi, tu facis mihi pacẽ, uel me exculpas, utrũ hoc ualeat in p̄iudiciũ fisci? q̄ nõ scribit Ang. & Imo. in l. insulam. §. si. ff. sol. ma. alter pacisci non potest in p̄iudiciũ alterius, iux. no. per las. in l. si. ff. de pactis, & ita scribit Fely. in c. urgentis. ex. de hære. Cagn. in reg. id. q̄ nostrum. nu. 7. ff. de reg. iu. ubi alleg. Bal. & Castren. in d. §. si. l. insulam. ff. solu. mat. & per Ferretum in tit. de feriis. nu. 104. scribit las. in l. si reus. ff. de pactis in l. 1. C. de iure emphit. ¶ Verum tamen est q̄ ante offensam fieri posset pax, & tolli cautio de non offendendo: sed secundum ea, quæ supra aliàs dixi, & an ante ratificationem fisci uel alterius paciscens possit mutare pactum, uide Alberi. in l. conuentio. ff. de pignoribus Tiraq. de retra. conu. §. si.
- 21 ad si. ¶ Et aduerte: quia si post cautionem interpositam cauentes simul conuersati fuerint, si postea unus alium offendat p̄sumitur q̄ ex noua causa, licet factum aliàs non p̄betur: quoniam per conuersationem remitti dicitur p̄cedens iniuria. §. si. in l. de iniuriis, & facit q̄ ille, qui uerbis intulit iniuriam, si statim hoc est intra triginta dies, uel ante litis contestationem, secundum alios, ut per Dec. & Cagnol. in reg. quidquid astringendæ. ff. de reg. iu. reuocaret, uel dictorum eundem pœniteret non tenetur actione iniuriarum. Ang. in l. si non conuicti. C. de iniuriis ubi Riminald. ad Salyc. Marf. sing. 626. Ferrat. caut. 39. Ferdin. His-
- 22 panus §. his itaque. nu. 76. in l. de actionibus. Item ¶ confessio offensi morientis, non operatur ad inculpandum, tamen ad exculpandum multum prodest Gerardus no. 55. Bal.

- Bal. in l. 1. n. 33. C. comm. de legat. Marfil. not. 22. & dixi de probanda negativa, sed hoc interveniente iuramento
- 23 iux. l. iurisiurandi. C. de testib. & addet q. si post reconcilia-
ti & postea facti sunt inimici: tamen recôciliatio operatur
quod antiqua causa non attenditur, & magis hoc verum
erit si postea reconciliati iterum sunt ut per Ferretum in
tit. de feriis nu. 104. & nu. 105. & nu. 207. uide quid opere-
tur pax facta in extremis, & aliàs quid si pars negauerit se
offensam à tali, an formari possit inquisitio & ex potu, esu
simul, & ex osculo pacis inducitur pax, ut per alle. per Fer-
ret. ubi supra ad fin. & in testamento fieri potest pax Ia-
son in l. cum antiquitas. C. de testam. Et ad id, quod dixi
per pacem fisco non præiudicari; facit pulchrum simi-
- 24 le quod ꝑ licet pars parti iuramentum remittere pos-
sit tamen cum pars contrahenit, & in periurium incidit,
non potest Bald. in aut. quod eis. C. de nuptiis, Bar. in l. La-
béo. ff. de iure iurando Alex. conf. 17. ponderatis. col. 1. li. 2.
3. & nota quod exculpatio ualde operatur ad probandum
- 25 non delictum & ꝑ pax facta ad cautelam habet uim excu-
pationis, & in dubio pax simplex aliquo non dato non pro-
bat delictum, iux. not. per Iasonem, post Alex. in l. decem
ff. de uerb. oblig. & per Alex. in l. 1. ff. de oper. nou. nunt. &
latè per Carrerium in pract. sua.
- 26 ¶ Quæro partes discordât in danda cautione, siue in eadē
concipiēda; alius enim usq; in tertiū alius usq; in quartū,
alius sub una pœna, alius sub alia vult cautionem concipi,
utrū iudex possit interponere auctoritatem suā ut deē cau-
tio sub ea uerborum cōceptione, qua ipse uelit? ꝑ sic. facit
quia ubi iudex non potest facere quod partes concordent
in faciendo aliquo actu si per iudicem talis actus expediri
potest ipse faciet sec. Bar. in l. in uenditione. §. si unus. ff. de
bon. autho. iudi. possid. ubi & in eligendo sapientem loqui-
tur, & si partes non concordent in formando puncto quæ-
stionis iudex ipse formabit sec. Bar. & Ang. in l. 1. C. de re
latio. Franc. in c. intimasti in 3. no. ex. de appellation. & ma-
gis in terminis quod si ex statuto facienda sit pax, & par-
tes discordent in concipienda pace, iudex ipse capitulabit

sec. Bar. & Alex. in l. de die. ff. qui sat. cog. & si consanguinei
 puellæ discordant in concipiendo contractu matrimonii,
 iudex supplebit Bar. in l. si. in si. ff. de appel. recip. ut hæc;
 atq; alia huiusmodi in materia cautionis huius & concor-
 diæ prosequitur Fel. in rub. de treuga. & pace col. 4. & seq.
 ¶ Et ex prædictis dicerem q; si à parte petatur cautio pœna
 in euentum contrauentionis illa constituetur, quæ iudici
 vř attendenda negotii, & partium qualitate si partes non con-
 cordet, sinuerò ex mero iudicis officio quæ pœna sibi prin-
 cipaliter supradictis qualitatibus attetis statuetur. ¶ Et ua-
 let et si addatur maior pœna, q̃ iure communi contineatur
 ut per Bar. in l. non est impossibile. ff. de pactis & in l. si ita
 stipulatio sit facta. ff. de uer. ob. per nomina quotitatiua ul-
 tra quadruplum minimè potest, ut not. in §. tripli. insti. de
 act. ¶ Et in his non erit locus gratificationi, uel sorti de q-
 bus uide per Rip. in l. quominus. col. 11. ff. de sum.

- 27 Quæro clausula toties, quoties in cautione hac, atque hu-
 iusmodi quousque extenditur & utrum in infinitum? Videñ
 q; pro prima uice ut in cautione de se representado simpli-
 citer Paul. & Alex. in l. ex duobus. §. si. ff. de iureiur. Alex.
 conf. 16. lib. 4. ¶ In contrarium tamen uidetur communis
 opinio ut notare licet ex Alex. in l. q bona. §. si. ff. de dam.
 infe. Soz. in l. unic. ubi Dec. col. 1. C. de sent. qu. pro eo. qu.
 inte. Crèmen. sing. 11. Alex. conf. 145. li. 2. Marfi. in l. unius
 §. cogniturum. nu. 35. ff. de quæstio. Rub. de fideiuf. q 9. &
 15. sing. 337. & sing. 472. & in pract. §. quoniam. nu. 13. Pa-
 ris. conf. 165. col. 1. ubi alle. li. 4. Iulius Ferre. in tit. de fe-
 riis nu. 70. Ias. conf. 30. li. 1. & per hoc in materia cautionis
 de se representando toties, quoties. ¶ Item in materia de
 compromissis intelligitur q; non satsiat per duas uices
 Dec. conf. 22. Afflictus decisio. 46. ¶ Et hæc clausula exten-
 ditur etiam ad alias causas, ut per Tiraq. in l. boues. §. hoc
 sermone. ff. de uer. sig. in prin. nu. 68. ubi alle. cōf. Ro. 155.
 præmissum laudum. col. ult. Alex. conf. 115. col. 3. li. 4. & te-
 net q; data cautione simpliciter intelligatur de prima uice
 secus si dicatur toties quoties. & scribitur in l. qui fidem,
 28 ff. de transact. f & in materia operatur q; uel si millies ali-
 quis

quis contrauenerit toties tenerur, licet non operetur in fauorem contrafacientis, ut supra scripsi de clausula rato manente pacto, & ponitur in d. l. qui fidem. in l. cum proponas C. de pactis, in l. mora. ff. solu. ma. Clausula toties quoties importat conditionem quoque, ut per Dec. conf. 448. col. fi. & nota q̄ licet non operetur in fauorem contrafacientis uidetur quod sit noua causa licet iniusta. ¶ Et ad hæc de uer

29 bis quandoque, † quandoque, semper, perpetuò, & huiusmodi uidentur sunt latissime allegata per Tiraq. de re. tra. conuen. §. 1. gl. 2. per tot. ¶ Item præterea quando unū sit delictum uel plura materia est latissima, de qua per Bal. in l. si quis id, quod. ff. de iurisd. om. iud. Bar. in l. si gemma ff. arbo. furt. cæsar. in l. nūquam plura. ff. de priuat. deli. in l. vulgari. ff. de furtis. Bal. in l. quicumque. C. de ser. fug. in l. adeo. ff. de his qui no. infra. Bar. in l. inficiando. §. infans. de furt. Fely. in c. rex. de mut. petit. quæ deseruiunt quando plures eodem tempore deliquerunt, uel offenderunt, uel unus diuersis uicibus, uel plures diuersis uicibus quomodo sepius committatur cautio in materia & uide Boer. de. cis. 131. ubi de significatione uerbi quoties, rursus, iterum, sepe, sepius, quādocunq;, & id genus de plurali locutione. ¶ Quæro ille qui primo offendit, & pœnā soluit nunc offenditur ab alio cui soluit, nūc uult repetere pœnam, q̄ soluit, an sit audiendus? Bal. in l. semel mora. ff. solu. ma. Alex. uero ibi contra putat nisi apposita fuerit clausula toties quoties, licet secus putet si apponatur clausula rato manente pacto, contra Io. de Imo. hūc punctum quoque tetigit Ro.

30 conf. 173. conf. 358. Ale. conf. 119. li. 3. ¶ † Videtur q̄ is nō solum pœnam q̄ soluit, sed nec pœnam aduersarii p̄dicti pe

31 tere possit: q̄ cautio semel commissā amplius uires non habet. l. si duo. §. si. ff. de arbitris, & intelligitur dispositio

32 de prima uicē. † Nec clausula rato manente pacto, uel clausula toties quoties quicquam operatur in fauorem primī offendentis, & contrauenientis, & ita intelligantur not. p. Alex. in d. l. semel mora. ¶ Et hinc sumat. cautela, q̄ cautio ne semel fracta illa statim confirmari fiat. ¶ Non obstat q̄ solutio pœnæ habetur pro obseruatione contractus, quia

licet ita sit, tamen secundo offendentem iam offenso uidetur noua causa, quæ licet iniusta excusat, quod esse uerum putauit Iul. Ferret. in tit. de feriis nu. 97. ut offendi impune possit & peti pœna, ad hæc Marfil. sing. 337. Sequens; & in tract. fol. 106. & Cæphal. conf. 35. nu. 7.

- 33 ¶ Quæro clausula rato manente pacto, in hac cautione & in similibus materiis quid operatur? dicitur quod si pars una contrauenit & pars alia, & prima à secunda petit pœnam id facere non potest ut ibi uelit de comm. Certè huius clausulæ uis est quod si cōtraueniatur peti potest pœna, & obseruatio contractus, nec tunc locum habet solutio pœnæ habetur pro obseruatione contractus. l. qui fidem, ubi Bart. Bal. Paul. & alii. ff. de transa. Abb. cap. cum inter R. ex. de elect. in cap. de electio. de arbitris Alex. conf. 32. col. fin. lib. 1. Fely. in cap. peruēnit. 2. col. fi. ex. de iureiur. Rip. in l. fi. q. 33. C. de reuoc. dona. ubi quoque limitat. & in quibus dicitur quod non operatur in fauorem contrauenientis. Sunt tamen qui putent ultra unam uicem non extendi clausulam hanc rato manente pacto, iuxta not. in cap. inno uamus. ex. de treug. & pac. per Fely. & in l. boues. §. hoc sermone. ff. de uerb. sign. sed contra hæc faciunt quæ supra diximus de clausula toties, quoties. & ad prædicta uidenda sunt not. per Marfil. sing. 337. & sing. 472. & per Parisium conf. 165. col. j. li. 4. Cæph. conf. 35. nu. 24. Ferretum in tit. 34 de feriis num. 203. ¶ Item iuramentum habet uim clausulæ rato manente pacto Mod. Bon. in l. si quis maior. nu. 71. C. de transact. & ad præd. Alex. conf. 96. uiso. col. 2. lib. 6. in l. semel mora. ff. sol. matr. Dec. in l. cum proponas. 2. in fi. C. de pactis ubi & de iuramento Soz. iun. conf. 24. li. 2. sed in materia semel cautio rupta amplius non obseruatur uide. Cæph. conf. 35. nu. 26. & ibi dixit quod clausula rato manente pacto, & clausula toties quoties, oper. in fauorē fisci quod is ab utraq; parte pœnā petere poterit. Sed dubito quia prima facie dat nouam causam nisi omnino eam remoueas.

SUMMARIVM.

- I Saluus conductus, qui dicitur fides publica, & est species cautionis de non off. in personam, alicui concessus non durat nisi prima

una uice tantum, fallit nisi fuerit datus ad tempus, uel ad certum negotium. 2. 3.

- 4 Saluusconductus concessus pro ueniendo ad ciuitatem, intelligitur etiam concessus pro redeundo à ciuitate.
 - 5 Saluusconductus in dubio, praesumitur concessus motu proprio, & regulariter est seruandus, non tamen operatur ius remissionis, siue restitutionis bonorum amissorum: quando est concessus pro delicto commissso. 6. 7.
 - 8 Saluusconductus Domino concessus, an trahatur ad familiares, & quomodo operetur in praedictum tertij ibi remiss.
 - 9 Saluusconductus, uel securitas alicui concessa trahitur ad socios etiam hebreos, non ad Saracenos, neq; hereticos. nec ad hostes; quia eorum commercium reprobatur est. ibi
 - 10 Saluusconductus non facit illum securum qui timet multitudinem populi, sed bene eum qui timet sententiam iudicis, nisi secundum morem patrie, nec apud iudicem esset securus.
- Dispositio quævis licet prægnans non trahitur ad actum iuratum.
- 11 Plures Domini unum banniuertunt an unus ex eis possit dare hanc nito licentiam, siue saluum conductum redeundi? & an saluus conductus perpetuo seruari debeat ibi quod, sic.
 - 12 Pauper per cautionem iuratoriam, quod si peruenerit ad meliorem fortunam, soluet, si notorie constat eum non esse solvendo liberatur à cessione bonorum.
 - 13 Saluus conductus, uidetur lex, uel statutum disponens quod priores capi non possint. ex quo tenetur actio in iniuriarum praesens ille qui aliquem ex eis capi fecerit, nisi timor fugæ, subesset. cogere tamen posset illum ad cauendum de se representando.
 - 14 Moratoria, & quinquennales securitates sunt, ne debitores capiuntur.
 - 15 Moratoria si concedatur simpliciter, & non cum clausula, quod satisfidetur, finito tempore valet satisfactio, si non petatur satisfactio: quia si petatur & non detur, talis securitas non sufficit, ne quis possit incarcerari.
 - 16 Quis, saluus est in ducatu Florentie, uel Urbini; quia Dux ita uult terras suas esse securas Perusinus persecutus à lictoribus ex territorio Perusino, in Florentino, uel Urbinati captus eam debeat relaxari, conel. quod sic antequam in Perusinu territor.

retro-

retrogradiatur ratio ibi.

17 Initium cuiusque rei attenditur.

Capere aliquem suum bannitum originaliter, & ex abrupto, in alieno territorio non licet: quia securitas principis videtur impediri.

18 Saluus conductus an possit concedi ab inferiore à principe distingue ut ibi, si petens saluum conductum fuit exbannitus à principe, & eum timeat, non potest ab inferiore asscurari, si autem fuit exbannitus à Iudice, ab eo potest habere saluum conductum.

Saluus conductus ab alio quàm à principe concessus, & iuramento firmatus non valet.

Privatus qui dat saluum conductum hosti publico, non tenetur ei servare fidem.

19 Frangens saluum conductum tenetur pœna criminis lese maiestatis.

20 Is cui datus est saluus conductus, si deliquit in loco salui conductus non debet eidem servari saluus conductus, etiam si fuerit iuramento vallatus, ratio quia saluus conductus non extenditur ad futura, delicta. 21.

Dispositio intelligitur rebus sic stantibus.

Quid semper præsumitur factum tempore licito.

21 Saluus conductus expirat morte, & finita iurisdictione, aliàs ad beneplacitum videtur perpetuus. 22.

23 Qui tenetur aliquem restituere ad suam libertatem, tenetur illum ponere extra custodiam, & in territorium suum.

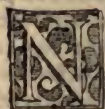
24 Saluus conductus concessus pro tot personis, an intelligatur concessus pro uxore. ibi remis.

25 Saluus conductus concessus pro personis intelligitur concessus pro rebus etiam quas secundum ducturi sunt.

26 Saluus condus. concessus fuit bannito, sed non fuit publicatus, per loca solita. præsertim cum non fuerit delectum eius bannum, & bannitus per plures menses fuit supportatus, ut re bannitus, postea fuit occisus ab ignorante, illum rebannitum, & supportatum ut supra occidens non tenetur pœna ordinaria de homicidio sed extra ordinem. ratio, quia supportatus occisus est. 27.

De saluoconductu quædam & de materia.

Cap. XXXVII.

- N**unc videamus aliqua de saluoconductu, quem hodie dicunt, qui apud Salustium ex uerbis illis fide publica Româ uenit, fides publica dici uidetur, speciesq; est cautionis de non offendendo in personam, ut per Bart. in l. illicitas. §. ne potetio res, in fin. ff. de offic. præsid. idq; ratione loci quoq; considerari potest. Concessus itaq; est saluoconductus utrum intelligatur pro prima uice an pro pluribus & deinceps?
- 1 quod pro prima uice Decius conf. 5 12. col. i. & seq. Alex. conf. 16. li. 4. Decius conf. 609. Guid. Pap. decis. 467. Afflic. decis. 46. Bald. conf. 42. lib. 5. Iason conf. 35. lib. 3. in l. diuortio. §. in anno. ff. solut. matrim. & quod semel tantum intelligatur Felyn. in cap. per tuas. ex. de postul. Tiraq. in l. boues. §. hoc sermone. ff. de uerb. sign. Fely. in c. innouamus. de treug. & pac.
 - 2 ¶ Id tamen fallit quoties saluoconductus huiusmodi concedatur ad tempus; quia durante eo tempore sepe ac sæpius intelligitur. alleg. Bar. & Ang. in l. utimur. ff. de sepul. uiol. Ale. cōf. 15. li. 4. fac. l. liber homo. §. pe. ff. de uer. obl. & in arg. l. legata inutiliter. ff. de adim. lega. & ad hęc uidenda sunt not. per Ias. in l. inuitus. C. de procu. Sozi. in l. hęc. ff. de cond. & demon. Marfil. in rñbr. de fideiuss. q. 9.
 - 3 ¶ Eodem modo fallit si concedatur saluoconductus ad aliquod negociū ut intelligatur ut s. non q. pro prima uice; durat enim quatenus negociū Dec. conf. 562. col. 1. fac. not. per. Bal. in l. fideicommissa. §. si quis de leg. 3. Fely. in c. innouamus. nu. 13. de treug. & pac. ubi de materia.
 - 4 ¶ Quæro concessio alicui saluoconductu pro ueniendo ad ciuitatem, an intelligatur pro redeundo à ciuitate? quod sic Alex. cōf. 46. li. 2. Bart. & alii in d. l. utimur. ff. de sepulchr. uiolat. Gramm. conf. 28. Rip. de diuers. rescrip. resp. 9. Felyn. in c. innouamus. col. 1. de treug. & pac. Abb. in c. innouamus. ex. de iureiurando. & idem scribit Bart. in l. 1. ff. ad le. Iul. maie. Raph. Cum. in l. hęc conditio. in fi. de cōd. & demon.

- & demof. Ale. in l. diuortio. §. quod in anno ubi Iaf. fol. ma
trim. Alex. conf. 16. breuiter. li. 4. Iaf. in l. fi in duobus. §. ei
qui. ff. de iureiu. Fely. in cap. licet col. ult. de testib. Georg.
Nat. in clem. fepel. in prin. col. 62. Dec. conf. 512. cum reue
rend. conf. 609. quæritur. Cur. iu. conf. 178. habita. nu. 24.
Soz. iu. cõf. 25. uifo. col. 2. li. 2. Tiraq. in l. boues. §. hoc ser
mone. nu. 80. de uer. fig. in quibus locis scribitur q̃ conces
so tali saluoconductu intelligitur pro prima uice.
- 5 ¶ Quæro an saluuscõductus in dubio præsumatur conces
sus propter importunitatem partis, an motu proprio? & q̃
- 6 motu proprio, Alex. conf. 38. col. 2. lib. 3. ¶ Item saluuscõ
ductus regulariter est seruandus Iulius Ferretus in tit. de
- 7 feriis col. 2. ¶ Saluuscõductus indulgentiarum pro deli
cto concessus, concessave nõ operatur ius remissionis, siue
restitutionis bonorum amissorum Saly. in l. cum patrẽ. C.
de sent. passis Cagn. in reg. ea sola ad fi. ff. de reg. iu. & ibi.
- 8 ¶ An saluus cõductus domino concessus trahatur ad fami
liares, & quomodo operetur in præiudicium tertii uidẽda
sunt notata in l. Gallus. §. & qd si tãtũ. ff. de lib. & posthu.
Felyn. in c. uergentis. de hæretic. & nota circa id quod dixi
mus de importunitate q̃ paria sunt quid obtineri per im
portunitatem & metum Boer. decisio. 101. col. fin.
- 9 ¶ Quæro concessa alicui securitate, uel saluoconductu
utrum trahatur ad eiusdem socios? quod sic etiam ad He
bræos Alex. conf. 99. col. 3. lib. 6. licet secundum quosdam
non ad Saracenos, ad hæc Iulius Ferretus in tit. de fi. seru.
col. 2. & an ad familiares Cagn. ubi supra. & notandum ui
dẽt q̃ sicut in crimine læsæ maiestatis, ut ualeat uenia req̃
ritur q̃ dicatur motu proprio Curt. iu. in l. 3. §. si procura
tor. ff. qu. quis iur. ita dicemus in saluoconductu. & uide de
extẽsione ad socios, et Hebræos, & nõ ad Saracenos Boer.
decis. 179. & primo ubi q̃ nec ad hæreticos, nec ad hostes,
quia horum commercium reprobatur non illorum.
- 10 ¶ Quæro utrum saluus conductus regulariter faciat secu
rum? q̃ non allegatur cap. accedens. 2. ex. ut lit. non cont.
Felyn. in cap. cum R. col. 1. ex. de offi. dele. quod dicas esse
uerũ ubi q̃s timet multitudinẽ populi secus si iudicis sen
tentiam

rentiam, nisi secundum morem patrie, uel apud iudicē quis
 nō esset securus, ut per Fely. in d. loc. col. 1. Vantius de nul
 lit. pag. 199. in paruis & facit securū si aliās obtinuit & fuit
 ei seruatus, Rot. 12. de dol. & contum. in nou. Accedat q
 non desunt qui dicant saluum conductum non esse seruand
 dum ut habetur in c. afferte. de presum. Alci. 3. reg. psump.
 27. & p Doct. in reg. ea est Natura. ff. de reg. iu. & de facto
 ita fit, ut latē scribit Alex. conf. 30. uisā col. 2. li. 3. cōf. 27.
 li. primo. & quia dispositio quæuis licet pregnans non tra
 hitur ad actū iuratum c. cōstitutus. ex. de rescriptis Cyn. &
 Saly. in l. fi. C. si cōtra ius uel utilit. publ. Alex. d. conf. 39.
 & latissimē Ferrat. caut. 55. oculata, & hæc latissimē scri
 bit Affli. decif. 5. ubi Tho. Gram. ¶ Et an trahatur ad de
 bitorē fiscalem latissimē Doct. in l. 1. ff. si cert. petat. dispo
 sitio siue saluus conductus non trahitur ad actum iuratum
 11 Fely. in c. constitutus. nu. 6. ex. de rescriptis. ¶ Item uidē
 quandoq; dubitari de casu an si plures Domini unum ban
 niuerunt, ex eis unus eidem bannito dare possit licentiā re
 deundi seu saluumcōductū, & ponitur per Cagn. in reg. cu
 ius effectus. ff. de reg. iu. ¶ Item an saluus conductus perpe
 tuō seruari debeat, uide per Imo. in l. is qui reus. col. pen.
 & ult. ff. de publ. iud. Archid. in c. utilem. 22. q. 2. Fely. in
 c. accedens. col. 2. ext. ut lit. non contest. Saly. in l. cum in
 telligentia. in 1. & 2. col. C. de sent. passis, quōd seruari de
 beat. Paris. conf. 68. nu. 178. li. 4. & hæc uidetur magis cō
 munis inter modernos, ita. n. tenuit Decius. in reg. ea est
 natura. ubi Cagno. & ibi dixi. ff. de regu. iu. Alcia. in l. na
 tura cauillationis. ff. de uerb. signific. Marfil. in l. 1. §. quæ
 stionis. ff. ad leg. Corne. de sicariis, & in pract. §. diligen
 12 ter. ¶ Pauper autem aliquis per cautionem iuratoriam q
 si ipse perueniet ad meliorem fortunam soluet si notorie
 constet eum non esse soluendo sit securus à cessione bono
 13 rum Franc. Rip. in l. 4. §. ait prætor. ff. de re iudicat. ¶ Sal
 uus conductus quoque uidetur lex uel statutū, quo caueat,
 q priores exempli gratia capi nō possint, ex quo tenetur
 actione iniuriam præses ille, qui fecit aliquem capi. l. iniu
 riarum. ff. de iniuriis nisi forsitan timor fugæ subesser. l. ait
 prætor.

prætor. §. qui debitorem. ff. de his qu. in frau. cre. ¶ Cogere
tñ posset illum, qui est in tali officio ad cauendum de se re
presentando. l. meminisse. l. senatus. de of. præsid.

- 14 ¶ Moratorie quoq; & quinquenales securitates sunt ne de
15 bitores capiantur tan si moratoria concedatur simpliciter
& non cum clausula q̄ satisfidetur, satisfieri finito tempore
ualeat? q̄ sic si non petatur satisfactio; q̄a si petatur & non
detur talis securitas, non sufficit ne quis possit incarcerari
Ripa in l. ita stipulatus. nu. 8. ff. de uer. obli. ubi. Et de mate
ria, quæ conceditur debitori humanitatis causa.

¶ De cautione moratoria, & uerbo huiusmodi quædam Ti
raq. de rerra. §. 4. glo. 3. ad fi. De cessione bonorum habetur
plenissimus tractatus.

- 16 ¶ Quæro aliquis saluus est in ducatu Florentiæ, uel Vrbi
ni, q̄a Dux ita uult terras suas esse securas, utrum Perusi
nus uerbigratia qui à lictoribus persecutus ex territorio
Perusino in Floren. uel Vrbinati captus est debeat relaxa
ri? ¶ Videtur q̄ sic antequam de Floren. uel Vrbinati in Pe
rusinum retrogradiatur; quia illi ita capientes sortiti sunt
forum ibi q̄a territoriū inquietant & quasi uis ui repellit.

- ¶ Sed cum in territorium Perusinum regressi sunt vñ obsta
17 re exceptio quia attenditur initium. l. 3. §. scio. ff. de min.
& ita intelligatur id, q̄ aliàs dicitur in huiusmodi factis.
¶ Ab initio tñ originaliter, & ex abrupto capere aliquem
suum bannitum in alieno territorio non licet; quia securi
tas ista vñ impediri quam princeps præstare tenetur, ut p
Bal. in c. 1. de pac. tenen. utrum autem Dux Floren. uel Vr
bini, ut supra captum ex abrupto repetere possit, & propte
rea bellum mouere quæstiones altiores existimentur. & uñ
de in materia bonam decis. Boer. 29.

- 18 ¶ Quæro utrum saluusconductus concedi possit ab infe
riore à Principe? q̄ non tex. est in l. relegati. ff. de penis ad
fi. & in §. neq; autem homicidia. iuncta gl. in aut. de mand.
princip. Bar. in l. non omnes. §. si. ff. de re milit. Bal. in c. 1.
§. sacramenta. de pac. iur. firmand. dixit q̄ saluusconductus
ab alio concessus, quàm à principe etiam iuramento firma
tur non ualer. ¶ Et hæc sunt uera si à principe quis timeat,
uel

uel fuit exbannitus, ceterum si à iudice tantum ab eo poterit habere saluumconductum quoad iudicem arg. not. per Bar. in l. is qui reus. ff. de publi. iudi. & debet seruari secundum ueriores opinionem, & magis cōem inter modernos ut habetur in l. ea est natura cauillationis. ff. de reg. iur. & declara ut per Affl. dec. 4. ubi pulchrè examinat, an & quando inferior à principe dare possit saluumconductum.

¶ Aduerte tñ; quia Bal. in l. sed si in hac. §. sed si per pœnā. ff. de in ius uocando dixit q̄ saluusconductus dari potest bannito ad se defendendum non autem ad agendum. † Item aduerte: quia priuatus, qui dat saluumconductum hosti publico ei fidem seruare non tenetur, ut per Bal. in l. pacisci. ff. de pactis, & scribitur per Dec. & Cagnol. in d. reg. ea est natura. ff. de reg. iur. & uide Boer. decis. 179. & primo ubi frangens saluumconductum pœna criminis læsæ maiestatis tenetur, & saluoconducto quatenus quis credere teneatur. Alex. in l. ille à quo. §. non omnes. ff. ad Trebellianum.

20 ¶ Quæro is cui datus est saluusconductus deliquit in loco saluiconductus, utrum eidē seruari debeat saluusconductus? q̄ non, gl. in §. neque. in aut. de man. prin. sentit Bar. in l. i. hincitas. §. ne potentiores. in fi. ff. de of. præsidi. quinimo Bal. in §. item sacramenta. de pace iuram. si man. dixit q̄ non debet eandem securitatem uel iuramento uallatam dicto delinquenti. ¶ Quod facit ad saluandos dominos terrarum, qui dant terras liberas contra ibi delinquentes. & facit: quia saluusconductus non extenditur ad futura delicta de quo in l. cum lex. ff. de legib. & per Ludou. Ro. in l. 3. §. si quis seruum. ff. de acq. pos. & per Ang. in tract. de maleficiis in uerb. fama publica. in uer. quinto queritur, & dispositio intelligitur rebus sic stantibus. l. fin. ff. qui satisfacti. cogant. Decius consil. 335. consil. 352. ¶ In quo illud aduertendum est quod ego habui in facto: quia quid semper præsumitur factum tempore licito sec. no. per Bar. in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de oper. nou. nunt. Salyc. in l. mactiam. C. de probat. Fely. in c. auditis ex de præscri. Alci. 3. reg. præsum. 1. Alex. cons. 52. uiso, li. 3. Thom. Grāma. ad Afflict. deci. 4. ubi dicit saluumconductum non trahi

ad

- ad causam ex delicto. uide quoq; Boer. decis. 179. ubi dicitur
- 21 q. Hispanorum mos est non seruare fidem. ¶ Quæro an saluus conductus expiret morte? Bal. in l. 1. C. de postul. tenuit q. sic fac. qd. notat de confinio in l. centesimis. §. si. ff. de uer. obl. cum si. de quibus p. Dec. cons. 109. col. 2. cons. 63. per tot. ¶ Saluus conductus autem ad beneplacitum uidetur perpetuus nisi q. finitur morte, & finita iurisdictione, ut per Bar. & Alex. in l. centesimis. §. si. ff. de uer. oblig.
- 22 ¶ Ille quoque qui tenetur restituere aliquem ad suam libertatem tenetur illum ponere extra custodiam, & territorium suum Abbas in c. accedens. de procurat. Bar. in l. qui in carcerem. ff. quod met. caus. Cagnol. in reg. libertas. de reg. iuris.
- 23 ¶ Quæro an concesso alicui saluoconductu pro tot personis uideatur concessus præterea pro uxore? uide not. per Ias. in l. non tñ. nu. 7. ff. de re iudi. ¶ Item concesso saluoconductu pro personis dicitur etiam concessus pro rebus quas secum homines uesturi sunt: arg. l. plerumq;. §. equit. ff. de usu & habit. & Dec. quandoq; consuluit. ¶ Et q. non trahatur ad futura facit. l. Rutilia polle. ff. de contrah. empt. & quæ supra dixi de coniunctis postea superuenientibus, ad hæc Iulius Ferretus in ti. de feriis col. 3. & quod intelligatur pro se, & sociis Boer. dicta decis. 179.
- 24 ¶ Quæro saluus conductus concessus est bannito sed non fuit publicatus siue præconizatus per loca solita, præsertim cum non fuerit deletum bannum & bannitus fuit per plures menses supportatus ut rebannitus post occisus fuit ab ignorante illum rebannitum ut s. & supportatum. An talis puniri debeat ut homicida? q. nō post Alex. & alios quos alle. Dec. scribit cōs. 327. primo. li. 3. Licet extra ordinē se
- 25 ¶ Quia supportatus occisus est, ut per Cæphal. cons. 35. col. 5. li. 1. Ad hæc Dec. & Cagnol. in reg. qui cum alio Marfi. sing. 77. sing. 340. sing. 372. & sing. 374. ¶ Et de occidente nulliter bannitum scribit Alex. cons. 77. lib. 3. quatenus, & quomodo liceat occidere nulliter bannitum, & quid si pendet lis de nullitate banni Vantius de nullitat. pag. mibi 123. ubi multa alleg.

S V M M A R I V M.

- 1 Quidam fecit mandatum ad componendum, et tollendam cautionem, & adhuc re integra, mortuus est, an post eius mortem possit tolli cautio & de ea componi quod sic ibi. 34.
- 2 Mandatum finitur morte mandantis re integra.
- 3 Cautio tollenda est facta pace.
- 4 Mandatum ad faciendam pacem morte non extinguitur, etiam re integra.
- 5 Minores quatuordecim ann. maiores tamen septennio, possunt recipere hanc cautionem, & tenentur illam dare etiam sine auctoritate, & decreto Iudicis, et in hac cautione comprehenduntur actiue, & passiue, exēplo pacis, quam facere, & recipere possunt, præsertim iurantis. 6.
- 7 Pupillus licet ignoret quid agat, tamen consentire dicitur, & parati ut habeat actionem iniuriarum ratio ibi. 8.
- 9 Cautela circa cautionem, & pacem faciendam cum minore.
- 10 Minores delinquentes, mitius castigantur.
- 11 Restitutio non est deneganda minori ius commune sequuto, & sua facilitate leso.
- 12 Qui promisit non offendere, si insultatus ad sui defensionem occidit stipulatorem insultantem, non tenetur de rupta cautione, quia est noua causa, & fecit ad defensionem. 13.
- 14 Ciuitas pro suis particularibus hominibus, item contra particulares pro sua ciuitate, uel uniuersitate, Monasterium, pro suis monachis, & prælatus pro sua ecclesia, dare, & petere possunt hanc cautionem. Sed prælatus ecclesiā suam, & Abbas monasterium non potest obligare, nisi communicato consilio. 15.
- 16 Si ciuitas dederit hanc cautionem, & unus conuenerit quid? an communitas possit remittere damnum datum. An duces belli possint facere hanc cautionem, & qualiter, et quomodo, et ubi citanda sit uniuersitas ibi remis.
- 17 Promisi te non offendere, tu factus comes, uel coheres inimici mei, cum quo dum essem ad manus, te offendi, per hoc cautio non dicitur rupta, Quia attenditur quod principaliter agitur. 18.
- 19 Cautio de non offend. non probat inimicitias, quia non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse. 20.

Mandatum, in materia, quomodo expiret, & qq.
in materia. Cap. XXXVIII.

- Q**VAERO quia supradiximus per compésationé
siue concordiam cum principali iudicis arbitrio
tamen saluo, & quoad coniunctos cautioné abo-
1 leri, † quidam fecit mandatum ad componendā,
& tollédam cautionem sed re integra mortuus est, utrum
post mortem aboleri cautio possit, aut de ea componi? vi-
2 derur quòd sic † quia morte mandantis re integra finitur
mandatum. §. item. instit. mandat. l. mandatum. C. mandat
3 l. & quia. ff. de iurisd. omn. iudic. † Cōtra tamen puto; quia
materia hæc maximam similitudinem habet cum pace, ité
4 facta pace tollenda est cautio † & mandatum ad faciendam
pacé morte non extinguitur etiam re integra Bal. ad Spec.
in tit. de homicid. col. ult. Marfil. sing. 44. mandatum. Ferr.
in tit. de feriis. ¶ Talis tamen procurator pacisci nō posset
quòd principales sui in patria non morarentur sec. Anch.
cons. 75. uiso diligenter, & ad hanc cautioné requi speciale
mandatum probant not. per Ferret. in dicto tit. nu. 13.
5 ¶ Quæro utrum minores quatuordecim annis maiores tñ
septénio recipere possint hanc cautionem, uel teneantur il-
lām dare. Item an comprehendantur actiue, & passiuè? quid
6 quid aliàs dixerim dic quòd sic † exemplo pacis: quoniam
isti minores, & facere possunt. Item & recipere præsertim
iurantes, ut per Bal. in c. 1. uers. facit. & uers. quærit. de pac.
ten. ¶ Etiam sine autoritate, & decreto iudicis Bald. in l.
pactū. C. de pactis, & scribitur per Iulium Ferret. in tit. de
7 feriis nu. 51. facit quia † licet pupillus ignoret quid agat, ta-
men consentire dicitur & pati ut habeat actioné iniuriarū.
l. illud. ff. de iniuriis, & per Dec. & Cagn. in reg. in eo. §. pu-
pillus. ff. de reg. iu. & de pace faciēda p tutores aliàs scripsi
& not. Iason in l. pactum curatoris. C. de pactis, & ibi quid
in posthumo namq; & pro hoc cautio peti poterit, & ibi ui-
8 de not. per Deci. ¶ Et suadetur ratione naturali, quia mi-
niores isti habere possunt, ut plerunq; habent satellites, fa-
mulos, & cōiunctos qui eorūdem contéplatione, mādato ve
ulcisci

ulcisci possent iniuriam, sed & in hoc iudicis officium referuo, qui uideat de timore, & ex eo ut ex potissima causa hanc cautionē regulet, Paulus Castrensis tamen cons. 191. relatus per Ferretum ubi supra dixit pacem per minorem ut supra factam per eundē maiorem factum minime rūpi, de quo dubito ex prædictis, ex quibus idem arg. in muliere, in sene, literatore aliisq; imbecillioribus. ¶ Cautius tamen ageretur si in casu minorū per tutorē uel curatorē cauere curaretur; q̄a & p̄ hos pax de iniuria pupilli patrisue eiusdē fieri potest, ut per Ferretum in supradicto loco, ubi declarat quomodo pro pupillo per tutorem pax fieri possit, item quatenus obligetur & illius pace. ¶ Dubitauit tamē quandoq; an isti minores excusarentur aut mitius essent puniendi, in quo putauit quòd sic; quia licet cauentes iure communi utantur, tamen delinquētes in eo, quod iure communi fieri debuit mitius uidentur castigādi, de quouidēda sunt not. in reg. ferē omnibus. de reg. iur. ¶ & hæc uera sunt quādo minores ipsi principaliter promiserūt nō offendere, nāq; si ut cōiuncti uel adherentes cōprehensi fuerint tacitē, uel expressē de quo aliās me scripsisse memini, q̄ ipsi mitius puniant aliis excusationem nō prestabūt: quia facto alieno obligatur iuxt. not. in l. stipulatio ista. §. 1. ff. de uerb. obl. planē ea distinctio in materia aut proximus est pubertati, aut non de qua in l. pupillum. de reg. iur. multum p̄desset. ¶ Minori quoq; ius cōmune secuto & sua facilitate læso in integrū restitutio nō est denegāda. l. non uidet. C. de in int. rest. l. uerū. §. restituit. ff. de mino. Dec. & Cagnol. in reg. nihil consensui. §. non capitur. ff. de reg. iur. ¶ Quæro licet idem supra tetigerim ¶ qui promisit non offendere insultatus ad defensam occidit stipulatorem insultatē utrum teneatur de rupta cautione? uidetur quòd sic: ¶ quia excessit. ¶ quòd non quia est noua causa, & fecit ad defensam Bar. in l. 1. §. cum arietes. ff. si quadr. paup. fecit. dicat. in l. cū pater. §. liberti. de leg. 2. Doct. in l. qui seruum. ff. de uerb. obl. l. in l. cum proponas. 2. C. de pactis in l. semel mora. ff. solut. matrim. Corn. consil. 51. li. 3. Bald. cons. 195. laudari. lib. 2. Alex. in l. si seruū. §. sequitur. ff. de uer.

bo. obli. Dec. conf. 180. Soz. iu. conf. 103. col. fi. li. 2. Paris. conf. 164. conf. 165. li. 4. Petrus in epito. delict. lib. 1. c. 7. Cæphal. conf. 35. nu. 27. Ferret. de feriis nu. 126.

- 14 ¶ Quæro † utrum ciuitas pro particularibus hominibus, item contra, utrum particulares pro ciuitate aliasve uniuerſitate hanc cautionem petere poſſint. item monaſteriū pro ſuis monachis, & prælatus pro eccleſia & contra? puto, qm̄ ſupra diximus pro ſuis dari hanc cautionem, & pro ſuis peti, uerum tamē eſt quòd ut ſupra de ſuis & non aliter p-
- 15 mittere tenentur. † Prælatus eccleſiā ſuā, ut Abbas monaſterium, & Priores uniuerſitatem ſuam non communicato conſilio obligare non poſſunt. Bal. in l. præſes, C. de tranſac. Bar. in l. 1. ff. de iniuriis in l. prohibere. §. planè. ff. quod ui, aut clam Ferret. in tit. de feriis, nu. 18.

- 16 ¶ Et ſi ciuitas dederit hanc cautionem, & unus contrauenierit uide in pace eundem num. 121. item nu. 139. ¶ Et an cõitas remittere poſſit damnum datum ſubdito. num. 145. ¶ Et an duces belli facere poſſint hanc cautionē ibi. nu. 156. ¶ Et qualiter, & quomodo & ubi citanda ſit uniuerſitas, uide notata per Soz. de citat. artic. 17. col. penul. & latiſſimè ſcripta per Cagn. in reg. nō poteſt. ff. de reg. iu. per quæ quidam dicebant, quòd cum in quodam caſtro eſſent partes, & occasione cuius ueniunt banniti in locū capituli, uel unus de partibus poterat cogi ad hanc cautionem.

- 17 † Quæro promiſi te non offendere tu factus es comes, uel cohærens mei inimici, cum quo ueniens ad manus te offen-
- 18 di, an rupta ſit cautio? quòd non † quia attenditur id, qđ principaliter agitur Io. And. ad Spec. in ti. de treug. & pac. q. pen. & alleg. per Ferret. in tit. de feriis, nu. 122. Marſil. ſing. 18. acceſſorium. Et hoc uerum erit niſi ad hoc ille factus ſit comes, uel cohærens, iux. no. per Dec. & Cagn. in reg. conſilij. §. ſocij. ff. de reg. iu. ubi ipſe dixi.

- 19 ¶ Quæro utrū hanc cautio probet inimicitias? vñ q, ſic; qđ uidemus qđ ſi fiat pax ſimpliciter, & nō dicitur ut aſſeritur, uel ad cautelam de aliquo delicto uidetur qđ fiat cõfeſſio; Ferret. in d. tit. de feriis nu. 216. Sed de hoc dic, ut p. Car-
- rer. in ſua pract. ¶ Contra tamen puto; quia hanc cautio da-

- 20 tur ex causa timoris ne delinquatur, † unde nō probat hoc esse, quod ab hoc cōtingit abesse. l. nam hoc. C. unde legit. cum si. ut non facit præsumptionem, quod is, cū quo cautio hæc intercesserat offenderit, uel occiderit ut per Gul.
- 21 Cum. in §. sed neq; in si. in auth. de man. prin. † Inimicitie tamen faciunt locum cautioni huic per timorem.

S V M M A R I V M.

- 1 Petis à me cautionem de non offendendo coniunctos tuos, ego peto mihi exhiberi, demonstrariq; coniunctos tuos, ne forsitan ignorans eosdem offendam, an sim audiendus? quod sic etiam post datam cautionem.
- 2 Ubicūque alicuius probabiliter interest, ibi datur actio ad exhibendum.
Rei notæ frustra additur demonstratio.
Error communis excusat.
- 3 Habitus inconueniens, ut non tractatus, & tractatus contrarius, multum operatur excusationem.
- 4 Probati si posset quod offensus ignorabat, offensum esse cōiunctum, multum prodesset ad eū excusandum, quia dolus abesset.
- 5 Cautela, ut exprimantur nomina coniunctorum.
- 6 Non cōiunctus, si exprimitur pro cōiuncto, uidetur quod cautio non rumpatur.
- 7 Consanguinitas si non fuerit probata, uel sit in dubio an fuerit probata, oportet absolutionem sequi.
- 8 Ignorantia cognationis in dubio præsumitur, & dolum abesse.
- 9 Ille, qui bis fregit cautionem de nō off. potest puniri ultimo supplicio precedente tamen condemnatione.
- 10 Geminatio delicti, pœnam aliàs pecuniariam, facit ultimi supplicij.
- 11 Ille qui tenetur cauere de non off. non tenetur cauere de defendendo.
Qui promittit defendere, promittit non offendere.
- 12 Nemo inuitus defendere cogitur, nisi ratione publici officij, aut publicæ executionis, aut publicæ oblationis.
- 13 Procurator tenetur inuitus procurare, aduocatus aduocare, Doctor consulere, hospes hospitari, meretrix corpore suo inserpire

- soluta tamen solita mercede. & simil.*
- 14 *Cautionis uerba in dubio interpretabuntur contra fiscum contra cācipientem uerba, & contra stipulatorem, cum dubia sit interpretatio cautionis de non off.*
- 15 *Promissio facta simpliciter non offendi per cōiunctos, nō adiecta pēna, quid operetur si facta fuerit offensio ibi remiss.*
- 16 *Libertatis, & coniunctionis causa infinita, & inestimabilis reputatur.*
- Promittens non offendi per coniunctos, si non dixit etiam per se, est casus omissus, & relinquitur dispositioni iuriscon. nu. 17*
- 18 *Iudex iussit dari hanc cautionem pro magna quantitate, ille qui tenebatur cauere, plures in fideiussores adducere uolebat, ut integram summam complerēt, an iste possit cogi, ut ad unum solum fideiussorem negotium reducatur? concl. quod nō, ratio quia quod in uno receptum est, idem in pluribus verum est. necesse tamen est ut in simul caveant, alias nō fiet aggregatio pro summa. 19. 20.*

An exhiberi debeant coniuncti, in hac cautione, & qq. in materia. Cap. XXXIX.

- 1 **VAERO** Tu petis à me cautionem de non offendendo coniunctos tuos, ego ne forsitan ignorās eosdem offendam, idem dicam post datam cautionem, an sim audiendus? quod sic: quia tuncunque alicuius probabiliter interfit ibi datur actio ad exhibendum. l. si. ff. ad exhib. nisi calumniaretur ut ibi, & publice noti coniuncti essent uerisimilesq; id esset, quoniam rei notæ frustrā demonstratio additur. l. i. §. si. ff. de dot. ple. Alex. conf. 27. lib. 6. l. i. ff. de in integ. rest. Soz. iu. consil. 4. col. si. lib. 2. conf. 54. col. si. lib. 3. cum si. quæ cum poss.
- 2 **Hic** n. apparet quod non auditur ille qui dicat, ego ignorabam talem coniunctum esse aduersarii mei, cum hoc publice notum esset; quia qui cum alio cōtrahit &c. ¶ Quod uerum est etiam in delictis, in quibus quis ex hoc non excusatur. l. qui cum alio. ff. de reg. iur. ubi dixi post Deci. & Cagn. nisi pro nō cōsanguineo talis publicè habebatur, & reti-

retinebatur, quia cōis error excusat. l. Barbarius. ff. de offi. præ. Alex. conf. 80. col. 1. li. 2. conf. 138. col. 1. li. 1. latè p Dec. & Cag. in reg. in omnibus officiis, de reg. iur. cum si. & ad hæc quæ ibi dixi uide.

- 3 ¶ Habitibus quoque non conueniens ut non tractatus, & tractatus contrarius multum operatur ad excusationem iux. latè no. per Bar. in l. filium. ff. de iu. perso. Alex. conf. 51. li. 1. Dec. conf. 54. per tot. conf. 595. col. 1. Alex. conf. 90. col. 1. li. 2. conf. 72. li. e. Soz. iu. conf. 38. col. si. li. 2. conf. 8. li. 3. cum si. nō parum in materia proficiet iux. no. per l. itē apud Labeonē. §. si qs uirgines. ff. de iniur. Dec. conf. 307. col. 2.
- 4 ¶ Plane si probari aliis modis posset q̄ offendens ignorabat offensum coniunctum esse ex quo clarum id esset, multum in proposito prodesset adeo quidem, ut quis excusaretur; quia dolus abesset, dolus autem in materia requiritur ut supra latè declarauī.

¶ Quæque, de offenso diximus eadem de offendente, qui pro coniuncto non habebatur dici posset, quoniam de his non v̄r cogitatum. ¶ Quare non mala cautela esset q̄ exprimerentur nomina coniunctorum. Et ad hæc uide supra per Alex. conf. 77. lib. 3. in eo, qui nulliter bannitum occidit.

6 ¶ Et si exprimatur non coniunctus pro cōiuncto v̄r quòd cautio non rumpatur arg. l. si pater. C. de nat. liber. Alci. 1. reg. 3. præf. Dec. conf. 289. ¶ Et si non probetur de consanguinitate, uel sumus in dubio an probata sit coniunctio, ab

7 solutionem sequi oportet iux. ea quæ aliàs dixi. & no. in c. licet ex quadam. ex. de testib. Ale. conf. 80. li. 1. Dec. conf.

8 596. Soz. iu. conf. 138. col. 1. li. 2. ¶ Ignorantia autem cognitionis in dubio præsumitur & dolus abesse, ex quibus infero q̄ si coniunctus è longinqua regione ueniens offendat comprehensum in cautione excusatur, si dicat se de cautione ignorasse: quia dolus abest.

9 ¶ Quæro aliquis fregit bis hanc cautionem, utrum ex hoc condemnari possit ad mortem naturalem & in pœnam ultimi supplicij? videtur quòd sic; quoniam ¶ geminatio delicti pœnā aliàs pecuniariam nunc facit ultimi supplicij. Bar. in l. 1. C. de superexact. Marf. in l. 1. §. q̄stion. de quæst. sing. 11. r.

- ling. 378. ling. 154. ling. 570. Ias. in l. i. nu. 31. ff. de quæstio. Gramma. conf. 17. Ayimo conf. i. li. 2. nu. 31. sed hoc sub de clarandum est præsertim in hoc quod requiritur de primo condē natio ut in locis supradictis, & per Dec. & Cagn. in reg. bo
- 11 nāfides. de reg. iu. ubi & ipse dixi. ¶ Quæro uidimus supra quod quis tenetur cauere de non offendendo, utrum teneat ca uere de defendēdo? uidetur quod sic arg. no. per Doct. in reg. culpa caret. de reg. iu. Contra puto; quia hoc iure non caue ur, & contra facit l. merū. § sed licet. ff. qu. met. ca. sed qui promittit defendere promittit nō offendere, Cagn. in reg. non uidetur defendere. ff. de reg. iur. & ibi dixi quid ueniat defensionis uerbo. & uide no. per Fel. c. olim. col. fi. de acc. Dec. in c. ad audientiam. ex. de appel. & per Cagn. in proce.
- 12 forum in prin. & adde quod regula est quod nemo inuitus defen dere cogitur. l. inuitus. ubi dixi. ff. de reg. iu. nisi ratione pu blici officii, aut publicæ exercitationis in defendendo, aut
- 13 publicę oblationis, tunc in procuratore qui inuitus procu rare, in aduocato, qui inuitus aduocare, & Doctore qui in uitus consulere cogitur, ut hospes, hospitari, & meretrix corpore suo inferuire solita mercede soluta scriptum est; ut per Doctores in d. reg. inuitus nemo. ff. de reg. iur. ubi & ipse dixi & breuitatis causa hic non tractabo diffusius.
- 14 ¶ Quæro dubia est interpretatio cautionis de non offen dendo, in dubio contra quem cautionis uerba interpreta buntur? certa regula est quod in dubio contra fiscum, Item quod in dubio contra concipientem uerba, & contra stipulatōrē. l. ueteribus. ff. de pact. l. quidquid astringendæ, de uer. obl. reg. in contrahenda. de reg. iu. ¶ Quæ generalius locum ha bet in quolibet contractu. ¶ Ex conuentione autem, quam ex iudicio cautio hæc nostra pender hæc autem multis modis declarari possunt, de quibus dixi in d. reg. in contra henda, & in lib. meo de interpr. uerb. & ex ea, quæ ad ner borum interpretationem pertinet generaliter hauriri pnt.
- 15 ¶ Quæro promissum est simpliciter pœna non adiecta nō offendi per coniunctos, inde offensum est quatenus obliga tio cōmittatur, & quid huiusmodi promissio operetur? dic de hoc poni per Bar. & Pau. Castren. in l. non impossibile. ff. de

- 16 ff. de pact. & add. pulcherrimum tex. q. t. libertatis & necessitudinis hoc est coniunctionis causa inhnita & inextimabilis
- 17 iudicatur. l. non est omnibus. §. si. ff. de reg. iu. & add. t. q. si promisi non offendi per coniunctos meos, & non dixi per me, si ego offendo est casus omisus, & contra esset quando manet in dispositione iuris communis iux. no. per l. commo dissimè. de lib. & posthum.
- 18 ¶ Quæro t. iudex hanc cautionem in magnam quantitatem dari uult, qui illam dare tenetur uult adducere in fideiussores plures, qui fideiubeant, ut integram summam quantitatibus suis compleant, an iste possit cogi ut ad unum solū fideiussorem negotium redigatur? uidetur q. non argum. l. 1.
- 19 3. §. si. ff. iudi. sol. contra puto; quia t. q. in uno receptum est eadem in pluribus uerè sunt, ut late no. in l. singularia. ff. si cer. pet. & ad hæc induci possent not. per Doct. in l. ca
- 20 quæ. ff. de reg. iu. ¶ Nota q. si simul omnes non fuerunt ad promittendū, sed disgregatim unus pro 100. alius pro 200. non fient aggregationes p̄sertim itati hypotheca pro cōseruatione indēnitatis p̄cipalis ut aliàs dixi ab eo nō excut-

S V M M A R I V M.

- 1 Hæredis appellatio, quatenus extendatur, quando promissio facta est, nō offendi per heredem, uel non offendi heredes, concl. quod extenditur tantum ad primum heredem, quia ubi agitur de pœna, ibi hæredis appellatione, non ueniunt omnes descendentes, & successores, sed tantum primus heres. 3.
- 2 Hæredis heres, testatoris est heres, quamuis per longissimam successionem.
- 4 Heres hæredis non continetur in materia non transitoria ad hæredes.
- 5 Hæredis appellatione ubi non fit impropriatio, sed formaliter, & ad unguem obseruatur, heres hæredis non continetur.
- 6 Petens hanc cautionem, ad probandum quod aduersarius est sibi suspectus, fecit positionem, quod aduersarius in eum odio habet au huic positioni teneatur aduersarius respondere? concl. quod non? quia nemo tenetur respondere positioni continentis turpitudinem, neque positioni captiosa.

Hæres

- 7 *Hæres illius, qui promisit non offendere neque per se, neque per
coniunctos, & offendit, & antequam conveniretur, ex pœna
instrumenti, mortuus est, an conveniri possit ad pœnam? quod
non per multas rationes. ibi. 8. 9. 10. 11. 12. 13. quæ tamen
debent intelligi in pœna legali. 14. concl. quod teneantur hære-
des, quia sumus in pœna.*
- 15 *Conuentionali, quæ regulariter transit ad hæredes. & per alias
rationes ibi. 16. 17. 18.*
- 19 *Comprehensi in cautione mediante persona alterius, eo mortuo
liberantur.*

Hæredis appellatio quatenus extendatur in mate-
ria, & de ea q. alia. Cap. XL.

- 1 **Q**UÆRO, promissum est non offendi per hæredem,
uel non offendi hæredem † hæredis appellatio
quatenus extēdatur? uidetur quòd in infinitum;
- 2 quia † hæredis hæres testatoris est hæres, quamuis per lon-
gissimam successionem l. si. ubi Corn. & Ias. de hæ. instit.
Cod. l. hæredis. l. sciendū de uerb. sign. ubi Alciat. l. si quis
filium. §. fin. ubi Iaso. ff. de acq. hæredit. l. si peculium. §. hæ-
redi de statulib. Corn. consi. 69. lib. 4. Alex. cons. 49. lib. 6.
Doct. in l. qui per successionem. ff. de reg. iu. cum simil.
cum. poss.
- 3 **¶** Contra tamen puto † quia ubi agitur de pœna ibi hæ-
redis appellatione omnes descendentes, & successores nō
ueniunt, sed primus hæres tantum. l. multa. ubi Bal. ff. de
cond. & demōst. Bal. in l. fin. q. 22. C. de hæred. in l. ubi Ias.
& Corn. Dec. & Cagn. in d. l. qui per successionē. ubi dixi. ff.
- 4 de reg. iu. † Itē in materia non trāsitoria ad hīdes hæres hæ-
redis nō cōtinet. l. si ex pluribus. ff. de suis & legit. Ancha.
cons. 130. p & cōtra. Alex. cons. 69. li. 6. Alciat. in d. l. here
- 5 dis. Cagn. in d. l. qui per successionē. † Item ubi formaliter
ad unguem ve obseruantur & non fit impropriatio hæredis
appellatione hæres hæredis non continetur Doct. in d. l.
qui per successionem. Aret. in l. si. §. si. ff. de uulg. substitit.
Corn. cōs. 179. uidet prima facie. li. 3. Dec. cons. 81. in casu.
Alciat.

Alci. in d. l. hæredis. l. as. in d. l. fi. & in d. l. si quis filium. §. fi. de acqui. hæ. & ita contrariis supra positus respondetur.

¶ Quæro ille qui petit hanc cautionē ad probandum q̄ ex cā petit & q̄ ille à quo petit est sibi suspectus facit eidem.

¶ Positionem quòd is se odio habet, dubitatur utrum is, qui recusat respondere huic positioni sit audiendus? uideatur quòd non, quinimmo quòd habeatur pro confesso ut habetur. in c. 2. de confess. in 6.

- 6 ¶ Contra tamen uidetur; quia † nemo cogitur respondere positioni continenti turpitudinem iuxt. not. per Doct. in l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iure iurando. Item positioni captiosæ quis respondere non tenetur gl. in d. c. 2. in uerb. rationabili. de confess. ¶ Et in simili q̄ quis non teneatur respondere an sit bonus uir ut teneatur in foro honestatis, cōtra cautelam Ananix scribit Felyn. in c. fi. col. 4. ex. de præsump. Dec. in reg. semper in cōtractibus. ff. de reg. iu. ¶ Quæro qui promisit non offendere neq; per se, neque p̄ coniunctos offendit, uerum antequam conueniretur ex pœna instrumento comprehensa mortuus est. † Vtrum illius hæredes conueniri possint ad pœnā? v̄r q̄ non; quia † pœnalis actio ad hæredem non transit. §. pœnales. inst. de perpet. & temp. act. l. 1. de priua. del. l. pupillum. §. in heredes. de reg. iu. † Item pœna morte extinguitur. l. defunctorum. de pub. iudic. & post mortem quis accusari non potest Dy. in c. quorundam. de reg. iu. in 6. ex quo † nec in corpus ipsius delinquentis seuire licet † quare defuncti cadauer fureis suspendi non debet Doct. in l. 2. C. qui test. fac. poss. Doct. in l. imperium. de iu. om. iud. & in l. pupillum. §. in herede. de reg. iu. Mars. in l. fi. col. 6. ff. de quaest. & ita † nec cadauer banniri defuncti spoliare licet Bal. † in l. sororem. C. de his qu. ut indig. † Mors enim omnia soluit. §. disponat in aut. de nupt. Cor. cons. 195. col. fi. lib. 2. Dec. & Cagn. in d. l. pupillum. §. hæredes de reg. iur.

- 14 ¶ Contra tamen puto; † quia prædicta uera sunt in pœna
15 legali in qua regulariter id uerum est, † nos autem in pœ-
16 na conuentionali, quæ regulariter transit in hæredes; quia
17 † morte conuentio non tollitur † & mutatione personæ nō

mutatur

mutatur obligatio. l. creditores. C. de pact. Bart. in l. i. de priua. del. Ang. in §. non omnes aut. de perpet. & temp. act. ¶ Præsertim iure canonico, quò non desunt q̄ dicant ad hæc redes pœnam transire, & morte non finiri gloss. in c. fi. ex. de sepul. Anan. in c. in literis. de rapt. Domin. cõf. 3. super dubio p̄missio. Dec. in d. l. pupillum. §. in hæredes. limi. 5. de reg. iur. ¶ Et an morte finiatur cautio si quidem moriatur principalis & ex his quæ tetigi in questione an sopito negotio cum principali uideatur cum reliquis sopitum, & ex
 18 his finiri potest, hoc est quòd sic, quia morte omnia finiuntur. ¶ Verum tamen est quòd si quidem cautio deleta non fuerit ope exceptionis id fiet, sin autem deleta sit ipso iure non cõpetit actio iux. ea q̄ no. in l. nō uidet cepisse. de reg.
 19 iur. & alibi. ¶ Idem dicendum est in comprehensis median te persona alterius eo mortuo; quoniam eadem ratio est.

S V M M A R I V M.

- 1 Promittens non offendere in personam, si offendat in brachio, an teneatur de fracta cautione. concl. quòd sic, per rōnes ibi. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. post argumenta pro contraria parte nume. 2. 3. 4. 5.
- 2 Minor summa non est in maiori, negatiuè deducendo.
- 3 Promittēs nō offendere in personā, intelligit de tota, nō de parte.
- 5 Posita parte integrali, non ponitur totum.
- 6 Promissio non fieri in individuo, contrāuentio in parte facit in solidum pœnam committi.
- 7 Argumentū de toto ad partem, non recipitur in indiuiduis.
- 8 Oratio uniuersalis negatiua, quæ in uno redditur falsa, in totum redditur falsa.
- 9 In continuis, qui negat totum, negat etiam partem.
- 10 In toto pars continetur.
- 11 In eo quòd plus est, & quòd minus est habetur.
- 12 Minus in maiori non inest, quando separatim consideratur.
- 13 Promissione facta de non off. uniuersitatem, uel non offendi per uniuersitatem, si unus de uniuersitate, uel offendi, uel offensus est, separat in considerando cautio non frangitur.

Fide.

- 14 Fideiussor si datus sit de nō offend. agnatos, cognatos, affines, sequaces, et deinceps, utrum omnes he qualitates in uno offenso concurrere debeant, an sufficiat unam tantum esse?
In alternatiuis, sufficit alteram rem esse.
- 15 Alternatiua, quæ & disiunctiua dicitur, est, quæ alteram rem esse significat, alteram, uero non.
- 16 In coniuncta oratione requiritur concursus omnium.
- 17 Cōiunctiua dictio, quæ & copulatiua dicitur, est, quæ sensum, et uerba coniungit.
- 18 Si ex coniunctis unum deficiat, reliquum non consistit.
- 19 Soluta oratio quæ sit.
- 20 In omnibus casibus, in quibus cōiuncta oratio resoluitur in disiunctam, aut e contra disiuncta in coniunctam, in his multo magis soluta oratio in disiunctam aut coniunctam uertetur, quando maior ratio est.
- 21 In dubio quando uerba coniuncta non sunt, sufficit alterum esse factum.
- 22 Punctus in oratione soluta, habetur loco copule.
- 23 Copula si addatur, ut promitto non off. & affines, & agnatos ex tunc requiritur omnium concursus.
- 24 Copula applicata in ultima parte, eam coniungit, alia uerò est soluta exemplum ibi.
- 25 Dictio, uel, est alternatiua.
Disposita in promissione non offendi passiuè, habent locum etiā in promissione facta actiuè, quia eadem ratio.

Promittens non offendere in personam, quæ ratione, offendens in brachium obligetur. Cap. XLI.

- 1 **Q**UAE R O aliquis promisit non offendere in personam, offendit in brachium personæ utrū teneatur † quod cautionem fregerit? quod non
2 sit fracta cautio argumentor; † quia negatiue deducendo in maiori summa non est minor, uerbigratia, qui negat se debere 100. utiq; non uideretur negasse se
3 debere 20. sic † qui promittit non offendere in personam de tota

- de tota persona intelligitur non de parte Bar. & alii in l. 1. §. stipulanti. de uer. obli. Dec. in reg. in eo. de reg. iur. & remissiuè in reg. in toto eo. tit. ¶ Item hic non eadem est ratio de toto, quoad totum, q̄ de parte quoad partem. l. quæ de tota. ff. de rei uend. Bal. in l. maximum uitium. col. pen. C. de liber. præter. Are. conf. 164. col. 3. Corn. conf. 39. ad fin. lib. 3. Fely. c. si. col. si. de maio. & obe. Dec. in c. apostoli
- 4 cē. col. 2. de excep. cum si. Ita ergo pro rata diuidatur. ¶ Itē posita parte integrali non ponitur totum, ut in plebe & populo intelligitur. §. plebiscitum inst. de ius. & iur. scribitur p̄ Dec. & Cagn. in d. reg. in toto. de reg. iur. ubi dixi.
- 5 ¶ Contra tamen puto: quia in promissione non peti indiuiduum contrauentio in parte facit insolidum pœnam committi. Doct. in l. 2. §. ex his, & in l. 4. §. Cato. de uer. oblig.
- 6 ¶ Item arg. de toto ad partem non recipitur in indiuiduis. l. & per iurisiurandum. §. 1. de acceptila. Dec. in reg. cuius effectus. de reg. iur. & Cagn. in reg. in toto. col. fin. de reg. iur.
- 7 ¶ Item oratio uniuersalis negatiua quæ in uno redditur falsa, in totū reddit̄ falsa. l. si is qui 200. §. utrū. de reb. dub.
- 8 ¶ & in continuis qui negat totū negat etiam partem, ut hoc die hic non fuit uel modico tempore intelligitur nisi addatur toto, ut scribitur per Paul. Castren. in d. §. si stipulanti.
- 9 & Dec. sentit in d. reg. 3. limitat. ¶ & generalis regula est
- 10 ¶ q̄ in toto pars continetur, ¶ & in eo, quod plus est, & id q̄
- 11 minus est habetur. ¶ & nota q̄ ex eo quòd dicunt q̄ in maiori minus non inest quando minus à maiori separatim consideratur. ¶ Ego infero, q̄ si quis promiserit, non offendere uniuersitatem, uel promissum est nō offendi per uniuersitatem, ¶ si unus de uniuersitate uel offendit, uel offensus est considerando separatim, ut quia non dicatur congregata uniuersitas cautio non frangitur, iuxta not. per Bart. in l. aut facta. §. si. de pœ. Doct. in l. ciuitas. ff. si cer. pet. in l. omnes, de iust. & iur. Fely. in c. dilectus. 2. de simo. Paris. conf. 21. & 91. lib. 4. ¶ Et quatenus uniuersitas teneatur ex facto consiliariorum, uide per Cag. decl. in reg. aliud. §. ad uniuersos. de reg. iur. & ibi de materia.
- 12 ¶ Quæro uidimus quòd fideiussor iste de non offendendo datur

- datur de non offendendo agnatos, cognatos, affines, adhe-
 14 rentes, sequaces, & deinceps † dubitatur utrum omnes hæ
 qualitates in uno offenso concurrere debeant, an sufficiat
 alteram tantum esse? ¶ Ad resolutionem huius articuli pu-
 tauī præmittendas esse quasdam conclusiones. ¶ Prima est
 in alternatiuis sufficit alteram quidem rem esse, ut in reg.
 in alternatiuis de reg. iu. Doct. in l. sæpe. de uer. sig. Dec. in
 c. inter ceteras. ex. de rescri. Doct. in l. in eo. §. ubi de reg.
 15 iu. † Alternatiua uerò est q̄ alteram quidem rem esse signi-
 ficat alteram uero non, ut aut est dies, aut est nox. Hæc di-
 siunctiua quoq; à nostris dicta est; q̄ disiungat siue sensum
 siue uerba. d. l. sæpe. & l. hæc uerba illa aut ille. de uer. sig.
 ¶ Cōsistit autem plerumq; in dictionibus aut, siue, seu, ue,
 16 uel, & huiusmodi. ¶ † Secunda in coniuncta oratione requi-
 ritur concursus omnium. l. si hæredi plures. de cond. insert.
 Dec. in c. 2. col. 4. de rescri. Dy. in d. reg. in alternatiuis. Do
 17 cto. in d. l. sæpe. & in d. reg. in eo. §. ubi. † Coniunctiua di-
 ctio q̄ aliàs copula dī est, quæ sensum & uerba coniungit,
 namq; si aliter sit alteri nominabitur hæc est atq; &, q̄, ac,
 & huiusmodi. ¶ Quod autem Axioma coniunctum nos dici
 18 mus *συμπλεκτικόν* Græci uocant. Hoc † si ex coniunctis
 unum deficiat reliquum non consistit, ut & Gellius tradi-
 dit lib. 16. c. 8. noct. attri.
 19 ¶ Tertia conclusio est q̄ † soluta oratio reperitur, quæ ne-
 que disiuncta, neq; cōiuncta dici potest. Hæc à Rectoribus
διάλυτος dī, hoc est dissolutio, quæ à Cicerone ita definitur
 dissolutio est, quæ coniunctionibus uerbornm de medio su-
 blatis partibus separatis effertur hoc modo gere morem
 parenti, pare cognatis, obsequere amicis, obtempera legi-
 bus. Item prætor inquit si donum, munus, operas à patro-
 no impositas libertus redemerit aduersus eius tabulas bo-
 norum possessionem patrōno non dabo. l. Iulianus. de bon.
 lib. l. sæpe. de uer. sig. sed in hac dubitatur (hic enim est ca-
 sus noster) utrum omnium cōcursus requiratur, an sufficiat
 alterum adesse Iurecons. in d. l. sæpe. ex rē hoc æstimādum
 putauit quod ex subiecta materia, & ex mente aut alterna-
 tiua erit aut coniuncta; sed de hoc nemo ambigit. In dubio
 enim

- 20 enim querimus, dic ergo duas conclusiones q̄ in omnibus casibus in quibus coniuncta resoluitur in disiunctam, & contra coniuncta in disiunctam ibi multo magis soluta in disiunctam aut coniunctam uertetur, quoniam maior ratio est, & sentit Alci. in d. l. sepe. de uerb. sig.
- 21 ¶ In mero autem dubio regulam expressam habemus q̄ ubi uerba coniuncta non sunt sufficit alteram esse factam. l. in eo. §. ubi de reg. iur. licet non ignorem dici posse solutam coniunctam esse, ad idem est tex. in d. l. sepe. §. fin. de uerb. sig. & ita Dec. & Cagn. in d. §. ubi interpretatur. q̄ & mihi
- 22 placet. ¶ Nec obstat q̄ communis propositio est q̄ t̄p̄ctus loco copulæ in oratione soluta accipitur glō. & Doct. in l. pretia rerum. ff. ad leg. fal. & in l. re coniuncti. de leg. 3. & in l. triplici. de uer. sig. & alibi. Quia respondetur q̄ uerum est quories de mente apparet q̄ ita est, & hoc expressè probat tex. in d. l. triplici. ad fi. de uer. sig. & declarat Dec. in d. §. ubi ad fi. ¶ Vel non ita afficit ut copula ut concursus omnium requiratur. ¶ Vel dici potest q̄ bonum quidem est omnium concursus, non tamen excluditur, quin alterum sufficiat. Postremo dicas q̄ falsa propositio est, ut dixi in d. §. ubi. ¶ Ex hac regula & supradictis apparet in casu proposito omnes illas qualitates eodem tempore non requiri.
- 23 ¶ Sed quid si copula addatur non offendere & affines, & coniunctos, & agnatos, & cognatos, & adhærentes, &c. Dic q̄ regulariter requiritur omnium concursus per secundā propositionem supra positam, nisi limitatio aliqua applicari possit quæ notari possit ex dictis per Doct. in d. l. sepe. & ipse dixi in d. §. ubi, in supradicto themate mens refragatur, & incompatibilitas. ¶ Sed quid si dicatur promissit non offendere consanguineos, cognatos, affines, complices, &
- 24 adhærentes, utrum ex t̄ultima copula dicatur coniunctio applicata in reliquis, an pars reliqua soluta sit, postrema uerò coniuncta? inclino in hanc partem ut postrema pars complices & adhærentes coniuncta sit reliqua uerò soluta quia hæc est proprietas uerborum. l. non aliter. de leg. 3. cum similib.
- 25 ¶ Sed quid si dicitur agnatos, cognatos, affines, complices,

ces, uel adhaerentes? dico primam partem esse solutam, secundam uero alternatiuam, sed quia in soluta sufficit alteram partem esse ueram, ut ex regula d. § ubi & supradixi. sequitur q̄ omnis ea oratio sit disiuncta. Et ex hoc dixi q̄ cum Episcopus ex concilio uellet uisitare monachos S. Petri Perusini ordinis S. Iustinæ hoc facere non poterat, quia illi excipiebantur his uerbis exceptis locis in quibus abbates generales uel capita ordinum reperiantur: namq; cum abbates generales sit soluta oratio alterū sufficit esse, nec ut adiectiuum capiendum est generales, quia generalis nō exciperetur nisi esset abbas, quod ex mente concilij non uideat̄, inde si hoc sensisset generales abbates dixisset; quia dignius præferendum est. Aliis rationibus id comprobare possem, sed quia hic obiter q̄ tetigi hæc hæctenus.

¶ Quæ autem diximus de promissione non offendi consanguineos & coniunctos &c. passiuè. Eadem intelligo in, promissione non offendi per consanguineos agnatos &c. quia eadem ratio est (& in his multum operabitur q̄ una pars orationis alteram declarat, iux. no. in l. qui filiabus. de leg. 1. Bar. in l. utrū. de petit. hered. Dec. conf. 339. ad fin. conf. 353. Soz. iu. conf. 29. col. 2. li. 3. conf. 144. nu. 4. lib. eo. cū simi. q̄ cum. poss. de quo argumento, cū de eo genere uideatur quod ἀντιστοιχῶν Græci dicunt ex no. per l. 1. §. fin. aut deficientis. C. de cadu. toll. Dec. conf. 130. conf. 425. conf. 529. conf. 442. conf. 495. Aymo. conf. 29. conf. 308. col. 2. Soz. iu. conf. 3. conf. 23. lib. 1. conf. 29. conf. 128. lib. eo. cōf. 160. lib. 2. conf. 77. conf. 71. lib. 5. Dec. conf. 339. conf. 416. conf. 442. Aymo. conf. 296. in fi. Soz. iu. cōf. 13. col. ante pe. lib. 3. cum aliis quæ cum. poss. hæc hæctenus.

S V M M A R I V M.

- 1 *Minores, mulieres, rustici, & id genus, si ex iudicis arbitrio dederunt cautionem de non off. & contrauerint, an restituantur in integrum. quod non ibi. 8.*
- 2 *Mulieribus iura subueniunt, ne decipiantur.*
- 3 *Mulieri minori, rustico negantibus solutum, cum non probetur succurritur, ut non teneantur probare debitum.*

Q. Iuris

- 4 Iuris ignorantia non nocet Mulieribus, minoribus, nec rusticis.
- 5 Fœmina, quæ minori tutorem non petijt, succurritur, & quod à statuto pro maiori habeatur, quæ est supra 18. ann.
- 6 In odiosis, masculinum, non continet fœmininum.
- 7 Minores, & rustici delinquentes, mitius castigantur.
- 9 Mulieribus non succurritur ut calumnientur.
- 10 Iura subueniunt deceptis, non calumniantibus.
- 11 Fraudem committunt qui delinquant.
- 12 Mulieribus, & rusticis nō succurritur, nisi in casibus à iure expressis. præsertim ubi tractatur de rigore iuris.
- 13 Rusticus, & mulier non excusantur si omiserint facere inuentarium, nec aduersus publicationem testamenti.
- 14 Qui promisit non off. heredem, offendit bonorum possessorem, uel alium eidem surrogatum, uel e contra, an cautio, uel stipulatio committatur? quod ibi. nu. 15.
- 15 Bonorum possessor heredis appellatione non continetur in hac materia cautionis; quia est odiosa, & strictè intelligenda.
- 16 Bonorum possessor, heredis loco est, & uidetur equiparatus, & surrogatus in locum eius.
- 17 Argumentum ab equiparatis, & surrogatis ualet in qualibet materia, præsertim ubi est omnimoda ratio.
- 18 Legatarius, uel institutus in re particulari, dato sibi uniuersali herede, ex parte promittentis loco heredis, an habeatur?
- 19 Legatarius, non debet esse melioris conditionis herede.
- 20 Legatarius improprie loco heredis est; quia non in uniuersum sed tantum in re legata ei succedit, nisi in casibus in quibus fiat uniuersalis heres.
- 21 Præctica quod agnati, qui fregerunt cautionem teneantur ad damnum, quod passus fuit principalis ob fractam cautionem.
- 22 Cautio eadem dari debet ex pluribus causis, & pœna potest au geri, sed conuenienter unica tantum, nisi causæ exprimantur.
- 23 Ex præmio plerumque causa intelligitur.
- 24 Cautio de non off. dari, renouari, propagari, renouari non debet nisi causa cognita, Verū interim cautio debeat dari, ut resoluatur in futurū an non nisi causa cognita? Distingue ut ibi. Quod pendet, non est pro eo, quasi sit.
- 25 Represalia, quæ à veteribus clarigationes dictæ sunt, si mādētur

tur alicui reuidentur, interim renouari non debent.

26 Executio si detur instrumento ex statuto, & de causa in instrumento contenta, compromittatur, pendente compromisso, executio peti poterit, data cautione de soluendo eo, quod plus, minusve ex compromisso iudicabitur.

27 Iudex ex officio, uel ad petitionem partis, non potest constringere Seium. ad dandum hanc cautionem, uel fideiussores, quia latitat, an iure possit cogere Lucium quod caueat pro eo, quia ab eo repetet? quod non.

Alius pro alio non obligatur.

Nemo contrahere cogitur.

28 Nemo obligatur ex eo, quia recepturus sit ab aliquo id, quod praestiterit.

29 Iudex an possit mandare parti capturam latitantis.

30 Promittens non offendere etiam ex noua causa; quia non intelligitur renunciasse quod offendens ex noua causa, frangat cautionem, quid si renunciauerit, ut nec ex quacunque causa excusetur, uel dixerit ex nulla causa se excusari uelle? uide ibi.

Minoribus mulieribus in materia an detur restitutio. Cap. XLII.

- Q**UAE RO ex supradictis in tractatu apparet quod minores, mulieres, rustici, & id genus si iudici uideatur tenentur dare cautionem de non offendendo, † utrum si dederint & contrauerint habeant restitutionem in integrum, uel saltem, si non restituantur mitius castigentur? uidetur; quia in multis iuris partibus huiusmodi personis subuenitur; † ecce enim mulieribus iura subueniunt ne decipiantur. l. si sine. l. feminae. C. ad uellei. Dec. in reg. foeming, de reg. iu. & in l. in eo. §. mulieribus. ubi dixi de reg. iu. † Item mulieri rustico & minori, negantibus solutum succurritur, ut non teneantur probare debitum. l. cum de indebito. de probat. Dec. in reg. cuius per errorem. de reg. iu. ubi dixi, & in lib. meo de prob. negat. † Item iuris ignorantia mulieribus, rusticis, minoribus non nocet, nisi facile consulere potuerit peritiores, Doct. in l.

Q 2 iuris.

- 5 iuris. C. qu. admit. Dec. conf. 178. & conf. 192. unde t̄ fœ-
minæ quę minor tutorem non petit, succurritur etiam q̄
à statuto pro maiori habeatur qui sunt supra 18. annū; q̄a
- 6 t̄ in his odiosis masculinū non continet fœmininum quid-
quid Dec. scribat in c. ex parte. ex. de appellat. & Bal. in au-
7 then. si capriui. C. de episc. & cleri. t̄ Item ut aliās dixi-
mus minores delinquentes mitius castigantur. l. auxilium.
ff. de min. ut aliās declar. & in falso in rustico. Ias. in l. si
8 quis id, de iu. om. iudic. ¶ Contra tamen puto t̄ quia mulie-
ribus non succurritur ut calumnientur. l. in eo. §. mulieri-
9 bus. de reg. iu. ubi Dec. & Cagn. & generalius t̄ in quolibet
iura subueniunt deceptis, non autem calumniantibus. cap.
cum uniuerforum. de appellat. Angel. conf. 109. Domina
Catherina. Fulgo. conf. 61. domina. col. fi. Alex. conf. 170. ui-
fo processu. col. pen. lib. 1. Dec. & Cagn. in d. §. mulieribus.
- 10 Soz. conf. 66. col. 8. lib. 1. Cur. iu. consil. 118. cum seq. t̄ frau-
dem autem committunt qui delinquant, ut dixi in l. frau-
dis. de reg. iu.
- 11 ¶ t̄ Item mulieribus, & rusticis non succurritur nisi in casu
bus à iure expressis. But. c. 2. col. 3. de constit. Alex. in l. si
quis id, quod. de iurisd. omn. iudi. conf. 14. uiso. col. pe. lib.
2. Dec. in l. iuris. col. 2. C. qui admitt. Præsertim ubi trā-
12 ctatur de rigore iuris conseruando, ut t̄ quod non excusen-
tur si rusticus, & mulier omiserint facere inuētarium, Bal.
in l. si. q. 4. C. de ui. del. Bar. & Alex. in l. 1. §. nunciatio. de
13 ope. nou. nunc. ubi t̄ quod non excusentur aduersus publi-
cationem testium, & latè scribit per Doct. in l. iuris. C. de
iu. & fact. ign. ¶ Planè ut de pupillo doli capace, & minore
quoque dixi non errabit iudex qui & rusticum, & mulierē
hanc cautionem frangentes mitius castigabit.
- ¶ Quæro aliquis promisit non offendere hæredem, nunc of-
fendit bonorum possessorem, uel alium eidem surrogatū.
Sic contra promissum est non offendi per hæredē offendi-
14 tur per bonorum possessore, uel eidem subrogatum t̄ dubi-
tatur an cautio, stipulatiove committatur? (uidetur q̄ nō)
quia materia hæc odiosa est, & strictè interpretāda, in qua
15 t̄ bonotū possessor heredis appellatione nō cōtinetur, ut p̄
Alex.

Alex. & alios in l. 1. §. bonorum. ff. ad Trebell. Soz. in l. 1. col. 3. de uulg. Dec. in reg. prætor. ad fi. de reg. iur. recet. in rub. C. qu. adm. & in l. emancipata. eo. tit.

16 ¶ Contra tamen puto, quoniam bonorum possessor hæredis loco est. l. 2. ff. de bon. poss. Ias. in l. nec is. §. 1. de acq. hæred. Doc. in supradict. loc. Bar. 1. C. unde lib. l. in condit. §. si patronus. de cond. & dem. cum simi. & uidetur æquipara-

17 tus, siue surrogatus bonorum possessor in locum hæredis & in qualibet materia regulariter argum. ualet ab æquiparatis & surrogatis. l. si quis seruo. C. de fur. Ias. in auth. quas actiones. col. 5. C. de sacr. eccles. Crot. in l. omnes. col. 33. de iusti. & iur. Rip. in l. si constante. col. 12. ff. sol. matri. l. si quis. §. iniuriarum. ff. si quis caut. Ias. in §. fuerat. instit. de act. Alex. consi. 128. col. antepen. lib. 1. Dec. consi. 3. col. 2. Soz. iur. consi. 136. col. pen. lib. 3. cum simil.

¶ Præsertim ubi est omnimoda ratio æquiparatio facta per modum regulæ, & per modum causæ fiendi, & in casibus æquiparatorum, & surrogatorum iuxta considerata per Hierony. Cagn. in l. prætor. col. fi. de reg. iur.

¶ Quæ omnia ipse amplio in quolibet æquiparato, & surrogato concurrentibus prædictis qualitatibus nisi quid specialius persona nuncupatim appellata dicendum esset iuxta not. in l. & quia. ff. de iuris. om. iudi. & ibi dicta hic præfessent infarciri, sed breuitatis causa omitto. ¶ Sed nunquid legatarius ex parte promittentis (loco hæredis) uel si institutus sit in re particulari dato cohærede uniuersali, habebi-

18 tur? uidetur; quia legatarium hærede melioris conditio-
19 nis esse non decet. l. in omnibus. §. non debet. l. aliud. §. tab-
surdum. eo. tit. & loco hæredis est. l. id tempus. de usufrucap.

20 ¶ Computo tamen quia improprie, & non in uniuersum, sed in re legata loco hæredis est. Alex. consi. 9. col. pen. lib. 2. nisi in casibus ubi fiat uniuersalis hæres, ut iure accrescendi, iux. not. per Ias. in l. quoties. C. de hæred. instit.

¶ Quæro dixi supra in tractatu quod agnati ex quo non offensione cautio pacta sit principali promittenti non offendi per agnatos non tenentur ad damnum. Nunquid dari possit aliqua cautio quod isti teneantur principali.

21 ¶ Cogitabam† practicam hanc malam non esse, hoc est quod Agnati citarētur, & ipsi ad dicendum causam quare ipsi consentire non tenerentur quod per eos nō offendi, pmitteretur, & ita promittere tenerent, & pręterea fideiussores dare, & quare ipsi principales pro eis fideiubere ex mandato Iudicis nō teneantur, ut inde quasi negotiorū gestorū actione aut mādati teneant; nāque si cōpareant, & cōsentiant utique res clara est, idem si non contradicāt. iuxt. not. in l. creditor. ff. de reg. iu. Sin autē contumaces essent in eorum pręiudiciū uidentur consentire & cōfiteri, l. de atate. §. qui interrogatus. de inter. act. Sin autem compareant & contradicant de causa cognoscetur, & si Iudici uideatur eosdē aut cōsentire faciet. & mādare, aut per se fideiubere principaliter ex officio latissimo, quo fungitur iux. l. i. ff. de iurisd. omn. iudic. & hęc fac. not. per gloss. Bar. & Cagn. in reg. aliud est uendere de reg. iu. & quando uniuersitas propter delictū habeat regressum contra consiliarios Fely. in c. dilectus 2. de simo. Doct. in l. ciuitas, si cer. pet. Paris. cōf. 21. & cōf. 91. li. 4. & remiss. Cagn. in d. reg. aliud. §. ad uniuersos. in fi. & no. quod qui iussu iudicis dat hanc cautelam ex qua soluit excusandus ut iuxt. not. per Fely. in c. dilectus, de rescr. Dec. cōf. 125. & in reg. non uidentur. de reg. iu.

¶ Quęro quandoq; scripsi quomodo rumpatur cautio si ex causa de pręterito offensum sit, nūquid si plures causę sint uel oriantur, plures dandę sint augeri pœna, & an pars
 22 petere possit q̄ exprimatur causa ex qua data fuerit; † Dic quod ex pluribus quidem causis eodem dari cautio debet, & potest pœna augeri sed conuenienter unica tantum non plures nisi causę exprimantur; arg. not. in l. 3. §. ex pluribus. ff. de acqu. possess. Deci. & alii in l. non ut ex pluribus. de regul. iur. Deci. in reg. neque pignus, de regul. iur. Soz. in reg. 100. Iaso. in §. itaque. in lit. de act. ¶ Quoad expressionem causę uerò puto iure iudicem facturum si eā suppressi fecerit ne detur materia delinquendi, iuxt. l. conuenire. de pact. dot. & not. per l. in fundo. de re uend. cum
 23 simil. ¶ Licet stricto iure secus sit, † ex progmio autem ple-

runq; causa expresse intelligetur iuxt. l. si. ff. de hæred. inst. cum simil. de quibus per Alex. cons. 142. li. 6. Dec. consil. 334. & cons. 444. cons. 600. & consil. 641. Soz. iu. cons. 94. col. 1. & si. li. 3. & lat. cum poss. ¶ Quæro dixi quòd cautio hæc dari, prorogari renouariq; debet causa cognita, idem

24 in eadem reuocanda dicendum tutum interim cautio debeat dari ut resoluator in futurum, an nò nisi causa cognita fuerit? Distingue aut cautio iam data est, & nunc tractat de prorogatione, renouatione, uel non reuocatione, & puto pronunciandum esse cautionem interim manere; quia quod pendet non est pro eo quasi sit. reg. is damnnum. §. si. de reg. iu. l. hæc uenditio. §. fin. de contr. empt. ut simili ui

25 demus quòd si mandentur cuiquàm repræfalię (quæ à ueteribus clarigationes sec. Alciatū dictæ sunt. licet ex Seruio aliter forsitan dici possit) reuicendæ interim reuocari non debēt Bar. in l. Iulianus. in si. de cond. ind. Idem Bart. in simili. in l. iudex. col. fin. de re iud. & in uerbis plus, minusve in l. publica. §. fin. deposit. Soz. in l. pecuniam. ff. si cert. pet. & in l. quibus diebus. §. quidam Titio. col. fin.

26 de cond. & demon. ubi amplius uoluit quòd si ex statuto instrumento detur executio, & de causa in instrumento cõprehensa compromittatur, uel pendente compromisso executio peti poterit data cautio de soluendo eo, quod plus, minusve ex compromisso iudicetur. ¶ Nec est quod cautione finita quando agitur de renouãdo rationes dictæ non concludant; quia inspecta cassatione uera sunt. ¶ Item & causa inspecta quæ adhuc præsumitur durare nisi contra p̄betur, ut aliàs dixi. & ita præd. intellige. ¶ Aut cautio nò est data, uel cassata nunc repetenda est, & uti possideris re spondendū erit ex eadē regula, hoc est q̄ id quod pendet non est quasi sit. In hoc tamen arbitrium iudicis reseruo ut scādalo; causisq; inspectis aliud statuatur, & commode ex causa poterit facere cauere quatenus de iusta causa postea appareat. ¶ Quid. n. ex hoc iudicio altercationes oriantur. Interim mihi probatur ut negotium in suspenso sit. ad hæc fac. quòd si iudex dicat excommunico, & nisi intra tale tempus soluens sententia in suspensio est, Bald. in d. §.

c. dilecta. col. 2. de conf. ut uel inut. Nicol. Euerard. in loco
ab exceptione ad reg.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio non rumpitur ex modica offensa, uel uulnusculo, ut supra, quid si uulnusculum tractu temporis factum est maius, an fracta sit cautio? quod non ibi, declara tamen ut ibi. nu. 3.
- 2 Quod post facto nunquam crescit præteriti delicti æstimatio.
- 4 Nova causa, uel iniusta sufficit ut non dicatur fracta cautio, distinguere tamen ut in nu. 6.
- 5 Pactum inter partes, quod utraque torqueatur ad ueritatem eruendam, si altera torta non confiteatur, nõ ualet, nec Index sine alijs iudicijs poterit alteram torquere.
- 7 Voluntas, ubi prodest, necesse est ut adhibeatur ante factam, uel in ipso facto; quia ratificatio uoluntatis post factum non prodest nu. 8.
- 9 Plures dederunt cautionem de non offen. uel acceptauerunt, unus uel plures ex his cautionem alterare uolunt, uel prorogando, uel contrahendo, uel alio modo, utrum possint sint omnibus? quod non.
- 10 Quod omnes tangit, ab omnibus fieri debet.
- 11 Cuius effectus omnibus prodest, eius & partes ad uniuersos pertinent.
- 12 Plures Domini si aliquem ex bannierunt, unus eundem remittere non potest.

Si tractu temporis, uulnusculum, grauius fiat, quomodo frangatur cautio. Cap. XLIII.

- V AERO dixi supra qd ex modico uulnusculo, seu ex modica offensa non frangitur cautio, qd si tractatu temporis efficiatur maior offensa aut maius uulnus utrum fracta uideatur cautio? uidetur quod non; quia ex post facto nunquam crescit præteriti delicti æstimatio. l. omnis. §. nunquam. de reg. iu. l. ei qui furti. de furt. Bartol. in l. si dominum. eodem titu. Homod. consil. 63. Corn. consil. 273. consil. 283. libr. 3. Sozi. consil.

conf. 26. li. 2. Dec. & Cagn. in d. reg. omnis. §. nunquam.

- 3 ¶ Hoc tamen declarandum est, nisi ita inferens modicam offensam, quæ post maior facta est ita fieri posse (q. ex loco & qualitate, & circumstantiis, index arbitrabitur) cogitare potuit. c. fi. de homi. li. 6. Alex. conf. 140. col. 2. lib. 2. Fely. in c. sicut dignum. de homi. Dec. c. nouit col. 8. eo. tit. conf. 234. col. fi. conf. 482. Pari. conf. 161. lib. 4. ¶ Idem etiam dicendum est si delictum cōsumatum non fuisset, ut p. Cagn. in d. §. nunquam.

- ¶ Quæro inter me & te data est cautio de non offendendo deinde inter nos conuentum est, ut si ego tale quid facerē, liceret tibi me offendere siue cum scissura carnis, & corporis, siue sola alapa, & contra si tu quicquàm faceres mihi te offendere liceret. ¶ Ex hac conuentione offensum est quæritur an cautio fracta intelligatur? Quod non facit quia uidetur noua causa fragendæ cautionis, quæ uel iniusta sufficit licet pactum huiusmodi non ualeat in se ita proponendo. ¶ Contra uidetur quia non ualeat pactum q. ad ueritatē eruendam tu quidem primo torquearis, deinde & ipse torquear si tu non confitearis, quinimmo si tu tortus fuisti, iudex sine aliis indiciis me torquere non poterit, idq. uerū est siue in iudicio, siue extra iudicium fiat, & ita scripsit Paris Puteus in tract. de synd. in pen. q. uer. quæro de una notabili quæstione. sentit Bar. in l. 1. §. usque adeo. ff. de iniuriis. Ang. de malefic. in uerb. contra uoluntatem, & uidetur communi opinione receptum esse, ut per Hierony. Cagn. in reg. nemo fraudare. ff. de reg. iur. ¶ Distinguo tamen ut huiusmodi conuentio ualeat quoad alapam uel leuem huiusmodi iniuriam quoniam communi opinione receptum esse uidetur ut quis pati possit se alapa percuti, ut per Bar. in d. l. 1. §. usque adeo. ff. de iniuriis Ang. in l. si unus. §. illud. uer. pacta. in fi. de pact. Ang. Are. de malef. in uerb. cōtra uoluntatem Dec. & Cagn. in reg. nemo fraudare. de reg. iur. secus uerò est quando ex huiusmodi percussione scissura carnis fieret. ¶ Et nota q. iniuria uolenti nunquam dicitur fieri nisi uoluntas exprimatur. Quamobrem quando agitur de iniuria non requiritur q. dicatur contra eiusdem uolun-

- uoluntatem, licet in dolo secus sit, ut per Hieron. Cagn. in d. reg. nemo fraudare in fi. de reg. iur. ¶ Aduertendum tamē
- 7 est q̄tubi prodest uoluntas ibi necesse est q̄ adhibeatur an tequam fiat, uel in ipso facto; secus uerò est si postea id con
- 8 tingat, t̄ quoniam ratificatio uoluntasque huiusmodi nihil prodest sec. gl. & Doct. in c. scienti. de reg. iur. in 6. Cagn. in d. reg. nemo fraudare. Ang. de malefi. in d. uer. contra uoluntatem. & ex dictis in d. reg. nemo, & in c. scienti. de reg. iur. lib. 6. declarationes multas in materia haurire poteris.
- 9 ¶ ¶ Quæro cautionem de non offendendo plures dederunt, uel acceperunt, uel coram iudicibus pluribus hoc factum est, nunc ex his unus duo pluresve cautionem alterare uolunt uel prorogando, uel contrahendo uel arctando, uel declarando. ¶ Vtrum hoc eisdem liceat sine omnibus? dic
- 10 q̄ non regulariter, quia t̄ q̄ omnes tangit ab omnibus fieri
- 11 debet. t̄ Item cuius effectus omnibus prodest eius & partes ad uniuersos pertinet l. cuius effectus. ff. de reg. iur. facit reg. quæ de tota. ff. de re. uendic. & no. in reg. in toto. ff. de reg. iur. Doct. in l. si cui. ff. de leg. 1. cum alleg. per Dec. in d. reg.
- 12 cuius effectus. & specialius t̄ si plures domini aliquem exbannierunt unus eundem remittere non potest. Ias. in l. iur. isgentium. §. si. ff. de pactis, Brun. cons. 93. & cons. 102. De cuius consi. 249.

SUMMARIVM.

- 1 Ille, cui factum fuit præceptum ut inter tot dies ueniret ad cauē dum non uenit, utrum quasi sit condemnatus, possit contra eundem relaxari executio de pœna in præcepto contenta, quod nō, imo in tali casu non potest condemnari ad pœnam præcepti, ratio ibi. & ad quam pœnam sit condemnandus ibi remis. 2. 3. 4.
- 5 Practica Modernorum Iud. circa talia præcepta.
- 6 Subterfugiens dare hanc cautionem, suspectus de fuga, potest capi antequam citetur.
- 7 Partes promissunt non off. sub pœna 1000. cum obligatione omnium bonorum suorum, interim altera ex partibus uendit omnia bona sua, uel aliqua, postea pacem fregit; Ille cui in
- cuentum.

- euentum contrauentionis pœna promissa est, an possit agere hy
pothecaria contra bonorum possessores? quod sic ibi. nu. 9.
- 8 Secundus creditor præfertur priori creditori sub conditione po-
testatiua, quæ euenit post obligationem suam, quam regulam
intellige ut in nume. 10.
- 11 Iudex pronunciauit cautionem hanc dandam, sine causa, præ-
stita est, an liceat petere eam reuocari? quod sic.
- 12 Solutum ex sententia iniqua, ut sine causa solutum potest repeti.
- 13 Maritus, præceptor, pater, & aliqui, ut ibi, qui dederunt cau-
tionem, si excesserunt modum in corrigendo, non frangunt cau-
tionem, latè per eum cum declaratione, & distinctione 15. 16.
17. 18. 19. 20.
- 14 Maritus, pater, & alij eatenus quatenus eis castigare licet non
tenentur, sed de excessu tenentur.
- 19 Accessorium non debet teneri maiori pœna quam principalis.
- 20 Initium inspicitur ad excusanda delicta.

Pœna præcepti quomodo exigatur, & an subterfu-
giens hanc cautionem capi possit sine citatione.
Cap. XLIIII.

- 1 VEA RO † alicui factum est præceptum quod
ueniat ad cauendum infra tot dies, is non ue-
nit, utrum quasi ille cōdemnatus sit executio
contra eundem de pœna in præcepto contenta
- 2 relaxari debeat? quod nō facit: † quia præceptum quod ali-
quid fiat sub aliqua pœna non intelligitur ipso iure, sed ui-
detur quædam comminatio, gloss. sub interminatione in c.
sicut tuis, de simon. gloss. 2. in c. 1. de sagittar. gloss. fi. c. cum
esses, de testam. & est comm. opin. ut declarat Imol. in c. 1.
col. 2. C. locat. & sequitur Decius in reg. factum. §. in pœ-
nalibus. col. 1. ff. de reg. iu.
- 3 ¶ Quinimo in tali casu non potest condemnari non parēs
pcepto quod incurrerit pœnā; quia illud esset si ipso iure
- 4 id fecisset. † Sed debet condēnari ad pœnā, ut declarat Ge-
min. cōs. 23. & aliter faciēs nulliter agit, ut declarat Franc.
Rip.

- 7 Rip. in tit. de rescriptis respons. 17. executionem.
- 5 ¶ Moderni tamen practici dicunt precipimus sub tanta pena, in quam ad dicendum quare condemnari non debeas ex nunc prout ex tunc, & contra pro tali die haberi uolumus te pro citato, & iterum ex nunc prout ex tunc & contra habemus te pro citato, quare de prædicta pœna grauamen relaxari non debeat; ita enim uidetur iustificari rigor contra huiusmodi contumaces, arg. nō. in cle. 1. de elec. & p Fran. Rip. in d. respons. 17. Hæc autem an iure fieri possent alio rem indaginem requirunt. satis sit q̄ de facto ita obseruatur, & iudicis officium latissimum est.
- ¶ Quæro dixi q̄ subterfugiens dare hanc cautionem potest etiam capi si iudici uideatur, & aliter mulctari, † utrū capi possit antequam citetur cum suspectus sit de fuga, ut interim eo existente in carcere iustificari possit de timore, & q̄ is tenetur dare cautiones huiusmodi? si iudici uideatur, puto q̄ sic, argum. eius q̄ uoluit Ang. in l. nemo carcerem. C. de exac. trib. hoc est q̄ capi potest suspectus de fuga, iux. nō. in l. ait prætor. §. si debitorem. ff. de his qu. in fraud. & postea de captura iustificari Ro. cons. 320. Dec. cons. 75. Alex. 19. & cons. 64. li. 3. & scribitur per las. in l. si fideiusfor. §. si. ff. qui satisd. cog. & fac. nō. per Bar. in l. si a quo. §. si. ff. ut in poss. leg. in l. si. C. de feriis, & in l. creditores. ff. de priuil. credit. ne per citationem instruatur ad fugam, Alex. cons. 6. col. 2. lib. 4.
- 7 ¶ Quæro partes promiserunt non offendere sub pœna 1000. cū obligatione omnium suorum bonorum, interim una ex partibus uendidit omnia sua bona uel aliqua ex eis, postea pacem fregit, ille cui in euentū contrafactionis pœna promissa est uult agere hypothecaria contra bonorum possessores, utrum possit? v̄r q̄ non; quia † secūdus creditor præfertur priori creditori sub conditione potestatiua, quæ euenit post obligationem suam. l. qui balneum. §. amplius l. potior. ff. de pigno. Dec. reg. contractus. nu. 14. de reg. iur. Doct. in reg. quæ legata. eo. tit. Dec. cons. 247. col. 3.
- 9 ¶ Contra tamen consuluit Dyn. cons. 3. quem refert, & sequitur Franc. Rip. in l. priuilegia. nu. 41. de priuil. credit. quia

10 ¶ quia regula prædicta intelligitur quando in potestate debitoris est facere ne obligatio principalis contrahatur, gl. comm. approb. in l. 1. ff. de pigno. in d. loc. ¶ Et multas declarat. ad eā reg. uide per Ias. in l. si filiusfamilias. de uerb. oblig. & scribitur per Doct. ubi dixi in reg. quæ legata. de reg. iu. Alex. conf. 227. col. 1. lib. 6. Ias. in l. si ita stipulatus. in prin. de uerb. oblig. Abb. in c. significauit. ex. de rescript. Tiraq. de Constit. poss. 3. p. limit. 20. Alex. conf. 132. lib. 6. Soz. iu. conf. 26. lib. 1. conf. 49. lib. 2.

11 ¶ Quæro iudex pronunciauit hanc cautionē dandā esse, sed sine causa itaque præstita est, nunc petitur eadem reuo-

12 cari an liceat? q. sic, facit q. si ex sentētia iniqua aliquid solutū fuerit illud, ut sine cā solutū repeti poterit Bart. in l. 1. §. 2. ff. qu. uī aut clā Bal. in l. receptitia. C. de consti. pecun. Bar. in l. cū fullo. ff. de cond. ob caus. Bar. in l. Iulianus uerum debitorem. ubi Alex. col. 2. de cond. ind. conf. 171. col. 2. lib. 1. conf. 169. lib. 1. consil. 69. col. fi. lib. 3. Marfil. sing. 229. in l. 1. §. si quis ultro. nu. 62. ff. de quæstio.

¶ Quæro diximus supra quod marito, præceptorī, patrī, auo, focero, & hmōi non obstante cautione, quam ex iusta causa si iudici uideatur dare tenētur, & dederint; licet percusserint uxorem, discipulum &c. respectuē correctionis

13 causa permittitur sine timore frangēdæ cautionis, quid si iidem modū excesserint in corrigendo. ¶ Quod & ad alias defensiones in quibus exceditur crimen inculpatæ tutelæ trahitur. ¶ An ex excessu cautio frangatur? vī quod sic; q.

14 ¶ licet eatenus quatenus eisdem castigare licet non teneatur tñ de excessu obligant, & ita distinguitur offensio Bar. in l. si adulterium cū incestu. ubi Ang. §. Imperatores. ff. de adulter. Ant. But. in c. olim. col. ult. ex. de resti. spol. Bal. in l. 1. q. 9. C. unde ui. & in c. 1. §. si quis uero. de pac. iu. fir. cū alleg. latē per Alex. conn. 75. uiso themate. col. 1. lib. 3.

15 ¶ Contra tñ puto: quia de excessu illo ut supra distincto quis punitur tanquam culposus, non tanq. dolosus. Bal. in l. sed si quæcunque. §. si magister. ff. ad leg. Acq. Alex. d. cō. fil. 74. ¶ Et ad prædicta quæ in excusationē defensionis, & excessus inculpatæ tutelæ dicūtur, fac. not. p. Alex. cōf. 16. & conf.

& conf. 109. lib. 1. Dec. conf. 459. conf. 676. Aymo. confil. 118. col. fi. Soz. iu. conf. 117. per tot. li. 3. cū si. q̄ cum. poss.
 16 ¶ Cautiōem hanc aut̄ rumpi non nisi dolo interuenien
 17 te latē supra diximus. ¶ Quamobrem si ex genere instru-
 menti de dolo comprehendi posset, uel in excessu cautio
 frangeretur, iux. no. in c. significasti. 2. ex. de homic. Alex.
 d. conf. 75. latē per Marsi. in l. 1. §. Diuus. ff. de sicariis. Dec.
 conf. 234. conf. 482. Aymo. conf. 203. col. 2. ¶ Et ad prædi-
 18 cta nota ¶ q̄ si ex mandato, uel tacito iussu alterius non cō-
 prehensi in cautione, comprehensus ut supra uerberet,
 nihilomāgis cōprehenditur, quā si ipse principalis esset:
 19 argu. not. per Alex. d. conf. 75. col. 1. & facit ¶ accessoriū,
 quā principalem maiori pœna teneri non decet iux. not.
 in l. is qui opem. ff. de furt. & aliās dixi. ¶ Et iuxta prædi-
 20 dicta præterea aduerte; quia ¶ ut ad excusanda cætera
 delicta initium inspicitur, ita in proposito dicerem, quod
 si delictū offensiove bono initio incēpisset, licet ad prohi-
 bitum medium, finemve perueniretur, tñ excusatio quo-
 minus cautio fracta fuisset non excluderetur, iux. not. per
 Doct. in l. quod ait lex. §. quod ait. ff. de adultc. Bald. in l. si
 quis non dicā rapere, col. 3. C. de epis. & cle. Ang. & Saly.
 in l. Gracchus. C. de adul. Alex. d. conf. 75. col. fi. Dec. cōf.
 331. Alcia. 2. reg. præsump. 32. Marsi. sing. 225. & in præct.
 §. quoniam. & §. ulterius. Soz. iu. conf. 51. lib. 3. cum simi.
 quę alleg. poss.

S V M M A R I V M.

- 1 Promittēs nō offendere si offendit, licet soluerit pœnam conuen-
 tionalē, pōt etiam perstringi ad soluendam pœnā ordinariā, 3.
- 2 Bona fides non patitur ut bis idem exigatur.
- 3 Emphiteuta si promiserit pœnam, si non soluerit pensionem, so-
 luta pœna, nihilominus expelletur.
- 4 Statutum si imponat pœnam frangenti hanc cautionem, tamen
 per conuentionalem pœnam etiam eiusdem quantitatis, non ui-
 detur derogatum pœnæ legali.
- 5 Qui soluit pœnam conuentionalem, in casu ibi proposito post so-
 lutionem

- lutionem etiam offendi poterit, ratio ibi nu. 6.
- 7 Qui promiserat non offendere, (necessitate compulsus) offendit eum cui cauerat, non incurrit in pœnam, quia necessitati omnia cedunt, & dolus abest. 8.
- 9 Offensus, si iterum offendentem, offendat, non frangit cautionem, nu. 11. ratio ibi.
- 10 Qui ex necessitate offendit, nihil deliquit.
- 12 Minima occasio, uel minima læsio, sufficit, ad hoc ut dicatur ex causa, rupta cautio.
- 13 Edictum factum à iudice, (quòd nec ex causa timoris) liceat concedere arma deferri, & concessio non valeat, non obstat illi, qui cum timeret offendi, impetrauit per antea licentiam deferendi arma. Nec ualet tale edictum, quia impedit defensionem, quæ est de iure naturali. 14.
- 15 In generali reuocatione licentia deferendi arma, non comprehenduntur, qui impetrarunt licentiam deferendi arma, ex causa timoris.
- 16 Ille pro quo fideiussum est cautionem, seu promissionem dedit, de eo conseruando indermum, uel eximèdo, ab onere obligationis, quid operetur illa promissio, ibi, remis. cū declaratione.
- 17 Ius, quod ex cautione de non offendendo dependet, inspecta pœna, cedi potest, sed inspecto facto, hoc est offendi, uel non, non potest cedi.
- 18 Quæ ad heredem sunt transmissibilia, sunt cessibilia, & ecòtra. Potestas reseruata superiori, declarandi, qui cõprehendantur in promissione facta de non offendendo quosdam, uel per quosdam usque in tertium gradum, intelligitur arbitrio boni uiri, nec transit in successorem, nisi fuerit facta reseruatio per nomina respicietia dignitatem. Et post commissum delictum superior non potest amplius declarare. nu. 20. 21.

Qui contrauenit, & soluit pœnam conuentionalem an puniri possit pœna ordinaria? & de quæstionibus in materia. Cap. XLV.

1 QVÆRO † ille qui promisit non offendere, & soluit pœnam conuentionalem promissam, nunc perstrin-

stringitur ad soluendam pœnam ordinariam utrum eam soluere præterea teneatur? uidetur q̄ non; quia solutio pœnæ habetur pro obseruatione contractus, Bal. in l. iuris gentium. §. quinimmo. col. 7. ff. de pact. in l. semel mora. ff. sol. mat. Alex. las. & Dec. in l. cū proponas. C. de pactis Alex.

2 conf. 132. lib. 4. † Item bonafides non patitur, ut bis idem exigatur reg. bonafides. ff. de reg. iuris.

3 † Contra tamen facit: quia si emphiteuta pœnam promiserit si pensionem non soluerit, non propterea minus si pœnam soluit propter non solutam pensionem non expellitur sec. glo. Bar. & las. in l. 2. C. de iu. emphiteu. Dec. in d. l. cum proponas. col. fi. Alex. d. conf. 132.

4 † Quod addo uerum esse dici potest, ut uel si ex statuto pœna frangenti hanc cautionem imponatur, tamen per conuentionalem pœnam uel eiusdem quantitatis cum legali, pœnæ legali derogatum non uideatur, quoniam pœnæ conuentionis in materia legali derogatum non uidetur, ut per Bar. in l. non impossibile. ff. de pactis. ¶ In hoc casu tamen quo à lege frangenti cautionem pœna imposita est iure excipietur nolo cauere sub pœna; quia pœnis legalibus debemus esse contenti & bonafides & c. d. reg. bonafides & c.

¶ Quæro dixi supra q̄ frangens hanc cautionem offendi potest, tam in continenti, quàm ex interuallo sine timore frangendi cautionem quasi noua causa sit iuxt. no. per Bar. in l. cum pater. §. liberis. de leg. 2. & quia frangenti fidem fides frangi potest iuxt. alle. l. cum proponas. 2. C. de pactis Bar. in l. pollicitationem. C. de iu. dot. Bal. conf. 326. casus sup. quo. li. 4. Alex. conf. 32. opportunè conf. fi. lib. 2. Fely. in c. agens, ex. de iure iu. Dec. conf. 265. Soz. iu. conf. 77. nu. 143.

5 li. 1. cum si. qu. all. poss. † nunquid idem, qui soluit pœnam conuentionalem post solutionem offendi poterit? uidetur q̄ non, quia solutio pœnæ habetur pro obseruatione contractus, & ita arg. Alex. in d. l. cum proponas. fac. quid Decius. scribit conf. 380.

6 † Contra tamen tenuisse uidetur Dec. ibidem col. fin. pro quo facit ratio. ¶ Quia non desunt qui purent frangentem cautionē, & ad pœnā obligari & offendi posse, ut p. Ale. in l.

R semel

semel mora. ff. solut. mat. & las. in d. l. cum proponas, in fin.
& Dec. in d. l. cum proponas.

7 ¶ Quæro iuxta prædicta, aliquis necessitate compulsus
8 eum cui cauerat offendit, non incurrit in pœnam, quia tne
cessitati omnia cedunt, & dolus abest ut quandoque dixi.
9 ¶ Sed quid si offensus iterum offendentem offendar, utrū
10 ipse cautionem frangat? uidetur q̄ sic, quia t̄ ille, qui ex ne
cessitate offendit nihil deliquit.

11 ¶ Contra tamen putat Abb. in c. sicut. ex. de iudi. & refert
Dec. in d. l. cum proponas. 2. col. 1. C. de pact. & facit ratio,
quia uidetur noua causa, uide tamen Decium ubi s̄. ¶ Et
ibi iterum, uide ad id, q̄ supra tetigimus, hoc est q̄ licet cā
cesset, hoc est timor offendendi, tamen adhuc cautio subla
ta non intelligitur, & ad hoc alleg. Bal. in c. 1. §. porrò col.

12 3. in tit. de pac. iur. firm. & ibi. ¶ Iterum probat q̄ mini
ma occasio, siue minima læsio sufficit ad hoc ut dicatur ex
causa rupta hæc cautio arg. no. per Alex. in l. pen. C. de his
quibus ut indig. & in l. executionem. §. item si ita. ff. de uer
bo. oblig. & supra diximus.

13 ¶ Quæro dixi q̄ ille qui timet offendi petere potest de
lationem armorum, nunc iudex uult facere edictum q̄ nec
ex causa timoris liceat concedere arma deferri, & concēs
sio non ualeat nūquid ualeat edictum huiusmodi? uidetur

14 q̄ non, quia impedit defensionem, t̄ quæ est iuris naturalis
iux. not. p̄ cle. pastoralis. ex. de re iu. ¶ Et per hoc dicebā in

15 t̄ generali reuocatione licentiæ deferendi arma prædictos
non contineri. ¶ Horum ratione, tamen cautius huiusmodi
edictum conciperetur q̄ nemini liceat arma deferre nisi
ex iudicis licentia.

¶ An autem, & quando ultra cautionem peti possit delatio
armorum arbitrium est, ut & qualitas armorum ut supra
dixi. ¶ Et nota unum obiter q̄ ille qui promisit non offen
dere sub obligatione bonorum, an habeat, prælationem
ponitur per Rip. de priuilegiis nu. 41.

¶ Quæro extat statutum q̄ frangens cautionem hanc, si q̄
dem soluat talem pecuniæ q̄ritatem non teneatur ad pœ
nam conuentionalē: quidā intra tempus constitutum quā
titatem

- titatem illam soluit, uerum non integram; deficiebat enim fortasse nummus unus utrum poena conuenientialis integra committatur? uidetur iux. no. per Bal. in l. cum sit. C. de sepul. uiolat. Bal. in l. pro hæreditariis col. 3. C. de hære. act. Ias. in aut. qui rem. col. 6. C. de sac. san. ecc. in l. qui sine. de cond. sin. caus. in l. si non sortem. in fi. de cond. ind. Alex. cō fi. 105. nu. 20. li. 3. Fabian. in tract. de empt. & uendi. col. 40. Tiraq. de retract. conuent. §. 4. gl. 6. nu. 23. Ita tñ ut q̄ si lutum est restituendum sit arg. no. p̄ c. suam, ex. de penis. l. bonafides. de reg. iu. l. apud Celsum. §. idem Labeo. ff. de dol. excep. cum fi. ¶ Quæro ille pro quo fideiussus est, cautionem seu promissionem dedit de conseruando indemnem fideiussorem, uel de eodem releuando, uel desbrigando, uel
- 16 eximendo ab obligationis onere, † quid operetur promissio? uide no. per Bar. in l. quæro. §. 1. ff. loca. Bal. in l. 2. C. de sent. qu. sin. cert. quant. Bar. in l. pater de dot. præleg. in l. curatores. §. fi. de adm. re. ad ciuit. pertin. Alex. conf. 114. per tot. li. 3. Dec. conf. 551. col. 2. Soz. iu. conf. 64. li. 1. conf. 78. col. pe. li. 2. conf. 129. col. pe. li. 1. conf. 69. li. 2. Ias. in l. fi. in prin. ff. si cer. per. Soz. iu. conf. 94. lib. 3. conf. 138. col. 1. lib. 3. Paris. conf. 109. & conf. 110. lib. 1. ¶ In quo nota q̄ si adest hypotheca pro concurrenti quantitate fiscus non potest confiscare in præiudicium huius sec. no. in l. priuilegia, ff. de priuileg. cred. si non adest hypotheca actione mandati si fiscus uult cōfiscare tenetur reficere soluta pro iuribus hæreditariis, iuxta no. in l. 2. C. ad leg. Iu. de iudi. & in l. si merito. ff. solut. mat. Sed contra tertios non habebit actionem, sed contra fiscum sic; quia loco hæredis habetur. Sed in hoc potest quis decipi ut sine principali promittatur nō offendi eo non habente ratum, uel quis promittat, ut per se de quibus forsitan aliàs dicam.
- 17 ¶ Quæro utrum ius ex hac cautione dependens cedi possit? dic q̄ pena inspecta potest, sed facto hoc est offendi uel non offendi, minimè, ut in terminis post alios, quos allegat probat Alex. in l. si cum dotem. §. trāsgrediamur. col. pe. ff.
- 18 sol. mat. & facit regula † q̄ ea, quæ ad hæredem sunt transmissibilia sunt cessibilia, quæ uerò non transmissibilia non

- cessibilia, iuxta not. in l. ex pluribus. ff. de administra. tuto.
 19 Dec. conf. 443. col. fi. & conf. 614. col. 2. cum simil. ¶ Quo-
 ro promissum est non offendi quosdam, uel per quosdam
 usq; in tertium gradum reseruata tamen superiori potesta-
 te declarandi hos an illos cōprehendi dicamus. ¶ Quatenus
 intelligat hęc potestas, & an trāseat in successores? breui-
 ter dic. Quod hęc potestas intelligitur arbitrio boni uiri,
 iuxt. not. per Bar. & alios in l. fin. de p̄tor. stipul. Alex. conf.
 130. li. 1. conf. 54. lib. 2. Dec. conf. 136. Paris. conf. 178. col.
 fi. lib. 1. & ex not. per l. Thais. §. sorore. ff. de fideicommissi.
 lib. & in l. generaliter. ff. de reg. iu. cum simil. latissime ex-
 ortari hoc posset, Et nota ad hoc pulcherrimam decisio-
 20 nem; † quia post commissum delictum non potest amplius
 superior ex allegata potestate declarare hi an illi compre-
 hensi fuerint in securitate, & an securitas r̄npta fuerit quia
 declaratio illa intelligit̄ re integra, & rebus sic stātibus &
 nō in p̄iudiciū tertij, & ita scribit Paris. d. cōf. 78. col. pe.
 & fi. li. 1. cum si. quæ possent alleg. ex not. per Doct. in l. fi.
 ff. de pact. Dec. cōf. 400. col. fi. Soz. iu. conf. 134. lib. 3. cū si.
 21 ¶ Potestas tamen hęc declarandi non transit in successio-
 rem nisi reseruat̄ illa facta fuerit per nomina respicien-
 tia dignitatē arg. not. in l. & quia. ff. de iurisd. om. iud. not.
 in l. idem Pomponius. §. fi. ff. de rei uend. Alex. consil. 116.
 li. 3. Doct. in l. si ita stipulatus. §. Grisogonus. de uerb. obli.
 Dec. conf. 309. Soz. iu. conf. 63. col. 2. lib. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Procurator promittens non offendi per dominum suum, neque
 per agnatos, uel econtra permissio per procuratorem recepta
 est, non obligatur per hoc procurator, ratio ibi.
- 2 Procurator (nisi expresse aliud de consensu domini appareat)
 promittens procuratorio nomine, non obligatur.
- 3 Ille qui tenetur dare cautionem de non offendendo, uult dare
 duos fideiussores pro uno, an possit, concl. ut ibi nu. 9. cessat dif-
 ficultas, si in solidum se obligabunt. 10.
- 4 Executio diuisa incommoditatem habet.

- 5 *Quis non cogitur recipere particularem solutionem. 6.*
 7 *Ad impossibilia nemo tenetur.*
 8 *Aliud, pro alio invito creditore solui pōt, data impossibilitate.*
 11 *Qui ex aliqua causa est difficilis ad conueniendum, potest recusari pro fideiussore, in materia cautionis, quasi nullus oblatus fuerit fideiussor. 12.*
 13 *Pars non tenetur dare alium fideiussorem, si fideiussor datus, ex post factus est non soluendo.*
 14 *Index in materia, incipere poterit exequi contra fideiussorem, omisso principali.*
 15 *Fideiussor de non off. qui non est idoneus ob facultates, est frater, uel coniuncta persona, non potest recusari.*
 16 *Multum diues si conuenitur ad dandam cautionem de non offendendo, uel de se representando, potest obligare bona sua, in forma, & non dare fideiussores, nec se representare, intelligendo, tamen quando non est creditoribus subiectus.*
 17 *Homines plus sperant de facultatibus suis, quàm in eis sit.*
 18 *Qui dederat cautionem de non off. uel se representando, ad petitionem Iudicis, dedit alios fideiussores non abolita prima cautione, posterior fideiussor ex causis, non potest conueniri, primus poterit conueniri, quia à prima cautione in ueritate non est recessum, uerum ab utrisque non est exigendum: quia bona fides non patitur, ut bis idem exigatur. nu. 19.*

Procurator an obligetur qui non offendi promissit. Cap. XLVI.

- 1 **V**AERO † procurator promissit non offendi per dominum suum, & eius agnatos, uel contra promissio per procuratorem recepta est an obligetur procurator? uidet̃ q̃ sic; quia in eius persona uerba p̃supposuimus cōcepta: arg. no. per l. quæcūq; ff. de act. & obl. cū si. ex quo cōueniunt uerba iux. no. in l. 4. §. toties. ff. de dam. inf. cū si. ¶ Cōtra est ueritas, † q̃a procurator, nisi expressè aliud de cōsensu appareat promittēs, p̃curatorio noīe nō obligat ipse, sed dñs. l. Plautius. ff. de p̃cur. scribit Bald. in l. falsus. C. de furt. & in specie latifs. scribit

Paris. cons. 78. col. 3. & seq. lib. 1. cum si. quæ occasione procuratoris, & mandantis hic possent infarciri.

- 3 ¶ Quæro ille, qui tenetur dare cautionem de non offendendo, uult dare duos pro uno (q̃ & in aliis cautionibus confingi potest) quid fortasse unus solus in tantam quantitatem fideiubere non uult an audiatur, cum per fiscum contradicatur, uel per partem aduersam, Franc. Rip. in l. 2. §. mutui datio. ff. si cer. pet. tenuit q̃ non; † quia exactio diuisa incommoditatem habet. l. cum his. §. causas. ff. de transact. l. planè
- 4 ff. famil. ercisc. † Item quia non cogitur quis recipere particularem solutionem. l. tutor. §. huius. ff. de usuris. l. in his. §. si quis duos. ff. de solut.
- 6 ¶ Sed ipsemet Franc. Rip. ibi dicit † hoc non habere locum
- 7 ubi fideiussorem unum dare non possit debitor; quia † ad
- 8 impossibilia nemo obligatur † namq; data impossibilitate, & aliud pro alio inuito creditore solui potest, ut ibi ipse scribit post Ang. & Dec. ¶ Quod si uerum est dubio procul detrectanti dare unum fideiussorem onus probandi hac negatiua incumbet per ea, quæ scripsi in libro meo de probanda negatiua. ¶ Aduertendum tamen est, † quia in materia non reperitur q̃ quis unum magis, quàm duos fideiussores teneatur dare, quare in arbitrio iudicis hoc erit iux. l. quidam æstimauerunt. ff. si cer. pet. & hæc in reliquis datis terminis habilibus intelligentur. ¶ † Quia si hi se in solidum obligarent nulla difficultas erit. ¶ Quæro aliquis uult dare in fideiussorem in materia aliquem difficilem conuentu, an recusari possit? quod sic, facit q̃ in fisco notat Afflictus decis. 88. in causa Ioannis.
- 11 ¶ Quæro ex dictis aliàs per me apparet q̃ in materia quædo est cauendum, est cum fideiussore, quia hic tractatur de
- 12 securitate † nunquid si offeratur talis qui de facili conueniri non potest, uel aliter excipere potest an non recipi possit & potest non recipi quasi nullus oblatus fuerit fideiussor. l. 2. & 3. ff. qui satisfd. cog. & scribit Afflict. in const. regn. huius
- 13 manitate. col. 3. † Sed pone q̃ ab initio fideiussor erat idoneus post factus est non soluendo, an pars teneat dare aliū fideiussorem? Afflictus ubi supra tenet q̃ pars non tenetur dare

dare aliū fideiussorem p no. p Ale. in l. 2. ff. qui satisf. cog.

¶ Quæro tu scis quòd fideiussor habet exceptionem ut nō
 14 cōueniatur nisi excusso principali aut. præsente. C. de fideiussor. an iudex incipere possit à fideiussore omisso principali? quòd sic Bar. in l. si quis reum. ff. de cust. & exhi. re. Af. flict. in d. constit. humanitate. col. 3.

¶ Quæro fideiussor de non offendendo non est idoneus facultatibus, sed est frater, uel coniuncta persona tan possit recusari? quòd non probat l. edicto. ff. de in ius uocand. ut eant. l. quoniam. ff. qui satisf. cog. Af. d. constit. col. 3.

16 ¶ Quæro multū diues ad hanc cautionem de non offendendo, uel etiam de se repræsento conuenitur, dicit nolo dare fideiussores: quia sum diues, & obligabo bona mea, in forma in curia consueta, an debeat audiri? quòd sic Bald. in l. 1. §. si magistratus. ff. de mag. conue. pro quo est gloss. in l. Titio fiedus. ff. de cond. & demon. Af. in d. constit. col. 3.

¶ Sed hoc uerum est quando constat eū esse diuitem & non
 17 subiectū creditoribus; quia plus de facultatibus suis sperant homines &c. §. 1. quib. al. licet uel non institut.

18 ¶ Quæro quidam erat sub fideiussione siue de non offendendo, siue de se representando, ad petitionem iudicis dedit alios fideiussores, & non fecit primam aboleri fideiussionem, ista posterior fideiuss. non potest conueniri primus fideiussor conuenitur, dicitur qd est recessum à prima fideiussione? quid iuris? non esset recessum in ueritate scribit

19 Afflictus in d. constit. humanitate. col. 4. ¶ Planè ab utrisque non est exigendum: quia bonafides non patitur, ut his idem exigatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Citatus ad dandam cautionem de non offendendo non opposuit exceptiones declinatorias, p hoc non uidetur prorogasse iurisdictionem. ibi cum 3. fallentis. 3. 4. 5. 6. & utilitas ex ea 8.
- 2 Promissio, siue cautio de non offendendo uidetur habere tacitā conditionem, si tenetur coram illo.
- 7 Fideiussio, quòd talis non offendet, est principalis propter se,

non accessoria.

- 9 Pœna si non sit adiecta in promissione de non offendendo, succedit obligatio ad interesse, & quod sit istud interesse, & quæ in eo considerentur. 12. 13.
- 10 Omnes homines Christiani hodie sunt liberi.
- 11 Liber homo inæstimabilis est.
- 14 Pœna adiecta in promissione de non offendendo. facit cessare interesse.
- 15 Notarius, si dixit in instrumento, promisit non offendere sub pœna scut. mille, nec dixit cui illa pœna esset applicanda, uel dixit, sub pœna scut. mille, &c. extra post uult extendere, quod una pars pœnæ sibi applicetur, altera cameræ fiscali, an possit? quod non ratio ibi. quod tamen fallit, ut ibi nu. 16. 17. 18.
- 19 Voluntas deest, & abest, ex superscriptis.
Fideiussor an remaneat obligatus? si principalis fuerit coactus per successorem in officio, uel ad prorogandum tempus, uel ad nouiter cauendum, & cavit, uel prorogauit. distingue ut ibi. nu. 20. 21. 22.
Eadem res non debet diuerso iure censeri.
- 23 Fideiussor datus est ad certum tempus, & promissum de conseruando eum indemnem, finito tempore, uel adhuc durante tempore non principalis, sed fideiussor resirmauit cautionem, an promissio principalis de indēnitate extendatur ad hanc secundam cautionem? quod non, secus si principalis indistinctè promississet non se adstringendo ad certum tempus.
Nona causa etiam iniusta quomodo excuset ut non intelligatur rupta cautio? uide in casu ibi proposito. 24. 25. 26. 27. 28.
Qui dedit principium rixæ, tenetur ex omnibus inde secutis.
- 29 Iuramentum non defertur petenti de ijs, quæ dependent ab animo suo, ubi præsumptio est contra eum.
- 30 Cautela, ut quis non teneatur dare cautionem de non offendendo. latè ibi usque per nu. 36.
- 37 Offendens aduersarium, extra territorium, & iurisdictionem cautionem fregit.

Qui non opposuit exceptiones declinatorias quomodo in materia, & de quibusdam qq. similibus.

Cap.

XLVII.

- 1 VEA R O † aliquis citatus ad dandam hanc cautionem de non offendendo non opposuit exceptiones declinatorias & cauit, utrum propterea uideatur prorogasse iurisdictionem, uidetur q. non per tex. in l. si fideiusor. §. si quis ex his. ff. si q. caut. † Item quia talis promissio siue cautio uidetur habere tacitam conditionem si tenet coram illo iuxta no. per Cy. in l. si. in fi. C. de spon. Bar. in auct. offeratur. nu. 2. C. de li. contest. Bar. & Bal. in l. quidam consulebant. ff. de re iudi. Doct. in l. i. ff. si quis in ius uoc. non ier. & in l. si conuenerit ff. de pig. act. ut in satisfatione indicatū solui. Bar. scribit in l. uir bonus. nu. 4. ff. iudi. solui. Alex. in d. l. qdā consulebāt.
- 2
- 3 † Fallit ubi propria sponte dedisset hanc cautionē arg. no. per Imo. in cap. inter monasterium. col. 2. extra de re iud. Alex. in d. l. qdā. & Ias. in l. si conuenerit. ff. de iuris. om. iu.
- 4 † Secundo fallit quando declinatoria non esset talis, quæ respicit inhabilitatem quo ad agendum & conueniendum,
- 5 † & ideò forensis licet non opponat tenebitur, & ita in cautione de iudicio sisti scribit Paris. conf. 43. col. 1. lib. 1.
- 6 † Tertiò fallit respectu ipsius fideiusoris, q. non habet exceptionem declinatoriam non obstante q. principalis non
- 7 prorogauerit iurisdictionem: †) quia fideiussio hæc q. talis non offendet non est accessoria sed principalis, propter se, & ideò si sit accessoria secus est: arg. l. cum lex. & l. grex. §. il lud. ff. de fideiuf. & Paris. d. conf. 48.
- 8 † Et erunt hæc utilia; quia si non est prorogata iurdictio si contraueniatur poterit declinari, itaque fortasse promittentibus consuletur: sed si citatus fuit contra tex. utique amittit priuilegium fori, si alias poterat renunciare foro. Affli. in constitu. reg. de pœ. contu. col. 3.
- 9 † Quæro promisi te non offendere, non est dubium q. si nō est adiecta pena (succedit obligatio ad id quod interest)
- 10 in quo consistit hoc interesse † cum omnes homines Chri-

stiani

- 11 **I**stiani hodie simus liberi† & liber homo inestimabilis est liber homo. ff. ad leg. Aquil. l. libertas. ff. de reg. iur. cum si.
- 12 † Certè interesse est damnum emergens, & lucrum cessans ut scribitur. in l. 1. C. de sent. quæ pro eo. quod inter. & pro hoc ego soleo allegare text. in l. si commissio. ff. rem ra. hab. Considerantur itaque expensæ, quas fecit in medicis; item tēpus quod amisit quo lucratus esset, itē estimabit quanto minus poterit exercere se forsitan corpore debilitatus fuerit.†
- 13 **I**rit.† Incommodū personæ non uidetur æstimare: quia inæstimabile faciunt, not. per Crauetta conf. 119 col. 2.
- 14 ¶ Iuxta id quoque quæri potest, utrū propterea quod est adiecta pœna cesset interesse ratio? puto quod sic: quia bonafides non patitur ut bis idē exigatur reg. bonafides. ff. de regu. iur. & diximus aliàs quod solutio pœnæ uidetur haberi pro obseruatione contractus. ¶ Non ergo quæremus plusve sit interesse an pœna, sed ab initio circa stipulationem aduertemus, licet in pœnis legalibus secus sit. ut per Bart. in l. nunquā plura. ff. de priuat. delict. & per hoc si in instrumēto dicatur promisit pœnam 100. &c. non extendetur ad interesse facit quod not. Paris. conf. 48. col. 2. lib. 1.
- 15 ¶ Quæro notarius dixit promisit nō offendere sub pœna mille scutorum, & non dixit cui esset applicanda, uel addit sub pœna mille scutorum &c. nunc uult extendere q̄ pars applicetur sibi pars Cameræ fiscali utrum ei liceat dico q̄ non; quia non est de forma stipulationis quod ita extendatur, cum si non fuerit expressum cui pœna ueniat applicanda partibus tribuatur Bar. & alii in l. illa institutio. ff. de hæred. insti Bar. in l. Gallus. §. idem credendum. de libe. & posthu. & in c. cum P. ex. de fide instru. ¶ Et ideò forsitan si partibus absentibus Notarius adderet uel detraheret q̄c quam periculum esset ne falsum committeret.
- 16 ¶ Fallit si consuetudo ipsius notarii sit dictam extensionem facere, præsertim si in instrumento adsit clausula rogans &c. hoc est rogantes me notarium extendere instrumentum cum clausulis solitis, & consuetis. ¶ Præsertim quoque si consuetudo regionis ita se habeat uel loco, uel curiæ generalis, & prouinciæ namq; his probatis præsertim

tim adhibita assertione, & iuramento Notarii, de sua consuetudine extensio fieri poterit iuxta consuetudinem iux. not. per Bal. in rub. de fid. instru. col. 7. Bal. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. ff. de iureiu. Doct. in d. §. idem credendum. & in d. c. cum P. & scribit Paris. conf. 48. in fi. li. 1.

18 ¶ Secundo fallit ubi Notarius inter legendum, & uulgandam instrumentum siue stipulandum (ut ego quando que uidi fieri) in lata & ampla forma dixisset cui esset pena applicanda, sed id non scripsisset & hoc constaret; quia nō erit dubium quasi minus scriptum esset & plus dictum id quod dictum esset deberet obseruari, ut contra si contra euenisset, ut scriptū esset & nō dictū: t̄qa deest, & abest uoluntas ex s. scriptis iux. no. in l. quoties. ff. de h̄ered. insti.

¶ Quæro fideiussor datus est de non offendendo per aliquem, euenit casus, quod successor in officio cōpellit partem principalem uel ad prorogandum tempus, uel ad nouiter cauendum, pars iterum cauit, uel prorogat utrum fideiussor quoque maneat obligatus? ¶ Distingue aut fideiussor indistinctē sine temporis p̄nitione cauit, & tunc eatenus quatenus fideiussio illa durat siue principalis prorogat siue cōfirmer (fieri. n. p̄t ut supra) fideiussor manet obligatus Doct. in l. si unus. §. si cum reo. ff. de pact. in c. cōstitutus. in fi. de fideiuf. Fely. & Deci. in c. de causis. ext. de offi. deleg. Deci. conf. 93. Paris. conf. 48. lib. 1.

21 ¶ Aut usq; ad certum tempus fideiussor non offendi p̄misit, & tunc si pro parte illius tēporis fiat, prolatio utiq; ex prædictis uidetur cum fideiussore quoq; facta prorogatio iux. supradicta. illud enim quod dicimus eadē res non debet diuerso iure censeri. l. cum qui. ff. de usucapion. non uidetur procedere in diuisibilibus.

22 ¶ Aut ultra prædictum tēpus & uidetur quod fideiussor si ne suo consensu repeti non potuerit iux. l. item q̄ritur. §. qui impleto. ff. locat. Felyn. & Decius in c. de causis. ex. de offic. deleg. Felyn. in c. 1. ex. de iureiu. & in c. præterea. ex. de spons. Ias. in rubr. ex. de iudi. ¶ Sed quid si sit data potestas iudici prorogandi cautionem? utiq; pro prima uice tantum intelligitur Spec. in tit. de arbit. §. excipitur. ubi

- Io. And. Bald. in c. olim. col. 2. de rescript. Alex. consil. 70. uiso consilio. lib. 2. Soz. conf. 117. uisa. lib. 1. las. in l. diuortio. §. quod in anno. col. 3. solu. matr. Dec. in c. sua nobis. col. 1. de appellat. conf. 609. quæritur, & latius per Tiraq.
- 23 in l. boues. nu. 65. † Item circa prædicta nota quòd si per contrarium aliquis datus est fideiussor per tantum temporis, & promissum est conseruari indemnem eundem deinde finito eo tempore nõ principalis, sed fideiussor refirmavit illas cautiones, uel durãte etiam eo tempore, an hypotheca de qua principalis pro contætatione indemnitis in primã fideiussione extendatur ad hanc secundam, uidetur q̃ non. l. item quæritur. §. qui impleto. ff. locat. etiam q̃ fiat eodem tẽpore durante etiã q̃ principalis aliàs id mãdauit. ¶ Planè si principalis indistinctè promississet conseruare indemnẽ non se astringendo ad tẽpus, uidetur quòd illa hypotheca trahatur ad futura; q̃a duo promisit nõ offendi, & intra tẽpus, & cõseruare indemnẽ: ar. l. Celsus. ff. de arbi.
- 24 ¶ † Quæro unus ex ijs, qui cauit non offendere facto tantum, & in personam dixit aduersario tu es fur, ille dixit tu mëtiris, quo audito ille prior incipiẽs statim percussit eum pugione, & vulnerauit, utrũ sit rupta cautio, uidetur quòd sic; quia ille, qui dedit principiũ rixę tenetur de omnibus inde secutis, hic autem uidetur dedisse causam; quia prior dixit aduersario fures.
- 25 ¶ † Cõtra tamen facit: quia licèt ego dederim principium rixę tamen dans non fregi cautionem & propter mentitã tuam te percussi, & ex toto negotio nõ potest negari quin sit noua causa, quæ etiam iniusta excusat. & ita uidi quãdoq; consultum. Non obstat, quòd fuerim causa rixę ut teneat de secutis inde; q̃a respõdetur quod uerum est quoad pœnã ordinariam, non autem extraordinariam hoc est appositam in cautione.
- 26 ¶ † Planè si ex antiqua causa à dante occasionem rixę affectata fuisset noua causa per hunc modum ego putarem contra; quia affectata nõ prosunt. l. quæ omnia. ff. de procurat. ¶ An autẽ sit causa affectata ex cõiecturis apparebit, quarũ prima illa est potissima si appareat, quòd ex abrupto nullo sub-

subistente accedens ad aduersarium dicat tu es fur, quia non probatur factum ex quo.

27 ¶ In dubio autem affectata causa non præsumetur, & ad excusationem rei, & ne delictum præsumatur.

¶ Sed hic aduerte: quia in hoc & in eo quod diximus noua causa præsumitur insurgit difficultas. ¶ Quia ego aduocatus rei dico fisco tu debes probare hanc negatiuam; quia ego habeo præsumptionem pro me quod ex noua causa, quæ præsumptio transfert onus probandi in aduersarium, ut latiss. per Apost. ad Alci. in prin. 3. part. præsumpt. ¶ Pro fisco contra dicitur uerum est, quod noua causa præsumitur, sed tu debes probare factum ex quo præsumi possit iuxta ea, quæ supra diximus. Et re uera ita terminanda est questio; quia probato facto ex quo præsumi possit noua causa tenetur fiscus probare quod non ex noua causa aliqua; quia sufficit etiam iniusta. ¶ Quomodo autem probetur quod non sit ex noua causa recurrendum est ad ea, quæ dixi de probanda negatiua.

28 ¶ Hic quod non constat de nouo facto, ex quo noua causa præsumatur, dico Domine iudex ego uolo mihi deferri iuramentum; quia an fuerit ex noua causa dependet ab animo meo iux. no. per gl. in §. sed iste inst. de act. & per Fely. in c. significasti ex. de ho. cū iis, quæ aliàs cumulaui in lib. meo de prob. negat. Contra iudex dicit nolo tibi deferre iuramentum; quia sumus in genere prohibitorum, ex quo tu habes præsumptionem contra, ut per l. si non conuitii. C. de iniuriis dicitur, & ipse scripsi de prob. neg. ¶ & ubi est præsumptio contra petentem sibi deferri iuramentum, de ijs, quæ dependent ab animo non defertur iuramentum ut supra.

30 ¶ Quæro utrum sit dare aliquam cautelam, qua quis non teneatur dare hanc cautionem? puto quod sic, quia datur ratio ne timoris ne offendatur, unde si probō quod timor est inanis, & non est ex causa non teneor dare hanc cautionem. ¶ Probabo autem hoc, per modos de probanda negatiua, & inter ceteros per illum quo aliquo posito resultat negatiua, ut ecce nox erat, & Luna non lucebat, ergo tu uidere non potuisti ut ibi scripsi, sic dicam. ¶ Probabo quod sum bonæ conditionis, & famæ, & non solitus delinquere quo stante à cō-

muniter

muniter accidentibus argumentando tu timere non debes
 32 offendi. ¶ Idem dicas si probabo me senem & huiusmo-
 33 di ex quibus facile innoteat me offendere non posse. ¶ Et
 idem forsitan dici posset quia quidam ita intenti reperimur
 rei familiari ut omnia potius facilliter patiantur, q̄ cū
 34 fisco uelint intricari. ¶ Sed dicet aliquis licet is per se nō
 sit habilis ad offendendum per alium tamen offendere po-
 terit, ergo det hanc cautionem, respondeo quod ipse non
 concludit, namq; si est bonæ conditionis & famæ, nec per
 alium præsumetur delinquere iuxta uulgares terminos bo-
 næ conditionis & famæ, quod si quis uelit ut is caueat ne
 alius eius occasione offendant; quia consanguineus forsitan
 recurre ad id, quod aliàs dixi. ¶ Remanent duæ difficulta-
 35 tes. prima quia hodie uidetur quam facillimum probare
 se bonæ conditionis, & famæ. respondeo q̄ ratione ex qua
 quis sit bonæ conditionis & famæ inspecta non est ita faci-
 lis probatio, & si supponitur amici forsitan non posset eis
 36 credi. ¶ Secūda difficultas est: quia præsupposito q̄ sit bo-
 næ conditionis, & famæ, tamen ex noua causa posset alte-
 rari natura. Quare hoc remitto iudicantis arbitrio an ex
 noua causa potuerit immutari natura prædicti rei conuēti
 37 ad cauendum. ¶ Quæro promisi nō offendere, deinde ad-
 uersarium meū extra territorium & iurisdictionem inuen-
 tum offendi, an sit rupta cautio? uidetur quod non, iux. no.
 in l. si. ff. de iurisd. om. iud. ¶ Contra tamen scribit Bart. &
 Alberi. in l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de offi. p̄si. Ang.
 conf. 3 13. magnifici. Marf. sing. 532. superioribus diebus.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex non impartitur officium suum non petenti.
- 2 Stultus est iudex, qui condemnat ultra petita.
- 3 Quis non debet condemnari in materia cautionis nisi fuerit pe-
titum, & fuerit accusatus.
- 4 Promittens non offendere intra certum tempus, elapso tempore
per paucos dies aduersarium offendit, per hoc non dicitur fra-
cta cautio. 7. quomodo autem ista intelligantur. 10.
- 5 Quæ sunt in continenti, inesse uidentur.

- 6 De modicis non curatur.
- 8 Arbitratur, si uel per horam, finito tempore, sententiam ferat, nihil agit.
- 9 contractus resoluitur, finito tempore.
- 10 cautio fracta fuit cum armis, uel cū delatione armorum ille qui fregit potest puniri, & de delatione armorum, & de fracta cautione, quia sunt diuersa delicta, & unum non est preparatoriu necessarium ad aliud, & ideo non fit confusio. 11. 14. 16.
- 12 Si de actu finali est maior pœna, quàm de preparatorio, confunditur pœna actus preparatorij, cum pœna actus finalis.
- 13 Insultus, confunditur cum percussione, sicut confunditur accessorium cum principali.
- 15 Punendus ex statuto, puniente frangentem pacem cum armis, uel uulnerantem, unica pœna plectendus est, quia necessario arma procedunt. 16.

An in materia, deueniri possit ad condemnationem, non præcedente accusatione? Ca. XLVIII.

- 1 **Q**UÆRO † de iure est quòd iudex non petenti officium suum impertitur l. 4. §. toties. ff. de damn.
- 2 **Q**uestio. † Item stultus est iudex qui condemnat ultra petita. l. cum quidam. C. de fideicom. ca. licet Hely. extra de simo. l. ut fundi. ff. commu. diuid. Modo euenit casus in cautione de se representando, qui applicari potest ad hanc cautionem de non offendendo. Quia fideiussores citati sunt ad dicendum quare accusari, uel condemnari non debeant de contrauentione, & cum deuentum esset ad conclusionem, in causa & post ad sententiam refricatum
- 3 fuit quòd tñj condemnari non deberent: quia non fuit pettum, & quia accusati non fuere. ¶ Hanc quæstionem posuit Affli. decis. 3. extat consuetudo. licet ibi dicat obseruantia esse de accusando. Tandem ad euitandas ambages statuit
- 4 pronuntiari posse accusari. ¶ Quæro quidā promisit non offendere intra decē dies, post decem dies uerò elapsis duobus uel tribus ad summū, dum pars instat uel laborat in faciundo

- ciēdo cōfirmari, uel renouari securitates aduersariū offendit an cautionem fregerit? uidetur q̄ sic argum. l. Thais. §. intra certa tempora. ff. de fideicom. libe. Bal. in l. ultima. C. de ope. li. Bal. in l. si quis in graui. §. si conditioni. ff. ad Sil-
- 5 lan. † & quę sūt in continenti uidentur inesse, † & de modi
- 6 cis non curatur. l. scio. ff. de in integ. rest. Alex. cons. 25. li. 2.
- 7 ¶ Contra tamen dicendum est in hac cautione, quę stricte interpretanda est, & facit q̄ in simili Bal. sentit. cons. 372.
- 8 proponitur. li. 2. Hoc est † q̄ uel si post horam finito tempore Arbitrarius sentētiā ferat nihil agit. & Dec. in c. super eo.
- 9 ex. de appella. dicunt † q̄ finito tempore contractus resoluitur. & Bar. in l. si uno. §. cum quidam. ff. locat. dicit q̄ quando non resultat aliquod corpus, non potest post impleri, & hæc computantur ex scriptis per Afflic. deci. 73.
- ¶ Emptor q̄ uolentes inemptam ancillam si intra 40. dies menstrua non habet q̄ si post per duos dies habeat nihilo magis erit empta.
- 10 ¶ Aduerte tamen; quia hæc uera sunt ad parandam executionem secus uerò est ad excipiendum, quia sufficit impleri et post tempus & scribit Bar. in l. hæc cōditio. 2. in fi. ff. de cond. & dem. quia nihil interest præsertim si teneat in corpus ut in d. §. cum quidam. & per hæc dicitur q̄ in cautione de representando ultra l. sancimus. C. de fideiuss. Nō propterea minus post præsentari poterit. Planè si parti res non esset integra secus dicendum uidetur.
- ¶ Quæro euenit & euenire potest q̄ in fractione huius securitatis deferentur arma, uel cum armis cautio frangatur
- 11 tutum & pœna fractionis cautionis, & delationis armorū talis puniatur. Ang. in l. qui de crimine. C. de accu. dicebat
- 12 q̄ si de actu finali est maior pœna quàm de præparatorio confunditur pœna actus præparatorii cum pœna actus finalis
- 13 & ideo insultrus confunditur cum percussione sicut confunditur accessorium p̄ principale l. hæres à debitore. ff. de fidei. ¶ Contra adduci p̄nt nō. per Bar. & alios in l. nunquā plura. ff. de priua. deli. cum. simi. & notata per And. Iser. in constitu. reg. intentionis. col. 1. ubi uoluit quod inquisitus de uolentia cum armis & de uolentia portationis armorū
- quare

- quare punctum relinquit indecisum. Affl. in const. reg. si qs
 14 alienū. nu. 20. ¶ In effectu vñ q̄ sint diuersa delicta & unū
 non sit p̄paratorium necessarium ad aliud : namque cautio
 frangi p̄t aliter q̄ cum armis & ideo non fiat confusio p. d. l.
 15 nunquam plura. & p. dicta in posteriori loco. ¶ Secus er-
 go est si quis uellet punire ex statuto quo cū armis uulne-
 rantes uel rumpentes pacē cum armis punirentur, q̄ arma
 necessario p̄cedunt unde p̄cna una tm̄ in hoc considerat̄.
 ¶ Et ita forsitan distingui possent bannimenta quorundam
 q̄ non confundantur arma cum delictis; quia recipiunt in-
 16 terpretationem à iure communi. ¶ Et ex p̄dictis & aliis
 quæ aliàs scripsi in materia concludetur q̄ non possit puni
 ri de uulnere & de fractione pacis; quia uulnus uel alia of-
 fensa in corpus est necessaria ad fracturam pacis & cautio-
 nis huius, & solutio p̄cna aliàs habetur pro obseruatione
 contractus ut scribitur in l. cum proponas. 2. C. de pact.

S V M M A R I V M.

- 1 Timens offendi, potest impetrare delationem armorum, intelli-
 ge tamen vt in nu. 3.
- 2 In quibus casibus, & per quos, de iure communi sit licitum por-
 tare arma. ibi. multos casus recitat.
- 4 Ille, cui concessa est licentia armorum ex hac causa non poterit
 ea portare in pallatio, nisi de consuetudine pallatio talis respe-
 ctus non habeatur.
- 5 Licentia armorū, per eum conceditur, ad quem spectat cognitio.
- 6 Ille, qui promisit cum clausula, rato manente pacto, duos aggres-
 sus est, perinde tenetur ac si bis pacē, cautionemve fregisset.
- 7 Delictum, vbi committitur per plures personas, multiplicatur
 pro numero personarum.
- 8 Ille, à quo timetur offendi, tenetur cauere pro se, & consanguini-
 neis suis, vt in casu ibi propositō. intellige ut nu. 10.
- 9 Proximiores sicut habent plura commoda, habent etiam plura
 incommoda.
- 11 Promittens pro omnibus consanguineis, non debet cogi promit-
 tere pro vno discolor, qui nihil habet in bonis & facile fran-
 get pacem.
- 12 Proximior, qui promisit non offendi per coniunctos, uno eorū
 S^c contraue-

- contraueniēte, qui non est soluendo nō poterit agere vt cateri
 secū contribuant, ad soluendam pœnam, vel quod dent cautio-
 nem de soluendo pro rata. distingue tamen vt ibi.
13. Iudex non debet exigere cautionē ab omnibus coniunctis, si uo-
 lunt dare unum fideiussorem pro omnibus qui promittat tamē
 quod singuli non offendent, secus si promiserit quod non of-
 fendet per se, neque per coniunctos.
14. Iudex extorsit (non seruato iuris ordine) cautionem de non of-
 fendendo, & fuit datus fideiussor, fuit contrauentiū, ipse nult
 agere ad pœnam contra principalem, uel contra fideiussorem
 contra eum potest opponi, quod cautio indebitē data fuit.
15. Principalis nō pot. opponere contra fideiussorem, qui soluit &
 nō opposuit de indebita cautione, per quod poterat liberari.
16. Exceptio, quod metu carceris fuerit facta promissio ibi nō va-
 let, quādo cōtractus est iustus, vel ille debitē fuerat carceratus.
17. Iudex tenetur ad interesse parti, & fisco, quando fuit admoni-
 tus per eum qui petijt cautionem, de non idoneitate fideiusso-
 ris, & nihilominus voluit illum accipere in fideiussorem.
18. Fideiussor non liberatur, si ille qui promisit non offendere, &
 dedit fideiussorem effectus est non soluendo, & cessit bonis.
19. Debitor fisci non potest cedere bonis.

Armorum delatio, in materia, impetrabilis.

Cap.

XLIX.

1. VAERO ꝑ an possit impetrari delatio armorū a
 timente? certē sic; quia unus de casibus licitis in
 2. quibus deferri pnt arma est iste, ꝑ nāq; casus in
 quibus arma licitē deferri pnt de iure cōi ponū
 tur ꝑ Affl. in const. reg. de illicit. port. arm. ut qñ quis uadit
 itinerādo ex ciuitatē, qñ uadit uenatū, qñ nauigat, qñ sunt
 nobiles psonæ q eunt ad uidēdas suas possessiones, si quis
 fuerit insultatus, & se defendat cū armis, itē qñ ad sui de-
 fensionē ex permisso iudicis, ut in casu nostro, qñ portātur
 arma ligata, qñ portantur pro occidendis bannitis, in fa-
 miliaribus, & si mulieribus inquisitorū hæreticæ prauita-
 tis, in familia epī habentes iurisdōnem tꝑalem in aliqua ci-
 uitate

- uitate, nec seruientibus in arcibus & castellanantiis, familiaribus iudicis fratris Hierosolimitani, gladius ad incidendum panem si non inueniatur a curia sec. Ang. licet Affl. contra in familia doctoris legatis, & in doctore legente, & in eius filiis, praesertim si doctor sit excellens, postremo conuenientibus oculis officialis ex causa necessaria. ut omnes hos casus prosequitur Affl. in d. const. de illic. port. arm. ad quem me remitto. Et ex ibi dictis notatur quod non licet in tali casu propria autoritate arma sibi sumere. ¶ Sed quod si iudex dicat, fili nolo tibi dare hanc litteram, quia pete cautionem, & ita per eam eris securus, certe si per cautionem est securus non est deueniendum ad dispensandum de delatione armorum, in dubio presumetur securus, sed iudex aestimabit & poterit ultra cautionem augere, & addere delationem armorum, & custodiam, & alias cautiones de quibus sunt tetigi, & quid si postremo pro potentia praedictarum sufficerent, posset banniri utique id fieri poterit ex eodem officio. l. ne potentiores. secundum supradicta.
- 4 ¶ Quæro an is cui delata fuerit licentia armorum ex hac causa, poterit illa deferre in palatio? vtrum non; argu. not. per Affl. in d. const. de illic. port. arm. nu. 25. ¶ Sed si ex consuetudine palatio non debetur talis respectus: secus vtrum dicendum si idem timor subsit dicere possumus; quia eadem ratio & timor scandali. Ad hoc bene induci possunt notata per Affl. in const. reg. ut castell. mittit serui, & ex his patet quod littera armorum per illum concedetur ad quem spectat cognitio de causa.
- 5 ¶ Quæro diximus supra quod clausula rato manente pacto, operatur quod iterum offendens teneatur (An pluries nunc non tango)? ¶ euenit quod ille qui ita cauit duos simul aggressus est, utrum perinde teneatur ac si bis fregisset pacem, cautionemve?
- 6 vtrum sic; quia ubi delictum committitur contra plures personas multiplicatur per numero personarum delictum Bar. in l. 2. §. si ad plures. ff. de sepul. uio. Bar. in l. inficiando. §. infans. ff. de furt. Affl. consti. reg. de extrah. arma. nu. 9. ¶ Plane si uno iure utrumque permisisset uidetur dubium iuxta no. per Bal. in l. si familia ff. de iuris. om. iud.
- ¶ Quæro aliquis offendit alium, timetur ne ipse iterum eundem offendat, uel ne consanguinei offensis nedicent iniuriam,

- uerum cum sint multi consanguinei, petitur à proximiorē ut caueat q̄ oēs cōsanguinei ex parte sua nō offendēt, ille dicit ego non deliqui, non sum principalis, & à me nō time tur quare non teneor nec uolo cauere pro aliis, cauebo tñ pro me, itē ille q̄ est longinquior dicit eatis & faciatīs caue ri a pximioribus qd iuris? Certē ex his nō pendet an unus
- 8 ex his magis, quā alius teneat cauere, sed ex alio hoc fan timeatur ab eo, non si timetur ab eo is tenetur cauere pro se & consanguineis (usq; ad gradum inspicitur consuetudo uel id q̄ alias scripsi) Sed si ab eo non timetur ipse non ca uet: q̄a cessat cā timoris. Sed qd si ab omnibus an remotio res an habeant exceptionem, q̄ à proximiori caueatur, vñ
- 9 ut in simili dicimus de tutela; † q̄a cum isti proximiores ha beant plura commoda vñ q̄ habeant et plura incommoda, ut in l. Quintus. ff. de reg. iur. accedente q̄ ab eo magis time bitur. † Hæc q̄; uera sunt si ipse uoluerit promittere si ip se non offendet, itē q̄ non offendent aliis & consanguinei: secus uerò si uelit pmittere p consanguineos suos non of fendere; q̄a hic requirit mādātū, & ab omnibus q̄bus time tur peti posset hæc cautio nisi stāte motus proprius de quo dicemus. † Et sic officialis in reliquis datis terminis habili bus non potest compellere singulos consanguineos ad ca uendum quando unus cauit pro omnibus ut ipse magis lu cretur in recipiendis promissionibus pro latere suo.
- 11 † Quæro unus consanguineus dicit ego uolo cauere pro omnibus excepto Seio: quia ipse est discolus, nihil habet in bonis & facile rumpet hanc cautionem? forsitan debet au diri. Quia non est pōendus in manifesto discrimine quan do conllet de rixositate excipiendi, & multo magis hoc p cedit: quia si is offenderet non faceret occasione promittē tis, sed ex causā sua unde ab eo timetur & propterea ab eo est cauendum pro se ut alias tetigimus.
- 12 † Quæro proximior qui promisit non offendi p coniun ctos uno ex eis contrahente, q̄ non est soluendo agit ut ceteri secū contribuant ad soluendū, uel petit q̄ sibi cete ri dent cautionem de soluendo pro rata, an debeat audiri? minime: quia negotium eorum non gessit, namque si pro misit

- misit quia timebatur non offendi causa promittentis. ¶ Sed si ab omnibus timebatur, & ab omnibus consensus est quod causa redigatur ad promissionem unius ad tollenda dispensatio tunc reliqui tenentur: quia negotium illorum gestum. Quare cautè forsitan ageretur si omnes consanguinei citandi ad cauendū, ut deinde consentiret in unum. ¶ Et sic ex predictis nota quod si coniuncti uolunt dare unū fideiussorem, per omnibus non debet officialis à singuli exigere cautionem; secus uerò si nolint. Vel unus non permittat quod singuli non offendent, licet permiserit quod non offendet per se uel cōiunctos.
- 14 ¶ Quæro officialis extorsit iuris ordine non seruato, cautionem hanc de non offendendo, pro qua fuit datus fideiussor, & est cauendū, nunc agit contra fideiussorē, uel contra principalem, opponit quod cautio illa non debuit dari, & quod fuit data indebitè? ¶ Certè ista exceptio cōpetit, & dēt probari quod debitè data subsistente nempe timore offendendi.
- 15 ¶ Quæro fideiussor soluit & non apposuit hanc exceptionem, si agit contra principalem, quod replicet inique agis; quia misisti opponere exceptionem, qua poteras liberari à non soluendo quid iuris; uide quòd fideiussor sonet iustitiam ut per Afflic. in deci. 149. in causa magistri Palamedi.
- ¶ Quæro quidam cum nollet cauere fuit detrusus in carceres, & ibi tandem cauit & dedit fideiussorem, nunc conuenitur: quia est cōtrauentum opponitur quòd metu carceris fuit promissum quid iuris? Valet contractus quia licet regulariter non ualeat contractus initus cum carcerato tamē fallit ubi Afflictus, uel ubi carceratus debite fuisset carceratus ut per Bar. in l. qui in carcerem. ff. de eo quod met. cau. in l. qui neque. §. solutum. ff. de uerb. sig. Bal. in l. i. in 1. col. uer. reuoco igitur in dist. l. trium. C. si quis. aliq. test. prohi. Marf. in prac. scilicet §. attingam. nu. 22.
- ¶ Quæro partes facientes instrumentum coram gubernatore loci asserunt in p̄stationibus de pace uel cautione inter te per instrumentum facta, rupta pace filius quærit infirmè de quo fit relatio sibi edi, & quod non sit edendum nisi probetur extrare penes partes, & nisi concurratur pro uno in recolligendo scribit. Rui. cons. 20. circa. li. 5. & ibi sentit quod

præsentia gubernatoris nihil operetur quoad quæstionē;
facit quia præsentē, & acceptatē dici oportet, uel quia ipse
non est filius, sed iudex.

- 17 ¶ Quæro pars quæ timet offendi dicit D. Iudex non reci-
piatis talem in fideiussore; quia non est idoneus, quia diffi-
cilis conuentu uel labitur facultatibus, hoc tamen non ob-
stante iudex illum accepit in fideiussorem cum fuerit con-
trauentum. An iudex teneatur ad interesse parti & fisco? q.
sic. Marf. in pract. in §. superest. nu. 9.
- 18 ¶ Quæro q. promisit non offendere, & dedit fideiussorem
effectus est non soluendo, & cessit bonis an fideiussor libe-
ratus sit. Quod non alle. gl. & tex. in l. ubicunque. & tex. in
l. à debitore. §. qd si stipulator. ff. de fideiuss. & Gui. Pap.
19 decis. 211. debitor ¶ ubi quoque dicit q. debitor fisci non
potest cedere bonis, quod facit contra principalem promif-
sionem si fisco pœna fuerit stipulata.

S V M M A R I V M.

- 1 Recurrens ad curiam superiorem frangit cautionem, quam de-
derat de non egrediendo palatium, ubi fuerat retentus: secus
si appellasset in retēione.
- 2 Fideiussores, qui se obligauerunt pro Titio, in formā, ut in casu
ibi proposito, nō tenentur nisi pro offensione Titij nō autē aliorū
& consanguineorum contentorum in instrumento.
- 3 Officiales qui receperunt cautionem de non offendendo, durāto
officio suo, si eorum officium fuerit prorogatum non poterunt
cogere partes ad dandam nouam cautionem, ratio ibi.
- 4 Vbi fit prorogatio, idem est prorogatum & prorogatio, & idem
officium dicitur durare. limita tamen, ut nu. 5. 6. 7.
- 8 Pars, quæ timet offendi ab eo, qui est de aliena iurisdictione,
& petit eum compelli ad dandam cautionem, quia possidet im-
mobilia in territorio illo, ut latius in casu ibi, non debet exau-
diri, quia ille a quo timetur, est de aliena iurisdictione. ex la-
tissimo tamen officio iudicis poterit compelli. 9.
- 10 Iudex informatus de timore quod partes ueniant ad arma, ex
officio suo poterit ipsas compellere ad dādam cautionem; quia
hoc respicit publicā utilitatem.
- 11 Qui intelligatur de linea, in materia cautionis.

- 12 *Qui sint de collonello, qui de prosapia, qui de generatione ibi remis.*
- 13 *Coniunctorum appellatione in materia, an veniant qui per illicitum coitum coniunguntur? vide ibi.*
- 14 *Unus ex his, inter quos erat cautio, reperitur mortuus, praesumitur contra alium, cum quo habebat cautionem, intellige tamen ut ibi. 15. 16.*
- 17 *Egressus, de loco sibi assignato pro carcere, causa huius cautionis, ex quo promiserat non egredi sine licentia, sub pœna scut. 1000. reuersus est, non incidit in pœnam. ratio ibi. amplia. nu. 19. 20. 21.*
- 18 *Non tenetur pœna carceris rupti, qui exiit de carcere, & idē rediit.*
- 22 *Qui promisit aliquem representare ex causa vulneris, si ex vulnere postea secuta fuerit mors, non tenetur eum representare.*
- 23 *Pactum de non petendo cautionem de non offendendo non valet, nec de concordando, etiam cum iuramento, nec de non facienda pace.*
- 24 *Pars an possit cogi ad dandum nouum fideiussorem, si fideiussor, quē dederat sit factus nō soluendo cōcl. quōd non, quia hec stipulatio videtur conuentionalis, & in conuentionalibus non est dandus nouus fideiussor. 25.*
- 26 *Fideiussio data ex officio Iudicis urgentis, uidetur quōd sit præterita cautionalis, quo casu dici pōt quōd dādus sit nouus fideiussor, quia in prætexis stipulōnibus dandus est nouus fideiussor.*
- 27 *Quomodo quis efficiatur, & probetur non soluendo ibi remis.*
- 28 *Pars, quæ ab initio dedit non idoneum fideiussorem, non tenetur dare alium; quia iudex debet sibi imputare qui id fecit.*
- 29 *Qui non vult dare hanc cautionem pōt priuari à suo superiore iurisdictione, seudo, & huiusmodi, quæ ab eo recognoscit.*
- 30 *Cautio de non offendendo potest peti antequam timeatur, quia euenire potest ut timeatur.*
- 31 *Maritus tenetur dare cautionem uxori, quæ timet offendi.*
- 32 *Qui nulliter cauit, tenetur iterum cauere.*
Officialis, qui non fecit dari hanc cautionē, tenetur ad interesse.
- 33 *Vniuersitas quæ dedit cautionem, non tenetur, si unus ex particularibus contrahent.*

- 34 Vniuersitas, non tenetur cauere pro particularibus suis.
- 35 Ex cursu tēporis 4. vel 5. annorū, alio non probato, cautio non
presumitur fracta ex noua causa, sed si spacio 10. ann.
- 36 Oblitio presumitur ex cursu 10. ann.
- 37 Pax, et cautio rupta dicitur, si stāte cautione pax secuta fuerit,
deinde contrauentum & non apparet an ex noua causa.
- 38 Nouatio non inducitur, nisi expressē dicatur.
- 39 Index ex equitate, & ex officio potest petere cautionem de
non abutendo armis, ab eo, cui cum timeret offendi concessi
licentiam deferendi arma.
- 40 Excipies, cōtra petentē cautionē, qui prius habuerat licentiā ar
morū, es securus pp arma, non liberatur, quia adhuc nō est ple
nē promissum scandalo cui obuiari debet, sicut si ei prius cautio
fuisset, posset petere etiam licentiam armorum.
- 41 Clericus non incedens cum habitu, neque tonsura, conuentus de
dit cautionem de se representando, & cum diu litigasset com
paruit in habitu, & tonsura petens se remitti ad iud. eccl. non
est audiendus.
- 42 Si alterius partis interest pacem, uel cautionem non remitti, d
tera in preiudicium illius facere hoc non poterit.
- 43 Pactum unius alteri nocere non debet.
- 44 Fideiussor liberatur, si ille, pro quo cauit de eum representa
do, captus ex eadem causa, aufugit, sed non si ex alia nisi pro
testatus fuerit. ut ibi.
- 45 Ille, qui est certus quod non offendetur. per aduersarium usque
ad certum tempus, sed eo transacto, sic, potest petere cautio
nem quod adueniente illo tempore sibi cauebit.
- 46 Licentia deferendi arma, in materia cautionis, finitur morte,
& finita iurisdictione illius qui eam concessit.
- 47 Cautio de se representando, est pratoria, & similis cautioni de
iudicio sisti. ex quo declaratur, quod licet ille, qui promissit fa
ctum alienum, et fecit quidquid potuit, regulariter excusetur,
tamen in his cautionibus pratorijs non excusatur.
- 48 Iudices nostri temporis, an bene faciant? extorquere à multis,
cautionem de se representando, toties, quoties? distinguē ut ibi
late per eam.
- 49 Promissio facta oretenus iudici sine scriptura, quod talis ad

eius voluntatem se representabit, nō obligat promittentem ut teneatur illum representare; quia in huiusmodi cautionibus requiritur scriptura. 50.

- 51 Constitutio in Regno Neapolitano, circa dandos fideiussōres de iudicio fisci, vel se representando.
- 52 Qui non est notus in uno loco, nec inuenit fideiussorem vel circa cautionem de non offendendo, vel de se representando, petit se remitti ad curiam, vel locum suum, ubi dabit fideiussōres, an iste debeat remitti? distingue ut ibi per Alex. et per hūc nu. 69.
- 53 Deprehensus per curiam in crimine, pro quo tamen, pōna corporalis non est infligenda, offerens dare cautionem de se representando iudicis, data cautione debet relaxari.
- 54 Cautio de non offendendo concurrat cum pace, ubi constat de timore, licet facta sit pax. Sed ubi timor ex pace esset sublatu, cautio debet aboleri. ratio ibi.
- 55 Cautio data est de non offendendo, sed per aduersarium suggestum est iudici quod iste non cauerat, ex quo in eius bona, vel personam executio facta est, an habeat aliquod remedium? concl. quod ei succurritur aut extra ordinem, aut actione iniuriarum.
- 56 Cautio, vel saluus conductus, vel saluaguardia data ex aliqua causa cessante illa causa, cessat cautio vel licet non fuerit abolita, perinde ac si data non fuisset.
- 57 Coniunctus, de iurisdictione, vel alieno territorio, pro quo data est cautio non offendi, fuit offensus in suo vel alieno territorio, vel coniunctorum cauentium, an dicatur rupta cautio? concl. quod non, ratio ibi. limita etiam ut ibi.
- 58 Supplicatio non est subreptitia, si ille, qui fuit condemnatus ob fractionem cautionis, & ob insultum cum non fregerit cautionem, ut insultum (ut aliās conclusum est) solum supplicauit de insultu, & condemnatio fuit cassā quoad insultum, sed non quoad cautionem, quia in supplicatione totum negotium non narrauit. ratio ibi.

Non entium, nulla sunt partes.

- 59 Surreptitium non dicitur quia non fuit expressum.
- 60 Nō omne id iuratur, sed id tantu, quia iure reperitur expressum.
- 61 Index si uoluerit innotare cautionem datā pro uigatis, ca-

guatis,

gnatis, & affinis, ut in specie detur pro illo, & alio, ex causa limitari poterit secundum eum, ibi.

- 62 Ea, quæ longa consuetudine fuerunt observata, immutari non debent.
- 63 Promissio de non offendendo actiue uel passiue, agnatos, cognatos, & affines, an comprehendat eos qui sunt principium talium qualitatum uel eos, in quibus magis procedit ista ratio. de quibus ibi, secundum eum arbitraria, uide ibi.
- 64 Mulier quæ fideiussit nõ offendi, nõ habet beneficium uelleiani.
- 65 Fideiussor defendet se à fisco, ratione mandati, uel obligationis indemnitatis sibi factæ per eum qui rupit cautionem & cuius bona sunt confiscata, licet sint confiscata pro homicidio, dummodo ei obligatio facta sit anterior.
- 66 Effectus cautionis de se representando.
- 67 Cautio de non offendendo non probat inimicitias, quia est fundata in timore, non in inimicitijs. 68.
- 70 Declinatoria fori quæ competit principali, non competit fideiussori. in casu ibi proposito.
- 71 Fideiussor de non offendendo non tenetur de excessu, quia excessus habet in se culpam & non dolum, Cautio autem de non offendendo non rumpitur nisi interueniat dolus. 72. 73.
- 74 Promittens aliquem representare sub pœna, si pœna est applicata parti, tenetur etiam ad interesse quod est ultra pœnam, sed quando pœna est promissa fisco, non tenetur ad interesse. idem in principali.
- 75 Fideiussor qui pro aliquo promisit aliquem nõ offendi, non potest tere se eximi ab illa obligatione nisi in casibus, de quibus ibi.
- 76 Pœna cautionis de non off. non acquiritur fisco, si ei fuerit stipulata per alium quam per notarium publicum.
- 77 Ille qui habet cautionem de se representando, an satisfaciat mittendo procuratorem? distingue ut ibi.
- 78 Sententia lata contra principalem, mandatur executioni contra fideiussorem, sine nouo processu, sed facta in contumaciam non nocet fideiussori.

Cautio de non offendendo nõ aboletur, licet quis offenderit, se fuisse pacem cū aliquo, sed non e contra, quod ille fecerit sibi pacem stare consuetudine quod ostendens pacem possit abolere cautionem.

Quo-

Quomodo recurratur ad curiam superiorem, in materia. Cap. L.

- 1** **Q**UÆRO ¶ dum quidam retineretur in palatio cum cautione, deinde non egrediendo sub pœna mille scutorum, inde aufugit recurrens ad curiam superiorem in qua se constituit, quæsitum est, an cautionē superscriptam fregerit, ut q. sic; q. uerborum sonus ita suadet. faciunt quæ contra fugientem à carcere uel attentantē rumpere carcerē scribit Gram. uot. 38. ¶ Planè si iste appellasset in casibus de quibus appellans non pōt retineri, credo quòd iure ita abiret arg. l. minime. C. de appellat. Hæcque applicari possunt ad cautionem de non offendendo eiusq; materiam; quia sæpe cōtingunt.
- 2** ¶ **Q.** Titius promisit quòd ipse nec Caius nec Sépronius nec affines sui offendent Seium sub pœna mille, & pro hoc dedit fideiussores in hanc formam se obligarunt pro quo Titio tales fideiussierunt, an hoc casu tales fideiussores teneantur solum si dictus Titius offenderit dictum Seium, an uerò teneantur pro offensā à quocunque nominato in dicto instrumento? Dicas quod tenentur solū pro offensione p. dictū Titium, ut p. Bal. cōf. 22. in dñi. uol. 2. quod singulariter esse notandū scribit Marf. singu. 583. Titius fecit pacē.
- 3** ¶ **Q**uæro officiales recipiunt cautionem de non offendendo durante suo officio, nunc uenit casus q. eorum officium fuit prorogatum, an possit officiales cogere partes ad dandam nouā cautionem ut inde lucrētur in l.ios duos uel tres?
- 4** uidetur q. non, ¶ quia ubi sit prorogatio idem est prorogatum & progatio. l. ed si manēte. ff. de procurat. Et idē officium dicitur durare secundū Bar. in l. dies cautionis. ff. de dam. infect. cum alleg. per Fely. in c. præterea. col. xj. nu. 3. l. ex. de sponsi. in c. de causis. col. 1. & sequent. de of. delega. quod uidetur ampliari ad iuramentum cum omnibus qualitatibus. Bar. in l. cum stipulatus sim mihi à proculo. col. pc. de uerb. obl. Bal. in c. uenerabilē. col. 4. de elect. Doct. in l. i. §. & post operis. ff. de oper. nō nun. Doct. in d. c. præterea. & in c. de causis. Fel. i. c. j. extra. de iureiu. Dec. cōf. 93. p. tenui. qua

qua ratione idem dicendum est si dicatur pro toto præsen-
te officio.

- 5 ¶ Hæc tamen limita quotiescunque non per modum pro-
rogationis, sed per modum noui officii id fiat, q̄ erit si ita
dicatur uel si post finitum primum officium id fiat, quoniã
non erit prorogatio, seu officium antiquum ut per Bar. in
d.l. dies cautionis in pr. in fi. uer. ubi Alex. ubi alle. & Fely.
in d.c. de causis. ubi alle. Old. conf. 121. Paris. cõf. 43. proro-
gatio. col. 1. li. 1. & ibi uideri poteris qdã quomodo proro-
gatur, & prorogatio non sint eadem.
- 6 ¶ Secundo limita ratione fideiussoris qui in prorogato nõ
ueniunt nanque si essent repetendi; quia cessat ratio iden-
tatis ex prorogatione ergo cessare debet dispositio. l. ad-
gere. §. quanuis. ff. de iure patro.
- 7 ¶ Et idem ratione hypothecæ pro conseruatione indem-
nitatis uice uersa si per fideiussorem fuerint confirmatæ se-
caritates ut aliàs dixi, plenè tali promissori non debet ne-
gari actio mandati uel negotiorum gestorum, nisi ipse pro
se & conueniri promiserit ut fideiussor.
- 8 ¶ Quæro duo de aliena iurisdictione inuicem altercati
sunt, iidem habent coniunctas personas in meo territorio,
quarum una pars timet ab altera siue in eadem regione si-
ue in alia regione quærit, timens in territorio meo partẽ
à qua timetur dare cautionem compelli; quia pars hæc à
qua timetur in territorio meo possidet immobilia an iusta-
petat? uidetur q̄ non. Quia ille à quo timetur est de aliena
iurisdictione. l. fi. ff. de iuris. om. iud.
- 9 ¶ Per indirectum tamen id fieri poterit ex latissimo offi-
cio in materia; quia ad damnum deueniri potest facta cita-
tione per loca uniuersalia, & per consequens multo magis,
ad capturam bonorum quasi contra contumacem, q̄ magis
uerum erit si sub eodem præside sunt licet & de speciebus,
facta distinctione iurisdictionum.
- ¶ Quæro iudici suggestum est q̄ est timor ne deueniatur ad
arma: sed quia partes putant sibi uerecundiam esse petere;
10 hanc cautionem propterea non petunt ¶ an iudex ex offi-
cio poterit partes compellere ad cautionem? utiq; si infor-
matus

matus sit de timore; q̄a ut s̄. diximus. ex officio partibus non petentibus uel negantibus de timore potest cōpellere illas ad cautionem; quia hoc respicit publicam utilitatem.

¶ Quæro quidam promisit non offendere uel stipulatus est non offendi ex linea sua; dubitatum est quomodo id intelligatur. Certè ex linea alicuius esse omnes descendentes ex eo; ita ut non fratres eiusdem uel ex fratribus descendentes, ut per Bal. in consi. alleg. per Ias. in rub. de op. nou. nun. col. 2. Paris. consi. 20. col. pe. lib. sec. consi. 51. col. 1. lib. 2.

¶ Et ibi habebis qui sint de collonello, qui de profapia. qui de generatione alicuius.

¶ Quæro aliquis promisit non offendere coniunctos, uel p̄coniunctos dubitat utrum ueniant coniuncti p̄ illicitū coitum, tan coniunctorum appellō ueniant ii, qui per illicitum coitum coniungantur notat in l. nuptias. ff. de reg. iur.

¶ Quæro ille qui detrectat dare cautionem de non offendendo, uel nō potest citari. quia est forensis an possit banniri? q̄ sic, uel si non sit personaliter citatus ut per Capit. decis. 141. & per Carrer. in pract. l. obseruare. nu. 65. in fin. ubi q̄ non potest foriudicari.

¶ Quæro inter aliquos data fuit cautio de non offendendo nunc ex his unns reperitus mortuus; tan p̄sumatur occisus ab eo cum quo habet cautionem? Et q̄ sic Guil. Cun. in tra. de securit. circa fi. uer. sed nunc. q̄. Catal. in tract. syn. dic. nu. 18. Nisi probetur. q̄ ab aliis sec. Guid. Pap. in trac. de p̄sum. ut de his p̄ Carrer. in prac. l. obseruare. nu. 127.

¶ Id tamen intelligendum est quoad torturam, non autē quoad condemnationē; quinimmo nec quoad torturam, nisi alia concurrant ut p̄ Carre. in supradicto loco ubi uult q̄ non sufficit sola inimicitia sed alia requirunt ut ibi p̄ eū.

¶ Quæro aliquis iudex assignauit contra huius obligatores alicui aliquē locum pro cauere, & is promisit inde nō egredi sub pœna mille scutorum sine licentia inde tamen egres-

sus est sed rediit, an inciderit in pœnam? & q̄ non incidat.

in pœnam facit; quia non dicitur pœna carceris rupti teneri ille, q̄ exiuit de carcere & inde rediit ut. ¶ Nec id faciat

indiciū contra eundem arg. not. in §. pauonum. institut.

- de rer. diuif. Marf. conf. 122. Carre. in pract. l. obferua-
re. num. 116. *¶* Item si quis in carcerem detinetur & aufugit de carce-
re fupradicto, non dicitur incidiffe in pœnam ut per Tho.
Gram. conf. 51. & uot. ultimo. & per Carrer. in pract. d. l. ob-
feruare. nu. 117. ubi hoc ampliat et fi aufugit propter feui-
tiam iudicis, & minas atroces, & ibi uide per eũ. *¶* Sed qd
fi ifte ut fupra ftare inffus aufugit & deuenit ad fuperiorẽ,
fue petẽs recurfum ad fuperiorẽ aufugit ad eũ fuperiorẽ
cũ fibi denegat recurfus? vř q non fregerit cautionẽ, q nō
habet animum aufugiendi iux. §. pœuonũ. infti. de rer. diui.
¶ Quæro aliquis dedit cautionem de aliquo representan-
do ex caufa uulneris illati, ex uulnere pōftea fecuta eft
22 mors, ¶ an tenetur eundem representare? q non. Bar. &
Alex. in l. damni. §. Sabini. ff. de dam. infec. Marf. in rub. de
fideiuſſo. char. 14. ſcias etiam. laf. in l. 1. in ult. col. ff. de in-
lit. iur. Carrer. in pract. l. obferuare. nu. 12.
- 23 *¶* Quæro an ualeat pactum de non petendo cautionem de
non offendendo? q non; quia non ualeat pactum etiam iura-
mento firmatum de non concordando, uel de non facienda
pace, ut per Parif. conf. 69. nu. 120. lib. 3.
- 24 *¶* Quæro aliquis dedit aliquem in fideiuſſorem de non
offendendo, is poſteā effectus eft non ſoluendo, nunc inſta-
tur q detur alijs fideiuſſor; q a primus effectus eft non ſol-
uendo, qd iuris? vř q dandus non fit nouus fideiuſſor; q a
- 25 hęc ſtipulō vř conuenſionalis, ¶ & in conuenſionalibus nō
eft dandus nouus fideiuſſor, ut ſcribit Bar. in l. prætorix. ff.
de prætor. ſtipula. & refert Affli. in decif. 172. in ſacro con-
ſilio. *¶* Planẽ quando hæc fideiuſſio datur ex officio iudicis
urgẽtis ad hanc cautionem, uidetur q ea fit prætorix cau-
tionalis, quo caſu dici poteſt q dandus fit nouus fideiuſſor;
- 26 quia ¶ in prætorix ſtipulationibus dādus eft nouus fideiuſ-
ſor priore effecto non ſoluendo, ut per Bar. & Affli. in ſu-
pra alleg. locis. *¶* Quomodo autem quis efficiatur & pro-
berur non ſoluendo, latẽ ſcribitur in l. decem. ff. de uerb.
obl. in l. fi. ff. ſi cer. pet. Dec. remiſſ. in l. nemo dubitat. ff. de
28 reg. iu. & ipſe retigi in libro meo de proban. negat. *¶* Sed
fi ab

si ab initio nō idoneus fideiussor datus (nisi per imposturā id fiat) certē iure quis non cogitur dare nouam cautionem; quia debet sibi imputare iudex qui id fecit. l. si is a qui §. si semel. ff. ut in possess. leg. §. quis act. ff. quo. leg. Tiraq. in §. bonæ mem. 39. de uerb. signi. & imputet sibi fiscus quod non habeat ibi notarios tacitos uel faciat opprimere successorem.

29 ¶ Quæro aliquis non uult dare hanc cautionem utrum à superiore suo, ppter ea priuari possit iurisdictione, feudo, & huiusmodi, quæ ab eodem superiore recognoscuntur? ¶ sic Grammat. decis. 104.

30 ¶ Quæro utrum antequam timeatur, quia timeri potest uel euenire potest casus, ut timeatur cautio hæc peti possit? ¶ sic probare uidentur notata per Paris. cons. 99. lib. 3.

31 ¶ Quæro utrum uxori, quæ timet à marito offendi dāda sit hæc cautio; ¶ non facit. l. 2. C. ne fideius. do. den. Contra probant notata per Paris. cons. 54. lib. 4. adde Afflic. in consili. regn. legum asperitatem. & per Carrerium in prac. §. circa. nu. 241.

32 ¶ Quæro utrum ille, qui nulliter cauit teneatur iterum cauere. ¶ sic. Bal. in l. quoties. ff. qui satisda. cog.

¶ Quæro an officialis qui non fecit dari hanc cautionem teneatur ad interesse, ¶ sic. Rip. de diuers. rescrip. resp. 9.

33 ¶ Quæro uniuersitas dedit cautionem de non offendendo, modo unus ex particularibus uniuersitatis contrauenit an uniuersitas in solidum teneatur? ¶ non probant no. in l. aut facta. §. nonnunquam. ff. de pœnis.

34 ¶ Quæro an uniuersitas teneatur dare cautionem pro particularibus suis? ¶ non probat. C. res inter alios act. & C. ne fili. pro patre. ¶ Planè si uniuersitas requisita ut particulares suos compellat ad cauendum id facere detrectauerit forsitan non ab re ad represalias, quas pignorationes clari gationes uel quidam dicūt deuenietur iuxta. tradita per Bar. in tract. de represal.

¶ Quæro per plures annos ut quatuor uel quinque statutū est in cautione de nō offendendo. tādē contrauentum est an præsumatur noua causa alio non probato ex solo cursu temporis?

poris? certè ex tam breui tempore non præsumetur noua causa, sed antiqua.

¶ Planè si tempus decem annorum interuenisset dicendum
36 forsitàn esset nouam causam præsumi, quia scilicet obli-
uio ex cursu decem annorum præsumitur. l. peregre. §. qui
bus. ff. de acq. possess. ¶ Item quia sicut ex cursu decem an-
norum si allegetur titulus cum præstatione præsumitur se-
cundum quosdam iuxta not. in l. cum de in rem uerso. ff. de
usuris, ita præsumetur noua causa si allegetur.

37 ¶ Quæro stante cautione de non offendendo, si peruentū
fuerit ad pacem deinde contrauentum fuerit, & non appa-
ret an ex noua causa, & dubitatur an & cautio & pax rupta
dicatur quid iuris? uideretur quòd una tantum, quia bona-
fides non patitur in bis idem exigatur reg. bona fides. ff. de
reg. iur.

38 ¶ Contra facit, quia hæc stant simul, item nouatio non in-
ducitur nisi expressè dicatur. l. si. C. de nouat.

¶ Nec præsumitur noua causa q̃ pax cautionis causam & ti-
morem abstulisse uideatur. quia & stare nihilominus
potest.

¶ Quæro diximus supra quòd iudex potest dare licentiam
39 deferendi arma timenti se offendi, + an præterea petere
possit cautionem de non abutendo armis? credo quòd sic
ex æquitate & officio. l. æquissimum. ff. de usufr. & l. con-
gruit. ff. de offi. præsid.

¶ Quæro ille qui habet licentiam deferendi arma, & desert
petit adhuc cautionem, excipitur non habes amplius timo-
40 rem, quia securus es propter arma? an ita excipiens libere
tur ab hac cautione? credo quòd non, quia adhuc non est
plenè prouisum scandalo, cui occurrì debet. ¶ Vt contra si
data fuisset cautio non esset deneganda delatio armorum si
iudici uideretur q̃ per cautionē non esset plenè prouisum
timentì, q̃ hæc remedia simul cumulari pnt, ut alias dixi.

¶ Quæro quidam clericus non accedens in habitu, &
tonsura conuentus dedit cautionem de se representando
in iudicio, & cum diutius litigasset nunc compareret in
41 habitu & tonsura, & petit se remitti + an id sit facien-
dum

dum quòd non, q. Tholos. 144. quidam clericus coniugatus.

¶ Quæro an partes possint inuicem sibi remittere pacem, uel cautionem de non offendendo? dicant alterius inter-
 42 erat pacem cautionem uel non remitti, & tñ in præiudicium
 43 eorum id fieri non potest, tñ quia pactum unius alteri nocere non debet facit in proposito. l. si. ff. de pact. & per Doct. in l. 1. §. usque adeo ff. de iniuriis.

¶ Quæro ille qui dedit cautionem siue fideiussionem de se representando captus aufugit tñtrum fideiussor liberatus fuerit, uel si cautio & fideiussio sit de representando toties quoties? Certè si ex eadem causa fuit captus utrique liberantur fideiussores, sed si alia minimè. ¶ Nisi fideiussores cum ille reus captus fuit protestati fuerint curiæ q. ipsum bene custodiant alioqui ipsi nolunt in futurum amplius teneri, & ita in effectu post longam diuisionem uidetur tenere Affli. decis. 130. habuimus istum casum, & reuera est notandum.

¶ Quæro certus sum q. usque ad quindecim dies me non offendes, sed quòd post sic, tñ utrum interim possim petere mihi dare cautionem quòd adueniente de mihi caueris? utique iuxta l. in omnibus. ff. de iudi. quæ lex habet locum etiam in contractibus stricti iuris, ut nec communi scribit Affli. decis. 108. procurator patris Raymundi. faciunt quæ scribunt Bart. Alex. & alii in l. 2. ff. sol. mat. ubi de materia.

¶ Quæro in materia cautionis de non offendendo, aliquis superior uel gubernator concessit licentiam deferendi ar-
 48 mat quatenus hæc duret? uidetur q. morte & finitione iurisdictionis, ut per l. si. ff. de pæn. dici potest, & notatur per Afflic. decis. 128. fuit dubitatum. col. 3.

¶ Quæro superius scripsi aliqua de cautione de se representando tan sit cautio prætoria, an conuentionalis? certè est prætoria. Quia similis est cautioni de iudicio sisti à qua regulatur & declarationes omnes recipiet ut sensit Afflic. in const. regni humanitate col. 2. nu. 2. ¶ Ex quo illud pulcherrimum sequitur q. licet aliàs regulariter promittens facti alienum, & faciens quidquid potest excusetur. Tamè in his

T cautionibus

cautionibus prætoriis non excusatur, ut per Bar. in l. quō-
 ties q̄s alium. ff. de uer. obli. & per Affl. in supradicto loco,
 48 ¶ Quæro isti practitantes nostri temporis indistinctè ab
 iis, qui in manu suas perueniunt extorquent qua intentio
 ne nescio cautionem de se representando toties quoties,
 an bene faciant? Certè est distinguendum, namq; aut ante
 accusationem, inquisitionem, q̄relam processumve cam pe-
 tunt, & malè faciunt, quia cautiones p̄torix solum post in-
 choatum iudicium v̄nr prætari. Et in specie cautio de iudi-
 cio sisti ut ff. si quis cau. per tot. namq; negotia non sunt in
 sarcināda sed unum post aliud expēdiatur, aut post inchoa-
 tum processum, & tunc aut sumus in causis criminalibus
 corporis afflictuius, & non debet q̄s dare hanc cautionem,
 sed retinetur in carceribus, iuxt. tñ distinctionem Bal. in l.
 2. C. de cust. & exhib. reor. ¶ Planè si iudex uellet eum audi-
 re sub fideiussione ad tempus, ut j. in arbitrio rei hoc esset
 an id facere uellet, quia qui se in carceribus constituit non
 tenetur cauere de iudicio sisti: quia semper stat. Aut sumus
 in non corporis afflictuius & iustè petitur, à iudice uel par-
 te cautio de stando iuri iudicio sisti, siue se representando,
 ut per Bar. in l. 2. §. si. ff. q̄ satisfd. cog. in l. sicut reus. ff. de fi-
 deiuss. cum si. Et tunc simpliciter data hæc cautio extende-
 tur quousq; durat illa instātia siue cā, ita ut in causa appel-
 lationis non dicatur repetita, ut per Bal. in l. sancimus. C.
 de fideiussor. Alex. in l. fideiussit. §. si. ff. qui satisfd. cog. fac.
 l. fideiussio. §. si. ff. qui satisfd. cog. Afflict. in const. regni hu-
 manitate col. 2. si dicatur toties, quoties aliās scripsi. ¶ Aut
 petitur post sententiam, & tunc aut in causa appellationis,
 & puto q̄ iustè petatur, quia appellō reducit ad terminos
 usq; ad litem contest. aut post rem iudicatā, & tunc aut sup
 nouo iudicio rei iudicatæ, & puto q̄ sic, aliās non, quia fi-
 nita est hæc instantia ut in p̄dictis locis. ¶ Scribitur, & clau-
 sula de iudicio sisti ut per Cēpoll. caut. 96. & Paris. cōf. 48.
 li. 1. ¶ Sed an poterit retineri quando fertur sententia? v̄r
 quòd sic, ne fiat iudicium elusorium? Contra quia hoc iu-
 re non cauetur & sibi debet ille imputare, qui apertius de
 iudicato soluendo non cauit. li. quidquid alstringendæ. ff. de
 uerb.

uer. obl. Et ex hoc non est bona practica illorum qui faciunt dari cautionem ex abrupto de se representando coram iudice maiori, potius enim per preceptum in expediendum est.

49 ¶ Quæro aliquis amicus iudicis iuit ad eum & dixit (ego promitto quod representabitur Titius quando uolet dominatio uestra) & tñ de hoc nulla est cōfecta scriptura, nūc iudex uult p̄sentari Titium, amicus ille dicit Domine non fuisti cautus, quia qui promittit aliquem representare non obligat, nisi interueniat scriptura qd iuris? (amicus ille p̄t

50 defendi) quoniam tñ in huiusmodi cautionibus de se representando requirit scriptura. l. si fideiussor. C. de fideiuss. no. gl. in c. 1. de cens. li. 6. Affl. in cōst. regni humanitate col. 2.

51 ¶ Quæro in amplo regno Neapolitano est constitutio humanitate de his, qui fideiuss. dar. poss. qua cauetur qd paratus dare fideiussores de stando iuri, siue de se representando, auditur extra carceres, etiam in corporis afflictius. Nunquid iudex ex officio possit requirere hos fideiussores uel si nō offerantur possit reum detrudere in carceres? utique si non offeruntur per reum. Quinimmo si non ducunt fideiussores ad iudicem iudex potest ducere & mittere in carcerem dictum reum per Affl. d. consti. humanitate. col. 2. ubi allegat Bar. in l. prætor. §. si quis paratus. ff. de oper. nou. nunt. ¶ Illa tamen constitutio habet complures limi-

52 tationes quas satis peritè ibi prosequit Afflictus. ¶ Quæro de quæstione apta tam ad cautionem de se representando, q̄ ad cautionem de non offendendo, & similes. Euenit casus qd aliquis ex partibus Curie gñalis dicit in curia gñali, ego hic non sum notus, non habeo, nec inuenio fideiussorem remittatis ad curiam meam, uel ad locum meum, & ibi talis pro me fideiubebit, an curia teneatur hoc facere, Ale. in l. si fideiussor. §. si necessaria. ff. qui satisd. cog. uidetur distinguere ut in criminalibus non fiat remissio, in ciuilibus sic Afflictus in d. consti. humanitate. dicit se uidisse obseruari qd non fit remissio. ¶ Quæro fideiussor sciens reum, quem representare tenebatur esse fugiturum uadit ad iudicem dicens Domine iudex præsentato uobis talem, eum bene curetis, q̄a pro eo nolo amplius esse fideiussor an sit liberatus?

quod scribit Affli. in d. constitutione humanitate. nu. 15.

53 ¶ Quæro quidam est deprehensus per curiam in crimine in prouincia (sed pena non est corporis afflictiua) dicit Berroariis relaxetis quia uobis offero cautionem, de me representando iudici an audiatur? quod sic Alex. in l. si §. uerò qui pro rei. ff. qui satisd. cogan. Affl. const. reg. de illi. port. arm. nu. 23.

54 ¶ Quæro utrum cautio de non offendendo concurrat cū pace? dic ubi constat de timore licet facta sit pax, tamē cautio cum pace concurrere poterit, quia causa adhuc subest, stat enim simul pax & hæc cautio: ¶ Sed ubi timor ex pace esset sublatus utique cautio debet aboleri, præsumitur autem in dubio timor cessare ex pace, quia non præsumendo est ficta iuxta. l. merito. ff. pro soc. cum simil.

55 ¶ Quæro cui cautum erat de non offendendo post uero suggestit iudici, q̄ aduersarius non cauerat, unde in eius bona uel personam facta est executio an huic succurratur aliquo remedio? (quod extra ordinem, uel actione iniuriarū probat ex scriptis p̄ Galle. de obli. in for. cam. par. ul. q. ul.

56 ¶ Quæro data cautione de non offendendo, saluo conductu, saluaguardia & id genus ex cā aliqua, cā illa cessante an cautio illas, saluusq; conductus aliter non abolitus perinde cessauerit ac si datus non esset? q̄ sic conf. Imol. conf. 33. in casu p̄mssio, & Cor. cōs. 122. nisi p̄dicto & p̄supposito li. 4. Tiracq̄ cessat cau. p. 1. nu. 130. & seq. uer. saluus conductus ¶ Planē si ex statutis instrumenta exequenda forent ut iacent difficultatem causa haberet, & ad id q̄ supra diximus aggregari possent quæ de pace idem e. p. nu. 192. scribit.

57 ¶ Quæro data est cautio de non offendendo coniunctos, modo unus coniunctus de iurisdictione offensus est in alieno territorio, uel coniunctus de alieno in suo uel alieno; uel in territorio coniunctorum cauentium nunquid rupta est cautio? q̄ non probat Alci. conf. 388. nobilium: quia tales cautionem dantur ex iussu superiorum ad quos non p̄tinet nisi suos in sua iurisdōne custodire, & quibus impune pareatur extra eorūdem iurisdictionem. iux. l. si. ff. de iurisd. om. iud. ¶ Vnde notare licebit q̄ si ex cōventionē partium per

per se uolentium talis cautio data fuisset utique frangeret
hec cautio. ¶ Sed dubitari potest quid si sunt in diuerso ter-
ritorio, & diuersis gubernatoribus, sed sub uno generali pa-
store ut uerbi gratia Perusini, & Vrbeuentani, uel Marchia-
ni unum Pontificem recognoscunt ij tamen diuersas suas ha-
bent iurisdictiones, siue regimina, uidetur q̄ frangatur:
quia unus uidetur fiscus licet in partes diuisus.

58 ¶ Quod diximus supra q̄ per insultum non frangitur cau-
tio de non offendendo. Modo quidam fuit condemnatus, q̄-
fregisset cautionem, & q̄ fecisset insultum, cum is non fre-
gisset cautionem ex insultu solum supplicauit de insultu,
& illa condemnatio fuit cassa quoad insultum, sed nō quo-
ad cautionem, nunc dicitur de surreptione, quia totum ne-
gotium non narrauit in precibus, quid iuris putau, q̄ non
esset surreptitia supplicatio quoad insultum, quia ipse non
fregerat cautionem unde non entium nullæ sunt partes,

59 Item non sequitur non fuit expressum, ergo surreptitiū
licet mouere potuisset principem ad non concedendum,
60 quia non omne id uitiat, sed id tantum q̄ à iure reperitur
expressum, & aliàs diximus q̄ cautio de non offendendo nō
facit insultum aliàs certæ pœnæ nunc extraordinariæ.

61 ¶ Quæro consuetudo est q̄ hæc cautio detur pro agnatis
cognatis, & affinibus iudex uult immutare hanc cautionem
& uult me alstringere ad fideiubendum in specie pro hoc
62 uel illo, ego dico q̄ non debent immutari ea, quæ lon-
ga consuetudine fuerunt obseruata. Credo q̄ id ex causa li-
mitari possit. iuxta l. si hominem. ff. mand.

63 ¶ Quæro quis promisit non offendi per agnatos, cogna-
tos, & affines, uel contra non offendi agnatos, cognatos, &
affines an comprehendatur quidam q̄ sunt uel principium
talium qualitatum, uel quidam in quibus magis procedit
ista ratio ut uxor dicitur principium affinitatis, mater non dici-
tur cognata, neque agnata, pater non uidetur dici de agna-
tis ut & filius, & descendentes ut p. Doc. in l. si. C. de uer. sig.
lo. Ceph. cons. 53. ¶ Certè ex rōne magis, quam ex uerbis,
ubi rō magis pponderat, hanc cautelam semper existimaui,
hæc aut rō cum uaria iudici monstrari possit arbitraria erit

iuxta. l. primam. ff. de iure deliberandi.

64 ¶ Quæro mulier fideiussit non offendi an habeat Velleianum? uidetur q̄ non. Sed istud dubium hodie cessat propter iuramentum. Sed stantibus constitutionibus Marchie, si non fuit seruata illa solennitas uidetur q̄ non ligetur iuxta singula. Marfi. fir. cum simi.

65 ¶ Quæro an fideiussor pro eo qui rumpit cautionem & cuius bona sunt cōfiscata possit se defendere à fisco, rōne obligationis indemnitis uel mandati q̄ sic ut l. 2. de leg. tu. de ui public. ¶ Sed & si filius instaret qui bona confiscasset pro homicidio præfertur prior obligatio. ¶ Sed & opponi posset q̄ bona fides non patitur ut bis idem exigatur.

66 ¶ Quæro quem effectum habeat cautio de se representando ultra uulgarem, ut quis teneatur se representare, certè habet hunc alium ut iudex qui aliàs de iniuria tenebatur: quia fecerat aliquem indebitè capi liberetur propterea, unde cautelam sumpsit Ferrat. caut. 14.

67 ¶ Quæro utrum hæc cautio de non offendendo probet inimicitias? credo q̄ non: quia hæc est fundata in timore non

68 autem in inimicitia, & facit id quod dicitur† an instrumentum pacis probet bellum præcessisse de quo Bar. in l. legata inutiliter. ff. de adimen. leg. Bal. in l. cum tale. §. si. ff. de conditio. & demō. Alex. in l. 1. §. 1. nu. 7. ff. de ope. nou. nū.

69 ¶ Quæro aliquis conuenitur in curia generali ad dandos fideiussores siue cautionem de non offendendo, reus pulsatus dicit domine remittatis me ad meum domicilium ibi cauebo quid iuris? dic q̄ ante conuentionem siue citationē is id petere potest, sed post quam citatio interuenerit in loco iudicii, & ubi petitur cautio ista erit p̄stāda, & nullo mō fiet remissio ut de his latè scribit Affli. deci. 137. dictat no-

70 uell. ¶ Quæro clericus in curia seculari dedit cautionem de non offendendo, deinde dedit laicum in fideiussorem & est contrauentum laicus fideiussor conuenit, excipitur q̄ suus principalis est clericus, unde remitti debet, replicat q̄ ista exceptio est declinatoria fori; declinatoria aut, quæ competit principali non conceditur fideiussori Spec. in tit. de compet. iud. adi. §. regulariter, uer. pone fideiussor. Bal. in l. 1.

- in l. 1. in fi. de priuil. dot. vñ tex. in l. si reus. ff. iudi. sol. & post Ro. quē in sing. all. scribit Affl. dec. 206. penes & apud.
- 71 ¶ Quæro an fideiussores de non offendendo teneantur de excessu q̄ non scribit Affl. in præalle. deci. 206. & dubio
- 72 procul id uerum est quoniam t̄ excessus habet in se culpam
- 73 & non dolum. t̄ Et alias diximus ad rumpendam hanc cautionem requiritur dolus non sola culpa.
- 74 ¶ Q. ille qui promisit aliquem representare sub pœna, utrum ultra pœnam teneatur ad interesse q̄ est supra pœnam? dicas q̄ in parte id fieri potest. Sed quando pœna est promissa fisco tunc fideiussor nō tenet ad pœnā & interesse ut Affl. decis. 234. fideiussor. ubi quoq; quid in principali.
- 75 ¶ Q. ille, qui fideiussit pro aliquo aliquem non offendi, nūc petit à suo principali q̄ ipse tollatur siue eximatur ab obligatione an licitè id faciat? regulariter dic q̄ non, nisi si deiussor soluerit, nisi fideiussor cōdemnatus fuerit, nisi diu q̄ arbitrio iudicis exponitur steterit in obligatione, nisi principalis bona sua inceperit dissipare. item nisi actū fuerit ut ad tempus fideiussor teneatur, ut omnes hos casus p̄sequitur Matthæus de Affl. deci. 241. quidam Notarius ita declarans. l. Lucius. in fi. ff. mandat. de cuius materia uidentur etiam per Guid. Pap. decis. 117. per totam decisionem. & Fely. in c. constitutionibus. extra de offi. delega.
- 76 ¶ Quæro utrum pœna cautionis de non offendendo fisco acquiratur, si ei fuerit stipulata per alium, quā per Notarium publicum? q̄ non Bar. in l. arbit. ff. de arbit. uide not. in l. 1. ff. de iure fisci.
- 77 ¶ Quæro utrum ille qui habet cautionem de se representando eidem satisfaciat mittendo procuratorem? Videtur q̄ sic, quia citatus ut compareat satisfacit citationi mittendo procuratorem. Dic aut sumus in criminalibus corporis afflictiuis & debet principalis personaliter se præsentare iux. no. in l. pe. ff. de publi. iud. Aut in aliis non afflictiuis tam ciuilibus quā criminalibus, & puto q̄ per procuratorem satisfaciat, nisi aliud obstat, quia q̄ per alium facit ipse facere uidetur. l. 1. §. deiecisse. ff. de ui & ui arma.
- 78 ¶ Quæro sententia lata contra principalem an mandetur

executioni contra fideiussorem sine nouo processu? quòd sic uide Bar. in l. 1. ff. iudic. sol. Guid. Pap. deci. 26. decis. 215. Deci. conf. 401. col. fin. Soz. iun. conf. 147. col. 1. lib. 3. Cum. Cagn. in re. in eo. §. 2. ff. de reg. iur. licet contra alleger Alex. conf. 131. col. 2. lib. 2. Planè si in contumaciam principalis condemnatus fuerit putò contumaciam huiusmodi minimè nocere fideiussori ut alias in simili casu quandoque scripsi supra, nu. 147. uide de materia Vanitium de nullitat. pag. 43.

- 79 ¶ Quæro stante consuetudine q̄ ostendens pacem possit abolere hanc cautionem, quidam ostendit se facere pacem tali, & nō contra talem sibi pacem facere an sufficiat, uidetur quòd non iuxta not. in l. 1. ff. de pactis. Perusic aliter teneatur & rō forsitan est quia si hoc est à se amplius non est timendum nisi forsitan ex pace minor pœna resultet.

S V M M A R I V M.

- 1 Constitutio quedam circa cautionem de nō offendendo, per quā tollitur differentia inter dictionem, per, & dictionē, pro, cum alijs ad materiam, ac declaratio ipsius constitutionis per longam seriem usq; in finem capituli.
- 2 Edicta in materia correctoria iuris communi, exorbitantia & præter rationem, sunt restringēda quantū fieri potest, quinimo etiam improprianda, ut reuertamur ad ius commune.
- 3 Statuta edictaq; nouiter edita, recipiunt interpretationem à iure communi maxime ne quis indebite damnum patiatur.
- 4 Statutum quòd corrigit ius commune non recipit interpretationem à iure communi, quòd intelligitur de eodem correcto.
- 5 Cessante ratione, cessat. l. dispositio.
- 6 Dispositio remanet si supsit una ex rationibus, licet alia cesset.
- 7 Homicide uerbum quos comprehendat, & quid significet.
- 8 Verbum maleficij quid comprehendat sub se.
- 9 Altera pars orationis declaratur per alteram. Hostes qui dicantur.
- 10 Verba non sunt captanda, nisi ubi menti descriuiunt, alioquin nec quotidianus sermo consisteret.

- 11 Pax querenda est ex mandato Dei, diliges.
- 12 Stipulationes conventionales differunt à stipulationibus pratorum cautionalibus, ut ibi.
- 13 Notarius non querit alteri, nisi eo ratificante.
- 14 Camera aut ararium est quid in mente consideratum sine sensu.
- 15 Lex imitatur naturam.
- 16 Fictio non cadit super impossibili, uel super eo, quod rerum natura fieri non potest.
- 17 Procurator licet non admittatur in quibusdam causis corporis afflictius tamen excusator ad instruendum indicem, ne innocens pereat non reijcitur.
- 18 Allegationes in iure propriè dicuntur.
- 19 Allegare aliud est quam excipere.
- 20 Quelibet dispositio intelligitur rebus sic stantibus.
- 21 Quæ de nouo emergunt nouo indigent auxilio.
- 22 Iura omnia limitantur ex causa.
- 23 Tollere causam, & tollere rationem, est idem.
- 24 Lex quæ tollit rationem non uidetur lex, quia sine anima uidetur.
- 25 Dictio, pro, ablatiuo seruies habet multas significationes, ut ibi.
- 26 Prepositio, per, accusatiua deseruiens varias habet significationes.
- 27 Differentia quando uerbum, pro, uel uerbum, per adhibetur uerbo, promitto, & quando ad uerbum, offendere. 28.
- 29 Treuga, uel cautio, non est quod frangatur ex his dictionibus, pro, uel, per, sine mandato.
- 30 Fideiussores ex obligatione uidentur perstringi.
- 31 Poenæ sunt restringende.
- 32 Dictio, perinde, regulariter est nota similitudinis, & improprietas.
- Casus fictus, non habetur, pro uero, præsertim in materia odiosa.
- 33 Contumax uerus est, qui personaliter fuit citatus.
- 34 In exorbitantibus, & correctorij, non argumentatur etiam ex maiori parte rationis.
- 35 Citatio ad defendendum, est iuris naturalis.
- 36 Aequitas non patitur ut innocens condemnetur.
- Interpretatio est iuris naturalis.

Scholia ad constitutionem quādam, in materia de
cautione de non offendendo. Cap. LI.

1 **E**XSTAT ¶ constitutio in hæc uerba, & insuper quoniam
eo hominum proteruitas deuenit, ut hi qui homicidiū
2 uel maleficium aliquod committere deliberarūt prius
querant eos, quos pro hostibus habent trenga, uel pace af-
secrando decipere quo facilior postea delicti perpetratio
reddatur. Expeditq; propterea ut quos (Dei timor non re-
tinet pœnarum uigor deterrendo coerceat) populorū quie-
ti consulere, & flagitiosis sicariorum, & scandalosorum au-
sus reprimere, nec nō cauillationes quas ad solutiones pœ-
narum effugiendas hominū malitia in dies excogitat sub-
uenire uolentes. ¶ Quod pœnæ conuentionales pacis, &
trengæ ruptæ, & fideiussiones de non offendendo stipulen-
tur in futurum per notarius in fauorem Cameræ, & non
communitatum uel alterius, & si aliter facta fuerint in ip-
sius cameræ fauorem factæ intelligantur, quodq; in cau-
lis treugarum, pacisue fractarum ipsi fractores, uel eorum fi-
deiussores allegare non possint, q̃ offensa ex noua cā pro-
cessit, nec allegata cuiquā suffragetur. ¶ Et q̃a in cautionib.
de non offendendo partes intendit ut sibi eo, quo melius
fieri potest modo cautū sit ne offendantur impunē. Et ideo
promittunt non solum pro seipsis, sed etiam pro aliis eo-
rum coniunctis quod non offendent, neque offendi faciēt,
sed aliquando notariorum imperitia sensum, & intentio-
nem partium peruertere contigerit eos scribere quod par-
tes promittunt non offendere per se, & alios ubi scriptum
opportuisset pro se & aliis, differentiam ualet inter has uo-
ces per, & pro, nescientes uel confundentes. ac propterea
præbentes ansam cauillosis, & delinquentibus prætēden-
di q̃ facta offensione per unum ex comprehensis in fideiuf-
sione non sit commissa stipulatio pœnæ nisi constet, q̃ ille
qui ostendit de mandato principalis offenderit. Vnde etiā
infinita scandala eueniāt illaq; remanent impunita. Idcir-
co q̃ si quis notarius errorem huiusmodi commiserit mil-
le ducatorum auri applicandorum pœna plectatur. & ni-
hilo-

hilominus siue ex dictione, per, siue ex dictione, pro, stipulatio concepta & offensio secuta fuerit principales promittentes ad pœnam conuentionalem perinde tenentur ac si ipsis mandantibus offensio emanasset, & de eorū mandato legitimè constaret, &c.

- ¶ Ad interpretationem huius edicti prima propositio facienda est † quòd huiusmodi edicta correctoria iuris communis exorbitantia & præter rationem communem sunt restringenda quantum fieri potest: quinimmo etiã improprianda ut reuertamur ad ius cõmune iuxta no. per Doct. in c. cum dilectus. ex. de consuet. Alex. in l. generaliter, in prin. C. de insti. conf. 115. lib. 2. cõf. 79. col. 2. & seq. lib. 6. Deci. conf. 466. col. 2. Soc. iun. conf. 32. col. 2. li. 3. conf. 1. col. antepe. lib. 2. ¶ Secunda propositio est † q̃ statuta edictave nouiter edita recipiunt interpretationem à iure cõi. l. 2. C. de noxal. l. 1. §. lex falcidia. ff. ad leg. falc. Bart. in l. omnes populi. 6. q̃o. princ. ubi posteriores. ff. de iust. & iur. Paris. conf. 59. lib. 3. Deci. cõf. 444. col. 2. conf. 445. nu. 3. 4. maximè ne quis indebitè damnum patiatur. Alex. conf. 62. col. 2. lib. 2. & illud quod idè Ale. conf. 20. col. fi. li. 2. dicit hoc est † statutũ quod corrigit ius cõe non recipit interpretationẽ à iure cõi, intelligitur eodẽ correcto ut iura iuribus concordentur. ad hæc iudè Soz. iun. conf. 3. col. 4. lib. 3. conf. 92. col. 2. lib. 1. conf. 29. col. 7. lib. 1. licet aliter quidam dicant quando talia statuta sunt contra ius cõe. ¶ Et insuper statuimus & ordinamus repetendum est quoniam harum dictionum ius hæc uidetur in materia, quæ est: itẽ iux. not. in §. itẽ lapilli. insti. de rer. diuis. & in l. in repetendis. ff. de lega. 3. alia. n. quædam erant præordinata. ¶ Quoniam eò hominum proteruitas &c. in hac parte duæ rationes redduntur statutorum, & duo statuuntur. Prima rō esse potest cõis utriq; statuto, licet aptius in secundum dictum. Secunda ratio æque utriq; dato aptari potest, sed melius in primum cadit. Quod sic casus eueniat quòd iste rationes cessent an cesset dispositio in hac prima parte? uti que † quia cessante ratione cessat. l. dispositio. l. à Titio. ff. de uerb. obl. nec uidentur rationes impulsuæ, sed finales.

- 6 l. i. ff. de postulân. † Sed quid si una supersit ex p̄dictis rationibus alia cesset? utiq; remanet adhuc dispositio. §. affinitatis. instit. de nupt. diximus autē singulas illas rationes dictis illis aptari licet principalius ad unū magis q̄ ad aliud.
- 7 ¶ Ut hi qui homicidium. † licet homicidæ uerbum generale sit, ut quicumque alterum cederit homicida dici possit, quinimo ex solo animo homicida uideatur ut per glo. quicumque. c. si quatuor. 23. q. fi. Itaque illud accipietur nō occides, quilibet enim motus illicitus ad nocendum dicit̄ homicidium. c. homicidiū. de pen. dist. j. & qui odit & q̄ detrahit fratri suo, homicida dicitur. c. homicidiorū. de p̄niten. dist. j. & peccare animæ ratione quis dici possit occidere. Tamen in iure contentioso homicidium est quando homo, ita occiditur, ut moriatur, (ita ut ex uulnere homicidium factum non dicatur, nisi mors sequatur,) id quod in pract. ¶ Quamobrem in statuto de occidente non comprehenditur uulnerans ex dictis in supradicto loco. ¶ Hæc eo pertinent ut uideamus an hoc edictum restringi possit ad homicidiū tm̄ quoniā hæc est rō ut occurratur homicidio, itē talis est præfatio iux. l. si. ff. de hæc. insti. quod forsitan uerū esset nisi subditum fuisset uel maleficium aliquod.
- 8 ¶ Maleficium aliquod, † maleficii uerbum generale est, & comprehendit malum & damnum & iniuriam in alterum illatam, tot. tit. de oblig. qu. ex malefi. & forsitan comprehendit generaliter sumptum etiā quasi maleficio augetur ex relatiuo aliquod quod in minimo etiā uerificatur iux. alleg. per Dec. in l. cum quid, in prin. ff. si cer. per. ita ut restrictionē illam pati non uideatur, nisi dicamus † unā partē orationis per alterā declarari, iux. not. in l. i. ff. de reb. dub. in l. utrum. eo. tit. sed re uera mens statuentis uideatur occurrere omni generi maleficiorum circa hoc.
- 9 ¶ Quos pro hostibus habent, hostis hic ponitur pro inimico, quia hostes sunt hi quibus bellum publicè populus Romanus decreuit. l. hostes. ff. de capt. & possim. reu. quare si hinc id ita uellemus ad proprietatem uerborū restringere iuncta præfatione, uel ratione, edictum nunquā locū haberet, uel si ad uniuersitates id restringendū esset ratio, ue-

torum mens est quæ multum operatur; uerbaq; nisi ubi mē-
ti deseruiunt captanda non sunt, alioqui nec quotidianus
sermo cōsisteret. Pro autem in casu nostro loco significabit.
¶ Treuga uel pacis prætextu, in hac parte ergo non loquē-
tur de securitate siue cautione de non offendendo, quærē-
est casus omissus in hoc. l. cōmodissime. ff. de lib. & posthu.
quæ autem differentia sit inter treugam, pacem, & cautio-
nem de non offendendo dixi in tractatu.

¶ Delicti perpetratio reddatur, sed quid si is, qui requis-
iuit pacē dicat animo ita calumniandi non feci an præsuma-
tur? utiq; .l. merito. ff. pro socio, non enim sumus in gene-
re prohibitorum, quia tēx Dñi mandato quærēda est pax
diligēs proximū tuum, & pacē meam do uobis, pacē meam
relinquo uobis.

¶ Quid si constet quod is qui deliquit non requisit pacē,
uel fuit coactus à superiore ad faciendam pacē an cō-
tineatur in edicto? uidetur q; non, qā cessat ratio hæc nisi
alia supersit. Quæro si constet q; delinquens hoc animo pa-
cē requisierit an extra ordinē puniri possit? puto. l. 1. ff.
de crim. stellio. quid si delinquens hoc animo requisierit
pacem, sed alius, uel p̄r dixit uadas sub fide mea, quia non
offenderis, ut ita ille inermis adoriri posset, uel de hoc in-
certum sit an hoc animo? Certè si non constat uidetur ca-
sus omissus, & si cōstaret de tractatu hmōi ex mēte locum
haberet edictum hoc uel extra ordinem cognosci posset.

¶ Deterrēdo coerceat, hinc uidet quod ad terrorem edictū
huiusmodi factū uideatur iunctis p̄sertim notatis per Bal.
ad Specu. §. sentētia, in uerbo banna, col. 17. Gram. decis.
36. col. 2. & ex ibi dictis nō uidetur admissim exigendū.

¶ Nec non cauillationes quasdam hæc uidetur secunda ra-
tio licet magis per modum effectus quā per modum ratio-
nis fuerit inserta, & uidetur magis impulsua quā pœnalis.

¶ Pœnæ conuentionales. ergo non habet locum in pœnis
statutariis, item non habet locum in pœnis p̄toria stipu-
latione cautionali p̄missis, tñq; stipulationes conuētiō-
nales differunt à p̄toriis stipulationibus. l. 1. de p̄tor. sti-
pul. & l. prima. instit. de diuis. stipulat. Conuentionales
enim

enim sunt prætor non urgente sed ex partium conuen-
tione, sed non ita est in prætoris cautionalibus, & ratio di-
uersitatis est, quia prætor in utilitatem cameræ apostolicæ
id facere poterit. ¶ Quid ergo si pax treugave facta fuerit,
sed pœna nō apposta? certè est casus omissus. ¶ Quid si par-
tes sibi stipulentur non rōne pœnæ, sed ratione taxationis
interesse? uidetur q̄ possint, quia edictum loquitur in pœ-
na, & est casus omissus, & in dubio uidetur magis taxatio
interesse nisi dicat pœnæ noīe uerba notata in l. 4. §. Cato.
ff. de uer. obl. poterit quoque & pœna, & interesse poni, uel
interesse tantum, ut sit pœna in dispositione iuris cōis.

- ¶ Per notarios, quid si non notarius sed priuatus concipiat
stipulationē uel conuentionē v̄r casus omissus hic, sed v̄r
comprehensus in uerbis, & si aliter factæ fuerint in fauorē
Cameræ Apostolicæ factæ intelligantur. Quid si notarius
breuitatis gratia dicat promisit cum clausulis motus pro-
prij? v̄r non sufficere. l. 1. de uerb. obli. Sed quid si dicat dā-
tes mihi notario autoritatē extendēdi cum clausulis mo-
13 tus proprii? v̄r sufficere. l. si de mag. conu. ¶ † In fauorem
Cam. Apostol. uidetur quod hæc stipulatio nullius sit effe-
ctus, qm̄ notarius non quærit alteri nisi eo ratificante secū-
dum cōes traditiones per no. in l. absent. ff. de dona. cum
14 simi. ¶ Sed Camera Apostolica non potest cōsentire, † quia
Camera aut ærarium est, ut quid in mente consideratum si-
ne consensu. ¶ Sed dic quod tractantes ærariū Cameramue
Apostolicam, hac appellatione continebuntur. ¶ In fauorē
Cam. Apostolicæ non dicit in totum, quare dubitari po-
test, an si pro parte in eius fauorem an sit satisfactum? dic
quod in totum intelligendum est. l. si pluribus de leg. 1.
¶ Q. partes uolunt facere treugam, uel pacem, uel dare
cautionem de non offendendo, sed dicunt nolumus appo-
nere pœnam ne stipuletur Cameræ Apostolicæ quid iuris?
uidetur q̄ sint audiendæ. l. nec emere. C. de iure delibe. v̄r
quoque q̄ officium iudicis circa hoc sit latissimum, ut ip-
se possit addere pœnā iuxta ea, q̄ aliās supra latius scripsi.
De significatione fisci, & Cameræ Gui. Pap. deci. 453. ca-
mera. ¶ Et si aliter factæ sint in ipsius cameræ fauorē factæ
intelli-

15 intelligatur, uidetur q̄ hoc nihil operetur namq; † lex imi
 16 tatur naturam. §. per. inst. de adop. † & fictio non cadit su-
 per impossibili, uel super eo quod rerum natura fieri non
 pōt, iux. no. in l. si is qui pro emptore. ff. de usucap. hic cer-
 tum est factam stipulationem alteri, & lex uult esse factam
 Camerę Apostolicę. fac. not. in l. 1. §. accedit. C. de rei ux.
 act. in l. nam & si. ff. de adop. quare prius erat irritandū ali-
 ter factū, & cum esset irritum tunc fingendā stipulationem
 Camerę Apostolicę factam, ut in simili Imperator facit
 in l. 1. §. 1. C. de rei ux. act. sed forsitan nenit; q̄a lex prohi-
 bet aliter fieri quā Cam. Apost. ergo nulliter. l. non dubi-
 tari. C. de legibus, uel in necessarium antecedens id sup-
 plendū est. l. illud ff. de acq. hær. ¶ Sed quęro an hæc consti-
 tutio trahatur ad actus iuratos in quibus pœna alteri stipu-
 letur quā Came. Apost. uidetur q̄ sic, quia iuramentum
 hic daret materiam delinquendi secundum rationem su-
 prapositam, iux. not. in l. pacta quę contra. C. de pact. con-
 tra quod non habet locum in iuratis; quia generalis disposi-
 tio non ad actus iuratos, uidetur dicendū quod quatenus
 concurrant rationes in edicto insertę. §. prima quia respi-
 cit publicam utilitatem ad actum iuratum quoque edictū
 extendatur arg. not. per Marf. sing. ult.

¶ Ipsi fractores, uel eorū fideiussores, iudex tñ ex officio,
 uel alius coram indice excusator non impeditur, arg. l. sed
 si non defendatur. ff. de pœn. & no. in l. pen. §. publicę. ff. de
 17 accusa. ubi † licet non admittatur procurator in quibusdā
 causis corporis afflictiuis, tñ excusator ad instruendum iudi-
 cem ne innocens pereat nō reiicitur quod uarii tradidere.
 18 ¶ Allegarē, † allegationes in iure propriē dicuntur, quare
 nō vř esse prohibitum facere positiones de noua causa, uel
 19 forsitan excipere, † quia aliud est excipere, aliud allegare.
 planē hic uidetur generaliter accipi allegationis uerbum.
 ¶ Sed an ita latē ut excludatur implorari iudicis officiū ui-
 detur q̄ non, argu. no. per Bar. in l. 1. §. & parui. ff. quod ui-
 aut clam. ¶ Sed nūquid si & implorare officium iudicis fue-
 rit prohibitum interdicatur condictio sine causa, uel inde-
 biti, uidetur quod non ex scriptis per Bar. in d. §. & parui;

sed

sed contra uidetur: quia allegare tendit etiā ad actionem.

¶ Offensa ex noua causa processit, hæc est magna constitutio quæ absolute prohibet allegari nouam causam ad excusandum à pœna pœcis treugæ & cautionis ruptæ, certissi-

20 ma enim iuris regula est, q̄ quælibet dispositio intelli-

21 tur rebus sic stantibus. l. si. ff. qui satis. cog. & quæ de nouo emergunt nouo indigent auxilio. l. nec. ff. ex q̄b. cau. maio.

22 item nonne lex causa omnia iura limitatur. l. si hominē. cū infinitis similibus. ff. mandat. hac enim ratione semper dici poterit hæc est causa ad limitandum & declarandū hoc edi-

23 ctum. ¶ Inde v̄ q̄ hmōi edictum nō subsistat, quia tolle-

24 re causam & rationem est idem. ¶ lex aut̄ quæ tollit rationem non uidetur lex: quia sine anima uidetur hoc est ratio-

ne can. erit autem lex dist. i. ¶ Quamobrem nō iniuste for-

sitan restringetur hoc edictum ut causæ leues, & quæ non pponderant antiquis causæ affectatæ, & hmōi fuerint subla-

tæ, at causæ graues, & probabiles minimè. ut in simili de prohibita interpretatione Bar. scribit in l. oēs. populi. ff. de iu. & iu. Namq; si ad literam edictum hoc intelligas coge-

mur dicere q̄ si ego te cum quo habeo cautionē ut tu contra meum uerbero, tu ne cōtra me offendas & rumpas cau-

tionem cogaris flagris perpetuo cedi pati. ¶ Sed an nunc sublata erit præsumptio illa, quod ex noua causa? minimè

puto, quia hoc edictum non dicit sed non sufficit præsumi nouā causam, quia requiritur quod sit grauis, uel aliter in-

sta, id est non leuis, uel affectata, itaque factum tale probā-

dum erit ex quo talis causa probetur, quæ grauis sit & non leuis, uel affectata, alioqui frangens non excusabitur. Hic

in prosequendis exemplis, & particularibus huius rei in-

standum esset, sed in his arbitrium iudicis reseruarem.

¶ Casum hunc non p̄mitto Titius Seio dicit, tu es fur: Seius contra dicit mentiris, at ille alapa Seium percussit an

ex his satis excusandus sit Titius quasi sit noua causa iusta & grauis? uidetur q̄ non, quia ipse est principium rixæ; de

hoc edicto quoad accessorios, uide q̄ aliàs dixi de noua cā.

¶ Et quia in cautionibus de nō offendēdo partes intendūt, de utraque parte hic intelligendum est, cum tamen infer-

rius

- rius de parte quæ promittit intelligatur. ¶ Vbi scriptum oportuisset pro se & aliis differētiā inter has uoces, per,
- 25 & pro, nescientes, uel confundentes. † Dictio, pro, ablatiuo seruiens uarias habet significationes, aliquando enim ante, aliquando in, aliquando iuxta, aliquando causa, aliquando loco, quæ significatio proculdubio proxima est significationi cause, sic in casu nostro promittere pro Titio
- 26 erit loco uel cā Titij promittere. ¶ Per uerò ppositio est accusatiuo seruies quæ æquē uarias habet significationes, quandoque n. iurantis est ut per pol, quique mediū significat ut in casu nostro si promittitur non offendi per aliquē,
- 27 intelligitur per illius mediū. ¶ Quamobrē si uerbū, pro, & per, adhibeantur uerbo promitto hanc habent differentiā quòd, pro, significat loco, ut promitto pro meis cōiunctis, id est, loco siue cā illorū. ¶ Quod si dicatur promitto p meos coniuncto, (certē significationē aliam non habebit
- 28 q̄ per modum iurandi.) ¶ Sin autē hæ dictiones referantur ad uerbū, offendere, hanc habet differentiā ut, per, significet mediū, pro uerò significet causam finalē, ut sit sensus, pmitto non offendere p coniunctos, id est, medio eorū promitto non offendere pro meis coniunctis, intelligetur causa illorum, quod in promissione non offendi per attinētes non requiratur mandatū. Corn. cons. 248. li. 4. ¶ De mandato principalis offenderit, sensu legislator q̄ si promittitur non offendere, per coniunctos, requiratur mandatum, non aut si promittatur pro siue ad offendo, siue ad promitto referatur, sed in hoc erratur; quia qui promittit non offendere pro suis consanguineis, promittit de se tm̄ causa consanguineorum, uel si referatur ad promitto, si eorū nomine, pmittatur, requiritur ratificatio, promittit. n. factum alienū. ¶ Mille ducatorū &c. certa pœna maior est, quā delictū, etenim nō in his uocibus difficultas cōsistit, sed in eo q̄ pmittit factū alienū. ¶ Et nihilominus siue ex dictione p, siue ex dictione pro. hinc v̄r q̄ id quod supradictū est ratio
- 29 fuerit impulsua huius edicti, † re uera tm̄ ex his dictionibus non est q̄ sine mandato frangatur trenga uel cautio. ¶ Principales promittentes, ergo non habet locum in fide-

30 iussoribus, quoniam in illorum odium uidetur, † fideiussores autem ex obligatione uidentur restringendi. l. blanditus. C. de fidei. l. quidquid astringendæ. de uerb. obl.

¶ Pœnam conuentionalem, ergo non habet locum in pœna statutoria, quia non est recedendum à proprietate uerborum. l. 3. §. hæc uerba. ff. de neg. gesto. Idem etiam in pœna

31 iuris communis dicendum erit, quoniam † pœnæ sunt restringendæ. l. pe. ff. de pen.

32 ¶ Perinde teneantur, dictio † hæc regulariter nota est similitudinis, & improprietatis. §. restituta. insti. ad Treb. unde proculdubio non uenit hæc in dispositione de mandante frangi pacem, quia est casus fictus & casus fictus non habetur pro uero præsertim in materia odiosa.

¶ Idemq; notariis sub simili pœna mille ducatorum auri Cam. Apost. applicandorum si repetantur præcedentia, uel simili quæ apponetur in fideiussione de non offendendo.

¶ Vel fictè propter contumaciam in non comparendo, qd si fictè confiteatur aliter quam per cōtumaciam in non comparendo, ut quia non uult responderè inquisitioni, uel capitulis iuxt. cap. 2. de confess. lib. 6. uidetur quòd sit casus omissus, & propterea iste & similis hoc edicto non cōprehendatur. l. commodissimæ. ff. de libe. & posthum. Contumax autem quando dicatur requirit altiore indaginem, contumax tamen uerus non est nisi citatus persona liter, & ita forsitan restringi posset iste corus.

33 ¶ † Pœna conuentionalis ex rationalibus prædictis nō erit idem in statutoria uel legali.

34 ¶ A fideiussoribus sed an à principalibus promittētibus uideretur, quòd non, quia † in exorbitantibus & correctoriis etiam ex maiori parte rationis non argumētatur iuxt. auct. quas actiones. C. de sac. san. eccl.

¶ Nulla excusatione, uel exceptione penitus admissa, sublata est ergo exceptio excussionis, non autem exceptio diuisionis si plures sint fideiussores iux. l. inter eos. ff. de fideiuss. sed an exceptio habetis in manibus principalē promittentem, uel quia eundē conuenitis? minimè si ille est soluedo; quia bonafides non patitur, ut bis idē exigatur. Sed an sic

hic illa sit exceptio me nō citastis in contumacia istius uel illius confessione, quia cōfiteretur in praeiudiciū meū? uidet̃
 35 quod non, quia † citatio ad defendendum est iuris naturalis. clem. pastoralis. de re iudic. Sed uidetur sufficere qñ conuenitur ipse fideiussor quod sufficiat, tunc enim poterit opponere, quæ uelit, sed an sublatum sit officium iudicis implorari uidetur q̃ non iux. not. in l. i. §. & parui. ff. quod ui aut clam. de materia hac quēdam dixi in tractatu.

¶ Stipulationi contrauentum, hinc notare licet, q̃ ut hēat locum huiusmodi editum, debet constare prius de delicto iux. not. per Mars. in princ. suæ pract. & horum danda erit copia fideiussori ut se defendere possit.

¶ Statim ad soluendum. cum aliquo temperamento intelligendum est iux. l. quod dicimus, de solutio. & l. debitorib. ff. de re iud. & l. si. C. de execut. rei iud.

¶ Necessariæ defensionis. deducendo & allegando uidelicet ne indirecta uidetur, quod attento isto cōtextu, quando fideiussor se tantum defendere uelit non etiā principale, aut delinquentē, excipiens, q̃ delinquens fecerat ad ne
 36 cessariā defensionem sit audiendus, quia ratio cessat, & æquitas non patit̃ ut innocens condemnet̃. l. absentē. ff. de pēn. An autem implorari officium iudicis & proponi conditionem indebiti, hinc tollatur supra tetigi. Plane si principalis, uel delinquens constituatur in carceribus uidetur ut supra dixi inuandus fideiussor.

¶ Quod & ad legitimam per parentes soluendam ut illam, soluere teneatur, illud quod ad diuersa referri potest, & reuera ineptē cadit hic. Planē uidetur quod referat quod infra ponit de contumacia. De aliquo delicto condemnati, hanc notare licet quod non habet locum in fideiussoribus de non offendendo filiis, quia ipsi non delinquant. Generaliter tamen loquitur in omnibus delictis de qua materia latius tractandum esset.

¶ Omni sublata interpretatione, de friuola intelligitur non de fundata in iuris rationibus interpretatione iuxta not. p. Bar. & posteriores in l. omnes populi. ff. de ius. & iur. interpretatio enim est iuris naturalis. l. 2. ff. de orig. iur.

- 1 Transuersales dicuntur de linea superiori, & inferiori.
- 2 Dispositio generaliter loquens, & indistincte, et generaliter, indistincte à nobis debet intelligi.
- 3 Pro nobilibus multum præsumitur.
- 4 Bona fama est thesaurus inestimabilis, & lilium dans suauitatem odoris.
- 5 Pro doctoribus multum præsumitur, et multa leguntur priuilegia.
- 6 Statuta & bñimenta correctoria, iur. communis, & exorbitantia, et præter rationem, sunt restringenda quantum fieri potest, quinimmo etiam inproprianda ut reuertamur ad ius comune.
- 7 Infinitas in quantum fieri potest in unaquaque dispositione est evitanda, non solum in odiosis, sed etiam in fauorabilibus.
- 8 Descendentium appellatione, et familie, non ueniunt nisi hi, qui sunt usque ad quartum gradum.
- 9 In materia agnati uel cognati etiam si loquatur per uerbum per petuo, uel huiusmodi non egreditur decimum gradum.
- 10 Transuersalium appellatione solum uidentur uenire agnati.
- 11 Cognati, & ascendentes per fœminas, non ueniunt in decisione transuersalium.
- 12 Verba semper debent accipi in potiori significatu.
- 13 Spurijs non sunt neque agnati, neque cognati, ita ut nec per legitimationem dici possit agnatus. 14. quia sunt infames infamia facti quæ per neminem tolli potest. 15.
- 16 Transuersales tribus modis dici possunt ut ibi.
- 17 Accessorius non debet puniri maiori pœna quàm principalis immo minori.
- 18 Frater fratri nõ dicitur transuersalis, sed est principium transuersalitatis.
- 19 Maritus & uxor non sunt affines, sed principium affinitatis.
- 20 Vnus non est numerus, sed principium numeri.
- 21 Frater superueniens rixæ alterius fratris ignorans factum offendit aduersum fratres, non tenetur.
- 22 Pax potest rumpi ex noua causa.
- 23 Interessens in delicto, nõ appensate, nec dolo, sed casu, uel ignoranter, non est puniendus.

- 24 In dubio præsumitur quòd quis casu uel forte fortuna, interuenit in rixa.
- 25 Dispositiones huiusmodi odiosa restringuntur usque ad quartum gradum.
- 26 Edictum de uindicta transuersali, debet intelligi de his, qui faciunt uindictam principaliter, non accessorie.
- 27 Nullum est delictum, ubi non est dolus.
- 28 Fiscus probare debet ob suum interesse, quòd dubitatur an spuri faciant transuersalitem.
- 29 Verba diriguntur ex parte uindicantis.
- 30 Verbum transuersalis, est dictio determinans, et debet pariformiter determinare.
- 31 Ad officium iudicis pertinent, licet pro reo non sit aliquis defensor, perquirere de innocentia rei.

Consilium siue allegationes ad edictum, quòd faciens uindictam transuersalem, teneatur pœna seditionis rebellionis & læsæ maiestatis crimine.

Cap. LII.

IN NOMINE Domini &c. Quòd dominus A. de quo queritur fecerit uindictam transuersalem uidetur esse clarum, quia si rectè computetur. B. primo offenso secundum ius ciuile cõiunctus est in nono uel decimo gradu, & † transuersales dicuntur ex linea superiori & inferiori. l. stemmata. ff. de grad. affin. & declarat Ange. Aret. inst. de grad. §. quarto gradu. col. fi. Inde uel si negetur dominus A. transuersalis ad B. tamen non ex hoc sequitur quin offensus à domino A. sit transuersalis primo offendenti B. quia est eiusdem frater ex quo ex transuerso eidem coniungitur. §. i. insti. de grad. ibi ex transuerso & in l. i. ff. eo. tit.

¶ Nec obstat si pro domino A. consideretur quod uerba de uindicta trans. debet intelligi respectu B. primi offensi, hoc est, quod inter transuersales uindicta prohibeatur, quia edictum seu bannum hanc interpretationem pati non uidetur,

2 ¶ quia generaliter loquitur & indistincte quare & generaliter & indistincte à nobis intelligi debet. l. 1. §. generaliter. ff. de leg. prest. Alex. conf. 110. col. 4. li. 6. conf. 155. lib. eodem. & conf. 186. nu. 16. li. eodem scribit. in l. si de certa. C. de transa. Crauer. conf. 201. nu. 34. li. 1. & conf. 228. per tot. li. 2. Inde uerbum illud offensa, positum in edicto si non intelligeretur ex parte primi offendētis esset superfluum, q̄ esse non debet. l. si quādo. ff. de leg. 3. Alex. conf. 33. col. 2. lib. 3. Felin. c. in nostra. col. 3. extra de rescrip. Aym. conf. 13. nu. 24. conf. 284. in prin. Deci. conf. 3. col. 2. Rip. c. 1. nu. 72. extra de iudiciis, & magis conuenit transuersalitati ulmi offensi quam prini & nunc offendētis, quare ratione conuenientie & ad offendētis & ad offensi transuersalitem edictum referretur Ang. not. in l. semper. ff. de reg. iu. & per Soz. in l. 1. in 4. notab. ff. de reb. dub. & per Soz. jun. conf. 76. post Cur. Iun. nu. 5. lib. 2.

¶ Hæc sunt quæ prima facie me inclinabant ad dicendū do-
minum A. incurrisse in edictum de uindictis transuersa. &
eam debet uindictam transuer. commissæ. Veruntamen at-
tenta probitate bonis moribus bona fama, dignitate fami-
liæ, & multis aliis circumstantiis dicti domi. A. in huiusmo-
di crimine læse maiestatis, seditionis, & rebellionis de qui-
bus in edicto illum incidisse non potui mihi persuaderi, ¶
3 nobilibus enim multum p̄sumitur iuxta gl. in c. illud. 4. dis.
Ang. in l. si à bonæ fidei. ff. de rei uendi. Gerard. sing. 30. p̄
nobilibus. cum allegatis per uer. in tractatu de Impe. elig.
4 col. 12. à quo non abest ¶ bona fama est thesaurus inestima-
bilis & lilium dans suauitatem odoris, sic Bal. in l. 1. col. 5.
C. de conf. cum aliis priuilegiis bonæ famæ quæ cumulari
possent. Accedat q̄ dominus A. est scholaris acutissimi in-
genii & optimæ spei ex quo debet gaudere priuilegiis Do-
cto. arg. no. per Abb. in proce. Gregorii pro doctoribus au-
tem multum p̄sumitur, & multa sequuntur priuilegia se-
cundum Abb. in c. in nostra, de procuratorib. repe. in auth.
habita. C. ne filius pro patre. Cassaneus in cathologo de
gloria mundi parte octaua confide. &c.

¶ Pro cuius domini A. iustitia & innocentia demonstran.
multa

multa dici possent, ipse tamen urgentiores rationes tantū adducam cæteris prætermisiss.

- 6 ¶ Primò, quia sciendum est, q̄ huiusmodi statuta & ban-
nimenta ut correctoria iuris commu. exorbitantia, & præ-
ter rationem & rationabiles pœnas sunt restringenda quā-
tum fieri potest, quinimmo etiam improprianda ut reuer-
tamur ad ius commune iux. no. per Doc. in c. cum dilectus,
de consue. Alex. in l. generaliter. in prin. C. de instit. conf.
115. li. 2. conf. 79. col. 2. & seq. lib. 6. Deci. conf. 466. col. 2.
Soz. iun. conf. 32. col. 2. lib. 3. conf. 1. col. ante pe. lib. 2. ubi
infortioribus terminis prædicta affirmavit. Quarto ergo
magis non stringent ubi non impropriantur?
- 7 ¶ Secundo, quia certum est, q̄ in unaquaque dispositio-
ne quantum fieri potest infinitas est euitanda, non solum
in casibus odiosis, sed et in fauorabilibus, in odiosis tamen
8 p̄sertim secūdm iura uulgaria, & hinc est q̄ appellōne de
scendentium & familiæ uel huiusmodi nominum non ue-
niunt, nisi ij qui sunt usq; in quartum gradum secundum
cōem opinionem. p̄ §. nos igitur. in auth. de resti. fid. com.
& per doc. in l. filius fa. §. diui. ff. de leg. 1. Alex. conf. 56. cō-
sideratis, in prin. li. 1. conf. 59. attentis, lib. 3. Soc. iu. conf.
136. col. fi. li. 3. ubi cumulat Dec. conf. 324. col. fi. & 140. li.
9 3. ubi uoluit, q̄ quid etiam si dicatur perpetuo tamen hu-
iusmodi nomina non egrediūtur decimum gradum & licet
prædicti loquantur ut plurimum in fid. com. & restitutioni-
bus tamen plerique etiam loquuntur generaliter in quali-
bet materia odiosa alioquin si ipsi ita non loquerentur id
dicere debemus, quia est eadem ratio. restringetur ergo
hoc bannum intra. 10. uel 4. gradum.
- 10 ¶ Tercio quia transuersalium appellatione solum vñr ue-
nire agnati ut uidemus q̄ in feudis transuers. succedit trans-
uersalis iuxta no. per Bal. & alios. in c. j. de succe. & gradi-
bus feu. cum allegatis per Par. conf. 13. col. fi. li. 2. & nemi-
11 ni dubium est q̄ cognati & ascendentes per sœminas non
ueniunt in illa decisione iuxta notata. in c. 1. qui feu. dare
poss. & de success. feu. Vbi etiam loquuntur de Bastardis in
feud. non succedunt, uel si largo modo uelimus accipere

prohibente vendi res & bona agnatorum uel bona patrimonialia, quæ intelliguntur de bonis quæ sint habita per superiores ascendentes, & non ex diuerso columnello, ut in stat. Lucensi consuluit Dec. conf. 222. uiso puncto tertia col. & Soz. iu. conf. 1. per totum li. 2. sic ergo interpretabimur hoc edictum de uindicta transuersi.

¶ Quinto pro Domino A. ultra præmissa adest hæc urgens ratio, quia uel præsupposito quod ipse præstitit opem uel aliter facto & insultui de quo imputatur, tamen non propterea dicitur fecisse proprie sed improprie, ut per Bar. in l. is qui opem ff. de furtis, in l. sed si unus. §. seruus. col. fi. ff. de iniuriis. & edictum loquitur in personam, utens huiusmodi uerbis, Che nelliuna persona, &c. ¶ Quare mandans, præstans opem & assistens hoc edicto non comprehenditur secundum Bar. & alios communiter in l. si quis id quod. col. fi. ff. de iuris. em. iudic. Alex. conf. 64 li. 4. per totum Dec. in repe. l. consilii. col. fi. ff. de reg. iu. cum si. de quibus per eundem Dec. in l. is dānum de reg. iu. ubi Cag. & Cur. in l. 3. §. si procu. qu. quis iu.

17 ¶ Sexto adest hæc ratio: quia non debet maiori pœna puniri accessorius quàm ipse principalis, imò debet puniri minori, ut per Castrensi. in l. refectionis. ff. communia prædiorum Marf. in notabili 175. concessio uno. Veronen. conf. 4. uisa propè finem, & Soz. iu. conf. 34. col. pe. li. 2. Principalis autem fuit B. iste aut non tenetur quod probatur hoc modo

18 ¶ frater fratri non dicitur transuersalis, sed dicitur princi-

19 pium transuersalitatatis: arg. eius quod dicimus quod frater & uxor non sunt affines, sed principium affinitatis, ut per gl. in l. affinitati. Cod. communia de succes. & dicere solemus

20 ¶ unus non est numerus sed principium numeri, ut per Doct. in l. 2. §. mutui datio ff. si cer. per. Accedit. quod iste qui a B. fuit offensus dicitur assistisse C. primo offendenti ex quo uidetur eidem iniuriam & damnum intulisse & æque rem constituisse principalem arg. notat. per Fely. in c. sicut dignum extra de homicidio, ita ut non sit uindicta de transuerso sed in principalem.

¶ Septimò pro Domino A. allegatur pulchra decisio Bal. in l. 1. col. fin. uersicu. quæritur unus incipit rixam. Cod. und.

21 und. ui. ubi uoluit q̄ t̄ si unus frater incipit rixam & alius
 deinde superuēuit ignorans id quòd actum esset, & vulne-
 rauit aduersarium fratris rixantem, ad nihilum tenetur, sic
 nos dicimus quòd dominus A. aliud agens in ecclesia audi-
 to rumore ad rem conuentum & uidens illos pueros ami-
 cos suos ab illo maiori inculcari p̄supposito sine p̄iudi-
 cio ueritatis incipit eos defendere ex quo licuit dictum in-
 culcantē uulnerare, & aliud facere ad defensionē puerorū
 iuxta doctrinā Bartoli in l. si quis in seruitute, uer. ultimo
 ex hoc. ff. de furtis Abb. in c. olim. col. penul. ex. de restitu-
 spoliat. Dec. consil. 678. & consil. 469. & per Soz. iu. consil.
 68. quæst. quinta. lib. 3.

¶ Octauo ego considero quòd dominus A. illi rixæ inchoa-
 tæ inter B. & D. & E. interuenit cum illi pueri retrocede-
 rent & inculcarētur à dicto E. ex quo istud est nouū factū,
 & post istud nouū factū dñs A. ibi interuenit, cū ille E. ef-
 fecerat se principalē excedēdo fines inculpatæ tutelę con-
 22 tra nota. in l. 1. C. und. ui. Itē erat facta noua cā, t̄ ex qua ut
 licet frāgere pacē, ita dicam bñnum edictum uel de uindicta
 transuersali non ob stare iuxta notata per Bart. in l. aut fa-
 cta. §. causa. ff. de p̄enis. Decius consil. 531. col. 2. Alex. con-
 sil. 155. lib. 4. eundem Alex. consil. 19. lib. 1. & consil. 113.
 lib. 2. Soz. iun. consil. 113. per totum lib. 3. cum similib.
 quæ allegari possent, & in quibus in dubio p̄sumitur no-
 ua causa quibus accedat, quòd dispositio intelligitur sem-
 per rebus sic stantibus. l. fin. ff. qui satisfacere cog. & quòd ex
 causa omnia iura limitantur. l. si socerum. ff. mandati, cum
 similibus quę breuitatis causa non cumulo.

¶ Nonò ad defensionem & innocentiam domini A. demon-
 23 strandam considerandum est quòd si intēressens in delicto,
 casu uel ignoranter, uel non appensatē, uel non dolo, non
 est puniendus, nec dicitur assistere nec auxiliū opem uel p̄æ-
 24 stare t̄ in dubio p̄sumitur quòd errore, casu, & fortē
 fortuna, quis interueniat in rixa, ut per Felyn. in cap. cum
 uigessimū. ex. de offic. delegat. cum latē allegatis per Pa-
 risiū consil. 152. nu. 29. lib. 4. Dominus autem A. non
 solū per p̄sumptiones & cōiecturas, sed de ueritate pro-
 babitur

habitur q̄ in tali loco aderat aliud agens de prædicta rixā nihil cogitans, & alia negotia sua pertractans.

¶ Decimo consideratur quòd in processu non probatur de transuersalitate D. A. quare cum fiscus non probauerit fundamentum intētionis suę in hac qualitate consistens, non debet obtinere, iuxta ea, quę latę cum. in lib. meo de prob. neg. in princ. & tetigi in lib. de caut. de non offend. & probari debet qualitas non solum in facto, sed etiam in iure, ut in d. tract. tetigi.

¶ Ex his & aliis quę declarari possent & ego propter instā tiam exigentis à me allegationes istas præmitto accedente maximè q̄ ex prædictis satis apparet de iustitia domini A. adeo quidem ut non solum non contrauerit bā nimentis de transuersalibus sed iure defendi possit eum nulla pœna teneri, & iusta egisse. Item ex prædictis allegata pro fisco apparent resoluta, non grauabor tamen maioris declarationis gratia eadem repetere & resolvere.

¶ Non obstat ergo quod pro fisco supra allegabatur quòd transuersalitas accipitur supra, & infra, ita ut ex hoc doni nus A. cōprehendi posset iuxta l. intemna. ff. unde cognati, quia responderetur multis modis, & primò q̄ ille text. intelligitur ut lineę transuersales pendeant inter ipsos fratres & descendentes ex eis non autem supra per dictum §. primum in l. de grad. affinit. ¶ Secūdò respondet q̄ ille text. procedat large, & non strictè, & propriè, prout supra considerauimus triplicem transuersalitem. ¶ Tertio respon detur q̄ non sequitur est transuersalis, ergo uenit in edi-

25 cto de uindicta transuersali, quoniam dispositiones huiusmodi odiosę secundum cōmunem opinionem restringuntur usque ad quartum gradum secundum ius ciuile computandum, & dominus A. non solum B. non est in quarto, sed nec in decimo fortasse. ¶ Quarto respondetur: quia dominus D. & B. uel alii descendentes & F. non sunt transuersales, quia dominus F. fuit spurius, & spurius non est agnatus neq; cognatus per l. si spurius. ff. unde cognati. vel si sit cognatus non sequitur quòd sit transuersalis, quia transuersalis in proposita materia, ut supra declarauimus dē de agna

tis non de cognatis, & de bastardis qui non sunt de agnatio
 26 ne. ¶ Quintò respondetur: quia ¶ edictum de uindicta trans-
 uersali, debet intelligi de his qui faciunt uindictam princi-
 paliter non autem accessoriè, Dominus autem A. non po-
 test inculpari nisi de existentia uel ope, quod tamen non est
 se uerum, & fieri non posse, ut supra demonstrauimus. ¶ Sex-
 tò respondetur: quia præsupposito quòd dominus A. fece-
 rit quidquid uelit fiscus, sine præiudicio tamen ueritatis
 negari nõ potest quin præsumatur q̄ dominus A. quidquid
 27 fecerit sine dolo ¶ nullum autem delictum dicitur esse ubi
 non adest dolus secundum iura uulgaria. ¶ Septimò respo-
 detur q̄ edictum de uindicta transuersali intelligitur dum
 modo offensus ipse non sit principalis uel noua causa non
 subsit per ea quę supra allegauimus. Nos autem in casu no-
 stro ut supra etiam demonstrauimus. Et dici potest princi-
 palis quoad primā rixam quia fuit assistens, deinde quoad
 damnum A. effectus fuit principalis, & contraxit nouam
 causam saltem inculcando dictos pueros B. & D. ultra in-
 culpatam tutelam, & ut supradiximus domino A. negotiū
 hoc & rixam ignoranti licuit tertium defendere secundum
 allegata per Bar. in l. si quis seruitute. ff. de furtis, cū aliis
 quę supra diximus.

¶ Postremo respondetur quòd fiscus non probauit de trās-
 uersalitate in facto, & si in facto probasset, non probauit
 28 q̄ in iure, ¶ q̄a cum dubitetur an spurii faciant trāsuerfali-
 tatem, fiscus hoc probare debuit, quia sua intentio est.

¶ Non obstat secunda consideratio q̄ edictum de transuer-
 salibus uindictis, intelligi debeat etiam respectu transuer-
 29 salium offensis: quoniam hoc negatur, quia ¶ uerba dirigun-
 tur ex parte uindicantis. Quare secundum eum ad quē re-
 feruntur intelliguntur iuxta l. plenam. §. æquitii. ff. de usu
 30 & habitatione. ¶ Secundo respondetur, quia ¶ uerbū illud
 transuersali, est dictio determinans, & debet pariformiter
 determinare, iuxta legem iam hoc iure. ff. de vulg. & pup.
 Transuersalis autem uindicta non potest dici salua grāma-
 tica nisi respectu primi offensis: arg. not. per gl. in §. i. in sti.
 de seruitutibus. & in rub. de ope. nou. enunciation.

¶ Tertiò

¶ Tertiò respondetur quòd posito sine præiudicio ueritatis quòd intelligatur uindicta transuersalis respectu ultimi offensi, negari non potest quin simul dicenda sit respectu primi offensi quoq;, & sic utriusq; uel offensi omnino. Nos autem supra demonstrauius dominum A. B. non esse transuersalem. ¶ Quartò respondetur quia supra considerauimus fratres non esse transuersales, sed esse principiũ trãsuersaliratis. iuxt. gloss. in l. affinit. C. communia de success. ¶ Vltimò respondetur replicando responsiones quas supra fecimus ad primum argumentum pro fisco, & maxime: quia dominus A. est sine dolo casu interueniẽs in rixa; quia fecit ad defensionẽ tertii inculcati ab E. & quia uideatur noua causa præsertim, quia E. excedebat fines inculpatę tutelę contra notat. in l. 1. C. unde ui, cum contordãtis. ¶ Ex his omnibus itaque iterum concluditur tam ex iure & iustitia domini A. quàm ex defectu iurium fìscalis, & inquirentium dictum dominum A. esse in statu innocentię, & iustitię, & propterea eundem esse absolendum, & liberandum, nec aliquo modo posse deueniri ad banniendum eũdem secundũ formam edictum de uindictis transuersalibus nec alio mō. Pro quib. præterea optimè induci possunt examinata per Io Caph. cõs. 53. & 54. Et insuper dñm G. eius patrem esse admittendum ad probandam innocentiam eiusdem domini A. uel si extaret statutũ de non audiendis inquisitis nisi personaliter constitutis, iuxta latè allegata per Paris. in cons. 152. col. 4. & in fine lib. 4. & ad officium iudicis pertinet licèt pro reo non adsit aliquis defensor antequã ad bannum deueniatur perquirere de innocentia rei. l. si non defendatur. ff. de pœnis, & per Paris. in dicto loco.

Finis ad laudem Omnipotentis Dei.

VENETIIS, apud Io. Andræam Valuassorem cognomine
Guadagninum. M. D. LXXI.

